

GOVERNMENT OF INDIA
DEPARTMENT OF ARCHAEOLOGY
CENTRAL ARCHÆOLOGICAL
LIBRARY

CALL No.

799.252/Abb/Pli

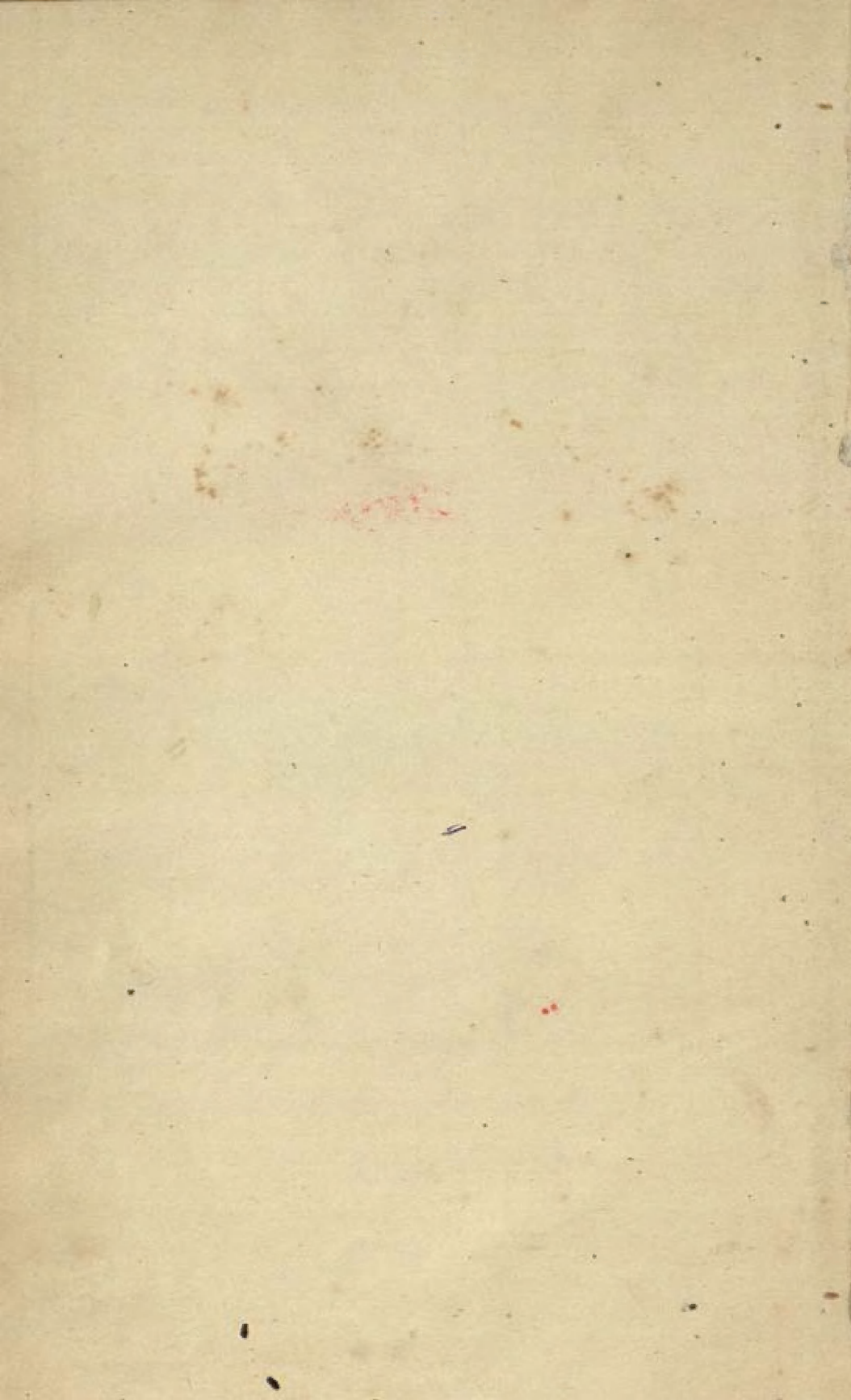
ACC. No.

37242

D.G.A. 79-

GIPN—S4—2D. G. Arch. N. D./57.—25-9 58—1,00,000.





THE

~~A 384~~

80.

QAWĀNĪN^U 'S-SAYYAD

OF

(The Venture is
on Falconry)

Baz-nāma

KHUDĀ YĀR KHĀN 'ABBĀSĪ

37242

EDITED IN THE ORIGINAL PERSIAN

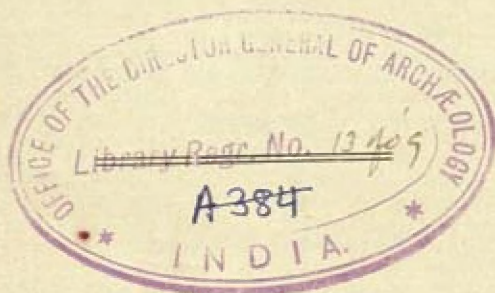
WITH ENGLISH NOTES

BY

LIEUTENANT-COLONEL D. C. PHILLOTT,

Secretary, Board of Examiners; Fellow of the Calcutta University;

Translator of the *Bāz-Nāma-yi-Nāṣirī*, etc.



(40)

CALCUTTA :

PUBLISHED BY THE ASIATIC SOCIETY OF BENGAL AND PRINTED AT
THE BAPTIST MISSION PRESS, CALCUTTA.

799.252

1908.

/ Abb / Phi

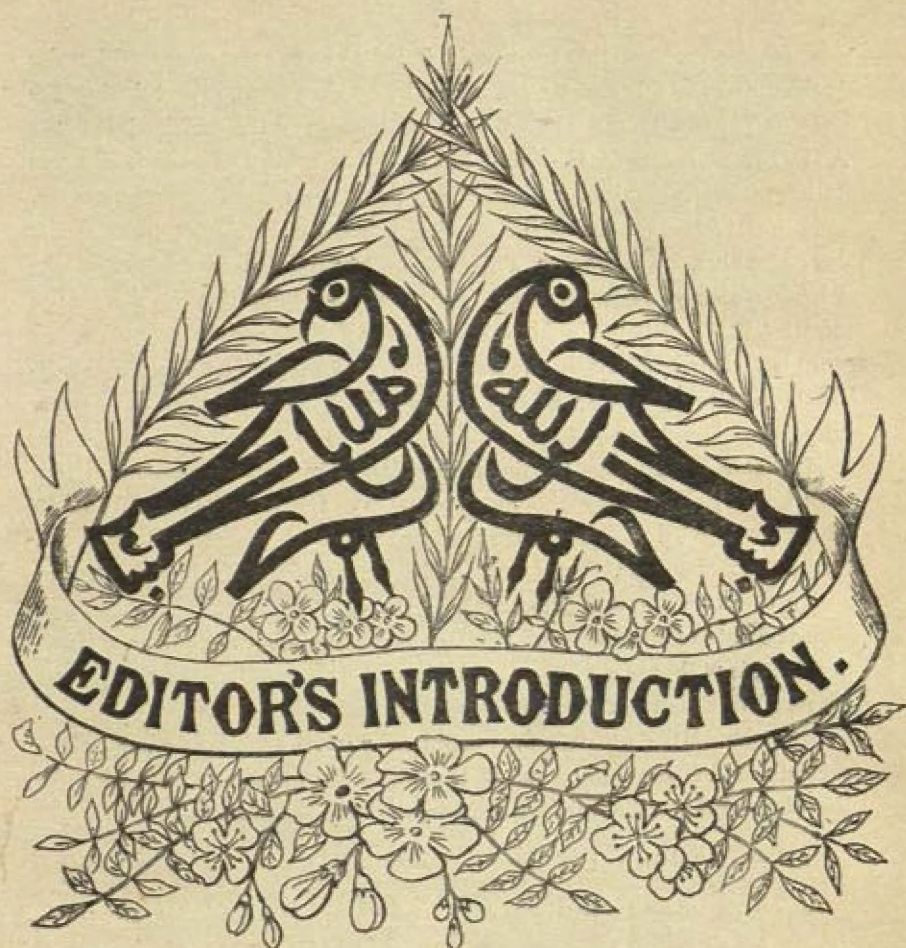
LIBRARY, NEW DELHI.

Acc. No. 37 242

Date 23-7-63

Call No. 799.252

~~543~~ S. | Abb | phi.



THE MS. from which the present treatise is edited, was copied in A.D. 1873 from one (date unknown) in the possession of H.H. the late Mir 'Ali Murād, Balūch, of Sindh, and was collated with another copy in the possession of Nawāb Muḥammad Afzal Khān, Katti Khayl, of Tank, Dera Ismail Khan. It is the most complete treatise of its kind that has as yet come under my notice. The language is corrupt, being bad Indian Persian mixed with a little Panjabi and Sindhi. Portions of the appendices (which are obviously of a much later date than the rest of the work) especially that on *bulbuls*, are quite unintelligible; and such, therefore, have been omitted.



In the preface, this treatise is stated to have been composed by Yar Muḥammad Dā'ūd 'urf *Khudā Yār Khān* 'Abbāsī, who lived during the time of Tughān Timūr Khān, a king of *Khurāsān* that reigned between A.H. 737 and 753 (A.D. 1336—1352). It is worthy of remark that the author makes no mention of the merlins, which, according to one *Bāz-Nāma*, were not trained in India till Mughal times, i.e., probably not till the days of Akbar. The work is stated to be a simplified translation of the *Shikār-Nāma-yi Ilkhānī*, which was itself based on the *Sayd-Nāma-yi Malik Shāhī*¹ of 'Alī bin Manṣūr. In the Preface and Introduction, the work is variously named by the author, *Qawānīn*² 's-Sayyād and *Jawāriḥ-Nāma-yi Imāmīya fī Qawānīn*³ 's-Sayyād. I have adopted the former title.

My acknowledgments are due to Koṭ Dafa'dār Dost Muḥammad Khān, 23rd Cavalry, F.F., for making a copy of my MS. for the press; and to Muḥammad Kāzīm Shīrāzī, Persian Instructor of, and Mr. R. F. Azoo, Arabic Instructor of, the Board of Examiners, for continuous help in seeing the work through the press.

The date of the origin of falconry is impossible to discover. Harting, in his "Essays on Sport and Natural History," states that it was practised in China 2,000 years before Christ.

Persian MSS. on falconry maintain that the first falconer was a prehistoric Persian king; but it is possible that the only authority for this statement are the lines from Firdausi's² *Shāh-Nāma* :—

منده ددانرا همه بنگرید	سیه گوش و بوز از میان برگزید
بچاره بیاوردش از دشت و کوه	به بند آمدند انکه بد زانگروه
زمرغان هم آنگه بد و نیک ساز	چوباز و چو شاهین گردنفرار
بیاورد آموختنش از گرفت	جهانی بدو مانده اندر شگفت

"He [*Tuhmārag* 3] first regarded the wild beasts
And chose from them the lynx and the cheeta.
By devices he caught them in the plains and hills;
Various species of them were snared.
From the birds, too, good and bad,
He chose the gohawk and the proud *Shāhin*.
He began to train them;
A world was lost in astonishment at him."

¹ Malik Shāh, one of the Saljuk kings, reigned A.H. 465 to 485, and presumably this is the king referred to.

² Written A.D. 1009.

³ Vide note 1, p. x, of Persian Preface.

The Arabs probably learnt the art of falconry from the Persians; for not only do many Arabic MSS. state that the first falconer was a Persian, but the technical terms are often borrowed from the Persian language. For instance, *shawāhin* is a broken Arabic plural of the Persian *shāhin*, while *gūsh-t-i pusht-i māza* is a term not uncommon in Arabic MSS. for the meat near the backbone, or the saddle in mutton.

Learned Pandits maintain that hawking is referred to in the Vedas.¹ One of the words quoted in support of this statement is *Syena jivī*, which is said to mean one who lives by selling or training hawks. If hawking was known in India before the Muslim conquest, it is probable that the practical Hindus confined themselves to training the short-winged hawks, more especially the goshawk.

On the ancestry of Falconry, Freeman and Salvin, in "Falconry, Its Claims, History and Practice," have written:—

"So much for antiquity and its value! My own opinion is, that few men exist who do not, so to speak, take off their hats mentally to so respectable an acquaintance. A friend of mine, it is true, once told me that his love for the sport of falconry was perfectly independent of any feeling for antiquity and the middle ages, for which he cared nothing; but I believe he was mistaken. If I could have twisted the *γυαλί σκαυτρον* into a wand, and touched him with it on the heart, he would probably have discovered a light leash that bound him to the bells and jesses of another age.

"Falconry is certainly of high descent, if that be considered a recommendation. It boasts a long line of ancestors, and has claimed and received homage from the chivalry and beauty of many centuries. * * * *

Now, the pride of ancestry is nowhere stronger than in India. Although, as in the West, the sport has ever been aristocratic, yet Eastern writers on the subject have generally been far from literate. Persian writings on the subject are indeed fantastic, but they are by no means worthy of the noble art they should describe. Little is said of the past history and practice of the sport, and still less of modern usage. The science, too, was deemed esoteric, and in India, as in Europe, falconers had their own peculiar jargon. Had I not been a practical falconer of more than twenty years' experience of falconry in the East, I would not have ventured to edit the present text. The Persian, as in the case of all Indian *Bāz-Nāmas*, is of the worst description, and is further disfigured by Panjabi and Sindhi idioms and technical terms; but the fact that the language is unscholarly in no way detracts from the interest attaching to quaint lore fast slipping into oblivion. The reason why so popular a sport as falconry, aptly described as the "coursing of the air," and the "very fairy-work of

¹ Variouslly stated to have been written 1200 and 2000 years B.C.

sport"¹ has, even in India, ceased to be popular, is the prevailing modern disease of restlessness and want of leisure.

It must not be supposed that all who keep hawks are keen falconers. Every Indian gentleman has a number of retainers who, when the crops are sown or cut, are idle; and these, while they sit and smoke or run messages, might as well carry hawks (the insignia of rank) as do nothing. Hawks, too, are convenient presents for friends when it is desired to place them under an obligation before preferring a request. Visits also have very occasionally to be paid to outlying lands, and the owner might as well hawk while on the way. Now, hawks kept in a happy-go-lucky fashion and rarely flown, are naturally not in proper condition, and so the lazy and good-for-nothing Indian rabble that carry the hawks, resort to artificial means to increase the hunger and courage of their charges. Consequently, drugs assume an extraordinary importance, not only in the eyes of servants but in those of their masters also. As books or other means of diversion are generally wanting, hawks naturally furnish the chief topic of conversation. It is not the prowess of a bird that is discussed, but its health. Every ignorant falconer claims to possess one or two highly complicated receipts for the cure of certain obscure ailments, and discourses learnedly on humours and complexions and the colour of the pulse in health and disease. A falconer is engaged, not because he is skilled at keeping a hawk in flying condition and in taking quarry, but because, perhaps, it is rumoured that he has performed the delicate operation of opening the stomach or sewing up the crop. Hence it is that the *Bāz-Nāmas* consist chiefly of a collection of receipts for powders, pastes, pills, decoctions, boluses, electuaries, draughts, infusions, purges, intoxicants, and emetics, etc., etc., not only for the cure but for the prevention of disease. One MS. quaintly closes its list with "A sure and proved remedy for a hawk that is sick from too much physicking."

The system of medicine followed is the Greek system—the system of Hippocrates and Galen. In the system of the former, the dominating theory is the humoral. The body contains four humours—blood, phlegm, yellow bile, and black bile. When the humours are properly balanced in the body, the subject is in a state of health; when any one humour unduly preponderates, the subject is diseased.

The theory of Galen, based on that of the former author, is one of temperaments. The normal condition or temperament of the body depends

¹ Freeman and Salvin.

on the proper admixture of the elements—heat, cold, moisture, dryness. From a faulty proportion arise distempers, which, if not diseases, are the cause of diseases. Importance is also attached to the faulty mixtures of the blood. By a combination of such morbid predispositions with deleterious influences from without, all diseases are produced.

The same theories prevail as regards drugs; they contain the same elementary qualities of heat, cold, moisture, and dryness; and on the principle of curing by contraries, hot diseases must be treated by cold remedies.

Such is the belief and practice of Persian and Indian *hakims* of the present day. The simple Indian villager admits, indeed, that quinine is a specific for fever; but he argues, there must be something wrong, as the disease and the drug are both hot. Therefore, if you desire him to place any faith in your modern European method, you must direct him to sit in the sun with a pat of butter¹ on his head so that it may soak into his brain and remove the heating effects of the quinine. Before, however, we permit ourselves to smile at his credulity, let us pause and recollect that fœcal pills were esteemed a very potent remedy by our ancestors.

Though in the open plains of India, where hawks and quarry alike abound, falconry was universally practised, even schoolboys training *shikras* and shrikes, it does not seem to have become such a passion with the people as it did in Europe. It did not affect the language as might have been expected, and even the numerous Turki technical terms introduced by the Moguls have nearly all died out amongst falconers, though Sawdā,² the Urdu poet, who flourished in the reign of Shah 'Alam of Delli, did write a satire on the *Chipak* (the male of the Shikra Sparrow-hawk) in which he used many falconry terms. In England, stringent laws were made on falconry, especially by Edward the III; but let me again quote from Freeman and Salvin's delightful work:—

"Europe was inflamed with it. Monarchs, nobles, and knights, disdaining the moderate draughts of its pleasures, drained them to intoxication, and lived for them as for their fame. If a gallant were in prison, he would carve falcons upon the walls; if in a court or in a church, he would bear them on his glove; if in the grave they would be figured on his tombstone; nay his bride took a merlin to the altar on her wedding-day, and conversed with her lord in terms which became positively figurative, as she pointed every other sentiment, and hope, and (who knows?) command, with an allusion to some favourite twist of the head, or movement of the wing, or stretching out of the foot, proper to the birds which she had caressed

¹ Butter is cooling, but *ghī* is heating. Similarly, ice is heating, but water is cooling.

² He was born A.D. 1713, and died 1783.

twenty times daily since she was tall enough to reach their perches. Not to love hawking was a proof of the grossest vulgarity of disposition, and of many drops of churlish blood."

However, though in reality, the East has ever been the stronghold of falconry, it is dying out there as in the West. In Japan, so Japanese friends tell me, it is dead. In Persia and India it is certainly moribund. Twenty years ago, there were in the Punjab a few enthusiastic falconers; but their number has dwindled and is dwindling, and none steps forward to fill a vacant place. His Highness Mir 'Ali Murād, of Sindh; Nawab Fawj-dār Khān, of Dera Ismail Khan; and Sher Jang, of Attock, have died. Miyān Fayz Muḥammad, of Jallandhur (son of Wazir Ghulām Jilāni) has given up the sport. Miyān Maḥmūd Shāhib, of the Shrine of Taunsa, and Malik I'tibar Khān, of Pindi Gheb, are perhaps the only two Indian gentlemen left in the Panjab who keep up anything like a hawking establishment. Nawāb Muḥammad Afzal Khān, Khati Khayl, of Tank, does indeed keep up an establishment, but like that of the late Kālā Singh, of Amritsar (formerly barber of Maharaja Ranjit Singh) it is for show alone. The pupils of Sayyid Faṭh Shāh, a famed and really skilled professional falconer formerly in the service of the Nawabs of Dera, and afterwards in that of the writer, are now old men who have taken to other employments.

The Corps of Guides at Hoti Mardan kept up a regimental establishment of hawks till the Swat Canal, irrigating the desert round the Cantonment, drove the hubara out of the immediate district; and then modern polo with its exactions proved too formidable a rival. When the British officers ceased to interest themselves in hawking, the native ranks naturally followed their example. In Chhach Hazara, where the splashes of water just outside the villages make duck-hawking an easy and profitable pursuit, a few of the inhabitants still keep some peregrines and shahins. Still, of falconry in India, as in Persia, little remains but to say "*Innā l'illāh wa innā ilayhī rāji'ūn.*"

D. C. P.

INDIAN MUSEUM CALCUTTA: }
January 1, 1908. }

BĀZ-NĀMA.

AUTHOR'S PREFACE.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

دیباچه

حمد بیحد و ثنای بیحد مالک الملکی را سزد که سیمرغ و هم و شهبوار
عقل در اسپه بسرحد عدّ و احصای آن نرسد. حضرت منزّه خداوندی را جاتّ
نَعْمَاوَهُ وَتَقَدَّسَتْ وَتَبَارَكَتْ أَسْمَاؤُهُ که بذابر ارادت ابداع انواع و اجناس
و اختراع قوی و حواس ظلمات طلسم آدم خاکی را مخزن ابداع و منبع
آب حیات گردانیده، و شهباز دل الهام منزل انسانرا بر دست قَلْبِ الْمُؤْمِنِینَ
بَيْنَ إِصْبَعَيْنِ مِنْ أَصَابِعِ الرَّحْمَنِ نشانیده، و هر لحظه از غایت شفقت
بار نظری دارد؛ و او را بتربیت و تقویت آن نظرات عذایب آیات میاد
مرغان اولی اجنحه ارادات و الهامات غیبی میگرداند؛ و زبان را که بابل
گلستان وجود است بر گلبن حمد و ثنای خود بهزار دامن مترنم ساخته؛
و فی آدم را بخلعت کرامت وَلَقَدْ كَرَّمْنَا بَنِي آدَمَ وَحَمَلْنَاهُمْ فِي الْوُجُوهِ
وَالْأَنْحَارِ مَخْلَعًا مَكْرَمًا گردانیده؛ و دلهای ایشان بغور معرفت و توحید
بیدار است؛ و پیغمبران را از میان ایشان برگزید و تاج نبوت را بر سر ایشان
نهاد تا خلقانرا^۱ از کفر و ضلالت برهانند و با-لام و جلالت رسانند، خصوصاً

نبي الانبياء پیغمبر محمد مصطفیٰ علیہ الصلوٰۃ والسلام را (که دنیا و مافیها
 بوجود او آفرید. و در شان او میفرماید تَوَلَّكَ لَمَّا خَلَّكَتُ الْأَفْلَکَ) از میان
 انبیاء برگزید و برو اکمایت و انضای پیغمبری ختم گردانید تا خلقانرا از
 طاعت برحمت امیدوار گرداند و از معصیت بعداب بیم کند کما قال
 عَزَّ وَجَلَّ مَنْ قَائِلٍ (قوله تعالى) إِنَّا أَرْسَلْنَاكَ شَاهِدًا وَمُبَشِّرًا وَنَذِيرًا وَدَاعِيًا
 إِلَى اللَّهِ بِإِذْنِهِ وَسِرَاجًا مُنِيرًا^۱ و هر گلبیگ داعی را مبرور و ناله و آه و محل
 شہود کلمہ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ و قَائِلٍ مُحَمَّدٌ رَسُولُ اللَّهِ ساخته * و درود نامحدود
 و صلوٰۃ نامحدود بر محمد احمد لقب عاقبت محمود و بر آل و اصحاب
 مسعود اوباد الی یوم النّزاک خصوصاً بر شاه اولیا سید اوصیا امیر المؤمنین
 اسد اللہ الغالب علی بن ابی طالب علیہ الصلوٰۃ والسلام کہ او را از میان
 اولیا برگزیده ولی خویش خواند و وصی پیغمبر گردانید^۲ چنانکہ در حق
 او میفرماید قوله تعالى إِنَّمَا وَلِيُّكُمُ اللَّهُ وَرَسُولُهُ وَالَّذِينَ آمَنُوا الَّذِينَ يُقِيمُونَ
 الصَّلَاةَ وَيُؤْتُونَ الزَّكَاةَ وَهُمْ رَاكِعُونَ^۳ و روز غدیر خم کہ پیغمبر صلی اللہ علیہ وآلہ
 و سلم از حجۃ الوداع باز گشته بود جبرئیل علیہ السلام آمد - و آیت یٰأَيُّهَا الرَّسُولُ
 بَلِّغْ مَا أُنْزِلَ إِلَيْكَ مِنْ رَبِّكَ وَإِنْ لَمْ تَفْعَلْ فَمَا بَلَّغْتَ رِسَالَتَهُ - وَاللَّهُ يَعْصِمُكَ
 مِنَ النَّاسِ^۴ را فرود آورد، و بہ پیغمبر ما رسانید * پیغمبر صلی اللہ علیہ وآلہ
 و سلم بفرمان حق سبحانہ و تعالیٰ او را وصی و قائم مقام خود گردانیده در
 حق او میفرماید - مَنْ كُنْتُ مَوْلَاً فِهَذَا عَلِيٌّ مَوْلَاُ اللَّهِ وَآلِ مَنْ وَآلَهُ وَعَادَهُ

^۱ Qur., XXXIII. 44 and 45.

^۲ From this and a later reference to "Du'ada Imam" it appears that the writer is a Shi'ah.

^۳ Qur., V. 60.

^۴ Qur., V. 71.

مِنْ عَادَةٍ وَ أَنْصَرُ مِنْ نَصْرَةٍ وَ اخَذَلُ مِنْ خَذَلَةٍ * و بعد از یازده فرزند معصوم
 اورا از امیر المؤمنین^۱، حسن، تا بمولانا محمد مهدی علیهم السلام امام خلیفان
 و حججه خویش گردانید؛ و پیغمبر در حق ایشان فرمود الْأَمَّةُ مِنْ بَعْدِي
أَثْنَا عَشَرَ أَوَّلَهُمْ عَلِيٌّ وَ آخِرُهُمَّ مَهْدِيٌّ؛ و طاعت ایشان با طاعت پیغمبر
 خویش ضم کرد، و کافه برایا را بطاعت ایشان فرمود که اطِيعُوا اللَّهَ وَ اطِيعُوا
الرَّسُولَ وَ أُولِي الْأَمْرِ مِنْكُمْ؛ تا به یمن عصمت و علم و حکمت مآثر سعادات
 تا به انقراض عالم به بندگان خدا برسانند و ایشانرا بطاعت خداوند
 عَزَّ وَجَلَّ و متابعت رسول صلی الله علیه و آله و سلم بفرمایند و از معصیت
 باز بدارند *

بعد از معاهد حق سبحانه و تعالی هزاران هزار صلوات
 زاکیات، و تعطف تحیات نامنذاهیات، بروح مطهر و قالب معطر خواجه
 کائنات، خلامه موجودات، هادی سبیل، محمد مصطفی و آل و اولاد
 او، آن پاگان و پاکیزگان، باد * بعده هیچ شک و شبهه نیست که هر هنری
 که ارباب فطنت و کیاست و اصحاب مکنت و فراست، دران شروع
 نمایند، بعد از علوم دینی، بهتر از سواری و تیر انداختن و شکار کردن هیچ
 نیست، که شجاعت عبارت از آن است؛ و از کارهائی که برای تماشا و تنعم
 اختیار کنند، بهتر از جانور داری و مید با ایشان کردن چیزی نیست؛ چه
 بسیار درویش و مسکین از فضلۀ ایشان بیداسایند، و آن نیز از باب سخاوت
 نوعیست؛ و این طریقه ایست بنزدیک سلاطین و أمراء و اکابر و اشراف
 و ارباب هنر، پسندیده؛ و حق جَلَّ و علا حلال گردانیده کما قال عَزَّ مِنْ

1. Amir 'L-Mu'minin is a laqab given by Shi'ahs to 'Ali.

* Qur., IV. 62.

قَائِل (قوله تعالى) أَجِلْ لَكُمْ صَيْدَ الْبَرِّ وَالْبَحْرِ^۱ و بصید کردن رخصت فرمود، وَإِذَا حُلِلْتُمْ فَأَمَطُوا^۲ •

سلاطین اعظم و اشراف جهان و کسانی که طبیعت راست داشته اند و هوشناک بوده اند بدیشتری بدین کار قیام نموده اند • و حکما گفته اند که جانوران پرانیدن و صید کردن بدیشان امراض مزمنه و انواع علل را زایل گرداند و نافع است؛ و هیچ آفریده را بدین اعتراضی و تنگی و عاری نه • و یقین است که آدمی و سایر حیوانات که حق سبکانه و تعالی از کتم عدم بعیز وجود آورد مزاج هر یک را برای جذب منفعتی و دفع مضرّی ایجاد کرد، و بقدر هر یک را اختیار در کارها داد، تا بدان واسطه نیکی از بدی فرق توانند کرد؛ و در صورت و سیرت هر یک اخلاقی هرچه تمام تر ظاهر گردانید - بعضی متغلب و زورمند و برخی از حیل و فریب بهره مند - بعضی تازه روی و خندان - بعضی ترش روی و گریان؛ یکی چون باز منظور نظر بادشاهان و یکی چون تدویر^۳ بحال خویش نازان؛ یکی چون شفقار^۴ سر فراز در کار و یکی چون کلنگ^۵ زیرک و هوشیار؛ یکی چون شاهین^۶ دلاور و بلند پرواز و یکی غوغا کننده و شناور چون قاز؛ یکی چون چرخ^۷ با تحمل و دربین و یکی چون خرگوش همه روز در خواب و اندوهگین؛ یکی چون بھری^۸ سخت کوش و دلاور و یکی چون کلاغ^۹ عاجز و از دشمن پر حذر؛ یکی چون

^۱ Qur., V, 97.

^۲ Qur., V, 3.

^۳ *Tazore* or *tadare* (Arabicized into *tadarj*) is an almost obsolete Persian name for the pheasant (*Phasianus colchicus*), now better known by its Turki name of *qur-qāvil*. In Mazenderan it is called *tārang*.

^۴ *Shamshār*, a species of ger-falcon: vide also Journal Asiatic Society of Bengal, Vol. III, No. 2, 1907.

^۵ *Kulang*, the common crane; in modern Persian usually known by its Turki name *duraś*.

^۶ *Shāhin* is in India the name of *Falco peregrinator* and its varieties or species. In Persia and Arabia the term includes the Peregrine; vide JI. As. Soc. Beng. Vol. III, 1907.

^۷ *Chargh*, "the Saker Falcon," especially the female; vide JI. As. Soc. Beng. Vol. III, No. 3, 1907.

^۸ *Bahri*, the Peregrine Falcon.

^۹ *Kulāgh*, a name applied to several species of crow and also to the raven. Here the common Indian crow is probably meant.

عقاب کوشنده و یکی چون خروس خروشدۀ ؛ یکی چون هما^۱ مبارک و کم آزار و یکی چون کبک^۲ خندان در کوهسار ؛ یکی چون بزم روز کور و بیمار و یکی بر لب دریا نشسته چون بوتیمار^۳ ؛ یکی چون باشه^۴ چالک و زنگین ، و یکی چون گنجشک^۵ عاجز و مسکین ؛ یکی چون شیر^۶ پردل و غرآن و یکی چون گوزن بد دل و گریزان ؛ یکی چون پلنگ^۷ جنگ آور و کامران و یکی چون نخچیر بر کوهسار پامیان ؛ یکی چون یوز قرش روی و خونخوار و یکی چون آهو^۸ سیاه چشم و کم آزار ؛ یکی چون سگ شکم بنده و یکی چون خرگ بی حمیت و گفده ؛ یکی چون خر زشت آواز و ناخوش و یکی چون شتر حمال و بارکش ؛ یکی چون استر شמוש و بد خوی و یکی چون اسب معصوب و مبارک روی * و بر اکثر موجودات بفضیلت و مزیت نطق آدمی را فضیلتی ارزانی داشت قوله تعالی وَفَضَّلْنَاهُمْ عَلَى كَثِيرٍ مِّمَّنْ خَلَقْنَا تَفْضِيلًا^۹ و بالهام الهی و قوای عقلی ایشانرا در بیشتری از موجودات تصرف ارزانی داشت ، و مستغیر ایشان گردانید ؛ کما قال الله تعالی وَسَخَّرَ لَكُم مَّا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ^{۱۰} تا ایشان بدین واسطه در مزاجهای بهائم و وحوش و طیور مدخل سازند ، و بدانند که کدام است از ایشان که با مردم یحازند و فرمان برداری کنند ، و کدام است بگریزند و ناسازگاری کنند ، تا بعضی را که حق تعالی بر ایشان حلال گردانیده ذبح کنند و قوت خود سازند ، قوله تعالی أُحِلَّتْ لَكُم بَهِيمَةُ الْأَنْعَامِ^{۱۱} و بعضی را از برای جذب

1 *Humā*, "the Lammergeyer": vide *Journal Asiatic Society of Bengal*, Vol. II, No. 10, 1906.

2 *Kabk*, the Chukor of India.

3 *Būtīmār*, the common Heron.

4 *Bāsha*, the Common Sparrow-hawk (*A. nisus*).

5 *Gunjishk*, the Common Sparrow.

6 *Shir*, in Persia the Lion; *sher* in India the Tiger.

7 *Palang*, a leopard; *yās*, the hunting leopard or Cheetah.

8 *Ahū*, a gazelle; the 'ravine-deer' of India.

9 *Qur.*, XVII. 72.

10 *Qur.*, XLV. 12.

11 *Qur.*, V. 1.

منفعت مستغیر گردانند، و بعضی را کار فرمایند، و بعضی را مرکب سازند که قوله تعالى الطَّيْلَ وَالْبِغَالَ وَلَحْمِیْرَ لَنَرَامُوهَا وَزَيْنَةً^۱، و بعضی را خدا از برای دفع مضرت آورده و منتشر گردانیده که از آن احتراز نمایند چون سباع و ددان موزیات که قوله تعالى وَلَا تَقْلُوا بِأیدیْکُم إِلَى التَّهْلُکَةِ^۲ *

بذابریں مقدمات، در باب جانوران شکار کننده، و طریقه بدست آوردن و آموختن ایشان، بانواع، فکرها کردند و بازان گردن کش و شفقاران سرافراز و شاهینان بلند پرواز را بدست آوردند، و مذبححات^۳ ایشان را قوت خود ساختند؛ قوله تعالى اَحْلَلَّ لَکُمُ الطَّیْبَاتِ وَمَا عَلَّمْتُم مِّنَ الْجَوَارِحِ مَکَلِیْنِ تَعْلَمُونَهُنَّ مِمَّا عَلَّمَكُمُ اللّٰهُ وَکُلُوا مِمَّا اَمْسَکَ عَلَیْکُمْ^۴، و چون بازان بلند همت و شفقاران و شاهینان با شوکت، مرکز و نشیمن خود بردست ملوک و سلاطین یافتند، از غایت بلند همتی که در طبیعت ایشان است گردن به فرمان برداری نهادند و مطیع و منقاد گشتند؛ و آنچه مراد بود از ایشان بهر بهجت خاطر ملوک و سلاطین و مهوسان این فن حاصل آمد * و هیچ شبهه نیست در تسخیر و هوش و بهائم، و استیلا آدمی بر سائر انواع ایشان؛ اما هیچ کدام عجب تر از متابعت و مطاوعت مرغان جوارح نیست، چه فرمان برداری حیوانات و مرغان اهلی سبب آنست که اگر از آدمی بگیرند ایشانرا بعنف یا بلطف بدست توان کرد ولی اگر شکوه^۵ بگیرد او را قطعاً بدست نتوان آورد * پس مطاوعت ایشان شگفتی عظیم است که * چون ایشانرا بصید فرستند بروند و نگیرند، و هر چند از ایشان باز ستانند دیگر بگیرند، و چون آواز دهند باز آیند *

^۱ Qur., XVI, 8.

^۲ Qur., II, 191.

^۳ *Maghāhat* apparently the quarry taken by hawks.

^۴ Qur., V 6.

^۵ *Shikara*, an old unusual term for 'birds of prey.' In Hindi *shikra* is the female of the Indian Sparrow-hawk (*Accipiter badius*), the male being styled *chippak*. Indian poets, however, have erroneously made the latter word feminine.

^۶ *Kichān* for *chānki*.

القصه این کلمه چند از آن سبب در قلم آمد، تا معلوم شود که حق سبحانه و تعالی این خاصیت در نهاد شکرگان نهاده است، و ایشان را این کیاست و فراست هست که بدانند که ایشانرا از برای این کار تربیت میکنند * فاما چنان باید که مهربان این فن تمامی همت برین کار مصروف نه نمایند، و علی الدوام بشکار مشغول نباشند، تا از طاعت و عبودیت حق سبحانه و تعالی باز نمانند (قوله تعالی وَمَا خَلَقْتُ الْجِنَّ وَالْإِنْسَ إِلَّا لِيَعْبُدُونِ^۱) و مهمات دنیوی و آخروی ایشان معطل نگردد * هر چند این کار پسندیده تر است فاما بدان نیززد که امور دنیا و عقبی بدین سبب انصراف پذیرد * بهمه حال مرقبه اعتدال نگهدارند، که افراط و تفریط در امور مذموم است، و مداومت برین کار در طائفه را میسر شود یکی حکام و اعظم را که اسباب معیشت ایشان ساخته و آماده باشد و خدام و نوآنانرا بروفق میدارند، تا ایشان بفراغت مباشر این شغل باشند؛ یا کسی را که حرفت شکره داری باشد که او را بدین مهم قیام ضرور است، و خواب و آسایش بر خود حرام داند، و یک لحظه و نیم لحظه از جانور غافل نباشد تا جانور بکار رساند و کار فرماید، تا بتربیت مخصوص گردد و معیشت او باسانی حاصل شود؛ چه اگر زحمتی اختیار کند هم آن تماشا و هم آن فائده بیند * و خداوند شکره را باید که اسب و باولی و ما یحتاج برای او ساخته و آماده دارد و او را جهت این اسباب زحمتی زیاده نباید کشید * و قوشچی چنان باید که خوش منش و کشاده روی باشد، چه از قوشچی تنگدل و حاسد جانور را علثها افتد؛ و باید که هر جانور که بدست او برسد او را بفرازد، و نیکو گوید بیشتر از آنچه باشد، و بد نگوید و قال بد نزنند؛ و بجانور دیگران حسد نبرند که اکثری از علثها

و نگرفتن بدین سبب افتد که باز دار فادان و حسود باشد؛ و هیچ علت جانور دار را بدتر از آن نباشد که چون جانور را برگیرد گوید که این چیزی نیست و عیبی چند تا دانسته برود دهد؛ و از غایت نادانی و عاجزی و اعتماد نداشتن بر خود که جانور را بجائی رساند اول عیبی چند بر گوید تا اگر باز را بجائی نرساند بگوید "تقصیر از باز است نه از من"؛ و اگر نیک آید گوید "که من او را بدین مرتبه رسانیده‌ام"؛ و این بدترین خصلتهای قوشچیانه باشد و ملوک و استادان این صنعت این را عیبی تمام دانند. چه هر جانور را از خورد و بزرگ حد کار او پیدا است. هر کس که جانوری نیکو کشاد کند و بکار رساند همه کس نیکو گویند و تحسین آن بجا آرند و اگر تقصیری رفته هم بدانند. و جانور دار باید که پر سخن و لاف زن نباشد و چنان باید که اول جامه خود را از آلودگی نگاهدارد؛ و هیچ عیبی جانور دار را بقر ازین نباشد که جامه او آلوده پیدخال و خون بود. باید که بر شکره بغایت مهربان و مشفق باشد و پر و دم جانور را از شکستن نگهدارد، و بند و کلاه و دسترانه جانور بغایت پاک و پاکیزه دارد، و بریدن و دوختن بند و بهله و طوماغه^۱ داند، و ریسمان و چاقو^۲ بافتن بیداموزد، و در آن باب سعی کند تا بغایت پاک و نازک بند دهد تا او را بدیگری احتیاج نباشد؛ چه هر بزرگی که جانوری از جانور دار غلب دارد اول پر و دم جانور را با احتیاط ملاحظه نماید؛ بعد از آن بند و کلاه و دسترانه دهد.

و آستین بهله چست تر باید جهت چرخ، و دسترانه باز و شاهین را آستین کوتاه و فراخ، تا اگر ضرور شود از دست زود بیرون توان کرد و قراقو^۳ بستن داند، و قراقو کمتر از پنج جفت بال

¹ Band, one of the author's words for "jeases."

Bahla, a falconer's glove. In India *dastāna* is used, and in Persia *dast-kash*. *Tūmāgha* T., an obsolete word for a hawk's hood.

² *Chalghā* or *jalghā*, a 'halsband': amongst Panjab falconers *jaghāuli* or *chaghāuli*.

³ *Qarālghā*, the author's word for a lure. Can this be the same word as قراقو "a black scarecrow"; vide Zenker. In the Panjab the lure is usually made of crows' wings.

نباشد تا جانور فوراً نماند دید. و البته بی زنده بصحرا نرود که اگر بی زنده بصحرا رود بی شکره باز آید. و شکره در اصطلاح هر جانوری که شکار گیرد همه را شکره نامند. و خریطه جهت زنده همراه بردن توان ساخت و چنان باید که وسمان بر پای کبوتر بگذری که در شاخ و نرم باشد چنانکه پای کبوتر زحمت نه بیند؛ و طغابی ده گز بود و چوبکی چهار انگشت بر سر طغاب بندی تا چون کبوتر بیرون اندازند بدست آورند او آسان شود. اگر جانور وحشی باشد و چون میر شکار را نزدیک بیند زنده نیز بگذارد و بگریزد آنرا گرفتن از مشکلات شمرده اند: حیلۀ او آنست که قره^۱ چند از موی دم اسب بتابد (و در زبان هندی آنرا پهانده گویند) و بر کبوتر بندد و میخ بزد کبوتر را، و خود پنهان شود تا شکره اش آن کبوتر را بگیرد، و در آن قره ها بند گردد. و باید که قوشچی چکس^۲ و نشیمن جانور داند که چگونه باید ساخت.

نشیمن و چکس باز^۳ و باشه و ترمتا^۴ دراز و باریک باید چنانکه پای ایشان نیکو فراهم تواند آمد که اینها درخت نشین و گیرنده اند؛ و از آن شفقار و شاهین و چرخ و بحری و امثال ایشان بطور تخته و گرد باید که ایشان کلوخ نشین و کند زنده اند تا پای ایشان پهن باشد و در زدن آسان توانند زد.

اما بعد چنین گوید محرر این مقدمات و مقرر این مقالات اضعف العباد احوجم الی رحمة الغفور الغنی الودود ابن یار محمد فقیر داؤد (احسن الله احواله) که معرفت تمام در مزاج شکرگان یعنی جانور شکاری و طریق صید و اصطیاد و کیفیت صیاد و تشخیص امراض و ازالۀ اعراض

¹ *قره* here "a noose." In Arabic *قره* means "a cavity in a rock where water collects."

² *Chakas* is a hawk's perch: the exact pattern distinguished by this term is not now known.

³ *Bds*, a general term for the goshawk but especially for the female. The male or 'tiercel' is called *jurra* or *jurra-bāz*.

⁴ In India *turumtā* is the female of the Red-headed Merlin (*Nealon chiequero*) and *turumtā* the male, but in Persia *turumtā* is the English Merlin (*Nealon regulus*).

و حفظ صحت هر یک از ایشان بهمرسانیده و بعد از تصحیح کتب حلف و خلف و تتبع علاج آنها بطریق مختلفه ایرانیان و انحاء متنوعه تورانیان و آراء متباینه هندوستانیان، چون تعیین نمودن قدر درای هر یک، و عدم ترتیب ابواب و فصول، و تخیل در ضوابط فروع و اصول را مشاهده نمود خواست که همه را نسق جدید باهم مربوط نموده و آنچه خود بتجربه رهانیده با او الحاق کرده تالیف کتابی نماید که مردم از کتب و رسائل متعدده متفرقه سابقه مستغنی گردند؛ لهذا این حقیر باین امر خطیر مبادرت نموده این کتاب را که مسمی است بجوارحنامه امامیه فی قوانین الصیاد ترتیب نموده مجموع را برسی باب و خاتمه مقرر کرد و لازم دانست که از احوال ملوک و سلاطین سابقه و استادان ماضیه ماهر این فن غریب تیمناً ذکر می درین مختصراً درج نماید تا بر مبتدیان این هنر بوضوح انجامد *

چنانکه از کتب و تواریخ معلوم شد که اول کتابی که درین فن ساخته اند شاه جمشید¹ ساخت، و او بادشاهی بود بغایت دانا و زیرک و تمامی ربع مسکون را تصرف داشت * اکثری از مرغان جوارح و ددان و حیوانات وحشی را مستخر کرده نزد او بردندی، و او بر هر کدام نامی مقرر کردی، و هیچ کار بهتر از جانور داری پیش او نبود؛ و میخواست که این علم از یادگار باقی ماند * اول کتابی که درین فن ساخته اند او ساخته بود، و بعد از آن حکما و استادان این فن زحمته کشیده و بویاضت و فکر در مزاجهای مرغان جوارح تصرفها نموده اند، و مرض و صحت و معالجت آن معلوم کرده و بزبانهای عربی و یونانی جهت مهارت

¹ Jamahid, the grandson of Tahmāras the 4th king of the Fishāddiyān dynasty; said to have lived 2,419 years after Adam and 800 years before Christ. He founded Persopolis and instituted the solar year.

سلاطین ماضی تصانیف کرده اند، تا در زمان پادشاهی نوشیروان عادل^۱ که هوس او درین فن از پادشاهان و سلاطین و خوانین ما تقدم در گذشته و بغایت کمال و مرتبه اعلی رسانید؛ چنانکه علی الدوام بشکار جانوران مشغول بودی، و پیوسته بتفحص احوال جانوران غور فرمودی؛ و همواره در صحبت او همچنین ذکر بمیان آمدی؛ و امرا و اکابر و ارکان و اعیان دولت او ذوقی تمام و استعداد کمال درین کسب داشتند. *الْأَسُّ عَلَى دِينِ مُلُوكِهِمْ* روزی جمعی از میرشکاران در پیش تخت او بحث جانور میکردند از کتاب جالینوس و بقراط آنچه ایشانرا معلوم بود * پس نوشیروان بزرجمهر^۲ حکیم را طلب فرمود و گفت چنان خواهیم که کس باطراف عالم فرستی و کتب و رسائلی که درین باب ساخته باشند جمع گردانی و بزبان پهلوی ترجمه کنی و آنچه *خواجه*^۳ را از روی حکمت معلوم شده باشد و استادان روزگار ما دانند اضافت کنی تا بر روی روزگار یادگاری بماند، و اگر مشکلی آفتد بدان رجوع نمایند *

موجب فرموده، *خواجه* بزرجمهر آنچه دانست و از استادان معلوم نمود و اصل نسخ از آن خالی بود، جمع کرد؛ و آن کتاب را بازنامه نوشیروانی نام نهاد، و مدتها بر آن کار فرمودند؛ دستوری شد بر روی روزگار* بعد از آن شهشاه ابوالفراس عبدالملک بن نوح* که پادشاه خراسان بود هوس این علم بهم رسانید؛ چنانکه از ملوک ما تقدم

¹ *Nāshirodn-i 'Adil*, the 20th king of the 4th dynasty of Persia. *Mahammad* was born in his reign.

² (*Khwāja*) *Buzurchemih*, Ar.: in Persian *Buzurg Mihr*; was the son of *Bakhtān*. He was the chief minister of *Nāshirodn* who gave him a golden seat in front of his throne.

³ *Khwāja rā*, i.e., *shumārā*.

* *Abd'ul-Malik ibn Nāḥ As-Sāmānī* reigned from A.H. 343 to 350, i.e., A.D. 954 to 961.

در گذشت؛ و خواست که بازنامه نوشیروان را از زبان پهلوی
به زبان فارسی ترجمه کند *

وزیر خود را حکم کرد "چنان خواهم که بازنامه نوشیروان را حاضر کنی
و بفرومائی تا از زبان پهلوی بفارسی ترجمه کنند؛" و استاد روزگار ابوالتجری
به زبان فارسی کرد و جوارح نامه شهنشاهی نام نهاد * و بعد ازو خلف شاه¹
که پادشاه سیستان بود و درین باب استادی بود کامل، و این علم را نیکو
دانست، به بخارا نزد حضرت شهنشاه آمد * التماس نمود تا جوارح نامه
شاهنشاهی را پیش او آورند * مطالعه نمود؛ پسندیده داشت، و یکباب
در شفاخت بحری² بهم رسانید و اضافت کرد و منظور شد *

چون زمان شاهی و جهانداري بساطان ملک شاه³ رسید هوس
جانورداری در خاطر او پیدا شد، و چنان در ضمیر او جای گرفت که پیوسته
شب و روز مشغول جانوران بودی، و در هر منزل که نزول کردی جانوران را
نیکو در پیش خود داشتی و ایشانرا مونس خود دانستی؛ و تمامی امرایان
و آقایان و شاهزادگان و وزیران او جانور دار بودی *

پیوسته در مجلس او بازنامه نوشیروانی و جوارح نامه ابوالتجری
خواندندی؛ و میر شکاران و جانور داران بعثتها کردند * پس سلطان خراسان
که کتابی تصنیف نمایند درین علم و مقام او موسوم گردانند *

خواجه نظام الملک⁴ را فرمود که رسولان باطراف و اکناف عالم فرستی
و کتب و رسالاتی که در علم جانور داری پرند و درنده ساخته باشند جمع

¹ *Khalaf Shāh*, son of *Aḥmad Shāh*, ruler of *Sīstān*, came to the throne A.H. 331 or A.D. 942. He is said to have reigned 612 years.

² *Bahri*, the female of the peregrine falcon: the tiercel is in India called *bahri bahecha*.

³ *Malik Shāh*, one of the *Saljūqiyyān* kings.

⁴ *Nizām 'l-Mulk*, minister of *Malik Shāh-i Saljūqi* and school-fellow of 'Umar-i *Khayyām*. He is said to have been born in A.D. 1017.

کني، و استادان و مير شکاران که در مملکت و ممالک ديگر باشند و مشتهر
 بوند بعضی را از پيش پادشاهان بالتماس طلب داري، و برخی را اميدوار
 گرداني بالطف شاهانه؛ و از کتب و تحرير حکما و تجربه و تقرير استادان
 آنچه مجرب و معتبر دانند علمي و عملي کتابی جمع کني چنانچه درين
 فن بهتر از آن کتابي نساخته باشند؛ تا بر کلي و جزوي اين وقوفي
 حاصل گردد.

پس خواجه رسولان با تحف و هدایا باطراف و اکناف عالم فرستاد و از
 پادشاهان و حکما و حکام و اکابران ممالک کتب و استادان اين علم را طلب
 فرموده حاضر گردانيد.

بعد از آن به خدمت حضرت سلطان عرض نمود که "کتب و استادان
 جمع شده اند" • سلطان فرمود که اول نزد خواجه مجلس بياريند و کتب
 حاضر گردانند که او با استادان بعتها و سوالها فرمايد و بداند که از ایشان
 کدام ماهر و استاد تر است و اين علم را بهتر داند و در عمل آورده باشد •

پس بر موجب حکم خواجه بنشست و کتب بنهاد، و حکما و دانشمندان
 چون استاد عالم ابو الجوارح خواجه علي محمد نيشابوري را (که يکانه روزگار
 خود بود و درين علم مثل او نبود و هيچکس بهتر از او ندانست، و بعد از او هم
 کمتر اتفاق افتاد) از نيشابور و استاد ابوالمک سهيل بلخي را از بلخ
 و ابوالعباس بن فضل را از ترمذ^۱ و عبدالله بن خالد را از مرو و تاشاه را
 از هرات و علي بن عبدالله را از خوارزم و حاجي بيگ را از روم و خواجه زکي
 را از عراق عرب و افضل الدين را از فارس و خواجه محمدي را از تبريز
 و اسماعيل اثال را از سيستان و سرباد را از هندوستان و تالش قرک را

1 Termez, N.E. of Balkh; on the Oxus.

از ترکستان و خواجه زنگی را از اصفهان و عبدالعزیز را از مصر و صدفوس را از مغرب طلبیده از ایشان سؤالات و بحثها کرد و از کذب و تجربیات خود هر کس جوابی گفتند و مدت بیست روز درین باب مکالمه نمودند *

پس خواجه فرمود که شمارا چندگاه شد که از اطراف عالم جمع کرده ام و با یکدیگر مدتی مصاحب بوده اید و بحثها کرده و راه و دست همدگر معلوم کرده اید * اکنون میخواهم که بدانم از شما همه جماعت درین علم که بهتر دانند * پس همه جماعت باتفاق گفتند که ائساد ما در علم جانور داری علمی و عملی هیچکدام از ابوالجوارح علی بن محمد نیشابوری بهتر نیست؛ و در باب باز و یوز^۱ و چرخ^۲ و بحری و انواع اینها و شناختن گوهر و نژاد جانور و گرفتن و چشم کشادن و طیار کردن و گیرانیدن و پرانیدن و دریافت بیماری و صحت و شناخت امراض و علاج کردن و بکریز افکندن و کریز خانه ساختن و از کریز برداشتن و هر چه درین باب بکار آید هیچ آنرید^۳ بهتر ازو نداند، و او را بدین سبب سلاطین ابوالجوارح کنیت داده اند *

پس خواجه نظام الملک حکم کرد و کتاب برداشت و ازو سوال نمود که این جماعت ائسادان که حاضرند هر ایک در چه فن استادند و زحمت بیشتر کشیده اند؟ خواجه علی بن محمد نیشابوری هر ایک از ایشانرا تعسین میکرد در هر بابی *

پس خواجه ازو سوال کرد که در باب طعمه دادن و کشاد کردن و پیدخال^۴ شناختن که بهتر داند؟ گفت خواجه زکی عراقی نیکو داند * و دیگر بار پرسید که در باب علت شناختن و علنی که بر جانور پدید

^۱ *Fās*, the cheeta or hunting leopard.

^۲ *Chargh* the Saker Falcon (*F. cheregi*); vide *Jl. and Proc. As. Soc. Beng.* Vol. III No. 3, 1907.

^۳ *Faykhāl*, the 'mutes' of birds generally; in mod. Pers. *chilghān*.

خواهد آمدن که بهتر داند ؟ گفت حاجی بیگ رومی بهتر داند •
 دیگر باره سوال کرد که در باب طبع جانور شناختن و دارو دادن که بهتر
 داند ؟ گفت سرباد هندی نیک داند • دیگر باره خواجه پرسید که در باب کریز
 دادن و کریز خانه ساختن و اگر پر بیندازد بجهت آن معالجه کردن
 و تدبیر کریزخانه موافق مزاج جانور کردن و پینخل شناختن در کریز که
 بهتر داند ؟ گفت خواجه عبدالله نیکو داند • پس خواجه نظام الملک
 هر یکی از اسنادان را تعحسین نمود و بران همه اتفاق کردند ؛ و خواجه را
 سخنان ایشان بغایت پسندیده آمد و ایشانرا بسیار نوازش فرمود •

بعد از آن بحرمت و تکریم تمام همه جماعت را پیش بادشاه آورد
 و آنچه را از ایشان در بحث علم و تجربه هفتر معلوم کرده بود و دریافت
 نموده بود به محل عرض رسانید •

سلطان بغایت پسندیده داشت و آن روز ابوالجوارح خواجه علی
 بن محمد جهت سلطان یکدمست باز سپید لازقی^۱ سه کریزه که در عمرها
 چنان بازی بدست نیافتاده بود آورد و بنظر اشرف اقدس حضرت شاهنشاه
 گذرانید • بغایت منظور افتاد •

پس روی بجانب خواجه علی بن محمد کرد و گفت " چنان
 خواهم که از کار و کردار باز و یوز و چرخ و بحری و باشه و عیب و هنر و کردار
 ایشان و گوهر و نژاد جانوران بیاباگلهانی و بر احوال آنها واقف گردانی " •
 خواجه علی بن محمد رمزی چند بحضور حضرت بادشاه بعنوان
 شائسته بیان نمود • سلطان از وضوح مدعا و لطافت طبع خواجه ابوالجوارح

¹ *Lāziqī*, "white," from *gul-i-lāziqī*, a species of jasmine: the epithet *lāziqī* is applied to a light variety of several species of falcon.

و تقریر پسندیده او تحسین بسیار فرمود؛ و یک ولایت او را اقطاع داد و هزار دینار زر سرخ مرسوم او مقرر کرد باسپ و خلعت شاهانه متعلق و معزز ساخت؛ و جمیع استادان را نیز سرفراز فرمود • سوالها و بحثها کرد • هر کسی بقدر آنچه دانستی بعرض رسانیدی •

سلطان هر همه را بخشش وافر فرمود و آنچه بدو توقع داشتند بداد و بانواع مکارم و عواطف مخصوص گردانید •

حکم جهانمطاع حضرت گیهان خدیو چنان صادر شد که محمد بن قلیچ نظامی آنچه از تقریر و تحریر از استادان مستفید گشته انتخاب نماید و کتابی تصنیف نماید تا در عالم بعد از من یادگاری باقی ماند •

محمد بن قلیچ زمین خدمت ببوسید و بموجب حکم کتابی تصنیف کرد و مدت مدید و عهد بعید بر آن عمل میکردند •

بعد از آن در زمان بندگی حضرت خدایگان شهریار اعدل اعلم محرز ممالک الدنیا مظهر کلمات الله العلیا کهف الثقلین ظل الله فی الخافقین المنصور من السماء مظفر الدنیا و الدین طغان تیمور خان^۱ انار الله برهانه علی بن منصور حلوانی مشرف و بنظر عاطفت مرین گردید و به عنایت بادشاهانه مخصوص گشت و از امثال و اقوان خود بغایت ترقی نمود و بموجب یرلیغ همایونی بعضی از اموال ولایات و امور دیوانی را وزراء حجاب مدخل ساخت و در سلک بندگان خاص و ملازمان حضرت منضبط شد و برای اشرف به قوشخانه خاص مأمور گشت تا هر جانور که از اطراف ولایات میرشکاران آرند بر دفتر ثبت نماید و رنگ و نشان هریک و بزرگی و قامت و نوکری و غیره اطوار جانوران بنویسد تا هر سال معلوم گردد که چند جانور بقوشخانه خاص آمده و بکه انعام شده •

^۱ Tughān Tīmūr of the Il-Khāns of Persia: he ruled A.H. 730-52 (A.D. 1338-51).

این ضعیف مدتی درین شغل قیام نمود و بعد از چند گاه رساله چند که در کتب خانۀ معموره بوده آنرا بر بقدگی حضرت عرض میکرد. * اصل این کتاب را که موسوم بود بصیدنامه ملک شاهي از تصنیف استاد عالم ابوالجوارح خواجه علي بن محمد نیشابوري بود. بعلي بن منصور سپردند و یک باز سفید طیعون^۱ و سایر قوشخانه را حوالۀ او فرمودند و حکم شهنشاهي شرف نفاذ یافت که بازان و سایر طیور نیکو نگهدارند و این کتاب را استاد خود کند و جانور داران نیک مصاحب و هم جلیس باشند تا این فن غریب بیاموزند. *

از صیادان مازندران که در سیاه بلاد و توابع آن ساکن بودند چند ایلحق^۲ را بعلي بن منصور سپردند و حکومت آنجا بدو مفوض فرمودند تا بعضی باز و شاهین و بھری بگیرند و برخی مرغان آبی مثل قو^۳ و غاز و عقار^۴ و کلنگ و منکشر^۵ و اردک^۶ و کُرک^۷ و آنچه بجهت باولی بکار آید مهیا دارند. *

چون همت عالیۀ آنحضرت بر آن مصروف بود که مومنی الیه ماهر این فن شود و هوس او نیز درین کار بغایت کمال بود مومنی الیه بتفحص کار و گردار شکرگان اشتغال تمام داشت و جانوران نیکو پرورنی و درین باب وقوفی نیکو حاصل کرد: و چون در کتاب صیدنامه ملک شاهي سوای هفت باز و یوز و چرخ و مرض و معالجه ایشان بیشتر نبود و مراد او چنان بود که کار و گردار شکرگان و پرندۀ و چرندۀ تمامی اضافت آن نماید و آنرا شرحی و بسطی دهد، لهذا بذابر ارادتی که درین فن داشت هر جا که

^۱ *Tighān* or *tighān* "the white goshawk."

^۲ *Imluq* T. "a village."

^۳ *Qū* or *ghā* T. a swan.

^۴ *Uqār* (and *Auqār*) "the common heron."

^۵ *منکشر* I am unable to identify this bird.

Urdak T. a duck.

Kauk, vulg. for *kabk* "the 'chukor' partridge."

کتابی یا رساله درین علم شنیدیم که در خزائن امرا و وزرا و مهوسان این علم بود بدست آوردن بدانچه ممکن و مقدور بود سعی بلیغ نمودیم. چون بازنامه جاماسپ^۱ و بقراط و رساله جالینوس و بزرجمهر و جوارحنامه ابو النجری و دهقان ماهکین و رساله ابو القوارس و نیاورزی و شکره نامه ابو الفرح بازدار و دهقان شکینی و صیدنامه ابوزکریا و دهقان بخاری و رسائل و کتب دیگر که درین علم ساخته اند: از آن وقت تا الی یومنا هذا که زمان سلطنت و ایام دولت حضرت اسلام پناه طغان تیمور خان اعلی الله شأنه است یعنی مدت سی سال اجتهاد نموده جمع آوری کرد: و این فن را از میرشکاران قازیک و مغول دریافته تفحص کیفیت احوال جانوران میکرد و آنچه بدجزیه ایشان را معلوم شده بود و تقریر می نمودند و اصل کتاب صیدنامه ملک شاهی از آن خالی بود انتخاب کرد و اضافت نمود و مصور گردانید و از صور و اشکال اسنادان و میرشکاران و شکرگان روشن گردانید و کیفیت علاج کردن بادویه و داغ و غیره حیل درج کرد تا اگر ناگاه کسی بختی کند یا جانوری غریب بیارد چون باین کتاب رجوع کند گاهی آن بداند.

و چون در زمان سلاطین ماضی شاهین و شفقار کمتر بود فکر ایشان در آن کتاب نیامده بود. سبب آنکه شاهین و شفقار و ترمنائی^۲ را در زمان شاهی مغول بایران زمین آورده اند و مردم از ایشان فرا گرفتند و قوشچیان مغول این فن را بهتر دانستند. علی بن منصور آنچه از ایشان مشاهده کرده بود و در کتب یافته دو سه باب اضافت صیدنامه ملک

¹ Jāmdasp; brother of Gushtasp of the Kayāniyān dynasty and a great astronomer.

² Turumā'i, here evidently the Red-headed Merlin; vide Note 3, p. ix.

شاهی کرد، و دوسه باب دیگر در کشادن شیر^۱ و پلنگ^۲ و سیاه گوش^۳ و سگ
از کتب انتخاب کرد و اضافت نمود، و این کتاب را شرحی و بسطی
داد و مہرب و مرتب گردانید و آنرا شکارنامہ ایلخانی^۴ نام نهاد *
اما چون فرس قدیم مغلق و دور از فہم مبتدیان بود لہذا بذابر توضیح امرجہ
خواص و عوام این فقیر بتطویل کلام و اصطلاحات قریبۃ الفہم آنچه از
استادان نادر المعاصر در حیض طبع داشت سر نو بتحریر آورد تا ہر کس
کہ این علم را خواهد، این کتاب را تمام بر خواند و بہ استادان بحث کند،
و اورا در علم جانورداری از پرندہ و دوندہ هیچ مشکلی نہاند و در شروع
و انجام مستغنی باشد، و پسندیدہ نظر مخادیم و اشراف و استادان این علم
افند * توقع کہ چون بنظر شریف ایشان ملحوظ گردد اگر سہری یا تکرار
لفظی یا سخنی فائدام یابند از راہ کرم اصلاح فرمودہ عیب نفرمایند و چون
معذرت تقدیم یافته است بذیل اغماض ببوشانند *

این کتاب مشتمل بر سی و یکباب و مقدمہ و ہر بابی مبنی
بر فصولی چند است و اللہ المعین *

¹ In India *shēr* "a tiger"; in Persia *shēr* "a lion."

² *Palang* "panther"; probably a slip for *yās* or *yās palang* "cheeta."

³ *Siyāh-gūsh* "lynx." The lynx is still trained in India to catch partridges, hares, Egyptian vultures, etc.

⁴ ایلخانی possibly a slip for ایلخانی *



INTRODUCTION.

بسم الله الرحمن الرحيم

مقدمه

حمد بיעدد و ثنای بیعد مالک الملکی را سزد که شاهباز دل الهام
منزل انسانرا بر دست قلب المؤمن بین اصبعین من اصابع الرحمن^۱
نشانیده و هر لحظه از غایت شفقت باو نظری دارد و او را بتربیت
و تقویت آن نظرات عنایت آیات میآید مرغان اولی اجنحه ارادات
و الهامات غیبی میگرداند و زبان را که بلبل گلستان وجود است بر گلبن
حمد و ثنای خود بهزار داستان مترنم ساخته هر گلبرگ داعی را مبرورود
ناله و آه و محلل شهود کلمه لا اله الا الله و قائل محمد رسول الله گردانیده •
درود نامحدود و صلوة نامعدود بر محمد احمد لقب عاقبت محمود
و بر آل و اصحاب مسعود باد الی يوم النقاد • و بعد چنین گوید محتاج
الی رحمة رب الودود ابن یار محمد عرف خدا یار خان داؤد عباسی^۱
چون بفضل رب الموجود و هاب بی منت و جواد بی ضمت معرفت
تام در مزاج جانوران شگرف و طریق صید و اصطیاد و کیفیت میآید
و تشغیص امراض و ازاله اعراض و حفظ صحت هریک از ایشان مهارتی
بهم رسانید و چون بعد تصفح کتب سلف و خلف و تتبع علاج آنها بطریق
مختلفه ایرانیان و انحصار متفوعه تورانیان و آراء متباینه هندوستانیان تعیین

¹ On page ix, line 17, the name is given as ابن یار محمد فقیر داؤد .

نمودن قدر دواى هريك و عدم ترتيب ابواب و فصول و تخیل در ضوابط فروع و اصول را مشاهده نمود خواست كه همه را نسق جديد باهم مربوط نموده و آنچه بتجربه رسانیده باو الحاق كرده تالیف كتابی نماید كه از كتب و رسائل متعدد¹ متفرقه سابق مستغنی باشد. لهذا این حقیر به این امر خطیر مبادرت نموده این كتاب را كه مسمی است بصید المراد فی قوانین الصیاد² ترتیب نمود و مجموع را برسی باب و خاتمه مقرر كرد كه هر بابی مشتمل بر فصولی چند باشد و بالله المعونة و التوفیق *

باب اول در کیفیت صیاد و صید آن یعنی دامدار و باز و سائر جانوران شکاری *

باب دوم در رنگ و عیب و هنر جانوران *

باب سیوم در چشم كشدان جانوران گلال چشم³ مشتمل بر شش فصل • فصل اول در چشم كشدان باز بطریق استادان ایران - فصل دوم در طریق استادان هندوستان - فصل سیوم در طریق چشم كشدان باز باستعمال جنتور و این از استادان هندوستان در تجربه فقیر است - فصل چهارم در چشم كشدان باز بطریق کیف³ دادن - فصل پنجم در چشم كشدان باز معمول این فقیر كه باز نو در بیست و پنجروز طیار⁴ و گیرا شود و بتجربه رسیده - فصل ششم در انواع بسیار چشم كشدان باشد و شكره كه در ایران پیغو گویند *

¹ On page x the author says his book is called *جواهرحاشیه امامیه فی قوانین الصیاد*

² In India *gūlā*— or *gūlāb-chashm* "the red-eyed or yellow-eyed birds of prey," i.e., the short-winged hawks as opposed to *siyāh-chashm* "the black-eyed" or falcons. In Persia the former are called *sard-chashm*.

³ *Kayf dādan* refers to the use of intoxicants, etc. In India hawks often have their eyes 'unseeled' when under the influence of camphor, opium, etc., and are easily broken to the hood in this state.

⁴ *طیار* or *تیار*, *Hindustani*; "ready, trained."

باب چهارم در کیفیت چشم کشادن جانوران سیاه چشم
 مشتمل بر هشت فصل • فصل اول در چشم کشادن بحری - طریق استادان
 ایران - فصل دوم در چشم کشادن بحری - طریق هندوستان - فصل سیوم
 در چشم کشادن بحری - بتجربۀ فقیر رسیده - فصل چهارم در طیار کردن شاهین
 ۱. شایانی - طریق استادان ایران - فصل پنجم در طیار کردن شاهین آشیانی که
 بتجربۀ فقیر رسیده - فصل ششم در طیار کردن چرخ دامی ۲ - موافق تجربۀ
 فقیر است و طیار کردن لکر ۳ بهمین موقوف داشته - فصل هفتم در طیار کردن
 چرخ آشیانی آهوگیر - معمول استادان ایران - فصل هشتم در چشم کشادن
 شنقار و طیار کردن آن - و عقاب ۴ و زمج ۵ موقوف بر همین داشته •

باب پنجم در معالجات شکار جانوران گلال چشم مشتمل بر دو
 فصل • فصل اول در شکار باز و جرّ - فصل دوم در معالجات شکار باشه
 و پیغو ۶ عرف شکرة •

باب ششم در معالجات شکار جانوران سیاه چشم مشتمل بر
 سه فصل • فصل اول در معالجات شکار بحری - فصل دوم در معالجه
 شکار شاهین - فصل سیوم در معالجات شکار چرخ و شنقار و زمج ۷ •

¹ *Āshiyāni* "eyess."

² *Dāmi* adj., lit. "snared": here = "passage-hawk."

³ *Lager*, Hindus., is the female of *F. jugger*; vide *Jl. As. Soc. Bengal*, Vol. III. No. 1, 1907.

⁴ *Uqāb*; in India a general term for eagles, but specially applied to the Taw Eagle.

⁵ The *Zummaḡ*, according to Persian and Arabic MSS. on Falconry, was formerly trained. In the *Ḥayat* ¹/₁ *Ḥayawān* it is said to be a species of eagle (*uqāb*) and identical with the Persian *Du-barādarān* "The Two Brothers." The latter appears to be identical with the *دوبرا* of the *Bāz-Nāma-yi-Nāṣiri* where it is stated that the male of this species is about the size of a female goshawk and that the author once trained one. The *Du-Barādarān* always hunt in couples.

⁶ *Pigḡā*, T. and P., the Indian sparrow-hawk or *Shikra* (Astar Badius).

باب هفتم در تولد^۱ بستن یعنی در کویز^۲ نشانیدن جانوران
گلل چشم و سیاه چشم و معالجات پرریختن آن *

باب هشتم در کیفیت بازدار- مشتمل بر شش فصل * فصل اول
در کیفیت بازدار- فصل دوم در مزاج جانوران- فصل سوم در شناختن بغل^۳
جانوران و دیدن نبض آن- فصل چهارم در شناختن پیکال^۴ جانوران و معلوم
نمودن هر مرض از آن- فصل پنجم در طبیعت گوشتها که کدام یکی جهت
طعمه سازگار تر است- فصل ششم در معالجه که حفظ صحت جانوران کند
و نافع است *

باب نهم در معالجات امراض سر جانوران گلل چشم و سیاه چشم -
مشتمل بر سیزده فصل * فصل اول در بیماری درد سر و معالجات آن - فصل دوم
در بیماری سر گشتن^۵ و معالجات آن - فصل سوم در وزم سر و روی جانوران
که هندی زهر باد نامند و معالجات آن - فصل چهارم در بیماری تقلیس^۶
و معالجات آن - فصل پنجم در سر گرفته شدن جانوران^۷ و معالجه آن -
فصل ششم در بیماری لقوه^۸ و معالجات آن - فصل هفتم در بیماری فالج^۹
و معالجات آن - فصل هشتم در بیماری سفید مرگ و آن آکله دماغ است^{۱۰}
فصل نهم در کوفتگی و صرع^{۱۱} و معالجات آن - فصل دهم در دیوانگی جانوران

¹ *Talak* "moulting."

² *Kuriz* "moulting"; sometimes spelt قریز.

³ *Jānuar* "animal," in the language of Indian falconers means "hawks or falcons."

⁴ The condition of falcons is ascertained by feeling the flesh on the sides under the wings.

⁵ *Paykhal* "mutes."

⁶ *Sar gashtan* is properly "giddiness."

⁷ تقلیس I am unable to identify this word.

⁸ *Sar girifta shudan* is properly a "cold in the head."

⁹ *Laquah* Ar. "paralysis of the face."

¹⁰ *Falij* "paralysis of half the body."

¹¹ *Ākilah* Ar. "cancer."

¹² *Sar* is "epilepsy." *Kiftagi*, however, properly means "weariness, etc., etc."

و معالجات آن - فصل یازدهم در بیماری سر سست کردن¹ جانوران
و معالجات آن - فصل دوازدهم در بیماری سکنه² و معالجات آن - فصل سیزدهم
در قرع³ و معالجات آن *

باب دهم در امراض گوش مشتمل بر در فصل * فصل اول در کری
و درد گوش و معالجات آن - فصل دوم در سیلان آب و چرک گوش
و معالجات آن *

باب یازدهم در امراض چشم مشتمل بر چهارده فصل * فصل اول
در معالجه سفیدی چشم جانوران - فصل دوم در عشا یعنی شبکور⁴ جانوران -
فصل سیم در معالجه پرد⁵ چشم⁶ جانوران - فصل چهارم در بیماری درد چشم
و کوری چشم جانوران - فصل پنجم در جدري⁷ یعنی دانهای که در چشم
جانوران بر آید - فصل ششم در معالجات سلاق⁸ - فصل هفتم در بیماری جرب
یعنی خارش چشم - فصل هشتم در بدله⁹ و معالجه آن - فصل نهم در
علاج دموع چشم - فصل دهم در سبل¹⁰ بر آوردن از چشم جانوران -
فصل یازدهم در معالجات غشاوه¹¹ یعنی موتیابند¹² - فصل دوازدهم در چشم فرا
کردن جانور - فصل سیزدهم در معالجه اتساع و نزول آب¹³ از چشم جانوران -
فصل چهاردهم در معالجه طرفه¹⁴ که در چشم بهم رسد *

¹ *Sar sust kardan*, "hanging the head." ² *Sekkeh* Ar. "apoplexy."

³ *Qar* Ar. "scabbiness of the head."

⁴ *'Ashā* Ar. and *shab-kūri* P, "night-blindness."

⁵ *Parda-yi chashm*, "a film over the eye."

⁶ *Judari* is properly "small-pox."

⁷ *Sulāq* Ar. and *bāmani* or *bāmāni* in Hindi is a disease in which the eyelashes fall out.

⁸ *بدله* or *بدله*; I am unable to identify this word.

⁹ *Sabal*, a disease of the eye, said to be *Pandus*.

¹⁰ *Qhashdūwah* Ar. "veiling," an unusual word for "cataract," called in Hindi *motiyā-bind*.

¹¹ *Tūiā* Ar. (being wide) is said to be *Meqarosis*: *nuzul-i āb* is cataract.

¹² *Tarfah* Ar. is said to be *Acanosis conjunctivae*.

باب دوازدهم در امراض منسر^۱ و این چهار فصل است •
فصل اول در خوراک^۲ منسر و معالجه آن - فصل دوم در علاج کج شدن منقار
 و راست کردن آن - فصل سوم در آکنه دهان - فصل چهارم در خشونت
 دهان^۳ و تشنج اعصاب گلو •

باب سیزدهم در امراض گلو مشتمل بر دو فصل • فصل اول در
 معالجه کشوم یعنی بثرات حلق^۴ - فصل دوم در معالجات خنق و ثغائی^۵
 که آن درم گلو است و دانه که در گلو بهم رسد •

باب چهاردهم در بیماری حوصله مشتمل بر هشت فصل •
فصل اول در معالجات حوصله گرفته شدن^۶ جانوران - فصل دوم گوشت
 در حوصله سرد شدن و معالجات آن - فصل سوم در علاج گوشت پختنی^۷
 کردن در حوصله - فصل چهارم در معالجات ضعیف شدن حوصله جانوران -
فصل پنجم در معالجه زهرک^۸ - فصل ششم در معالجات گوشت نافه
 افگندن^۹ - فصل هفتم در ناگواریدن و قی کردن طعمه و معالجه آن - فصل هشتم
 در سیلان آب از دهان و آن از برودت معده بهم رسد و گاهی از صفرا •

باب پانزدهم در امراض معده مشتمل بر هفده فصل • فصل اول
 در معالجات درد معده - فصل دوم در علاج پر مهره^{۱۰} نیازورن - فصل سوم

¹ *Minsar* is the beak of falcons or of birds of prey: *minqār* (gen.) any bird's beak.

² *Khura-yi minsar*, "canker of the beak."

³ *Khushānat-i-dahān*; apparently a fanciful term.

⁴ *Kushūm*: "I am unable to trace this word. *Bayrah Ar.* is a "postule."

⁵ *Khunāq* is quinsy, but the apparently Hindi word تنائی or تنائی is not traceable.

⁶ *Haupala girifta shudan* "cold in the crop."

⁷ *Yakhni* is properly soup. The expression is explained by the author in the text.

⁸ *Zahrak*: I am unable to trace this word.

⁹ *Nāfa afgandan*, probably a corrupted and local word.

¹⁰ *Par-muhra*, "casting."

در معالجه استرخائی و سستی بدن - فصل چهارم در معالجات شوخ ¹ -
 فصل پنجم در معالجات کج ² - فصل ششم در معالجات هیضه - فصل هفتم
 در معالجات بیماری کشفه ³ - فصل هشتم قراقرشکم و معالجه آن -
 فصل نهم در آکله شکم - فصل دهم در معالجات نخیز ⁴ - فصل یازدهم
 در علاج گنده پیخال - فصل دوازدهم در معالجات قبضیت شکم
 و خشکی ⁵ - فصل سیزدهم در نکری ⁶ که اندر شکم پیدا شود -
 فصل چهاردهم در علاج کرمه جونگی ⁷ - فصل پانزدهم در بیماری اسنادم ⁸
 و معالجه آن - فصل شانزدهم در ضعف طبیعت ⁹ جانوران و معالجات
 آن - فصل هفدهم در معالجه زحیر ¹⁰ اندرونی و آن پیشش شکم است *

باب شانزدهم در امراض روده مشتمل بر سه فصل • فصل اول
 در معالجات سدّه ¹¹ روده که از بی عملی مسهلات بهم رسد - فصل دوم
 در معالجات قولنج - فصل سیوم در معالجات نفخ ¹² •

باب هفدهم در امراض دمه ¹³ مشتمل بر چهار فصل • فصل اول
 در دم گرفتن جانوران - فصل دوم در معالجه تنگی نفس - فصل سیوم
 در معالجه دمه بلغمی - فصل چهارم در معالجه دمه شش *

¹ *Shūsh* is properly "pus." ² کج farther on in text : I am unable to trace this word.

³ کشفه I am unable to trace this word. Probably it is a corruption of the Hindi *kasan* "constipation."

⁴ نخیز "a gnawing pain."

⁵ *Khushki*, "dryness," is in modern Persian "costiveness."

⁶ *Kauker*, Hindi, "a pebble, gravel, etc."

⁷ کرمه جونگی apparently a vulgar Hindi term for 'worms in the intestines' : from *kirm* P. "a worm or insect," and *jonk* H. "a leech" and vulgarly a worm in the intestines.

⁸ اسنادم this word is not traceable : in an Arabic MS. it is written *امطارم*

⁹ *Zu'f-i jabrat*, probably for *zu'f-i as'da* "dyspepsia."

¹⁰ *Zahir*, "dysentery."

¹¹ *Sudda* "obstruction, specially in the bowels."

¹² *Nafakh*, "distension."

¹³ *Dama*, "asthma; also a feeling of suffocation." Amongst falconers, however, this is the name of an incurable lung disease, probably identical with the "pantes" of old English falconers.

باب هزدهم در امراض جگر مشتمل بر پنج فصل * فصل اول در معالجه سده جگر - فصل دوم در معالجه درد جگر - فصل سوم در معالجه خورد و گذار ¹ - فصل چهارم در علاج لغری که از خشکی سینه ² برد - فصل پنجم در لغری و فربه کردن آن *

باب نوزدهم در امراض دل مشتمل بر چهار فصل * فصل اول در بیماری دق ³ - فصل دوم در بیماری کاهش و معالجه آن - فصل سوم در معالجه خفقان ⁴ - فصل چهارم در معالجات هول دل عرف کهنه ⁵ *

باب بیستم در امراض جلد مشتمل بر چهار فصل * فصل اول در معالجه شپش - فصل دوم در معالجه چوب یعنی خارش - فصل سوم در معالجه شقاق عرف کلفجر ⁶ - فصل چهارم در معالجه صوم و ثایل و زکیل ⁷ *

باب بیست و یکم در امراض پر مشتمل بر ده فصل * فصل اول در علاج پر خوره ⁸ - فصل دوم در معالجه پر گردان ⁹ - فصل سوم در معالجه کوز پر ¹⁰ - فصل چهارم در علاج پر اندر گوشت شکستن - فصل پنجم در علاج پر کچ شدن جانوران و راست کردن آن و نیز پرهای سست بر آوردن

¹ *Khurd u gugār*, apparently eating and not assimilating.

² *Khushki-yi sina*, "dryness of the chest"; is this "dry cough"?

³ *Digq* is properly "hectic fever."

⁴ *Khafagān* is a "temporary palpitation of the heart": vide next note.

⁵ *Haul-i dil* P., and *khiana* H., is the disease "palpitation of the heart": vide note above.

⁶ *Shuqāq*, "fissures or cracks in the hands or feet." *کلنجر* is apparently a Hindi name for the disease but I am unable to trace the word.

⁷ *Sitūl* Ar. and *masā* H. "wart," but I am unable to trace the words *صوم* and *زکیل*.

⁸ *Par-khūro*, "canker of the feathers."

⁹ *Par-gardān* is a kind of 'false moult,' i.e., as soon as a bird has finished one moult it commences to re-moult.

¹⁰ *Kār-par* is a "strangled or deformed feather."

و قطعاً نروئیدن پر - فصل ششم در معالجهٔ پر تراش که به هندی کتونکه خوانند^۱ - فصل هفتم در پر وصل کردن^۲ - فصل هشتم در معالجهٔ مرهقه^۳ - فصل نهم در انواع پر شستن و صاف نمودن از چرک - فصل دهم در معالجهٔ درد بغل که بازو از آن بر داشته نتواند^۴ *

باب بیست و دوم در امراض پای مشتمل بر نه فصل •
فصل اول در ستوه شدن^۵ و معالجهٔ آن - فصل دوم در معالجهٔ وجع مفاصل - فصل سیوم در سست شدن پای^۶ جانوران - فصل چهارم در معالجهٔ ورم زانو و پای - فصل پنجم در معالجهٔ جدا شده چنگال و بحال آوردن آن - فصل ششم در معالجهٔ کشیدگی عصب که بهندی گدهی^۷ گویند - فصل هفتم در سوختن درشاخهٔ^۸ جانور و داغ کردن آن - فصل هشتم در معالجهٔ نفرس^۹ پای - فصل نهم در معالجهٔ تخمه که به هندی بنوله گویند^{۱۰} •

باب بیست و سیوم در معالجهٔ فربه کردن جانوران لاغر که بی مرض لاغر شده باشد •

باب بیست و چهارم در علاج بد فعلی جانوران و عبث پرواز کردن و از درخت بدرخت جستن •

¹ *Par-tarāsh* is pulling out and eating the feathers. In Hindi, however, *katānak* is "weakness of the eyes in infants."

² *Par vaṣṭ kardan*, "to imp."

³ *مرهقه*: this word is not traceable as a disease.

⁴ This is not a disease of the feathers.

⁵ *Sutāh* is apparently used in the sense of "weak."

⁶ *Sust shudan*, "loss of power," apparently from a strain.

⁷ *Ghafi*, from *ghafnā* "to be deficient, to be drawn in," is in Hindi a vulgar term for a sprain.

⁸ *Du-shāhā* is a vulgar name for a certain bone in birds probably for the pubis.

⁹ *Nigris* "gout."

¹⁰ *Tukhma* and *tukma* in Hindustani is vulgarly "small-pox," and in modern Persian "indigestion." Here the word is apparently used by the author as diminutive of *tukhm* "seed," to which the granular swellings are likened. *Banāula* in Hindi is "cotton seed."

باب بیست و پنجم در علاج کرف شدن جانوران ^۱ *

باب بیست و ششم در علاج هوا زدگی مشتمل بر دو فصل *

فصل اول در علاج باد سموم زدگی و باد پشت ^۲ جانوران - فصل دوم در علاج بونده ^۳ *

باب بیست و هفتم در مضرت گرما زدگی که از دوا و هوای گرم می رسد و معالجه آن *

باب بیست و هشتم در معالجه گرم کردن جانوران که از هوا و دوا دادن سرد و خشک شده باشند *

باب بیست و نهم در معالجه لوط ^۴ و آن دنبلی است که سروا نکند *

باب سی ام در معالجه بانگ شکرگان و آن آواز نحس است *

باب سی و یکم در معالجه باسور و بن ^۵ بر آوردن جانوران *

خاتمه مشتمل بر دو مقدمه ^۶ * مقدمه اول در معالجه بلبل و طوطی و کبوتران و سایر جانوران باذی طرب ^۷ - مقدمه دوم در علاج امراض اسبان و آن را بیطره گویند *

¹ کرف: this word is not traceable.

² In the text the disease is said to be called *jhola* in Hindi: *jhola* is "sunstroke."

³ بونده apparently from the Hindi *bāṇḍā* "a drop."

⁴ لوط: this word is not traceable in the sense of "boil, etc."

⁵ *Bāsār* (properly only used in the plural *bāṣāṣār*) is "bleeding piles." But, apparently the word for "coffee-berry," seems to refer to projection of the intestine.

⁶ *Muqaddama*; the word is here incorrectly used.

⁷ *Bāni-yi farab*, "giving pleasure."

باب اول



در حقیقت دامدار که چه طور شخصی باشد



میاد باید که جانور دوست بود و وقت آمدن شکرگان یعنی جانوران
شکاری بداند • باز از نیمه آذرماه^۱ که هندی آنرا پوه^۲ گویند و آن نام شهر
الهی^۳ است، از اقم آملی - پیشان^۴ و ترکستان که آنجا تمام برنست
آید و چون افتاب از نیمه اسد که هندی آنرا بدره^۵ گویند اندک اندک
تجدید کند، پس از آن باز از بیم سرما در اول سنبله که هندی آنرا
اسوا^۶ ماه گویند از آنجاها بگریزند و روی بولایات و ملکهای گرم نهند
و مرغابیان در پیش آیند و جانوران عرف بازان در پس آنان؛ و چون بحدود
خراسان رسند از بسیاری مرغان چون کبک (که هندی آنرا چکور خوانند)
و خرگوش که در آن کوهها باشند و نیز در اطراف کوههای فراده و عمران و در
کوههای رعد مازندران و گندود و سمرد و قاحدود آفازان و زارمرد^۷ که نام
شهرهای آن دیار است میروند و از آنجاها قطعاً بغیر موسم بوظن نروند؛
و چون ابتداء مهرماه رسد (که هندی کارنگ^۷ گویند) دامداران در آن
مواضع دام نصب کنند و بازان بسیار بدست آرند • در آن مواضع همه جا

^۱ Pōh is Panjabi for pās, the ninth Hindi month, corresponding to December-January.

^۲ Shahr-i ilāhī. The sāl-ilāhī was instituted by Akbar in A.H. 964.

^۳ I am unable to identify these names of places.

^۴ Bhadrā is the fifth Hindi month, corresponding to August-September.

^۵ Asvā is Panjabi for āvin, the sixth Hindi month.

^۶ I am unable to trace any of these names of mountains.

^۷ Kirtik, vulg. kārīk, is the seventh Hindu month, October-November.

درهائی کوه و درختان انبوه هستند؛ بازان اکثر در آن درختان از ترس بوم و عقاب پناه آرند و دامداران آن فواح دام بر آن درختان نهند * در هندوستان همه جا آبهای فراخ و درختان بکنار و مرغابیان بسیار؛ اکثر بازان مقام در آن درختان کنند و غیر مرغابی شکار کم گیرند و دامداران در آن مواضع دام نهند *

اما صیاد را باید که دامها نزدیک بکنار آب نه بندند و نباید بست مبادا جانور و دام هر دو در آب افتاده غرق شوند؛ و اگر جائی دیگر لائق دام بستن دور از کنار آب نباشد پس بناچار باید دام نصب کرد؛ و متصل گذاره بالای آب خس پوش نماید تا جانور و دام بر آن خسبند¹ افتند و غرق نشوند * گاه باشد که دامدار بدیر رسد و جانور بدام افتاده را بیم شغال و روباه و گربه بود * صیاد را باید که زود خبر گیرد، که هیچ جانور بدام افتاده است یا خالی است * چون جانور بدام افتاد بغرمی بر سر او باید رفت و بجانور سختی نکند و بالمواجه در روی او در ننگرد که اقسام بد خوئی و عیبه در طبع جانوران از آن رمیدگی نقش کالکجگر میشود چون چشم زدگی و هراسندگی و بد دلی و گورزندگی؛ و نیز بیماریها ازین سبب بهم رسد *

بدانکه حق سبحانه و تعالی در دل جمیع وحوش و طیور هیبت از چشم آدم مستولی گردانیده که همه از آن ترسند؛ و بر تمام خلایق معزز و مکرم داشته * باید که پارچه را بهر دو دست خود گرفته و کشاده کرده و از سر تا پای خود در پس آن پارچه پنهان شده در پرده آن پارچه زود تا بر سر باز رسد؛ و بمجرد گرفتن باید که پارچه بر سر باز انداخته چشم دوخته شراقها² در پایش پوشانیده آنگاه از دام بر آورد زیرا که هر قدر

¹ *Khās-band* or *Khās-pōsh* saba. "a grass platform or hurdle, etc."

² شراقها; apparently a copyist's error for *shirāk-hā* (شراکها); *shirāk* (plural *shirāk*), a shoe latchet, a strap, etc.: here used for "jeogae."

باز در اول آدمی را بدصفیق نه بیند همانقدر وقت چشم کشادن رام و در شکار خوش فعلی کند و هول گرفتاری و غم چشم دوختگی از دل فراموش کند • و باید که جانور از دام برآورده در آب تا گلوگاه فرو برد چنانچه سرش در آب تر نشود که در دهان و سوراخ بینی و گوش او آب نه رود؛ و یا بدهن خود آب بر جانور باید پاشید مثلی که سراجان پوست را بدهن بف^۱ نم کنند؛ و بوریا بر زمین گهترده میخ در وسط آن زده جانور را بهمان میخ بسته نزدیک او باید نشست و از گوشه نظر خود بیند که سگ و گربه باز چشم دوخته را آزار نه رساند، یا باز بفناخن خود خراشیده ریسمان چشم را پاره نکند • و چون از طپیدن آرام گیرد آنگاه باز را بر دست گرفته پاره گوشت نرم و خوب و بی استخوان در چنگال او بدهد و بحیل^۲ گوشت را بخوراند؛ اگر آن وقت هیچ نخورد باک نیست؛ از غم گرفتاری باید دانست •

از طپیدن بسیار پیه اندرون شکم جانور بگدازد و سیاه شود و از آن جانور را بیم هلاک باشد؛ و اگر در تابستان سلامت ماند در زمستان مرض عود کند و جانور بمیرد و آن از مرض داغ است زیرا که از طپیدن بسیار مواد حاره بجوش آیند و جگر را و پیه را گداز کنند، و از آن داغ بجگر و پیه که در گرد روده‌ها و معده و شکم جانور است رسد •

بعد از آن وقت دیگر پاره گوشت باید داد چراکه البته غم و غصه از دل باز فراموش شده باشد؛ شاید که اندکی بخورد و دفع گرسنگی و رمیدگی او شود • و اگر نخورد پس حیل^۳ آنست که انگشت جانور را گرفته زور اندکی باید داد و اگر این طور هم طعمه

^۱ Apparently a compound word *dahan-baf*, for the Persian *dī-paf* i *dahan*. In India *baf karnā* is a vulgar term for blowing water in a spray out of the mouth. Amongst Indian falconers this action is called *phā'dra karnā*. (vulgar for *fuwā'dra k.* from the Ar. قور "to boil, gush forth"). One old English writer on Falconry calls this "spouting."

نخورد پس خشک پائچۀ جانور را که ساق باشد باران جانور یکجا کرده بریسمان سست باید بهم پیچید و آنقدر سخت بندد که پای جانور از آن تصدیع بیفتد و چون پای جانور از ریسمان بستن مانده شود و بقصد رهائی آن ریسمان بمنقار کندن گیرد، آن زمان گوشت نرم و پاکیزه پیش منقار باز نگهدارد لیکن بنوعی که جانور چشم دوخته از منقار گوشت را خطا نکند: اگر مزه آنرا شناخته خوردن گیرد پس پایش قدری سست بگذارد تا بآرام طعمه خورد *

و اگر بدین حیلۀ نخوردن پس جانوری سار^۱ و یا کفجشک زندۀ و یا مرغ خانگی پیش پای باز بیارد و چنان نگهدارد که قند حریت نکند؛ و دست بر آن جانور بزند تا فریاد کند و از بانگ آن باز آگاه شود و بمنقار کندن گیرد و بخورد؛ و این حیلۀ از جمله حیل بهنر است *

بقدر سه کفجشک باز نوبدام افتاده را کافی است و زیاده ازین نباید داد مبادا جانور نو از غم گرفتاری غافل شود از طعمه و هضم نکند؛ و جانوری که هنوز چشم او دوخته و بخوردن ناآموخته است علاج آن از جمله مشکلات توان شمرد *

زود جانور نو را پیش باز دار باید رسانید که دامدار هرگز نگهداشت و پرورش برابر میر شکار نخواهد کرد و ازان ضرری بجانور رسد * و چون جانور بدست میر شکار سلامت رسد تدبیر آن و نگهداشت و پرورش همه در باب چشم کشادن و غیره ذکر کرده خواهد شد *

¹ Sār, here the Common Maina (*Acridotheres tristis*) is meant; called in the Panjab lālī, shāroḳ, gūfālī and maina. In Persian, however, the Common Starling (*Sturna vulgaris*) is called sār.

باب دوم



در کیفیت رنگ و عیب و هنر و کار و کردار جانوران



صفت باز تر یعنی جرّه • جرّه خورد تر بود از باز ماده، و بزرگ سر،
و خورد اندام، و سطر، و بزرگ منسر، و قوی گردن، و فراخ چشم،
و اندک خوار، و سخت کوش، و فراخ حوصله، و فراخ حلق و دهان، و سوراخ
گوش کشاده، و قرش روی، و دلاور بغانت •

صفت باز ماده (یعنی شاهباز^۱ بزرگ) و باز دیفار گون یعنی نقره
رنگ • نرم گوشت^۲، و آگنده یعنی پر گوشت، و بزرگ، و زیرک، و زرد
آموزنده، و خوشرنگ، و خوشحوی بود، و بسیار خوار، و بر شکار حریص
و دایر، و ناآرمنده بود، و برگرسنگی صبور و شکیبا، و دراز گردن، و خورد
سر، و فراخ کتف، و میان بای فراخ، و فرم پر، و تیز پرند، و پر گوشت،
و سطران بود، و بعضی گفته اند چون بآفتاب بفشانی پشت بآفتاب کند •

صفت شالستگی باز • باز گرد سر بود، و پهن پیشانی، موی^۳ سر
پهن و نا برخاسته و خورد، و فراخ چشم، و بام ابرویش بیرون برآمده، و سوراخ

^۱ *Shāhbāz* is in Sindh the name of the *bāz*, or female goshawk. By some falconers the term has erroneously been applied to the Crested Goshawk (*Lophospizias trivirgatus*), called in an Urdu printed *Bāz-Nāmā* چریالی *chiriyālī* or *churiyālī*.

^۲ نرم گوشت; this expression is not understood as the best hawks are سخت گوشت.

^۳ *Mā* "hair" is, by the author, frequently used for "feather."

بینی فراخ، و سبزی بن منسر بغایت مجز و اندک، مقفار سیاه و سطر، و عقاب
روی، فراخ دهان و فراخ گلو، سیاه زبان، و سوراخ گوش فراخ، دراز گردن، و موی
گردن سطر و خورد، و فراخ حوصله، و پیکانهاش^۱ خورد و برهم فشرسته، پرهایی
اندرون کوتاه، و پرهایی بیرونی دراز و باریک، پهن پشت و پهن سینه، و گران
سنگ، و گوشت ناک^۲، و نرم گوشت، و دم پهن و کوتاه، و ران گرد و پر
گوشت، و ساق گرد و باریک، و فراخ پر، و سیاه ناخن، سبز پای، و کف
پای کشاده و پر گوشت، و پرهایی شلوار^۳ کشیده و دراز، و گوشت رازد هضم
کند، زیرک، و دراز پیدخال، و خود را بقوت فشانده^۴، و در نشستن چون زاغ
پیس^۵ یعنی زاغ شهری^۶ که گردن کبود دارد، و گرد اندام متناسب الاعضا بود.

کیفیت بدی بلز • پهن سر، و تنگ پیشانی، و موی سر برخاسته،
و سبزی بن منسر دراز و بسیار، و تنگ دهان، سفید زبان، و تنگ گلو، و تنگ
چشم، مالیده^۷ ابرو، و مقفار سفید، و سوراخ بینی تنگ، و کوتاه گردن، موی
گردن درشت و میان پای تنگ، و گوشه های دهان دراز، کوتاه و باریک بالا،
و کوتاه ران، ساق دراز و زرد، و کف پای قوی و دراز، دم باریک، و بسیار بانگ،
بد آواز، بد رنگ، و رمفده، کم خوار، و دیر هضم کفنده، و کسی که این طور
باز را نگاه دارد مبارک نباشد و بغایت بد یمن باشد *

^۱ پیکانهاش; *paikān* "the head of an arrow or javelin" is here the name of certain feathers.

^۲ گوشت ناک "full of flesh, well-furnished"; the *māsel* or *bahut mā-sal* of Panjabi falconers.

^۳ *Shelwār* "loose trousers of a very peg-top pattern": by Indian falconers this term is applied to the feathered thighs of a hawk, and by Indian horse-dealers to the thighs of a horse.

^۴ خود را فشاندن "to rouse": in Hindustani *phuri lenā*, and in modern Persian *khud rā tākēn dādan*. *Par jhōrā* in Hindustani is also used in this sense, but it generally signifies "to moult."

^۵ زاغ پیس and زاغ شهری "the pie-bald crow" or "city crow"; by this term the author apparently means the common Indian crow (*Corvus splendens*): its neck however is not "blue." In modern Persian *zagh-i-pisā* means the hooded crow (*Corvus corax*).

^۶ *Mālidā*, i.e., not projecting.

• صفت رنگهای بازان و عیب و نشانه‌های ایشان •

باز زرد رنگ تندرست بود و نیکخو، و لیکن خورد شکار گیرد و بد دل باشد؛ اما سیاه زرد دوزنگ نیک نباشد؛ باز یکرنگ باید • اگر دوزنگ باشد زرد سیاه پشت نیک بود • باز آهوئی بغایت نیکخو، و دلیر بر مرغان کلان باشد، و مبارک، و عمرها یکی بدست آید؛ و آهوئی از آن نامند که خطهای سیاه که بر پره‌های دم باشد بطور پای آهو باشند، برخلاف دیگر جانوران که خطهای عریض دارند • باز سبز پشت نیکخو بود و زود آموزنده، شکار دوست، و بهتر از دیگران بود؛ اما نازک طبع باشد • و باز سرخ از سبز بهتر و تندرست تر بود؛ بر شکار مرغابیان کلان حریص و دلاور بود، و لیکن درشت خوی بود • و بازی که یوز بود^۱ و بر هر دو رانهای او پره‌های بخطهای عریض مثل پره‌های تولک نو کرده باشند، و آن نیز نادر و کمتر بهم رسد، او را خطنگ نامند از برای خطهای همان پرها؛ درشت خو و بر شکار مرغان کلان و چنگل گیر دلاور بود؛ و اگر خطنگ لاله پا بود که کف پای او هردو سرخ بود برخلاف دیگر بازان، آن خوش فعلیها کند و نیکو باشد • و باز سیاه ازینها بهتر و مردانه و دلاور بود، و بر شکار مرغان بزرگ حریص، و تندرست تر بود و پرنده، و لیکن تنگدل و درشت خوی و رمنده بود؛ اما آنچه کند از پردلی کند، و باز دار او حلیم و صابر باید تا بعد از کار کند • و بازی که زود آموزنده و اصیل تر است باز سفید سرخ پشت باشد؛ و سبز^۲ پشت میانه باشد •

^۱ یوز probably a copyist's error for بوز T. "grey or white." The author of the *Bāz-Nāma-yi Nāpīrī* uses بوز and بوز یوز for hawks in the immature plumage, the chūs of Indian falconers.

^۲ *Saba* "green" is by Indian pigeon-fanciers and cockers applied to the iridescent feathers on the neck. Amongst falconers it is merely a fanciful term.

اما باز سفید که پدر و مادر او کافوری^۱ باشند و بر پرش هیچ نشانی نباشد و هم سرخ چشم بود و سبزی پای و بن منسر بغایت سبز، بدافکه شاهباز همان باشد، و بزبان ماوراء النهری آنرا لازقی^۲ خوانند * بهر قامت که باشد باز تمام است؛ و بغایت دلیر و تیز پر بود، عزیز الوجود و مکرّم بود؛ و بعمرها یکی بدست آید * و از بعضی میر شکاران صاحب اعتبار بسمع رسیده که شاهباز برنگ بازان دیگر که متعارف اند باشد ولی بقدر از آنها بزرگ و قویتر اما هیچ شکار نگیرد؛ هر چند تربیت کنند شکار گرفتن او ممکن نیست مگر در جنگل، که کسی از احوال او بجز خدا عز و جل نداند؛ و بر سر او تاج از پرهای چند باشد و بقامت بسیار بزرگ بود *

اما ترکان چنین گویند که چون باز را بر سبزی بن منسر نشانی یا خالی باشد، آنرا جانو^۳ خوانند؛ بهر چنه که باشد باز تمام است و او را بغایت مبارک دانسته نیکو نگهدارند و آنرا در ایران و هندوستان طبعو^۴ خوانند *

و هر آن بازی که کبود چشم بود او را گربه چشم خوانند و اهالی ماوراء النهر آنرا باز تمام دانند * و باز سبز دم یگانه بود؛ بهر قدی که باشد باز تمام است * و سیاه چشم باز را اهالی روم باز دیفار گون خوانند و اکثر باز تمام دانند؛ و بزرگ تر و گران سنگ باشد *

صفت پاشه * شایسته آنست که بزرگ تر و قوی تر باشد * اما پاشه خورد سر باشد، و شکم دراز، و روی دراز، و گردن دراز، و چنگال کوز،

¹ *Kāfūrī* "white, or of the colour of white wax" is by falconers applied to certain very light-coloured varieties of hawks.

² *lāzqī* "white or the colour of the *gul-i-lāzqī*," which is a species of jasmine. By falconers the epithet is applied to certain light-coloured varieties of hawks.

³ *جانو* apparently a copyist's error for *چانو* T. "blue-eyed" and also some species of hawk or falcon believed to be a small species.

⁴ *طبعون* or *طیعون* etc. In Persia this term is applied to the white variety of the goshawk and also sometimes to the albino variety of any species of bird.

و قراخ کتف، و پهن سیئه، و تمام قد، و کتفها از موی قفا بیرون برخاسته، و گرد پر، و راست نشیند چون نشستن شاهین، و قنار، و خوشخوی، دراز ساق، کوتاه دم، و سیاه زبان، تنگ کف، کوتاه انگشت، دایره و بر آب پرده، و باز در مشت آینده از دور چنانکه بر زمین نزدیک پرد، و در پرواز کردن دم از پر قوادم^۱ بردارد، و سر بسیار جفتاند، و تیز پر بود، و آرامیده، و بسیار بانگ، و زیرک، و خویشی را بسیار بشوید^۲ و بفشاند، و هرچه بدین نوع باشد بغایت بهتر و پسندیده است •

صفت شاهین و کار و کردار او • از کذب استادان و قواریخ چنین معلوم می شود که او را شاهین از آن خوانند که در زمان جمشید شاه که شکرگان را او مسخر کردی جانوران را بر او عرضه کردند و هر یکی را نامی مقرر کردی؛ و چون شاهین را بدشت گرفت گفت که "شاه جانوران این است" •

دیگر گفته اند روزی دو بازدار بهم یکجا بشکار رفتند؛ ناگاه بیرون در صحرا شاهینی را دیدند که جانوری صید کرده؛ و ایشان هرگز شاهین ندیده بودند • ناگاه عقابی فرود آمد که صید ازو غصب نماید • از ایشان یکی گفت "عقاب گویا شاه جانوران است که صید ازو غصبید" • ایشان درین سخن بودند که شاهین بلند شد و بر عقاب که صید در چنگال، هر مرتبه سرفرو می برد و پر او را میکند، حمله کرده چنان پنجه برگردن زد که گردن او را کفده در نمود، و از غایت زور خود صدمه بر زمین خورد؛ چون گل و خلاب بود چنان در آن محکم شد که جان سپرد • بازدار دیگر گفت که

^۱ قوادم (pl. of قَادِمَة) the "flight feathers."

^۲ بشوید؛ falconers use the word 'bathing' for a certain action of hawks when flying; the word does not necessarily mean bathing in water.

”شاه ایفه“ [یعنی شاه جانوران این است] که داد خود از عقاب گرفت و جلن خود را فدا کرد *.

و نیز از صیادی که در کوه جهت نخچیر میگشت استماع افتاد که ”روزی در گوشه نشسته بودم و شاهینی کبکی را برابر آب شکار کرد و در پنجه داشت * ناگاه عقابی را نظر بر آن افتاد: حمله کرد و کبک را از دست آن شاهین بزور ربود و بجای او نشسته میخورد * شاهین بلند شد و حمله بر عقاب آورد که هم گردن او را کند و بیجان ساخت و هم خود بکناره جوی آب چنان صدمه خورد که بمرد *“.

هم در ایران زمین روزی استاد علی بن منصور بشکار برآمده بود دید که عقابی سرخابی^۱ را گرفته است * چون مردمان را دید از آنجا پرید و آن صید را در دست داشت و زنده در پایش می طپید * آن میر شکار شاهین خود را در پی آن گذاشت * آنشاهین حمله کرد و سرخاب را از چنگال عقاب رها کرد *.

غرض که شاهین جانور تمام است و فی الحقیقه شاه شکرگل است و هر آن صیدی که باز و بحری و چرخ و شفقار گیرد همه را شاهین هم گیرد و هرچه در وصف شاهین فرموده اند صفات او زیاده از آن است * و بخاری و اصفهانی^۲ در کتاب خود گویند که ”چنین استماع افتاد که روزی در اصفهان شاهینی را بر جانور عرف تغدري^۳ پرانیدند و آن تغدري درآش^۴

^۱ سرخاب *surkhāb*, the Ruddy Sheldrake (*Colaptes auratus*), the *Chakrā Chakrā* of Hindus, and the ‘Brahminy Duck’ of Anglo-Indians. Its call, “*Māin ā, ān chakrā*?” “*Nahin nahin chakrā*,” is very like its Hindi name. In Bengal it is considered the pattern of conjugal fidelity.

^۲ This name is incorrect.

^۳ تغدري *tughdari* is a name of the houbara bustard (*Otus macquensis*) ‘vide’ JI. Asiatic Society of Bengal, Vol. II, No. 9, 1906.

^۴ *Dūr-kash*: when an houbara goes straight away and disappears in the distance with the falcon after it, Panjabi falconers say *Tilār jānwār ko le-gā’i ha* “the houbara has carried off the hawk.”

شد؛ و شاهین در عقب او میرفت تا هر دو از نظر غائب شدند. میرشکار از آنجا مایوس گشته و بخانه آمده تاریخ آنروز را نوشت، و آن شاهین همان روز وقت عصر در شهر ری^۱ همان صید مذکور را گرفت و پیش حاکم ری بردند. نام پادشاه اصفهان در شراق^۲ او نوشته بود. تاریخ آن روز را نوشتند. چون خبر باصفهان رسید که شاهین را در ری گرفته اند یکی از قوشچیان را جهت آوردن شاهین فرستادند. چون در ری رسید و شاهین را ملاحظه کرد در همان روز که از اصفهان پریده بود در آخر آن روز در ری تقدیری را گرفته بود. از خواجگان دست جردان^۳ و ترشیز^۴ استماع یافت که روز جمعه در شبانکاره^۵ شاهینی را بر تقدیری برانیده بودند و وقت نماز جمعه در صفت مسجد دست جردان تقدیری را گرفته بود. چون در آن ولایت جانور دار کسی نیست و شاهین از راه دور آمده است تاریخ آن روز را نوشته بودند. بعد بنبوت و بتحقیق رسید. و این مسموع از اهل اعتبار است؛ و در سخت کوشی و دلوری شاهین شک و حرف انکار نیست. - والله اعلم بالصواب.

اما شاهین بر سه قسم است؛ یکی خورد که بلند نشود و مرغان خورد گیرد و بر مرغابیان رونده^۶ باشد و اکثر این رنگ سرخ بود و آنرا آل^۷ نیز خوانند؛ و دویم سیاه بود و سیم سمند بود. و شاهین سیاه رنگ بر دو گونه باشد؛ یکی زرد سر؛ و یکی سیاه از سر تا دم و هیچ رنگ

^۱ Ray, the ancient Rhages near Tehran.

^۲ شراق an error of the author's for شرک "straps," here "jesses." Vide note 2, page 2.

^۳ دست جردان apparently an error for *Dastajird*, the name of several different villages in Persia and in Turkistan. *Muqaddasi* mentions a village of this name in the district of Ray.

^۴ ترشیز *Turshiz* or *Turshish*, a town four stages from *Nishapur*.

^۵ *Shabānkāra*, a district in the province of *Fārs*, the capital of which is *Dārābjird*.

^۶ *Ravāda*, amongst Panjabi falconers *daurna-wālā*, i.e., "unsteady, checking at the lure, raking away."

^۷ آل *Al*. "reddish-yellow" i.e., the colour extracted from the *Al* tree.

دیگر باو نیامیزد * و سمند بر دو گونه بود: یکی بسفیدی زند و در ابروهایش سفیدی بود: و دیگر تمام رخس^۱ بود از سر تا پای: و نیز سفید باشد همچون باز، فاما نادر افتد * و سیاه که هیچ رنگ بدو نیامیزد در هندوستان آن را کولا^۲ نامند و بزرگ بود: کلنگ و مرغابی کلان را ستاند و هرچند سیاه تر بود بهتر و کم رونده و از آب و سرما کمتر ترسد: افقاز^۳ آنرا گویند، و افقاز نام ولایتی است که شاهین های آنجا بهمین رنگ باشند، و هرچه از مکان دیگر بآن رنگ بهمرسد شرفاً آنرا نیز افقاز گویند: و زرد سر او از فرو تراست و هرچه بزرگ تر بود کلنگ را شاید، لیکن سست پر بود در بلند شدن * اما رخس که باشد زود بلند شود و زود پرد و دلیر بود: و اکثری از ایشان از آب صاف بترسند و بر کبوتر حریص بود و رونده و بد دل باشد و استادان تدارو و کبک و امثال آن را ازو گیرانند * و سمندی که بسفیدی زند و اندر ابروهایش سفیدی بود او بچه تدر و جاتسرق^۴ و کبک را شاید *

صفت شاهین سیاه^۵ که از سر تا دم سیاه بود: سینه سیاه، و بزرگ جثه، و فراخ چشم، و خوارزمی^۶ سر، و چشمها بمغاک اندر، و ابروها

^۱ *Rokhsh* "a mixture of red and white."

^۲ *Kokilā* a Hindi name of the Indian Koel (*Eudynamis orientalis*). It is a Hindu superstition that when it 'sings' near a house, it foretells the arrival of an absent relation. *Kokilā* (or *koklā*) is also a Hindi name of a green pigeon (*Sphenocercus sphenurus*) a favourite cage-bird among Indians on account of its weird but musical call.

^۳ *افقاز* I am unable to trace this word. Can it be an error for *Qafqāz* the Caucasus?

^۴ *چاقسرق*; probably a corruption of the Turki *chākhraq*, the name by which the stone-plover of England (*Edicnemus crepitans*) is known to the Turks of Persia. In the Panjab, where it is called *karuṣṇak*, it used to be considered the quarry for the Shahin. In Arabic it is called *karuṣṣā* pl. *karuṣṣā* and *karuṣṣā*. The Large Stone-plover (*Esacus recurvirostris*), called in the Derajat *ālī karuṣṇak* and *shākan*, is not flown at.

^۵ *Shāhin-i siyāh*; this variety of *shāhin*, the author explains later, is the peregrine or *bahri*, of India and is divided into two races, one breeding in hills and one in islands. Both these races, as well as the Shahins, are by Persians called *shāhin*.

^۶ *خوارزمی سر*; the people of *Khwarezm* (Khiva) are remarkable for their broad, flat heads.

گستریده و بویام چشم افتاده، و بزرگ، و سطر منسر، و سیاه رخ، و میان هر دو کف فراخ، و گرد، و آل سینه، و پشت دراز، و گردن دراز، و پر دم کوتاه و برگرفته^۱، و بزرگ دمچه^۲، و سطر ساق، و گرد ران، و بزرگ چنگال، و انگشتان دراز، و سیاه زبان، و در بیخ زبان دو خط سیاه، و برگرسنگی ناشکیبا، و در وقت خوردن خشمناک، و حریص بر شکار، و زود بلند شو، و در خواندن زود فرود آینده، و اثر از تندی و دلیری صدمه بر زمین خورد بقوت، و چون بالا پر شود گویا که سنگ از منجذیق، و گاه در هوا کلنگ را گیرد، و گاه بقواند شاهین کوهی از زیر گله کلنگها آمده بالا خیزد و بگیرد؛ آنرا در هندوستان بحری نامند و ایرانیان همه را شاهین خوانند؛ و آن دو قسم است؛ یکی صنف از آن کوهی؛ و صنف دیگر بحری^۳ که در دریا بچه کند در آن جزائر که آشیان آنها کسی ندیده؛ و آن صنف دیگر که در کوهها بچه دهند از آن اکثری آشیانها دیده است •

صفت شفقار و کار و کردار آن • بدانکه شفقار بر چهار رنگ بود؛ سفید که بر آن هیچ رنگ دیگر نباشد و منسر و ناخن او سفید باشد و آنرا طیعو^۴ خوانند؛ دیگر سفیدی باشد که بر هر سر پر خورد و بزرگ او نقطهای سیاه بود، و منسر و چنگال او بس محکم و سفید، و آنرا نگارین خوانند و بغایت مبارک و میمون دانند و عزیز دانند؛ و نیز نوعی دیگر باشد که در جوزی^۵ همچون شاهین و چرخ بود و بزرگی زرد تر از ایشان بود، و چون کویز خورد کبود گردد مانند شاهین، و این نوع از همه کوشنده تر باشد؛ و سیاه نیز

^۱ "turned up."

^۲ *Dumcha* or *dum-gaza* is a cooking term for the pope's-nose.

^۳ *بحری* is here used as an adjective qualifying the species *shāhin-i siyāh*; 'vide' also note 8, p. iv.

^۴ *Tighān*, etc., is in Persia the "white goshawk" but the term is also applied to any albino bird.

^۵ *جوزی* for *چوزی* (and also *چوزگی*); lit. "chickenhood," is the 'sorage' of a hawk. In India a passage-hawk in the immature plumage is a *chūz* till it has moulted or is nearly through the moult.

باشد^۱ • اما شفقار هر چند بزرگتر بود نیکوتر: پاکیزه روی، و سیاه چشم، و سیاه زبان، و سیاه منقار، و چنگال محکم، و انگشتان دراز، و پوست پای نازک، و دراز گردن، و دراز پای^۲، و پر دم دراز، و بزرگ دمچه، و خوش خو، و برگرمای شکیبا، و بسیار خوار، زور بکار برد، و بهین -ینه، و بهین دوش، و نرم بر رنگین^۳ و بزرگ، و چهار سو پشت^۴، و زود آموزنده، و فراخ حلق، و فراخ دهان، و فراخ میان هر دو پای، و سوراخ بینی کشاده، و گوشه های دهان گرد، و دور بین و تیز نظر • اما همه قواعد طیار کردن و آموختن آن ببحری ماند که گفته خواهد شد: از آن معلوم می شود •

صفت و نشان چرخ • بدانکه چرخ سه گروه بود، و بر پنج رنگ: سفید، و سیاه، و سرخ، و زرد، و خاکستری رنگ بود؛ و سوای این رنگ دیگر نباشد • و ازین رنگها بهترین سر سفید باشد که بر پشت نقطه های سفید بود و دم او بسفیدی بیشتر زند، و این نوع را نگارین خوانند • و هر سفید نیز باشد که سر دم او زیاده از قانون جانوران دیگر سفید بود، او را مرورید دم خوانند • و سفید نگارین هم باشد • و صاحب باز نامه ایران علی بن منصور در کتاب خود گوید "بوقتی که بندگی مخدوم جهانیان صاحب قران اعظم اعدل نجم الحق و الدنيا و الدین خواجه علی نیشابوری اعلی الله شأنه و خلد زمانه مرا بحضورت بادشاه قیلة مور یالوس جغتای^۵ فرستاده بود آن قسم چرخ سفید دیدم که از باز طیفو سفید تر بود و تمام می پرغزه^۶ پرهای

1 From these descriptions it would appear that more than one species of Jer-falcon is included under the term *Shungār*. The descriptions might apply to the four species, the Greenland Falcon (*F. candicans*), the Iceland Falcon (*F. islandus*), the Norway Falcon (*F. gyrfalco*), and the Labrador Falcon (*F. labradorus*).

2 *chargha* at least are not long-legged.

3 *Narm-por* is "down." *Rangin-u-buzurg*; there is a copyist's error here.

4 *Chahār-sā pūsh*; meaning of this expression not traceable.

5 *Jaghatāy* or *Chaghatāy*; a clan of Mongols, and also the name of the grandson of Chingiz Khān.

6 *perghza* properly that portion of the quill of a feather that is in the flesh, is here apparently the shaft.

خورد و بزرگ او بغایت سیاه بود که امیر دولت قیصر داشت و او بغایت نگارین و پاکیزه بود * چرخ باید که سخت گوشت بود، و بزرگ، و بصیاهی زند، و بسیار گوشت، و بزرگ سر، و زشت روی، و سخت مفسر، و دراز گردن، و فراخ کف پای، و دراز انگشت، و چنگال محکم و با قوت، و سیاه ناخن، و پهن سینۀ، و دراز قوادم، و ساق کوتاه و سطبر، و مروارید دم، و دراز، و سیاه زبان، و شتاب خورنده، و ناشکیبا در گرسنگی، و متقارش نیکو سخت و پر زور باشد چنانچه گردن مرغان بزرگ بدان بشکفتد؛ و نشستن او مثل سگ^۱ بود، و دلیر آنچنان که با بازان بشکار برند^۲ * در وادیها و مرغزارهای کشاد شکار کند و صیدش تدریج و مرغابی^۳ و خرگوش و تعذری بود؛ و بآب خوردن آید، و باز بسوی بیابان بطلب مرش رود *

صفت بحری^۴ و سنگ سنگ^۵ و خانۀ^۶ و کار و کردار ایشان • اما بحری هم نوعی است از شاهین، فاما او در جزیرها در میان دریا باشد و آشیان آنجا دارد؛ و چنین گویند که چون از آشیان بیرون آید عکس خود را در آب بیند و از غایت پردلی خود را بر عکس خود زند تا فرق شود • و بحری بر دو گونه باشد: از سر تا دم سیاه؛ و بخش^۷ نیز باشد • اما شائسته و بهر حیا بود • و آنچه بزرگتر و دراز تر و نازک تر بود

¹ To sit like a dog probably means to sit very upright on the perch.

² — که با بازان بشکار برند ; meaning obscure.

³ مرغابی; certain races of *chargals* may prey on wild-fowl, but many *chargals*, when trained, will vomit if fed on the flesh of water-birds; vide JI. As. Soc. Beng., Vol. III, No. 3, 1907.

⁴ بحری, in Hindustani sometimes incorrectly بهری, is the peregrine and has already been described under *Shāhin-i siyāh*, of which it is said to be the race that nests in islands.

⁵ *Sang-sang* is, the author states later, a species of *shungār* brought from Rām (i.e., Greece, Turkey and Asia Minor). In some parts of the Punjab, however, it is a term applied to an undescribed species or variety of Saker with feathered tarsi.

⁶ خانۀ, later written خذائۀ, is said by the author to be a species of *chargal*, or something between it and a *shāhin*.

⁷ *Rokhsāh*, "a mixture of red and white."

بهتر باشد * چون در باب چرخ و شاهین صفهای ایشان تقریر رفته و در بدو عیب و هنر ایشان یاد کرده ایم و این صفت جانوران از ایشانست بتکرار مذکور نشد * و خود کردار بحری عیان است مانند شاهین، مگر آنکه بحری در بلندی کار کند و عقار را نیکو گرداند و گیرد، و این خصلت به شفقار ماند و کلاغ^۱ را نیز چست گیرد * و آموختن و کشاد کردن او در باب طیار کردن جانوران سیاه چشم مذکور خواهد شد *

فاما او را در هوای خشک کریز دادن مشکل است بدین سبب که او جانور دریائی است و بر او تحمل هوای خشک نکند، شکفته شود؛ و چون از کریز بیرون آید پرها^۲ برترکد * و در کریز خانه پیوسته پدش او آبها باید نهاد؛ زمین کریز خانه تر باید داشت و دیوارها را آب باید پاشید و طعمها که دهند بروغن مسکه و بنفشه و نیلوفر آلوده باید داد *

اما سنگ نوعی است از شفقار و او را از حدود روم آورن نواحی آرند و آنرا شفقار قرابه^۳ خوانند *

و نیز خناته^۴ نوعیست از چرخ و برنگهای مختلف باشند، و در میان چرخ و شاهین؛ و هرچه چرخ و شاهین گیرند ایشان بعضی را گیرند و بعضی را نه؛ و آموختن و کشاد کردن ایشان و باولی دادن همچون شاهین و چرخ است * صفت طغرل^۵ و نشان و کردار آن * طغرل جانور بیست میانه باز و شفقار، سرو پاهاش مانند باز، و تنه و بالهایش مثل شفقار؛ و آن بر دو گونه بود: یکی سیاه و پایش بغایت زرد و شفاف چنانکه گویی آب زردان

^۱ کلاغ، probably a copyist's error for کلنگ.

^۲ شفقار قرابه؛ qurāba, "like, resembling."

^۳ خناته vide note 6, p. 15.

^۴ Tughral, probably the Crested Goosawk (*Lophospizias trivirgatus*) the *gor besrā* and *churipālī* of some Indian falconers. The Crested Goosawk has been trained in India. The *tughral* is mentioned in the *Shāh-Nāma*.

داده اند. و دیگری را منسر و چشم سرخ^۱ همچون خروس، و بعضی را منسر و پای سفید همچون عاج، و ناخنهای آن بغائت سیاه و درشت *

صفت شایستگی طغرل * هر چند بزرگتر بود نیکوتر بود سیاه *

و خورد سر، و دراز پای، و دراز قوادم، و کوتاه دم، و سخت چنگال، و انگشت باریک و دراز، و گرد سینه، چهار سوی پشت^۲، و فراخ کتف، و پهن پشت، و پام ابرو بیرون برآمده، و چشمهای اندر مغاک، و پاکیزه روی، و خوشخوی * و در زمان ملوک عجم او را بغایت مبارک و همایون میدانستند و عزیز الوجود، و او بسیار چابک و تیزکوش بود؛ و هر آن جانور که باز و شفقار گیرد او هم گیرد * او را بدو نوع تیار گفتند: یکی مثل باز چنانچه در فصل باز گفته شود، و دیگری چون شفقار، یعنی او را بقوالقو خوانند؛ و بایلی دادن و طیار کردن آن نوع بهاز ماند؛ و این نوع ثانی به شفقار تعلق دارد، و آن در فصل شفقار مذکور خواهد شد؛ و از خطا و چین آرند * و ابوالتجری در کتاب خود آورده است که خوارزم شاه^۳ در سال چهار صد و نود و یک جهت امیر اسمعیل بن احمد^۴ یک بهله^۵ از خوارزم فرستاده بود، سیاه رنگ، و زرین منسر او بغایت زرین، و سرخ چشم مثل چشم خروس * و استاد علی بن منصور گوید که "در زمان بادشاه فقیر^۶ یکی دیدم که صیادان بر لب دریای مازندران گرفته بنظر بادشاه وقت آوردند و او را هیچکس نشناخت که چه جانور است؛ بهاز نامه رجوع آوردند * از علاماتی که در آن نوشته بران اتفاق نمودند که طغرل همان است" - والله اعلم بالصواب *

^۱ Vide note 4, p. 14.

^۲ *Qutb* = 'd-Din Muhammad, *Khawārazm Shāh*, first of this title; Governor of *Khawārazm* (Khiva) from 490-521 A.H. (1097-1127 A.D.).

^۳ *I am unable to discover a piece of this name about the year 491 A.H.*

^۴ *Bahla* is a hawking glove; باز بهله = one goshawk.

^۵ *Faghfur* is a title given to any and every Emperor of China.

باب سیوم



در کیفیت چشم کشادن جانوران گلال چشم مشممل برشش فصل

فصل اول در چشم کشادن باز بطریق استادان ایران • اما چون باز نو چشم دوخته بدست آید او را شب اول پیش چراغ برده اندکی چشمش بکشای و بعد از آن و آهستگی سلوک نمایی و دست بستختی برو منه و بنرمی دست کشی کن و زیاده از سه روز چشم بسته مدار: و چون خواهی که چشم بکشائی شب اول اندکی وا بکن و دو نیم پاس شب بیدار کن و بر دست نگهدار: و شب دوم بر قرار شب اول: و شب سیوم نیم چشم وا کن و تا نیم شب بیدار دار، بعد از بنشان تا آسایش کند: و شب چهارم تمام چشم باز بکشای تا همه جاها را روشن بیند • و زنهار که در روی باز در نگری مگر در دیده بدنباله چشم، و اندک اندک روی بسوی باز بگردان • و باز را بغواز و بردست داشته باش تا که در آسایش بر قرار نشسته باشد و پاره گوشت بحیل زیر پای باز بده تا بخورد و سیر کرده به بند • زیاده از یکپاس شب اول بر دست نگیر که اول است، و شب دوم نیم شب، و شب سیوم تمام شب تا سحرگاه: و صبح باز را بر نشیمن ببرند تا به نشیفتد و خوابش را بیفشاند و پرهایی خود را آراسته و هموار کند و آرام گیرد • بعد از چون سفیدی بدمد بتاریکی پیش باز برو: زنهار که در تاریکی استاده بسر باز نرویی: و چون پیش باز روی نرمک با خود

سخن بگو؛ و چون بنشیني^۱ پشت خود را بطرف باز کنی و بی تصدیع
بر دست گیر * از پشت و بهاری باز کسی نگذرد که باز نرمد؛ و تا چاشت
بر دست دار * بندهایش کشیده مدار بل فراخ بگذار که باز ملول نشود و هر دو
فاخر سبانه باز در وقت دست گرفتن بر یکدیگر نهاده باشد؛ و گاهی
شرقهایش کشیده دار که در وقت پراندن پای کوب نماند و آزار نه بیند *
و چون باز خواهد که پای بالا بر کشد و بجنباند پس سست بگذار بندهایش
را، تا باز پدمنش نگردد؛ و اگر نگذاري، باز نو تفگدل شود و پای کوب
شود * و چون چاشت گاه رسد گوشت پشت مازه^۲ گو سفند گیاه خواره که
هندي آنر بجي پشت^۳ گویند زیر پای باز بده و سیر کن و چوبی
پیش باز بنه تا خلال کند^۴ و دهن پاک کند؛ و بجوبی که خلال را دستور
بود دهان باز را پاک کن که هیچ رگ و ریشه گوشت زیر زبانش
نماند * و باز فوراً بر پدواز^۵ سطر به بند تا بوقت نماز عصر؛ و از چکس
حذر کنی که اکثر علتهای جانوران فوراً از چکس افتد؛ و در خانه تاریک
دار، تا در وقت برداشتن تصدیع نه بیند * چون نزدیک بشام رسد پیش باز
برو و همان قسم بردار، و در رهگذر بنشین؛ و اگر باز پدواز را بچنگال بگیرد
بر مدار که باز بد خو گردد بلکه صبر کن تا پای بکشد؛ و آنگاه بر دار * و اگر
بر زمین نشسته باشد از زمین هم بر مدار؛ نوعی جهد کن که بر پدواز باز را
بر داری و بر دست گیری تا خوشدل نشسته باشد * و اکثر طغارا آب پیش

^۱ بنشیني: a gohawk's perch is often very low.

^۲ گوشت پشت مازه is the tender flesh near the backbone in a saddle of mutton or lamb. The expression occurs even in Arabic MSS. on Falconry.

^۳ بجي پشت; in Panjabi *bachī* is the lean portion of the shoulder, without skin, fat, or bone.

^۴ *Khilāl kardan*, the feaking of old falconers; *khilāl* "a toothpick."

^۵ *Fadūz* or *patōis* is a perch for pigeons or hawks made of two upright poles and a cross bar; in India it is generally high. In Arabic this pattern is said to be called *میتعة*.

باز بنه رحيله کرده باز را آب خواره کن (نه همه علت باز نوراً از تشنگي افتد) تا باز آبخواره شود و از همه رنج ايمن باشد و زود آموزنده و بر شکار حريص گردد *

در کشادن تعجيل مکن که استادان فرموده اند که باز را بدو سال چشم^۱ کشايند و طيار کنند و اگر شتابي کنند در يکسال کشاده کنند و حرة و شاهين در چهل روز کشاده کنند و کمتر از بيست روز مطلق نکنند که تعجيل بالا تر از اين ممکن نيست و چرخ را در در ماه کشاده^۲ کنند و اگر درين ميانه جانور را غلطي افتد که هندي آنرا چمک^۳ گویند باز را از همان خانه که دران ترسيده باشد بخانه ديگر ببر و اندران خانه کشاده کن و خانه روشن و تنها باشد در ابتدا اندرون خانه باشد بعد از آنکه از غلط برهد از آن خانه بر آرد *

چون بر گوشت حريص گردد اندک اندک بر دست بجهان و از آن جهانيدن بخواندن رسد و هر که باز نوراً از دور بخواند البته خطا يابد و زنهار باز نوراً از دور بخواني تا آنکه گستاخ شود و راست آيد و بر خاشاک^۴ يعني طعمه نشيند و اگر محرم^۵ ناشده را از دور بخواني يا از طعمه خطا کند و بر ساق دست نشيند و يا هيچ نخورده بد خو گردد و باز را اندک اندک از زمين بايد خواند تا ايمن شود و سه روز از دست بدست بخوان

^۱ چشم کشادن lit. "to unseal the eyes"; the author, however, by this expression means "to train fully." Indian *bāz-dars* have certain profitable axioms: a goshawk must be watched for forty days, and for this two assistants are necessary, and also an allowance of oil, blankets, *chérpá'is*, etc., etc.

^۲ To train a *chérpá* to *houbara*, eighteen to twenty-one days only are necessary; to kite, thirty to forty days; and to gazelle, probably much longer.

^۳ *Chamak* subs. H. "shying," the *jeu* of Baghdad falconers; when a goshawk, frightened by some particular sight or sound, takes an incurable fright or dislike for that particular thing, it is said to have got a *chamak* for it.

^۴ *خاشاک* probably a copyist's error, for *khurák*.

^۵ محرم; the author means مأنوس.

چنانچه ده گز مابین میرشکار و باز دار فاصله باشد و زیاده ازین نباشد و چون دانی که شلاکین شد، پس، از دور بآواز بلند بخوان • باز نورا چنان نگهدار که چون از روی پندواز برداری جسته بر دست نشیند • و چنان باید که همواره با طعمه پیش باز روی قاطر آن عادت کند و آخر بی طعمه از پندواز بدست آید؛ و اگر از پندواز بر زمین نشیند برمدار¹ • و چون بخوانی حلقه آهنگی بر دوال² باز بسته طنابی را از آن حلقه بگذران • و زنهار که زنجیر دراز در آن حلقه نباشد که گران شود و صدای آن زنجیر شنیده باز به عقب نظر کند و برمد و بدخو گردد و بترسد و پس بین شود • و چون از دور بخوانی طغاب را در کمر هردو بازدار، یکی آنکه باز بر دست داشته باشد دیگری آنکه بخواند، به بند و کشیده دار بس محکم، تا باز را در آمدن آزار نرسد و تصدیق نه بیند؛ و چون نزدیک رسد باید طغاب را اندکی سست کرد تا باز درست بر طعمه آید، و اگر نه، سیننه باز بر زمین صدمه خورد و آزار بدو رسد؛ و طغاب کمتر از صد گز نباشد • و چون باز را بخوانی اول بر دست کسی که باز باشد او را خبر کرده آگاه کن، آنگاه باز را بخوان؛ و هرگز بی آگاه کردن مخوان که باز در آمدن خطا کند و کج رود • و باز را یک طرف دار یعنی اوزیب³ دار و بنوک چشم • سوی باز میدیده باش و بانگ همی کن؛ و روبروی باز هرگز بانگ مکن • و چون باز نزدیک رسد بمرغ، دست را بر قرار یکجا قائم دار که جانور از مرغ خطا نشود؛ و چون گرفت شواقه اش

¹ The author means that the falconer should call it to his fist and should not stoop and raise it.

² Dard P. (and dard H. subs. fem.) "a strap," etc., is a common word in the Panjab for "jesses."

³ اوزیب H. "Slanting"; generally of cutting cloth crossways from corner to corner; in Persian usually وریب.

⁴ بگوشه چشم vulgar Indian Persian for بنوک چشم.

فرم فرو کش؛ و شراق ناکشیده زنهار سیر مکن که خطا است • بدانکه پانچه^۱ بند را ناکشیده سیر کردن، باز را بدخو کند و البته چنگال در دست میر شکار معکم کرده مجروح سازد •

باز فوراً سه نوع خواندن است؛ یکی بر زمین نشانی و از آنجا بر دست بخوانی؛ و دوم آنکه از دست دیگری بر دست خود بخوانی؛ و سوم آنکه از بلندی ها و درختان کلان و بامهای بلند فرو خوانی • و بازی که دست خود در بهله سخت کرده باشد جبراً بر مدار و بهمان طور بگذار تا خود دست رها کند؛ آنگاه بخوانی • و باز چنان باید که بی گوشت از بدواز بدست آید و به بدواز رود؛ و بازی که بدواز درست باشد البته بدواز را طلب کند و اگر موجود نباشد و بطلبد و باز دار مدعا را معلوم نکند پس از طپیدن بسیار دست باز سست شود و در پایش درد خیزد و دست باز دار را دشمن داند و بگیرد •

چون باز بآمدن بر بانگ و مرغ گستاخ و طیار شود آنگاه باید که باز دار کبوتر چشم درخت نابینا کرده همراه دارد و باز را از نزدیک یعنی نصف پله بخواند؛ و چون بتو نزدیک رسد کبوتر را پیش باز فرو انداز تا بگیرد؛ و بعده بکش و بانگ و سرفه کن و گرد باز همی گرد تا بدانگ و سرفه و گشتن آدمی دور سر خوی کند؛ و چون خوردن گیرد بازوی کبوتر برکش و از دور بر خوان تا بیاید؛ و نیکو سیر کن و سخن بگو "بیا" تا رام شود؛ و بر زمین افکنی و بر پر پای خرد نشانیده و دست راست

^۱ پانچه بند; in modern Persian *pācha-band*, "jesses"; but in certain districts of the Panjab the term is restricted to jesses made of silk or cotton with rings ('varvets') attached. The bit of broad-cloth inside the loop of the *pācha-band*, which distributes the pressure on the front of the 'stake,' is called *anārī*, which is perhaps a local word for "ring."

بالا برده بر آن بخوانی تا راست بیداید و سیر کن • چون باز بدین مرتبه رسد و نرم شود پس او را در بازار آهنگران و مسگران^۱ باید برد و در کوچها و بازارها بگردان تا نیک رام شود • بعد از آن در گشادهای بسیار بگردان و همواره پیش آب ببر تا در آب رود و غسل^۲ کند و بفوشد تا از زحیر و کاهش^۳ ایمن باشد • و زنهار که بامداد باز بگرمابه نبری و آنجا منشین تا نرم اعصاب و نرم اعضا نشود که آن کار جاهلان است نه از آن میر شکار، زیرا که بامداد مردم صاحب جنب در گرمابه میروند لهذا در آن وقت بازار را بگرمابه بردن خطا است که هیچ آفت بد تر از چشم زخم اهل جنب نیست • •

و چون باز را از طذاب وا کرده و بی طذاب بخواندن راست بیداید پس از درختان کتان و بلندبها فروخوانی؛ و چون گستاخ آید چند مرغ بانگ آور^۴ زیر پای باز بکش و سیر کن • گردن مایکان ماده بخوران ولی گلهی گردن مرغ نر نخورانی که او در هر مهره خاری دارد چنانکه مهره^۵ مار خار دارد، بمثل خار خشک آید و از آن سبب روده جانور پاره شود و بیم هلاک است •

بعد از آن یک کبوتر کوفته بال^۶ بیرون تا باز آشنا شود و بگذار تا بگیرد و پرهایی او را بکند و از هر جا که خواهد بخورد • دویم روز از بلندی فروخوانی و چون نزدیک آید کبوتری بیرون انداز تا بگیرد • دیگر روز

^۱ i.e., the noisiest part of the city.

^۲ غسل for آب بازی; in India *ghusl* means any sort of bathing, but in Persia only bathing for purification.

^۳ زحیر و کاهش; vide Bab. XV, *foal* 17th.

^۴ Vide Jl. As. Soc. Beng. Vol. III, No. 6, 1907.

^۵ بانگ آور may mean "noisy," of fowls, etc., or else of cockerils "just beginning to crow."

^۶ *Muhra* here vertebra.

^۷ *Kāṣṭhā* *khasak*, a plant with a prickly fruit; used in medicine. According to Watt's *Dictionary of Economic Products of India* its scientific name is *Tribulus terrestris*.

^۸ کوفته بال an error of the author; for *bāl-kashida* or *bāl-kanda*.

یک مرغ در گشادها رها کن تا باز آنرا در آنجا خود به بیند و خود بگیرد و خود از هر جا که خواهد بخورد؛ و تو نیز سخن گویان بباز و نوازش کنان پیش باز برو و سیر کن؛ و چند مرتبه چنین کن تا باز را در آشفائی و خوشخوئی عذر و اهمال نباشد و هیچ باقی نماند * و اگر باز گاهلی کند از بد اصلی باز بود: پس یکدو کوفته بال دیگر بدهد تا بد خوئی را بگذارد *

اما باز دار طعمه شفا باشد و باز فوراً از همه گوشتی باید سیر کرد بغیر گوشت عک^۱؛ و باید امتحان کرد که کدام گوشت بطبع باز موافق تر است و کدام گوشت را زود هضم کند، و همواره بهمان گوشت سیر کند؛ و نیز طعمه گوناگون باید داد * اگر باز لاغر باشد طعمه از گوشت بچه کبوتر فربه باید داد * و چون مرغ بباز دهی استخوان زان مرغ همچنان با گوشت بده؛ و اگر باز استخوان خورده هضم کند آن علامت تندرستی باز است؛ بدانکه هیچ علت ندارد * و اگر استخوان هضم ناکرده از دهن برآرد پس بمعالجه مشغول شو که سردی بر باز غلبه آورده و معده اش را ضعیف گردانیده * نباید که گوشت هر مرغی که باز شکار کند بخورانی؛ مگر این چند لحوم دادن روا است، چنانچه گوشت کبوتر و قذرو، و یاحسین^۲ و سار ماده^۳ و کندره^۴؛ و چنان باید که بیشتر گوشت مایگان سیاه بباز دهی * و پرهیز کنی از پر دادن بسیار، و ندادن مطلق هم خوب نیست؛ و استخوان بسیار مده؛ و قنیکه پر دهی گردن مایگان سیاه دهی تا آن استخوان گردن مایگان روده باز را پاک گرداند؛ و استخوان های مکسره مده تا روده باز را فراخ نکند؛ و از پای کبوتر ناخن

^۱ عک A. and T. "A magpie." The common Indian magpie (*Dendrocitta rufa*) is by falconers of the Panjab called *lāf*; *mahtāb*; and *chānd*.

^۲ *Yā Husayn*; is some species of partridge.

^۳ *Sār* in Persia "a starling," but in India it is the Persian word for "a maina."

^۴ *Kandara*: according to a marginal note of the author's this is a "woodpecker." In Persia woodpeckers are generally called *دلو کوب*.

و استخوان ساق برآورده بپاز باید خوراندن؛ و پرو استخوان بهم یکجا نباید داد که باز از آن آزار بینند و سقره^۱ جانور تپا^۲ گردد؛ و گوشت بآب گرم دادن در زمستان نافع است و در تابستان آب سرد با طعمه بده که خوبی دارد • و گوشت ماکیان سیاه از همه گوشتها بهتر بود و گردنش را بروغن خودش چرب کرده بخوراند که همه علت باز را از معده پاک کند و شوخ^۳ را زائل کند • و از گوشت گاو پرهیز باید کرد که سرد است و کاهلی و اسهال خون و قراقر در شکم باز پیدا کند و کرم و باسور می آرد • دونده را گوشت دونده و پرنده را گوشت پرنده باید داد • و چون باز را سیر کفی از پشت او کسی را گذشتن مده^۴ مبادا باز بترسد و گوشت نافته^۵ افتد و علاجش مشکل : و باز نو را دست بر پشت مگردان •

و بعد از سیر کردن زنهار از دور یا از بلندی بر چکس نیاندازی که مبادا دست باز از چکس خطا شود و سیف^۶ باز بر چکس صدمه خورد و از آن ضرب علنی پیدا شود •

چون باز باولی کبوتر و مرغ بگیرد بر تدر^۷ که در هندی بگله گویند و یا کبک که در هندی چکور نامند پیران و سیر کن؛ و اگر کوشش نکردی و باز از شکار خالی ماند البته بد خو شود و در جائی که مرغی بنه^۸ شود باز بنه داری کند و این همه قواعد و احتیاط بر خود لازم دانی • و چون باز بنه دار

^۱ سقره *supra* H. and P. the "anus." Possibly though this is a copyist's error for *مقرا* which in modern Persian is one of the words used for a hawk's "casting."

^۲ شوخ *Vide Bāb. XV, faṣl 4.*

^۳ مگذور *که بگذرد* an Indian and Afghan idiom for "to pass."

^۴ نافته *Vide Bāb. XIV, faṣl 5.*

^۵ بگله; probably there is a copyist's omission here; *bagulā* H. is a "paddy-bird," whereas *tadarū* is a "pheasant."

^۶ بنه شدن *bana shudan*, "to fall at mark."

گشت و خو کرد پس چند روز از بنه بردست خوانی و بردست سیر کنی تا بدان عادت گیرد و هرگاه مرغی را بنه کند و تو برسی زود بردست تو آید؛ و چون چند بار چنین کردی نیکوتر شود. و هرگز بر بنه باز را سیر نکنی بلکه بمرغی دیگر پرانی و چون بخوبی گیرد از آن سیر کنی. مرغ که خواهی بر آن باز را پرانی اول در عقب او آسبان تاخته مانده کنی تا باز بآسانی آنرا گیرد تا آنکه باز تیز و راست چنگال شود؛ پس هر روز بیک مرغی قذاعت کن تا برسد بدۀ مرغ؛ و هر روز بشکار ببر تا باز مشتاق شکار شود؛ آنگاه بر مرغ آبی باید پرانید *

اما اول بمرغانی چشم دوخته نابینا بپران تا بآسانی بگیرد و رنگ شناس و صورت شناس گردد؛ بعد ازان بمرغایی صحرایی بپران و هر روز بیکدست قذاعت کن تا دۀ مرغایی گرفته است که باز خوب طور صید خود را بشناسد؛ پس هرگاه که خواهی بشکار ببر؛ اما چند روز متواتر شکار کن که بهتر و بلندتر گیرد و اگر سستی کند از او مپندار و حيله مکن تا موافق خواهش خود بپرانیدن بسیار نیکوتر شود *

از باد مخالف حذر کن و باز را روی باد پرانیدن بهتر است و باد مراد باز رویی است و الا خطا بسیار کند. و در پرانیدن طبل زدن بروقت بهتر است که مرغایی ازان نیکو بالا تر شود؛ و باز تیز بر مرغایی گیر تا طبل از دور زند. چون بر تدر و کبوتر پرانی زنگ^۱ در پای چپ باز باید بست و اگر فراخ بندی زنگ بنواخن تر انگشت^۲ باز صدمه رساند و ناخن باز بدرد آید و صید رها کند *

^۱ بکن مکن — نیکوتر شود. text corrupt; meaning not clear. For مکن read بکن.

^۲ Zang "a bell" (dimin. zangula). The common word in the Panjab for a hawk's bell is zāl fem., P. and T.

^۳ تر انگشت "the thumb; the great toe; the hind toe of a bird."

باز را بیدانگ خود محرم باید کرد تا اگر روزی باز پی شکار در بوسنان
افتد و تو باز را نه بیغی و نعره کفی بیدانگ تو بیاید *

باز نو را البته از گوشت فرو نیاری بلکه فربه باید داشت که همیشه
تازه رو و بر شکار حریص باشد * و اگر جانور را لاغر داری ازو هیچ مزه نیابی؛
و همه عیب که در باز بهم رسد از لاغری است و دردشت و صحرا بهر
مرغی که پرانی کمتر گیرد؛ از غایت لاغری و کم قوتی کمتر مرغان رسد
و اکثر خالی بر گردد؛ و چون پرانی زحیر و کاهش پیدا کند * باز را همواره
فربه باید داشت؛ اگر بقره‌پی شکار کند بهتر، والا^۱ خوش منش گردد *
اگر خواهی که باز مرغان بزرگ گیرد، سه لقمه در شراب ناب تر کرده
بخوران تا دو روز؛ و روز سیوم بهر مرغی که پرانی گیرد *

اما باز را بر این چهار چیز حریص نباید کرد؛ یکی بر آتش و دویم
بر سگ و سیوم بر زن و چهارم بر کودک؛ مبادا همراه مرغ در آتش افتد و یا
قصد سگ کند و یا زن و کودک از نادانی ضرر بباز رسانند * بهر حال فربه
داشتن بهتر است و الله اعلم بالصواب *

فصل دوم در چشم کشادن باز - طریق استادان هندوستان
که مروج است و معروف * بدانکه چون باز نو چشم دوخته بهمرسد
اورا بتوجه تمام بر دست گیرند و نوازش کنند * و کلاه باید پوشانید
و پایچه بند^۲ پوشانیده یک ریسمان سیاه عوض چلغو^۳ در گردنش باید
انداخت تا عادت چلغو کند؛ و هم ریسمان سیاه از برای زخم چشم خوب
است * و بعضی بمجرد آمدن طعمه خورانیده و ریسمان از چشم کشیده طومانه

^۱ والا؛ here = "at least."

^۲ پایچه بند vide p. 22, note 1.

^۳ چلغو vide p. viii, note 2.

دهند * ولی اکثر مردم تا بشب نگهدارند و شب برای احتیاط از رمیدن کلاه پوشانند ؛ آنگاه در طعمه داری^۱ و شب بیداری او مشغول شوند *

طعمه صبح باز نو را گوشت بر قدر چهار گنجشک و آخر روز پنج عدد گنجشک از پر و استخوان معمولی و متعارف صاف کرده و باندک آب تر کرده بخوراند و همواره شب و روز با احتیاط بیدار دارند تا هفت شبانه روز ؛ و چون غلبه خواب بمرتبه بر باز مستولی گردد که هیچ فکر بجز خواب در دلش باقی نباشد آن زمان کلاهی روزن دار در سر او پوشانند و در بازار برند و در کوچهها گشت دهند تا از آن روزن همه چیز تحقیق کرده به بیند * اما بروز اول در آن کوچهائی گردانند که آمد رفت مردم در آن کم باشد و چراغان و روشنائی آتش نیز کم و اندک بود * و تمام شب نزدیک سکن بانگ کننده دارند و آخر شب وقت دو گهزی^۲ باقی مانده کلاه بنی روزن را که روز در سر باز می باشد در خانه تاریک بپوشانند ؛ اما در گوشه برده بسبک دستی آنرا بپوشانند که باز بد کلاه^۳ نشود * شب دوم همان روزن کافی است و هیچ کشاده تر نکنند * ولی شب سیوم چون باز را رام بینی روزن کلاه را اندکی بسوزن سرخ شده گلن تر کن ، ولی یکلیک کشاد نمودن خوب نیست * بهمین دستور یک شب در میان ناغه کرده شب دیگر اندکی روزن کشاده تر کنند تا آنکه بدانند جوارى^۴ رسد و باز از آن همه چیز هویدا بیند ؛ آنگاه هر شب قدری بدرفش سراحى بریده روزنها کشاده تر کنند تا که بقدر نخودی رسد و مقدار چشم باز سوراخ شود ؛ بعد از آن بسیار باید برید که زود چشم وا شود ؛ چنانچه در بیست شبانه روز کلاه شب از سر باز

^۱ Ghari H. about 24 minutes. There are 60 ghari in the 24 hours. In modern Urdu ghari means an English hour.

^۲ Bad-kulāh, "hood-shy."

^۳ Jucāri, "Indian millet," the grain of which is somewhat smaller than a peppercorn ; the word is a diminutive of jucār, "maize."

بردارند • بعده آخر شبها^۱ از نزدیک بر مرغی طلبند و همانوقت سیر کنند • و روزن کلاه روز را بسوزن باریک نموده در سرباز پیرشانند و بدستوری که در روزن شب مذکور شد روز هم بهمان دستور بعمل آرند : و چون روزها هم چشم باز تا بام ابرو باز شوند پس از نزدیک بر مرغ باید طلبید •

زهار که بر روزن تنگ که هنوز چشم و ابروی باز از آن نمایان نباشد بر مرغ و گوشت پاره نباید طلبید، ورنه نظر باز از مرغ خطا شود و سیفه اش بر زمین و یا چوبی صدمه خورد و آسیب بباز رسد • بجای کشاده که در آنجا کسی دیگر نباشد مگر میز شکار و بازدار باز را بدست داشته باید بر مرغ طلبید و سیر کرد • و چون نیک بر مرغ بیاید و گستاخ شود کلاه از سرش گرفته سیر کنند و بار دیگر کلاه بر سر باز نهند و در باولی دادن مشغول شوند • چند باولی در آج میخ بند دهند : و چون صورت شناس شود پس چند باولی کم پر بدهند • هرگاه شلائن شود صاف کرده بمصری خالی، بشکار برند - و الله اعلم بالصواب •

فصل سیوم - در چشم کشادن باز باستعمال جفت^۲ • بدانکه چون باز نو بدست آید شب اول او را تا نصف شب بر چکس بقدند و نصف آخرین بر دست گیرند و با احتیاط بیدار کنند • و شب دوم تمام شب بیدار دارند • و شب سیوم در خانه تاریک بوده موافق نوشته ذیل بعمل آرند • اول یک نی دراز اندرون خالی کرده و در دروازه خانه سوراخ کرده آن نی را از آن گذرانند و جایی که سر آن نی برسد طغاره بر آب کرده زیر آن نهند : و یک سنگ و یا چوبی گران در وسط آن طغاره نصب کرده چراغی بر آن

^۱ آخر شب towards morning.

^۲ Jantar, H. "instrument; machine; magic square, etc."

روشن کنند؛ و سرنی را چنان برابر چراغ باید داشت که هرگاه تو از آن سرنی که بیرون از سوراخ دروازه است دم بدهی چراغ بمیورد • و یک پدوازی بالای آن طغاره باید ساخت؛ و باز را بر آن پدواز بسته یک ریمان، باریک و محکم، بر آن کلاه که در سرباز است بسته سر دیگر از سوراخ دروازه بگذران؛ و خود بیرون رفته آن ریمان را که در کلاه باز بسته باشد برکش تا کلاه از سرباز فرو افتد و باز همه اطراف خانه را دیده روی در طغار آب کفد و عکس خود را در آب ببیند؛ و هر حرکتی که آن باز خود بکند، در آب همان حرکت را از عکس خود ببیند؛ بی شک خواهد دانست که این باز دیگر است و بقویت آن باز تمام شب بآرام نشسته خواهد ماند • آخر شب اولاً بآن نی دمیده چراغ را گل باید کرد و فی الفور بر سرباز رسیده کلاه در سرباز باید پوشانید؛ چرا که باز تمام شب پیش روشنائی چراغ بوده است و یکایک در تاریکی هیچ چیز نخواهد دید؛ ولی اگر فرصت واقع شود بعد زمانی باز همه چیز در آن تاریکی روشن تر بیند و در آن وقت رفتن میر شکار بر سرباز باعث رسیدگی باز باشد؛ باید که زود کلاه بر سر باز داده از آن خانه بیرون آری •

یکدو شب همچنین کن • و شبها از سوراخ دروازه بنگر که باز خوشوقت نشسته است یا رمیدگی دارد؛ و اندک دورتر از دروازه سرفه کن و با خود سخن بگو که باز بشنود و با سخن تو آشنا شود • آنگاه چون صبح بدمد و اندکی هوا روشن شود آن زمان بر سر باز برو و کلاه بده؛ اما بسیار روشنی نباشد چنانکه عکس ترا باز نه بیند و صورت ترا تحقیق نکند • آن روز اندک گوشت همراه باید برد و کلاه داده سیر کن و بیرون آر • و چقدر شب باید که شام کلاه روزن دار در سر باز داده در بازار بگردانی تا وقتیکه آمد و رفت مردم باشد؛

بعد از آن در همان خانه برده بدستور قدیم به بند ؛ و صبح بهمان دستور
کلاه روز پوشی بسر باز داده سیر کن *

هو روز در روشنی بسر باز برو که صورت تو نیک بشناسد • و زنهار
که استاده بسر باز نرویی تا بجائی رسد که بی کلاه طعمه از دست
تو خورد • بعد از آن باید که صبح در تاریکی شب که هفوز هوا خوب
روشن نشده باشد ، پیش چراغ ، مرغ نیم رس (که نه تمام چرزه باشد
و نه کلان) باز را در پای بده و چون بگیرد بدان سیر کن و کلاه با روزن
پوشانیده از آن خانه بر آر : اگر دلیری کرده روزن کلاه را کلان نمائی
روا است • و چون روز هم از کلاه بی احتیاج شد بعد از آن طلبیده
باولی بطریق متعارف داده صاف نموده ^۱ بشکر ببر • و خاصیت این
طریق آن است که در شب کلاه روزن دار تا نیم شب ، و نیم شب آخرین
در خانه پیش روشنی چراغ باشد ، و صبح میز شکر را ببند و زود رام شود
و طیار گردد - و الله اعلم بالصواب •

فصل چهارم - در چشم کشادن باز بگولی کیف دار •
بدانکه چون باز نو بیدار او را کلاه و پایچه بند موافق دستور پوشانند
و چند شبانه روز بیدار دارند • چون خواب بر باز غالب آید گولی
که ذکر آن در آخرین فصل می شود در ورق گوشت بخوراند و چون
چهار گهی شب بگذرد کلاه روزن دار بسر باز باید پوشانید (اما روزن
بقدری باید که باز همه چیز را از آن تحقیق کرده به ببند) و گشت بازار
بدهند ؛ و آخر شب چنانچه دستور است کلاه بی روزن در سر باز پوشانند •
و شب دوم روزن را کلان نکنند که بسیار تعجیل خوب نیست • و شب سوم

1 paf k, "to purge."

همان گویِ بنوعی که گفته شد داده روزن را کلان نمایند • غرض آنکه شبی که روزن کشاده کند گویِ دهند و اگر روزن کشاده نکنند آن شب کیف ندهند • و در هنگام روزن روز ششم بهمین دستور؛ روزی که روزن نو نکنند گویِ نه دهند و روزی که روزن نو بکنند کیف دهند تا رم نکند • و چون چشم کشاده شد بخواندن مشغول شوند؛ و باری بطریق معروف داده طیار^۱ کند • فائده این گویِ آنست که هرچند روزن زود تر و بزرگ تر کند از دولت کیف باز نرمد و زود طیار^۱ شود - و الله اعلم بالصواب •

نسخه گویِ کیف باز از محمد هاشم میر شکار^۲ • زعفران پنج سرخ^۳ - زنجبیل، ده سرخ - قونفل، چهار سرخ - بیر بهوئی،^۴ پنج رتی^۵ - مشک، دو رتی • همه اجزاورا باریک آس نموده و در شراب در آتش تر کرده چون خشک شود آیین خالص سه سرخ و نبات پاکیزه نیم توله^۶ در شیر عورت حل کرده اضافه نمایند • قدر مستعمل برای باز یک برنج کافی است •

نسخه دیگر تجربه فقیر که همین عمل کند • زعفران، سه ماشه^۷ - قونفل یکماشه - جوزبوا^۸، یکماشه - تخم بهیدانه^۹، یکنیم ماشه - تخم کاهو، سه ماشه - گل قاتوره^{۱۰} سفید، یکماشه - تخم کاسنی^{۱۱}، یکنیم ماشه - نمک هندی^{۱۲}، در ماشه - پوست کونکار، پنج توله - در ده توله آب تو کرده و از پارچه صاف

^۱ "ready, alert, etc." تیار or طیار

^۲ This receipt was used in the Derajat for peregrines, shahins and goshawks.

^۳ *Surkh* or *ratti* or *ghāngchī*, a red seed used in India as a weight by apothecaries and goldsmiths: it weighs about two grains.

^۴ *Bir bhūī*, the "Red-velvet Mite" (*Trombidium grandissimum*), used in medicine.

^۵ *Tolā*, the weight of one rupee.

^۶ *Māsha* = 8 *rattī*.

^۷ *Jaur-basā*, "nutmeg."

^۸ *Bihl-dāna*, quince-seed; it is soaked in water and the extract drunk as sherbet.

^۹ *Tūtāra*, the "Garden Balsam": *Watt*, IV., 334.

^{۱۰} *Kāsnī*, the wild or Indian Endive, chicory or succory: *Watt*.

^{۱۱} *Namak-i hindī*, in Hindustani *zendhā lon*, is rock-salt, red or white.

کرده بر آتش نرم بجوشانند • چون بنصفه آید همه اجزا را داخل نموده سحق نمایند تا باریک گردد • قدر مستعمل برای باز یک سرخ - و جرّه نصف آن - و دیگر جانوران علی قدر حاله •

نسخه دیگر که همین عمل کند • پوست کونار تر کرده آب انرا قدری بذریعه پنجه در حلق جانور چکانند و بعد زمانی که باز کیف بهمیرساند کلاه روزن دار پوشانند - بکرم حق سبحانه و تعالی از هیچ چیز وحشت نکند •

نسخه دیگر که همین عمل کند و در تجربه فقیر رسیده¹ • زعفران یک و نیم ماشه - سباسبه عرف جلوتری یکماشه - کافور قیصوی² چهار سرخ - بآب بهنگ که بقدر ششماشه بود با دو ماشه نبات حل کرده بهم ممزوج نمایند • قدر مستعمل برای باز یک و نیم سرخ در ورق گوشت و جانوران دیگر علی قدر حاله •

فصل پنجم - در چشم کشادن باز طریق این فقیر تا که باز نو در بیست و پنجروز طیار و گیرا گردد و بنجربه رسیده • بدانکه باز نو را دست کشی بملایمت و نوازش نمائی و سختی نکنی و دست تند باو نگردانی که موجب ملال خاطر باز نباشد • و زنهار که دست بر پشت باز نگردانی که چون مالش دست باسنخوان بازوی باز که میر شکاران آنجا را بنده³ گویند رسد. اسنخوان مذکور بدرد آید و قوت تیز پری گذاشته بعلت سختی پر مبتلا گردد • و دست چرب و ناشسته بباز نگردان که پرهایش چرب شوند و شپش

¹ The editor has seen peregrines that have had their eyes unseled by this receipt. The receipt is a good one and not injurious.

² *Kāfir-i qayyārī*, camphor of *Qayyār*; according to Watt this is the Barna camphor.

³ *Bandka*, a cocking term for the wing joint between the humerus and the forearm.

بیدا کند و لاغر و سراسیمه گردد و محتاج به علاج شود • هر قدر باز پاکیزه و صاف باشد از علت‌های بسیار ایمن باشد •

و طعمه باز دو وقت صبح قدر چهار کنجشک از گوشت مرغ • و باید که مائیکان را در زیر پای باز کشته بدان سیر کن • و مائیکان را زمانی فرباد کردن بگذار تا باز چنان عاشق آواز مرغ شود که با آواز مرغ از دست جهد و بدان چسبد • و جرّه را سه کنجشک • اگر باز اشتها و هاضمه بسیار داشته باشد تا هم ^۱ جرات مکن که روز اول است • و شام باز را پنج کنجشک و جرّه را چهار • و اگر برغبت نخورد زیادتی خوب نیست که باز آزار بیند • و وقت هضم کردن و از حوصله پروردگان بردن طعمه معلوم کن که چه وقت گوشت را هضم می کند و از گوشت‌هایی که بار داده کدام را پسند کرده و کدام را نه • و اگر هاضمه باز زیاده باشد او را طعمه زیاده موافق هاضمه باید داد که از گرسنگی لاغر نگردد • بعد از آن بدان موجب طعمه داری باید کرد • و باز را وقت طعمه خوراندن با آواز لب یعنی بیج بیج ^۲ آموخته کن که هرگاه تو آواز کنی باوجودی که طعمه حاضر نباشد بدان آواز دست تو بمنقار گردیدن گیرد و آن زمان آب در پیاله انداخته پیش باز بدست بدار تا باز کلاه دار بامید طعمه منقار زند و منقارش بآب رسد و پر آب گردد • پس اگر باز تشنه باشد خود بار دیگر هم خواهد خورد و در ظرف آب خوردن بیاموزد • بعد تا سه شب‌اروز با احتیاط بیدار کن و چرت زدن نگذار که خطا است • باز نوراً پیش از روز ^۳ دادی اگر در کلاه بی روزن مرغ خانگی پیش آری

¹ Tāham, Hindus. "still, nevertheless."

² Indian hawk-catchers 'seel' the eyes of hawks as soon as they are snared and 'tongue' to them when feeding them. In two or three days after capture, hawks will recognise the sound and eagerly lower their heads to feed on hearing it. Indian falconers often feed their hawks when hooded.

³ Bauson, a light-hole; here the light-hole made in the hood, at first the size of a needle and then gradually enlarged.

و بر آن سیر کفی و زیر پایش بکشی، پس شبی که روزن دهی، بر مرغ
 حریص خواهد شد، و این نوع احسن است. و لیکن روز سیوم طعمه صبح باز را
 سه کنجشک باید داد که ظهر پیش از وقت گرسنه شود. آن زمان شکر طبرزد^۱
 وزن چهار ماشه، که هر ماشه هشت سرخ باشد، باریک آس نموده بکلاب
 گولی بسته و باز را گرفته در قباچه^۲ کرده دهن باز را و کرده چند قطره آب
 در دهن باز چکانیده گولی مذکور را در حلق باز فرو برد، اما طومانه از سر
 باز نکشد. باز را چنان باید نگهداشت که وقت گولی دادن سر باز بالا باشد
 و روبروی میر شکار، و دم بطرف زمین باشد، و سبکدستی بکار برد که باز در
 قباچه مانده^۳ نشود، و گولی داده زود از قباچه بر آورده و بر دست گرفته
 نگهدارد. و نبات نا کوفته دانه تراشیده^۴ باز را دادن احسن دانسته اند که
 سبک است. چون در پیتخال کند آب در پیهاله باید پیش باز آورد و بچ بچ
 بکند تا باز آب بخورد. و آب بندریج بدهد که سرد طبع نشود، و از هوا باید
 احتیاط کرد: زمستان در خانه گرم پیش آتش او را صاف کند. چون
 از آب خوردن فارغ گردد بمراد خواهد رسید، و کلاه روزن دار که برای
 شب اول ساخته باشند همراه خود باید داشت.

چون دو گهزی شب بگذرد و جانور از طپیدن آرام بغشیند آن زمان این
 طور باید بعمل آورد که باز را در خانه تاریک برد که هیچ چیز در آن بنظر
 نیاید، و طعمه گوشت بز قدر سه کنجشک، یکپاره نرم گوشت، که ورق
 و آبداره فکده باشند، طیار باشد. باز را در آن خانه برد که پیش آن دالانی
 هم باشد و یک چراغ بقتیله باریک در آن دالان بر زمین نهاده روشن کرده
 سیدی از نی باریک بر آن چراغ نهد که باز نو یکایک از روشنی بسیار نترسد.

¹ *Shakar-i tabarzed* or *qand-i mukarrar* is refined, white, crystalized sugar.

² *Qabūcha* (and *qapūcha*) *kardan* "to mail a hawk or put it in a sock"; in the Panjab *kāchi karnā*.

³ *Mānda* "fatigued."

⁴ *Turāshida*, i.e., the sharp edges must be rounded. Some falconers break the sugar-candy into small bits and rub them in the palms of the hands with water.

و یک آدمی دیگر را که رفیق کار باشد در کفج دالان پنهان بنشانند * چون همه چیز مهیا شود پس درود خوانده و بر روی باز دمیده کلاه را از سرش بردارد و طعمه در پیش باز آورده بخیله باید مشغول نمود * نوع بهتر آن است که اول باز را در طعمه خورن مشغول کرده بعد ازان کلاه را از سر بردارد و باز همچنان که در خورن سر فرود آرد پس باز را نزدیک چراغ باید برد و چون از سوراخ های سبد اندک روشنی به بیند و وحشت نه پذیرد آن زمان آن رفیق دیگر که پنهان باشد او را بگوید که آهسته نزد چراغ طرف دیگر باز بگرده که مابین باز و چراغ نزدیک نباشد و اگر باز رمیدن گیرد روی باز را از دروازه یک پهلو کرده و آنکس دیگر را پنهان کرده بهمان دستور باز را روشنائی بنماید و زود کلاه روزن دار در سر باز باید داد و از سر چراغ سبد دور کرده چند کس همراه خود گرفته باز را بگردانند و آنگاه از آن دالان بیرون آورده گشت در کوچه و چراغان اندک و آدمیان کم بدهد که آن شب همین قدر کافی است * و چون آخر شب شود در تاریکی باز را برده طومانی روز پوشی در سر باز بدهد و روز بدستور هر روز نگهدارد *

شب دوم نیز بهمان طریق چراغ در دالان روشن کرده و سبد بالای آن نهاده و باز را همان طور برگشت خوردن مشغول نموده کلاه از سر بردارد و چون نیک چراغ را تحقیق کند چشم باز پس دروازه پنهان کرده رفیق را بگوید که اندکی سبد را از چراغ بردارد و لیکن آن قدر که همه چراغ و فتیله نمایان نشود و سه کس دیگر باید پیش چراغ بگردند تا باز به بیند * بعد از آن کلاه در سر باز پوشانیده برسم معهود بکوچه و بازار برد *

شب سیوم نیز بهمین طور بعمل آرد اما هر شب پاره روزن کلاه زیاده میکرده باشد * و بازی که سه شب صورت چند آدمی و روشنائی چراغ دیده باشد او را چندان احتیاج روزن تنگ نمی شود *

و هر شب چند کس از معتاد زیاد پیش چراغ بگرداند ؛ اما معراج این است که شب هفتم از ابتداء روزن اول ده کس بتدریج از یک قاده هر روز یکان دوکان اضافه نماید •

غرض که شب چهارم یک مرغ خانگی فیمرس نوجوان را پیش چراغ برپوریا که خاک در چشم باز نیفتد زیر پای باز کشته چاک کرده برخونش باز را دلیر کرده همان جا بر مرغ سیر کند • وقت طعمه دادن چند کس باید که بطریق معتاد پیش چراغ بگردند تا باز نوصورت آدمی و هجوم فراموش نکند • و همانجا سیر کرده و روزن کلاه آنشب را برابر دانه جواری^۱ سازد بلکه زیاده از آن زیرا که آنشب که باز مرغ میخورد از شبهای دیگر زیاده ایمن و متملی خواهد شد و رمیدن معنی ندارد •

شب پنجم نیز مرغ دهد و چون بگیرد کشته بر آن نیم سیر کند و نصف طعمه دیگر را بردست گرفته پیش چراغ هم بخوراند و هم بگرداند ؛ و همراه چند کس دیگر آن نصف طعمه را در گردش پیش چراغ خوراندن لازم است • و بعد فارغ شدن از طعمه زود باید طوماغه بروزن برابر نخود بحر باز پوشاند و بقیه طعمه را همراه کلاه در مجلس بیرون از دالان باید خوراند ؛ و بر اسب سوار شده در کوچه باید گردانید •

و شب ششم بهمان وقت باز را پیش چراغ برده مرغ دهد • چون گیرد زیر پایش کشته را بر مرغ کنده باز را بر آن طلبیده بردست گرفته اندک خوردن بگذارد و چون مشغول شود بی کلاه طعمه در پای داده در مجلسی که چراغ روشن و بیشتر از ده کس در آنجا نشسته نباشند باید برد و قدغن کند که کمی توابع و تحریک نکند و همه بحال خود نشسته باشند • همانجا

^۱ Juāri, a kind of millet : the grain is about half the size of a small pea.

سیر کرده کلاه نه دهد ؛ ولی اگر وحشت کند کلاه باید داد ؛ و آن شب گشت موقوف ؛ همین مجلس دیدن کافی است •

شب هفتم نیز مرغ داده و ران مرغ برآورده پیش روشنائی چراغ باید بر گوشت ران مذکور سه مرتبه از فاصله یک گز بلکه نیم گز به طلبد ؛ و در ابتداء از نزدیک طلبیدن خوب است که باز نو گوشت ششاس نمی باشد ، مبدا در طلب وحشت پذیرد و یا غلطی افتد ؛ آنگاه همان طور در مجلس هیر باید کرد • اما اگر مردم زیر هوا بیرون از خانه بنشینند بهتر است ؛ و آن شب آخر شب گشت باید داد •

و شب هشتم وقت شام که سه گهزی شب گذشته باشد در خانه دالان دار که ایوان او روشن و مردم نمایان باشند کلاه از سرباز گرفته ساعتی آنجا بر دست دارد و آنگاه به بازار برود •

و چون شبها بی کلاه روزن رام شود در فکر روزن روز باید شد ؛ و باید که یکبار قبل از روزن روز باز را بمصری تفها صاف نماید ؛ و صبح دوم کلاه با روزن باریک تر از روزن شب اول بسرباز پوشانیده آن روز در خانه که دالان روشن و خوش هوا باشد برده بر دست دارد ، و نوازش کند ، و جائی دیگر فبرد • و طعمه هر دو وقت باین تدبیر بدهد که تمام شب بی کلاه قلندره¹ باشد و سحرگاه یک گهزی شب باقی مانده پیش روشنائی چراغ بر مرغ ریسمان بسته از فاصله چهار گز باز را باید طلبید و چون گیرد بر آن مرغ نیم سیر کرده ران آن مرغ برآورده باز را بر زمین نشانیده و باید استاده بر دست طلبید تا از ابتدا گسقاخ و آدم ششاس گردد • بعد از آن کلاه روزن روز بسرباز پوشاند و در همان دالان دارد ؛ ولیکن دیدن

¹ Qalandara, the author frequently uses this word for "bare-headed ; without the hood."

آمد و رفت مردم در حق باز بغایت نیک است • و سیوم روز روزن
کشاد تر باید کرد • و هر روز صبح مرغ، و ظهر گوشت بز یا طعمه
کنجشک، موافق اشتهای باز با استخوان دهد • چنان باید که
در چند روز باز را چشم و طیار گردن و این همه کار استعمال
کلاه است تا سه روز • اول روزن کم کشاد و باریک باید؛ و بعد از سه روز
تا که چشمانش تمام نمایان شوند یک روز در میان کرده سوراخ کشاد تر کند؛
و آنکه هر روز بدرفش سراجی زیاده تر بریده در عرض ده روز کلاه باز
از سر بردارد و فارغ از احتیاج کلاه سازد، و بخواندن و بولوی دادن
مشغول شود •

اما باید دانست که ابتدا طلبیدن باز کدام است و بچه دستور
توان خواند، و بشکار چگونه باید برد و سیر کرد • بدانکه ترق در انواع قدیم
و حالیه این است که قدیم بعد از چشم کشادن روز، بر مرغ طلبند،
و در حال در روزن شب بخواندن شروع نمایند، لهذا پیش رس میشود
و زود گستاخ و رام • و ابتداء خواندن از همین مذکور معلوم باید کرد •
و لیکن چون روزن روز بکشادگی چشم باز رسد، که قدر یک نخود باشد،
آن زمان شب، تمام شب، قلذره باشد، و صبح در داریکی شب باز را
در بیابان بیرون شهر باید برد، و جنگل را و نیستان را آتش باید زد، که هم
روشنی شفلر شود و نیز باواری که فی از آتش گرفتن میکند محرم شود •
و چون وقت نماز رسد بر مرغ ریسمان بسته از فاصله نزدیک بخواند
و بر ران مرغ برداشته و بردست گرفته بر اسب سوار شود و باز را
بر زمین نشانیده بخواند تا از زمین بردست سوار آمدن عادت کند؛
و قدری گوشت در جنگل باز باشد که موجب آرام او شود و بگذار
تا بخورد؛ و همچنان سیر کتان بشهر بیاور • و چون باز بدین مرتبه رسد

او را نگهداشتن^۱ فائده ندارد، چرا که آن قدر اشتها که در ایام روزن در طبیعت باز پیدا شود در تمام عمر میسر نیاید؛ و آنچه فرمائی قبول کند • پس باید که هر روز کلاه را زیاده تر ببرد که زود چشم جانور فارغ و ظاهر گردد؛ و هر روز در طلبیدن پاره مسافت باید افزود • چون بر مرغ و طایر خوب بیاید و بگیرد، زیر پای باز کشته و اندکی خورانیده و بعده ران مرغ بر آورده هر روز باز را بر اسب سوار شده سیر کند • و چون دانی که رام و فرمان بردار شده است پس بعکم خدا، عزوجل، باز را در بیابان بوده بر مرغ بطلبد و چون آمده بگیرد و بخوردن در آید پس در آن وقت کلاه روز از سر باز برداشته همان جا بر سیف مرغ نشسته سیر کند • و آن روز اگر طعمه زیاده خورد باک ندارد، اما نه آن قدر زیاده که باعث بدهضمی گردد؛ زیادتى بکند و لقمه مضایقه نصبت • و سوار شده اندک گوشت برای دفع واهمه زیر چنگال باز داده در شهر بیارد • و لیکن این چند روز باز را در آمد و شد مردم بسیار باید داشت •

و چون سه مرغ بی کلاه دانی بعد از آن آخر روز طعمه پنج کنجشک خصي بنی استخوان آبداره باز را باید خورانید، و صبح دوم صاف نماید بمصری خالی، و نمک • بعد از آن دو روز طعمه داری^۲ نموده و یک مرغ در بیابان طلبیده آنروز اندک طعمه بدهد و شام چند درآج ریسمان بسته باولی بدهد؛ و روز دوم چند باولی درآج پران بدهد؛ بعد از آن پر مهره داده صبح بشکار برد - و الله اعلم بالصواب •

باولی دادن مرغابی • باولی دادن مرغابی گیری • اگر خواهد که باز را مرغابی گیر کند و باولی بهم نرسد، پس باید که ماکیان

^۱ *Niguh dāshān*, i.e., not flying it at wild quarry.

^۲ *Ta'ma-dārī*, regulation in the diet; here giving less than the usual quantity.

ابلق رنگ را بر کفاره آب برده و پنبه در حلق او پر کرده از آواز کردن گلویش را بند نماید * صبح دوم باز را بر کفاره آب برده بطلید و بر مرغ سیر کند * و روز دوم مرغ را بر کفاره آب باید رها کرد * اما هر روز پنبه باید در گلوئی مرغ داد تا آواز نکند، و اگر هم کند صدائی مثل مرغابی کند * و اول مرغ مذکور را به باز باید نمود و چون باز بخواهد بعد از آن مرغ را زود باید گذاشت تا بگیرد و آن روز هم بهمان مرغ سیر کنی * و سیوم روز مرغ را پنبه داده بدست دیگری باید داد که بر کنار آب گرفته بنشیند؛ و خود باز را در تاریکی، که خوب صورت تحقیق نکند، نزد آب برده مستعد بر برانیدن دارد * بگو که مرغ را بر کفاره آنطرف آب برده و کوفته بال کرده بالا بپراند؛ و باز را بگذار تا بگیرد؛ و آن روز طعمه از همان مرغ داده یک خوره^۱ گفتند که خوب سیر شود * بعد از آن یک شب را روز آبدار داده، و بعده بهمان وقت که هر روز مرغ میداد، باز را بر کنار آب که در آن مرغابی باشد برده همانوقت بر مرغابی قابو بپران * چون بگیرد حرص دیگر نباید، ولی بهمان یک اکتفا کن، و سیر کرده بخانه آر * چند بار که گرفت دلاور گردد *

و هر روز در وقت بارانی دادن طبل باید نواخت که عادت کند و وقت طبل بشنamd *

اگر باز خرگوش خوب نگیرد باید که مرغ نرسفید، که تاج گان و سرخ داشته باشد، آنرا کوفته بال نموده و پایش بر پسمان بهم بسته در بیابان که علف کمتر باشد رها کند و باز را بنماید تا بگیرد، و بر آن سیر کند * و روز دوم نیز همین نوع کند و روز هیوم انشاء الله تعالی خرگوش خواهد گرفت *

^۱ Yak-khura k. "to give one meal sufficient for the 24 hours"; in the Panjab *ath-pahari lu'ma denā*.

فصل ششم در انواع چشم کشادن باشد و شکره * باید که باشد نورا شبها بیدار کند و روز در دوکان هفتاد و درهای هوی مردم بسیار نگهدارد ؛ چون از بیخوابی عاجز آید پس شبی چشمانش قدری بکشد و در چراغان بگرداند ؛ چون روز شود چشمش را به بندوق و بهمین دستور هر شب قدری را کن • چون شب قلندره شد روز قدری چشمانش را وا کن و نرمک نرمک در چند روز قلندره روز شود • بعد ازان بر گوشت پاره بطلبد و چون بخواندن نیک گسناخ آید باولی سار میخ بند داده و بعد از آن باولی درآج داده بر آن براند و گیراند •

نوع دیگر بکیف * باید که باشد نورا صبح گوشت بز قدر دو کنجشک خورانید ؛ و شام گولی داده قدری چشمانش را وا بکند و به بیدد که چون سرخی کیف در چشم باشد پیدا شود تمام چشمش را وا کرده یکجا گرفته بشیند و از دور آمد و رفت مردم بنماید • و شام طعمه اندک باید خورانید و نیم سیر نگهداشت که صبح زود گرسنه شود • کنجشک زنده که موجود کرده باشد زیر پای باشد داده بکشد و بر خوردن آن مائل کند و اندکی از آن بخوراند • و باز کنجشک دیگر زنده در ریسمان بسته بنماید و باولی دهد و همچنان چند کنجشک باولی دهد و از سینه هر کدام قدری بخوراند و خوب سیر کند و در جای آمد و رفت مردم بسیار دارد و کسی را از پس پشت او گذاشتن نگذارد ؛ در چند روز رام گردد ؛ بعد از آن باولی داده و صاف نموده بشکار برد •

نسخه کیف * مومیائی که در بار^۱ تاتوره^۲ تا یک هفته پرورده باشد چهار سرخ - مشک دو سرخ - زعفران چهار سرخ - زرد چوب^۳ دو سرخ - همه

¹ Bār the fruit. The medicine is usually placed inside the fruit, which is then smeared with clay, and either buried or cooked in hot ashes.

² Zard-chub, "tarmeric."

اجزاء را نرم سائیده در آن مومیائی تو کرده گوی سازند • قدر مستعمل
باشد دو سرخ، شکر دو سرخ، باشین یکسرخ، فافع باشد •

نوع دیگر گوی کیف • اگر خواهند که باشد در یک روز رام گردد، گوی
در دهن جانور فرو برد و چشمانش بآب برگ پسیپه^۱ بشوید و چون
باشنها آید یک کنجشک خورائیده سیر کند •

نسخه دیگر گوی • بیر بهوتی یکدد - کانور و مومیائی و زعفران
از هر کدام دو سرخ - جوز بوا مساری - بگلاب گوی سازد • قدر خوراک
باشد یکسرخ فافع باشد •

نوع دیگر • ببرکت این دعای مکرم و معظم رام شود • وقت طعمه
دادن و چشم کشادن و بارایی دادن همه جا این دعای معظم و مکرم بخوانند؛
انشاء الله تعالی رام گردد • وَ اتَّبِعُوا مَا تَتْلُوا الشَّيَاطِينُ عَلَىٰ مُلْكٍ سَلِيمٍ
وَمَا كَفَرَ سُلَيْمَانُ وَلَٰكِنَّ الشَّيَاطِينُ كَفَرُوا يُعَلِّمُونَ النَّاسَ السِّحْرَ وَمَا أُنْزِلَ
عَلَى الْمَلَكَيْنِ بِبَابِلَ هَارُوتَ وَمَارُوتَ وَمَا يُعَلِّمَانِ مِنْ أَحَدٍ حَتَّىٰ يَقُولَا^۲ •
و همین دعا بر آب دم کرده باشد را بخوانند - انشاء الله تعالی خوب
ملام و رام گردد •

نوع دیگر گوی کیف • زعفران یک سرخ - افیون خالص یکسرخ -
جوز بوا نیم سرخ - جلوتری یک سرخ - اسپند^۳ نیم سرخ - همه را باریک
کوفته بگلاب گوی بندد • قدر مستعمل باشد برابر دانه فافل گرد و جاکسو^۴
نرم کرده در چشمهاریش کشد انشاء الله تعالی رام گردد •

^۱ پسیپه probably an error for bis-kopra H., lit. "poison-headed," the name of a medicinal plant.

^۲ Qur., II, 96.

^۳ Ispad or harmal, the Syrian or African rue (*Peganum Harmala*).

^۴ Chākū is a black seed used in medicine, especially by women, said to be *Cassia absus*.

نوع دیگر از نقره بیک • باشد نو را در انبوه مردم بسیار برده و اندک متی کت^۱ سفید را بدن دان خاوبده بر چشمهای باشد مالیده بکشد • باشد که هر چهار جانب خود مردم و چراغان بیند بهیچ طرف نخواهد طپید ، خاموش خواهد نشست : تا صبح بیدار دارد : بعد از آن چند کنجشک زیر پای او کشته بر آن سیر نماید • در چند روز با باولی تیار کرده بشکار برد انشاء الله تعالی نافع بود •

نوع دیگر انجی^۲ چشم ، از محمد هاشم میر شکار • زیره سفید در گلاب سوده شیر^۳ آن را بر آورده و از پارچه صاف نموده هر دو چشم باشد را بدان بشوید • چون چشم باشد رنگ سرخ آرد باید دانت که کیف در چشم باشد آمده است : پس ، از مردم دور تر مشقت کشیده^۴ بر دست گیرد و تمام شب بیدار دارد و بگرداند • و صبح کلاه روزن برابر چشم باشد ، بلکه از آن هم کشاده تر کرده بسر او پوشاند • و اکثری را قباچه از پارچه دوخته بپوشاند تا بازویش از طپیدن بند باشد • و طعمه داری بکند که نه جانور لاغر گردد و نه مغرور • بعد سه روز صاف نموده کلاه از سرش بر دارد و روز دیگر از قباچه کشیده بر گوشت باید خواند و دیگر طوماغه و قباچه نبوشاند و لیکن سیوم

^۱ متی کت : for *mitthikat* or *mitthikat* H. (sweet-wood) a kind of liquorice-root ? Methi H. alone is feangreek and *kuf* H. is the root of *sauasura lappa*, the costus of the ancients.

^۲ *Anjan* or *dajan*, a wet dark pigment used as a collyrium : the English Galsna ?

^۳ *Musht kashida*, stroking ?

^۴ In the Panjab this kind of strait-waistcoat is called a *gaddi* and is made as follows. For a sparrow-hawk take a piece of soft cloth or linen, 11 inches square. Fold over $2\frac{1}{2}$ inches of the sides, and then sew along the tops. At a third of the length of the cloth from each end, sew on tapes close to the edges of the folded sides. Now, keeping the folded sides upwards, slip the cloth over the back of the hawk, but under its wings, and insert the shoulders of the wings in the pockets made by the folding over of the sides. Tie the tapes together and the hawk is in a strait-jacket, unable to injure her feathers by 'bating.'

The hawk may be kept in the *gaddi* unhooded by day, in the midst of a crowded bazar. In the evenings she should be carried on the fist (at first in the *gaddi*) till she will feed freely, barefaced. The *gaddi* must always be removed at night, or the wings will get cramped. A sparrow-hawk's tail also, during training, is confined in a cloth bag or case, to prevent the feathers getting broken.

Goshawks are not trained in a *gaddi*.

روز صاف نمودن ضرور دانند بمصری تنها • بی قضای الهی در یک هفته
طیار گردد •

نوع دیگر از قدرت الله بیگ • اگر باشد نو را شب اول خواهند
که رام کنند باید که سوره معقّم و مکرم - اَلَمْ تَرَ کَیْفَ^۱ - را بر آب دم کرده
چشمهای باشد را بدان آب بشوید و بکشاید و قدری در دهن باشد اندازد
و بر دوکان دهند و دور تر از آمد رفت مردم بر دست دارد؛ انشاء الله تعالی
رام گردد و این عمل بر دوکان هندو بعمل آرند •

نوع دیگر از بیهوشها میر شکار سعید خانی • جست را در آب لیمون
سحق کرده اندکی در هر دو چشم باشد بمیل چون دارو بکشد و ریسمان
کشیده چشمها را را کرده بگذارد • انشاء الله تعالی از حدت ترشی شیوه^۲
لیمون باشد بآرام نشیند • و لیکن داروی مذکور را قدر یک گنجد در دیده
باشد مالند و اگر دروا سختی بچشم جانور نماید بآب سرد و گلاب باید
شست؛ بعد از آن خواننده و باولی داده گیر سازند •

نوع دیگر از حاجی الیاس • اگر خواهد که باشد را در سه روز طیار و گیرا
سازند (و در تجربه فقیر رسیده) اول باید که گنجشک بیست عدد در تفص
موجود کرده بعد ازان دست کاری بباشد کند • باید که اول باشد را گولی
کیف داده بعد زمانی چشم وا کند، و ساعتی، و ربو، چراغ از دور بمفاید؛
و چون نیک و لم گردد یک گنجشک در ریسمان بسته پیش چراغ باولی
دهد و خون و دل آن بباشد خوراند و سیر نکند • چون بر باولی گستاخ
شود بر پاره گوشت باید طلبید • و چون دانی که کیف در چشمهای باشد
کم شده است یک گولی دیگر باید خورانید، و چون بکیف آید و بر خوردن

¹ Qar. chap. cv, generally called the *Sūrat* "i-Fil.

² *Shīra* "syrup, shorbet," is here a slip for *ab*.

حریص گردد و باولی شفاش شود پس آخر شب او را باید در بازار
بر دوکان هفتدو برد و روز همانجا باولی و خون گنجشک دهد و ظهر باولی
سار لازم است •

و درین سه روز باشه را سیر نباید کرد : و هر بار اندکی از باولی
خواهد خورد همان بسیار است • البته رزی بیست گنجشک درکار است :
و اگر سیر کردی و بی احتیاج شود پس بد خوئی کند و بطیّد و بمیّرد :
ولی اگر موجب نوشته بعمل آید انشاءالله تعالی خطا نیابد • روز دوم باولی
درآج میخفتد داده و چند باولی پُران داده بشکار برد : و این هیچ صافی^۱
نمیخواهد : همان گولی کیف باشه را صاف کند • و اگر خواهد که پس
از شکار زنده ماند ، پس چون یک درآج شکار کُند بر آن سیر کرده طومانه
بسر باشه باید پُرشاند : و از سرفرو محنت کرده و بتدریج کیف کم کرده
باشه را صافی^۱ کرده طیار نماید و آن تصدیع بسیار است : و این عمل آن
زمان بکار آید که میرشکاران بهم بعمّت هفتدو سرعت خود نمایند •

نسخه گولی کیف باشه • مغز قضم تاتوره سفید یکماشه - برگ بنگ
یکماشه - با روغن بادام باریک صلیبه^۲ نموده اندکی قند ممزوج کرده و قدر
یکدانه ماش گولی بسقه بکار برد : اما بغیر گنجشک و خون خوراندن
و باولی خطا خواهی خورد : اول باید همه چیز را موجود کرد •

و چون باز دار چشم کشادن و طیار کردن باز و باشه آموخت ، شکرة^۳
پیش او هیچ مشکل نیست ، بقیبران فصل او جدا نکرده و بر فصل باشه
تغاعت کرده شد • والله اعلم بالصواب •

^۱ *Sāfi*, in the Panjab a falconer's term for a "purge, etc."

^۲ *Sildāh*, and also *palāba* Ar., in Hindustani *sil*, a stone on which curry-powder, perfumes, etc., are rubbed and ground by means of another stone.

^۳ *Shikra*, Vide note 4, p. v.

باب چهارم



در کیفیت چشم کشادن جانواران سیاه چشم مشمّل بر هشت فصل



فصل اول - در چشم کشان شاهین دامی طریق استادان ایران *
شب اول باید که شاهین نو را هیچ چشم نکشاید و آنشب یکپاس
بیدار کند و بر دست گیرد * و شب دوم تا نیم شب ؛ و شب سوم
تمام شب بر دست گیرد و بیدار دارد ؛ و بعد از آن بفشاند تا خود را
بیفشاند * و در چند روز چشم او را وا کند و او را بر طلبه^۱ خواند ؛
چون گستاخ شود چند مرغ زنده بر روی طلبه بده و زیر پای او بکش
و از آن سیر کن ؛ و چون ازین فارغ شدی دیگرها بگو که چشم
کبوتر دوخته همراه گرفته پس دیوار بفشند ، و تو شاهین گرفته
و بر احب سوار شده بران کبوتر ببران و سیر کن * ولی باید که چون
نزدیک رمی با آواز بلند بگو تا آنکس کبوتر را بگذارد^۲ که جانور نداند
که باولی است یا بیابانی * و طعمه بشکر طبرزد آلوده بخوران ، و نیکو
سیر کن ، و چند روز همین طور بعمل آر ؛ بعده بر مرغ خانگی و طلبه

^۱ طلبه : in the Panjab a lure is vulgarly called *dalba* ; in Persia *gibla* (**طلبه**).
The author also uses the word **قرالقر** ; vide page viii, note 3.

^۲ روا کند i.e., بگذارد .

بخوان * چون بدین مرتبه رسد پس بصعرا برده باولی تذرو و چغد¹
و کلنگ² داده بعد از آن بپران³ و چون بگیرد از گوشت همان شکار نبات
آلوده سیر کن، و انشاء الله تعالی بهرچه پرائی و باولی کنی مثل کلنگ
و سرخاب⁴ و جزه⁵ و بوتیمار⁶ و لکک⁷ و غو⁸ و غاز⁹ و مانند ایشان
بگیرد * و هر شاهین که این طور باشد آنرا ناوردی¹⁰ خوانند و همه را
در ایران شاهین گویند و آن دو قسم باشد، آنکه بچه و آشیانه در کوه کفد
آنها شاهین کوهی نامند و آنکه آشیانه و بچه در بحر و دریا کند
آنها شاهین بحری نامند * والله اعلم بالصواب *

فصل دوم - در چشم کشادن و طیار کردن بحری طریق
استادان هندوستان * چون بحری¹¹ نو چشم درخته بدست آید باید
تمام شب او را بیدار داشته دست کشی بملائمت کند و بقدریم
و آهستگی بطعمه آبدار راغب نماید و کلاه در سرش بپوشانیده
گشت دهد * و چون ملائم شود ریسمان از چشم کشیده
و پاره گوشت بطلبه بسته و بر آن آشنا کرده بخوراند و اندکی
فاصله را هر روز افزوده بر طلبه از دور آمدن آموزد * چون
نیم پله خوب بر طلبه بیاید و گستاخ و رام گردد پس شام طعمه

¹ *Chughd* in the Panjab is one of the names of the "spotted owl" (*Athene Brama*) called in the Derajat *shapāki* and vulgarly *chhapāki*.

² *Kulang*, "the common crane," called in the Panjab *kunaj* and in Persia *durnā*, *turnā*, etc.

³ *Surkhāb*, "the Ruddy Shieldrake" (*Caesarea rutila*), the 'Brahminy Duck' of Anglo-Indians.

⁴ *Hubara* probably an error for *حباری* *A.* (also spelt *حباری* *A.* and *هوبره* *P.*) the *Hubara* *Bastard* (*Houbara Macquensii*).

⁵ *Būtimār*, "the common heron."

⁶ *Lak-lak*, *H.* and *P.* (also *laq laq* *P.*) "the white stork" (*Ciconia alba*).

⁷ *Ghā* or *qā* *T.* "a swan."

⁸ *Navrōdi* vide p. 54, line 6.

⁹ *Ghā* for *qāz*, "a goose."

¹⁰ *Bahri*, "the peregrine."

قدری از معتاد کم کرده بدهد و صبح دوم بر طلبه خواند ؛ و اگر خوب آمده بر طلبه چسبد پس آنروز مرغ زیر پای بحری کشته بر آن یک خوره سیر کند • و چون خوب طلبه شناس شود آنگاه چند بار از دور طلبیده مرغ دهد • چون مرغ شناس گردد و گستاخ آید باید چند روز بگذرد تا نرجه شود ؛ پس بمصری تنها صاف نماید و سه روز طعمه داری کرده باولی عمار دهد و گستاخ باولی نموده بشکار برد و چون بر عمار سیر کند آنزمان گرم کرده بر کلنگ پراند • اگر بحری را مائل و رافب بر کلنگ بیند پس صافی از صافیهای که در فصل شکار بحری درج است از آن داده و خلطه^۱ انداخته و بلغمه^۲ و یا پر مهره^۳ که همدران فصل مذکور است گرم نموده و باولی کلنگ داده بر کلنگ سیر کند و گیراند • و طعمه قدر پنج کنجشک وقت صبح و شام شش کنجشک ؛ این معتاد است و کم یا زیاده دادن جهت دادن دوا است • آن لازم است که موجب هر نسخه طعمه داری بعمل آرد - و الله اعلم بالصواب •

فصل سیوم - در چشم کشادن بحری طریق این فقیر و بتجربه

این حقیر در آمده انشاء الله تعالی مجرب است • باید که بحری نوراً شب اول ثلث حصه چشم را، ریمان سست کرده، کشاد کند و کلاه دهد و تا یکپاس شب کلاه از سر بحری بردارد • و بعد از آن که بدست گشی یار شود و باستعمال مشغول شود اگر روز برداشت کند بهتر، و الا هر دو چشم

¹ *Khilla* (connected with *khil* "one of the four humours of the body") is a term for the green fat thrown up by hawks when physicked.

² *Lugma* is a term used by falconers for various drugs and mixtures, intoxicating or otherwise, a minute portion of which is given to a hawk a short time before it is flown, to increase its hunger. A frequent use of such drugs ruins a hawk.

³ *Par-muhra* "a casting" (specially of feathers): here, a casting that has been doctored.

بحری را بهمان ریمان باز بالا بر بندد و کلاه متواتر از سرش بردارد و باز بپوشاند تا بکلاه رام شود *

و شب دوم نیم چشم را کرده بعد گذشتن دو گه‌زی شب گشت دهد و در بازار برد و تمام شب در شبم و سرما باشد (که این جانور قوی و سخت است) تا صبح، و آن روز را نیم چشم باید داشت *

شب سیوم تمام چشم کشاده کند * و بحری را اگر یوز^۱ باشد (یعنی بچه که تولد نکرده باشد) طعمه گوشت بز، تر و آبدار، بخوراند؛ و شام کدجشک تر کرده آبدار باستخوان و گاهگاهی با پرهم دهد؛ و سارزنده و یا فاخته و یا کیوتر و اگر از اینها نباشد زاف^۲ باید بر طبقه بست و طعمه در آن تکه^۳ کرده بدهد * و آبدار از هر گوشت که باشد و در شکم هر مرغ، پر کرده شاهین و بحری دهند آنرا تکه^۴ گویند * و اگر بحری قریفاک^۵ باشد آنرا گوشت تازه باید داد و بخون آلوده؛ بسیار آبدار او را کم قوت گرداند * و لازم که سیوم شب سه حصه چشمش وا باشد و چهارم حصه بسته؛ و سیوم روز بهمین دستور *

و چهارم شب طعمه^۶ بی پرو آستخوان داده نگهدارد و خوب با احتیاط بیدار کند و صبح زود باید صاف کرد * و صافی از حاجی الیاس که کجله^۷ در آن جزو اعظم است دهد؛ بهمان ترتیب که در فصل شکار

^۱ یوز؛ in India a 'sore-hawk' is called chāz : in Persia بوز and بوزبوز ; vide note I, p. 7.

^۲ Zāgh here "the common Indian crow" (*corvus splendens*).

^۳ Tukma; Indian falconers give half a meal of fresh, and if possible warm, flesh, and the remaining half cut up and wetted (not soaked) with water. The author apparently uses the word tukma for the wetted half when it is placed inside a fowl and thus offered to the hawk. The Turki word for a 'caating' is tūā-sūmūh; توك = fur and سمک = bone.

^۴ Turināk (H. ?) "a haggard, a hawk that has moulted in a wild state."

^۵ Kuchla = nux vomica.

نوشته است بعمل آرد و البته که خلطه کشد، بهمین یک صافی قیاز
می شود. و یا صافی نبات و نمک و قنبل¹ دهد؛ و یا صافی نبات
و نمک و قرنفل دهد. و اکثر صافیها که درین وقت بکار جانوران آیند
همه در فصل شکار بحری درج شده، و بآن رجوع نماید و بعمل آرد؛
محدثا آنکه خلطه باید گرفت. و قریحا² را صافی حب نمک آبمال³
تنها، که در فصل چرخ درج است، نافع ترست و بتجربه رسیده. آنگاه
در روز بلکه سه روز طعمه داری آبداره کند. و چهارم روز بعد از صاف شدن
پاره گوشت بلکه باید اول یک سار یا هر زنده که بهم رسد بر طلبه بسته
و صیغه اوصاف نموده بر آن باید طلبید و آشنا کرد. هر روز قدری مسافت،
موجب رغبت جانور، بیفزاید تا گستاخ شود. و اکثر بحری را فقیر در
پانزده روز بشخواندن و طلبه طیار کرده لائق باولی دادن کرده است. و چون
از نیم پله خوانده بر طلبه آید آن روز باید مرغ داد و زیر پای او کشته
از آن سیر یکتوره کند که خوب مائل شود. بعد از آن هر روز از دور
طلبد؛ و بعد از هردو روز یا هر سه روز، بلکه برای سرعت یکروز درمیان
کرده، مرغ دهد؛ آنگاه باولی عقار⁴ دهد، و آن جانور است که بود رنگ
بصورت و ترکیب مثل بوتیمار⁵ باشد و بر کنار آبها نشیند و ماهی گیرد.
چون باولی آن خوب گرفت پس بر عقار یکدست پرانده سیر کرده و یکبار
دیگر هم بهمین سیر کند. و زیاده از دو دست بر عقار نهراند تا بحری

¹ قنبل probably an error for قنیل Ar., in Hindustani *kambila* or *kamsila*, a red powder sold in bazars and often used by falconers. According to Watt the powder is obtained from the exterior of the fruit of the monkey-face tree (*Mallotus philippinensis*).

² *Ab-māl*, i.e., rock-salt rubbed in the palms with water to remove the sharp edges.

³ *'Uqār*, *huqār*, etc., is generally the "Common Heron," but by this term the author refers to the Purple Heron (*Ardea purpurea*), a bird slow and feeble in flight and rather smaller than the Common Heron; the flesh too is not so rank.

⁴ *Būtimār* is one of the names of the Common Heron.

آسان گیر و سبک شغاس نکردد • بعد از آن سه روز گوشت بآب داده و صاف نموده گرم کرده بر کلفک پراند • و اگر جانور بهادر نباشد و غردل^۱ باشد و کار ازو نشود پس او را اول بر بایلی کلفک آشفا کند و بعد از آن بشکار برد - انشاء الله تعالی گیرا گردد •

قاعدۀ صافی بحری این است که اگر در ابتداء صافی نرم داده باشند در آخر صافی سخت دهند؛ و آنرا که اول سخت صافی داده باشند در آخر صافی نرم دهند؛ و این برای طبع معتدل است • و اگر جانور نرم باشد هر دو صافی او را نرم دهند؛ و سخت را هر دو صافی سخت دهند • و لیکن اول در حالت فربهی بجانور دزشتی کردن خوب است زیرا که جانور مثل آنکه در جنگل فربه باشد هرگز در خانه نشود و آن قوت که آنجا دارد اینجا ندارد • و آن همه نسخهایی که در فصل شکار بحری مذکور است از آنجا بوضوح خواهد انجامید • و طیار کردن شفقار که موقوف بر طیار کردن بحری است باین طور موافق است، بی کم و کاست •

فصل چهارم در طیار کردن شاهین طریق استادان ایران •

بدانکه چون شاهین آشیانی پروبال و دم درست کند پانچہ بند و کلاه پوشانند و بر گوشت پاره بخوانند و از نزدیک بر آن جهانند • چون گستاخ شود گوشت پاره بر طلبه بسته از نزدیک بر آن طلبند • و چون پر کنند گیرند بگذار تا خوش منش گردد • و چون شاهین بپر کنند مشغول و گستاخ شود هر روز با آواز بلند از دور تر بخوان تا دوسه روز • آنگاه چند کبوتر پر کنده پیش شاهین رها کن و از دور بخوان و چون آمده

¹ Qhar-dil "cowardly."

کبوتر را بگیرد بر آن سیر کن : و کبوتر بر طلبه نهاده باید خورانی
تا بقراقو نیک حریص شود *

چون شاهین پخته کار شد کبوتری چشم دوخته در دست رفیق
پس دیوار باید پنهان کرد و تو خود شاهین را بر دست گرفته و بر اسپ
هوار شده باولی باید بدهی * و چون بگیرد نزدیک مرو تا پر کندن گیرد :
آنگاه نرمک رو بروی او سخن گویند برو و از آن کبوتر بشکر طبرزد آلوده
سیر کن * و بعد از آن چند کبوتر باولی داده بر مرغ خانگی بخوان : چون
بگیرد کشته بر آن سیر کن * چون بدین مرتبه رسد بعده بصحرا بیرون
برو بر تدری یا کلنگ یا چند به بران : اگر گرفت سیر کن و چند بار
چنین کن تا نیک گستاخ شکار و دلاور شود * و چون سیر کنی بشکر
طبرزد مزوج کن تا نیکو باز گردان ¹ کرده باشی *

چنین باید که شاهین را چون دنبال صید پرانی و نزدیک گرفتن
رسیده باشد نعره کنی تا فی الحال باز گردد و بر طلبه چسبد * بعده بشکار
بیرون بر و جائه رودی یا جوئی آب کم داشته باشد و مرغابی یگانه یا
دوگانه نشسته باشد باید که نزدیک رفته و شاهین بر دست گرفته و برابر
پهلوی با شاهین پرانی ² و احتیاط کنی که شاهین در آب غوطه نخورد :
و چون نزدیک رسد طبل بر صواب زنی تا مرغ آبی از آب بیرون آید
و بالا پر شود و بگیرد * و بران سیر کن * و همچنین عمل کن تا ده مرغابی
یگان یگان بگیرد و سیر کنی : بعده هر چند زیاده پرانی بهتر بود *

شاهین را با جانور دیگر نسبتی نیست : در پرانیدن چندان که بیشتر
پرانی خوشر گردد * بعده هر چه خواهی میتوانی گرفت و اگر باولی

¹ Bāz-gardān, "obedient to the lure, returning quickly."

² There is an error in the text.

خواهد یکدو باولی بده * و شاهین از برای آن گویند که همه گیر است ؛
 بهرچه باولی کنی ، از کلنگ و سرخاب و حوبره و بوتیمار و لکک و غور و غار
 و مانند ایشان بگیرد * و اگر خواهی که مرغی گهرانی و نکیرد ، چون کربز
 کرده فارغ شود البته بگیرد *

و بلند شدن شاهین بر دو گونه است ؛ یکی راست برود و از دور برود
 و باز آید و بالای سر بایستد و می رود و می آید ، آنرا نازردی^۱ گویند ؛ و دیگر
 آن باشد که زود بلند شود و نزدیک تو همی گردد این را دوری^۲ خوانند *
 و شاهین چون گوشت بیندازد و هضم نکند کم زنده ماند و اکثر بمیرد *
 و شاهین همواره آب را دوست دارد و هرچه خود را بیشتر شوید نشان
 تندرستیست ؛ و اگر خود را کمتر شوید و کم مداخلت بآب نماید اثر
 بیماری است و نزدیک مرگ توان دانست * و چون دیر بلند شود و دیر
 فرود آید و شکار صحت گیرد این هم نشان بیماری است * و بیخال شاهین
 را در بیماری و تندرستی بر همان موجب که در فصل امراض نوشته
 شد ملاحظه باید نمود ؛ و چونکه مزاج شکرمان بیکدیگر نزدیک است
 مطابق آن معالجه نمایند ؛ و نظر بر قامت و بزرگی جانور نموده اوزان
 دوا بدانموجب بعمل باید آورد *

و اگر خدا نخواستہ وبا و مرگ در جانوران پیدا شود (و این علت
 اکثر از آن پیدا شود که آن سال مرگ در گوسفند و بچه^۳ ایشان بسیار
 باشد و جانوران را از آن گوشت دهند ، و یا مرگ میان گبوتران باشد و
 بازدار نداند و گوشت ازان خوراند ، آنسال مرگ در جانوران شکاری
 بسیار پیدا شود) گوشت مرغابی نباید داد * و اگر خواهی که سلامت

^۱ نازردی vide p. 48, note 9.

^۲ *Dauri* in Persian adj. "waiting on"; in the Panjab *parvāsi*, adj. "waiting on."

مانند نیکو گوشتهای لطیف باید داد و با سانش نگه دار، و در بیابانهای
کشاده و فراخیا که در آن آب اندکی باشد بگردان • و از آن شهری که درو
وبا افتاده باشد بشهری دیگر بر • و هیچ جانور مثل شاهین پرهیز نکند
که بر سر درختان بریده و پشته و بلندی بسیار نشیند؛ و گزنده بود همچون
سگ؛ و خویشتن را از باران شوید و بر خوردنی جنگ کند چنانچه بازان
کند • و شاهین بهترین جانوران شکاری است و عزیز الوجود و مبارک •

اگر خواهی پروازی^۱ آموزانی چون شاهین بخواندن راست و گستاخ
گردد پس او را یک دو مرغ خانگی بر قرالغو داده بعد از آن روزی
دورتر بخوان و چون نزدیک رسد و بر طلبه نشیند کبوتر چشم دوخته
پیش آور تا بگیرد، و بر آن سیر کن • و روز دریم بهمان دستور خوانده
چون نزدیک رسد قرالغو پنهان کرده و کبوتر را کوفته بال و چشم دوخته، بلکه
میغ بندم کرده بده تا بگیرد و بر آن سیر کن • و روز سوم نیز بطلبه طلبیده
چون نزدیک رسد کبوتر و طلبه هر دو را پنهان کن • چون مایوس شود
بالتصورت بلند شود؛ فی الحال کبوتر چشم دوخته را پیش گذار تا خود
بگیرد و بر آن سیر کن • دویم روز نیز بلند نموده بگذار تا چند دور گردد
بگردد و چون پشت بصری تو کند کبوتر چشم دوخته بیرون انداز چنانکه
نداند که از دست پریده یا خود رو است؛ و چون بگیرد بر آن سیر کن • بعده
یکدو کبوتر بر آن دیگر بدهی • بعد از آن بهرچه باولی کنی بگیرد و شاهین
پروازی را سیاقین^۲ یعنی پایچه بند چنان باید که وقت برانیدن پس شکار
هر دو از پایش براند^۳ مبادا عقاب یا زمی قصد او کند •

¹ Parvāzi, vide note on p. 54.

² سیاقین, dual of *siyāq* "jesses": doubtful Arabic.

³ پرنده, apparently the author means that the jesses should be long enough to flutter loose when the hawk is flying, so that they may not be mistaken for quarry by eagles, etc.

فصل پنجم در طیار کردن شاهین آشیانی که بتجربه فقیر

در آمده : انشاء الله تعالى مجرب است . بدانکه شاهین آشیانی را ، که موصوف بتمام صفات چنانچه موافق فرموده اسنادان این فن در این مختصر درج است ، چون بهم رسانیده نیکو پرورش کن و بمصکک گو و گوشتهای نرم و سیاک^۱ یعنی مبتدل^۲ شکم سیر خورانیده خوب فریه و توانا بستر^۳ . بعد از آنکه خاطر خواه شود و اول موسم شکار رسد ، اولاً او را بملأمت پایچه بند پوشانیده چند شب ، آخر شب ، بردست گیر . در ابتداء چهار گهری بیدار باید کرد : چون بچه نازک طبع است رعایت در همه جهت لازم است . هر شب قدری زیاده بیدار نموده تا در یک هفته بنصف شب رسان . بعد از آن ، یک شب ، یکپاس اولین شاهین را باید نشانید و دوپاس میانه بیدار نموده یکپاس آخر شب کلاه باید داد . اما جانور بد کلاه یک بهلولی^۴ " نمی ارزند خصوصاً شاهین ، که اگر بد کلاه شد بهیچ کار نیاید . و اگر خدا نخواست باشد شاهین بد کلاه شود او را گلوبند^۵ باید انداخت ، یعنی گوله تفنگ که وزن آن دو هیر شاهی^۶ پخته باشد در سر ریمان چلغو^۷ بیاویزند که از گوانی آن عاجز آید و گردن از کلاه نگرداند اما زیاده از یک شپاروز نباید ، که گردن جانور آزار نکشد . و اگر شاهین قدآور^۸ باشد یک دو ماشه زیاده رواست : و اگر میانه یا خورد

^۱ سیاک , this word occurs more than once, apparently in the sense of " tender."

^۲ مبتدل , error for متبدل ?

^۳ بهلولی , can this be a corruption of بهله " glove " ?

^۴ گلوبند prop., a neckerchief or neck-tie.

^۵ سیر شاهی , probably the ser of 2 lb. is meant.

^۶ چلغو also jalqā and chalqā ; in the Panjab chagholi or chaghāuli.

^۷ قدآور Qadāwur prop., " tall of stature " is amongst falconers in the Panjab a common term for " big, heavy," of a hawk.

قامت باشد کمتر و سبک گلویند اندازد ولی اگر خود ملائم گردد بهتر.

او را در بیداری دستکشی عاجز باید کرد و چون در کلاه داری و دستکشی گستاخ و محرم گردد آن زمان طعمه بآب دادن باید شروع کرد و چون یکبار قبول نکند آهسته آهسته راغب آبداره کند و درین اثنا یکشب طعمه کم کرده باید داد و صبح صاف بمصری خالی باید نمود تا گوشت آبداره بخورد و تا که شاهین طیار نگرود گوشت بیات^۱ بدهد گوشت تازه ندهد.

و هر روز بر طلبه خوانده سیر کند و وقت خواندن بر طلبه حلقه آهین را در پایچه بند جانور با ریمان که قدر یکوجیب باشد بدهد و ریمان یا طغاب را از آن حلقه بگذرانند و شاهین را نشسته باید طلبید که بالا پری در ابتداء عادت نکند که شاهین بالا پرکار نیاید و آن کار بحرری است که پرواز کند و کلنگ را زند و چون دانی که خوب گسقاخ آمدن گرفت و بی خطا می آید پس آنروز مرغ خانگی که نیمرس باشد زیر پای شاهین داده و کشته گوشت بز آبداره در شکم آن پر کرده چون گرم شود بخوراند^۲ و آنروز شکم سیر و یکخوره سبک دو حصه از گوشت بز و یکحصه از مرغ بخوراند اما گوشت بز را بآب چند بار شسته و آب گردانیده^۳ تازه آب اندازد و بعد از مرغ پر کرده دانی باشد فشرده آب دور کند و اگر یکخوره و یا دو خوره که صبح و ظهر میدهند همان دانی باشد پس آن قدر تر در آب بخوراند که آب از هر دو سوراخ بینی شاهین بر آید و چکیدن گیرد.

^۱ *dayūt*, "stale" (of meat only) especially what has been left over from the previous night; vide p. 61, line 13.

^۲ This explains the expression *tukma* on page 50.

^۳ *Ab gardādan* is to wash grain in many changes of water.

و گاه گاه شبها قدر یک کنجشک طعمه کم کرده باید داد * و پر و مهره دادن خوب، نافع ترین چیزها است که حافظ صحت جانوران اند؛ باید خورانید تا پر و مهره خوردن و برگردانیدن هم اشتها پیدا کند و هم عادت فقیله خوردن^۱ گیرد * و چون شاهین باین مرتبه رسد یکشب قدری طعمه کم کرده باید داد؛ و صبح ریسمان پانزده گز شاه جهانی^۲ دولا کرده هر دو سر آویزان بگذارد و میانش را در پایچه جانور بگذرد و از نزدیک بخواند * و چون نزدیک آید دستی طلبه را گرفته باشی، قائم دار از حرکات، که جانور بخاطر جمع و خوشخوئی تمام طلبه را گیرد * پس آنروز هم مرغ دادن از جمله ضروریات داند و دیگر حلقه نه بگذرد *

و اکثر شاهین که بالا پر شود او را بیست گز طغاب شاه جهانی مقرر کرده اند و مسافت پله^۳ سی قدم، اما وقت بیدمردن یک قدم بشمارد و یکی بشمارد، و اگر هر دو قدم شمارد شصت قدم میشود * و بعد هر سه روز دو گز از ریسمان می بریده باشد که سبک شود؛ و ریسمان سنگین و سطر اول بستن اولی است که شاهین گنبد * یعنی بوقت خواندن در نصف راه بالا پری نکند که آن بدخوئی عظیم است * ابتدای ریسمان گران بهتر است، و اگر احياناً شاهین در راه پیچ کند، پس آنقدر باید ملاحظه کرد که مار پیچ می آید یا بیک جانب پیچ بسیار میکند؛ پس اگر بیک جانب پیچ بسیار میکند آنرا یقین باید دانست که باد مخالف اوست؛ وقت خواندن شاهین را باد موافق باد لقوه^۴ است، یعنی بادی که رو برو نباشد، ولی از

^۱ فقیله، evidently an artificial 'casting' of wool, cloth, etc.

^۲ *Gaz-i Shāhjahānī*, I am unable to identify this measure.

^۳ پله *palla*, the full distance from which a hawk is usually called to the lure.

^۴ *Gumbaz garden*, said of a hawk that has, as it were, a high trajectory, when called to the lure.

^۵ بان لقوه، evidently a "side wind": an incorrect or vulgar term. نکناه *Ar.* a wind blowing obliquely between two cardinal points.

برابر گوش جانور وزد آن باد شاهین را موافق تر است ؛ و این را خود
 حقیر از سر شاهین آزمود * و اگر هم پدج کردن عادت کند و این خوی را
 نگذارد ، پس اگر راست رو باشد ، سه شهپر^۱ از جانب راست بر پسمان باهم
 باید بست ؛ و اگر چپ رو باشد ، شهپر از جانب چپ باهم باید بست
 مثل پر کبوتر خانگی * * و هر آن شاهین که مار پدج^۲ آید از
 تیز پری است *

و شاهین را از فاصله دور نباید طلبید * چون خوب بر قوالقو حریص
 شود پس یکروز در میان کرده و روز دوم مرغ داده و گوشت بز آبداره در
 شکم آن پر کرده میخورانیده باشد تا آنکه بر طلبه عاشق گردد * پس از آن
 کبوتر باید داد باین نوع ، که قدر یکوجب بارچ^۳ سرخ در پای کبوتر
 بسته اندکی خاک در آن باید بست که از گرانی آن کبوتر بالا پر نشود
 و شاهین بالا پریدن عادت نکند ؛ و جانور نو را هرچه اول نمودی و آموختی
 بدان خوی کند * چون یکدو کبوتر پیران خوب بقواعدی که پسند میر شکاران
 است گرفت ، آنگاه زیاده باولی مکن که باولی شناس^۴ نگرود *

چون باین مرتبه رسد آن زمان سر نو دهن شاهین بمصری خالی
 شیرین نموده بامداد بر جانور ریزه ، مثل نقره^۵ پا^۶ و زرد پلک^۷

^۱ *Shāh-par*, a "flight-feather"; by some falconers only the first three flight-feathers are so called.

^۲ Pigeon fanciers bind with one length of thread each flight-feather to the hastard wing.

^۳ *مار پدج* adj. and adv. "coming in a zigzag."

^۴ *باولی شناس*; also *باولی بند*, adj.; said of a hawk that has acquired the voice of flying only at 'trains' and that will not kill wild-quarry.

^۵ *نقره پا* probably the Indian Courier Plover (*cursorius coromandelicus*), called by falconers of the *Derajat nahal-pān*; the tarsi are creamy white. In the *Derajat*, however, it is considered too fast a quarry for a peregrine.

^۶ *زرد پلک*, perhaps the Yellow-wattled Lapwing (*sarcophorus bilobus*).

و قروانگ^۱ و پیلانغ^۲ (و آن مرغی است که کرمها خورد و ابلق رنگ باشد و در زبان هندی آنرا لغره^۳ نامند و در فارسی چاترق خوانند) در پس هر جانوری که از اینها پیدا شود شاهین را رها کن * اما ابتدا هر چند پی ریزه جانور پیران بهتر است؛ و چون نزدیک رسد بگیرفتن، فرصت مکن و فوراً نعره کرده طلبه بگردان و گرفتن مگذار که ریزه گیري شاهین را خوب نیست؛ و هم در اول شاهین را عقب جانور دوانیدن و باز بر طلبه آمدن آموختن است *

چون خوب در آمدن و رفتن شلتن گردد پس باید بمصری تنها صاف کُرت و سه روز طعمه داری چنانکه دستور است نموده و باولِی قروانگ^۱ و یا باران طلبک^۴ که هندی تهری گویند، موجود داشته باشد در آن وقت شاهین را باولِی آن دهد * اما باولِی هر جانور که شاهین را دهد چشم درخته و نیم چشم وا کرده بدهد که در وقت دست انداختن نزد شاهین حيله نکند و شاهین خالی نشود؛ زنهار که این فراموش نکنی که خطای عظیم است * چون این باولِی دادی بعد از آن چند باولِی مرغابی گان باید داد و این اکثر میرشکاران ندانند، یا دیده دانسته خطا کنند؛ و کم کسی از

^۱ قروانگ, for کروانگ, a common name in the Panjab for the stone-plover, (*Edicnemus crepitans*); called in Persia *bachcha hābara* P. and *chāhārāq* T.

^۲ پیلانغ apparently the author makes a slip here; چاترق is probably identical with چاخروق T., a name of the stone-plover in Persia (*vide note above*).

^۳ لغره, I am unable to identify this word which is perhaps a copyist's error for لگرا H. "a shriek," in the Derajat the name of the Indian grey shrike (*Lanius Lahtora*), there also known as *mamāla*.

^۴ باران طلبک lit. "The Little Rain-caller," in India تهری etc., and in Kashmir کُل کُل is the Red-wattled Lapwing (*Lobivanellus goensis*). To Anglo-Indians it is well known by the name of "Did he do it." It is a quarry for the *lagar* the shabān, and the peregrine tiercel. In the Panjab the *qafiri* is said to call on rain. The word 'plover' is derived from the French *pluvier*, from the Latin *pluvialis* "rainy." An Indian falconer tells me that in spring a pair of these birds will mob a wild fox, and that he once caught a pair in a *do-gasa* with a small kitten as a lure.

میر شکاران ازین قواعد واقف است * بالضرورت چند مرغ آبی باولی باید داد و اگر میسر نیاید تا هم خیر است *

و چون شاهین بدین مرتبه رسد آن زمان ملاحظه کن: اگر اشتها موافق مدعای تو باشد فبها، و اگر کم شده باشد پس سر نو بمصری خالی صاف کرده و در این اثنا پر و مهره و پلینق نغ و پنجه و پشم ساده و مصالح دار^۱ موافق طبیعت جانور باید داد و هر کلمرغ^۲ باولی کرده پیران * چون کلمرغ گرفت بعد از آن بر هر مرغ کلانی مثل کاز^۳ و کلنگ و تلک و مکسه پیران: و ازینها هرچه باولی بدهی بگیرد، و چون گیرد از آن سیر کن * و اگر خالی دست افتد و آمده بر قراقو نشیند مرغ خانگی زیر پای شاهین داده و کشته از آن خوران، بلکه تکه دادن * بسیار نیک است * و تکه^۴ از آن گویند که گوشت بز بیات کرده را ورق دستور مسلسل زنجیره دار^۵ تراشیده در شکم مرغ گرم نموده بخوراند مخلوط بگوشت مرغ، و آنرا تکه گویند * و گوشت بیات آنرا نامند که گوشت تازه صبح را تا شام نگهدارند و به هندی آنرا گوشت باسی گویند، و اکثر شاهین را همین گوشت موافق تر است در ایام شکار *

آنچه قواعد شاهین داری است و آنچه از استادان حاصل کرده بودیم درین موجز بموجب کتب استادان سلف درج نموده ایم، و هر دوائی

^۱ مصالح دار، Indian falconers sometimes give an artificial 'casting' of namda or wool, etc., that has been soaked in aloes or in some other drug. This acts as a very mild purge and temporarily increases a hawk's hunger.

^۲ کلمرغ، in the Panjab vulgarly *saḡed hiḷ*, and in the Derajat *sāḡrā*, is the white scavenger vulture (*neophron percnopterus*). In Persia it is called *kachal charkas*.

^۳ کاز incorrect for قاز; also spelt غاز.

^۴ تکه; vide p. 57, note 2: the term is here better explained.

^۵ مسلسل زنجیره دار i.e., apparently meat nearly cut to pieces, but in reality in one string, alternate cuts being made from each side so that the meat pulls out like the peel of an apple that has had the peel removed in a continuous strip.

که جهت شکار و طیار کردن شاهین احتیاج شود در فصل شکار شاهین باید جست و بعمل آورد - و الله اعلم بالصواب *

فصل ششم در طیار کردن چرخ دامی موافق تجربه فقیر : و طیار کردن لکر^۱ بهمین موقوف می باشد • اول باید چرخ خوب و قدآور و خوش رنگ، چنانچه موجب فرموده استادان در اوصاف جانوران نوشته شد، بدست آورده نیکو نگهداشت و بند و کلاه پوشانید و بر دست گرفته روز و شب بیدار باید داشت • چون بدست کشی عادت کرد و نیکو ملائم شد، پس هر بار سرش را در مشتم گیرد تا در وقت کلاه دادن تصدیق نبیند • چون آخر شب چرخ بخواب گرفتار شود کلاه در سوش باید داد • و شب دوم ثلث حصه چشمش را وا کند و بیدار بکاید باید نمود : و روز، چشمش را بالا باید بست • شب سیوم نیم چشم را باید وا کرد و روز هم قدری چشمش را باشد • شب چهارم تمام چشم باید وا نمود، و روز نیم چشم باشد • روز چهارم تمام چشم را وا کرده آن روز باید صاف نمود • اگر میر شکار صاحب هنر باشد پس جرأت کرده با نمک قنفا صاف نماید از همه بهتر است • و اگر وقوف این صافی نداشته باشد پس از دیگر صافی صاف نموده خلطه اندازند و در خواندن و طلبیدن بر طلبه مفید تعلیم نماید *

چون گستاخ شود پس آنرا بنوعی دیگر طلبد یعنی این طور، که از فاصله دور طلبیده چون نزدیک رسد قراقو پنهان کند • چون چند دور بر گرد سر تو بگردد، و پاره بلند شود، آنزمان باز قراقو را به ریسمان

^۱ لکر، Hindustani لگو or لگهز the Lagar Falcon *Falco jugger*, vide Jl. As. Soc., Beng. Vol. III, No. 1, 1907.

سه گز بسته بر زمین پیش چرخ بیفداز تا بران حمله^۱ کند ؛ و چون نزدیک رسد باز طلبه پنهان کن . چند مرتبه چنین کرده پس ترالقو پیشش بدار تا بر آن نشیند ؛ آنزمان مرغ باید داد و بر آن سیر کرد .

هر روز قدری حملها زیاده کن و صبح و شام متواتر همین تعلیم کن و بلا ناغه تا آنکه به پنجاه حمله رسد و بیست و پنج حمله بیک وقت عادت کند و بر طلبه و مرغ خوب گستاخ و حریص گردد .

پس اگر خواهی که کلنگ گیرانی ، باولی درنا که در ترکی کلنگ گویند باید داد ؛ اگر میسر نیاید پس باولی عقار بدهد .

اگر خواهی که خرگوش گیر کنی مرغ خانگی که سفید رنگ باشد و تاج کلان و کشاد داشته باشد در صحرا برده هر دو پای آن بر پسمان بهم به بند ، و مابین هر دو پای مرغ قدر چهار انگشت فاصله باشد و در بیابان رها کن و چرخ را بلند گردان . چون چند دور پرواز کرده بلند شود تو در پی مرغ بدو و چرخ را نگه کن . اگر بسرتو می آید بهتر و آلا نعره زن ؛ چون جانب تو گردد دیگر نعره مکن تا آنکه مرغ را بگیرد ؛ بران یکضربه کن و روز دوم طعمه داری نموده روز سیوم مبارک است بر خرگوش پرانیدن ، اما باین طور . که چرخ را پرانیده بلند کرده و نعره زده در جایی که خرگوش خزنده باشد آورده خرگوش را هیبت باید نمود تا از جنگل بر آید و در صحرا بدود و در آنجا تماشای چرخ و خرگوش باید نمود . و چون نیکو بقواعد شالسته گیرد پس در بیابان و جنگل اندک که در آن خرگوش موجود باشد بالای آن چرخ را بلند کن ، و سواران جدا و از هم دور تر کشاده شده خرگوش را چوبند . تا یک گروه

^۱ حمله ، the author's word for a stoop ; in modern Persian سرزدن .

و یک نیم کوره چرخ مانده نشود و مقارقت از سواران نکند و بر سر سواران پرواز کنان خواهد رفت *

اگر خواهی که تغدری^۱ گیر کنی آنرا باولی تغدری، و اگر آن بهم نرسد باولی مرغ که رنگ تغدری داشته باشد باید داد * در صحرا برده چرخ را بلند کن و چون پشت بطرف تو کرد و اندکی دور تر رود مرغ را رها کن چنانچه چرخ نداند که از دست رها کرده، و نعره زن که جانور متوجه باولی شود * پس از نعره خاموش باید شد تا چرخ خود آمده باولی گیرد و بر آن سیر کن * و دو روز دیگر طعمه داری کرده روز سیوم بشکار بر و بپران، باین تدبیر که در صحرا چون تغدری بینی، دور تر چرخ را پرواز کن تا بلند شود و چنانکه همدیگر را نه بینند، و خود تغدری خواهد خوابید، و چون چرخ چند دور گشت چنان جهد باید کرد که صید بخیزد، و چون صید برخاست آنزمان چرخ را نعره کن تا بر سر تو رسد و چون قابو آید و بر سر تغدری رود بپران و تماشا کن * اگر یک کوره متصل پریده برود و چرخ قریب پنجاه حمله و صدمه بر صید زند عجب مدار: و این نسبت به کلنگ تماشای بسیار خوب دارد *

و اگر کاز^۲ گیر کنی اوغری^۳ بپران: و باولی کردن آن این طور است * یک باولی کاز چشم درخنده در صحرا برده بگذار تا راه رفتن گیرد: پس آن چرخ را بگذار تا ادرا بگیرد و از آن بکثرت سیر کن * و دو روز دیگر در میان آبداره خورانیده روز چهارم یک کاز دیگر که پرو بال او درست باشد در صحرا

^۱ Tughdari one of the names in the Panjab for the Houbara Bustard, vide Jl. As. Soc. Beng., Vol. II, No. 2, 1906. The great Indian Bustard is in some parts of the Panjab called *tughdār*.

^۲ incorrect for قاز (also spelt غاز) "a goose."

^۳ Ughri T. suba. "thief"; here used as an adverb.

برده و در ریمان دوازده گز بسته کسی را بگو که آنرا گرفته در درختی پنهان شود و قاز را بگذارند تا در آن دشت خرامیدن گیرد و سر ریمان بدست داشته باشد * چرخ را کلاه از سر برداشته بسوی قاز متوجه کن * چون باولی را بطلبند آن زمان بگذار تا سوی باولی ببرد ؛ و باولی دار را بگو که چون چرخ نزدیک رسد برگردن ، قاز را رها کند تا پیش جانور ببرد و او را بگیرد ؛ پس بر آن سیر کن * بعد نیکو طعمه داری کرده جایی که قاز صحرائی یگانه یا دوگانه یابی انشاء الله تعالی بر آن بپران * در ابتدای هر گله بسیار هراسان گردد ، ولی چون نیکو گیرا و شلائن شود در جایی که بسیار قاز نشسته باشد هر گله آنها چرخ را مثل باز بپران ؛ انشاء الله تعالی بی خطا گیرد * و هر صافی و لقمه که در کار چرخ احتیاج افتد در فصل شکار آن را باید دید و آن از جمله تجربیات است - و الله اعلم بالصواب *

فصل هفتم در طیار کردن چرخ آهیبانی آهوگیر طریق

استادان ایران غفر الله لهم * چون خواهی که چرخ را آهوگیر رسانی اول بچه آن را که موصوف بتمام صفات باشد بهم باید رسانیدی و نیکو باید نگه داشت و پرورش بمسکه و گوشت سیاک^۱ و لطیف نمود *

چون پر بازو و دم درست بر آورد بر دست گیرد و پایچه بند و کلاه بموجب قاعده باید پوشاند و بدست کشی ملائم مائل سازد * پس باید که قرالوق یعنی طلبه^۲ از پرهلی درنا عرف کلنگ و یا عقاز بسته بر آن گوشت پاره بندد و چرخ را بران موافق قاعده سیاه چشم خواند و بر آن سیر کند *

^۱ سیاک vide note 1, p. 53.

^۲ قرالوق یعنی طلبه vide note 3, p. viii; and note 1, p. 47.

چون گستاخ بر طلبه آمدن عادت و شعار خود کند آنگاه پوست
 آهوئی بدست آر • چون جانور بمرتبهٔ باولی دادن رسد بدین نبط باید
 باولی داد • پوست آهو را بر از گیاه نموده چهار چوب بدرازی پای آهو
 در هر چهار پایش نصب کن تا بقوت آن استفاده ماند؛ و چهار پایه^۱ گردون
 درست کرده زیر آن پاها نصب کن که هرگاه دران ریسمان بسته بکشند از
 گردش پایه^۱ بدود • و یک ریسمان دیگر از پس قفا در پوست گردن آهوئی
 مذکور بگذران و پاره گوشت سرخ ببرند • و شب چرخ را قدری طعمه
 باید کم کرده داد تا صبح باولی را زود بگیرد؛ و در صحرا برده دست بدست
 یعنی از بسیار نزدیکی بر باولی بچسبان؛ و زنهاری که روز اول از فاصله دور
 نیندازی • و چون بر آن پاره گوشت نشینند سیر کن و چند روز بهمین نوع
 ترتیب کن که نیکو باولی خود را و صورت آهو را بشناسد • پس از آن
 آن آهوئی چرخ پا را در میدانی که صاف باشد برده نرمک و آهسته بکش
 چنانکه پایه گردون آواز نکند؛ تا باعث رمیدن چرخ نگردد؛ و اگر پایه گردون
 آواز کند قدری آب بر آن پایها بریز تا آواز نکند • و چون چند بار باولی را
 دید و نیکو شناخت پس هر روز فاصله را قدری زیاده کن و ریسمان را بزور
 باید کشید تا باولی قند تر بدود و از آهوئی زنده تفاوت نکند •

چون خوب گیرا و گستاخ گردد آن زمان آهو برده بدست آر و باولی
 ده • چون نیکو دلیور و شلائن گرفت پس بامید حق سبحانه تعالی بر آهو
 بپران؛ و باد روزی چرخ خوب است • و چون گیرد خوب سیر بهخوران •
 یکخوره بشکر طبرزد آلود •

^۱ پایه گردون: pāya "foot," perhaps an error for pāyahā H. "wheel";
 gardān "wheel," perhaps for gardān "revolving." In any case the author's
 meaning is clear.

^۲ آهو برده, "a fawn."

چرخ که برای آهو گیوی طیار سازند تنها نمی اندازند ولی در چرخ بهم یکجا ترتیب کنند تا وقت کار مددگار یکدیگر باشند • و دو سگ تازی همواره همراه چرخان باید بر طلبه خوانند و بر آن ترالقو بکباب سیر باید کرد • و بر باولی از گوشت باولی خوراند و سیر کند تا رفیق کار باشند •

و هر دو که احتیاج افتد جهت چرخ، آنها در فصل شکار چرخ باید دید و بموجب آن عمل کرد • و دوی سگ در فصل سگ انشاء الله تعالی •

فصل هشتم در چشم کشادن شفقار و طیار کردن آن و عقاب و زمج موقوف بر همین است • بدانکه چشم کشادن و طیار کردن شفقار تمامش بشاهین بحری ماند که در اکثر فصول مذکور شده • و چون خواهی که کلنگ گیر کنی، اول بخواندن و طلبیدن بر ترالقو گستاخ و حریص کن، و چند مرغ زیر پایش بکش و بر آن سیر کن تا گرم شود • بعد از آنکه اعتبار در خواندن و رفتن و آمدن بهم رساند فکر باولی کن باین نوع، که کلنگ را در بغل دیگری بده و بگو که سر کلنگ را از بغل، از طرف پشت خود، بیرون بگذارد؛ و گوشت پاره سرخ بر هر کلنگ ببرند و کلاه از سر شفقار بردار و آن گوشت پاره بنما؛ و باولی دار را بگو تا کلنگ را پا و بازو آستوار نگه دارد و بهر حیل شفقار را بر باولی باید چسبانید • و روز دوم و سیوم و تا چهارم همچنین کن •

بعد از آن کلنگ را بر زمین رها کن؛ و یک کس بالهای او را نگهدارد و دیگری بدست منقار او را بگیرد؛ و گوشت پاره بر بازوی کلنگ ببرند و کلاه از سر شفقار بردار تا بر آن چنگال زند و بگیرد، و مدد کرده شفقار را

دلوار کن و کلنگ را بر زمین خوابانیده شفقار را بر آن سیر کن تا بداند که کلنگ آسان است. و حریص شود و ترسندۀ نگرده که روز اول است * و روز دوم نیز بهمین طور * روز سوم منقار کلنگ را بر پسمانی برهم بند تا شفقار را زخمی نکند. و مهار در بینی کلنگ شتروار کن و بدست کسی ده تا آهسته کلنگ را پیش بکشد و بگرداند. و کلاه از سر شفقار بردار و رها کن تا باولی را بگیرد. آنوقت نگهدار و بر آن سیر کن * چون چار روز چنین کردی آنگاه کلنگ را تند تر بگردان و بر آن رها کن. و گیرانیده و بغل چاک نموده و دل باولی بر آورده و بشکر طبرزد آلوده شفقار را سیر کن *

پس از آن سه کلنگ پرندۀ تیز پر را در میدان برده بر بلندی پشته شفقار را به بر. و برابر کمر پشته باولی را نگهدار. و چند سواران زیر پشته باید فرستاد تا آنها کلنگ را بپرانند. و شوسفقار را بگذار تا بگیرد و زود بمدد او رس و کلنگ را فرو گیرد و نیکو سیر کن * روز دیگر شفقار را بر پشته بلند برده و باولی را بر زمین رها کرده و شفقار را از سر پشته بقابو گرفته استاده شو و بگو کلنگ را بپرانند * چون دور تر رفت شفقار را رها کن و سواران را بگو که زود بمدد رسند. و چون گیرد زود کشته بر آن سیر کن. اما دل کلنگ بشکر طبرزد آلوده و شیرین ساخته بخوران *

بعد از آن طعمه داری کرده شفقار را موافق مدعلی خود باشتها آورده چند سواران همراه گرفته بیرون بصحرا برو و کلنگ یگانه و دوکانه بطلب * چون بقابو رسی زود بر سر کلنگ اسب تاخته برس. و همینکه کلنگ برای پریدن در جفت و خیز آید. بنوکل قادر کریم و کارساز رهیم شفقار را رها کن. و زود باید بمدد رسید * چون بامر الله تعالی کلنگ را بگیرد زود بکش و سیر کن یکضرة * و در هفته یکمرتبه بهمین دستور بپران * و سال اول

بدو سه کنگ قفاعت کن: بعده چون از تولک^۱ فارغ شده بر آید، در حال دویم هر چند که پرانی بهتر گردد، و چندانکه گیرانی بگیرد * شفقار و چرخ را هر چند بی کاهلی^۲ پرانی نیکو شلائن شوند و از امراض ایمن گردد؛ و هر چند نزدیک و قابو پرانی خطا نکند و قائم گیر گردد * و جانور نوراً هرگز بیش از خانه کریز شدن و خوب آموخته شدن در بی کاهلی^۳ پرانی که بزحمت بگیرد، و باشد که آواره گردد و گم شود * اگر خواهی که شفقار را بر قو و قاز پرانی در ابتدا باولی قاز باید داد بدستقوری که باولی کنگ دهند و نوشته شده * و قوجانوریست مفید و بمشابهت قاز و لیکن بقامت بزرگ قراست؛ اکثر بزرگان ایران در خانها جهت تماشا نگهدارند و نیز از شفقار گیرانند * چون قوجانوری است قوی هیکل و باولی او کم یاب بهم رسد و یکایک بشفقار گرفتن مشکل است لهذا باولی آن باین نوع دهند *

قویی کشته بدست آرد شفقار را بنما، و ذبح گاه آن پیش جانور بدار * قورا در بغل کسی دیگر پنهان کن، و چون جانور مذبح آنرا گرفت بر آن سیر کن * بعد از آن قویی زنده را کلاه در سر بپوشان و ریسمانی از آن کلاه بالا بگذران و پاره گوشت بر آن ریسمان بند * غور در بغل دیگری باشد بپارچه پیدچیده، و سر آنرا از پس بغل خود بیرون کشد و شفقار را بنماید * چون بگیرد گوشت مرغ دیگر داده سیر کن، و غورا زنده برای روز دیگر باید نگاه داشت * سه روز بهمین دستور بعمل آر؛ بعد از سه روز، چهارم روز، کلاه غورا برابر چشمهایش سوراخ کن، و سر و بال غور بدست دیگری ده و شفقار را

^۱ Tulak T. "moult of birds."

^۲ بی کاهلی^۲; by this expression the author apparently means constant flying, that is, not allowing intervals of more than a day to elapse between the flights.

نزدیک رها کن تا سر غورا بگیرد • آنروز نیز بگوشت مرغی سیر کن •
چون در دو سه روز حریص گردد بعد از آن کلاه از سر غوبر آر تا تیز پرد
و باولی کن و بشفقار بنما • چون بگیرد بغل غورا چاک کن و دل و شش
آن بشکر طبرزد آلوده بدان سیر گردان •

بعده در کنار رود خانها و نهرهای آب جایی که مقام غو باشد برو
و بگو تا غورا از آب بیرون آرند • چون غو از آب بر آمده بسمت
بیابان پرد تحمل باید تا از آب دور تر برود • آن زمان شفقار را رها کن •
چون بگیرد بر آن سیر کن • تا ده شکار همچنین بر یک غو سیر نما •
بعد از تولک هر چند گیرانی بگیرد و زهار تا غورا از آب دور نکنی شفقار را
رها نه نما که شفقار جانور بسمت سخت کوش مبادا عقب غو خود را
در آب زند و غرق شود • و شقایب بشفقار خوب نیست زیرا که او جانور تند خو
و ستیزنده و بلند پر است • هر چند بلند تر باشد اسان تر گیرد • و بعمرها
یکی بدست آید • و آنرا از سمت بلغار^۱ و آن نواح آرند •

و اگر خواهی که لک لک را یا از جنس انرا که بکفار آنها ماند
و بهندی مکسه^۲ خوانند و ابلق رنگ است باولی بدهی پس بدستوری که
برای باولی کلنگ نوشته شده بدان موجب بی کم و کاست بعمل آر •
انشاء الله تعالی همه را بگیرد •

شفقار را در پی شکار ریزه از آن نهرانند که شفقار جانور بسمت
سخت کوش و کم یاب • در پی شکار آن قدر کوشد تا بگیرد • و الا تا چند
فرونگ تلاش کند • و همه کار و کردارش بشاهین و چرخ مانند • و او را

^۱ *Bulghér*, Bulgaria, the country of the Slavs, which formerly included a large portion of Russia.

^۲ *مکسه*, I am unable to trace this word, but it is evidently a species of stork, probably the "Beef-steak Bird" or Episcopal Stork (*Ciconia leucocephala*).

عزیز و مبارک دارند؛ و در اصل یک لحظه از خدمتگاری آن غافل شدن خطا است • نزد مغلان همین شفقار شاه جانوران است • در موسم گرم در جاهای گرم مدار، و پیش از هوا سرد شدن او را بگرم سیرها میبر، که او را گرما بغایت زیان دارد • آشیان و مسکن شفقار در ترکستان در جایی است که آنجا برف همیشه موجود می باشد و هیچگاه نمیکدازد • و در تابستان چون او را بصحرا بری چیزی بر پشت شفقار پوشان که آفتاب و گرد، او را زیان دارد • و بوقت تولد بسرد ملک برند • و در خانه تاریک که در آن دود باشد میزند که او را نجات کند و زشت گرداند • وقتی که گرسنه باشد تنها مگذار که از غایت گرسنگی پای خود بکند و بخورد؛
والله اعلم بالصواب •

¹ A habit of the Red-headed Merlin also.

باب پنجم



در معالجات جهت شکار جانوران گلال چشم مشتمل بر دو فصل



فصل اول در شکار باز و جرّ آن • بدانکه باز نو را که روز اول بیرون بری بلکه هرگاه بشکار برائی، چون نزدیک اسپ برای سوار شدن بیائی اول بانگشت سبابه^۱ دست راست برگردن اسپ الف ملفوظی، (یعنی الف و لام و نا هر سه حروف بهم مرکب) بنویس که الف^۲ شود • و چون سوار شوی این دعا بخوان تا حق سبحانه تعالی ترا و جانوران ترا از همه آفات و جمیع بلیات در حفظ خویش دارد و بسلامت

باز آرد • قوله تعالی سُبْحَانَ الَّذِي سَخَّرَ لَنَا هَذَا وَمَا كُنَّا لَهُ مُقْرِنِينَ ﴿۱﴾ * اللهم

سلمنا و سلم دیننا و احفظ علینا مقامنا و ردنا الی اهلنا سالمین بحول

منک و قوتک و عزّتک و شرفک و عظمتک اللهم سلم بزازنا و شواهدنا

و مقورنا من العقبان و الزمجة و من غیرهم الذین یتعقبون اطیارنا

و جوارحنا باذنک و العول منک لا اله الا انت الله الواحد الصمد لم ینک

¹ It is said that 'Ālamgir used to 'write' الف on his standards and horses.

² Qur., xliii, 12; the remainder of the Arabic is not from the Qur'an.

و ام یولد ولم یکن له کفواً احد و صلی الله علی محمد و آلہ الطیبین
الطاهرین و یکمر تبه سورۃ فاتحه و سه مرتبه درود بخوان^۱ و انشاء الله تعالی
بشکار برآمده طلب مید کن *

روز اول درّاج را یکجا محاصره باید کرد که آنجا علف و درختان
کمتر باشد و گرداگرد سواران چند استاده شوند و احتیاط نمایند که درّاج
پیداده شده گریخته نرود ؛ و پیداده را بگو که شاخ درخت گز بدست
گیرد و بدان نرمک نرمک زده درّاج را بیرون بپواند ؛ و کسی را که باز بدست
باشد آفرای باید که زود بقابو روی بپواند * و زنه را نگذارد که دور رود و زنه
باز خالی افتاده بیدل شود و میل جهت شکار نکند * چون گرفت بدون
آن میرشکار که باز باو رام و موافق باشد کسی دیگر بسر باز نرود ، و آن هم
از دور از اسب پیداده شده بجای حرف زنان و سخن گویان و نوازش کلان
نزدیک رود ؛ و باید که رو بروی باز برود و استاده و پس پشت بسر باز
نرود ؛ که باز از استاده رفتن بترسد و رم کند ؛ و نشسته رفتن بهتر است
تا باز هم بداند که این کس همان است که هر روز باوایی و طعمه از
دستش میخورد * پس بمجرد رفتن درّاج و هر دو سیاقین^۲ باز را بدست
گیرد * و بهمان یک درّاج قفاعت کردن خوب است ، و باز را بگذار تا
پر بکند * چون بخوش فعلی پر از شکار کند و رام شود ، بعد از آن
بر آن کشته سیر کن * و تا چند شکار بیک درّاج قفاعت کن * بعد از آن
که شلائن شود بر هر چیز و صید کلان که بپیرانی انشاء الله تعالی
بی خطا گیرد *

^۱ The breath would then be exhaled over the person, the horse, the hawk and in the direction of the 'field.'

^۲ سیاقین vide note 2, p. 55.

و روز اول شکار و نیز روزی که صید کلان بگیرد آنروز باید که باز را یکخوره کرد، و طعمه با شکر طبرزد و نبات آلوده باید داد، و همواره شیرینی باز را دادن خوب نیست، و یک خوره سبک باز را باید داد که بین الصلواتین عصر و شام باز گوشت را که صبح خورده باشد از حوصله بته برد، و اگر تا بظهر طعمه را بته فرو برد و یا پیش از آن هضم کرد، تا هم قدری که بوقت شام جانور تواند هضم کرد بالای یکخوره اضافه کردن روا است، قول استادان است، که اکثری برین اتفاق دارند، که بالجزم یکبارگی دلاوزی کرده طعمه زیاده نباید داد خصوصاً جانور لاغر را که طاقت هاضمه معذات هم برای او مشکل است و زیادتی و دلاوزی بدان جانور لاغر صریحاً خطا است.

چون سیر کرده بخانه رسند باید که زود طغاره پر آب نموده و چکس نزدیک آن زده باز را بر چکس بسته تسمه را دراز گذارند تا باختیار خود غسل کرده تمام روز آرام کند، و چون وقت طعمه عصر رسد باز را بر دست گرفته قدری طعمه پیش او بپار و بنما تا بخورد اما قلیلی، که دفع وسواس و حرص او شود، و وقت طعمه خود را شفاخته بطلبد، چون روز شکار یکخوره سیر کرده باشی عصر باندک قناعت باید کرد، و شام اگر بر بدواز قرار گیرد بهتر، والا بر دست، چنانچه عادت کرده باشد، و بنوعی که آرام کند، بدار، و بعد یک روز در میان کرده، که آن روز باید آبداره خوراند و روز دیگر باید بشکار برد، و چند روز بیک درآج قناعت کن و سیر کرده چون بخانه رسی بر طغاره آب پر کرده بنشان تا باز بداند که بدون شکار آرام کردن نمیکذارند، و هر چند بلا ناغه بشکار بری نیک خو گردد، و آرام دادن باعث فروخت و صحت باز است.

و جانور را در ابتدا بهر چیز که بادلی کردی بگیرد و بهر دارویی که اول عادت کردی موافقت واجابت نماید * و داروی سخت ابتدا جانور نورا و جانور پرا که میرشکار دیگر طیار کرده باشد ، ندهی * و منع کلی که درین هنر است این است که اگر طبع خود جانور از اجابت بدوا ملایم و موافقت نماید و محتاج بسخت نشود ، آنرا هرگاه که بیفرمائی کند و اندکی سخت باو دادی ، زود رام شود * و جانور که اصلاً عادت بمعالجه سخت کرده باشد ، و همه نرمی و گرمی آزموده باشد ، پس اگر خدا نخواستہ آن جانور بیفرمائی کند به بسیار سختی رام شود ؛ و در سختی بسیار واقعهائی سخت پیش آیند ؛ و دریافت و تدابی آن را اگرچه این مہندی نیز بموجب حوصله و بصارت خود درج نموده جز از تجربہ بسیار مشکل است * و نگهداشت باز باین طور باید کرد تا در سفر و مقام بہمہ سازد ؛ و رنج و راحت بر خود قبول کند *

باید کہ باز نورا روزی کہ شکار اول کند سیر کرده و بخانه آورده و بر طغاره آب بفشانی تا ظهر ؛ و بعدہ بر داشته طعمہ خورائیدہ بر دست گیری تا شام ؛ و شام بر پدواز بندی * اگر ہمراہ جانوران دیگر قرار گرفت بہتر ، و اگر بطید بر دست گرفته عادت قدیم بدار * چون نماز خفتن رعد بر پدواز بند تا یکپاس شب نشسته باشد * و شب دوم نیز یکپاس اول نشسته باشد و سه پاس آخرین بیدار بدار * و چون شکار خواهی بردن ، آنشب چہار پاس بر دست بدار و صبح بشکار برو * بعد شکار بہمان دستور بر آب بند و بہمان دستور بر دار و بیدار کن ، مگر بہمین قدر تفاوت کہ دو پاس شب بر پدواز بندی ؛ و بعد از شکار سیوم سه پاس شب بر پدواز بند و یکپاس آخرین شب معناد کن بہ بیداری * و روز بنوعی کہ گفته شدہ * و ہر دارو کہ خواستہ باشی بمصلحت علم بعمل آر *

باز را در ایام بهار بر مرغابی پرائیدن ففع بسیار دهد، و در آب افتادن باز جهت کریمز نیکو است * و زنبار که تا جانور را صاف نکرده باشی بشکار نبری مبادا که بیروائی کند و بگریزد و صافی جانور نو را ساده خوب است و آن نیز بر دو نوع است *

صافی اول - مصری^۱ قدر هفت ماشه با کارد دافها گرفته برابر کفار جفگلی^۲ تراشیده و در پارچه تر که اندک نمناک باشد مالیده و هموار نموده باز را گرفته قباچه کرده دهندش را واکن و چند قطره آب در دهن باز چکانیده گلپش را باید تر نمود تا بمصری خراشیده نگردد؛ و بسبکدستی و جلدي نبات را از حلق جانور فرو بگذار و جانور را از قباچه کشیده بردست باید داشت تا که دو بیخال کند * بعد از آن اگر زمستان باشد آب شیر گرم در پداله پیش باز ببار تا بصورد؛ و به یکبار آب بسیار نباید داد مبادا سردی هوا بر جانور غلبه کند * همه جهت آهستگی خوب است * چون از آب خوردن فارغ شد گوشت دل بز ورق تراشیده قدر دو سینه یک گنجشک آبداره خورانیده سیر نما و بهمین قدر قناعت کرده عصر هر دو بغل چهار گنجشک خصی بی پر و استخوان صاف نموده بخوران * و بعده تدریجاً زیاده کرده روز سیوم بر طعمه معناد آر؛ آنگاه قابل شکار گردد * و اگر باین موافقت نکند پس صافی دیگر اختیار باید کرد که ازین درشت تر بود *

نوع دیگری صافی ساده - نبات قدر نه ماشه باریک آس نموده سرمه کند و با آب یا گلاب گولی طویل بطور خرما درست نموده صبح باز را در

¹ By *misri* the author means sugar-candy; called in the Panjab *kūza misri* and *sangari* (corrup. of *sanjari*) *misri*. Falconers of the Derajat generally use this receipt for purging saker falcons, on first taking them out of the moult.

² By *kunār-i jangli* the author means the Indian Jujube or Chinese Date (*Zizyphus jujuba*) in Hindi *ber*.

قباچه گرفته بدستور صافی ساده که نوشته شد بعمل آرد؛ و آب دادن و سیر کردن همه بیک طور است لهذا تکراراً نوشته نشد *

نسخه^۱ طعمه داری^۲ که پس از هر صافی بد باز و همه جانوران موافق است و اتفاق اسنادان بر این است * چون خواهی که صبح جانور را صاف کنی پیش از آن، بوقت شام، طعمه معتاد که جانور همیشه میخورده باشد، سیوم حصه از آن کم کرده باید خورانی؛ پرو استخوان منع است، که مضرت برود؛ جانور رساند، بلکه پاره کند * و فردای آن روز، دم صبح، صافی باید داد بقواعدی که در صافی ساده اول گفته شده؛ و آب دادن پیش از دو پیخال خطا است مگر آن که بعد صافی دادن بند شود و پیخال نکند؛ آن وقت بلا فرصت آب دادن لازم است؛ و نادقتی که بر غبت خورد آب میخورد طعمه دادن خوب نیست * چون از آب فارغ شود آن زمان بقدر یک بغل گنجشک^۳ باز را که لاغر باشد برای تقویت طبع بخوراند؛ و فربه را احتیاج دادن آن نیست * و شام صیغه چهار گنجشک بی پرو استخوان، و صبح دویم قدر دو گنجشک گوشت دل بز؛ و شام سه گنجشک از پرها صاف نموده با استخوان باید خورانی؛ و صبح سیوم گوشت بز قدر چهار گنجشک ورق تراشیده آبدار کرده بخوراند؛ و شام قدر پنج گنجشک بی پرو استخوان باید خورانی؛ و صبح دیگر بر مرغ در میدان طلبیده بخور و گوشت آن سیر کن و بعد از آن شکار را بر خود مبارک دان *

1 Indian falconers, as a whole, diet a hawk in this manner after purging.

2 It is the custom to give this quite fresh and warm, and mixed with blood. It is always given if the hawk has cast up, or got rid of, any fat. If, however, the hawk is in good condition and has got rid of no internal 'fat,' this taste of fresh meat and blood is seldom given.

نسخهٔ پرو مهرهٔ جانور نو - چون جانور نو را طوماغهٔ روزن دار
شب از سر بر دارند و شبها قلندرهٔ شود، آن زمان میر شکار را لازم
ست که دو شب ناغه کرده شب سیوم پر میداده باشد و مهره
هم گاه گاه * و مردم عوام پر مهره را لفظ مرکب برای پر دادن گویند،
و این غلط است * پر آن است که داروی چند در پرها پیچیده، یا پر
تفا وقت شام بخوراند و وقت انداختن باید نظر بر آن داشت،
و مهره آنرا گویند که مهره گردن مرغ بالای طعمه بخوراند * چون
پرو مهره بهم یکجا دادن موافق تر است جهت حفظ صحت جانوران،
و نیکوترین طریقهٔ حفظ الصحت است لهذا آنرا پر مهره گویند *

و باز نو را چیزی که میر شکاران کامل اول دهد فلفل گرد است
و قدر مستعمل آن از یکدانه تا پنج دانه، و زیاده ازین نباید داد؛ و بدندان
خاویزه و هر دانه را سه باره کرده در پر پیچیده باید خورانید؛ و لیکن باید
پرها اندک باشد که ابتدا است * و فلفل گرد باز را برای همین
یک خاصیت در پر دهند که از حدت و تلخی آن پر در ته شکم نکه
نمی دارد و بوقت البته قی کرده بر اندازد * و این جهت شکار بکار نیاید
مگر آنکه جانور را پر خوردن و بوقت پر انداختن آموخته کلد *

پرو مهرهٔ دیگر که جهت شکار بکار آید - یکعدد قرفل خام را که در هیچ
دوائی پروده نباشد، در پر گردن یا بازوی مرغ و یکعب نبات قدر یکماشه
بلو یار کرده پیچیده بخوراند، و صبح بعد از پر انداختن پر، خون هر پرنده
که میسر آید باز را خورانیده بر شکار پراند * و باز را و همهٔ جانوران شکاری را
که پر خورانی^۱ از همه پرندگان خوب است و لیکن گوشت عکمه ممنوع

¹ There is an error in the text.

است * و پرهایی فاخته و کبوتر و قاز و وانگ^۱ و تغدیری مضر است جهت فرمی پرشان *

نسخه طعمه داری سنگذاب^۲ جهت شکار باز - اگر باز بر صید حریص نبود آنرا قونفل قدر دو سرخ در بکتوله آب تر کرده و سائیده نیکو حل کند، و هفت باره سفال که هر کدام برابر ناخن فر انگشت آدمی باشد در آتش گرم کرده در آن آب اندازد؛ چون سرد شود بر آورده آب مذکور در پارچه صاف نموده و قدر یک کنجشک گوشت بز در آن تر کرده وقت صبح باز را بخواند و دیگر هیچ نباید داد * و عصر سه کنجشک مع استخوان آبداره شیر گرم داده سیر کن * و صبح دیگر خون هر زنده که موجود باشد خورانیده بر شکار باید پرانید؛ و اگر عصر خواهد که باز را بشکار برد صبح این طعمه داده باشد، قاهم روا است؛ برود *

نسخه سنگذاب^۳ کزورنده^۴ - اگر باز در شکار گرفتن کاهلی کند و بی نومانی نماید ببارد کزورنده^۵ (و آن گیاهی است که در هندوستان بهمرسد و مردمان آنجا ثمره آنرا بخورند) و شیر از آن گیاه بر آورده قدری قونفل وزن یکسرخ در شاش کودک سائیده ممزوج نماید؛ و نبات ناکورفته که یکپاره باشد در سفال بالای آتش نهد، چون گداخته چکیدن گیرد آن زمان نبات مذکور در آن روا باید انداخت، چون سرد شود آن آب را در پارچه صاف نموده و طعمه گوشت بز قدر یک کنجشک در همان تر کرده صبح باز را خوراند * و اگر آخر روز بشکار برد قاهم نیز باک ندارد؛ و الا قدر سه کنجشک آبداره وقت

1 Wānk or āncānk is, in Kapurthala, the name of the night-heron (*Nycticorax griseus*). In Kashmir it is called *bor*, in Oudh *subak* and in Persia *vāq vāq*.

2 *Sang-tāb* subs. Any decoction prepared by plunging hot stones in it: *shan-tāb* is a similar mixture heated by a piece of hot iron.

3 *Kakronda*: *Blumea lacera* (Watt). The "Makhzan" says the Arabic name for it is *kamādaryēs*, "the germander."

شام خورانیده سیر نماید، و صبح باید که خون هر پرنده که در آن وقت موجود باشد خورانیده پرازد، و این از استادان هندوستان است •

نسخه سنگتاب ساده - باید که هفت سفالپاره آب نادیده را در آتش گرم کرده در پنج توله شاش کودک اندازد تا سرد شود و آنچه کف کند آنرا دور کند؛ و بقیه را از پارچه صاف نموده قدر یک گنجشک گوشت بز در آن تر کرده صبح بخوراند و ظهر بشکار برد، و اگر صبح بشکار بر دست شکار بعمل آرد^۱ چرا که مابین این و شکار آبداره نباید داد که جوش این دوا تا چهار پاس بماند؛ بعد از آن اثر کمتر کند؛ و این از استادی است •

نسخه لقمه سهاگه بریان - اگر باز در شکار خوب گیري نکند، بیمار سهاگه تیلیه^۲ را در سفال بر آتش بریان کرده وزن یکسرخ و نبات یکماشه بهم باریک نموده صبح و یا هرگاه که متوجه شکار شود زمانی پیش از آن در ورق گوشت خورانیده سوار شود و بعد از یک پیدخال بپراند و این از متقدمین است •

لقمه صافی افیون - اگر باز در شکار بگریزد و از درخت بدرخت پریده نشیند و خوبی نکند آنرا باید که این لقمه بدهند • کبيله^۳ دو ماشه، نمک سنگ چهار ماشه، سهاگه تیلیه خام چهار ماشه، نبات چهار ماشه، همه داروها باریک آس نموده در بار تاقوره جوف خالی کرده دوا را پر کنند و بالایش گل اندوده در آتش نرم پخته بعد از آن قرنفل چهار عدد، افیون قدر یکسرخ، در شیر لیمون و اندکی شیر عورت با همه داروی مذکور یکجا کرده سحق نماید؛ برای باز وزن یکسرخ، صبح در یک گنجشک خوراند؛ بعد

^۱ There is an error in the text.

^۲ سهاگه تیلیه Suhāgā Teligā / Crystallized borax.

^۳ کبيله = قنبيله vide p. 61, note 2.

چهار پیتخال. طعمه آبداره قدر دو گنجشک باز را خوراند و روز دوم بشکار برد. و خون خورانیده بعد از آن ببراند. و همراه دوا همان یک گنجشک گوشت بز صبح کافي است؛ و تمام روز تا ظهر گرسنه دارد و عصر با آبداره سیر کند چنانچه گفته شد.

نسخه لقمه اجوائن. نبات وزن یکسرخ - اجوائن^۱ خراسانی یکسرخ - قندیل ناشسته دو سرخ - بیدریوئی نیم سرخ - در آب برگ درخت نیم و شیر لیمون سائیده گوی وزن یکسرخ کند؛ مقدار خوراک برای باز یک گوی، و ریزه جانور را نصف، هنگام شکار در یکورق گوشت خورانیده سوار شود؛ در شکارگاه خون پرنده چشانیده ببراند.

نسخه لقمه قرنفل. مومبائی^۲ یکسرخ - قرنفل یکعدد - نمک سنگ قدر یکسرخ - باریک آس نموده یکروز صبح پیش از شکار در یک ورق طعمه بخوراند؛ و بعد دو پیتخال قدر یک گنجشک آبداره گوشت بز بخوراند و تمام روز دیگر هیچ نخوراند؛ عصر سه گنجشک خورانیده سیر کند و صبح دوم خون داده ببراند.

نسخه لقمه تلخه خروس. نبات یکماشه - نمک سنگ نیم سرخ - تلخه^۳ خروس نیم سرخ - باریک آس نموده و سفوف کرده در یک ورق گوشت بز صبح باز را بخوراند؛ و چون چهار پیتخال کند قدر یک گنجشک گوشت بز آبداره کرده بآب شیر گرم باز را دهد تا باشتها آید؛ و ظهر باید که بشکار برد. و این برای باز شوخ طبع نیکو مجرب است، و عمل استادان قدیم است.

۱ اجوائن Ajwain: Carum copticum.

۲ مومبائی Pissnaphalt: Ar. مرق الجبال.

۳ تلخه is probably the gall-bladder.

نسخه لقمه افیون حارا^۱ • اگر خواهی که در وقت سرما و هوای ابر
شکار کنی و ضرر بجانور نرسد ، ببار افیون قدر یکدانه از زن - و قرنفل نصف
عدد - صبح در ورق طعمه باز را بخوان و سوار شو - انشاء الله تعالی
مضرّت سرما بجاز نرسد ، و این بسیاه چشمان موافق قر است ؛ آزموده
استادان است •

عمل نواب عالم خان • شنگرف^۲ دو رتی - قنبدل ناشسته یکسرخ - صبر
سقوطری^۳ نیم سرخ - نبات دو ماشه - گهونگی^۴ سفید یکدانه - زعفران
دو سرخ - همه را یکجا باریک آس نموده بکلاب خمیر کرده گولی برابر
دانه جو بسازد : وقت شکار باز را یک گولی و شاهین را دو گولی ؛ و این
آزموده فقیر است •

لقمه از مقصود میر شکار • کافور بهیم سینی^۵ یکسرخ - قرنفل
یکماشه - مشک نیم سرخ - جلوتری دو سرخ - دانه ایلاچی خرد بیست
و پنج دانه - بیر بهوتی چهار عدد - شنگرف نیم سرخ - نمک سذگ یکماشه -
ذاک^۶ سفید بریان کرده یکسرخ - صندل سفید چهار سرخ - مومیائی
یکماشه - نبات چهار ماشه - اجزاء مذکور را باریک آس نموده و آب
برگ بریلره^۷ و آب پنچ^۸ چرچره^۹ و آب گوله نارنجی^{۱۰} و آب

^۱ I am unable to trace this. افیون حارا

^۲ شنگرف or شنجرف *Shangarf* or *Shanjarf*, Cinnabar.

^۳ میر سقوطری *Aloe succotrina*: the Socotrine aloe.

^۴ گهونگی سفید *Ghūnchi*: the white variety of *Abrus precatorius*: the Indian or Wild Liquorice root.

^۵ کافور بهیم سینه *Bhimasini* or *Baras camphor*: the Sumatran camphor.

^۶ ذاک سفید "Alum." زاج سفید

^۷ بریلره *Bariāra*, also written بریاله *Sida carpinifolia*: the Hornbeam-leaved sida.

^۸ پنچ probably a copyist's error for بیخ.

^۹ چرچره *Chirchira*: *Achrysanthes aspera*: the prickly chaff-flower.

^{۱۰} گوله نارنجی *Orange flowers*?

بیض اسکندره^۱ ممزوج نموده بر سنگ صلايه بشیرجات قدر ما يحتاج آمیخته سحق بلیغ نماید تا باریک گردد و معجون کوده نگهدارد * قدر مستعمل از آن یکسرخ برای باز، و جانور ریزه یعنی شکره و باشه و بیسره را وزن یکدانه ماش؛ پیش از آن که سوار شود بجانور در یک ورق گوشت خورائیده بشکار برد و در آنجا خون هر پرندۀ که موجود باشد چند نوک داده بپراند * و اگر جانور بسیار ناعجیب بود آنرا دو روز متواتر باید خورایند؛ و بآبدارۀ از معتاد ثلث حصه کم کرده سیر نماید؛ و صبح سیوم بر مرغ گرم کرده نیم سیر کند؛ بعد از آن باید بشکار برد - انشاء الله تعالی خطا نکند که مجرب است *

لقمه از اياز * قنبیل ناشسته، و صبر سقوطری، و نمک، از هر کدام یکماشه، بآب لیمون کاغذی ممزوج نموده روز شکار قدر دو سرخ باز را در ورق گوشت پیش از شکار بخوراند و چون دو پیدخال کند آب شیر گرم باید خورایند؛ و اگر میسر نیاید آب سرد بخوراند * چون از پیدخال آب * فارغ گردد باید پرانید و اگر جانور ملائم طبع باشد و از حدت دوا سست شود قدر یک کنجشک آبدارۀ باید خورایند و بعد خالی شدن بپراند و این مجرب است *

صافی گهونگچی سفید * اگر باز بغایت بد خو بود، برای آن نبات یکماشه - نمک سنگ یکسرخ - قنبیل ناشسته نیم سرخ - صبر سقوطری برابر دانه جواری - شنجرف یکسرخ - گهونگچی سفید یکدانه - بریان کرده داخل نماید - همه اجزا را سائیده بآب تازه گولی کرده صبح باز را گرفته مثل صافی از حلق او فرو بگذراند * چون دو پیدخال کند آب شیر گرم دهد.

^۱ اسکندره Agard : *Withania somnifera*.

* پیدخال آب : after physicking, a hawk drinks freely and for some time voids nothing but water.

قا برغبت خود بخورد • چون از ته خالی شود قدر یک گنجشک طعمه
دل بز آبداره بدهد • و آخر روز بغل چهار گنجشک خصی بی استخوان
خوراند • و صبح دوم بر مرغ خانگی طلبیده نیم سیر کند • و شام سه گنجشک
از پرو بال صاف نموده با استخوان معمولی بخوراند • و صبح سیوم بشکار
برد - انشاء الله تعالی موافقت طبع نیکو کار کند و مجرب است •

لقمه از محمد لطیف • قنبیل ناشسته نیم ماشه - صبر سقوطری
مساوی - قرنفل وزن صدر - سه‌گانه برابر دانه برنج - هر چهار را بآب لیمن سوده
برابر دانه ماش حبها سازد • مقدار خوراک باز دو گولی • و جانوران ریزه
یک گولی • در یک ورق گوشت بز بخوراند و زود باید بشکار برد • و اگر آنروز
باندک طعمه آبداره قناعت کند و در روز دوم بشکار برد بسیار نافع است •

نائزه^۱ باز از منصور • قرنفل دو عدد - نبات یکماشه - پوست کونگار
بوداده^۲ چهار سرخ - در آب و شاش کودک حل کرده چند سفالپاره سوخته
آتش در آن انداخته چون صاف شود آب مذکور را بنائزه یا در چیزی مثل
آن باز گرفته در حلقش ریزد • بعد از دو پیدخال قدر یک گنجشک آبداره
بدهد • اگر دوا صبح داده باشد • ظهر بشکار باید برد • و اگر عصر داده باشد
صبح دوم بشکار باید برد •

لقمه از شامی بیگ • قنبیل ناشسته چهار سرخ - قرنفل دو سرخ -
مشک یکسرخ - مومیائی یکسرخ - زعفران دو سرخ - بیر بهوتی یکعدد -
مصبر^۳ دو سرخ - مصری یکماشه - شفعرف دو سرخ - کافور یک سرخ -

^۱ نائزه, i.e., a reed or pipe, frequently the tarsus-bone of a heron or crane. The hawk is first cast and 'mailed,' or held by an assistant. The falconer then fills his mouth with water, inserts one end of the pipe into the hawk's crop, and next fills the crop from his mouth.

^۲ بوداده parched.

نمک سنگ چهار سرخ - بآب لیمون سحق کرده گولي برابر دانه فلفل باز و شاهین را کافي است. و جانور ریزه را برابر دانه ماش، پیش از شکار و در عین شکار دادن هم رواست * بعد در پیدخال خورن هر پرندۀ که موجود باشد خورانیده بپراند *

لقمه تودری سرخ^۱ * بوره ارمني^۲ نیم سرخ - مشک برابر یکدانه ماش - تودری سرخ یکسرخ - بیر بهوتی نصف عدد - پیش از سوار شدن بآب تازه گولي بسته در ورق گوشت باز را خورانیده بشکار برد؛ هیچ احتیاط طعمه داری نیست *

لقمه عود که به هفدی اگر نامند * قرنفل دو سرخ - بیر بهوتی یکعدد - مشک نیم سرخ - تودری سرخ دو سرخ - بوره ارمني دو سرخ - عود دو سرخ - نمک لاهوری سه ماشه - همه اجزاء را بآب لیمون سحق نموده برابر دانه ماش گولي بدد و وقت شکار باز را یک حب از آن در یک ورق گوشت بز خورانیده بپراند و این از استادی است *

صافی که باز را نافع است * نبات دو ماشه - نمک سنگ دو سرخ - هردو را باریک آس کرده بآب لیمون و روغن گاو گولي بسته نگه دارد. و شام طعمه بی آستخوان، سیوم حصه از مقدار کم کرده، بخوراند؛ و صبح گولي مذکور باز را گرفته در حلق او فرو برد و بعد از سه پیدخال آب دهد شیر گرم * چون از پیدخال آب خالی شود قدر یک گنجشک گوشت بز آبداره تہوار^۳ بدهد و عصر مینۀ چهار گنجشک؛ روز دوم طعمه داری بضابطۀ ماندها که نوشته شد بعمل آورد * روز سیوم بشکار برد و این عمل استادان قدیم است *

^۱ Tōdri sarāh, some kind of thorny tree or plant called in Arabia بزر الحميم; the seed is used in medicine.

^۲ بوره ارمني Armenian bole.

^۳ تہوار is apparently meat cut in slices.

لَقْمَهٗ یَکْمِیز^۱ که جهت شکار سریع الاثر است • اگر باز در شکار بی‌فرمائی کند و هیچ دوا در آنجا موجود نباشد، پس باید که چند ورق گوشت از هرچه موجود باشد یا بول خود تر کرده بخوراند • اما کمتر از نیم گنجشک نباید و زیاده هم منع است که دوا است و طعمه را شکم سیر میدهد • و این تجربهٔ استادان هندوستان و آزمودهٔ این فقیر است •

لَقْمَهٗ پَرَج بَو دَادَهٗ^۲ • پَرَج را در پارچهٔ پیچیده و با شاش کودک تر کرده در دودی^۳ دفن کند که بریان شود • بعد از پوست دور کرده قدر نیم سرخ از آن با یک سرخ قنبیل مزوج نموده شب در ورق گوشت باز را بخوراند و چون هضم کند چند ورق گوشت فاخته بخون او آلوده از آن سیر کند - افشاء الله تعالی تا صبح اشتها بسیار آرد و این از هندوستانیان است •

لَقْمَهٗ مومِیائی • اگر در شکار گرفتن باز کمی کند آنرا قنبیل ناشسته نیم سرخ - شکر طبرزد چهار سرخ - مومِیائی قدر دانهٔ جواری - باهم باریک آس کرده در یک ورق گوشت صبح پیش از شکار داده سوار شود • بعد از یک پیخال آب شیر گرم چند نوک بباز خورانیده چون یک پیخال دیگر کند پرانیدن میخواهد و این از استادان است •

لَقْمَهٗ از گدا بیگ • گاروچن^۴ در سرخ - افیون یک سرخ - اشخار^۵ نیم سرخ - بآب لیمون سائیده گولیدها برابر سدس سازد • وقت شکار باز را یک گولی در ورق گوشت خورانیده بپزند پیش از شکار و در عین شکار دادن روا است و چند مقدار خون خوردن دهد تا اشتها زیاده پیدا کند •

^۱ یَکْمِیز I am unable to trace this word.

^۲ پَرَج or بیج Bach: the root of the sweet flag (*Acorus calamus*).

^۳ Dūdī, in Hindi dūdī, is a faqir's fire, which is usually kindled in a hole in the ground.

^۴ گاروچن In Hindi go-rochan, a stone procured from the gall of cows.

^۵ اشخار is an alkaline deliquescent substance, like barilla the ashes of salt plant.

لقمه از گوری پاندي * گهونگچي سفيد دو دانه - بیرهوتی نه عدد -
 کونگار یک پوست - قرنفل سه عدد - نمک سنگ یکدیم سرخ - نفل
 گرد سه دانه - زنبور سیاه^۱ یکعدد - کانور یک رتی - حب المهل^۲
 دو سرخ - مومیائی و مشک از هر کدام یک سرخ - عاقر قرحا^۳ یک
 سرخ - مصطکی^۴ یک سرخ - بچهناک تیلیا^۵ یکسرخ - انگوزه^۶
 یکسرخ - همه اجزاء را باریک نموده بآب ترب خمیر کرده برابر دانه ماش
 حبها سازد * باز را روز شکار یک گولی داده سوار شود *

سنگداب مازو * آب کونگار یکتوله - آب مازو دو توله - هفت سفال پاره
 گرم کرده در آن اندازد * چون آب مذکور بعد زمانی صاف شود مشک قدر
 یکدانه ماش - بیرهوتی یکعدد - نبات سه ماشه - این همه را سائیده در آن
 داخل کرده قدر یک کنجشک طعمه گوشت بز در آن تر کرده باز را
 بخوراند و بعد چهار پیکال بپیراند - انشاء الله تعالی خوب گیری کند؛ و این
 آزموده استادان است *

طعمه داری که نظیر ندارد * نبات یکتوله - سرمه کرده در یک پیداله
 سفال آب ناپیده بقدر دو کنجشک طعمه گوشت بز باهم ممزوج کند
 و تمام شب در هوا نگهدارد و صبح مشک دو سرخ - قرنفل یکعدد - در آن
 داخل نماید و باز را بخوراند؛ و بعد از خالی شدن بشکار باید برد و آب شیر
 گرم پیش از سوار شدن باید داد؛ این طعمه داری قائمقام صافی است
 و تجربه استادان است *

^۱ زنبور سیاه probably a wood-boring bee, or else a species of mud-wasp.

^۲ حب المهل, prop. حب المهل. The berry of *Prunus mahaleb*.

^۳ عاقر قرحا 'Aqarqarhā: *Anacyclus pyrethrum*: the Pellitory of Spain.

^۴ مصطکی Gum Mastic.

^۵ بچهناک تیلیا *Bachnag Teliā: Aconitum ferox*: Indian Aconite.

^۶ انگوزه *Assafoetida. Ferula alliacea*.

طعمه آهن تاب^۱ • که جهت اشتها ببعیدیل است • باید که آب تنها را هفت مرتبه آهن تاب کند، یعنی آهن گرم کرده در آب سرد کند، بعد از آن دانه‌های قاقله مغار، عرف الاجی خورد^۲ دو سرخ - مالکنگنی^۳ نیم سرخ - نبات شش ماشه - پخته باریک پارچه بیز کرده بعد از پرمهره انداختن صبح قدر یک گنجشک گوشت بز در آن تر کرده باز را بخوراند؛ بعد از چهار پیدخال بشکار باید برد، و به باشد و شکره نصف وزن باید داد، و این آزموده استادان هندوستان است •

سفکتاب^۱ سهاگه • شاش کودک دو توله - آب تنها ده توله - هر دو باهم ممزوج کرده سفالپاره چند سوخته آتش در آن سرد کند؛ بعده الاجی کلان^۲ پنج سرخ - سهاگه بریان یکسرخ - در آب ستحق نموده قدر یک گنجشک گوشت بز در آن تر کرده باز را بخوراند و بعد سه پیدخال بشکار برد و این آزموده استادان است •

سفکتاب استخوان کله سگ • چون باز در شکاری فرمائی کند و بهیچ درای دیگر رام نگردد، بگیرد استخوان پاره کله سگ دیوانه با روغن چرب کرده بر فنیله چراغ نگهدارد تا آتش گیرد • چون آن روغن بالایش بسوزد، هفت مرتبه این عمل را تجدید و تکرار کند • بعد از آن بگیرد شاش کودک یکتوله - آب خالص یکتوله - مالکنگنی دو سرخ - سهاگه بریان دو سرخ - باریک آس کند و آن استخوان را هم سرمه سا کرده داخل نموده در آن دو آبه مذکور تر کرده قدر یک گنجشک گوشت بز در آن تر کرده باز را بخوراند و بعد خالی شدن بشکار برد، اما بشرطیکه شکارگاه دور نباشد • و اگر شکار زود میسر

^۱ آهن تاب vide p. 79, note 2.

^۲ قاقله مغار عرف الاجی خورد The Lesser Cardamom: *Elettaria cardamomum* (Watt).

^۳ مالکنگنی *Māl-kangnī*: *Celastrus paniculata*: Black oil; the *Oleum Nigrum* plan (Watt).

^۴ الاجی کلان The Greater Cardamon: *Amomum subulatum* (Watt).

نیاید و جانور از شدت گرسنگی غش کند آنرا ورق چند آبداره خوراند و این
از استادان قدیم است *

صافی چرچره^۱ * اگر باز در شکار بی فرمانی کند آنرا در عین شکارگاه
قد رسه ماشه نبات در حلق فرو باید برد و بالایش چند قطره آب برگ
چرچره در دهن باز چکاند و بعد دو پیتخال برصید پراند - انشاء الله تعالی
روز بروز خوبی زده کند * و شاهین را همین دستور شاید * و اگر شکار دیر
شود چند ورق گوشت آبداره کرده بخوراند و این آزموده استادان است *

لقمه شنجرف * سهانگه خام یکسرخ - شنجرف نیم سرخ - در عین
شکار در یک ورق گوشت بهاز مفر باید داد و به باشد و شکره نصف آن ؛
و شاهین را سزاوارتر از این دیگر دوا نیست * و اگر شکار میسر نیاید چند
ورق گوشت آبداره کرده بخوراند *

لقمه گهونگچی سفید - بیربهوتی یکعدد - گهونگچی سفید دو دانه -
بدندان خاویده یار^۲ کند و در ورق گوشت باز را خوراند و بشکار برد *

لقمه گهونگچی ، نسخه دیگر * قرنفل یکعدد - نبات دو سرخ -
گهونگچی سفید یکدانه - باهم باریک نموده در یک ورق گوشت بطور لقمه
باز را خوراند و در عین شکار دادن روا باشد ؛ از تجربات استادان است *

لقمه کرمه^۳ مار دهامن^۴ برای خوب گیری باز - این لقمه از همه لقمها
قویتر است * بیارد مار دهامن^۴ و آنرا قدر یک وجب از جانب سر و دم
بریده دور کند ؛ اما باید که دو ضرب متصل بزنند یکی برگردن و دوم بر دم.

^۱ چرچره (Chirchira) *Achyranthes aspera*: vide p. 82, note 9.

^۲ یار کردن i.e., to mix together.

^۳ Kirma from کرم "worm."

^۴ مار دهامن (dhāman H.) a large species of harmless snake, *Zamenis mucosus*, (which is supposed to suck cows).

که هر دو عضو او بیک دفعه بریده شود (مدعا آنست که در سر و دم مار زهر قاتل است، و اگر یکی ازین دو عضو بریده شد زهر بدیگری وارد گردد، لهذا بتأکید تمام عمل باید کرد) و میانه آنرا در ظرف گلی انداخته در زمین دفن کند تا کرم در آن افتند؛ و آن کرم را در سایه خشک کرده نگهدارد. • و ترکیب جهت دادن باز این طور است که کرم نیم سرخ - مشک یکسرخ - فوشادر نیم سرخ - بهم ممزوج نموده در ورق گوشت انداخته آن زمان باز را یا شاهین را بدهد که در عین شکار باشد. • چون دیدی که بتقاضی الهی جَلّ شانه شکار بدست نیامد، چند ورق گوشت بروغن بادام (اگر در شکار همراه باشد) آلوده بخوراند؛ و اگر آن موجود نباشد آبداره کرده بخوراند که مضرت بجانور نرساند. • و اگر پشه خایه مرغ عوض روغن مذکور دهد از آبداره بهتر است. • برای باشد و شکره نصف وزن آنکه برای باز و شاهین گفته شد. • و آن اوزان یک خوراک است و آزموده استادان است. •

لَقْمَةُ گل چنبه^۱ • بیخ پیل^۲ را در سایه خشک کرده نگهدارد؛ چون باز در شکار خوبی نکند، بیخ پیل چهار سرخ بدنندان خاویده با یکعدد بیربنوئی، و گل چنبه یکسرخ، یار نموده در ورق گوشت باز را خوراند؛ بعد یک پیمخال بپراند- انشاءالله تعالی بی خطا گیرد. • و اگر شکار میسر نیاید چند ورق گوشت آبداره کرده بدهد تا بحال خود مانده سست نگردد و این تجربه استادان است. •

لَقْمَةُ شکر خوره^۳ - بیارد مرغک شکر خوره و آنرا چنان بکشد که خورن او نریزد و اندرون عروقهش بماند؛ و از پر و بال صاف نموده و سیفک او را

^۱ لَقْمَةُ گل چنبه Flowers of *Michelia champaca*. (Watt).

^۲ پیل (prop. pipal) for pūpal. The Pūpal Tree: *Ficus religiosa*. (Watt).

^۳ شکر خوره - مرغک شکر خوره A species of sun-bird (Nectariniidae).

چاک کرده و بیربوتی چهار عدد، زعفران دو سرخ، قرنفل چهار سرخ، عاقرقرحا دو سرخ، مشک دو سرخ، قذیل چهار سرخ، صبر سقوطری در سقال آب نایدیده بریان کرده دو سرخ، اینهمه اجزا را باریک آس نموده در چاکهای سیفه و شکم آن پر کنند، و بروغن گاو آن را بریان کند که هم سرخ رنگ شود و خام نماند و نسوزد، و هم روغن باقی نه ماند؛ اینهمه قواعد مدّ نظر داشته کار کند، و همراه خود همواره داشته باشد؛ هرگاه جانور باز و یا شاهین بی اشتها شود آنرا در عین شکارگاه بدهد؛ قدر چهار سرخ از آن گوشت و دوا، بهم بآب تازه سائیده، در حلق جانور چکاند و بعد یک پیتخال یک سیفه سارو^۱ تهنوار دهد، بخون او گرم کرده سیر کند، و بر همین قدر طعمه قناعت نماید؛ و عصر قدر سه گنجشک آبداره کند و بدان سیر نماید. صبح دوم نیز چهار سرخ از همین لقمه در آب تازه سائیده در حلق جانور چکاند و هیچ آب ندهد. این صافی نیست، و این جوش در سردی بسیار خوب نیست تا که اشتهای جانور بند نشود، و آنروز زود خورائیده سوار باید شد. و بعد از خون چشاندن و یک پیتخال کردن، پرانیدن و صید گیراندن لازم است. و این از نوادر لقمه‌ها است و از نسخه‌های مجرب عمده است. و این را کسی که داند غیر ازین بر دیگری عمل نکند؛ و کمتر کسی از میرشکاران است که واقف باشد و این را داند. و مطلق آب ندادن هم بیم داغ بجگر جانور رسیدن است. بعد از گیرانیدن دو دست، چند کُرت آب باز را بطوراند و بشکار مشغول شود و بر مرغان بزرگ مثل قاز و تغدري و سرخاب، باز را راغب و دلیر گرداند. برای شاهین سه سرخ، و برای بيسره و شکره^۲ یکرته باشد.

^۱ for the starling, the maina.^۲ Roti H. and surkh P.

لقمه قرنفل • شکر طبرزد چهار صرخ - قرنفل دو عدد - بدنندان خاوبده در حلق اندازد؛ بعد از یک پیخال آب ندهد، ولی یک سیفه فاخته و یا سارو و یا یک گنجشک بخون گرم آلوده بخوراند و چون خالی شود باید بشکار برد •
سنگتاب شیرو ککروده • بیارد ککروده و آب آنرا کشیده باندکی شلش کودکان ممزوج نماید، و دو عدد قرنفل در آن سحق نموده چند سفالپاره سوخته آتش در آن سرد کند • بعده از پارچه گذرانیده قدر یک گنجشک گوشت بز در آن تر کرده باز را پیش از شکار خورانیده سوار شود، و چون دو سه پیخال کرده از ته شکم خالی گردد بپراند •

نسخته حب نبات • حبها که قنادان بفجاب آنرا از تنها چاشنی¹ نبات سازند باید خالص بهمرسانید زیرا که اکثری آرد داخل کنند که در وزن جهت فروختن نفع به ایشان بخشد، و آن بکار جانوران نیاید مگر خالص، و طریق دادن و استعمال آن دو نوع است •

یکی آنکه اگر جانور صافی سخت نخواهد، و امثال² برو هم مستولی نباشد، ولی فقط اندکی بی اشتها گشته باشد، آنرا گرفته چند دانه بطوری که صافی دهند، از حلق او فرو بگذرانند، و بعد از دو پیخال آب دهند • اگر ابتداء زمستان باشد و یا ایام بهار آب سرد بهتر است؛ و اگر سرمای شدید باشد آب شیر گرم نافع تر است • چون از آب خوردن و پیخال کردن فارغ شود قدر یک گنجشک گوشت بز ورق کرده باز را نهوار خوراند و بهمان قناعت کند تا عصر، و آن وقت قدر سه گنجشک طعمه ابداره باید خورانید و آن شب هیچ پرمهره نباید داد و صبح گاه باید بشکار برد • و اگر جانور سخت طبع باشد و نامجیب آنرا لقمه که بمزاج موافقت کند و آزموده بود بدهد •

¹ Syrup، چاشنی

² Repletion، امتلا

نوع دوم این طور است که روزی که خواهد بشکار رفتن، شب آن^۱ اندکی طعمه از معقار کم کرده بدهد؛ و نیز پر خالی بی رفاقتِ دواى دیگر بدهد، و صبح شکار، چون باز پر را بگرداند و قى کرده براندازد، آن کمان دو حَب از آن حبوب نبات که وزن دو ماشه باشد از حلق باز فرو بگذراند و سوار شود. * وقتی که یک پیخال کند آب باید داد؛ چند منقار بخورد و بعد یک پیخال بپراند، و این از تجربیات این فقیر است و از محمد هاشم میر شکار. * و اگر پیش از آب دادن صید میسر آید مبارک است، احتیاج آب نیست. *

صافی از عبدالواحد میر شکار. * اگر باز نبات هضم نکرده ولی ناگذاخته بمجروح دادن قى کرده بر اندازد، آنرا باید که اول نمک تنها قدر گذار جنگلی از حلقش بگذرانند و چون بعد زمانی آنرا قى کرده براندازد بار دیگر باز را گرفته نبات از قدر مستعمل سیوم حصه کم کرده باید داد؛ و همه دستور و قواعدش، از آب دادن و سیر کردن، مطابق صافی ساده که در اول این فصل مذکور شده، بعمل آرد. *

لقمه ترب که به عربی فجل^۲ گویند؛ از حاجی الیاس. * اگر در شکار باز بیفرمانی کند و هیچ داروی دیگر موجود نباشد باره ترب که تلخی زیاده داشته باشد بدن را خاویده و باز را گرفته لعاب دهان در حلق اندازد، و چند دانه حرمل^۳ بدن را خاویده بر هر دو سوراخ بینی چسباند، و بعد یک پیخال بپراند، و این را فقیر آزموده است. *

صافی صبر از محمد هاشم میر شکار. * اگر باز در شکار بد فعلی کند باید که عصر بطعمه پنج گنجشک بی استخوان از پرماف نموده سیر کند.

^۱ The Muslim night comes before the day.

^۲ فجل P. Ar. The Radish : *Raphanus sativus* (Watt).

^۳ حرمل *Peganum harmala* (Watt).

و نبات شش ماشه نرم آس نموده بآب گولی بندد و نمک دو سرخ، صبر دو سرخ، با دو ماشه نبات باهم سائیده گولی بندد و دو شب نگهدارد * و صبح اول گولی خورند بدهد و بهمان دفعه گولی نبات ساده نیز بالای آن باز را گرفته از حلق فرو بگذراند و از قباچه کشیده بردست نشاند و بعد دوبیخال مفتخر خلطه باشد * اگر خلطه انداخت بهتر؛ و اگر بیخال سیوم نیز پیش از خلطه قی کردن بکند آب باید پیش جانور نهاد؛ و اگر قدری آب خورد و بعد از آن قی کند بیجا نیست * و ممکن است که طغاره پر آب کرده و جانور را تنگ دوال بر گذارد آن نشانیده به بندد ولی از بیم هوا زده گی، آن روز غسل کردن و بآب رفتن جانور را نگذارند * و در ایام چله سرما بسیار احتیاط کند بلکه آب هم در پیاله دهد ولی موسم بهار چندان ضرر ندارد * و آب خوردن نافع ترین دواهای اشتها انگیز است * و بعد از آن که از آب خوردن و بیخال کردن فارغ شود گوشت بز قدر یک گنجشک آبداره کرده تهنار دهد؛ و شام سینه چهار گنجشک بآب تر کرده بخوراند و دو روز دیگر طعمه داری نموده بشکار برد - مجرب است و آزموده این فقیر است *

لقمه برفی^۱ تجویز و آزموده این فقیر است * سهاگه تلیا - نمک لاهوری - شب یمانی^۲ - نوشادر تصعید کرده آفتاب - نبات سفید - صبر سقوطری - از هر کدام مسامی یکماشه باریک آس نموده باندک آب لیمون ممزوج کرده یک هفته در آفتاب نگهدارد؛ و در ظرف شیشه و یا سفال و یا توطی چوب داخل کند * صبح پیش از شکار یا در عین شکار در ورق گوشت قدر یک نخود باز را خوراند و بعد یک بیخال آب دهد و چون یک بیخال دیگر بکند خون خورائیده بهراند * و اگر جانور طبع نامحبوب داشته باشد آنرا دو سرخ

^۱ برفی, from barf "snow," a fanciful name explained by the author a few lines further on.

^۲ شب یمانی Alum.

باید داد * و اگر صبر را در سفاپاره بریان کرده داخل نماید عمل سخت
کند * و برفی از آن نامیده که هیچ دوا درین غیر از اجابت آور نیست
و بمجرد دادن بجانور، زود مثل برف، در شکم جانور بگذارد *

صافی نوشادر * اگر جانور بصافی نمک خوبگیری نکند و بامتحن
رسیده باشد، پس او را نبات هفت ماشه - نوشادر تصعید کرده آفتاب
یکسرخ - گولی بآب خالص بسته نگذارد، و صبح باز را گرفته
و بقباچه کرده گولی از حلق او فرو بگذارند و چند قطره آب بالای آن در
گلولی باز چکاند و کشیده بر دست نشاند * و بعد دو پیچال اگر خلطه
انداخت بهتر، والا بعد پیچال سیوم آب دهد * چون آب خورده برضای خود
فارغ شود قدر یک گنجشک آبداره گوشت میش باز را بخوراند و بعد از
طعمه داری بشکر برد - انشاء الله تعالی خوب گیرد * و در انواع صافی،
طعمه داری که از صافی ساده اختلاف ندارد، بر همان موقوف است
و هر جائی که اختلاف است واضح میگوید * و باز را، وقت آب دادن،
بعد از صافی، در آفتاب نشاندن نافع است *

لقمه گنجشک نر * گنجشک نر را از پروبال صاف نموده و شکم آن
خالی کرده و بر جوی دراز بسته نزدیک آشیانه زنبور برد تا زنبوران بر آن
جمع شوند؛ و بعده جوب را حرکت دهد تا زنبوران جدا شوند، و باز نزدیک
زنبوران برد؛ چند مرتبه چنین کند * مدتها آنکه زنبوران نیش چندان در آن
گوشت زنند که گوشت را تمام خورده استخوان خالی بگذارند * بعده ادویه
مذکور الذیل را داخل کرده در روغن گاو بریان کند بدستور شکر خوره *
بدریه و قی چهار عدد - کرک^۱ دو سرخ - قزقل چهار سرخ - عاقر قرحا

^۱ کرک Turmeric: *Curcuma longa*. (Watt).

دو سرخ - صبر سقطوطري بريان دو سرخ - مشک دو سرخ - قذيل چهار *
 سرخ - شنجرف چهار سرخ - و بهمان نوع و وزن بعمل آرد -
 بغايت مجرب است *

صافي اندرجو تلخ¹ يعنى لسان العاصير² - از محمد هاشم مير شكار
 نبات سه ماشه - قند سرخ لاهوري خالص يكماشه - نمک لاهوري يكسرخ -
 زير³ سفيد دو سرخ - اندرجو تلخ¹ هفت دانه - قرنفل دو عدد - شونيز³
 يك سرخ - همه اجزاء را باريک نموده با اندکى قند گولي خورد کند ؛ و قند
 نبات که در اوزان صدر مقرر است بهم ممزوج نموده و بران گولي مذکور
 پيچيده مغلف بکند تا بمجرد دادن جانور قى نکند * و چون گولي طيار
 شود قدر بکداند جوارى صبر سقطوطري در سر گولي خلاند ؛ و باز را گرفته
 در قباچه کرده از حلق او فرو برد * بعد دو پيخال آب نهد بلکه تا وقت
 قى کردن تشنه دارد * چون خاطه اندازد آب شير گرم پيش باز نهد
 تا بر غبت خود بنوشد * و چون از آب خوردن و پيخال کردن فارغ گردد
 قدر يك گنجشک گوشت بز آبداره کرده بخوراند * و اگر جانور سست
 شود خون از کبوتر و فاخته و سارو و مرغ خانگي در حلق او بايد چکانيد ؛
 و قهوار گوشت سارو و خون گرم نافع است ؛ و اگر سارو نباشد کبوتر بچه
 نر بهتر است * و همان عصر سينه چهار گنجشک که در همه صافيا معمول
 است بدهد * و روز ديگر طعمه دارى کرده چون باشتها آيد بايد بشکار
 بود * و اگر باين صافي اشتها نافرورد اندکى رچ خام³ در پرهای مرغ
 پيچيده شب بخوراند و صبح بشکار برد - مجرب است - از تجربات فقير *

¹ *Holarrhena antidysenterica*: Karchi or Conessi Bark. (Watt).

² *Nigella sativa*: Small Fennel, or Black Cummin. (Watt).

³ رچ خام probably an error for بچ.

لقمهٔ سهاگهٔ بریان از محمد هاشم میر شکار * سهاگهٔ بریان کرده و کوفته
باریک نموده وزن دو توله ، و نبات دو توله ، در ظرف مس قلعي ناکرده
بر آتش نرم پزد ؛ و قدر چهار توله آب لیمون داخل نماید * چون آن آب
جوشیده نزدیک بقوام رسد چهار توله آب لیمون تکراراً اضافه کند و بجوشاند ،
و چهار توله آب لیمون مرتبهٔ سیوم هم داخل کند و بزود تا بقوام شهد آید ؛
آنگاه در قوطی چوبین یا شاخ گرانهدارد * صبح پیش از شکار باز را قدر
یکدانهٔ نخود در ورق گوشت خورانیده سوار شود * برای باشه و شکره
نصف آن *

لقمهٔ اجوائی خرامانی ؛ از تجربات این فقیر * زنجبیل یکماشه - صبر
دو ماشه - قنبیل ناشسته دو ماشه - اجوائی دو ماشه - بیربهرئی پانزده عدد -
قرنفل بیست دانه - مشک یکماشه - عاقرقرها یکماشه - دار فلفل یکماشه -
نمک لاهوری یک توله - پودینه^۱ خشک سه ماشه - قند سیاه لاهوری^۲ که
خالص باشد شش ماشه - همه اجزا را باریک آس نموده بآب ترنج
خمیر کرده و ترنجی را جوف خالی کرده آن خمیر داروها را در آن پر
کند ، و دهن آنرا با پارا پوست ترنج مسدود نماید * بعد از آن دیگ گلی
را پر از ریگ نمناک کرده و ترنج مذکور را درین ریگ ، نصف بالا
و نصف پائین گذاشته ، بر آتش نرم نهد ؛ تا بخار از سردیگ بر آمدن
گیرد ؛ آن زمان از آتش فرو آورده نگهدارد تا سرد شود * بعد از آن آن ترنج
را نگهدارد ؛ وقت شکار بقدر مایحتاج از آن ترنج بر آورده بکاربرد *
وزن خوراک باز یک سرخ ، و شاهین مساری ، و ببحری دو سرخ ؛
و جانور ریزه را نباید داد که دوا سخت است * و پیش از شکار

^۱ پودینه The Marsh Mint: *Mentha arvensis*. (Watt).

^۲ قند سیاه لاهوری is gur.

در ورق گوشت خورانیده سوار شود ؛ در شکارگاه خون اندکی چشانیده
بهراند •

صافی صبر سقوطری بوداده • اگر باز در شکار نافرمانی کند، آنرا شب،
سیوم حصه از طعمه معذات کم کرده بخوراند ؛ و صبح نبات شش ماشه دانه
تراشیده نگهدارد و نمک سنگ قدر دانه گذار جنگلی تراشیده و صبر
سقوطری بریان کرده برابر دانه نمک آن هم طیار کند • و اول باز را صبح گرفته
هر دو دانه که از نمک و صبر باشد از حلق او فرو بگذارد ؛ و از قباچه کشیده
بر دست گیرد تا وقتی که قی کند • پیش و پس از پیخال ، قی کردن
مضائقه ندارد • آنکه که از قی فارغ شود و خلطه بر اندازد ، باز را بار دیگر
گرفته نبات مذکور مطابق وزن صدر باید از حلق فرو برد ، و از قباچه کشیده
بر دست گرفته باید نشاند تا یک پیخال کند • بعد از آن بر طغاره پر
آب تنگ دوال باید بست تا بخورد ولی باندرون آب نرود • و بعد فراغ
از آب خوردن و پیخال کردن ، اگر بیند که باز برداشت خواهد کرد ، تا عصر
فاقه داشتن بسیار نافع است ؛ و اگر نازک طبع باشد قدر یک گنجشک
گوشت بز آبداره کرده بخوراند ؛ و شام همان سینه چهار گنجشک معمول
که بعد هر صافی دستور است بخوراند ؛ و سه روز دیگر طعمه داری
کرده بشکار باید برد •

پرمهره کبیر ؛ عمل فقیر • زیاده بهتر ازین دیگر پرمهره نیست - اگر
جانور را فرمایش شکاری بکنی که پیشتر گاهی نگرفته باشد ، و آن
صید کلان مثل تاز و کلنگ بود ، و یا بر چیزی که در ابتدای طیار
کردن از آن ترسیده و هول آن از دل فراموش نکرده باشد ، میخوابی
بپروانی ، آنرا این پرمهره باید داد • اول سه گنجشک آبداره
با استخوان از پروبال صاف کرده ، باید تا چهار گهری در آب تر کرد

که خون و هیچ سرخی در آن نماند : وقت عصر مرغی در زیر پای باز داده و کشته و سینه او را پاره کرده همان سه گنجشک را در آن گرم کرده باز را بخوراند ، و دل مرغ و مهره گردن مایکان خورانیده بدان سیر کند و بهمان قناعت نماید ؛ و زنهار که گردن مرغ و مهره نو که خار بمثل مهره مار دارد باز را فدهد که مبادا روده باز را پاره کند • و پوست گردن مایکان بر آورده و پرهایی نو که بر آن رسته باشد و پر خون باشد و بیخ آن پخته نباشد دور باید کرد ؛ ولی پرهایی کهنه که بیخ آن پخته باشد آن خوب است • آن پوست گردن را یک سر بابریشم سبز رنگ دوخته و همه داروها را موجب اوزان و نسخه ذیل در آن داخل نموده سر دیگرش را هم بابریشم باید دوخت • اگر باز به پرمهره خوردن عادت کرده باشد و خود بخورد بهتر ؛ و اگر خود نخورد ، گرفته از حلق باز فرو باید گذرانید ، بشرطیکه طعمه از حوصله هضم کرده و بته برده باشد ؛ و تا وقتی که گوشت هضم نکند پرمهره ندهد که فائده نبخشد • و چون صبح می کرده پرمهره بر اندازد بالضرورت بشکار باید برد ؛ و برای گرفتن هر صید که بدهی انشاء الله تعالی خطا نکند •

نسخه اجزاء که در پرمهره دهند - زنجبیل یک - سرخ - بزج خام یک - سرخ - مالکغنی چهار دانه - دارچینی قدر سه جو - زعفران یک - سرخ - مشک قدر یکدانه جوار - مومیا ئی قدر یک دانه جوار - نمک لاهوری ، و صبر سقوطری ، و شب یمانی بریان ، و نوشادر ، و سهاگه ، تیلبه خام ، از هر یک قدر یکدانه ماش - گهونگچی سفید ، بیرهوئی ، و قرنفل ، از هر کدام یکدانه - نبات چهار سرخ - این دوا موافق اوزان بعمل آرد ؛ و این آزموده این فقیر است •

خشکه^۱ برنج؛ از تجویز فقیر و آزمودا محمد هاشم میر شکار * برچ
 خراسانی که چوبهایش سطر بود شب در بول کودک تر کند. و نیک^۲ را
 در آب جوش کرده قدری روغن گاو خوش بر آن اضافه نماید تا قوت
 نیک^۳ در روغن آید؛ بعد از آن روغن بر آورده و آن برچ که شب
 در بول تر شده است آنرا در آن روغن برشته باید سرخ رنگ کرد. چنانچه
 نسوزد * پس آن برچ را در شراب دو آتش سه شبانروز تر کرده آن قدر
 شراب داخل کند که در ایام معقار برچ آنرا جذب کند و باقی نماند *
 آنکه آنرا خشک کرده وزن یکتوله از آن برچ، و مشک، و مومبائی،
 از هر کدام یکماشه - نمک لاهوری دو ماشه - قرنفل دو ماشه - نبات
 شش ماشه - بیرهوتی یکماشه - همه اجزا را موافق اوزان باریک نموده
 نگهدارد * صبح پیش از شکار دو سرخ باز نافرمان را داده سوار شود -
 انشاء الله تعالی رام گردد و خوب گیرد * و در عین شکار دادن هم
 روا است * اما این برای بازی که گریزان و بد فعل و بد دماغ بود -
 چه جای آن که ملائم طبیعت و معجیب بود *

پرمهر^۴ اصل السوس * اگر باز فربه باشد و از زیادتی بلغم بی اشتها شده
 باشد آنرا بادیان^۵ چهار سرخ (که هندی آنرا سونف نامند) و اصل الحوس،
 عرف ملهتی^۶، در سرخ در پر پیچیده جانور را بخوراند؛ و از دادن دو بار
 اثر نیکو بظهور آرد * ولیکن اصل السوس را پوست دور باید کرد که ماران
 چون آزارمند شوند چنانکه گیاه مذکور رسته باشد در آنجا بروند و خود را
 بدان بمالند لهذا پوست این چوب دور کنند که در خوردن ضرر بسیار دارد *

^۱ سفوف is properly rice boiled plain without seasoning; here - خشکه.

^۲ نیک; is this the diminutive of نفی?

^۳ اصل السوس Ar. and mulhaffi H., Liquorice Root: *Glycyrrhiza glabra*. (Watt).

^۴ بادیان P. and سونف H.; *Illieum verum*. The Star Anise of China. (Watt).

طعمه داری صبر از محمد هاشم میر شکار * صبر سقوطی وزن
چهار سوخ بآب قدر چهار توله تر کرده و طعمه دل بز ورق کرده، قدر چهار
گنجشک، در آن آب تر کند؛ و بعد زمانی از آن آب بر آورده و در آب تازه
شسته و تلخی صبر کشیده و در شکم مایان گرم کرده باز را باید خورائید *
اگر صبح این طعمه داده باشد شام بشکار برد؛ و اگر شام این طعمه داده باشد
صبح شکار کند - مجرب و آزموده فقیر است *

لقمه ورق الخیال^۱؛ تجویز این فقیر و آزموده میر شکاران عصر * هر آن
جانوری که بد فعلی و بی فرمانی کند و از درخت بدرخت گریزد و صید را
نگیرد این لقمه او را سزاوار است * بیارد صبر بو داده شش ماشه - قنبیل
ناشته چهار ماشه - نمک سنگ سه ماشه - نوشادر تصعید کرده آفتاب چهار
ماشه - شب یمانی عرف پهنکی^۲ دو ماشه - زنجبیل دو ماشه - برچ دو
ماشه - عاتر قرحا سه ماشه - قرنفل سه ماشه - سپاگه دو ماشه - بیرویهوتی^۳
سه ماشه - دارچینی سه ماشه - نبات دو توله - همه اجزا را کوفته و جوکوب^۴
کرده در قدری سرکه انگوری تر نماید و در ظرف شیشه یا چینی باید پرورد،
و در ظرفی که از اجساد معدنی باشد در آن نباید انداخت که از سبب
سرکه زهر قاتل گردد * یک هفته بعد از آن بر سنگ صلایه سحق بلیغ
نماید، و چون نرم شود ورق الخیال شش ماشه - مشک دو ماشه -
مومیائی دو ماشه - زعفران سه ماشه - همه این اجزاء را در آن داخل
نموده بشراب دو آتش تر کند چنانکه حلوا * طور شود، و در قوطی گهنه

^۱ ورق الخیال Cannabis sativa: The Indian Hemp.

^۲ پهنکی phatki for phikari, "Alum."

^۳ جوکوب, i.e., roughly ground like ardaed.

^۴ حلوا a sweetmeat properly made of camel's milk, flour, and sugar: it is of the consistency of a jelly.

که چند مرتبه لقمه در آن افکنده و خرچ کرده باشد داخل کرده نگهدارد؛ مدعا آنکه قوطی نو، آب آنرا بخود جذب کند و قوت دوا کم شود و نیکو عمل نکند. و در ایام آب کلانی^۱ قدری شراب نو داخل کند اما دو آتشه؛ و قوت این تا پنج سال خوب بماند، و بعد از آن کم عمل کند. و اگر در ظرف شیشه و یا چینی باشد قوتش هفت سال بلکه ده سال باقی ماند. خوراک باز که بغایت شوخ باشد دو سرخ، و الا یک سرخ باز را موافق است. بحری و شاهین را دو سرخ باشد، و چرخ را چهار سرخ. و قوت این لقمه بعد از یک گهزی معلوم شود. در رزق گوشت صبح پیش از شکار خورائیده سوار شود، و در عین شکار هم بجانور دادن سزاوار است و این بی شک از همه لقمه‌های سفید عامل تر است. نسخه پرمهره که جهت شکار عمل خوب کند. قرنفل یکعدد - گهنجی سفید یک دانه - در پر پیچیده باز را عصر سه گنجشک طعمه دهد؛ و چون هضم کند پرمهره دهد؛ و صبح بعد از انداختن پرمهره خون چشانیده بپراند.

لقمه سماق^۲ که اشتهای باز را زیاده کند و از فقیر است و مجرب است. سماق که آنرا در هندی تترک^۳ گویند سه ماشه - زنجبیل پرورده چهار ماشه - شونیز دو ماشه - مالکنگفی دو ماشه - بئر بهوتی یکماشه - فلفل گرد دو ماشه - اجوائی خراسانی دو ماشه - پودینه خشک سه ماشه - دانه انار ترش خشک سه ماشه - همه اجزاء را باریک آس نموده در دو توله قند سیاه لاهوری بآب و گلاب بر آتش بقوام آورده همزوج نموده

^۱ آب کلان by this the author means the depth of the rains or the *bari barsāt*. By *sharāb-i sau* he probably means "brandy." It is the custom of most Indian falconers to add either brandy or lemon-juice to a *luqma* during the rains, as this is supposed to make it peculiarly efficacious in the coming winter.

^۲ تترک *tafrak* H., or سماق A.P., *Rhus coriaria*: Sumach.

سه ماشه نمک لاهوری بر آن اضافه کند و معجون^۱ کرده نگهدارد •
 وزن خوراک باز از آن دو سرخ، در ورق گوشت، صبح پیش از طعمه
 بخوراند، و بعد هضم کردن آن، قدر چهار گنجشک آبداره گوشت بز آب
 گرم دهد، و عصر طعمه سه گنجشک با اسنخوان بخوراند، و اندکی
 پرهایی ساده نیز همراه طعمه عصر بدهد • و صبح پیش از شکار چون پرمهره
 قی کند قدر دو سرخ از لقمه مذکور خورانیده بشکار باید برد -
 انشاء الله تعالی خوب گیری کند •

لقمه شب یمانی: این نیز از فقیر است؛ برای باز سخت •
 قرنفل دو ماشه - زنجبیل چهار ماشه - قنبیل ناشسته سه ماشه -
 زعفران یکماشه - برچ یک ماشه - شب یمانی چهار ماشه - همه
 اجزا را باریک آس نموده و آب لیمن پرورده تا چند روز آذتاب
 کند • قدر خوراک باز یکسرخ؛ و اگر شکار دیر میسر آید چند
 ورق آبداره بخوراند تا طبیعت باز بحال آید •

طعمه داری یکخوره که فیکو اثر کند • اگر جانور در شکار خوبگیری نکند
 باید که آنرا صبح یکخوره قدر ده گنجشک آبداره خورانید و تمام روز بر همین
 قناعت کند و عصر هیچ طعمه دیگر ندهد • چون یکپاس شب باقی مانده
 باز خوب گرسنه شود، آن زمان قدر سه ماشه نبات تراشیده باز را گرفته از
 حلق او فرو بگذراند و از قباچه کشیده بردست گیرد و باز را نزدیک آتش
 و جای گرم نگهدارد • و آب و شاش کودک بهم مساری ممزوج نموده پاره
 زنجبیل خام ناکوفته در آن داخل نماید، و بر آتش نرم شیو گرم کرده بدهد
 و بعد از دو پیخال، آب پیش باز آرد تا هرچه بخواهد برغبست خود بخورد
 و از پیخال کردن فارغ شود • صبح چند ورق از گوشت سارو یا فاخقه

^۱ معجون An electuary; a confection.

و یا از هر پرندۀ که موجود باشد بخون او آلوده بخوراند و بشکار سوار شود -
مبارک است * و این از استادان است و آزموده این فقیر است *

پرمهره دارچینی، از فقیر * اگر باز در شکار خوبی نکند آنرا صبح طعمه گوشت بز بقدر چهار گنجشک، در شربت (یعنی نبات قدر یکتوله و سه توله آب) تر کرده و بدان آبداره کرده بخوراند؛ و بر طغار آب بندد تا آب بر غبت خود بخورد * و عصر چون باز گرسنه شود چهار گنجشک از پرها صاف نموده و با استخوان آبداره نموده بخوراند * و چون شام از حوصله طعمه را هضم کرده بقیه برد، آن وقت نمک برابر یکدانه جواربی - قرفل یکعدد - دارچینی قدر چهار جو - نبات چهار سرخ - در پرها پدیدیده باز را بخوراند و صبح بعد انداختن پرمهره خون چشانیده بشکار برد *

لقمه بهاری باز و ازین فقیر است * چون در ایام زمستان باز را دواهای حار و یابس اکثر اوقات میدهند آن زمان بسبب هواهای سرد موافقت کند، ولی در موسم بهار حرارت در طبیعت باز غلبه کند؛ آنرا طعمه بدو آب و گلاب استعمال کردن، و گاهگاهی شیر بز یا عرق بید مشک همراه طعمه دادن نافع ترین دواها است * و لقمه ذیل برای خوب گیری شکار در آن موسم بهترین لقمه ها است - بیدانه دو ماشه - تخم کاهو یکماشه - تخم کاسنی^۱ یکماشه - کانور چهار سرخ - عقبر^۲ دو سرخ - کشنیز^۳ خشک یکماشه - مشک چهار سرخ - زنجبیل پرورده سه ماشه - نمک یکماشه - نبات شش ماشه - دارچینی دو ماشه - همه اجزاء را نرم باریک نموده بآب لیمون سحق

^۱ Tab, the stomach as opposed to the crop.

^۲ تخم کاسنی (Kashni). The seeds of *Cichorium endivia*, or the Garden Endive. (Watt).

^۳ Ambergris.

^۴ کشنیز (Kashni) Coriander: *Coriandrum sativum*. (Watt).

نموده نگهدارد * وزن خوراک باز از آن دو سرخ وقت صبح ؛ در ورق
گوشت خورانیده سوار شود ؛ جانور بشکار خوبی کند انشاء الله تعالى *
پرمهر بول حمار * زنجبیل یکتوله - برچ یکتوله - قرنفل یکتوله - ناکوفته
در شراب و شاش خر مساری الون تر کرده در چاه ذیل^۱ دفن کرده بعد
از یک هفته بیرون کند و در سایه خشک کرده نگهدارد ؛ هرگاه خواهد که
ازین دوا در پرمهر باز را بدهد وزن آن این است ؛ قرنفل نصف
عدد، برچ و زنجبیل از هر کدام برابر یکدانه ماش، شب در پرها پیچیده
باز را بظوراند ؛ صبح بعد از بر انداختن پرمهر بشکار برد * ضرورت جانور
شوخ را باید داد ؛ اما جانور سلیم طبع را رعایت خوب است، دوی
دیگر بسیار است *

خشکه مصطکی رومی، حیلۀ فقیر که جانور را قویه و تندوست دارد
و اشتهای شکار زیاده کند * هلیله کابلی^۲ سه ماشه - مصطکی رومی
یکماشه - نبات دو ماشه - باریک آس کرده سفوف کند و اکثر اوقات در
ورق گوشت قدر چهار سرخ باز را باید داد ؛ بسیار نافع است *

لحمۀ صافی سعید خانی که از عبد الواحد میر شکار، بتجربۀ این فقیر
در آمده - قنبیل ناشسته سه توله - نمک لاهوری دو توله - زعفران یکتوله -
نبات دو توله - اول این همه اجزا را باریک آس نماید (و هر چند احتیاط
در اوزان کند در هر دوا نفع از آن زیاده بیند) و بعد از آن ادویه را در پتیلۀ^۳
مس^۴ که بقلعی اندوده نباشد انداخته و یکنیم پاؤ (از آثار * شاهجهانی)

^۱ چاه ذیل : probably a copyist's error for ذیل "dung, manure."

^۲ هلیله کابلی name of the *Terminalia chebula*, "chebulic myrobalan," when quite mature.

^۳ پتیلۀ a deep pot of metal.

^۴ پاؤ the Indian 'seer,' a weight of about 2 lbs.

شیر ماده گاو داخل کرده بر آتش نرم بپزد تا حلوا طور گردد • آنکه دو سیر شاهی روغن ماده گاو اضافه کند و آتش نرم کند مبادا که داغ خورد و سیاه گردد • و بخوبی بگرداند تا خمیر به دستور بقوام آید • آنکه فرود آرد و در قوطی مستعمل نگهدارد تا روغن از آن خشک نشود • هرگاه باز بهیچ صافی و پر مهره رام نگیرد و بد فعلی و اقسام وحشت داشته باشد ، آنرا ، و یا اگر جانور نیک خوباشد و از فریبی و املا بی اشتها شده باشد ، آنرا ، این طور خوراند ، که اول عصر چهار گنجشک بی استخوان از پرها صاف کرده (که در هندی طعمه خصی^۱ گویند) باز را بخوراند و بر آن قناعت کند ؛ و صبح قدر دو سرخ در یک ورق گوشت بز (و اگر باز شوخ بود آنرا سه سرخ ، دادن رواست) بخوراند و بر دست دارد تا آن ورق را قی کرده بر اندازد ، و زمانی نگهدارد تا چند پیدخل و چند مرتبه قی از اثر دواى مذکور کند • و چون خوب خالی شود و از قی و پیدخل فارغ گردد ، قهوار گوشت سارو ، گرم بخون آلوده ، یک سینه خوراند و بر آن قناعت کند ؛ و عصر دو گنجشک آبداره کرده بخوراند • و صبح دویم خون هر مرغی چشائیده بشکار برد اما بر صید کلان و آن صیدی که بیشتر نگرفته باشد بپرانند - انشاء الله تعالی خوبی کند • و بعد از چند مرغ گرفتن آب چند مفقار بدهد و دم داده^۲ و نفس راست نموده بپرانند • و چون از شکار فارغ شود از گوشت گرم شکار بخون آلوده او را سیر کند • بعد از اندک زمانی آب دهد ؛ مدعا آنکه از ابتدای خوراندن دوا تا گرفتن صید ، درمیان ، آب منع است .

^۱ *Khasi karad* in Indian falconers' jargon is to prepare a bird for hawk's food, by plucking it, removing the entrails, and cutting off the shanks, and then boning it by removing the breast-bone and thigh-bones. The flesh of the breast remains intact in one piece.

^۲ *دم داده* probably means "blowing on the hawk's head"; falconers do this to a blown hawk.

و بعد از آن هم بسیار نباید داد که جوش این کم نشود و آب مطابق
 ندادن هم خوف داغ رسیدن بجگر جانور از جوش و حرارت دوا باشد •
 و اگر این لقمه یکبار بجانور باز و یا شاهین خورانیده باشی و آن جانور
 از سبب طبیعت نامحبیب خود حکم علاج را قبول نکند برای آن این
 فقیر حیلۀ سوای سابق بعمل آورده که یک روز موجب وزن خوراک ازین
 صافی باز را داده و طعمه داری موجب نسخه بعمل آورد چنانکه اختراع
 سعید خان مرحوم عرف ارشد خان است و روز دوم وقت صبح که نوبت شکار
 باشد موقوف کرده نباید رفت ولی همان وقت و بلا فرصت بار دیگر لقمه
 مذکور بهمان دستور و وزن که گفته شد باز را بخوراند و چون از قی و پیدخال
 کردن فارغ شود تہوار بخون آلوده بخوراند و عصر قدر سه گنجشک آبدارہ
 کرده بخوراند و روز سیوم خون چشانیده بپزند و درین نوع تفاوت اینست
 که سعید خان یک روز لقمه داده و طعمه داری کرده روز دوم بشکار
 میرفت • و این فقیر بهمین نوع بباز تند خو و بد فعل آزمود بسیار نیک
 اثر کرد • اما هر آن بازی که اقسام عیب داشته باشد و هیچکارہ بود
 آنرا دو روز متواتر این لقمه داده و طعمه داری نموده روز سیوم بشکار میرفتیم
 و با سابق همین تفاوت داشت • از اختراع این فقیر است و آزموده
 و مجرب است •

صافی لقمه قنبیل تصرف این فقیر • قنبیل بکتوله - زعفران یکدرم -
 صبر سقوطری یکدرم - نوشادر چهار ماشہ - شب یمانی چهار ماشہ - نبات
 دو توله - مشک و موم یائی ہر کدام یک ماشہ - شہد خالص دو توله •
 قنبیل و زعفران و صبر ہر سه اجزاء را در آب لیمون صلاہ کردہ بدستور حلوا
 کند و نبات و نوشادر و شب یمانی و شہد در آب لیمون و گلاب تر کردہ
 جدا مثل شربت کند چنانچہ گلاب و آب لیمون ہر کدام قدر چهار توله

باشد * اول روغن گاو قدر دو توله داغ کند و هر سه اجزاء را یعنی حلوائی قنطیل را در آن داخل کند تا بریان شود و بچوبی بگردانند که نسوزد * چون برشته شد، آنگاه شربت اجزای مذکور را بر آن اضافه کند و بگردانند و بجوشانند تا مثل معجون شود و بقوام آید؛ اما قوام سخت باشد که وقت دادن، گولی کرده شود * قدر سه سرخ باز و سائر جانوران کلان از سیاه چشم و گلال چشم را، برابر، عمل کند * و طعمه داری موافق صافی لقمه شیش گهاسی بعمل آرد * و این از همه قوی تر است؛ مگر چرخ را تا قدر یکدانگ^۱ هم توان داد که جانور کلان و سخت طبع است *

لقمه گوشت شیر و بجهنک^۲ از شاه بهوار * صغ گول^۳ چهار ماشه - مومینائی دوسرخ - کافور چهار ماشه - بجهنک تیلیا^۴ دو ماشه - گوشت شیر خشک، و یا تر و تازه، دو ماشه - گهنکچی سفید یک ماشه - قند سیاه دو ماشه - همه اجزاء را باریک آس نموده در شیر عورت گولی بندد و در بار تاتوره جوف خالی کرده اندر آن پر کرده تا یک هفته نگهدارد و هیچ آتش نزدیک آن ندارد * وقت شکار، باز را قدر یکدانه عدس در ورق گوشت خورانیده بشکار برد؛ اما چون در شکارگاه رسد آن زمان دهد که ضرر بجانور نکند - و از جمله نوادر روزگار است *

لقمه از گدایدگ * انیون دوسرخ - گاو روغن یکسرخ - اشغار یکسرخ - بآب لیمون سائیده نگهدارد * قدر مستعمل باز وزن دو دانگ^۵ ارزن در شکارگاه خورانیده بپراند *

^۱ دانگ = sixth of a miggāl.

^۲ بجهنک (bachnāg) *Aconitum ferox*: Indian Aconite (Watt).

^۳ گول *Balsamodendron mukul*: Gum gugal (Watt).

لقمه عاققرحا، و این گرم است، در چله سرما نفع دهد؛ حیله فقیر؛
 برای سرما نیک است. قرنفل یکماشه - جوز بوا چهار سرخ - جلوتری
 دانگی یعنی شش سرخ - زعفران یکماشه - عاققرحا چهار سرخ -
 تیج پل^۱ و اجوائن از هر کدام دو سرخ - قذیبل ناشسته سه ماشه - نبات
 سه ماشه - همه اجزا را موافق اوزان موجود کرده کوفته باریک نموده و شاش
 کودک در ظرف گلی بر آتش نهاده و کف آن بر آورده بدان کف خمیر
 کند. و برابر یکدانه ماش گولیهایی خورد از آن سازد؛ و صبح شکار، باز را
 یک گولی در ورق گوشت خورانیده سوار شود - مجرب است.

صافی دار فلفل - جانور بد خورا نافع است. نبات ده ماشه - نمک
 لاهوری چهار سرخ - دار فلفل چهار سرخ - هر سه را بهم سائیده و بآب گولی
 بسته و باز را، شب، طعمه بی استخوان سیوم حصه از معتاد کم کرده بدان
 سیر کند. و صبح باز را گرفته و گولی از حلق او فرو گذراند؛ اما قدری نبات
 خشک بر گولی مذکور اندوده بعد از آن باز را دهد که قندی دوا زود
 بر آن ظاهر نگردد، و گولی را قی کرده پیش از حصول مدعا بر نیاندازد
 و باز لاغر را چهارم حصه کم کرده بدهد. و بعد از دو پیخال و قی کردن
 خلطه، آب شیر گرم در پیاله دهد تا بر غیبت خود بخورد. و اگر باز
 بآب خوردن عادت نکرده باشد آنرا گرفته آب قدر ینکوله شیر گرم
 نموده در نائزه مثل سیه چشم دهد، و این از هنر توان^۲ است. چون
 از پیخال کردن فاوغ شود پس قیاس باید کرد؛ اگر باز فربه باشد
 و از اثر دوا سست نشده باشد آنرا گرسنه داشتن نافع است؛ و اگر باز
 لاغر باشد آنرا صافی ساده داده تدارک فربهی باید کرد و چون فربه شود

^۱ تیج پل for تیجبل *tijabal*? (*Zanthoxylum rhetsa*).

^۲ *Tārān*, Transoxiana, Turkistan.

بعد از آن، برداشت دواى مذکور خوب کند * و باز لاغر را قدریک گنجشک گوشت دل بز آبداره کرده قهوار دهد تا باعث قوت طبیعت جانور گردد و بعد از آن سه روز طعمه دارى بدستور صافیا کرده بشکار برد - انشاء الله تعالى خوبی کند *

لقمه چوب چینی * مشک دوسرخ - مومیاى دوسرخ - زعفران چهار سرخ - برچ سه سرخ - زنجبیل چهار سرخ - اجوائن دو سرخ - چوب چینی یکماشه - جوز بوا چهار سرخ - الچی خورد چهار سرخ - کافور سه سرخ - همه اجزا را باریک آس نموده، صمغ عربی عرف گوشت ببول^۱ در گلاب تر کرده آن ادویه را، بالعاب گولی بندد * باز را یک سرخ و جره را نصف آن * شب پرها همراه طعمه باید داد تا بخورد و صبح وقت قی کردن چون پرمهره را بر اندازد و فارغ گردد، باز را در لقمه گوشت یک گولی بخوراند؛ و اگر آب بر غبت بخورد بهتر، والا احتیاج آب هم نیست * و چون نیک هضم کند طعمه گوشت مایکان از معناده سیوم حصه کم کرده بخوراند باندک آب مالیده؛ و عصر نصف طعمه معناده گنجشک، بآب تر کرده بخوراند * و صبح دوم یک حب دیگر در ورق گوشت بخوراند و سوار شود * وقتی که در شکار گاه رسد خون چشانیده بپراند؛ نیکو اشتها آرد و خوب گیری کند * و بعضی دوا سریع الاثر است؛ بیکبار خوردن آن، اثر قوی نماید؛ و اکثر دواها بعد از دو سه مرتبه خوردن اثر بظهور آرد *

لقمه لیمون پخت^۲ و عدل بخشیار خان بر این لقمه بسیار است * بیارد صبر سقوطری؛ آنرا بر صفالپاره آب فارسیده بریان باید کرد بر آتش کم؛ و ازان صبر دو ماشه - قنبیل فاشسته چهار ماشه - زعفران دو ماشه - مشک

^۱ ببول *Acacia arabica*: Indian Gum Arabic Tree (Watt). The gum is called *babul ka goud*.

^۲ *Limūn-pukht*, that which is cooked inside a lemon.

و مومیائی از هر کدام دانگی (و دانگ ششم حصه متقال و آن شش سرخ میشود) بیربوتی پنج عدد - شنکرف چهار سرخ - همه اجزا را باریک آس نموده بآب لیمون خمیر کند، و یک لیمون دیگر را سر بریده و انگشت در آن خلانیده و خانه دستور^۱ کرده آن خمیر لقمه را در آن پوکند؛ و خمیر آرد گندم، بلکه گل حکمت^۲ کردن بهتر است * و بعده در دیگ گلی ریگ نمناک انداخته و آن لیمون را در آن ریگ داشقه ریگ دیگر بالانش اندازد، و آتش اندک زیر آن روشن کند، و بعد زمانی فرو آرد و نگهدارد * وقت شکار بقدر یکدانه فلفل باز را در ورق گوشت خورانیده سوار شود، و در شکارگاه خون چشانیده بپراند، انشاء الله تعالی خوب گیري کند؛ و این مکرر آزموده فقیر و جهت باز و شاهین بی نظیر است *

ناس^۳ بدخشانی از میر حبیب الله که عمل صافی کند و اشتها بیفزاید و تنقیه دماغ را قرار واقع کند و دنع لاغری و شقاق و کلنجور^۴ کند * بیارد زنجبیل دانگی - و برچ کوهی دو دانگ - نمک سنگ لاهوری یکماشه - برنگ^۵ کابلی دانگی - شملیت^۶ دانه چهار سرخ - دار فلفل دو سرخ - قرنفل پنجمدد - باریک آس نماید و حرمل یعنی سپند جوش در آب کند و چون آب زرد رنگ شود قوت دوا در آن آید؛ آنگاه همه اجزاء را باریک آس کرده در پارچه بسته این داروها را در آن قدر از آن آب جوشانده تر کند که همه قر شود؛ و چند قطره در حلق باز باید چکانید، و در هر دو سوراخ بینی باز چهار قطره، یعنی از هر یک جانب دو قطره از آب

^۱ *Khāna-dastūr*; "like a receptacle"; the author frequently uses *dastūr* in compounds in the sense of "like."

^۲ *Gil-i hikmat*, "late, mud-cement."

^۳ ناس H. "snuff."

^۴ شقاق و کلنجور vide p. xxviii, note 6.

^۵ برنگ کابلی (*baring*) *Myrsine africana* (Watt). *Embelia Ribes* ("Jaubar-i-Hikmat").

^۶ شملیت (*shamlit*) *Trigonella Foenum-graecum*: The Fenugreek.

عقد^۱ دوا، که بهندی پوتلی^۲ خوانند، بچکانند، و زمانی بر آفتاب باید بست تا زرد آب از دماغ باز بچکد و قی هم کند و بلغم بر آرد، بعد از یک پيخول کردن بر طغارة آب شیر گرم در آفتاب بزد و تمام روز گرسنه دارد و بر آب نشسته باشد، عصر بگوشت کبوتر یا فلاخنه، و اگر میسر نیاید، ماکیان سیاه خون آلوده قدر دو سیف^۳ دو گنجشک، بلکه کمتر، خوراند؛ و شب بهمان قفاعت کند، و صبح دریم گوشت بز قدر سیف^۳ دوسه گنجشک آبداره بآب شیر گرم باز را بخوراند؛ و عصر چهار گنجشک از پر و بال صاف نموده با استخوان بخوراند باندک آب، صبح سیوم ماکیان سیاه زیر پای باز کشته از گوشت آن نیم سیر کند، و عصر سه گنجشک با استخوان و پر بخوراند؛ و بعد انداختن پر مهربه سوار شود بشکار - انشاء الله تعالی خوبی در گرفتن کند، و اگر خواهی که باز از همین عطومی^۴ خلطه اندازد انرا همه دوا بدستوری که نوشته شد، معه طعمه داری و آب دادن بعمل آرد؛ مگر همین قدر تفاوت است که جهت بر انداختن خلطه، یعنی پیه زیدتی که در شکم جانوران بهمرسد و باعصر بی اشتنائی آنها باشد، قدر کفار جنگلی دانه از نمک لاهوری تراشیده و پیش از چکاندن آب آن را از حلق فرو گذرانیده فی الفور آب مذکور چند قطره در حلق و بینی باز چکاند؛ و دیگر هیچ تفاوت در قواعد صدر ندارد.

سعوطی^۵ عرف ناس کشمیری، از سعید خان مرحوم، که از عبد الواحد میر شکار نوشته، قرنفل سفید دو عدد - فلفل گرد سفید پنج دانه - زنجبیل یکدیم ماشه که سیزده سرخ باشد - بر چ دو ماشه - نمک سیاه که هندی

^۱ عقد A small bundle, a packet, parcel (of medicine, etc.).

^۲ عطومی P. from Ar. عاظم، Snuff.

^۳ سعوطی Ar. and ناس H. both mean "snuff."

سوانچر نامند چهار سرخ - همه اجزاء را موافق اوزان باریک آس نموده وزن سه سرخ خشک جدا نگهدارد، و باقی همه را در پارچه مثل نافه بسته و بآب سرد در کف دست خوب تر کند، و باز را گرفته در قباچه کند * و اول همان سه سرخ دوا که جدا خشک نگهداشته است در دهی جانور اندازد، و بالایش چند قطره از آن نافه^۱ دوا که در پارچه بسته و تر کرده است چکاند و بر چشم جانور مالند، و در هر دو سوراخ بینی باز از آن چکانند، و بر چهار پایه بندد تا صاف شود؛ و بر دست ندارد که باز را از تصدیع ناس در چشم بر دست نشستن تصدیع شود * چون از قی و پیدخال انداختن فارغ شود خلطه هم بر اندازد * آن زمان طغاره^۲ پر آب کرده باز را بر آن باید نشانید و تنگ باید بست تا در آب پا تر نکند ولی بخوردن معتد باشد و برسد بآب که آب اصل حیات باز است *

طریق خلطه گرفتن باز درین فاس این طور است؛ که بدان این دواى تنها خلطه نیاندازد، مگر آن زمان که دو سرخ نمک لاهوری وقت معالجه کردن در حلق باز فرو بگذارند، تا باز از اثر و قوت آن خلطه بر اندازد * و تا وقتی که باز آب میخورد گرسنه دارد و هیچ تهرار ندهد؛ چون از آب خوردن سیر شود و دیگر نخورد آنگاه دوبعل یک گنجشک تهرار باز را خوراند، و بر همان قناعت کند * و صبح دویم گوشت بز آبداره مقدار دو گنجشک خوراند، و عصر سه گنجشک؛ و صبح سیوم مقدار چهار گنجشک گوشت بز آبداره، و شام پنج گنجشک دهد؛ و صبح ماکیان سیاه در زیر چنگال باز کشته بر آن گرم کند و بخون آن آلوده از گوشت همان ماکیان نیم سیر نماید * و عصر دو گنجشک آبداره از پرها صاف کرده بخوراند، بهمرأه امتحوان معموله که همه کس میخورانند * و صبح دیگر خون چشانیده بشکار برد *

^۱ نافه دوا، i.e., the pad containing the medicine; medicine-bag.

استادان بتأکید زیاد منع فرموده اند که باز ملائم و لاغر را ندهند و شرح و بد طیفنت را سزاوار تر ازین صافی و لقمه لقمه دیگر نیست *

نمک صافی تنها که بیست و پنج سرخ باز را دهند در تجربه رسیده و فقیر از شیخ عبدالواحد آزموده است • هر آن بازی که بدخو باشد و از درواها که درین مختصر درج است بهیچ یکی رام نگردد، او را باید این صافی داد؛ نمک بسیار دیده تعجب نکند و بی اعتقاد نشود • شب علی الرسم قدیم طعمه بی استخوان از معتاد کم کرده بخوراند و نمک سنگ لاهوری پاکیزه صاف و شفاف را تراشیده مثل سر انگشت یا بطور خرما درست کند؛ اما از وزن معین چند سرخ زیاده باشد و بعد از آن در میزان وزن کند و پارچه سفید بآب تر کرده آن حب نمک را در آن پارچه بمالد؛ و هر بار وزن کند، مبادا در مالش از وزن بسیار کم گردد • و وزن این از شیخ عبدالواحد میر شکار سعید خانی که این صافی ازو یاد گرفتم و از ترتیب نامه تصنیف سعید خان مرحوم است، بیست و چهار سرخ معلوم گردیده، و بهمین وزن باید درست کرد • و یک حبه نبات وزن یکماشه آن هم بنمک یار کند و صبح باز را گرفته و در قباچه کرده اول حب نبات را و بالایش حب نمک را هر دو بهم یکجا بدهد، و بردست نشاند و انتظار قی جانور کشد • اگر پیش از پیخال، خود بخود، قی کند بهتر، والا تا یک پیخال هم باک نیست • و چون یک پیخال کرده قی کند، آن زمان بر طغازه آب بر چهار پایه باید نشانید، و تنگ دوال باید بست، تا بخوردن در آب فرود و منقارش بآب رسد و ماندگی در این امر نکشد • تا وقتی که آب میخورد تهور نباید داد؛ اگر تمام روز هم بگذرد باکی نیست • و چون عصر شود به قدر سینه یک گفجشک تهور باید خورانید و تمام شب بهمین قناعت کرد • و صبح دوم گوشت بز آبداره مقدار

دو گنجهشگ خوراند، و عصر سه گنجهشک * روز سیوم باید مرغ زیر پای باز کشت، و ازان ماکیان مقدار چهار گنجهشک خورانیده - میر کند، و عصر باید سه گنجهشک پرها صاف نموده با استخوان آبداره کرده سیر کند، و صبح باید بشکار رود - انشاء الله تعالی خوبیگیری کند *

و اگر احیاناً قی بروقت نکند و نمک در شکم خود نگهدارد، آنرا خردل و سپندان که بهندی هالیون¹ گویند از هر کدام دانگی باریک آس کرده گولی بسته و باز را گرفته از حلقش باید فرو گذرانید * و اگر فی الحال بدین دوا قی کرد و نمک بر آورد بهتر، و الا وزن چهار سرخ برچ باریک نموده بآب گولی بسته باز را گرفته از حلق آن باید فرو گذرانید؛ بلا شک قی آرد * و بعد از فراغ استقراغ و خلطه، آب جهت خوردن پیش آرد * و اگر قی بروقت نکند و طبیعت باز سست گردد آنرا باید نائیزه آب تنها کرد، تا نمک بهمه آب از تهیگاه در پیخال بر آرد * بعده نائیزه روغن گاؤ، شیر گرم کرده، قدر سه ماشه بهمه قدری خون ماکیان سیاه قازه کشته دران ممزوج کرده بدهد تا طبع باز قوت گیرد * و در همچنین وقت قدر یک سرخ جندبیدستر که آنرا بچکان² نیز گویند و آن خصیه سگ آبی³ است، بهر نوع که در شکم جانور داخل گردد باید خورانید و بسیار نافع و مجرب است * و این جندبیدستر برای سستی که از هوا زدگی و برودت باشد همه جا بکار آید و آزموده این فقیر است *

اما اگر جانور باز یا هرچه باشد از سبب سختی مسهل سر خود را بجغچاند و بیهوش گردد، آن را در آب برنج شسته و آب اول را ریخته و آب دوم را دران داخل کرده بدست اندکی مالیده ازان آب نائیزه بجانور دهد، و بعد

¹ هالیون H. and سپندان P. *Brassica campestris*. هالیون is Panjabi for 'mustard.'

² جندبیدستر (Janda-bidaatar) *Castor Fiber* (castoreum). سگ آبی is the otter, in Afghanistan called لوگ. I am unable to trace the word بچکان

زمانی جانور را سرنگون کرده و انگشت در حلق جانور داده آب مذکور از دهن جانور بر آرد. و یک نائیزه دیگر نیز بهمین دستور کند * اگر جانور بحال آید و هم پیخال کند بهتر، و الا فتیله را بروغن چرب کرده در صفره^۱ جانور دهد و نائیزه سیوم بدهد - انشاء الله تعالی درست گردد. و این نائیزه سیوم بگذارد تا هضم کند - و الله اعلم بالصواب *

نسخه قنبدیل از شیخ گهاسی میرشکار سعید خانی - نمک هندی بکتوله - فبات بکتوله - قنبدیل بکتوله - زعفران یکدرم^۱ - مشک یکماشه - مومیائی یکماشه - الاچی کلان دانه کشیده یکدرم - همه اجزا را باریک نموده در شش سیر شاهی شیر گاؤ حل کرده بر آتش نرم پخته طیار کند، چون قوام گیرد، قدر دو سیر شاهی روغن گاؤ داخل کرده بجوشاند تا حلوا دستور گردد؛ آن زمان فرود آورده نگهدارد * وقت احتیاج برابر دو نخود در ورق گوشت دل بز جانور را خوراند، و دوسه اوزاق ازان گوشت مذکور بآب سرد تر کرده بخوراند؛ اما فی الفور جانور را بر چکس باید نشانید * پس اگر قوی کرد و لقمه بر انداخت بهتر؛ آنرا چند نوک آب باید خورانید * چون پیخال کرده فارغ گردد، یک بغل سار فوراً کنده و بخون او آلوده تازه گرم بخوراند؛ و عصر دو گنجشک آبداره باز را خوراند؛ و صبح بقضاء الهی خون چشانیده بپراند * و اگر دوا را هضم کند، پس از فارغ شدن از پیخال، سیفه سارو خون آلوده بخوراند و شام یک گنجشک آبداره بدهد - انشاء الله تعالی صبح بپراند * اگر طعمه داری با وقوف و خبرداری کند اشتهای این لقمه صافی تا سه ماه روز بروز زیاده گردد، و اگر خطا کرد سه روز اشتها وفا نکند * همواره طعمه با احتیاط، چنانکه در اصول طعمه داری یاد کرده خواهد شد، بدان موجب بعمل آرد *

بصره * Anus; in Persian and Hindustani. ^۱ درم or درم Dram (a weight).

لحمه صبر از شمع عبد الواحد نوشته شد - نبات بكتوله - صبر زرد سقوطري بكتوله - هر دو را باریک آس نموده آب لیمون هفت توله در ظرف مسی که بی قلعی باشد بر آتش نرم بپزد ؛ اما آب لیمون یک مرتبه فیذازد ، بدفعات چند اضافه نماید ؛ چون بقوام آید فرود آورده نگاه دارد * مقدار یک خوراک باز مغرور در نخود در یک ورق گوشت دل بز بخوراند ؛ و تا زمانی صبر کند که جانور نیز بیضال از لقمه مذکور کرده گرسنه شود ؛ آن زمان اگر شکار میسر آید مبارک است و اگر تاخیر واقع گردد خون چند مقدار بدهد از هر چه موجود بود - و الله اعلم *

صافی باز از عبد الواحد میر شکار - نمک هندی دو ماشه - شب یمانی دو ماشه - شهد سفید چهار ماشه - هر سه را با هم حل نموده قذیل آن قدر داخل کند که بدان گولی بسته شود * آنگاه باز را قدر دو نخود در ورق گوشت صبح بخوراند ؛ چون دو بیضال کند بر آب بگذارد تا بنوشد و هیچ ندهد و تا عصر گرسنه دارد * بعده یک گنجشک آبداره بخوراند ، و صبح خون خورانیده بپراند * و این صافی زیاده ازین طعمه داری نمیخواهد ، وبالخصوص جهت چرخ و بحری است * لیکن اینها را مطابق وزن صدر تمام و همه را یک گولی کرده بطور صافی بدهد * و چون از قی فارغ شود نائیزه آب باید داد ؛ و اگر خود قی نکند نائیزه خردل لازم است ؛ بعده آب دهد ، و شام قدر یک گنجشک گوشت دل بز آبداره کرده بخوراند و صبح بپراند - مبارک است *

سفوف^۱ از عبد الحکیم ؛ جهت باز - زنجبیل یک ماشه - برچ یکماشه - قرنفل یک دانگ - نمک هندی یکماشه - ول^۲ جوانی ،

^۱ سفوف Medicine taken dry and unmixed, a powder (in opposition to an electrolytic).

^۲ ول جوانی , apparently a copyist's error of جوانی.

قضم ناتوره، تخم بنگ، از هر کدام دانگی - نبات برابر همه، که پنجماشه بود - همه اجزا را موجب اوزان گرفته باریک نموده نگهدارد * و اگر جانور نوگرفته را بدهد طیار کند؛ و هم در شکار بکار آید و جانور ناهمواره را بسیار ملائم کند * از سبب کیف، مقدار یک خوراک، وزن یک نخود است؛ و جانوری که مزاج آن اجابت دوا نمیکرده باشد آن را وزن یک ترمس¹ (و آن باقلای مصری را گویند) در ورق گوشت بدهد * جانور نورا، همراه طعمه، و روز شکار، پیش از سوار شدن، باید داد *

لقمه از عبد الحکیم - زنجبیل، نمک هندی، نبات، از هر کدام یکدرم - همه اجزا را باریک آس نموده بعده بیارد شاش کودک، و آنرا سنگناپ بسفالپاره سوخته آتش کرده و دوی مذکور را با این بول پخته خمیر نمایند و گولی چند سازد؛ هر کدام وزن سه سرخ * صبح پیش از سوار شدن چون جانور پرمهره بر اندازد آن زمان در ورق لحم بخوراند، و بعد ازان که دو پیتال کند بپراند - مبارک است *

پرمهره باز؛ از شیخ عبد الواحد - قرنفل یک سیرشاهی - نمک هندی یکسیر شاهی - بول خر سیاه پاؤ آثار شاهجهانی - در یک خمره گلی بر آتش نرم آن قدر جوش کند که قدریک سیرشاهی بول در آن باقی ماند؛ آنگاه فرود آورد و دران ظرف در آفتاب نگهدارد تا دوی مذکور خشک شود؛ ولیکن بوره² گرفته داخل نماید * باز را در ایام زمستان یکعدد قرنفل مذکور در پرپیچیده بخوراند، و جرّه را نصف عدد، و پیغو و باشه را ربع * صبح بعد از انداختن پرمهره بشکار برد؛ اگر صید زود میسر آید، خون همان کافیهست و هر چند خواهی بپران؛ بعده

¹ ترمس یعنی باقلای مصری (Turmus) Lupinus albus (Watt).

² borax, perhaps for Armenian bole. بوره ارمنی

بآبدار سیر کن * و اگر در شکار یافتن دیر واقع شود خون خورائیدن از هر پرندۀ که موجود باشد لازم است و الا جانور از زیادتی گرسنگی عاجز گردد و در پریدن خوبی نکند - و الله اعلم بالصواب *

فصل دوم در معالجهٔ شکار باشد و پیغو حرف شکرة * چون در طلبیدن و بلوئی دادن بعدعی خود رهاوند، چلغو در گلویش بسته دست رو^۱ پرانند، و این طریق پسند کردهٔ استادان است * ولی مبتدیان آنرا مثل شکرة در مشت گرفته بپرانند، اما دست رو بهتر است *

طعمۀ معتاد باشد زیاده از دو گنجشک خوب نیست * چه صبح گوشت بز دهد و چه عصر گوشت زنده، هر چه باشد، از آنچه استادان اتفاق بر آن دارند، تخلف آن بالجزم مضرت رساند * و صافی باشد، نیکو قر از نبات خالی، نیست *

نسخۀ صافی هاده که جهت شکار باشد نافع است * باید که شب لول سینۀ دو گنجشک بی استخوان و پربختوراند؛ صبح چون دو گهری روز برآید و سردی هوا کم شود گولی نبات بآب درست کرده^۲ بدستوری که در فصل باز جهت صافی ساده فوشته شد بدهد * و آب دادن و جمیع آن قواعد اینجا هم بدان موجب بی زیاد و کم بعمل آرد * و برای باشد چهار ماشه نبات، یک خوراک، موافق است؛ و از سه ماشه گرفته تا شش ماشه استادان فرموده اند * و در این ملک

¹ *Dast-raw* is cast from the fist, i.e., not to hold in the hand and throw as is done in the case of the *Shikra*, which is a bird of slow flight.

² *بآب درست کرده*; the sugar-candy, etc., is powdered very fine, till it is as smooth to the touch as fine flour; three to five drops of water are then added, drop by drop, and rubbed in; this makes the powder slightly damp, so that, when tightly rolled in the corner of a handkerchief, it binds into a hard ball that does not break when being forced down the hawk's throat.

باختن^۱ هرچه میرشکاران معاصر بودند کسی این قدر جرأت در زیاده‌ی و کمی اوزان دواهای صائبه و قوی الاثر نکرده؛ ولی در اکثر هنرهای نوادر و غرائب این فن، فقیر جرات نموده مثل این که باشد را در سه روز بر درآج و سارر طیار و گئیرا کرده است و در یک شب دوا در چشم باشد کشیده چشم را کرده و باز نه بسقه است • غرض آنچه هست درین نسخه درج است • و طعمه داری باشد، بعد صافی اول، سیئه یک گنجشک؛ و وقت دریم قدر دو گنجشک خصی؛ و وقت سیوم قدر معقاد باید خورانید؛ و صبح چهارم بشکار باید برد •

نسخه پرمهره باشد • چون باشد را پر جهت خوبی شکار دهند، آنرا هیچ دوائی دیگر دادن روا نیست مگر قرنفل، که نافع ترین دواها است • از سبب نراکت طبع، باشد برداشت سختی دوا نکند؛ قدر خوراک آن نصف عدد قرنفل • و شبی که پرمهره دهند، بهر جانور، چه خورد چه بزرگ، آن شب، سیوم حصه از طعمه معقاد کم کرده باید داد و الا ضرر بسیار دارد؛ شاید صبح بعد از یک و نیم پاس روز برآمده پرمهره را قی کند و وقت شکار قضا گردد •

نسخه خشکه زنجبیل؛ از محمد هاشم میرشکار - اول زنجبیل
را در گوشت ران اسب چاک کرده و دوائی مذکور را در اندرون آن گذارده بر پیمان بدوزد؛ و در دیگ انداخته بر آتش نرم نگهدارد تا خونا ب از آن خشک شود، و هیچ آب دیگر داخل نکند • چون گوشت بریان و سرخ رنگ گردد، از آتش فرود آورده نگهدارد تا سرد شود • آن گاه زنجبیل بر آورده در شکم کبوتر بیابانی انداخته و کذارهای

^۱ باختن the West is specially applied to Khurasan and the district of Kandahar.

شمش دوخته و چند فیتنه پارچه بر آن تر کرده به پیچد و بالای آن گوشت کبوتر گل حکمت کند و در دودی دهن کند^۱ تا پخته شود و آن گل سرخ رنگ گردد و بوی سوختگی پارچه که بر آن گوشت کبوتر اندرون گل پیچیده است برآمدن گیرد. آنوقت بیرون کشیده بگذار تا بفسرد. * بعد ازان زنجبیل مذکور را کشیده ذنب گوسفندی بدار که یک لخت پارچه پیه بود و آنرا چاک کرده دوی مذکور را در آن داخل نموده و کنارهایش بر پسمان دوخته و قدر یک وجب زمینی کافه و گودال نموده ذنب مذکور را در آن دهن کند و تا یکپاس بالای آنجا آتش روشن کند بلکه زیر آتش دان مطبخ که آنجا آتش باشد دهن کردن نیک است. * بعد از سرد شدن آن را از آن پیه بر آورده در آب لیمون چند شبا روز پرورده در سایه خشک نموده بعد از آن در شراب در آتشه تر کند چند شبا روز در همین باشد. * اما آب لیمون و شراب آنقدر باید انداخت که زنجبیل آنرا در چند شبا روز جذب کند و باقی نماند. * چون زنجبیل طیار شود قدر یک توله از آن زنجبیل - و مشک چهار سرخ - مومیائی و بیربوتی از هر کدام چهار هرخ - نبات یکتوله - قرنفل یک ماشه - همه اجزاء را موافق اوزان باریک آس نموده خشک سفوف کرده نگهدارد. * پیش از سوار شدن بنشیند را قدر یک سرخ در ورق گوشت خورانیده بشکار باید برد و اگر در عین شکار شرخی کند دیگر نیز توان داد. * و در هوای سرد و ابر و اگر طعمه زیاده خورده باشد یا هضم نکرده دیر نگهدارد آنرا بسیار نافع است و آزموده این فقیر است. * وزن خوراک باز یکماشه و باز فوراً نفع بسیار کند. و باشه را از یک سرخ تا سه سرخ توان داد و این خشکه از نوادر عصر است.

صافی کشمیری، جهت شکره خوب است • قنبدیل ناشسته نیم سرخ - قرنفل نیم عدد - مصطکی یکسرخ - تخم چرچره یک سرخ - نبات دانگی - همه اجزاء را باریک آس نموده باندکی قند سیاه گولی کند، و شکره را صاف کند بدستور صافیهای معمول؛ و بعد از قی و خلطه بر انداختن، آب دهد؛ پس طعمه داری کرده کلان گیر کند •

لقمه از گوری پاندی که در فصل شکار باز درج است • نصف خوراک باز از همان لقمه شکره را در شکار دادن نیکو گرسنگی آرد و باشد را منع است •
صافی شکره و باشد از بازنامه داراشکوه • نبات ده سرخ - نمک سه سرخ - نیک باریک آس کرده و بآب گولی بسته صبح بطریق صافیها بعمل آرد و آب بعد خلطه انداختن دهد •

صافی باشد • نبات بیست و یکسرخ، یک دانه - بکارد تراشیده باشد را صبح از حلق فرو بگذرانده و بهمان صاف کند؛ و این نیکو ترین مُسهلات است و در شکار خوبگیری کند •

برمهه باشد که جهت شکار نافع است • دار چینی قدر یک جو - نبات دو سرخ - در پز پیچیده باشد را بخوراند و بعد انداختن بشکار برد • برای شکره خوب است و آزموده •

صافی شکره عمل این فقیر که دامی و خانه کریز و آشپانی پخته را همه گیر کند • نمک یکدانه برابر کفار جنگلی تراشیده و آبمال نموده بهمان تنها صاف کند؛ و بعد قی کردن خلطه آب دهد، و طعمه داری کرده بشکار برد - انشاء الله تعالی خوب گیری کند • و اگر از دادن این مُسهل شکره باشدنها نیاید، تا سه روز باید مهلت داد و طعمه داری نمود تا گرسنگی بیفزاید؛ و الا بار دیگر نبات اندک باید داد، یا قدر دو باشد نبات

داناها تراشیده بدستور صافی ساده بعمل آرد؛ و یا قدر سه ماشه نبات در آب تر کرده و قدر یک کنجشک از گوشت دل بز ورق کرده بدان آبداره کرده بخوراند * چون یک پیخال کند بر طغاره آب تنگ دوال باید بست تا بخوردن آب قادر باشد ولی غسل نکند * و این صافی نائب صافی باز است که در فصل شکار باز مذکور کرده شد و مقدار آن بیست و پنج سرخ نمک لاهوری میباشد، و مجرب است ^۱ *.

خشکه شنگرف و گهرنگچی * چنانچه در فصل باز است علی قدر حاله باشد را نیک است *

لقمه باشد و شکرة مجرب است * قرنفل چهار سرخ - صبر سقوطری یکماشه - قنبیل ناشسته یکماشه - کرک ^۲ عرف زعفران چهار سرخ - باریک آس نموده بآب لیمون خمیر کند، و در بار تاتوره سفید جوف خالی کرده در آن داخل نموده بالایش گل حکمت گرفته در دودی درویش ^۳ پخته نگهدارد * وزن یک خوراک باشد قدر یکدانه کال ^۴، و شکرة یکدانه جواری، پیش از شکر خورانیده سوار شود؛ و در عین شکار دادن روا است *

لقمه صافی باشد که بدان بی تصدیع خلطه بر اندازد و خوب گیری کند * نبات سه ماشه - نمک لاهوری یکسرخ - قرنفل نیم عدد - باریک آس نموده بلعاب دهن خود گولی بسته بقواعد صافی داده پس از بر انداختن خلطه آب دهد و طعمه داری کرده بپزند * و جهت باشد صافی

^۱ Vide page 114.

^۲ کرک is Turmeric: *Curcuma longa*. In many books, as here, the name *turkum* is incorrectly given to saffron.

^۳ دودی درویش A fire lit by the poor, and by the qalandar monks. It is called الاول in Hindi, "a fire kindled in a hole in the ground, around which the villagers sit and warm themselves."

^۴ کال, I am unable to trace this word.

سلیم تر ازین نیست * و این از حاجی الیاس است * باشد جانور ریزه
 است و چندان چیزی نیست و از سبب نراکت طبع که برداشت
 دارو نکند نگهداشت او از آن مشکل است *

لقمهٔ سهاگهٔ^۱ بریان از محمد هاشم میر شکار که در فصل شکار باز
 است * قدر نیم سرخ از آن لقمه جهت شکار باشد و شکمهٔ ، فطیر و عدیل
 ندارد و آزمودهٔ این فقیر است *

۱ سهاگه H boraz.

باب ششم



در معالجات شکار جانوران سیاه چشم مشتمل بر سه فصل است



فصل اول در معالجات شکار بحری * چون بحری را چشم وا کنند
در اول این صافی نافع است *

خشکۀ کچله زهره^۱ از حاجی الیاس و آزموده این فقیر است *
کچله زهره سه عدد - تخم مور^۲ (که در هندی آنرا موره گویند و آن برگ
سبز و تخمش بنخم حفا ماند) پنج دانه - قرنفل یک عدد - نمک هندی
دانگی - نبات شش ماشه - اول کچله را پاره و تر کرده تمام شب در آن خسیده
دارد و صبح در دودی درویش گرم کند و چون نرم شود تخم از آن برآورده
و همه اجزا را باریک آس نموده در آن داخل کند و بلعاب دهی گولی بسته
بحری را صبح بدستور صافی از حلق فرو بگذارند و بعد دو پیتخال اگر خود
قی کرده خلطه بر اندازد بهتر و الا نازۀ خردل کرده چون از خلطه فارغ
شود آب باید داد خواه در پیاله اگر در آن عادت کرده باشد و خواه

^۱ کچله زهره (Kuchlā) *Strychnos Nux-vomica*.

^۲ مورد : *Mīrad P.*, the common myrtle ; *Myrtus communis*, is in Hindi *mīrd*.

در نائزه، بهر طوری که خورد * و طعمه داری، بی تخلف، موجب صافیها که سیاه چشم را موافق باشد و در آخر این فصل نوشته خواهد شد، بدانموجب بعمل آرد *

نسخه صافی صبربوداده * اگر جانور بحری بدفعی کند آنرا صبر سقوطی زرد بریان کرده و یک دانه از آن صبر را برابر سر انگشت در قطر، و در طول تا یک بند انگشت، بکار تراشیده و درست کرده و بحری را گرفته از حلق او فرو بگذرانند، و بدستور مسهلات بعمل آرد، و آب بعد انداختن خلطه دهد، و نائزه خردل اگر احتیاج باشد بدهد و الا ضرور نیست *

لقمه قذیبیل که جهت بحری آزموده فقیر است * صبر سقوطی، قرنفل قذیبیل ناشسته، نمک لاهوری، مساری، در شاش کونک کوفته باریک نموده ترکند و بعد زمانی بر آتش نرم پخته چون بقوام آید نگهدارد * قدر خوراک بحری دو نخود، و لگن نصف آن، و چرخ را دو برابر خوراک بحری پیش از شکار در ورق گوشت بز خورانیده سوار شود * و اگر چند قرنفل ناکوفته داخل کند و بهمره دواهای مذکور پخته نگهدارد آن بکار پرمهره آید، و یک عدد آن بحری را کافیست *

صافی از تجربه محمد هاشم میرشکار * نوشادرا تفها یکدانه تراشیده قدر چهار سرخ - بریان کرده بدستور مسهلات بدهد، خصوصا جانوری را که بد فعل و شوخ باشد * و همه قواعد دوا و طعمه داری این صافی، بنمک تفهای بیست و چهار هرخ موافق است و بدان موجب بی کم و کاست عمل نماید و این معجز است *

لَقْمَةُ صَبْرِ سَقُوطَرِي * بار تاتوره را جوف خالی کرده و قدری صبر در آن داخل نموده و گل حکمت کرده در دودی پخته نگهدارد * قدر دانه فلفل بحری را پیش از شکار در ورق گوشت خورانیده سوار شود و در شکارگاه خون چشانیده بپزند انشاء الله تعالی خوبگیری کند * و لکرو چراغ را نیکو نافع است *

لَقْمَةُ تَرَنج^۱ که زیاده عامل تر ازین برای بحری نیست * زنجبیل دو ماشه - اجمود^۲ خراسانی سه ماشه - صبر سقوطری چهار ماشه - قنبیل ناشسته چهار ماشه - بیربوتی پانزده عدد - قرنفل بیست عدد - عاقرقرها دارفلفل مشک از هر کدام یکماشه - نمک لاهوری یکتوله - پودنه سه ماشه - فلفل گرد یکماشه - هلیله^۳ زرد و بلبله^۴ و آمله^۵ از هر کدام دو ماشه - همه اجزا را بهمه آب ترنج محقق بلوغ کرده چون باریک شود شکر سرخ یکنیم توله داخل کرده و باندکی شراب خالص^۶ بقدر مایحتاج داخل نموده معجون کند و نگهدارد * و این لقمه بهمه جانوران سوای باشه عاملست و این حیل از حیل صائبه^۷ این فقیر و آزموده میرشکاران عصر است * قدر مستعمل بحری دو دانه فلفل و زیاده ازین نباید داد و باز و شاهین را فصف آن چرخ و شفقار را سه سرخ و عقاب را پنج سرخ در ورق گوشت پیش از شکار خورانیده شود و در شکارگاه خون چشانیده بر صید کلان پراند انشاء الله تعالی خوبگیری کند * اما این طور دواهای سخت آن زمان باید داد که جانور گیرا و شکار نزدیک باشد *

^۱ ترنج The citron : *Citrus medica*.

^۲ اجمود خراسانی *Carum roxburghianum* (Watt) : a species of caraway.

^۳ زرد هلیله The ripe fruit of *Terminalia chebula*.

^۴ بلبله The dried pulp-fruit of *Terminalia bellerica*.

^۵ آمله The emblic myrobalan : *Phyllanthus emblica*.

^۶ شراب خالص ; in practice this is 'English' brandy.

لقمه^۱ بصری از دهن بیک میرشکار سعید خانی * صبر زرد مقو طری ،
و نمک و نبات از هر کدام بگوید - هر سه اجزا را باریک آس نموده در یک
پاؤ^۱ شیو ماده گاو حل کرده بر آتش نرم بخشد چون بقوام آرند ، مشک ،
مومینائی ، بیرهوتی ، از هر کدام چهار سرخ داخل کند * بصری را پیش
شکار قدر نخود خورانیده سوار شود و در شکارگاه خون چشانیده بپراند -
انشاء الله تعالی خوبی کند * و اگر شکار بدست نیاید قدری گوشت بز
آبداره در شکم ماکیان تکه کرده نیم سیر بخوراند و شکم سیر نباید داد ؛
و روز دریم بپراند اما اگر اشتهای جانور ثابت باشد ؛ و الا نصف وزن
خوراک ازین لقمه داده سوار شود *

لقمه^۱ تلخه^۱ خروس ، که در فصل شکار شاهین درج ست ، بهمان وزن
و دستور جهت شکار بصری عامل است و بتجربه استادان رسیده *

لقمه^۱ از منصور * سهاگم صبر ، نمک لاهوری ، مساری ، از هر کدام یک
سرخ ، همراه شاش کودک حل کرده گولی تازه بسته در ورق گوشت صبح
پیش از شکار خورانیده سوار شود - انشاء الله تعالی کلنگ گیرد * اما اگر صبح
این را بدهد بگاه تر دهد ، و چند مقدار آب جانور را دهد و چون از پیغال
آب فارغ شود بپراند * و اگر آب بر غبت خود نخورد احتیاج نیست ؛ خون
چشانیده بپراند ؛ مبارک است *

صافی قند سیاه و نمک ، که متعارف میرشکاران یقجاب است و اوزان
آن در فصل شکار چرخ مذکور کرده خواهد شد - جهت بصری بغایت
آزموده و بی نظیر است *

^۱ پاؤ H. is a quarter of a 'seer,' and a seer is about 2lbs.

لقمه کوار بوئی^۱؛ اختراع این فقیر و آزموده میر شکاران عصر است و
 عدیل و نظیر ندارد • بیارد کمیله دو توله اما شسته و پاک کرده باشد
 و صبر سقوطری یکنیم توله - نمک هندی یکنوله - زنجبیل چهار ماشه - همه
 اجزاء را باریک آس نموده بلعاب کوار بوئی^۱ قرص سازد و بر سفالپاره آب
 نارسیده نهاده بو آتش ملائم چنان با احتیاط پزد که خوب سرخ شود و نسوزد
 و خام نماند و آنرا هر بار بگرداند تا هیچ طرف قرص سوخته نگردد؛
 آنگاه آنرا در سایه چند روز نگهدارد تا خشک شود؛ پس باریک آس
 کرده بآب لیمون صلایه کرده قرص سازد و در آفتاب خشک کند؛
 و بعد در شراب دو آتشه سحق کرده این دواها را داخل کند؛
 مشک، مومدائی، بیربوتی، کرکم، عرف زعفران، از هر کدام یک
 ماشه - بشراب مذکور صلایه کرده و گولیا برابر دانه فلفل و بعضی
 برابر دانه نخود ساخته در سایه خشک کند • بحری را یک گولی
 خورد که برابر فلفل باشد بدهد و شاهین را هم یک گولی خورد؛
 چرخ را دو گولی گلان، و عقاب و زمج را پنج تا هفت گولی گلان،
 روز شکار، پیش از شکار، در ورق گوشت خورائیده بپرانند و آب کم دهد،
 و خون بسیار دادن نیک است • و اگر بحری از یک گولی خورد رام نگردد
 آنرا یک گولی گلان باید داد؛ دو گولی روا نیست •

نسخه سفکذاب بدخشانی که در فصل شکار شاهین درج است، بهمان
 دستور و وزن بعمل آرد، و این از باز نامه^۲ میر شمس الدین بن حکیم
 خوشحال خان است و بتجربه این فقیر رسیده، و خیلی عمل این دیده
 شده، و شاهین و بحری را نظیر ندارد •

^۱ کوار (kōwār) *Sida cordifolia*.

صافی لسان العصافیر^۱ یعنی اندرجو تلخ^۱ و صبر و نمک و فبات - در فصل شکار چرخ درج است - همان دستور و وزن جهت بحری از جمله تجربیات است •

صافی قند سیاه و روغن گاو که در فصل شکار شاهین درج است ؛ بهمان وزن و دستور بعمل آرد ، که برای بحری فافع ترین صافیها است ؛ و این ، جانور سرکش را نیک است ؛ ولیکن اول اندکی روغن ماده گاو در حلق جانور ریزد و بالای آن گولی دهد و این مجرب است ، و از باز نامه بادشاهزاده دارا شکوه • و اگر جانور شاهین و بحری بهمین صافی باشند ، نباید آنرا این نایزه بدهد •

ادویه که در نایزه دهند • نبات دانگی که شش سرخ باشد - و نمک قدر یک نخود - قرنفل دو عدد و مشک برابر یکدانه ماش - ^۲ زنجبیل قدر یک نخود - همه اجزاء را در آب حل کرده و از پارچه صاف نموده در نایزه بدهد ؛ آب زیاده از یک توله نباشد • و بعد از فارغ شدن ، آب شیر گرم دهد • چون از پیدخال آب فارغ گردد سیئه یک سارو بخوراند و بهمین قناعت کند ؛ و عصر دو گنجشک آبداره بخوراند • و صبح دوم مرغ بر طلبه دهد و نیم سیر کند و شام گرسنه دارد و یک گنجشک مع پر و بازو و استخوان چنانچه رسم پرمهره است بدهد بایک عدد قرنفل دران پیچیده ؛ و بعد انداختن بشکار برد - انشاء الله تعالی خوب گیری کند و بغایت نیک است •

نسخه پرمهره بحری • زنجبیل یک سرخ - دارچینی قدر چهار جو - نبات یک ماش - در پر پیچیده بخوراند ؛ و اگر خود نخورد بحری را گرفته

^۱ *Holarrena antidysenterica* : Kurohi or Conessi لسان العصافیر or اندرجوی تلخ
bark

^۲ ماش *Phaseolus radiatus*.

از حاق او باید فرو گذرانید ؛ و صبح بعد از انداختن پرمهره خون خورانیده
باید پرانید •

نسخه پرمهره دیگر • برج خراسانی ، که چوبهایش سطر بود ، پوست
ازان دور کرده و پارچه بشاش کودک تر کرده پیچیده بر آن گل حکمت
کند و در دودی درویش دهن کرده پخته نماید • چون گل حکمت
نیکو خشک و سرخ گردد بر آرد و شب نگهدارد تا سرد شود • صبح
ازان در آورد و هرگاه که خواهد خورانیدن ، قدر یک ماشه برج که یک تکه
چوب باشد در پرمهره پیچیده بخوراند ، و صبح بعد از انداختن پرمهره
خون چشانیده بپراند •

نسخه پرمهره دیگر • گهونگی سفید یکدانه - قرنفل یک عدد - سهانه
تیلای یک سرخ - بیربوتی یک عدد - در پرده‌ای گوشت پیچیده بخوراند
و این از جمله تجربات است •

لقمه از حکیم ولد فیروز میر شکار غازیخانی • زنجبیل یکماشه - برج
یکماشه - قرنفل یک ماشه - دلجوان^۱ دو ماشه - نمک هندی چهار سرخ -
دار فلفل و بیربوتی از هر کدام یکماشه - صبر سقوطری دو ماشه - قنبیل
ناشته سه ماشه - همه اجزاء را باریک آس نموده و چند سفالپاره‌ها گرم
کرده و در قدری شاش کودک سرد کرده دوی مذکور را در سنگتاب معجون
کند • و قدر مستعمل آن اگر در ورق گوشت بدهد دو سرخ کافیهست ؛
و اگر شب قدری از طعمه معتاد کم کرده بخوراند ، و دوا را در پاره پوست
گودن مرغ پیچیده و بهمراه پرمهره دهد ، پس باید چهار سرخ باستعمال
آورده ؛ مجرب است ، و بهر دو طور نیکو عمل کند •

^۱ دلجوان I am unable to trace this word.

نسخه خشک صبر سقوطری از حکیم میر شکار • صبر سقوطری را در پارچه پنبه‌ای و در شاش کودک تر کرده و گل حکمت نموده و در دودی درویش پخته و بر آوده سرد کند. با نبات هموزن باریک آس نموده روز شکار قدر دو سرخ در ورق گوشت خوراند و خون خورانیده بپزند •

پرمهره از حسن میر شکار • صبر قدر یکدانه جواری - و نبات سه سرخ - در پرها پنبه‌ای و بعد هضم طعمه بحری را بدهد • و صبح بعد پرمهره بر انداختن بشکار باید برد و شب اول زیاده از سه گنجشک طعمه نباید داد که اشتهای دوا بامقلا مبدل نشود •

فصل دوم در معالجه شکار شاهین • جانور شاهین بسیار سخت طبع و درشت است. و یکایک بار زیادتی و استعجال نباید کرد؛ یا از حدت دوا خواهد مرد (چرا که بچه و گاهی دوا ناخورده برداشت چه طور کند؟) و یا آنکه از نادانی صغر و بچگی اثر دوا نفهمد و بگیریزد و کم گردد؛ و یا غالب این است که بجگر جانور داغ رسد و هلاک شود • میر شکار را فکر آبرو و سرخروئی خود و سلامتی جانور هم لازم است و آن در احتراز کردن از مسطور صدر است •

صافی ساده • اول نبات تنها کوفته و باریک نموده قدرش ماشه بآب یا گلاب گولی بسته بقواعد صافی ساده که در فصل شکار باز درج است بعمل آرد؛ مگر در صاف کردن سیاه چشم و گلال چشم این قدر تفاوت است که باز آب خود بمقار خورد. و سیاه چشم اکثری آب بطور باز خورند و بعضی نخورند. پس آنها را آب بنائزه باید داد • و از استخوان کلنگ و عصار و یا هوبره عرف تعذری ماسوره سازند؛ ماسوره را اندرون حلق

جانوران بقدری فرو برد که هر ماسوره^۱ تا به حوصله رسد و از حوصله پائین به روده بردن خطا است *

نسخه^۲ صافی اسکندره^۳ • شنجرف یکسرخ - مومیائی یکسرخ - قنبیل ناشسته چهار سرخ - نمک لاهوری چهار سرخ - شب یمانی یک سرخ - بیزبهویی یک عدد - شکر طبرزد دو ماشه - اسکندره ناگوری^۴ در آب سائیده و بدان آب گولی بندد؛ و صبح شاهین را گرفته و از حلق او فرو بگذرانند؛ و بعد از دو پیخال، آب در نائزه دهد، و بعد از دو پیخال دیگر اندکی آب بار دیگر هم بدهد • و چون صاف شود و از قی و پیخال کردن فارغ گردد، قدر یک گنجشک گوشت فاخته و یا کبوتر بخون گرم آلوده باید خورانید؛ و شام سینه چهار گنجشک بآب تر کرده بخوراند • و صبح دوم قدر دو گنجشک گوشت بز، آبداره کرده بخوراند، و در روز دیگر طعمه داری کرده بر مایان گرم نموده بشکار برد • و بعضی شنجرف دو سرخ با استعمال آورده اند • و شاهین را در ابتدای زمستان وقت صاف کردن در آفتاب باید نگهداشت؛ و اگر هوا ابر باشد پس آتش در خانه افروخته و گرم نموده در خانه گرفته بنشیند و آب شیر گرم دهد که نافع است •

نسخه^۲ لقمة تلخه خروس که در فصل شکار باز درج است • بهمان وزن و دستور شاهین را دادن اشتهای بسیار دهد؛ و در شکار، جانور بد عادت را رام گرداند •

صافی شنجرف • صبر سقوطری دو سرخ - نمک لاهوری دو سرخ - شنجرف دو سرخ - قنبیل ناشسته چهار سرخ - گهونگهی سفید یک

^۱ ماسوره properly a reed for playing on: in the sense of "flute."

^۲ اسکندره ناگوری (aspanth) *Withania somnifera* (Watt).

دانه - دانه‌ای دار فلفل هفت دانه - نبات شش ماشه - بآب یا گلاب سائیده گولی بسته صبح شاهین را گرفته گولی بخوراند؛ و چون صاف شود قدر یک گنجشک بی استخوان تہوار آبدارہ کرده بخوراند، و چند روز طعمہ داری کردہ ماکیان زیر پایش کشند و گرم نموده بپرانند *

نسخہ لقمہ شنگرف صغیر • قنبیل ناشسته دو سرخ - شنگرف دو سرخ - صبر سقوطری یک سرخ - نبات دو ماشه - زعفران دو سرخ - گھونگچی سفید یکدانه - همه اجزاء را باریک آس نموده بآب لیمن گولیا برابر ماش سازد • وقت شکار شاهین را دو گولی، و باز را یک گولی در ورق گوشت خورائیده بشکار برد و خون چشائیده بپرانند *

نسخہ صافی دار فلفل • شنجرف دو سرخ - صبر سقوطری یکسرخ - دانه دار فلفل دو ماشه - نمک یک سرخ - مشک دو سرخ - قنبیل ناشسته چهار سرخ - نبات شش ماشه - همه اجزاء را باریک آس نموده و با قند میا، آنقدر کہ بدان گولی شود، بقدد و قدر دو ماشه از حلق جانور فرو بگذارد و انتظار می باشد • بعد از دو پیدخال و قی کردن، آب شیر گرم دهد، و بعد فارغ شدن بگوشت فاخته بخون آلودہ سیر کند، و زیاده از یک بغل فاخته نباید داد؛ و عصر قدر دو گنجشک آبدارہ خوراند؛ و صبح مرغ دهد؛ و گرم کردہ قدر سه گنجشک آبدارہ گوشت بز در شکم ماکیان تکه کرده نیم سیر کند؛ و شام بر همان قناعت کند، و صبح سیوم خون چشائیده بپرانند *

نسخہ لقمہ عمل بلادر^۱ • صبر قدر یکدانه ماش، باریک نموده و با روغن بلادر گولی کردہ و در ورق گوشت خورائیده و بعد از زمانی قدر

^۱ balâdur, the juice of *Semecarpus anacardium*.

یک گنجشک گوشت فاخته بخون او آلوده بخوراند ؛ و عصر قدر دو
گنجشک آبداره خورانیده بهمان قناعت کند ؛ و صبح دوم خون چشانیده
بپراند • زنهار که آبداره ندهی که ضرر دارد •

لقمه از شادی بیدگ • چنانچه در فصل شکار باز فوشته بدانموجب
وزن و طعمه داری بعمل آرد ؛ بغایت مجرب است •

لقمه ههاگه • شنکرف یکسرخ - سهاگه یکسرخ - باریک آس کرده
در ورق گوشت خورانیده بشکار برد ؛ اما در شکار جستن دیر نباید کرد
و خون چشانیده باید پرانید • و اگر صید میسر نیاید بر ماکیلان سیر کند •

لقمه گهونگچی • بیر بهوئی یکعدد - گهونگچی سفید یکعدد - این هر
دو را باریک نموده در ورق گوشت خورانیده سوار شود و بعد یک پیخال
بپراند •

نسخه لقمه گهونگچی، نوع دیگر • قرنفل یکعدد - نبات یکماشه -
گهونگچی سفید یکعدد - بدندان خاویده در ورق گوشت خورانیده بعد یک
پیخال بپراند •

نسخه هنگذاب بدخشانی • چند ترب را در سایه خشک نموده قدر
نیم توله از آن بر سفالپاره آب نارسیده نهاده آتش کند تا بسوزد ؛ و بعد ازان
آن خاکستر را در دو توله آب تر کرده و هفت سفالپاره که هر کدام برابر
بهلولی^۱ باشد در آتش سوخته و در آن آب سرد کند ، و بگذارد تا صاف
شود • پس آن آب صاف را در ظرف دیگر فروز آورده و از پارچه گذرانده
و قدر یک گنجشک گوشت بز در آن تر کرده بخوراند • و اگر صبح بخوراند

^۱ بهلولی Probably the name of a coin of Sultān Bahlūl Lodī, who died in 1488 A.D., after a reign of about 39 years.

ظهر بشکار برد، و اگر عصر داده باشد صبح بشکار برد، و این تکراراً بتجربۀ فقیر رسیده و این را از نوادر روزگار توان دانست.

پرمهره مبر • برچ قدر چهار جو - سقوطی بوداده قدر یکدانه جواری - زنجبیل یکنیم سرخ - نمک لاهوری قدر یک عدس - نانخواه^۱ هفت دانه اینهمه را در برها پیچیده شاهین را خوراند • و صبح بعد از بر انداختن پرمهره خون چشاییده بشکار برد.

صافی صبرسقوطی • قرنفل دو عدد - نمک یکماشه - قند سیاه درماشه صبرسقوطی برابر یکدانه جواری - نبات چهار ماشه - اینهمه را باریک آس کرده و بی آب گولی بسته صبح بدستور صافی متعارف صاف نماید • و بعد از خلطه بر انداختن آب باید داد • و نائزه خردل دادن تعلق باحتیاج دارد • و چون فارغ شود طعمه داری نموده بپراند - انشاء الله تعالی خوبگیری کند.

نسخۀ نائزه شاهین • اگر شاهین را بصافی اشتها بهم نرسد او را این نائزه باید داد • نبات دو ماشه - نمک قدر یک نخود - قرنفل دو عدد - زنجبیل یکسرخ - مشک برابر دانه جواری - مومیائی مساوی - همه را باریک آس نموده در دو توله آب تر کند و شاهین را عصر، طعمه از معتاد سیوم حصه کم کرده بی استخوان بخوراند؛ و صبح در قباچه کرده و کلاه برداشته ماسوره^۲ در حوصله او رسانیده دوا از پارچه صاف کرده در نائزه بیزد؛ پس کلاه داده از قباچه کشیده بر دست باید گرفت تا که مثل مسهل در پیضال کند • پس آب شیر گرم دهد تا صاف شود، و تمام روز گرسنه

^۱ نانخواه Carum copticum. Hindi, Ajwain.

^۲ ماسوره "Beed; tube." See note 1, p. 133.

دارد. و عصر قدر یک گنجشک گوشت دل بز آبداره کرده بخوراند. و روز دیگر طعمه داری بدستور طعمه داری و صافیا کرده سیوم روز بشکار برد.

نسخه پرمهره کبیر، بموجبی که درشکار باز درج است بی کم و کاست بعمل آرد. و آن در اصل معالجه شاهین است. چون باکتر بازان بد فعل موافقت کرد لهذا در آنجا درج کرده شد. بهمان اوزان بعمل آرد زیرا که در طبیعت باز و شاهین تفاوت نیست.

پرمهره برج تنها که در شکار بصحرای نوشته شده. جهت شاهین بهمان وزن و ترتیب مجرب است و نفع بسیار کند.

پرمهره زنجبیل. زنجبیل قدر یک نخود تنها در پرها پیچیده بشاهین خوراند. و صبح بعد انداختن پرمهره خون چشانیده ببراند.

لحمه صافی سعید خانی. قنبیل شسته سه توله - نبات دو توله - نمک لاهوری دو توله - زعفران یک توله - هر چهار اجزاء را موجب اوزان باریک آس نموده در نیم پاؤ از آثار شاهجهانی شیرگاو تر کند و در پنیل مس بر آتش کم پخته. چون بقوام حلوائی تو رسد آن زمان قدر دو سیر شاهی روغن گاو داخل نموده با چوبی وقت پختن میگردانیده باشد تا داغ نرسد. و چون روغن دران جذب شود فرود آورده. در ظرف شیشه و یا چینی. و اگر آن نباشد. در قوطی چوبی نگاهدارد. و وقت احتیاج چهار سرخ از دوا در ورق گوشت دل بز شاهین را صبح بخوراند. و بهمان قناعت کند و منتظر شود تا آن ورق گوشت و دوا هر دو را شاهین قی کرده براندازد. و گرسنه دارد قازمانی که از قی کردن و پیدخال کردن باز ماند. و البته چند مرتبه قی و پیدخال خواهد کرد. چون فراغت حاصل آید. گوشت بغل

1 Kabir means simply "great": saghir occurs further on, on p. 140.

سازو خورانیده بهمان تهور قذاعت کند، و عصر قدر دو گنجشک آبداره دهد، و صبح دریم خون چشانیده بپراند * و اگر جانور سخت باشد، یک روز دوا داده، و طعمه داری به موجب صدر کرده روز سیوم بشکار برد و خون خورانیده بپراند *

صافی اندر جوتلج * زیره سفید که از محمد هاشم میرشکار در شکار باز نوشته شد بهمان وزن و دستور شاهین را که بد عادت و بی اشتها باشد دادن اثر بسیار کند؛ مگر تفاوت همین است که سیاه چشم را اگر خود قی نکند و نیفتدازد، آن زمان نائزه شیر خردل دهد؛ و طعمه داری موجب مسهلات دیگر است *

صافی صبر * نبات شش ماشه - نمک برابر دانه باقلی کبیر - و صبر زرد سقوطری برابر نمک - هر سه اجزاء را موافق اوزان حبها بکارد تراشیده اول هردو حب آخر الذکر شاهین را گرفته بدهد، و بماند تا خلطه بر اندازد؛ و اگر فرصت کند خردل بنائزه دهد * چون از قی فارغ شود، نبات تنها آنزمان باید داد؛ و جانور را گرفته از حلق او فرو بگذراند، و اندکی آب همراه نبات دهد، و بردست گیرد تا چذد پیخال کند، بعد ازان آب بقاعده خوراند * و چون صاف شود طعمه داری بموجب مسهلات دیگر است؛ این از جمله تجربیات این فقیر است *

نسخه فتیله شاهین * نمک هذمی یکتوله - نبات سه توله - زنجبیل یکتوله - همه را کوفته و در شاش کودک سائیده و قدری پشم دران تر کرده و در سایه خشک کرده نگهدارد، و وقت احتیاج دواها را درین فتیله دوخته بدهد، یعنی دواها مثل برچ پخته، و زنجبیل پرورده، و قرنفل، و دار چینی پیچیده بریسمان ابریشم سبز باید دوخت * و آنچه تدایي بطبیعت جانور موافقت کند بکار برد *

نسخهٔ لقمهٔ کرمهٔ مار درمن که در هندی آن را مار دهامن^۱ نامند •
 لقمهٔ که از کرم آن سازند، و بهمان طور که در شکار باز نوشته و وزن داده بعمل
 آرد؛ و این از میرشکاران عمدهٔ آزموده شده و در بازنامهٔ دارا شکوه درج
 است، و از نوادر روزگار توان دانست • و این لقمهٔ قدیم برای شاهین
 است، لیکن در شکار باز ازان نوشته، که جهت باز سخت بد سیرت نفع
 بسیار دارد و بتجربه رسیده •

لقمهٔ بجهنناک^۲ تیلیا • سعد کوفی^۳ عرف ناگرموئیه چهار ماشه - کافور
 یکماشه - کچله یک ماشه - بیخ حنظل^۴ یکماشه - مومیائی یکماشه -
 قرنفل یکماشه - مشک یکماشه - زعفران یک ماشه - صبر زرد سقوطری
 دو ماشه - قنبیل شسته شش ماشه - بیر بهوئی یکماشه - زنبور سیاه یکعدد -
 مغز گربهٔ سیاه یکتوله - مغز و سینه و پیه جانور بهوجنگه^۵، (و آن سیاه
 رنگ مرغیست و دم دو شاخه دارد) - و هر چهار پای و مغز موش پران
 که در هندی گلهری^۶ نامند - پوست بیخ کنیر^۷ مفید یکماشه - بجهنناک
 تیلیا یکماشه - بیخ اندرائن^۸ - در شراب تر کرده صبح همه دواها را بهمراه
 همان سحق بلیغ نماید تا نیکو باریک شود؛ بعد ازان بر اندک آتش پخته
 نگهدارد • شاهین و بحری را از برابر یکدانگهٔ فلفل تا یک نخود توان داد.

^۱ Zamenis mucosis, popularly supposed to suck cows.

^۲ Aconitum ferox: the Indian Aconite.

^۳ Cyperus scariosus.

^۴ Ar., Citrullus colocynthis: colocynth.

^۵ Bojanga or bachanaga, the common Drongo-shrike or 'King-crow' (*Dicurus macrocerus*), called in the Derajat Kāl-kayichā. It figures largely in Indian folk-tales.

^۶ the common Indian Ground Squirrel (*Sciurus Palmarum*) called gilohri in Hindustani.

^۷ Nerium odorum: sweet-scented Oleander.

^۸ H., Citrullus colocynthis: colocynth.

و چرخ را دو نخود تا سه نخود توان داد • صبح در ورق گوشت خورانیده
سوار شود و بر شکار متیقن برود که خالی نشود • و اگر از قضا صید میسر
نیاید بر ماکیان سیاه سیر کند؛ و وقت پرانیدن خون چشانیده به پراند •

پرمهرهٔ صغیر نائب کبیرا • نمک یکسرخ - زنجبیل و برچ، از هر کدام
یک سرخ - نبات چهار سرخ - قرفل یکعدد - مومیائی و مشک، از هر کدام
قدر یکدانه جواری - شب در پوست گردن مرغ دوخته بدهد و صبح بعد
بر انداختن پرمهره بشکار برد - خون چشانیده بپراند •

لقمهٔ سهاگهٔ تیلیا • نوشادر صبر سقوطری و نمک آشوری، از هر کدام
یکماشه - نبات سه ماشه - سهاگهٔ تیلیا دو ماشه - بهم باریک آس کرده
نگهدارد؛ پیش از شکار قدر دو سرخ تا چهار سرخ، شاهین و بحرری را
دهد - چنان باشد که از صید انشاء الله تعالی خطا نکند، و آزمودهٔ فقیر
است؛ اما خون چشانیده بپراند •

سنگتاق صبر • نبات یک توله، در سه توله پیشاب تر کرده، و قدر چهار
سرخ صبر جدا در آب تر کرده، و قدر یک گنجشک گوشت دل بز ورق
کرده در آب صبر تا یک گهوی تر کند و بعد از آن آب دیگر شسته و تلخی
کشیده آنکه چند سفالپاره گرم درشاش که نبات در آن تر کرده باشد
انداخته سنگتاق کند؛ و گوشت مذکور را در آن سنگتاق شیرین کرده
عصر بخورند و علی الصبح بپراند؛ اشتها آرد که چه توان تعریف نمود •
وقت شکار خون چشانیده بپراند •

لقمهٔ نسخهٔ شب یمانی که جانور را صاف کند، و این جهت شکار
قائم مقام صافی سعید خانی است • قنبیل دو ماشه - یدرهوتی دو سرخ -

¹ "Substitute." نائب : vide p. 137, note 1 صغیر

² This luqma is a favourite in Gbhaoh-Hazra.

مومیائی دو سرخ - بآب لیمون آس کرده و چهار ماشه شب یمانی باریک داخل کرده گولی برابر مغز بادام سازد • شاهین و بحری را نصف گولی در ورق گوشت خوراند ، و بعد صاف شدن تهنوار خون آلوده قدر یک گنجهشک خورانیده ، و عصر دو گنجهشک آبداره ؛ و صبح دوم خون چشانیده بپیراند ، و بعد از چند روز که گرسنگی باقی نه ماند ، تجدید آن لازم است ؛ و چرخ و زمج را یک گولی باید داد •

پرمهره از حسن میر شکار • صبر قدر بکدانه فلفل - نبات یک ماشه - در پرها پیچیده بخوراند • و شبی که این پرمهره دهد طعمه سه گنجهشک کانیدست ؛ و بحری را نفع بسیار کند • وقت شکار خون چشانیده بپیراند • مجرب است •

پرمهره از یعقوب علی باز دار • بیارد ذنب گوسفند و آنرا چاک کرده زنجبیل چهار توله - بر چ خراسانی یکتوله - این هر دو ناکوفته باشد ؛ و آنچه کوفته داخل کند ایفست ، شوفیز^۱ سه ماشه - برنگ کابلی^۲ شش ماشه - دارچینی سه ماشه - قوففل سه ماشه - شملیت^۳ صرف حلبه^۴ شش ماشه - همه اجزاء را یکجا کرده هرچه کوفتنی باشد کوفته داخل نماید ، و زنجبیل و بر چ سالم باشد ؛ و آنها را دران پیه ذنب مذکور دوخته و در زیر آتش دان که چهار پاس دران آتش متصل روشن شده باشد دفن کند ؛ و چون چهار پاس بگذرد بر آورده بگذارد تا سرد شود ؛ بعد ازان کشیده نگهدارد • وقت احتیاج قدری ازان زنجبیل در پرمهره پیچیده دهد ؛ اثر قوی دارد • و اگر جانور سخت طبیعت باشد قدری بر چ ازان باید داخل نمود •

^۱ شوفیز *Nigella sativa*.

^۲ the fruit of *Myrsine africana* برنگ کابلی

^۳ شملیت *Trigonella Fenum-graecum* : the Fenugreek.

نسخه خشکه که از زنجبیل پخته و غیره سازند • زنجبیل یک توله - مشک و مرمیائی چهار سرخ - قرنفل دو ماشه - برچ پخته یکماشه - قنبیل پرورده آب لیمون یکماشه - دارچینی چهار ماشه - نبات یکتوله - همه را کوفته باریک نماید • جهت گلال چشم قنبیل ساده بآب شسته نیک است، ولی برای هدیه چشم پرورده لیمون خوب است • و برچ و زنجبیل نیز به همین دستور، بعد پختن در دُنب گوسفند، در شراب پروردن ضرور است؛ هم جهت بومهره و هم جهت خشکه نافع است •

نسخه صافی گوشت ماردهامن • گوشت خشک ماردهامن سه سرخ - شنکرف یک سرخ - تخم چرچره دو سرخ - قرنفل دو عدد - قنبیل ناشسته چهار سرخ - نمک لاهوری چهار سرخ - نوشادر تصعید نموده آفتابی دو سرخ - همه اجزاء را باریک آس نموده بآب لیمون گولی بسته باید نهاد • و شام چهار گنجشک بی پر و استخوان خوراند؛ و صبح دواى مذکور را بدستور صافی بعمل آرد؛ و آب دادن بعد خلطه انداختن و طعمه داری همه بنوع مسهلات دیگر است؛ و خردل دادن (مگر بضرورت) روا است و الا نتوان داد • و پس هر صافی طعمه داری لازم است • و هیچ دوائی جهت جانور شاهین از گوشت ماردهامن و شنکرف و گبونکچی عمده تر نیست، مگر بلاد که آن نیز سم است •

بومهره از محمد هاشم میرشکار • زنجبیل و برچ و قرنفل هر سه اجزاء را در دو آب بول خرو شراب تر کرده در ظرف سفال زیر زمین دفن کند • یک هفته بعد ازان در سایه خشک کرده نگهدارد؛ وقت احتیاج قرنفل یکعدد - و برچ و زنجبیل از هر کدام یک سرخ - در پرها پیچیده بشاهین بخوراند؛ صبح بعد بر انداختن بومهره خون چشائیده ببرانند - انشاء الله تعالی اشفا غالب آرد •

نسخه صافی، آزموده این فقیر و از تجربات عسکرخان • نبات
 دو ماشه - نمک سیاه عرف سونچر^۱ پنج سرخ - دار فلفل پرورده آب
 لیمون و دانه الاجی و مالکنگنی، از هر کدام دو سرخ - مشک و مومیائی
 و کافور و شنجرف، از هر کدام نیم سرخ - همه را بهم باریک آس نموده
 با مغز گنجشک گولی بسته نگهدارند؛ و عصر طعمه بی پر و استخوان،
 سیوم حصه از معنای کم کرده بخوراند؛ و صبح بدستور صافی شاهین را گرفته
 حب دوا را از حلق جانور فرو بگذارند و بر دست گیرند تا صاف شود •
 دوسه روز طعمه داری کند با احتیاط، و چهارم روز خون چشانیده بپرانند •
 و خردل جز بضرورت ندهند مگر آنگاه که خود خلطه نیاندازد • و این
 صافی برابر ده نسخه است بلکه نیکوتر از ده نسخه است •

نسخه فقیله شاهین، از باز نامه دارا شکوه • بیارد بچه سگ که از
 ولادت او سه ماه گذشته باشد و او را کشته و خونس در ظرفی گرفته قدری
 پنبه در آن خون نیکو تر کند چنانچه خشک نماند؛ و قدری زنجبیل
 کوفته آماده دارد؛ آنگاه شکم آن سگ بچه پاره کرده از رودگان و امعا
 صاف نموده دوا می مذکور را که کوفته باشد در شکمش بپاشد، و پنبه مذکور
 در شکم سگ بچه انداخته هر دو کنار پوست را بدوزد تا بخار ازان
 بر نیاید؛ و در یک دیگ سفالین نهاده دهن دیگ را بتکید بقد کند؛
 و آتش ملایم دهد تا آنکه گوشت مهرا^۲ شود؛ و آتش خشک گردد؛ بعد
 ازان فرود آورده نگهدارد تا سرد شود؛ پس پنبه مذکور بر آورده نگهدارد
 و در سایه خشک کند • وقت احتیاج، دوائی که در فقیله دادنی باشد
 در همین پنبه پیچیده و دوخته بدهد؛ و این از دیگر فقیلهها اشها زیاده

^۱ سونچر or سانچر, a black rock salt, much used medicinally.

^۲ مهرا Well-boiled.

آرد • اما وقت پختن سه آثار شاهجهانی آب داخل نماید. بعد ازان آتش دهد که گوشت بی آب خواهد سوخت و داغ بدو رسد و اثر نکند •

نسخه نوشادر آفتابی • نوشادر خالص نیم آثار باریک آس نموده در دو آثار آب تر کند و آن را با فقیله پشم بچکند؛ و چوک بته مانده کار نیاید؛ پس آن آب صاف را در آفتاب تیز نگهدارد و چند پاره فی دران آب اندازد تا هر چه خشک شود بدان پاره های فی چسبند و هم بکنار ظرف که دران است • چون آبش خشک شود ازان بر آورده نگهدارد • وقت شکار شاهین را یکسرخ و بصری را هموزن آن، و باز را نصف وزن آن دهد • و اگر در لقمه یا پرمهره نوشادر لازم شود ازین تصعید شده باید داد، و این لطیف تر بود از دیگر نوشادرها، و بهر حال نیکو اثر کند •

نسخه لقمه نوشادر تصعید کرده آتش • بیارد نمک هندی و شب یمانی وزن مساوی - باهم در دیگ سفال انداخته دیگ دیگر عرض سرپوش بران دهد، و هر دو را گل حکمت کند، و آتش دهد از پاچک دشتی، تا هر دو خاک شود؛ و بعد سرد شدن بر آورده نیم پاؤ ازان خاکستر مذکور با نیم پاؤ نوشادر باهم باریک آس نموده و در دیگ گلی بنوعیکه جهت کلس^۱ کردن نمک و شب یمانی نوشته است بعمل آرد؛ بلکه آنجا دیگ دریم بالا دادن معاوضه سرپوش چندان ضرور نیست، که در آن همه را خاک کردن است و در این جوهر اصلی بر آوردن است • آنچه از نوشادر در دیگ سرپوش چسپیده بماند همان را باید اصل دانست و آنچه در دیگ پائین بته ماند آن کثیف باشد و بکار نیاید • چون باینحالت رسد باز دیگری باید کلس نمک و شب یمانی باهم وزن بدستور صدر

^۱ کلس کردن a chemical term; "to purify over fire."

آتش دهد؛ و مرتبهٔ سیوم نیز بدستور مسطور بعمل آرد • سه مرتبه نوشادر را باید تصعید کرد، و هر مرتبه که تجدید کند کلس مذکور را سر نو اندازد • و این از تجویز این فقیر و آزمودهٔ میر شکاران وقت است • هیچ لقمهٔ این قدر اشتها نیارد که این لقمه آرد • وزن خوراک شاهین قدر یکسرخ، و بحری یک سرخ، و باز قدر یک برنج، و باشه را منع است، و شکره را نیم برنج، لگر را هم وزن بحری، و چرخ را دو سرخ، و جانور سخت را قدری زیاد توان داد • و این بسیار زود دار است از لقمه های دیگر، و این لقمه از آفتابی سخت تر است، مگر نسخهٔ بالادر که آن پرزور تر از این معاینه شده •

لقمهٔ شادی بیگ • قنبیل شسته چهار سرخ - قرنفل دو سرخ - مشک یکسرخ - مومیا ئی مساوی - زعفران دو سرخ - بیرهوئی یکعدد - صبر سقوطری دو سرخ - نبات یکماشه - شنجرف دو سرخ - کافور یکسرخ - نمک لاهوری چهار سرخ - بآب لیمون باریک سحق کرده نگهدارند • بقدر دانهٔ فلفل شاهین را و باز را کافی بود؛ و بحری را یک و نیم سرخ، و جانور ریزه را برابر دانهٔ ماش باید داد •

لقمهٔ شنجرف، تجویز و تجربهٔ فقیر • شنجرف و سهاگهٔ تیلیا و بیرهوئی و گهنگهی سفید و قرنفل و نمک و نوشادر آفتابی و صبر سقوطری از هر کدام یکماشه - نبات سه ماشه - باریک آس نموده نگهدارند • وقت شکار باز را یک سرخ، و شاهین را دو سرخ، و بحری و لگر را سه سرخ، در ورق گوشت خورائیده و بعد در پیخال خون چشائیده بپراند - انشاء الله تعالی کاری کند که هیچگاه از جانور نشده باشد • و اگر بآب لیمون گوی برابر مغز چلغوزه¹

¹ چلغوزه (Chilghessa), the Necoin or edible pine; *Pinus Gerardiana*.

کرده در ورق گوشت، شب، بعد هضم طعمه، باز را و یا هر جانوری را که دهد، اشتها بسیار آرد؛ اما آن شب طعمه سیوم حصه از معتاد کم کرده باید داد *

لقمه موز^۱، یعنی نمک کيله؛ در فارسي کيله را موز گویند * بپارند چند درخت موز از بیع کنده، و در آفتاب خشک کند؛ بعد ازان آنها را آتش دهد تا سوخته شود و خاکستر آنرا در آب بسیاری تر کرده و به فنیله پشم جبر علقه^۲ نموده بچکانند تا صاف شود؛ چرکی که از آن در ته ماند کار نیاید * آب صاف شده را در دیگ سفال باید جوش کرد تا آب فانی گردد، و نمکی که در ته آن دیگ بماند آنرا بار دیگر در آب کرده از جبر علقه^۳ صاف نماید، و بدستور مسطور بعمل آرد: تا سه مرتبه بهمین نوع بجوشانند * بعد ازان در ظرف شیشه و یا چینی نگهدارد زیرا که در ظرف دیگر نماند؛ و آهن را سوراخ کند * وقت شکار در ورق گوشت خوارنیده سوار شود و خون چشانیده بپراند * وزن خوراک شاهین یکسرخ، و باز مساری، و بحری دو سرخ، و چرخ سه سرخ *

خشکه از اسناد جنید سعید خانی * گوشت دل بز را ورق کرده در یک آثار شاهجهانی شاش کودک تر کند، و یک سیر شاهي قنبیل شسته، و یک سیر شاهي نمک، و نیم سیر شاهي صبر سقوطری، داخل نموده و در ظرف سفالین انداخته، و دهن ظرف را بهارچه و گل حکمت مسدود نموده در چهار راهه دفن کند، که بالایش آمد و رفت مردم می شده باشد: تا سه هفته که بیست و یکروز باشد همانجا مدفون بگذارد *

^۱ موز (Musa), *Musa sapientum*, the Banana, or Plantain.

^۲ جبر علقه. Apparently the author means by this 'to filter through wool (suspended).'

بعد از آن بر آورده آن را باریک آس کند، تا سرمه دستور شود * بعده ترنفل
چهار سرخ - زعفران چهار سرخ - کافور چهار سرخ - مشک و مومیاثی
و بیره و قی از هر کدام دو سرخ - همه اجزاء را باریک آس نموده در آن ممزوج
نماید * وزن خوراک شاهین یک نخود و بحری دو نخود در ورق گوشت
خورانیده سوار شود؛ وقت شکار خون چشانیده بپراند * و اگر شکار گیرد بهتر
والا بر مایان تکه کرده سیر کند، که خون دادن باعث زندگانی شاهین است *

نسخه فتیله حنظل ^۱ * بیارد برگ سنبالو^۲ و شحم حنظل و از هر
کدام آب قدر پنج سیر شاهی بگیرد و آن قدر پنبه که در آن تر میتوان شد
تر کرده در سایه خشک کند * وقت احتیاج فتیله ازین بسته بخوراند *
و اگر دوی دیگر غیر از نبات و مالکگنی و دار چینی و الاجی بخوراند
موافقست نکند * و صبح پس از قی کردن فتیله خون چشانیده بپراند -
انشاء الله تعالی خوب گیری کند * ازین قویتر فتیله جهت شاهین دیگر
نیست و این اثر نیکو کند - و الله اعلم *

نسخه خشکه شاهین از حکیم میر شکار * صبر سقوطری در پارچه
پیچیده و بشاش کودک تر کرده بالایش گل حکمت اندوده در دوی
درویش دهن کند تا پخته شود؛ آنگاه بر آورده سرد کند؛ بعد از آن با نبات
هم وزن باریک آس کرده سقف کند * صبح شکار در ورق گوشت خورانیده
سوار شود * قدر مستعمل شاهین و بحری دو سرخ *

نسخه فتیله حامض حیلۀ فقیر * بیارد زنجبیل یک توله - قرنفل
شش ماشه - نبات چهار توله - آب لیمن ده توله - اجزاء مذکور را باریک

^۱ Colocynth; شحم حنظل Colocynth-pulp.

^۲ سنبالو (Sambhālā), Hind., Vīṭex Negundo: a species of cinquefoil.

آس نموده در آب لیمون تر کند، و هر قدر پنجه که درین آب لیمون مناسب داند تر نماید، و در سایه خشک کرده نگهدارد * وقت احتیاج، دوائی که موافق طبیعت جانور خود داند، درین پنجه پیچیده و بالایش ریمان بسته بحلق جانور فرو گذارند، و صبح بعد از استفراغ بشکار بپردازند * و لیکن ازان سه دوا، که در آن پنجه تر کرده است، وقت بستن هیچ یکی ازان داخل بتکرار نکند *

نسخه فتیله از حسن، شاگرد مرزا علی شیر، میرشکار، و آزموده فقیر * قرنفل و زنجبیل مساوی باریک همراه شاش کودک بساید و پشم دران تر کرده در سایه خشک کرده نگهدارد * وقت احتیاج فتیله ازین پشم ساخته دران یک قرنفل پیچیده بدوزد * اگر جانور سخت باشد قدری دارچینی با قرنفل همراه پیچیده و اندکی نبات بدستور معمول دوخته بدهد و بپردازد *

فتیله ساده ازین فقیر * قدری پشم در آب شسته نگهدارد و در آفتاب بدارد تا نیکو خشک شود * بعده نمک سنگ در آب جوشانیده و پشم دران تر کرده در آفتاب خشک کرده نگهدارد * وقت احتیاج فتیله ازان ساخته و دران قرنفل و نبات، و یا برچ، و یا زنجبیل، پیچیده بدوزد و بدهد و بپردازد *

فتیله از فقیر، که در تجربه رسیده * گهونگی سفید یکعدد - قرنفل یکعدد - بیرهوئی یکعدد - مالکفگنی هفت دانه - مهلب^۱ سه دانه - نمک و صبر و نوشادر آفتابی، از هر کدام وزن یکدانه ماش - زنجبیل برابر مغز پسته - و برچ نصف آن - همه را در فتیله از پشم پرورده نمک دوخته

^۱ مهلب. Read مهلب, vide p. 87, no. 2.

به شاهین دهد: بعد از استفراغ، خون چشاندیده بپرانند - انشاء الله تعالى
آن روز بیشک کاری کند *

لَقْمَةُ که جهت شاهین فیک است * بیارد دیگ گل و آن را
گل حکمت کند، و یک آثار شاهجهانی از شاش کودکان دران انداخته
و نیم آثار نمک لاهوری سفید کوفته دران داخل کرده بر آتش نرم
جوشاند که فقط نمک خشک باقی ماند: بعده نگهدارد * مقدار خوراک
شاهین و بحری دو سرخ: صبح پیش از شکار در ورق گوشت بخوراند،
و بعد از یک گهژی گوشت سارو، سینه چاک کرده، گرم خون آلوده چند
لقمه بخوراند: چنان اشتهای جانور روشن شود که مطلق سیر نگیرد *

پرمهره قرب، از شیخ عبدالواحد میرشکار * بیارد قرب، و آنرا برابر
یک بند نر انگشت دست بقرشد و نگاه دارد * شب طعمه باید کم کرده
داد و چون هضم کند و از حوصله بقیه برد آنگاه همان قرب پاره مثل فتیله
بدهد * اما تنها بی پرو و پشم، هیچ چیز دیگر بران نباید پیچید: و صبح
بعد از بر انداختن آن خون چند نوک چشاندیده بپرانند - انشاء الله تعالى
نیکو اشتها دهد *

لَقْمَةُ تَلَخَّةٌ گاؤ تجربه این فقیر * بیارد زهره گاو که پر آب زرد باشد،
و آب آن در شیشه اندازد: و زنجبیل قدر یک توله - قرنفل یک ماشه -
نبات یک توله - برنگ کابلی در ماشه - همه اجزاء را باریک آس نموده
دران آب زهره گاو تر نماید: و دران شیشه پر کرده در آفتاب نگهدارد، تا آب
دران شیشه خشک شود * پس دوا می مذکور را خشک در سنگ صلابه
سائیده و مشک چهار سرخ - بیریوتی چهار عدد - باریک آس کرده داخل
کند * وقت صبح بعد پرمهره انداختن قدر دو سرخ در ورق گوشت

خورانیده خون چشانیده بپراند - انشاء الله تعالى خوب گيری کند،
و این آزموده شاهجهان است و تجویز این فقیر است *

فصل سیوم در معالجه شکار چرخ و شفقار و زمیج • چون احتیاج
صافی برای جانوران مذکور باشد باین نوع که درین نسخه درج است
بعمل آرد؛ و لقمه و پرمهره، و فتیله، نیز ذیلا درج است *

صافی که در فصل چشم کشادن چرخ موقوف بر اینجا داشته
اینست؛ نمک هندی یک دانه، مطول، بطور خرما بکارد تراشیده، بعده
آب مال کرده صاف و شفاف کند، مبادا گلوی جانور خراشیده مجروح
گردد؛ و آن قدر باقی ماند که بعد از آب مال کردن وزن سه ماشه باقی
باشد • آنگاه که طیار شد جانور را گرفته و از حلق او فرو بگذرانند سر دست
نگاه دارد تا آنکه پیخال کند؛ و اگر قی کرده بعد یک یا دو پیخال خلطه
چربی از شکم براندازد، پس آب در پیاله پیش چرخ بپارد؛ اگر برعقب
خورد بهتر، و الا بغائره بدهد، اما آب شیر گرم باشد • و اگر پیش از پیخال
کردن قی کند و خلطه اندازد بمان تا یک پیخال کند • بعد ازان بهر طور که
خورد آب باید داد • و اگر دو پیخال کند و خلطه نیندازد پس بلا فرصت
ناقره شیر خردل بدهد که تاخیر جائز نیست • و دستور اینست که اول
شیر خردل طیار کند، بعد ازان نمک دهد • و اگر قبل از پیخال کردن قی
کند و خلطه براندازد تا مدت معموله منتظر باشد و اگر تا آن وقت پیخال
نکنند پس آن را بلا فرصت چند منقار آب شیر گرم باید داد تا حدت دوا
کم شود و جانور زود بحال آید و سده از رودهایش بکشاید و پیخال بند نشود •
آنگاه که پیخال کند بدستور معروف آب دهد و بعد از فارغ شدن، تهنات

گوشت دل بز بدهد. یعنی ورق آبداره کوده قدر یک گنجشک؛ و صبح نیز قدر دو گنجشک، و عصر سه گنجشک بدهد. و صبح دیگر مرغ زیر پایش کشته و از گوشت و خون آن آلوده سیر کند و بعده بشکار برد.

نسخه صافی معروف. ^۱ نبات یکتوله - نمک یکماشه - سائیده باریک نموده بآب گولي بسته بطور معروف صاف کند؛ و اگر خلطه دیر اندازد نائره شیر خردل بدهد و بعد استغراغ آب دهد.

صافی معروف چرخ. قند سیاه قدر یک توله - نمک پنج سرخ - باهم گولي بسته بدستور معمول بدهد و بعد از انداختن خلطه آب دهد و اگر احتیاج خردل باشد دادن مضائقه نیست.

نسخه صافی چرخ. نوشادر صاف یکدانه - طویل تراشیده قدر یک ماشه، بدستور صافی نمک تنها، بعمل آرد؛ اگر حدت دوا را کم کردن خواهی پس دواى مذکور را بریان باید کرد بر سفال پاره آب نارسیده.

صافی چرخ، نسخه دیگر. قند سیاه یک توله - صبر سقوطری یک ماشه بوداده و از قند گولي بسته صبر را در سر گولي خانیده بدستور صافی قند و نمک بعمل آرد.

صافی صبر نسخه دیگر. نبات کوفته یک توله - قدری صبر در شاش کودک تر کرده و پخته خشک کند و چهار سرخ بآب گولي بسته چرخ را بدهد، و بعد دو پیچال اگر آب دهد رواست. اما منتظر قی باشد؛ اگر کند بهتر، والا بیم ندارد. و این صافی آسان و نافع و بی ضرر است.

^۱ Sugar-candy and salt is an excellent purge for all hawks. For a charge, however, half the amount of sugar-candy mentioned in the receipt is sufficient; for a peregrine, the salt also should be reduced to half.

نسخهٔ لقمهٔ صبر • بیارد صبر سقوطری، قنبل، نمک هندی، قرنفل، از هر کدام سه ماشه؛ در شاش کودک تر کند و بر آتش نهد تا بقوام آید • روزی که شکار رود وزن دوسرخ در ورق گوشت خورانیده و خون چشانیده بپراند - انشاء الله تعالی خوب گیري کند •

لقمهٔ تاتورهٔ سفید^۱ • صبر سقوطری را سائیده و باریک کرده بیارد باز تاتوره، و جوف آن خالی کرده دران دوی مذکور را پر کند؛ و پارهٔ دیگر از بار تاتوره بریده و عوض سرپوش بران داده گل حکمت کند و در آتش نرم دودی درویش پخته شب نگهدارد تا سرد شود؛ و آنگاه گل دور کند، و هرگاه برای شکار سوار شود قدر دو سرخ در ورق گوشت خورانیده بالای آن خون چشاند و چون خوب گرسنگی پیدا کند بپراند - و این سریع الاثر است •

پرمهرهٔ چرخ • قرنفل چند دانه روز یکشنبه در کشتزار ترب برده و در بیض ترب چوبی خلال دستور خلانیده دران سوراخ قرنفل را خلاند، و بهمین نوع همهٔ قرنفل دران ترب خلاند و ترب را از بیخ جدا نکند؛ و بمعدن معمول آب دهد تا یک هفته • روز یکشنبهٔ دویم آن را بر آورده در سایه خشک کرده نگهدارد • وقت احتیاج سه عدد قرنفل در پرها پیچیده و یا در قتیلهٔ پشم دوخته بعد فرو بردن طعمه از حوصله آنرا بطور پرمهره بدهد • چون صبح پرمهره اندازد خون یک سارو خورانیده بپراند - مجرب است •

نسخهٔ پرمهره • قرنفلها را در بار تاتوره سفید بطوریکه در بیخ ترب نوشته شد بهمان طور پرونده بعمل آرد؛ و دو قرنفل هر مرتبه که خواسته باشد در پرمهره یا قتیله بدهد - مبارک و مجرب است •

^۱ Datura alba: تاتوره سفید

پرمهره * قدری صبر سقوطری در پارچه پیچیده و با شاش کودک
 تر کرده بالایش گل اندوده و در دودی درویش و یا خود دودی ساخته
 دران دهن کند تا پخته شود * بعد ازان قدر نخود در پرها پیچیده وقت
 شب بعد فرو بردن طعمه از حوصله بخوراند و اگر نخود گرفته از حلق
 او باید فرو گذرانید * و صبح بعد انداختن پرمهره خون چشانیده بپراند
 و در فئیله با قدری دارچینی درخته دادن هم نیک اثر کند و این از جمله
 مجربات است و صبر مرشد چرخ است *

لقمه چرخ مجرب * صبر دو ماشه - نمک یک ماشه - در آب لیمون
 گولی برابر کنار جنگلی ساخته که سه نخود باشد صبح چرخ را در یک
 ورق گوشت خورانیده نگهدارد * اگر قی کند و چربی بر اندازد پس همان
 وقت نائره آب شیر گرم باید داد و تا عصر گرسنه دارد و سواى همان یک
 ورق چیزی ندهد و عصر یک گنجشک از پرها صاف نموده بخوراند
 و بهمان اتفا کند و صبح خون چشانیده بپراند و اگر هضم کند پس آب
 بپاید داد و تا عصر گرسنه دارد * عصر همان روز یک گنجشک دهد
 و صبح بپراند *

لقمه چرخ از امان الله بیگ * صبر برابر یک نخود در روغن بلاد
 گولی کرده در ورق گوشت صبح چرخ را بخوراند و گرسنه دارد تا عصر
 و بعد او را یک گنجشک خوراند * صبح خون چشانیده بپراند و این از
 میر شکاران نواح دکن و یوزب است که آنها را بران آنجاها پنجیت
 خوانند و این ازان گویند که آنها همواره حقه پر از سریشم یعنی شیر درخت
 پپیل^۱ ساخته همراه دارند و یک چوب دراز و باریک را بر سر یک نی دراز

^۱ Indian bird-lime (*Ides H.*) is excellent. It is made either from the sap of the banyan tree (called in the Panjab *bor*) or from that of the 'peepul.'

بندند و آنرا بسریشم مذکور اندوده و یک پرده نیز از برگهای درختان بر چوبها بسته همراه دارند و آن را پناه خود ساخته از هر قسم جانور که خواسته باشند بگیرند؛ و ازان سبب لقب پنجیت^۱ بران میر شکار ثابت شد که چوبی بسریشم مذکور آلوده در پنجه خود دارد و هرگاه خرنده نزدیک صید رسد چوب دست را بهرهای او رساند و پرهایی صید مذکور بدان سریشم بند شوند و او رفته بدست گیرد *

نسخه لقمه چرخ * صبر سقوطری یک ماشه - سهاکه قلیا یک ماشه - نمک سنگ و نوشادر آفتابی از هر کدام یک ماشه - بآب لیمون گولی بسته برابر دانه نخود صبح دو گولی چرخ را از لقمه مذکور در ورق گوشت بخوراند و بعد دو پیچال نازله آب شیر گرم بدهد و تا عصر گرسنه دارد * عصر یک گنجشک بخوراند و بهمان قفاعت کرده صبح خون چشانیده بپراند *

لقمه زمج و چرخ * قنیل دو ماشه - شب یمانی چهار ماشه - بدربهوتی دو سرخ - مومیائی دو سرخ - بآب لیمون گولی برابر مغز بادام درست کند؛ و صبح جانور را در ورق گوشت یکجذب بخوراند و بهمان قفاعت کرده تا عصر گرسنه دارد و آنگاه قدر یک گنجشک گوشت از سیف سار یا کبوتر یا فاخته بخون او آلوده بخوراند * روز دوم خون چشانیده بپراند - انشاء الله تعالی خوبی بظهور آید * و اگر چرخ از دادن این دوا قی چند مرتبه کند تا هم باک ندارد، بلکه اشتها زیاده شود و نفع زیاده کند اما تاکید آنست که آب نباید داد *

لقمه بلاد که در فصل شکار شاهین درج است همان وزن که در انجا نوشته در برابر آن چرخ را موافق آید و این عامل ترین لقمها است و تجویز از میر شکاران پنجیت است *

^۱ Panjbat / a contraction of panja "hand" and bat or bat H. "cane."

صافی چرخ که نظیر ندارد • سهاگه بریان یک ماشه - قند سیاه
 کهنه چهار ماشه - قرنفل دو عدد - صبر یک و نیم نخود - گولی بسته
 بدستور صافی بعمل آرد و لگن را نصف وزن کافیست •

نانه از میر علی اصغر برادر عزیز الله • قنبیل یک ماشه - نمک
 سبک و فلفل گرد، هر کدام یک ماشه - شب یمانی و برنج، هر کدام
 یک ماشه - باریک آس نموده وقت صافی یک ماشه نمک لاهوری در
 دو توله آب تر کرده و یک ماشه ازین خشکه داخل نموده حل کند
 و بنافره دهد • بعد خالی شدن ته، نانه آب شیر گرم داده، بعد صاف شدن،
 طعمه داری بدستور صافی معروف نموده بپرانند • و لگن را نصف آن وزن
 که جهت چرخ است بدهد •

نسخه پر مهره • شب یمانی قدر نیم نخود در پر پیچیده شب،
 بدستور، چرخ را دهد؛ و صبح بعد بر انداختن آن خون چشانیده بپرانند •

صافی اندر جوتالغ • فلفل سفید و اندر جوتالغ از هر کدام یک سرخ -
 نبات دو ماشه - صبر و نمک لاهوری از هر کدام یک سرخ - قند سیاه
 قدر یک كفار • نبات و قند را یکجا گولی کند؛ پس باید پاره ازین جدا
 کرده و آن دواهای مذکور را بدان شامل کرده گولی سازد؛ و قندیکه
 جدا کرده است بالای آن پیچیده و در نبات خشک سفوف کرده بگرداند
 تا به نبات اندوده شود؛ و بعضی نیز عوض نبات قنبیل بران گولی
 اندوده کنند و این از نبات بهتر و پر قوت تر است • چون گولی
 طیار شود بامید حق سبحانه و تعالی جانور را گرفته بطور صافی
 معروف بعمل آرد و بعد خلطه انداختن آب دهد؛ سه روز طعمه داری
 کرده بپرانند نافع باشد •

نسخهٔ پر مهرهٔ چرخ • زنجبیل قدر یک نخود - بر چ برابر آن -
 صبر قدر یک دانهٔ ماش - نمک برابر آن - اجوائین هفت دانه -
 همه اجزاء را در پرمهره و یا در فتیلهٔ پشم پیچیدهٔ دوخته شب بدستور
 معروف بعد از آنکه طعمهٔ هضم کند بدهد؛ و صبح چون فتیله بر اندازد
 خون چشانیده بپراند *

باب هفتم



در تولک بستن یعنی در کریز نشانی‌دن جانوران گلال چشم و سیاه چشم و معالجهٔ پرریزی



چون ایام بهار آید باز را بمرغابی بسیار بهران ورنج رسان و آبهای فراخ و بویرا نه باید پرانید تا باز در آب افتد و هر چند آب بیشتر شود پر زود تر افکند و پاکیزه بر آید؛ و از افتادن آب در ایام بهار هیچ ضرر بد باز نرسد، بلکه درین موسم افتادن در آب باز را سود بسیار دارد و پر زود افکند و نیکو بر آرد و آن سال باز سست نباشد. * پیش از کریز چند روز بشکار باید برد؛ و هر چه بگیرد بگذار که خود بخورد بکند و بخورد تا بر شکار حریص باشد و در کریز شکار فراموش نکند. * بعد از آن نوک و ناخن و چنگال تراشیده نیکو راست و درست کند. * و باز را فربه باید کرد بمسکه و شکر طبعزد و روغن بنفشه و بادام و روغن هسته شفتالو و روغن کدو و روغن نیلوفر؛ و جوز چار مغز^۱ و روغن فندق همراه طعمه دهد و یک هفته پیش از نشاندن در تولک این روغن‌ها باید داد تا جانور فربه گردد.

^۱ Jous-i châr-maghs, "walnut."

تَرْتِیب کَرِیز خانہ * کَرِیز خانہ چنان باید ساخت کہ نہ تنگ و نہ خورد و نہ بزرگ بلکہ میانه باشد و دیوارهای بلند خرب است و در روزن داشته باشد یک روزن طرف مغرب و یک روزن طرف مشرق و تا کَرِیز خانہ هموارہ روشن باشد و در آن روزنہا پتجرہا با سوراخهای تنگ نصب کند کہ از گرہ ایمن باشد * و در سقف خانہ و بالا هیچ منفذ نباشد چرا کہ ہر گاہ میر شکار جہت طعمہ دادن نزد باز رود مبدا قصد گریختن ببالا کند و پر و دم خراب کند کہ علتہا از آن خیزد * و نیز در کَرِیز خانہ ریگ درشت باید ریخت تا باز دران ریگ فطد و پر و بال زود ریزاند * و جو باید کاشت تا باز سبزی آنرا می دیدہ باشد کہ در بصارت نفع زیادہ آرد و جانور دل تنگ نشود و گرد جو شاخهای مورور^۱ و سرو باید در زمین خلاند کہ از بوی آن شپش بمیرند و جانوران ہوام و سوام از آنجا بگریزند * و طغارہ آب پیش جانور ہموارہ پر نمی باید گذاشت و پیدالہای کهنہ روزمرہ باید رفت و دور کرد کہ پیدخال ہر روز جدا در نظر میر شکار می آمدہ باشد کہ مرض و عافیت از آن معلوم گردد * و هیچ سوراخ در زمین کَرِیز خانہ نگذارد ہمہ مسدود نماید کہ موش و مار بوی طعمہ نزدیک باز نیایند مبدا باز گرسنہ بقصد گرفتن آنها خود را ہلاک سازد * و آب پیش باز بنائید باید نہاد و اگر ہوا گرم و گرما زیادہ سخت بود پارہ یخ در آب اندازند تا خنک گردد * و پر و استخوان در کَرِیز خوراندن موجب حیات جانور است * و چند روز در کَرِیز خانہ دود شاخ گوزن و پوست خایہ مرغ کند تا گردگان بگریزند *

^۱ مورور (morū) *Quercus dilatata*: the Green Oak of the Himālaya (Watt).

و طعمه گوشت گوناگون جانور را هنگام کویز می باید داد از هر قسمی که بهم رسد. غیر گوشت عک * روز اول گوشت گوسفند همراه مسکه بده و گوشت بی مسکه نباید داد؛ و دیگر روز گوشت گاو بده بروغن جوز آلوده، و دیگر روز گوشت میش بروغن کنجد^۱ آلوده سیر کن. بعد ازان گوشت کبوتر بده، و گوشت کبوتر و ماکیان سیاه بروغن بیه همان ماکیان، و گوشت کبوتر بچه نوبه، و گوشت موشچه^۲ و بچه فراشتروک^۳ که قسمی از ابابیل است و در سوراخ خانها بچه دهد، و گوشت بچه گنجشک، و بر همین قیاس می کن. چون کبوتر زنده دهی زنهار که کبوتر ارزن خواره نباشد. و آنچه گوشت پاره ها از طعمه پائین افتاده باشد نیکو چیده بیرون انداز و کویز خانه را پاک و صاف دار. و وقت شام بخور سپند نیکو است و این اتفاق استادان است.

تا وقتی که چند پراز باز نریزد در کویز نه بندد و در ابتدا طعمه بآب و گلاب نیکو حرارت را دفع کند. و از سر ناخن انگشت سبابه و فرا انگشت بانبور آهنی تیز دم که محض برای همین کار ساخته باشند سیوم حصه از هر دو ناخن مذکور بریده خون بر آرد و این عوض فصد است؛ و یک هفته فاصله نموده به نبات تغذا صاف باید کرد. و خون کشیدن باز وقت شب نیکو تر است از روز، که باز مرغیست زیرک البته میر شکار را شناخته ازو رمد و همواره وحشت از صورت او در دل او بماند بلکه در آنوقت میر شکار باید که سخن نگوید مبدا حرف او را بشناسد.

۱ کنجد (Kunjud, colloq. Kunjid): *Sesamum indicum*.

۲ فراشتروک: I have heard this name applied to the common Indian Swift (*Cypselus abyssinicus*). Ababil is the name of the common swallow (*Hirundo rustica*). In the margin, the following note occurs: در مدار الافاضل مرغی است مثل تری سفید.

و طعمه صبح بمسکه و دهنیات و شام بگلاب بدهد * اما وقت چاشت بعد از هضم طعمه، طغار را پر آب باید کرد که بالای روغن آب دادن خوب نیست * و خون دادن بسیار همراه طعمه درد سر آرد * جانور را در ایام بارانی چند روز خواب همراه طعمه دهد * و فقیر در تجربه خود مقرر کرده که صبح آبداره همراه آب و گلاب و عصر دهنیات از همه خوبست زیرا که روز هم از آب نافع نمی شود * و عصر بعد خوردن روغنها شب نزدیک میرسد و احتیاج آب نمیشود *

و اگر باران بارد پس آن باران را باید دید * اگر باد نباشد و باران ملائم بود که تصدیع بباز نرساند و قطرات غمام متفرق باشد شپش در بال جانور افکند و کرمه در پرهایی جانور پیدا شود * اگر باران لائق تر کردن باز باشد باز را در باران بالای پدواز باید بست که نزدیک زمین نباشد و آورده نگردد * چون ایام آب کلانی رسد و هوا باعتدال آید آن زمان باید ملاحظه کرد که جانور چند تا از پرها ریخته است * اگر پرها خود بخود بریزد احتیاج دوا دادن نیست * و این اتفاق جمیع استادان ایران و توران و هندوستان است * و مبندیان اکثر دواهای گرم و قیز دهند و از این سبب اکثر باز و جره را داغ در جگر پیدا شود و پرها باریک و شکنفده بر آرد و کوریز و پرگردان و کلنجر پیدا کند * و بعضی جانوران را موافقت کند و از کوریز نیک و صاف بر آید * ولیکن در پریدن خوبی نکند * چنانکه در ابتدا این فقیر نیز مدت دوازده سال به همین تدابری عمل نمود * و این عمل نمودن حقیر و دیگران را منع کردن نه از جهالت بود * مدعا آنکه مدتی شوق تصنیف این چند اوراق در خاطر بود * و اگرچه اصل فن واقف بودن از صاف کردن و از طعمه داری است و نزد استادان کامل لقمه و پرمهره بادویه دادن باعث حدوث حرارت در جانور و سبب ضرر است لیکن باز

بجهت آزمودن همه اقسام دوا فقیر خود هر یک از آنها را ساخته و بکار برده است * بعد از آنکه از اتفاقات حسنه با شیخ عبد الواحد میر شکار سعید خانی مجالست افتاد تمام وضع او را پسندیده و سنجیده و آنچه از باز نامه سعید خان و از بزرگان خود و آنچه این فقیر از باز نامه ایران بهم رسانیده بود و نیز از باز نامه میرزا قاسم^۱ شاکرد حضرت خواجه احمد نسعی (رحمة الله علیه) و از باز نامه میر شمس الدین و از دارا شکوه نقل و انتخاب با اتفاق شیخ مذکور نموده بود همه را درج کرد *

طعمه داری از شاه وردی بیدگ ایرانی * بیارد ماکیان سیاه هفت عدد و آنها را پابند کند و همواره آرد با روغن خمیر کرده برای خوردن دهد * اولاً در یک گوی آرد قدر دو سرخ صبر سقوطی مرغ را بخوراند و بعد از آن آرد دیگر دهد تا هفت روز این چغین کند * چون یک هفته پرورده شود روز هشتم یک ماکیان از آنها کشته و از گوشت او بخون آن آلوده باز را سیر کند * و مرغان دیگر را صبر همواره میداده باشد زیرا که در ناغه اثر صبر از گوشت آنها برود * علی هذه القیاس یک ماکیان هر روز برای طعمه باز بکار برد و آب پیش جانور همواره باید موجود داشت که غیر آب باز را زندگانی مشکل است (ولی مرغافرا در ایام پرورش آب کم باید داد که حکم اسناد است) و جهت قندرسنی بدن و قوی و ربختن پرهایی جانور این ترکیب نافع ترین دواها و از تجربیات دیگر بهتر است و این فقیر مکرر نفع ازین یافته * و این طعمه یکباره دادن خوب نیست که مسهل است و بعد زمانی آب پیش باز باید نهاد بخور و صاف گردد *

^۱ توسن; Probably an error for توسن

نسخه جوشانده^۱ چوب چینی • قرفل دو سیر شاهی - زعفران
یک سیر شاهی - مشک دو ماشه - همه اجزاء را جوکوب نموده
و چوب چینی سه توله بسوعل آهنگران براده نموده و در سه آثار
شاهجهانی آب خالص تر کرده همه را در ظرف سفال تمام شب
نگهدارد • صبح نیم سیر گلاب اضافه کند و بجوشاند تا نیم سیر
باقی ماند؛ فرود آورده از پارچه صاف نموده در شیشه نگهدارد و در
ظرف غیر شیشه حدت کم گردد • نوع خوراندن این است که در ایام
آب کلانی چون هوا سرد شود و موسم باصلاح آید اول جانور را بمصری
تنها صاف نموده طعمه داری سه روز که دستور است بعمل آرد • روز چهارم
جانور را در طعمه صبح قدر یکماشه بخوراند تا سه روز و طعمه معتاد
باید داد • روز هشتم یکماشه دیگر بیفزاید یعنی دو ماشه هر روز بدهد •
چون یک هفته خوراند بعد از آن یک ماشه دیگر اضافه کند یعنی
سه ماشه هر روز دهد تا سه هفته که بیست و یک روز باشد؛ بعده بس
کند • و خاصیت این دوا آنست که پاهای باز بزرگ زعفران شوند •
اگر بازو یا پای جانور از سبب باد سست شده باشد بحال آید و
پرها زود ریزد و نیکو برآرد و از بلغم قارخ شود • چنانکه آدمی را
چوب چینی نفع کند جانور را هم کند • و آب جهت خوردن باید داد
و از برای غسل کردن منع کلی است و این طریقه شکاریان است •
اما آخر شب جانور را در خانه روشن که گرم نباشد بنشانند زیرا که سردی
آخر شب خوب نیست و زیر سقف هوادار نشانندن نیکو تر است •
چنانکه در چوب چینی پرهیز جهت آدمی حکما مقرر کرده اند همان طور
جانورانرا نیز پرهیز کردن لازم است •

نسخهٔ روغن که جهت کربز نافع است * زنبور-بچهٔ زرد بیست و پنج عدد - و کینچوره^۱ (کرمی است که در بیخ درخت قوت پیدا می شود) ده عدد - قرنفل چهار ماشه - پیاز سیر^۲ یکتوله - برگ^۳ تنبول دو ورق - مشک یکماشه - مومیا ئی یکماشه - دوی مذکور را باریک آس نموده بآن کرمه یکجا بهم در یک پاو از آثار شاهجهانی روغن گاو برشته پارچه بیز کرده نگهدارد؛ وقت صبح قدر دو ماشه همراه طعمه میداده باشد *

روغن دیگر که همین اثر کند * چند چلهاسه^۴ در روغن ماده گاو بریان کرده نگهدارد و همواره با طعمه صبح قدری خورانیده باشد؛ مجرب است *

نسخهٔ دیگر که در کربز عمل خوب کند * دوغ قدر یکتوله - زنبور بچهٔ سرخ سه ماشه - در روغن ماده گاو بریان کند و نگهدارد و همواره طعمهٔ صبح بدهد؛ نافع است *

روغن بیخ سوسن^۵ * شملیت یکتوله - بیخ سوسن یکتوله - روغن چراغ یکتوله - این هر سه را در یک آثار روغن گاو برشته نگهدارد و از پارچهٔ آف نموده در طعمه صبح بخوراند - انشاء الله تعالی عمل نیک کند *

نسخهٔ روغن خار پشت * بیارد جانور موش خار پشت^۶ و آنرا پوست دور کند و گوشت صاف نموده در روغن ماده گاو بریان کرده نگهدارد؛ آن قدر جوش کند که گوشت مذکور سوخته گردد؛ آنگاه از پارچه

^۱ کینچوره *Keuchū* in Hindi and *sānpā* in Panjabi is an earth-worm; the Persians use the Ar. pl. خراطین (a pl. without a singular) as a singular.

^۲ سیر (sir) Pers., *Allium sativum*; the garlic.

^۳ برگ تنبول (Tumbāl), Betel leaf, *Piper Betle*.

^۴ چلهاسه Any species of Gecko.

^۵ سوسن *Sūsan* is properly the Iris, especially the purple variety, but the name is also applied to some lilies.

^۶ موش خار پشت; the author probably means the hedgehog.

صاف نموده نگهدارد و همراه طعمه قدری از آن میخورانیده باشد -
انشاء الله تعالی از کربز صاف بر آید بلکه این روغن کور پر را نفع
بسیار دارد *

فسخه روغن تذبیل * برگ تلسی^۱ دو جزء - برگ تذبیل یکجزء -
انگوزه اندکی؛ همه را بقدری روغن برشته نگهدارد * همراه طعمه صبح
نافع است *

داروی پریختن * اگر جانور پر نیندازد آنرا گرفته یک قطره سرکه
انگوزی در بن هر پر بخاشاک چکاند - انشاء الله تعالی آن پرها انداخته
پرهایی نو نیکو بر آرد *

روغن جهت کربز باز * بیارد کرم که به هندی آن را چه بونده^۲ نامند و در
بادنجان زار بسیار بهم رسد؛ چون شبها چراغ در کشت مذکور روشن
نمایند گرد آن چراغ اکثری از آن کرمها جمع شوند؛ دو عدد از آن کرمه
حاصل باید کرد. و در نیم سیر شاهجهانی روغن گاو برشته و دو عدد
غدر^۳ که حلقوم ماده گاو و دو سیر شاهی کلونجی^۴ یعنی شونیز داخل
باید کرد * چون نیک بریان گردد از پارچه صاف نموده نگهدارد؛ قدری
همراه طعمه صبح میداده باشد و از باد و غسل دادن پرهیز کند * شفاخت
آن کرمه آنست که بطور جعل سیاه رنگ بود و طویل و شش دانگ
سفید بر پشت دارد و هندیان ازان چه بونده گویند که داغها را قطره
مقرر کرده اند و بوند در آن زبان قطره را خوانند؛ وجه تسمیه او
همین است *

^۱ برگ تلسی (Telsi H.), the leaves of *Ocimum sanctum*, the Sacred Basil.

^۲ چه بونده for *chha-bānda* ; in Hindi *bānd* "a drop."

^۳ غدر = Ar. *ḡadr*, any gland.

^۴ کلونجی (Kalonji) Hindi, *Nigella sativa* : Small Fennel, or Black cummin.

دارو از باز نامه ایران * بیدارد ایرسان^۱ و آن بیخ سوسن است؛ خشک کرده کوفته قدر دو سرخ در ورق گوشت پدش از طعمه صبح بخوراند؛ بعد هضم کردن سیر کند بگوشت گوسپند؛ پر بریزاند و زرد نیکو برآرد *

نسخه سفوف از ارشد خان مرحوم * کنه کلان سبز رنگ که در پوست سگ چسبیده بود هفت عدد با یک عدد چلباشه باهم جوکوب نموده در سایه خشک کند * بعده باریک آس نموده نگهدارد * وزن خوراک باز چهار سرخ و جرّه سه سرخ و باشد را یک سرخ کافیست و لیکن بشرطیکه جانور روغن خواره باشد و الا ندهد که بی روغن مضر است * هرگاه یک پر خورد یا کلان بریزد آن وقت دوا دادن منع است؛ و این نسخه تمام است * و هرگاه که دوا بدهد طعمه زنده استعمال نماید *

نسخه روغن تجویز این فقیر که جهت کربز بی نظیر است * دارچینی دو توله - عاقرقرا یکتوله - زنجبیل یکتوله - برنگ کابلی دو توله - اجوائن خراسانی یکتوله - جوز بوا پنجعدد - جالوتری دو توله - کمال^۲ پتر^۳ مالککنی از هر کدام سه توله - شونیز عرف کلونجی سه توله - زعفران یک توله - مشک چهار ماشه - مومیائی دو ماشه - بیرهوتی سی عدد - زنبور سیاه خراسانی بیست عدد - خقّاش عرف شبپرک چهار عدد - غدود سر حلقوم میس پنجعدد - باید که همه ادویه را غیر کرما جوکوب کرده در یک سیر شاهی آب خالص تمام شب تر کند؛ صبح نیم سیر گلاب اضافه کند و

^۱ ایرسان for *irad*, Gr., the Iria.

^۲ کمال (kamala) H., *Mallothus philippineusis*, the Monkey face Tree. *Komāl*, *Prangos pabularia*.

^۳ پتر (pater?) H., *Typha angustifolia*, the Reed mace, Lesser Cat's Tail, or Elephant grass.

یک سیر روغن بادام در دیگ مس قلعي نموده بر آتش نرم گرم کند؛
 بعده دواي مذکور را در آن روغن اندازد و آتش ملائم دهد تا بجوشد
 و آن قدر جوشاند که آب فاني شود و روغن بماند؛ پس آن زمان
 مشک و موميايي و بذر بهوتي و زنبور و خفاش و غدود اينهمه اجزا را
 موجب اوزان صدر داخل نمايد * اما اول کرمها را بريان کند و هرگاه که
 فرود آرد خوشبو در آن داخل نموده فرود آرد، و از پارچه باريک صاف کرده
 در شيشه نگهدارد؛ در ايام آبگلائي همراه طعمه بايد داد * وقت صبح در
 گوشت کبوتر بچه و موش (هر دو گوشتها باهم مخلوط کرده ولي بيه موش
 در آن نباشد) از روغن مذکور قدر در ماشه باز را، و جره را يکماشم بايد داد؛ و آب
 بعد هضم طعمه پيش باز بايد نهاد تا بخورد، و از غسل منع کلي است *
 وقتی که پر بريزد آنرا من غسل کند و روزی که خود را مي شويد پر زياده
 خواهد ريخت * و اول در آب رفتن و زير هوا بستن باز را خوب نيست که
 از هوازدگي امراض دشوار بهم رساند؛ و در آخر غسل نيك است و هوا بد
 است و اين تجربه کرده اين فقير است بر پهلوان نام باز * و شام گوشت
 گنجشک خوبست؛ با خون او آلوده سير کند * و اکثر در ايام آبگلائي هوا
 بند مي باشد؛ اگر متواتر چند روز باد و هوا خفک نبود، پس وقت شام
 چند گهزي شب بر پدواز در هوا بايد بست که از حرارت دوا جانور داغدار
 نشود - انشا الله تعالی نيکو موافقت کند *

نسخه سقف سماروغ^۱ از باز نامه ايران * پوست مار سياه^۲ که خود
 در هر سال مي اندازد در سقاپاره اندک بر آتش گرم کرده بکويد زيراکه

که نديهي؟ فطر for قمار (samārūgh), the mushroom: *Agaricus campestris*.
 (khumbi), H., mushroom; toadstool, fungus.

^۲ مار سياه, the black and most venomous variety of the cobra.

غیر از بو دادن سفوف نشود. سفوف آن دو توله - سماروغ (که آنرا قمار نامند و در زبان هندی آنرا کهنه‌بی گویند و بیج سفید رنگ است که بعد باریدن باران در دشت‌ها پیدا شود و مودمان آنرا قلیه و کباب کرده میخورند) خشک نموده و کوفته سفوف آن نیز دو توله - و زنبور سرخ قدر یک توله - کوفته داخل کند. هر سه دوا را موجب لوزان خشک نموده سفوف کرده نگهدارد و در طعمه شام یکمашه یار کرده بدهد. و صبح طعمه ساده از گوشت گوسفند نافع تر است *

نسخه روغن کریم برای سیاه چشم * بیه گرگت^۱ قدر دو توله - بیه موش پنجتوله - پیاز سیر وزن پنجتوله - برنگ کابلی دو توله - قرنفل یکتوله - جلوتری یکتوله - جوزبوا دو توله - مشک دو ماشه - همه ادویه را باهم کوفته قرص کرده بعد از آن به‌مراه پیاز سیر در یک آثار روغن گاو بریان کرده و از پارچه صاف نموده نگاه باید داشت. قدر سه ماشه همراه طعمه صبح میداده باشد. و از هوا و آب پرهیز لازم است * اکثر اوقات در ایام تولد باز را هم چند طعمه گوشت گرگت دهد. پر بریزد بی شک. معجب است *

نسخه روغن غدود * شونیز یکتوله - دانه الیچی خورد دو ماشه - قرنفل دو ماشه - خولنجان^۲ چهار سرخ - دانه شعلیت یک توله - مشک یکمашه - مومیائی یکمашه - زعفران یکمашه - بیربهری^۳ چهار عدد - جوزبوا یکمашه - بچه زنبور سرخ یکتوله اما تازه و تر باشد - غدود سر حلقوم میش بیست و یک جفت که جمله چهل و دو عدد بود. خشک کرده کوفته همه اجزا را در نیم آثار روغن گاو بریان کند. مگر مشک و مومیائی. آخر همه وقت فرو آوردن.

^۱ گرگت (girgif) H. the "blood-sucker" (*Calotes versicolor*), often incorrectly translated "chameleon."

^۲ خولنجان, Ar., *Alpinia officinarum*, the Lesser Galangal; *Alpinia chinensis* of chemists (Watt).

اندازد: بهمین دستور پخته نگهدارد. قدر دو ماشه همراه طعمه صبح میداده باشد، و شام خشکه سفال چینی بدهد: جهت کزیز سیاه چشم نظیر ندارد.

نسخه گولی بچه‌های زنبور که پر را بریزاند. آشپانه زنبور معه بچه‌ها وزن شش توله - کونج پنج^۱ یکتوله - لودر^۲ سه توله (و آن را زنگریزان بکار برند) - دار فلفل نیمتوله - گهونگچی سفید چهارده توله همه را باریک آس نموده و از پارچه صاف کرده در زرده تخم مرغ ممزوج کرده، قدر نخود، گولی‌ها بسته باز را دو گولی در ورق گوشت صبح باید خورائید، و بعد هضم کردن سیر کند. و دو روز ناعه کرده روز سیوم باز باید خورائید که استادان چنین مقرر کرده اند. پیش از موسم باران و خفگی هوا ممنوع است.

نسخه خشکه چینی. استخوان سوخته کوره کلال^۳ دو توله - سفال چینی بلی تختی^۴ اویل دو توله - غدود سر حلقوم میش خشک کرده دو توله - قرنفل چهار عدد - زعفران سه ماشه - کوبیده باریک نموده نگهدارد. هر صبح همراه طعمه روغنها که موجب نسخه ساخته و اختیار نموده باشد بدهد: و عصر قدر یک ماشه ازین سفوف همراه طعمه بدهد: انشا الله تعالی در مداومت چند روز نفع بسیار در ریختن پرها کند: و اکثر روغنها محتاج باین خشکه اند، و این بی ضرر است و نیز اتفاق استادان هذدوستان بر این است.

پنج (kavanch), H., *Abrus precatorius*, Indian or Wild Liquorice Root. پنج is probably a copyist's error for بیخ or H. بیخ. Kānch are the scarlet seeds of *Adenanthera pavonina* which weigh about 4 grains each or two rati, the latter being the seeds of *Abrus precatorius*.

^۲ لودر (lodar), Pj., *Symplocos cratagoides*, or *S. racemosa*.

^۳ کوره کلال potter's furnace.

^۴ چینی بلی تختی porcelain manufactured at the capital, and hence, of excellent quality?

نَسَجَهٗ روغن کریمز * اگر جانور در ریختن پرها راه روان باشد و اندک دوا ضرورت بوده باشد این روغن را بیازماید * مالکفکنی یکتوله - شونیز دو توله - زعفران سه ماشه - دارچینی یکتوله - مشک یکماشه - مرمیائی یکماشه - جوزبوا شش ماشه - عنبر چهار سرخ - بیرهوئی ده عدد - روغن بادام ده توله - پیده گوزخر پنجتوله - خانهٔ زنبور سرخ معه بچه‌های او دو توله - باید که همه اجزا را کوفته و باریک نموده و بآب بیض سوسن تر کرده و در آن روغنها بریان کرده نگهدارد * اگر بیخ سوسن تر و تازه بهم نرسد، پس یکتوله خشک از آن بیض مذکور کوفته داخل کند، و بگلاب تر کردن سزاوار است * چون طیار شود از پارچه صاف کرده قدر دو ماشه همراه طعمهٔ صبح میداده باشد، چون هوا باعتدال آید * و این از فقیر است - مجرب میباشد *

نَسَجَهٗ روغن ساده * روغن چراغ^۱ بیست توله - گلاب هموزن - باهم یکجا کرده در ظرف مس بر آتش نرم بجوشانند تا آب فانی گردد؛ و آنگاه یکماشه عنبر داخل کرده فرود آرد و نگهدارد * از دو سرخ تا دوازده سرخ همراه گوشت صبح بخوراند : نیکو نفع کند *

خَشَكْ که مستعمل استادان ایران است * زنبور سرخ را خشک کرده بکوب و بر طعمهٔ بهاش و باز را بده * در هفتۀ سه دفعه یک روز در میان کرده بده ، و اگر باین معالجه نیفکند پس باز را از گوشت فرود آر و لاغر کن تا پر بریزد و این از سرد باد^۲ هندیست *

روغن کریمز از خانه زاد خان * روغن سرشف^۳ * یک آثار - آب دو آثار - باهم بجوشانند تا آب بنصفه آید * آنگاه نیم آثار ثوم عرف سیر خشک

^۱ روغن چراغ : the author later explains that this is cotton-seed oil.

^۲ Apparently a name. سرد باد هندی

^۳ روغن سرشف (sarshaf), *Brassica nigra* : the Black or True Mustard.

از پوست صاف کرده داخل نماید و بجوشاند، و کومهای سرخ رنگ که در آرد گندم باشند قدر سه ماشه در آن روغن بریزان کند * چون آب فانی شود و روغن خالص بماند و سیر سرخ شود بقسمی که نسوزد و فله خام ماند، پس فرود آرد و از پارچه صاف کرده نگهدارد * صبح بطعمه قدری میداده باشد * در ایام باران و آب کلان که هوا باعتدال رسد استعمال این رواست؛ و جهت باز از نیکوترین دواها و مجرب است؛ و این را کم نداند زیرا که خیلی نافع است؛ از شیخ عبد الواحد نوشته شد *

نسخه روغن اسنادان ایران * کرمی است گرد، یعنی مدور، و سیاه رنگ که بر روی آب پیدا می شود و آنرا قران جوق^۱ نامند، و در بعضی زبان بلاچی موران^۲ نیز گویند؛ آنرا خشک کرده همراه روغن گاو برشته و با طعمه گاو یا بگوشت میش باز را دهد؛ پر زود بریزد؛ مجرب است *

دوائی که همین کار کند * روغن پنجه دانه که در کتب طبیی آنرا روغن چراغ نامند، جهت پریختن، باز را همراه گوشت گاو نیک اثر کند؛ و با گوشت ماکیان سیاه و کبوتر بچه^۳ قریه نافع است *

نسخه طعمه داری - برای کریز مجرب است * بیازد بیضه ماکیان ابلق رنگ و در آب گرم جوشاند تا زرد؛ آن پخته گردد؛ آنرا سرد کرده و در گوشت بز ممزوج کرده باز را سیر کند * اما چون زرد مذکور دیر گوارنده است، طعمه قدر سه کنجشگ باز را کافی است؛ و طعمه شام را بخوناب کنجشگ دهد لیکن این طعمه داری در ایام ابتدای تولد بهتر، و در آب کلان روغنها دادن ضرور است *

^۱ قران جوق؛ In Turki قرنچقه is an "ant," but apparently here a water-spider is intended.

^۲ بلاچی موران؛ I am unable to trace this word.

نسخهٔ روغن شونیز از عبدالحکیم * زنجبیل سه توله - زعفران نیم توله - شونیز پنج توله - قرنفل نیم توله - همه اجزاء را کوفته در یک آثار آب تر کرده ساعتی نگهدارد؛ بعد ازان روغن گاو نیم آثار بر آن اضافه کرده بر آتش نرم بجوشاند تا آب فانی شود و روغن باقی بماند؛ پس از پارچه صاف نموده در ایام اعتدال هوا همراه طعمهٔ صبح باز را خوراند؛ پر بریزد و نیکو بر آرد و رنگ پای را نیکو گرداند؛ مجرب است *

نسخهٔ روغن جهت کربز * قرنفل پفجعد - شونیز شش ماشه - مشک چهار سرخ - جوز بوا یک عدد - دانهٔ الاچی خورده چهار ماشه - همه دوا را غیر جوز باریک کوفته و ظرف گلی را پارچه بردهن بسته و ادویهٔ مذکور را بران پارچه نهاده وزن هفت بهلولی^۱ روغن گاو داغ کرده بر آن ریزد و جوزبوا را چند پاره کرده در روغن مذکور اندازد تا روغن داغ شده قوت دوا گرفته در ظرف رود * در ایام اعتدال هوا همراه طعمهٔ صبح باز را خوراند؛ و عصر طعمهٔ گنجشک لازم است. بخون او آلوده سیر کند * اما وقت پختن، آتش از علف گندم خشک افروخته کند؛ مجرب است * اما اگر خواهی که پر زود افکند، گوشت فراشتروک خانگی، یعنی پرستوک که به هندی پده^۲ گویند و در خانه‌ها نیز آشیان کند، و گوشت بدهد، و گوشت گنجشک بچه و گوشت موش بچه ازین ها چند طعمه بدهد؛ پر زود افکند؛ و از تجربیات استادان ایران است *

^۱ وزن بهلولی، apparently a weight of Sultān Bahlūl Lodī, vide p. 135, n. 1.

^۲ پده pitta and putta appear to be Hindi names for the Swift, but pidha is a well-known bird, the White-winged Black Robin (*Pratincola caprata*).

^۳ هجعد hud-hud is the hoopoe, a bird venerated by Muslims.

نسخه تجریده استادان ایران * روغن خار پشت یا روغن کفجد پانزده
توله؛ گوشت موش پشت خار^۱ در آن بریان کند و هر صبح قدر یک ماشه
با چند ورق گوشت گوسفند باز را خوراند - انشاء الله تعالی پرزود بریزد؛
و بعد از پیدخال سیر کند بگوشت خوک صحرائی، و یا گوشت سگ بچه؛
مجرّب است، و این عمل قالش ترک است *

نسخه دیگر؛ از عبد الملک سهیل ترمذی است * جانوریست بر سر آب
که او را جولا^۲ک خوانند؛ از آن چند تا بگیرد و با پنج درم (که پانزده
ماشه پخته، و هر ماشه هشت سرخ بود) غدود سر حلقوم میش خشک کرده
بکوبد و بروغن گاو گولی بسته از حلق جانور فرو بگذراند، و آنروز هیچ طعمه
نهدد؛ روز دیگر بگوشت گنجشک بچه سیر کند؛ پر بسیار بریزد * و غدود
سر حلقوم اسب و ازان میش بستان و در سایه خشک کن و سائیده
بر گوشت بباش و باز را بخوراند؛ پر زود بریزد و نیکو پر آرد؛ و اگر غدود
تردهی، روز اول پنج عدد و روز دوم سه عدد و روز سیو^۳م یک عدد، بهمرأه طعمه
گوشت گوسفند بده؛ پر بسیار بریزد *

ترتیب خوراندن غدود جانوران را، جهت ریختن پر، چنانچه این
فقیر خود خورانیده و آزموده است * بدانکه غدود جانور را دادن هفر
زیاد و احتیاط کلی میخواهد، چرا که اگر خدا نخواستہ اندکی در قاعده
اختلاف پذیرفت، جانور را داغ بچگر میبرد؛ و از آن سوختگی،
طبیعت جانور سوداوی میشود و اقسام امراض پیدا کند و علیل شود،
مثل کورپر و برگردان و شقاق و کلنجر * و اکثرأ از حرارت و هوازدگی

^۱ probably for *māsh-i khār-pušt*, by which the author seems to mean the hedgehog.

^۲ P., "spider, lit. the little weaver."

جانوران پرنریخته بند بمانند و بلکه هلاک شوند * اول احتیاط آنست که جانور را بحیلۀ دیگر و دوائی مثل سفوف عرف خشکه و روغنهای معالجه کند ؛ اگر کار ازینها انجام گیرد بهتر ، والا بناچار غدود دهد * و این فقیر جهت تجربه ، و چونکه اختلاف بسیار در انواع دادن این دواها مثل چوب چینی و غیره است ، مدت نه سال همواره در کربز میدادم ، چنانچه سال بسال بعمل آوردم ؛ و مبتدیان که خطا کردند از جهالت و بی احتیاطی خود بود و آنها این عمل استادان را عیب بدنام کرده اند ؛ هر که ، در اصل ، تجویز دادن غدود کرده است بیجا نکرده است * و این عمل ایرانیان و اختراع تورانیان است * در آن ملک هوا سرد است و اینجا گرم ، از جهت هوا بسیار تفاوت در اثر دوا است ؛ اما در جاهای خوش هوا و خانههای سرد میتوان با احتیاط داد *

طریق دادن غدود * روز اول باز را بمصری تنها صاف نموده و دو روز دیگر طعمه داری کرده روز چهارم صبح جانور را در خانه تاریک که از باد محفوظ باشد بنشانند ، و یک جفت غدود سر حلقوم میش همراه طعمه گوشت میش با هم بخوراند ؛ اما آن روز طعمه از معنای کم کرده بدهد ؛ و شام همراه طعمه زاعچه^۱ سفوف چینی ، و استخوان کورۀ کلال ، موجب نسخه باید داد ، و بگوشت گنجشک و بخون او آلوده سیر کند و آب در پیاله بقدر خوردن پیش باز باید نهاد ؛ و غسل دادن مهلک است *

دران خانه که جانور را بستی خواهی اگر سرد باشد ، پس آنجا پدوازی جهت نشستن او درست کن ، و عصر بر آن پدواز اندران خانه به بند ، بشرطیکه هوا و باد بیرون باشد ؛ و یا اگر هوا بند و گرمی زیاده باشد ، باز را بردست

^۱ زاعچه سفوف چینی error in the text.

گه و پیش دروازه خانه زمانی استاده بعده بیرون برده بر پدواز که در هوا باشد تا درگهزی بر آن بسته دار؛ و اگر احتباس هوا بغایت باشد پس باز را بر جای خود بگذار و انتظار هوا داشته باش؛ هرگاه اندکی اثر برودت ظاهر گردد هماندم در خانه تاریک باید نشانید * و روز دوم در جفت (که چهار عدد باشد) غدود در طعمه گوشت میش بهمان دستور روز اول بدهد؛ و عصر همان سفوف سقال چینی¹ بگوشت و خون گنجشک داده سیر نماید و پرهیز آب و هوا بطور مسطور صدر بعمل آرد * و سیوم روز سه جفت (که شش عدد باشد) غدود بدستور بدهد و آب جهت خوردن نیک است ولی از غسل احتراز کلی نماید؛ و تا سه روز دیگر غدود نباید داد * احتیاط هوا، بقسمی که گفته شده، کند؛ و در خانه تاریک بستن ارنجی تراست * انشاء الله تعالی درین یک هفته معالجه کردن ریزش پر و بال آید * پس بآهستگی و بندریج، مدت هوا دادن زیاد کند، چنانچه شب اول تا یکپاس در هوا باید داشت، و بعد ازان در دالانی که هوا خوش و اندک باو میرسیده باشد آنجا پدواز ساخته بران بفشاند * و شب دوم تا دو پاس بیرون دارد و بعد ازان در دالان بندد * و اگر درین هفته پر بریزد پس دو عدد غدود هر روز معتاد کند - و بگوشت بز داده در خانه تاریک، دیگر نه نشاند؛ دو پاس شب در هوا و نصفه شب دیگر که آخرین باشد در دالان، (که ششم آخر شب موجب هوا زدگی است) به بندد؛ و روز در خانه که اعتدال هوا داشته باشد و نه بسیار روشن و نه تاریک بود به بندد؛ و آب برای غسل در طغاره پر کرده پیش باز باید نهاد تا برفبت خود بآب رود * و بار دیگر بعد از پنج روز طغاره جهت غسل پر آب باید کرد، و مرتبه سیوم بعد سه روز آب نهد * اگر درین اثنا بریزش پر آید آن زمان

1 Vide p. 173, note.

غدود نباید داد و از آب و هوا دیگر نگهداشت نکند؛ بلکه چون جانور باین مرتبه رسد روزمزه بآب رفتن و در هوا و سردی شب نگهداشتن نفع بسیار دارد؛ و گوشنهای گرم و سیاک یعنی متبدل خوراندن بهتر فرموده اند. مثل گوشت موش و خرگوش و کبوتر بچه فربه اهلی و لحیم روباه و خرک صحرائی و سگ بچه تا که محتاج غدود مکرر دادن نشود. * و اگر میسر آید طعمه زاغچه^۱ و کبوتر بچه اهلی فربه و موش نیکست * و اکثر جانوران محروم مزاج از وفور حرارت دوا پر بریزند؛ آنها را همواره آب پیش نهید و شبها بر دست دارد و بیدار کند؛ و این بیداری خود معالجه برای پر ریختن است. * و روزی که بآب رود آن روز بال بسیار ریزد؛ و هرگاه که شروع بپر انداختن نماید تو شروع بدادن روغن اکبر (که از تجویز و تجربه این فقیر است و دواى بسیار داخل دارد) بهمراه طعمه صبح کنی؛ و یا روغن غدود که نوشته شده همان بده. * چون طعمه چرب را از حوصله فرو برد آب پیش باید نهاد؛ و در طعمه عصر کرمی که آنرا خاکی^۲ نامند و در دیوارهای کهنه یافت شود دو عدد ازان کرمها سر جدا کرده تن آنها را بخوراند؛ این از جمله تجربات استادان کامل و انتخاب نموده و آزموده این فقیر است و انشاء الله تعالی ببرکت استادان هرگز تضایف نخواهد ورزید و ضرر نخواهد رسانید. * و میر شکاران را لازم است که موجب نوشته بخاطر سنجیده کار کنند بفضل الهی بهیچ وجه خطا روی ندهد. * و بعضی استادان کرم کبوه خاکی^۳ در ایام غدود روا داشته اند - و این هم به تجربه رسیده و بی ضرر است *

^۱ *perhapse the jackdaw which, however, in India is found during the moulting season only in the hills.*

In some parts of the Panjab jāgcha is a name of the Common Mains.

^۲ *کرمه کبوه خاکی* later called *خرخاکی* P. "the wood-louse" ?

نسخه غدود جهت کریز * غدود سر حلقوم میش روز اول یک جفت ،
 د روز دوم نافع کند ؛ روز سیوم نیز یک اجفت دهد ؛ علی هذا الطريق
 در یک هفته * جفت بکار برد * و آب جهت خوردن باید داد ، و از
 غسل کردن و بآب رفتن باز را منع کلمی است ! * و پس از فراغ ، دو روز دیگر
 پرهیز از آب موجب نوشته نماید و در روز سیوم طغاره پر آب کرده باز را
 غسل دهد تا برزود ابریزد ، و این از استادان است *

باب هشتم



اندر چگونگی بازدار مشتمل بر شش فصل



فصل اول در کیفیت چگونگی بازدار که چگونه بماند و چه طور نگهداشت و پرورش جانوران نماید * میزشکار باید که باز شناس بود و اقسام و رنگهای بازان و سایر جانوران شناسد و بر جانوران مهربان و شفیق باشد و بر علت و مرض و علاج و علامت مرض خبردار و صاحب وقوف باشد و اگر سیر کرده بدست او دهند معلوم کند که چه قدر طعمه داده اند؛ و بیخال دیده صحت و مرض و جمیع احوال جانور را دریابد و بفهمد، و زود در معالجه آن کوشد و سعی نماید؛ و همواره خوشبو بمالد و خوش مغش بود، و قرنفل و الاجی و حب المشک دائماً میخورده باشد؛ و حلیم و ملائم طبع و بغل شناس^۱ بود * و درین فن بهترین استادان قسطوس رومی و ادهم و غطریف و سومارس و ابن جانس^۲ و خاص بیگ رومی اند و نیز خواجه

^۱ بغل شناس: the condition of a hawk is determined by feeling the flesh and muscle under the wings (and also by feeling the flesh on the breast-bone).

^۲ For حابس؟

زنگی اصفهانی و ابو الجوارح و شاه خلف و عبد الملك سبیل ترمذی و تالش ترک و ابو الخیر و سرباد هندی و خواجه عبد الله خوارزمی و خواجه زکی عراقی و دهقان تاهکین اند؛ و در متأخرین، مرزا ترسن از شاگردان حقیر کامل و بالغ بود. و جمیع این استادان متقدمین اکمل و معتبر بودند، انشاء الله تعالی؛ در تجربه و تجویز ایشان تخلف نیست.

فصل دوم در بغل شناختن باز و آن بدین نوع است.
 باید که دست در بغل باز کرده گوشت را نیکو ملاحظه کند. اگر چنانچه پُرگوشت و نرم است، و نیز گرد هر دو استخوان بن بازو در گوشت پنهان و پوشیده است، پس باید دانست که باز تندرست است و فربه؛ ولی اگر گوشت سخت و اندک باشد، این علامت رنجوریست، و آن از کم توجهی بازدار است؛ و نگهداشت و طعمه داری جانور نیکو نکرده است. باید دانست که همواره گوشت بآب دادن، و طعمهای گرم و سیاک (یعنی متبدل) و لطیف دادن، و تجدید کردن، و پرمهره دادن، و استخوان همراه طعمه خوراندن، موجب زندگانی و تندرستی باز و نیکامی باز دار است.

اما بغل شناختن باز باین طور است که دست زیر بازوی باز کن؛ آنجا که اصل بازوی جانور است رگی است طیان یعنی جهنده مثل نبض انسان؛ اگر آن رگ با قوت و سرعت جهد نشان تندرستی است؛ اگر ضعیف و دیر تر و کم متفاوت جهد علامت بیماری جانور است؛ و این بجز تجربه بسیار نتوان دانست. و اگر از نبض و بیضال، مرض معلوم شود، باید که زود در معالجه آن کوشید. و این از مختصرات استادان ایران است که نبض طیور در مفصل ثانی بال است و از آنجا محسوس

شود؛ و حرکت شش مابین مقعد و انتهای استخوان سیغه است که آن را استخوان زورقی نامند • فی الواقع امتحان سیغه جانور مثل زورقچه باشد و کیفیت از آنجا خوب معلوم میشود که حرکت ریه از آنجا محسوس است •

فصل سیوم در شناختن پیخال و دریافتن احوال جانور •

بدانکه چون جانور پیخال کند، پس اگر پیخال سفید و بهم پیچیده و گستریده یعنی کشاده و عریض بود و سیاهی منجمد بر سر پیخال باشد آن نشانه نذرستی است • و اگر پیخال بزرگی مائل بود از ناگواری و بد هضمی طعمه باشد • و اگر مایل بسبزی یا لعفامی یا سرخی رگ رگ و تنک و آب ناک باشد، این علامات امراض است • پس اگر سبز رنگ زنگاری و تنک بود، از سردی است و لاغری؛ و اگر باز پیخال لعفام کند از زحیر اندرونی بود یعنی بیچش شکم که از اسهال پیدا شود • و اگر تنک و آبناک بود از خوردن گذار بود • و اگر رگ رگ سرخ بود از گاهش بود • اگر بسیاهی بسیار مایل باشد از گرمی و دمه شش بود • و اگر رنگ گچ داشته باشد و سطبر و باریک و گسترده باشد از شوخ بود و زود بمعالجه آن مشغول شود • علامت هر مرض در فصل علاج همان ذکر کرده خواهد شد • و چون هر مریض بعد از خواب شب پر و بال خود را آرایش دهد و خود را بر افشاند اگر بسرعت پر افشانی کند، و هنگام پریدن و پیدیدن قیز پری نماید، و نیز مردمک چشمها روشن و نورانی بود، و باطراف، بآرزو نگاه کند و جست جوی شکار و طعمه خود کند، نشانه صحت توان دانست، و پیخال سفید و پاکیزه موافق نوشته صدر خواهد بود • و اگر در پریدن بال بسرعت و قوت زند و کثیر حرکت بود دلیل خشکی و گرمی مزاج است • و اگر پر متفاوت و گران زند از رطوبت و بلغم و سردی توان دانست • و اگر هر مرتبه چشم بند کند

و آب جریان نماید پس بداند که آفتی بحشم جانور رسیده است •
 و اگر پیتخال بدشواری کند دلیل بر بواسیر و سده روده نماید • و ترکیدن
 پای و وزم کف پای از گرمی خیزد، و لرزیدن پای جانور از نفوس
 و درد مفاصل و وزم فوق زانو باشد • و کشیدن موی خود بمقار از
 گرمهای روده و امعا بود، و از شپش هم است • و گزیدن بال راست
 بمقار دلیل ضعف جگر^۱ است • و خارش بینی که بسیار شود دلیل
 از آكله و جوشش دهن و صداع بود • و طعمه بوعیت نخوردن دلیل
 تغمه و زهرک • و افتادن از نشیمن و تشنگی، که بیرون از حد و اندازه
 بود، نشانه موت است •

فصل چهارم در مزاج سایر شکرگان • بدانکه مزاج باز معتدل است

و مائل بگرمی؛ و طبع باشه و پیغو، عرف شکره، گرم و خشک؛ و طبع بحری
 گرم و خشک؛ و مزاج شاهین بغایت گرم و مائل برطوبت؛ و مزاج چرخ
 معتدل مائل برودت؛ و طبع شفقار بغایت گرم و تر؛ و طبیعت ترمنا گرم و تر
 است؛ و طبع عقاب سرد • اگر اینها پشنگی^۲ باشند در ابتدای موسم بدست
 آیند بایدکه با احتیاط نگهداشته نیکو تیمار کند تا رام شوند • و اگر در اعضای
 جانوران شکستی افتد با احتیاط باید راست بست، و چند بار مومیائی بروغن
 سوسن باید داد تا بهتر شود • و استخوان عقاب کیود است و خوراک او از
 گوشت دهنده بهتر، چنانکه از گوشت شیک^۳ یعنی دنبه کلان؛ ولی گوشت

^۱ ضعف جگر، having a weak heart.

^۲ پشنگی، probably a corruption for *pesh-shangh* (Indian), an epithet applied to hawks caught early in the season.

^۳ شیک یعنی دنبه کلان؛ the first word is probably a slip for کبش Ar. "ram." *Kalān*, evidently "grown-up."

بره چندان موافق نباشد بسبب رطوبت : و گوشت خرگوش نیک است :
و از پرندگان، مائیدان سیاه و بعد از آن گوشت خسیسار^۱ ماده که در هندی چکور
نامند و آن بیشتر شکار ملخ کند : و کبوتر بچه فربه و گوشت کدن^۲ و کبک که
در هندی چکور نامند : و غیر این گوشتها دیگر نباید داد : مگر ضرورت چندی
طعمه دیگر روا است بغير گوشت عكه^۳ • چون سیرکني و چند ساعت بگذرد،
بعد ازان، انگشت بر حوصله باز یا جانوران دیگر نهاده به بدن که نرم شده
است یا نه، و قه شکم جانور را (که ایرانیان آنرا بیقر^۴ خوانند و آن اصل معدة
جانور است و به هندی قه گویند) نیکوبنکر^۵ اگر سخت و پراز طعمه باشد
مثل قضم مرغ خام، آن نشانه ندرستی است : و اگر نرم باشد و در ته کم
باشد و در حوصله بسیار، و نیز اگر نرمی شکم از کمی طعمه نباشد، پس
علامت بیمارست و جمیع امراض را بنیاد همین است •

فصل پنجم اندر مزاج گوشتها • گوشتها همه گرم و تر است، و بیشتر
غذا دهنده و اکثر خون زیاد کننده : بعضی از بعضی بهتر • همه حیوان،
چه پرند و چه غیر پرند، تا آنکه در ابتدای جوانی و بالیدن است، گوشت
آن نیکوتر است از گوشت پر^۶ : گوشت پخته گرم و تر است : و گوشت
بره گرمی کمتر دارد و تری زیاد، و زود گوارنده تر از گوشت بز تکه،
یعنی بزغاله پر^۶ گرم و خشک است : و گوشت بزغاله جوان معتدل
بهتر و لطیف تر است، و لحم^۶ تر است از لحم بره، از بهر آنکه

^۱ خسیسار ماده and چکور, I am unable to trace these words. In the Panjab, a bird called *tigar* is said to hang on the wake of locusts.

^۲ کدن : I am unable to trace this word.

^۳ عكه magpie.

^۴ بیقر : one Persian term for شکم.

^۵ For پیر?

^۶ لحم تر است از لحم بره : apparently the first word is an error for لحم, but the application is not clear.

گوشت بره گران و بلغمی است * گوشت گاو سرد و خشک است و دشوار
گوار، و گوشت گوساله مائل بگرمی است و رطوبت، و نزدیک است
باعتماد * و گوشت شتر گرم و خشک و سودا انگیز و غلیظ است، نیکو
نیست * و گوشت اسب غلیظ و سوداویست و مضر است مرطوب
مزاجان را * و گوشت ماکیان گرم و تر است، سبک اندر معده هضم
شود و گوارنده * و گوشت مرغ چوزه زود گوارنده و لیس است یعنی
طبیعت نرم کفنده است * و گوشت کبوتر بچه را رطوبت بیشتر،
و خاصه آن بچه که در خانه زائیده شده باشد، و کبوتر بیابانی را
رطوبت کمتر است از اهلی؛ آنکه گرد بال^۱ بود سبکتر و غذایش
پسندیده تر * و گوشت بط و مرغابی حار و رطب است * و گوشت
فاخنه^۲ گرم و خشک است و طبیعت را قابض *

فصل ششم در دارو دانه جهت حفظ صحت جانور از سرما

و گرما و دفع مضرت هوا * نسخه فلونیا^۳ بکار جانوران آید * نفل سفید
یکدم - بذر البنج یکدم - افیون خالص دو دانه - زعفران یک و نیم
دانه - عاقر قرحا سه سرخ - انجیمون^۴ مصری نیم دانه - کانور
و مشک و مرورید ریزه، از هر کدام دو دانه - همه را خرد بسی
و به بیز، و برابر همه غسل^۵ مصفی اضافه نما؛ هر چند کهنه تر گردد
نیکو تر شود *

^۱ گرد بال، probably a copyist's error for گره باز "a tumbling pigeon."

^۲ فاخته a name applied to the larger species of doves.

^۳ فلونیا; perhaps an error for افومالی described in the *Makhzan* "L-Adwiyā as being drugs mixed with honey, but not boiled. " فلونیا معجون نیست مکیف که افیون و بذر البنج درون داخل کنند " - قیاس اللغات

^۴ افیمون (affimān) Gr., the seed of *Cuscuta reflexa*, the Dodder.

فلونیا نسخه دیگر - تودری^۱ سرخ و سفید و مسطگی و علك^۲
رومی و زنجبیل و سپندان^۳ سفید و قرنفل - همه را مساوی با قدری عود
خام باریک سائیده به بیز و قدری پیه اسپ را بگداز و روغن آنرا صاف کن
و داروها را در روغن پیه مذکور بجوشان و نگهدار تا سرد شود ؛ و روز
شکار در لقمه گوشت یکدانه ازین دوا جانور را نیک است بجهت حفظ
سرما زدگی ؛ و اشتها بسیار آرد *

دوای حفظ سرما زدگی * پیه روباه برزانوی باز از حد پرهایی شلوار^۴ تا
ناخن پای چرب کن که قوت چنگال بحال ماند و نیک است *

نسخه مقصود انگبین * یک رطل انگبین را در دیگ سنگین
و یا در دیگ سفال بر آتش نرم جوش کن و کف از آن بردار و کاسه
پر آب پدش خود بنه و پیش از آنکه بوی سوختگی کند شهد را در آب بریز
تا سرد شود و در ظرفی کن * چون خدا نخواست جانور را رحمت شوخ
و کاهش و یا لقوه و یا خورد و گذار پیدا شود پس از این دوا دو درم چهار
گولی کن و از گلولی جانور فرو بگذاران و تا دیر گرسنه دار * بعده بگوشت
ماکیان سیاه سیر کن بخون او آلوده ؛ علل را دفع کند ؛ نیک اجابت آرد *

^۱ تودری (*tādari*), *Cheiranthus Cheiri*, the Wall-flower (Watt) ; a species of *Iberis* (Dr. R. N. Khory).

^۲ علك ('*ilk*'), The Resin, *Pistacia Khinjuk*.

^۳ سپندان (*sipandān*), Mustard seeds, *Brassica campestris*.

^۴ شلوار or "loose breeches" are the pendant feathers of the thighs.

باب نهم



در معالجه درد و جمیع امراض سر جانوران گلال چشم و سیاه چشم - مشتمل بر سیزده فصل



فصل اول در معالجه درد سر • سببش آن بود که این بیماری جانور را از گرمی خیزد و از بسیار خون خورائیدن همراه طعمه و از دود و خاک و بسیار بافتاب داشتنی •

علامت آن بود که باز خیره چشم یعنی حیران وضع بود و نا آرمیده و ترش زد، و موی سر بر خاسته دارد، و در وقت طعمه خورائیدن تصدیق یابد و طعمه را بقوت کندن نتواند و خائیده خائیده و آهسته خورد •

علاج آن • بگیر آب زرشک^۱ بآب بید و شیشه کف^۲ (که در هندی کاچ لون گویند) و اندکی کافور در آن ممزوج کن و قدری سرکه و روغن

^۱ زرشک (zirishk), Barberry, *Berberis aristata*.

^۲ شیشه کف P. and کاچ لون H. Kāch-loun is a medicinal salt, which consists chiefly of muriate of soda, with a small quantity of iron, lime and sulphur. Shishakaf may mean the "froth of glass," which is dross of salt.

بنفشه و بادام و روغن هسته شغذالو و اندکی شیر عورت که پسرزائیده باشد همه را یکجا کرده در شیشه دار، و داروی مذکور را دران روغن و شیر حل کرده و انگشت بردهن شیشه گذاشته بجنبان تا ادویه مذکور در آن شیشه از سبب جذبش کف کند. بعد از آن جانور را گرفته کام و دهانش را نیکو پاک کن و ملاحظه نمایی که جوشش در کام باز است یا نه؛ اگر نباشد پس یقین باید دانست که درد سر دارد. و سوراخ بینی جانور را بدهن خود مکیده پاک کن؛ آنگاه داروی مذکور را همراه فتیله باریک در دماغ بچکان چنانکه بمغز سر جانور رسد، و سرش گرفته دار تا دوا موثر شود. بعد از جانور را از دست رها کن و نشستن ده^۱ تا عطسه زند. بعد از بگوشت ماکیان سیاه سیر کن. صبح اگر جانور را روشن چشم و تازه دماغ بینی بهتر؛ و اگر ترش روی باشد پس مکرر این معالجه را تا سه روز کن. انشاء الله تعالی زود شفا یابد و این از تجربیات شاه خلف است.

علاج دیگر. صندل سرخ قدر یک نخود و اندکی کافور بگللاب هوده در دماغ باز چکان و طعمه با شیر گشنیز و شیر بادام دادن فیکوتر است و این آزموده فقیر است.

علاج دیگر. اگر دانی که درد سر از بلغم است و یا از رطوبت و سودا بود پس باید که هلیله سیاه نرم بسائی و عصر همراه طعمه بی استخوان بدهی؛ اما گوشت بز بچه نافع است و این از تجربه فقیر است. و اگر جانور از شدت مرض سر را گاه حرکت دهد و گاه منکوس کند و گاه مرتفع نماید، پس اگر سر را بدیر نگونسار دارد و بالا کم، و نیز در چشمش

^۱ allow it to sit"; Afghan and Indian Persian; from the Urdu *baithna* de.

تغییر بهم رسد آن مرض از اصل دماغ خواهد بود؛ و اگر سر بالا بسیار دارد و پائین کم، پس اصل مرض از مشارکت مواد اعضا است •

علاج • اگر مرض از اصل دماغ و حرارت باشد سفید آب^۱ را بآب کشنیز حل کرده بر سر جانور ملا کند و اندکی در بیهوشی چکاند و گلاب بنوشاند •
علاج • اگر مرض مذکور از مشارکت مواد اعضا باشد مرزنجوش^۲ که در هندی موشارنی گویند در گلاب تر کرده و صبح صاف نموده آن گلاب جانور را بنوشان، و اگر نفوذش همراه طعمه بدهد و مرزنجوش^۳ را بگلاب تر کرده و جوشانیده بر سر ضعاد نما •

فصل دوم در سرگشتن جانوران • جانور را این علت از دود و خاک خیزد •

علامت آنکه باز را فواژ^۴ خیزد یعنی خمیازه^۵ و ترش روی بود •
علاج آن • سفیدن سفید و فلفل گرد و دار فلفل هر سه را وزن مساوی گرفته و آب ترب حل کرده در بیهوشی جانور بچکان و دماغ جانور را بدهن خود نیکو مکیده پاک کن و این معالجه^۶ سر باد هندیست •

علاج دیگر • بیدار قدری نوشادر سفید و قدری کندش (که در هندی نکچیکنی^۷ نامند و از دمیدن در بینی عطسه آرد) هر دو را بهم سائیده به بیز و در بیهوشی باز بماسوزد پر بدم که در دماغ جانور رسد • و ماسوزد آنرا گویند

^۱ سفید آب، a white powder used by ladies for the face.

^۲ مرزنجوش P. A., and موشارنی S., the Indian Worm-wood *Artemisia vulgaris*, H. *nigdauna* (in *Mohhan*, *daunā-marudā*). The *Mohhan* says that *marzanjush* is quite distinct from *azēn* 'l-fār, called in H. *chūhā-kānī*. The latter is the Sanscrit word *mūshā-karnī*, a name for the *Salvinia cucullata*.

^۳ فواژ and خمیازه، yawning; فازیدن O. P. "to yawn."

^۴ کندش (*kundush*) P., a stimulative medicine. نکچیکنی (*nak-chikni*), H. "Sneeze wort," *Centipeda orbicularis*, syn. *Artemisia sternutatoria*.

که ناکره از بیهوشی بر سازند و دوا در آن پُر کرده در دماغ جانور و یا حلق او احتیاط بدمند؛ و در ایران این را میر شکاران ماسوره گویند و این معالجه خواجه زنگی اصفهانی است.

علاج دیگر • بیمار برج قدر دانگی و در نبیذ خام که شراب خام انگور است حل کرده چند قطره در هر دو سوراخ بینی جانور بچکان - انشاء الله تعالی به شود؛ و این معالجه تالش ترک است • درین روزها گوشت‌های گرم ندهی؛ اگر گوشت سرد دهی نافع است.

فصل سویم در ورم کردن سر و روی جانور که در هندی زهر باد گویند • این علت از سردی و بلغم و گوشت نرم دادن بسیار خیزد.

علامت آنکه از بینی و چشم جانور آب بسیار روان شود و موی سر بر خاسته باشد و سر بسیار بخارد و سوزی دم آرد و همیشه مدور باشد یعنی سر و دم یکجا کند و گرد شود و بانگ بسیار کند و سر هلی پر بازو بر دم اندازد و فرو هشته دارد و چشمها خم گرفته یعنی گوشه چشم بهم تنگ نموده باشد و بر خویشتن همی پیچد و بی آرام باشد و چون مرض غلبه کند جانور بیهوش شود.

علاج آن بود که دو دانگ مویز بکوب و دو دانگ نمک هندی نرم سائیده و جانور را گرفته اول سه قطره آب آوار شیرین در هر دو سوراخ بینی جانور چکان؛ پس دوا می مذکور را سائیده در کام جانور بمال و از دست رها کن تا قی کند • چون بیهوش آید آب شیر گرم پیش بند و تا عصر گرسنه دار و بعده کام و دهان جانور بشوی و بگوشت ماکیان سیاه سیر کن؛ و این از خواجه عبد الله خوارزمی است.

علاج دیگر • بیدار خرماى سفید يعنى جهرمانى¹ و صندل سفید و صندل سرخ و سرگین سگ سرخ که خشک و سفید شده باشد همه را نرم بشیر و یا بکلاب بسای و آب فیلوفر ممزوج نموده بر آماس سر و چشم ضامان کن و قدری در بینی جانور اندر چکان تا سه روز این معالجه بعمل آر • این فرموده ابو العباس بن فضل است و بغایت مجرب •

علاج دیگر • شب یمانی دو سرخ - روغن تلخ خالص یک ماشه - بهم حل نموده همراه ماسوره در هر دو سوراخ بینی جانور بده و در آفتاب بسته گوشت رگدار در چنگال باز بنه تا بکند و ازین عمل تمام خلطه از دماغ بریزد و یا عوض گوشت رگدار استخوان دمیچ² بز گوشت از بالایش تراشیده در پای جانور برای گذدن ده و چون بهوش آید سیر کن • اگر بیکبار دادن صحت یابد بهتر و الا یکروز درمیان کرده تجدید معالجه کن تا به شود •

علاج دیگر • بیدار هفت دانگ انگور سیاه و در آب فشرده افشوره³ آنرا بر آورده از پارچه صاف کرده قدر نیم توله آزان آب در گلولی جانور بچکان و اندک از انگشت در کام و دهان جانور بمال تا سه روز • صبح مکرر همین معالجه کن و اگر از زیادتی قی بیهوش شده بیفتد باید که قدر نیم توله مسکه گاو در گلولی جانور فرو کنی • بعد از زمانی صحت یابد - مجرب است •

علاج دیگر • بیارد چند برگ کریله⁴ و کوفته آب آن قدر یک دانگ بگیرد و روغن تلخ یک دانگ هر دو را ممزوج کرده و در ماسوره ببلع پر کرده

¹ jahrami is a variety of date called after Jahram, a town in Persia.

² افشوره P. (afshura), juice expressed from pomegranates, quinces, and other fruits or plants.

³ برگ کریله (karela), H and P, Momordica charantia, "Squirting cucumber."

جانور را گرفته در هر دو سوراخ بینی بدم * و در آفتاب بسته
گوشت رگدار و یا استخوان دمچه بز در مغلب جانورده تا از کندی
آن خلطه و آب از دماغ جانور بچکد * بعد ازان از لحم زنده^۱ سیرکن *
یکروز درمیان کرده معالجه کن تا سه مرتبه - انشاء الله تعالی
صحت یابد *

علاج دیگر * اگر سر و روی جانور ورم کرده باشد، بپار روغن تلخ خالص
و در دماغ جانور چکان تا دماغ ملئم شود؛ بعد ازان قدری شاش کودک
با آب مساری ممزوج نموده و دو عدد قونفل در آن سائیده و از پارچه
صاف کرده در هر دو سوراخ بینی باز بچکان و در آفتاب دار تا عطسه
زند * اگر از یک مرتبه دادن دوا شفا یابد بهتر، و آلا تا سه مرتبه بعمل آر -
انشاء الله تعالی صحت یابد *

علاج دیگر * اگر ورم مذکور از سبب باد بود، بسببامه عرف جلوتری
چهار هرخ، باریک آس کرده و در روغن تلخ حل نموده از پارچه صاف کن
و در ماسوره پر کرده در هر دو سوراخ بینی جانور بدم و جرزبوا و زنجبیل
بآب گرم سائیده بروزم ضماد نما *

علاج دیگر * اگر ورم از گرانی دماغ بود بیار نمک هندی^۲ و در قدری
آب گرم و روغن تلخ حل نما، و چند قطره در هر دو سوراخ بینی بچکان،
و زمانی در آفتاب دار تا عطسه زند و زرد آب و خلطه از دماغ او بریزد؛ آنگاه
استخوان دمچه بز در مغلب باز ده تا بکند؛ و آب گرم پیش جانور بنده
تا بخورد؛ و اگر نخورد بگوشت ماکیان سیاه بخورن آلوده سیرکن - انشاء
الله تعالی صحت یابد *

^۱ زنده i.e., freshly killed and still warm; not butcher's meat.

^۲ Namak-i Hindi, rock-salt.

علاج از سید لطف علی • اگر رزم مذکور از حبس مواد دماغ باشد ،
 بیدار کوبی^۱ خورد عرف بهتل - برگ آنرا در دست مالیده آب آنرا در هر دو
 سوراخ بینی جانور بچکان - انشاء الله تعالی صحت یابد •

علاج دیگر • آب برگ جیت^۲ بر آورده و نمک سنگ در آن حل کرده
 بدستور متعارف در بینی باز چکان - انشاء الله تعالی صحت یابد •

علاج دیگر از میر حبیب الله • آب برگ کندش عرف نکچکنی^۳
 بر آورده چند قطره در سوراخ بینی جانور چکاند - انشاء الله تعالی به شود •
 و اگر برگ تازه و تر موجود نباشد ، خشک را در آب سوده و افشوره آن
 بر آورده بدان علاج کند و در آفتاب دارد •

علاج دیگر • برگ جیت^۳ که گل سرخ داشته باشد و کوفته و آب بر آورده
 در هر دو سوراخ بینی جانور چکاند - انشاء الله تعالی به شود •

علاج دیگر • برای جانوری که از سبب زکام سرش گران باشد • باید که
 آب برگ بادنجان صحرایی در دماغ جانور چکاند ؛ شفا یابد •

علاج دیگر • اگر سر جانور گران باشد و دماغ جانور بسته باشد ، بیدار
 فلفل گرد و تخم چرچره و هر دو را بهم سائیده در بینی جانور بدمد ؛
 صحت یابد •

علاج دیگر • روغن تلخ بآب برگ جیت ممزوج نموده در دماغ جانور
 چکاند - انشاء الله تعالی شفا یابد •

علاج دیگر • بیدار غوک خانگی و از گوشت سینۀ آن طعمه طیار کند
 و جانور را خوراند ؛ و چون بعد زمانی جانور طعمه بر اندازد یعنی قی کند

^۱ is this H. "canliflower" ? پهل گوبهی

^۲ Jit, Panj., the Tooth-brush Tree, *Salvadora persica*.

^۳ کندش etc. Vide p. 186, note 4.

و آنچه خلط باشد همراه قی بر آرد. پس آب گرم پیش او بنهد تا بر غبت خود بخورد؛ بعد از بگوشت بی پروا استخوان سیرکن * و صبح دوم به نبات صاف نما - انشاء الله تعالی صحت یابد *

علاج دیگر * ناس برای شکره * روغن کنجد در چراغ سوخته و در هر دو سوراخ بینی جانور بچکاند؛ به شود *

علاج آزموده فقیر * اگر سر جانور ورم کرده باشد و یا دماغ بسته باشد، ترنفل یک عدد - ادزک یک ماشه (و یا عوض آن زنجبیل) - و فلفل گرد سه عدد - شونیز عرف کلونجی در سرخ - نمک هندی دو سرخ - و در آب تر کرده از پارچه گذرانیده در دماغ جانور بچکاند؛ و دمچه بز در چنگال باز دهد که از کندن آن خطه از دماغ او بریزد؛ پس بگوشت گنجشک بخون آورده سیر نماید *

علاج دیگر * آب چرچره بر آورده در هر دو سوراخ بینی بچکاند - انشاء الله تعالی شفا یابد *

علاج آزموده فقیر * روغن گل^۱ در سوراخ بینی باز بچکاند و پنج دانه فلفل گرد شب در پرمهره خوراند - انشاء الله تعالی شفا یابد *

علاج آزموده ابن فقیر * قدری بجهنک تیلایا اول در پارچه بسته و از دهن دیگ گلی آویخته و شیر ماده گاو سه آثار دران دیگ انداخته بجوشاند و زیر آن آتش نرم برانروزد تا از بخار شیر سمیت او دفع شود * بعد از سایه خشک کند و یک ماشه از آن بجهنک و یک ماشه دار فلفل و دو ماشه فلفل گرد هر سه اجزاء را تا دو پاس سحق نماید؛ بعد قدر

^۱ روغن گل a cheap kind of otto of roses; the samina is 'til' oil and not sandal oil.

یک سرخ از آن شب بعد از هضم طعمه در یک ورق گوشت جانور را بخوراند • جانور گان را یک سرخ و جانور خورد را نصف آن •

علاج دیگر • قدری جلوتری و کانور بروغن گاو حل نموده بر آماس ضعاد کزد • شفا یابد انشاء الله تعالی •

علاج دیگر • کرم زمین یعنی خراطین آنها خشک کرده همواره با طعمه میخورانیده باشد • صحت یابد •

علاج دیگر • زرد چوبه در آتش سوخته و کوفته قدر یک سرخ همراه طعمه شب بخوراند • ورم دور شود انشاء الله تعالی •

علاج دیگر • آفیون بآب برگ قاتوره سائیده بر دماغ جانور و بر سر و جانی که ورم باشد ضعاد کزد و بعد زمانی در آفتاب بزد و گوشت رگدار در مخلب باز دهد یا استخوان دمیچ^۱ بز تا خلطه از بینی جانور از سبب دوا مالیدن به نضح آمده بریزد •

علاج دیگر • اگر از سبب ورم آب از چشم جانور جاری شود بيارك برگ پنبه نرمه^۱ و آب آن در چشم جانور چکاند • انشاء الله تعالی صحت یابد و سیلان را باز دارد •

علاج دیگر که همین عمل کند • بيارك برگ تفبول سفید • سائیده آب آنرا در چشم جانور چکاند • سیلان را باز دارد •

علاج دیگر • اگر سر و چشم جانور آماس کزد • فلفل گرد بکدانه جانور گان را در غدود^۱ اگر بمهرسد • و الا غدود سر حلقوم بز در طعمه شب بخوراند • و البته آن شب طعمه کم کرده بخوراند • مرض بامر الله تعالی بصحت مبدل گردد • و جانور خورد را نیم دانه فلفل دهد •

^۱ برگ پنبه نرمه *barg-i pompha narma*; the leaves of *Gossypium arboreum*.

علاج دیگر * اگر سر و روی جانور وزم کرده باشد، بیارد شیرۀ انجیر و قدر یک قطره در ورق گوشت بجانور دهد - انشاء الله تعالی صحت یابد *

علاج * بیارد برگ درخت سرس^۱ و آب آنرا بر آورده در هر دو سوراخ بینی چکاند ؛ به شود *

علاج دیگر * بیارد برگ رواس^۲ و آب آنرا در هر دو سوراخ بینی جانور چکاند - شفا یابد *

علاج دیگر * اگر تمام بدن جانور آماس کرده باشد قرنفل و فلفل گرد، از هر کدام قدری، در روغن گاو برشته همراه طعمه بخوراند ؛ وزم دور شود بامر الله تعالی *

فصل چهارم در تقلیس * بدانکه تقلیس مرضی است که پیش دماغ خیزد که جانور از آن حرکت به تصدیع کند *

علاج آن * شبت که در هندی آنرا سوه^۳ خوانند و سبز آنرا بخته همراه طعام میخورند، باید که آب برگ آن را بروغن کنجد مساوی بهم جوش نموده و در آفتاب لوله دار انداخته بر آن موضع نطول^۴ کند یعنی هموار هموار بریزد - به شود *

علاج دیگر * شیرۀ انگور بزرده تخم مرغ ممزوج کرده گرم کند و همراه طعمه بخوراند * آب عذاب و بنفشه بر آورده خوراندن نیز نافع است *

^۱ درخت سرس (*siris* or *sirich*) H., the *Acacia-sirissa*.

^۲ App. راسن (*rasan*), A., the *Elecampane*, *Inula racemosa*.

^۳ سوه (*soua*) H., and شبت (*shibit*) P., the dill, *Pencedaneum graveolens*.

^۴ نطول Ar., in H. *tapirā*, "warm water medicinally prepared and poured from a vessel slowly over the head."

فصل پنجم در علاج سرگرفته شدن جانور * و آن از گرمی
خیزد * علامت آنکه جانور سر فرو افکنده دارد و سیاهی چشمش
بزرده مائل شود و گاهگاه چشمها ناخوش کند و دم زند¹ و پيخال
گسسته آرد *

علاج آن * نیم دزم افسنتین² باریک سائیده در سه لقمه گوشت گوسفند
جانور را بخوراند و زمانی گرسنه دارد و آب پیشش نهد؛ بعده بگوشت
کبوتر سیر کند - انشاء الله تعالی به شود *

علاج دیگر * ستارم³ نیم دزم بگوشت اندر کن و بجانور بخوران تا به
شود و بهتر ازین دوا دیگر نیست * و ستارم صمغی است که از درخت
آنا بیرهون چکد * و جانوری را که این علت باشد زمستان در خانه گرم
و تابستان در خانه سرد باید بست *

علاج دیگر * گل ارمني و قدری زنجبیل باهم در سنگ صلیبه سائیده
باریک کن و با روغن یاسمین در یک ظرف بر آتش نرم بجوشان و سرد
کن و در گلوئی جانور بریز؛ و سه روز این معالجه کن؛ و سه روز دیگر فلونیا⁴
در گوشت گوسفند بده؛ اگر جانور بزرگ بود یکدزم و میانه را نیم دزم
و خورد را دانگی باید داد *

علاج دیگر * گل ارمني چند روز در ورق گوشت جانور را بخوران -
انشاء الله تعالی صحت یابد *

¹ Meaning not clear.

² افسنتین (*apsantin*) *Artemisia absinthium*; the absinthe, wormwood.

³ ستارم; in the text "gum from the pomegranate." I am unable to trace this name.

⁴ فلونیا, vide p.182, note 3.

علاج دیگر * آغار شیرین و بادروج^۱ و قدری شاهسپرغم^۲ که به هندی گل ریحان نامند باهم بیامیز؛ چند گولی برابر مغز بادام بساز و سه دانه ازان در سه ورق گوشت گوسفند بده * و اگر نخورد جانور را گرفته دوا را از حلق او فرو باید گذرانید؛ و بعد زمانی بگوشت خوک و بخون انسان آلوده باید خورانید * و خون آدمی از فصد کردن میسر آید * آخر الدوا داغ کردن است * باید که سوخته جرجانی^۳ بهمرسانی و او را چون دانه چلغوزه فقیله وار بتراش و بدان بسوز * اگر این فقیله بهم نه رسد پاره کاغذ درشت به پیچ و مثل فقیله کن و بدان بسوز چنانکه پوست سوزد و ضرر بگوشت نرسد * و پاره نمک بروغن زیت حل کرده سوراخ بینی را بدان چرب کن * و داغ بدین دستور کردن باید که از سر متعار تا حد سبزی منسر؛ اما باید که سبزی بن متعار نسوزد *

علامت این مرض آنست که هرگاه جانور گوشت کندن گیرد از بینی جانور خواب چکیدن گیرد و اکثریم جریان شود؛ و گاه باشد که از ده آمدن ریم دماغ جانور بند شود چنانکه نفس نتواند کشید *

فصل ششم در معالجه لقوه؛ و آن دهن کج شدن است * این مرض از سردی و تری خیزد *

علامت آن بود که جانور همیشه روی بسوی آسمان کند و سر و گردن بر یک جانب دارد و بر خود همی پیچد و دم را یک سو کند و کج دارد *

^۱ بادروج (bādrūj), Ar., Common sweet basil.

^۲ شاهسپرغم (shāh-sipargham) P., Sweet basil; basil-royal.

^۳ جرجانی; this word not traceable. There is a herb called جرجار jarjār.

علاج • باز را اول داروی قی کردن باید داد • بيار سپندان سفید دانگی - و فلفل گرد نیم دانگ - نوشادر نیم دانگ - نمک سنگ قدر یک جوائین - همه اجزاء را نرم سائیده با انگبین معجون کن و بگلولی جانور فرو بر و بیض درخت موز که در هندی کبله نامند و آن برگ کشاد و دراز دارد بکوب و در پارچه به بند و در آب سرد انداز و تا چند گهری بگذار • بعده آن آب را اندر دهان جانور چکان تا قی بسیار کند و چون دارو دهی، اول هر دو پشت پای جانور را بروغن گاو چرب کن، و هرگاه جانور از قی فارغ شود مقدار یک بادام روغن گاو گولی کرده در برف یا آب سرد بده تا منعقد گردد • اگر از قی بسیار جانور بیهوش گردد گولی روغن مذکور را در حلق جانور فرو بگذاران تا بیهوش خود آید و بعد زمانی بگوشت سگ نر و خوک سیر کن و آب دادن مضر است، پرهیز خوب بود و شیور ماده خر سیاه همواره بده - انشاء الله تعالی زود صحت یابد •

علاج دیگر • زنجبیل پرورده شراب قدر یک مغز پسته و قرنفل در عدد در گوشت پاره جانور را بخوران تا صحت یابد •

علاج دیگر • تنوری ساز و دران آتش از هیزم افروز و یا مغای در زمین مثل تنور ساخته و کافته از هیزم گرم کن؛ پس از آن خاکستر بیرون کشیده پاک کن. و خشتی خام در آن بده و شراب کهنه بر خشت بریز، و چون دود و بخار از آن بر آید جانور را در قباله کن، و هر دو سوراخ بینی او را بغالیه مشکین (یعنی جووه¹ سیاه رنگ و خوشبو که از عود چکاند) چرب کن. و بر همان خشت بفشان و زمانی تأمل کن • بعد از آن بر دار و در خانه تاریک که از باد محفوظ بود به بند و نیم دانگ زنجبیل - و نیم دانگ

¹ جووه، app. چووا، or چوا، H., a fragrant paste made of ambergris and other ingredients.

عود قماري^۱ - نیم دانگ دار مشک زمین عرف سعد کوفي^۲ که در هندی
ناگرموئه نامند - و نیم دانگ قزقل - و نیم دانگ تودري^۳ سرخ - نیم دانگ
علک^۴ رومي - نیم دانگ برنگ کابلي - و نیم دانگ سپندان سفید همه را
باریک بکوب و به بیز و صفوف دستور یعنی خشک کن؛ و تا سه روز جانور را
در گوشت کبوتر بچه و یا گوشت گوسفند بخوران هر روز سه لقمه و چون سیر
کفي قدری گل ارمي همراه طعمه بخوران - انشاء الله تعالی صحت یابد.
علاج دیگر * اگر ورم از سبب کچ دهني بهموساند آنرا لعاب بزرقطونا^۵
بآب گرم ممزوج کرده بخوران و انجیر و سیر بهم در آب جوشانیده
چون مهرا شود بر ورم مذکور ضامد کن و چون بشکافد چرک از آن پاک
نموده برگ عذاب را کوفته مثل سرمه صفوف کن و بر آن جراحت پاش تا به
شود - انشاء الله تعالی *

علاج دیگر * باید که جوال دوز آهني و یا میلی که جهت داغ کردن
جانور سازند در آتش سرخ کفي و بدان جانور را پس قفای بسوز چنانکه
عصب و لحم نسوزد و پوست داغ گردد چرا که سوختن پی و رگهای گردن
موجب مرگ جانور است * و بگوشت کله سگ سیر کن، نافع است
انشاء الله تعالی *

فصل هفتم در معالجه^۶ فالج که در هندی آنرا آردهنگ نامند *
و در آن یکطرف تن جانور خشک میشود و از جنبش باز ماند و حرکت

^۱ عود قماري pale-coloured aloes-wood, *Aquilaria agallocha*.

^۲ مشک زمین (mughk-i-zamin) گالینگاله دار مشک عرف سعد کوفي — ناگرموئه (P.); سعد کوفي (su'd-kūfi) Ar.; ناگرموئه (nāgar-moth) H.; *Cyperus*, English galingale.

^۳ تودري (todri) H., *Cheiranthus cheiri*, the wall-flower.

^۴ علک رومي ('ilk-i rūmi), mastic, the resin of *Pistacia lentiscus*.

^۵ بزرقطونا (barraqatūnā) Ar., *Plantago ispaghala*, spogel seeds.

^۶ Fālij, Ar., and ardhāng, H., paralysis of one side of the body; hemiplegia.

کردن نتواند * سببش از سردی و تری است و از دادن گوشت گاو و گوشت چوزۀ مرغ که نارسیده باشد *

علامت آنکه چون جانور را سیر کنی پرها بر دم هر دو بازو^۱ بیک سو می برد پس گشاد کند و دم را اکثر میکند، و بر خویشتن همی پدید، و از پریدن باز میماند و چون بشکار برانی نگیرد و بانند و بجهد *

علاج * مغز دانه جوز و فندق را بیرون آر و نرم سازی و روغن از آن بیرون آر، و هر بار که جانور را سیر کنی گوشت گوسفند و یا بگوشت کبوتر بهمین روغن آلوده بده - انشاء الله تعالی صحت یابد *

علاج دیگر آن که تخم بنگ را در پارچه به بند و در روغن گاو و پیه اسپ بجوشان؛ بعده پارچه بر کش و دور کن و همان روغن را بهمراة طعمه میخورانیده باش - صحت یابد انشاء الله تعالی *

فصل هشتم در معالجه سفید مرگ * و آن خورۀ سرباشد، و آکله همانرا گویند * خوردن را در عربی اکل گویند و خورۀ را آکله * این علت جانور را از سبب شوخ خیزد * چون از کسافت معدۀ شوخ پیدا شود و بخار آن بدماغ باز رسد، از آن خورۀ سفید بمهرساند؛ و این مرض از گرمی و خشکی خیزد و از خاک و گرد و از خون و گوشت گوسفند فربه خوراندن، و این چیزها اکثر بانی شوخ اند؛ و سفید مرگ ضرور از شوخ پیدا شود *

علامت آن بود که پردۀ گرد چشم که اندرون پلک می باشد آن بیرون می آید و جانور همیشه روشن چشم و آرمندۀ و خوشمنش و فربه بود، و دراز پیدخال کند اما باریک و گسسته و ناپسندیده؛ و گاه باشد که خشکی و دمه پیدا کند *

¹ Error in text.

علاج • گوشتهای سرد باید داد مثل گوشت گاو و ماکیان سیاه؛ و طعمه بآب گشنیز و استخوان گردن ماکیان بشکر طبرزد بده؛ و گاه طعمه را بآب گشنیز و کافور سفید و قضم مرغ و نیلوفر باهم بیامیز - انشاء الله تعالی به شود *

علاج • پاره شکر طبرزد و اندکی کافور بکوب و بآب گشنیز ممزوج نموده چند دانه مثل بادام ساخته از آن یکدانه بگلولی جانور فرو بگذارن تا بحصوله رسد • و اگر سفید مرگ بدهان دمیده باشد، یعنی دهان جانور جوشیده باشد، بیدار سوزن و رشقه دور آن سوزن پیچیده سر سوزن را اندک بیرون دار، و تکه، که آن گوشتی در بینی جانور بطور دانه بود، آنرا بزن، تا خورن از آن تکه برآید؛ و بعده مالیده پاک کن تاخون از آن جاری نماند؛ و قدری مامیران چینی^۱ که آن چوبی باریک زرد رنگ که برای تاریکی چشم کار آید، آنرا بآب کامه^۲ خوش بسامی و پاره کافور دران یار کن و جانور را گرفته و دهن آن را کشوده و هر آبله که در دهان جانور از جوشش سفید مرگ باشد بسر سوزن و یا با چوبی خال دستور تراشیده بشکاف و خورن بکافید از آن بر آرد • و از درازی کام، یعنی از طول کام که از طرف منسر جانب گلو باشد، بشکاف، و زنهار بر عرض نشکافی که به شدن زخم عریض آسان نیست و مطول بهتر است؛ بعد از آن این داروها را در کام جانور بمال تا نیک خون آلوده گردد؛ آنگاه بموم صاف آن خون را از کام جانور پاک کن، و روغن بنفشه و روغن بادام ممزوج نموده کام باز را بدان چرب کن و بگذار • پس اگر تابستان بود در خانه خوش هوا و سرد نشان؛ و از قدری کافور و پاره شکر طبرزد بآب گشنیز گولی کن

^۱ مامیران چینی؛ *māmīrān* is *thalictrum foliolosum*, the gold thread.

^۲ کامه *āb-kāma* is a kind of sour and bitter gruel used as a digestive.

واندکی مسکه باویار کن و قدر یک بادام بآب گشنیز از حلق جانور فرو بگذران و روغن نیلوفر و روغن بادام یکجا کرده طعمه بدان تر کرده بخوران - انشاء الله تعالی این مرض دفع شود * و گوشت‌های سرد و نرم بخوران ؛ زنهار که پرو استخوان ندهی ؛ طعمه خصی بهتر است * بفضل الهی در درازده روز صحت یابد *

علاج دیگر آنست که روغن کفجد که بسیار کهنه شده باشد و فلفل گرد باریک سائیده در آن روغن حل کرده باز را گرفته در هر دو سوراخ بینی او چکاند ؛ و روز دوم آب ترب در بینی جانور باید چکانید ؛ و روز سوم روغن کفجد سفید اندر بینی جانور چکاند ؛ و این علاج از ابو الجوارح است *

علاج دیگر * نوشادر سفید با زرنیخ^۱ سرخ باریک نموده به بیز و در بینی باز بماسوره در دم قابه شود ؛ و سپندان سفید و نمک هندی از هر یک یکدرم نرم کوب و به بیز و دهان جانور را بگلاب پاک شسته آنگاه در کام جانور آن دارو را بمال ؛ و بقتیل^۲ باریک در شکافی که در وسط کام جانور است داروی مذکور را پرکن ؛ و اگر بیکبار به نشود سه بار همین معالجه کن و این آزموده شاه خلف است *

علاج دیگر * آب گشنیز و کافور و الجی کبار باریک آس نموده در دهان جانور بمالد و همراه طعمه مالیده بخوراند ؛ به شود *

علاج دیگر * سوزنی در تکه بینی جانور خلاند تا چند قطره زرد آب از آن برآید ؛ صحت یابد *

علاج دیگر * دو دانه فلفل گرد باریک آس نموده و در پارچه بسته و در آب تر کرده چند قطره در هر دو سوراخ بینی چکاند ؛ صحت یابد *

^۱ bisulphuret of arsenic ; red arsenic. زرنیخ سرخ

علاج دیگر * دو دانه فلفل گرد نرم بکوب و بروغن گاو حل کرده کام و دهان باز بدان روغن چرب کن - انشاء الله تعالى به شود *

علاج دیگر * فلفل گرد بآب ترب سحق نموده برآن جوشش ضماد نماید : صحت یابد *

علاج دیگر * نوشادر خالص را بروغن گاو سائیده در کام و دهان جانور بمال : صحت یابد *

علاج دیگر * ریوند چینی^۱ و نوشادر و نیل و سمه^۲ از هر کدام اندکی بکوب و بآب ترب و شیر عورت حل کن و در کام و دهان جانور بمال : به شود انشاء الله تعالى *

علاج دیگر * بوره ارمنی و زرنیخ و فلفل مسامری بکوب و به بیز و آب شیر گرم ممزوج کرده در کام و دهان باز ضماد کن : و بعد از آن بسرکه انگوری شسته بروغن گل چرب کن : شفا یابد *

علاج دیگر * جائی که خوره بود آنجا را بچوبی مثل خلال خاریده و چرک از آن پاک نموده بعده زنگار بر آنجای جوشش که خاریده باشی باریک سائیده بمال : بعده بسرکه شسته بروغن گل چرب کن *

علاج دیگر * آفاتر ترش و کافور و شکر طبرزد و آب غوره^۳ و ریوند خطائی^۴ همه را باریک سائیده در کام و دهان جانور بمال و باز دیگر بعمل آر تا به شود : و گوشت ماکیان سیاه سیر کن و گوشت درآج بکشگلای^۵ تر کرده سه روز بده

^۱ ریوند چینی Chinese rhubarb, *rheum emodi*.

^۲ نیل و سمه (nil wasma), the leaves of the indigo plant of commerce, *Indigofera tinctoria*.

^۳ آب غوره (*āb-i ghāra*), the juice of unripe grapes or dates.

^۴ ریوند خطائی Central Asiatic species of rhubarb.

^۵ کشگلای ; I am unable to trace this word.

و نیکو احتیاط کن که دواى مذکور اندرون حلق جانور نرود که قى آورده است؛ و همواره پنجه نزدیک خود میداشته باش و بدان گلوى جانور را صاف میکن؛ بعده آب سرگین خر و سرکه و روغن هسته شغفالدو بهم شامل کرده و جانور را گرفته در دماغش چکان - انشاء الله تعالى صحت یابد؛ و این تجربه خاص بیدگ رومی است و خواجه زکى عراقی *

علاج دیگر * فلغل گرد و قضم بگل و هسته زرد آلو و نوشادر از هر چهار قدری گرفته سرکه حل نموده در کام و دهان جانور بمال؛ مجرب است *
علاج دیگر از مرزا مغل بیدگ * نمک هندی و فلغل گرد بر آن خوره دهان بمال و بعده روغن بهلاوه¹ یعنی عسل بلادر بران بمال و بسیج داغ کن؛ آنگاه آب افار شیرین بمال؛ انشاء الله تعالى به شود *

علاج دیگر * آرد گندم خمیر کرده گرد خوره که در دهان باشد دیوار دستور خمیر بگیر که غیر آن جائی دیگر نسوزد؛ و روغن گار گرم کرده، بلکه سوخته، یک قطره از آن بالای خوره بغاشاکى بچکان تا آنجا سوخته داغ شود؛ اما گرد خوره طوری خمیر گیر که روغن اطراف دیگر دهان نسوزد *

علاج دیگر از یار بیدگ * اول با تکه نمک خوره را بمال و خون و چرک بر آورده بعده در زخم آن سرمه و یا کت هندی² و یا شیر³ کوار⁴ پر کرده طعمه بدستور سابق ده * آخرالدوا داغ باید کرد: چهار فتیله از⁵ سوت پنجه، دو بزرگ و دو خورد، ساز * جانوری که سفید مرگ سخت داشته باشد کام آنرا اول بدان دو فتیله کلان پاک کن که خشک شود چنانکه

¹ بهلاوه (bhilāwa) H., the Marking-nut Tree, *Samecarpus anacordium*.

² کت هندی (kat) H., the extract catechu or cutch; the resinous extract of *Acacia catechu*.

³ شیر⁴ کوار (kuār) H., an expressed juice prepared from the bark of *Holarrhena anti-dysenterica*, the Kurchi or Conessi Bark.

⁴ Sāt H. "thread."

هیچ نم نماند. و بینی جانور نیکو مکیده نفسش را جاری ساز؛ آنگاه دو فقیله خورد را با روغن بنفشه چرب کن و در چواغ بسوزان و یک فقیله از آن دو روشن کن؛ آنگاه آن را بانگشت فشرده روغن ازو بچکان؛ بعده در کف دست بزق قاشقه بمیرد و گل آن فقیله پخته گردد. * آنگاه بار دیگر روشن کرده بر خطی که در وسط کام جانور می باشد بسرعت و سبکدستی برکش؛ و فقیله دوم بهمین دستور * اما چیره دستنی لازم است که جای نازک است؛ تصدیع بجانور نرسد * و باید که وقت داغ کردن، جانور را استوار به بندی و راستان نگاه داری و پاره کاغذ بر زبان و سر حلق جانور داری تا گرمی بد آنجا نرسد؛ و این فقیله از پیش گلو از حد سرخی طرف منسر برکش و سیاهی کام را باید سوخت؛ و زنهار که فقیله در حلق نرود که جانور هلاک گردد * بعده نمک نرم سوده بر آن سوختگی بمال و نیز یک گولی مسکه با شکر طبرزد در جای داغ بده و تا ظهر گرسنه دار. * آنگاه بگوشت پشت ماز؛ گوسفند بروغن بادام آلوده نیم سیر کن و تا دو هفته پر و استخوان مده و بر دست بگیر. و در خانه قازیک به بند؛ و این داغ را چنان سبکدستی کنی که زود به شود و دیر نکشد *

فصل نهم در معالجه کوفتگی و مرع. * این مرض از گوشت گاو دادن بسیار و از بد تیماری بازدار خیزد. * علامت آن است که باز چون بآفتاب بیند بلرزد، چشم بگرداند *

علاج آن بود که پوست بیضه کبوتر خانگی یک قیراط^۱ - پوست جوز چهار مغز یک نیمه - سد آب که در هندی آنرا جوچی^۲ نامند قدری -

^۱ قیراط، A weight of four grains.

^۲ سد آب - در هندی جوچی (sūdāb), Panjābī, the fruit of *Euphorbia dracunculoides*; in Beng., jūichū.

ادویه مذکور را باریک آس نموده در آب مذکور حل کرده در حلق جانور
فرو ریز تا به شود ؛ این علاج خواجه زکی عراقی است *

علاج دیگر * گندم پاک کرده قدر در سیر در نیم من آب بجوشان
و صاف کن ؛ بنده تا حرارتش نصفه شود * جانور را گرفته قدری ازان
در دهانش چکان و باقی را در طغاره اندر کن و آب بیامیز و پیش جانور
بنده تا بخورد ؛ و تا نیم روز گرسنه دار * بعد از آن بگوشت مرغان ، بغیر
گوشت عکمه سیر کن ؛ و بعده تا یک هفته بگوشت ماکیان سیاه سیر کن ؛
و این علاج شاه خلف سیستانی است *

علاج دیگر * آنچه در سنگدان^۱ کوسنگ^۲ ، و آن مرغ اهویه عرف
تغذاری است ، باشد از آن قدر چهار سرخ - فلفل گرد چهار دانه - زعفران
دو سرخ - همه را شب در آب تر کرده صبح صاف نموده همراه طعمه بجانور
بخوراند و چند قطره در بینی جانور چکاند ؛ به شود انشاء الله تعالی *

علاج دیگر * اگر اصل این مرض از بلغم و برودت بود استخوان
کله انسان یکماشه - فلفل گرد دو سرخ - کوفته باریک نموده در ماسوره کند
و پاره در دماغ جانور بدان ماسوره بدمد ؛ اما دوا باید خشک باشد ، تر نیکو
اثر نکند * و اگر اصل مرض از صفرا و حرارت و احتباس بخار معده باشد ؛
علامت آن بود که بمجردی که جانور چشم بگرداند و آب سرد آنرا خورانییدی ،
اگر فوراً مرض دفع شود باید دانست که از حرارت است که بسردی
زائل گشته * باید که شیرا بهدانه یعنی لعاب آن و آب کاسنی^۳ و آب گشنیز
خشک یا تر بهمراه طعمه بخوراند تا به شود *

^۱ سنگدان the gizzard.

^۲ کوسنگ I am unable to trace this word which may be an error for *sohan*, a Hindi name of the great Indian Bustard. *Tughdari*, T., is in the Kapurthala State, in the Panjab, the name of the Hubara Bustard, vide Jl. As. Soc. Beng., Vol. II, No. 9, 1906.

^۳ کاسنی (kasni) H., Endive chichory, *Cichorium endivia*.

علاج دیگر * اگر مرع بهیج دوا دفع نشود گوشت شپشک چند طعمه بدعد به شود *

فصل دهم در معالجه دیوانگی جانوران * از گرمی و خشکی خیزد * علامت آن بود که چون جانور را بردست گیرند بال و پر کشاده کند - و در روی آدم بهیجاری بیند و بانگ کند و بهر جا که رسد آدم را پنجه زند *

علاج آن * غرگی بکش و روده اش بجانور بخوران و طعمه بروغن نیلوفر و بنفشه و بادام و بروغن افیمون^۱ آلوده بده و از گوشت ماکیلان سیاه سیر کن *

فصل یازدهم در معالجه سر سست کردن جانور * سببش از گرمی هوا ، و از کریز فربه کشیدن ، و از آب نا دادن ، و از دوائی گرم دادن بسیار * علامت آن بود که باز سر پیش انداخته دارد و غمناک بود ، و نیز از حرارت که با عصاب او رسد سر سست کند *

علاج آن بود که پیش باز آب همواره نهاده داری و پاره از رومه اندرو افکن تا جانور مدام ازان آب میخورده باشد و همه طعمهای سرد بدهی - معجز است *

فصل دوازدهم در معالجه سگته * سبب آن بود که ناگهان صیاد و یا میر شکار هر که باشد جانور را گرفته و یا گاهی شغال و یا روباه و یا گربه بر جانور حمله کرده است ؛ ازان ترس و هول ، اکثر جانور بمیرد *

علاج آن بود که با جانور نرمی کنی و بنوازی و چون خواهی که جانور را برای صاف کردن بگیری اول کلاه در سر او بده و آنگاه بگیر

^۱ روغن افیمون (affimón) the Dodder, *Cuscuta reflexa*.

و بجانور هنگام گرفتن سخن بگو که هول در دل او پیدا نکردد؛ و هر بار جانور را بردست گیری، گوشت در دست باشد که عادت قوس از دل برود و فراموش کند * و اکثر زنجبیل کوفته همراه طعمه دهی و دائماً بگوشت ماکیان سیاه سیر کنی و آب زیره بآب صاف بیامیز و پیش جانور بنه تا از آن آب خود را بشوید و بخورد؛ به شود انشاء الله تعالی *

فصل سیزدهم در معالجه اقرع و آن ریختن موهای ریزه سر

است *

علاج * آب جو خوراندن و آب کدو بر سر جانور مالیدن و روغن بنفشه و آب گشنیز و خاکستر سنبل جاهی^۱ و سفوف هسته خرما می سوخته مالیدن؛ نفع کند *

^۱ سنبل کوهی; probably an error for *sumbul-i kahi* the Spikenard, *nardostachys jatamansi*.

باب دهم



در معالجهٔ امراض گوش مشتمل بر دو فصل



فصل اول در معالجهٔ درد گوش و کوی گوش * سببش از گرمی و اکثر از لاغری خیزد؛ اگر باز لاغر را زمستان در هوای سرد بپرانند و باد سرد در گوشهای جانور رود یا در شکار مرغابی باز در آب افتد و آب در گوش باز داخل شود آن باعث مرض گوش جانور گردد *

علامت آن بود که در آن آذن که وجع بود جانور سر بدالنجانب دارد و از جهت درد گوش را بذاخن و کتف خود همی خارد و ریم جاری گردد * اما بعد طول مرض نشان کوی آنست که جانور هر مفکوس دارد و دهن کشاده؛ و لاغر گردد *

علاج * پیده خرگوش چهار سرخ - روغن نفط سفید¹ چهار سرخ - (نفط روغنی است که از کوه چکد و آنرا حکما در معالجهٔ گوش بکار برند)؛ باید که هر دو دوا را ممزوج نموده هر روز یک قطره بگوش جانور اندر چکند تا به شود؛ و بگوشت ماکیان سیاه از خون او آلوده سیر کنند و در خانه تاریک بستن نافع است *

¹ نفط سفید white naphtha; see *Meddian*, sub voce.

علاج دیگر * روغن بادام یکفوله و آب زهره گاو دو توله هر دو را بهم
ممزوج نموده بر آتش بجوشانند تا آب مذکور فانی گردد و بعده از پارچه
صاف نموده نگهدارد * هر روز روغن شیر گرم کرده در گوش باز چکانند ؛
بامر الله تعالی صحت یابد *

علاج دیگر * روغن کنجد یک جزء و آب ترب دو جز هر دو را بهم
بجوشان تا آب فانی گردد * بعده از پارچه صاف نموده شیر گرم در
گوش جانور بچکان - انشاء الله تعالی صحت یابد *

فصل دوم در معالجه ریم و چرک و سیلان آب از گوش جانور *
سبب کسافت دماغ و بخارات معده بود *

علاج آن حضض مکی که در هندی آنرا رسوت^۱ نامند درشده خالص
سحق نموده در گوش جانور اندر چکانند و طعمه بآب گشنیز خشک دادن
نفع بسیار کند و این تجربه فقیر است *

علاج دیگر * پوست سخت که در اندرون سنگدان مرغ خانگی بود
آنرا خشک کرده بکوب و دو جزء ازان با دو جزء بسپاسه که جلوتری بود
یکجا کرده و یک جزء سنگ بصری^۲ هر سه را باهم بکوب و باریک آس
کرده نبات برابر همه دوا وزن کرده داخل کن * هر روز پیش از طعمه دادن
دو سرخ در ورق گوشت باز را بخوران و بعد یک پیضال سیر کن * انشاء
الله تعالی صحت یابد *

^۱ حضض (*huzuz*), A., رسوت (*rasoot*), H., extract of *Berberis aristata* or the Barberry.

^۲ سنگ بصری carbonate of zinc.

باب یازدهم



در معالجهٔ امراض چشم مشتمل بر چهارده فصل



فصل اول در معالجهٔ سفیدی چشم • علامتش خود ظاهر و عیان است *

علاج آنکه خروس یک‌رنگ سفید بگیرد و با وضو بوده رو بقبله کرده بنشیند و جانور را گرفته تباچه کن و در دل خود فیت کن که ضرور این سفیدی از چشم جانور برود؛ و بگو "یا خداوند عزّ و جلّ تو میتوانی گداختن سنگ سخت را؛ یارب العلمین تو این سفیدی را از چشم جانور بردار" • بعده ذبح کرده تلخهٔ آن را در چشمش بچکان - انشاء الله تعالی فی الحال صحت یابد؛ و این معالجه را هرگز سبک ندانی که بزه کار^۱ شوی و این را جالیونس اختراع نموده؛ مجرب است •

علاج دیگر • خون هدهد^۲ خشک کرده و باریک نموده در شهر عورت که پسرزایده باشد سائیده در چشم باز کشد؛ به شود بامر رب العزت؛ و این لز بشرط حکیم است •

^۱ بزه کار *baza-kār = gundāh-kār*. This rite is also mentioned in the *Bāz-Nāma-yi Nāpīrī*.

^۲ *Hud-hud* "the hoopoe."

علاج دیگر • قدری انگبین با شیر زنی ممزوج کن و قدر نیم جو زنگار در آن باریک حل نموده و جانور را گرفته در قباچه کن و دوا را در چشمش اندر چکان و زمانی چشم او را بسته دار و چند مرتبه همچنین کن ؛ به شود •
و این معالجه بزرجمهر حکیم است و آزموده خواجه زنگی اصفهانی •

علاج دیگر • سنبل الطیب^۱ نرم سائیده بماسوره در چشم جانور میدمیده باش تا به شود ؛ و این فرموده جاماسب حکیم است و آزموده خاص بیگ رومی •

علاج دیگر • بیدار هزار درمان^۲ و خشک و خورده و سحق نموده به بیز ، و باهم وزن لوبیای سفید مقشّر باریک کن و بماسوره در چشم جانور اندر دم و زمانی چشمش را بسته دار تا به شود ؛ و این معالجه ابوالخیر و آزموده سر باد هندیست •

علاج دیگر • اگر جانور کور چشم شده باشد بگیر تخم کهرنی^۳ و بلاد سر جدا کرده عرف بهلاوه و سندهور^۴ و هر سه را سوخته سرمه کن و بماسوره در چشم جانور بدم - انشاء الله تعالی به شود •

علاج دیگر • اگر چشم جانور سیاه چشم کور شده باشد آنرا شاش انسان در چشم انداخته زمانی بسته دار ؛ نیکو روشن گردد •

علاج دیگر از شاه کمال • فضلّه بچه انسان که زاده یک دو روزه باشد ، با پیدخال همان جانور مریض و سرگین سگ ، که سفید شده باشد ، باهم باریک آس نموده در چشم جانور اندازد - انشاء الله تعالی به شود •

^۱ سنبل الطیب spikenard, *Nardostachys Jatamansi*.

^۲ هزار درمان probably an error for هزار چشان or هزار فشان, the bryony or white vine, *Bryonia dioica*; Watt, *Bryonia laciniosa*.

^۳ تخم کهرنی (khirnī), H., *Mimusops hexandra*.

^۴ سندهور (sandhār), H., red oxide of lead.

علاج دیگر • جانوری که بیاض العین^۱ داشته باشد آنرا زیر درختی که در هندی بر نامند برده یک قطره شیر درخت مذکور در چشم جانور چکاند - انشاء الله تعالی صحت یابد •

علاج دیگر • شیشه حلبی^۲ یکسرخ - سندور دو سرخ - هر دو را نرم بآب بالایی سنگ سائیده و در ماسوره پر کرده در چشم جانور بدمد تا سه روز - انشاء الله تعالی صحت یابد •

علاج • بیارد چند برگ کومه^۳ و آب آن بر آورده پوست هایل^۴ زرد، قدر دو سرخ، در آن سوده، و از پارچه صاف نموده چند قطره در چشم جانور چکاند - بامر الله تعالی صحت یابد •

علاج دیگر • شب یمانی دانگی، و نوشادر دانگی، هر دو را در شیر عورت سوده و از پارچه صاف نموده در چشم جانور چکاند؛ سفیدی چشم زایل گردد، بامر الله تعالی •

علاج دیگر • بیارد شکر طبرزد بوزن یکماشه و در شیر عورتی که پسر زائیده بساید و در چشم جانور چکاند؛ و از تکرار استعمال آن نفع بسیار کند •
علاج دیگر • بیارد سرطان که در آب ماند و پوست آنرا بگیرد و نرم بساید؛ (اگر خشک شده باشد قطره چند از آب داخل کند) و در پارچه صاف نموده در چشم جانور چکاند؛ صحت یابد •

علاج دیگر • یک عدد قفل گرد - و نمک هندی یکسرخ - بر چ یک سرخ - هر سه را در آب شسته، از دست در ظرفی سوده، در چشم جانور چکاند - انشاء الله تعالی سفیدی دنع شود •

^۱ بیاض العین، glaucoma.

^۲ Aleppo was famous for its glass manufacture. In India "Aleppo glass" means thick glass.

^۳ برگ کومه؛ probably an error for گوم (kām), *Fraxinus excelsior*; the common ash.

علاج دیگر • بیارد برگ کدو، و میلی از نمک سانبهر طیار کرده آن میل را در سر شاخ آن برگ خَلانیده و بر آب کرده در چشم باز کشد؛ بیاض دفع شود •

علاج دیگر • بیارد تخم کهرنی و سَنَکَه^۱ و شیر عورت پسردار؛ هر سه را با هم حل نموده در چشم جانور چکاند؛ سفیدی دفع گردد •

علاج دیگر • بدار سفال چینی و آزان سرمه ساز و در چشم جانور بماسوزد در دم؛ از هر قسم سفیدی که باشد چه از خلش طوماغه و چه از جهتی دیگر باین دواو صحت یابد - انشاء الله تعالی • اما دوا وقت شب در چشم باز کش و بر دست گرفته رو بروی چراغ نشان تا جانور از مواجهت چراغ و روشنی آن چشم را بگرنش آرد که دوا اثر کند و گل^۲ زرد بریده شود •

علاج دیگر • اگر خار در چشم جانور بخلد و آب چشم جانور ریخته شود فی الفور آب برگ پنجه در دست مالیده و نمک قدر نیم جو در آن سحق کرده چند قطره در چشم جانور چکاند، (اگر چه تنها، بی نمک هندی، آب برگ مذکور هم این قدر کار کند اما شوره اثر بسیار کند) و زمانی بسته دارد • بعده یکدر مرتبه همین دوا را بعمل آرد؛ صحت یابد •

علاج دیگر • اگر در چشم جانور خار خلد و بی نور شود و آب ریخته و مردمک از بی آبی مثل پوست گردد، پس برگ حفظل خورده در دست مالیده فی الفور آب آن را در چشم جانور چکاند و ثقل^۳ آن در چشم

^۱ سَنَکَه؛ I am unable to trace this word.

^۲ گل؛ the spot.

^۳ ثقل؛ the flesh of the fruit after the juice has been expressed.

بندد و تا چهار پاس بسته دارد؛ بعد آزان گوشت بنماید و امتحان بصارت جانور بکند؛ و اگر اندکی شکایت باقی ماند یکدو بار دیگر هم این عمل را کند * این دوا بمجرد زخم رسیدن بعچشم باید کرد؛ بعد از دیری بسیار کار نیاید؛ مگر یکپاس فرغت روا است که در تلاش دوا بگذرد؛ و امتحان آنست که سوزن در چشم خروس خانیده و بی آب کرده دوا را درو بیازماید و این باذن الله تعالی معجرب است و بتجربه فقیر رسیده *

فصل دوم در معالجه عشا و آن شبکوری است * اسذادان فرموده اند که غیر انسان و بوزینه و مرغ خانگی و کبوتر، دیگر همه جانوران، شبها، همه چیز را واضح و روشن می بینند؛ و جانور ناخن دار، که صاحب مغلب عبارت از آن است، اگر شبها کم بیند غیر شبکوری تصور نتوان نمود * علاج آن بود که گوشت کمتر باید داد بلکه منع کلی است، و اکثر حبوب و غلات دهد؛ گاهی از هر غله باید داد؛ و گلاب و شکر طبرزد در حلق جانور چکاند *

علاج * چرک گوش بچه گاو میش با شیر عورت سحق نموده در چشم جانور کشد - انشاء الله تعالی بیفا گردد؛ و صابون^۱ عراقی خوشبو خود دواى عشا است؛ اگر بآب سحق کرده در چشم کشد نفع کلی دهد *

علاج دیگر * خون کبروتر ببابانی و آب تلخه او بهم ممزوج کرده و اندکی فرقیون^۲ در آن سائیده در چشم جانور اندازد، به شود؛ آزموده فقیر است *

^۱ صابون رقی = "soap manufactured at Raqqah, a town on the Euphrates"

^۲ فرقیون (farqiyūn), Ar., Euphorbium, the gum or resinous exudation of *Euphorbia resinifera*.

علاج دیگر • بيارد سپر^۱ بز و آنرا در سين زاند و اندکی نمک سفک و فلفل بران باشد • بعد از بر آتش نرم گرم کند تا خواب ازان روان گردد • آن خواب را در چشم جانور بايد کشيد • زهار که زياده گرم نباشد و نه تمام سرد • شير گرم نافع است •

فصل سيموم در معالجه پرده چشم • چون پرده در چشم جانور آيد و بالا باز پس نرود بايد بطور بايد سوخت که غير از سوختن حيله ديگر ندارد • بايد که فتيله باريک درمست کني و جانور را گرفته استوار به بندي • پس بيار چوب گز که تازه و تر باشد و يا چوب بيد تر و يا چوب انگور تر • ازین سه هر آن که بدست آيد در آتش نه تا آب از سر چوب بصرارت آتش جاري گردد • بعد از آن فتيله را زير پرده بنده تا پرده از مردمک جدا شود • پس ازین چوبهای گرم هر کدام که آب چکد بر سر پرده نه تا بسوزد و اين عمل را بسرعت و سبکدستي و دليري بايد کرد • چون پرده سوخته شود جانور را در هر دو پا پابند ضامن^۲ بربند از نفع پنبه تا بتاخن آن داغ را نثارند • و چند روز در خانه تاريک بسته نگهدار - انشاء الله تعالى صحت يابد •

فصل چهارم در معالجه درد چشم و کورمي چشم جانوران • درد چشم جانور از گرد و خاک و از دود و خون و گوشتهاي گرم خورانيدن و از حرارت آفتاب خيزد • علامت آنکه در چشم جانور رگهاي سرخ پيدا شود و گوشه هاي چشم را خم گيرد و چون در پی ميده پراني نرسد و در راه بنشيند •

^۱ سپر, P., the spleen.

^۲ Text appears corrupt. *Zāmin* in Urdu is an amulet and *zāmini gūndhnā* is a kind of plaiting.

علاج آن بود که خوب کلان^۱ که آنرا خاک شیر نامند در هاون گلي
 انداخته بدسته چوبي بگرداني تا پوست ازان بر طرف شود و مقشر گردد.
 و بدم تا صاف شود • بعده آنرا باهم وزن شکر طبرزن باريک آس نموده .
 باز را گرفته آهسته و استوار ببند و بماسوره باريک در چشم باز دوا را انداز و چشم
 جانور را تا يک لمحه ببند • بعد از آن بگذار تا ديده از هم وا کند و ببازوی
 خود بمالد - انشاء الله تعالى صحت يابد • و اين معالجه خواجه عبدالله
 بن خالد هرلوی است •

علاج ديگر • هزار درمان^۲ خشک و قدری شکر طبرزد و اندکی زاج
 سفيد باهم سائیده به بيز و در ماسوره کرده در چشم باز اندر بدم و زمانی
 بسته دار تا کار کند؛ آنگاه بگذار تا ديده از هم وا کند و بگرداند و اين از
 بهترين معالجات است و از تجویز ابوالعباس بن فضل بلخي است
 و آزموده استادان •

فصل پنجم در معالجه جذري • و آن نقطه‌ای سرخ و مدور در
 پلک چشم است •

علاج آن بود که آنجا را با سير بمالد • بعده خاکستر برگ زيتون بر آن
 باشد؛ صحت يابد •

فصل ششم اندر معالجه سلاق • و آن سرخي پلک است و در هندي
 آنرا بامني گویند و اگرچه درد نباشد اما طغیان و جوشش بسیار کند •
 علاج آن بود که گلاب با روغن پسته در چشم چکاند - انشاء الله تعالى
 صحت يابد و مجرب است •

^۱ خوب کلان (ḥabīb kalān), H.; خاک شیر, properly خاکشي (ḥākshī), P.; the seeds of *Sisymbrium Irio*.

^۲ Vide note 2, p. 210.

فصل هفتم در معالجهٔ جرب و سرخی یعنی خارش و خشونت
پلک چشم *

علاج آن بود که سفید آب که از ارزیز^۱ سازند، آنرا بشراب انگوری حل
نموده در چشم جانور چکانند *

علاج دیگر * آنکه سماق که بهندی آنرا تغذیه نامند با گلاب تر کرده
در چشم چکانند - انشاء الله تعالی به شود *

فصل هشتم در معالجهٔ بذه * و آن دانه در گوشه چشم است
و اکثر طرف بینی بود و طرف گوش کم بهمرسد و سیلان آب اندازد *

علاج آن بود که روغن گل و شراب انگوری در چشم چکانند؛ به شود *

فصل نهم در معالجهٔ دموع * و آن کثرت اشک است و این از درد
و خاک و از نزدیک نشستن آتش عارض شود *

علاج آن بود که روغن بنفشه و بادام بشیر عورت ممزوج نموده در
چشم جانور چکانند؛ به شود *

فصل دهم در معالجهٔ سبل برداشتن از چشم جانور * آن پرده
رگ نبود مایل به سرخی و سفیدی است که پیش چشم جانور آید
و در بصارت نقصان کند *

علاج آن بود که کفک آبگینه^۲ که بهندی آنرا کاج لون گویند، و آن
قسمی است از بوره، سرمه سا کرده و جانور را گرفته دوا را در چشم او از میل
کشیده تا دیري بسته داری تا مرض به شود؛ و بیک مرتبه اگر نفع نکند

^۱ ارزیز (arsis). P., stannum; tin.

^۲ کفک آبگینه; this is evidently the same as shiāhā-baf; see page 184, note 2.

سه مرتبه همین معالجه کُند - انشاء الله تعالی صحت یابد ؛ این از بقراط حکیم و آزمودهٔ ابوالجوارح است •

فصل یازدهم در معالجهٔ عشاوه یعنی موتیابند و آن ضعف بصر آرد •

علاج آن بود که تلخهٔ هر جانور که بدست آید با مروارید ریزه باریک بهم سائیده و قدری شکر طبرزد ممزوج کرده در چشم باز بکار برد - انشاء الله تعالی صحت یابد •

فصل دوازدهم در چشم فرا کردن جانور یعنی بهم بسته داشتن • این مرض از گرمی و خشکی دماغ بود •

علاج آن بود که باز را گرفته و روغن گاو میش بهرد و سوراخ بینی اندر چکاند تا به شود ؛ و روز دوم نوشادر را بر روغن گاو گولی کن و بالای یخ بگذر تا سرد شود و بگلولی جانور فرو بر • و این معالجه از جالیفوس حکیم و آزمودهٔ خواجه زنگی اصفهانی و جمیع اجلهٔ وقت است •

علاج • قدری تریاق فاروق¹ در شراب حل کرده در بینی جانور چکاند و این آزمودهٔ صاحب باز نامهٔ ایران است •

فصل سیزدهم در معالجهٔ اتساع • و آن نزول آبست در چشم که جانور در روز نه بیند • علامت آن بود که مردمک دیدهٔ جانور فراخ و وسیع گردد ؛ و جانور وقت تغذیرستی در هوای سرد شب و یا روز مردمک را فراخ میکند و هنگام گرمی این علامت پیدا نمی شود •

¹ تریاق فاروق "An electuary said to be prepared from seventy medicinal substances; it is an antidote to all poisons. Also called تریاق کبیر, The Great Antidote." See Khory's Bomb. Mat. Med., p. 119.

علاج آن بود که زهرهٔ هر جانوری که بهمرسد در شهید ممزوج نموده
در چشم چکاند - انشاء الله تعالی به شود *

علاج دیگر * آب برگ مورد^۱ را در چشم چکاند * و اسناد آدهم گوید
که آب مذکور را بهمرهٔ سنگ بصری^۲ که بترتیب شسته باشند حل کرده کار
فرماید که در تجربه رسیده *

فصل چهاردهم در معالجهٔ طرفه یعنی سطرپی پلک چشم و تنگ
شدن چشم از سبب آن *

علاج آن بود که خون پرغازهٔ بچهٔ هر پرنده که موجود باشد با شکر طبرزد
ممزوج نموده در چشم جانور چکاند * جهت آن طرفه که آب متواتر جاری
باشد و گاهی فرصت یک دو گاهی در شبانروز کند و چشم بدرد آید و اکثر
بدرد نمی آید معالجهٔ مذکور را جمیع استادان نافع پنداشته اند و اکثر
امراض چشم را مفید است و بتجربه رسیده *

^۱ برگ مورد (mūrad), H., the leaves of the myrtle, *Myrtus communis*.

^۲ سنگ بصری carbonate of zinc.

باب دوازدهم



در معالجهٔ امراض خورهٔ منسر مشتمل بر چهار فصل



فصل اول در معالجهٔ خورهٔ منسر یعنی منقار *

علاج * تا جائی که منقار را خوره گرفته باشد ببر چنانکه خون جاری گردد ؛ بعده نرسنگ^۱ و فکنار^۲ سوده بر آنجای بریده بمال و تا یکپاس بدار و هیچ چربی نزدیک به منسر نرسان *

علاج دیگر * زنکار باریک آس نموده و منسر را از آن خوره چنانکه گفته شد پاک نموده بعده دوائی مذکور را بمال - انشاء الله تعالی به شود *

علاج دیگر از شیخ عبد الواحد میر شکار * خوره را بریده و برگ درخت نیم بهر دو دست مالیده نرم کند و بر آن جا بمالد و زمانی گرسنه دارد * بعده بطعمهٔ معناد سیر کند ؛ آزمودهٔ این فقیر است *

فصل دوم در معالجهٔ کج شدن منسر * اگر منقار کج شده باشد تراشیده درست کن *

^۱ نرسنگ perhaps an error for barsing, which is the antler of the bāra-singh stag ; it is rubbed on a stone with water and applied to wounds.

^۲ فکنار perhaps a copyist's error for tinkār Ar., biborate of soda.

علاج دیگر * اگر مفقار کز شده باشد و پیچیده بود، شب یمانی در سرکه انگوری سائیده ضمد نماید؛ اکثر خود راست گردد و اگر اندکی کج بماند پس چون مفقار با استعمال دوا نرم گردد آنزمان بدست خود راست کند *
 علاج دیگر * اگر مفسر از هم باز نشود و ناخن انگشتان نیز، پس باید که با کفجد و روغن گاو تازه چرب کنی و در دماغ جانور نیز چکانی و طعمه بزرده تخم مرغ خانگی دهی؛ اما تخم خام که پوست سفید بر آن نیامده باشد و از شکم ماکیان ذبح نموده بر آرند که هنوز خام بود آنرا باید داد *

فصل سیوم در معالجه آکله دهن * و آن خوره است و اکثر معالجه آن موافق بمعالجه آکله سفید مرگ بود که در آن فصل درج گردیده و قلیلی در اینجا یاد کرده شد *

علاج آن بود که عذاب را خشک کرده بهمرای تخمش سائیده باریک نموده و غسل بر آن جراحت آکله مالیده ادویه مذکور را بر آن بپاشد - انشاء الله تعالی بزودی به شود و مجرب است *

علاج دیگر * آب برگ حفا و آب گشنیز تازه بهم ممزوج نموده و پاره رسته دران سائیده بران جراحت بمالد؛ نفع بسیار دارد *

علاج دیگر * کافور دو سرخ - مرداسنگ¹ چهار سرخ - گل گلاب خوشک² یکماشه - بآب حفا سائیده در جراحت دهان بمالد - نفع بسیار کند *

فصل چهارم در معالجه خشونت دهان و تشنج اعصاب گلو -
 یعنی کشیدگی رگهای گلو که دراز نشود و مانع خوردن طعمه بود *

¹ مرداسنگ or مردار سنگ P., Litharge; dross of lead.

² apparently dried rose-leaves.

علاج آن بود که آب انجیر و مویز بهم بجوشانند و جانور را بخوراند ،
و اگر خود نخورد در حلق او چکانند ، و روغن گردگان را بر آن موضع
بمالد - نافع است •

علاج دیگر • بهدانه و یا شملیت در گلاب تر کرده بد آن دهان جانور
را بشوید و طعمه کفچشک دهد - انشاء الله تعالی زود به شود •

علاج دیگر • نشاسته^۱ گندم و کتیرا باریک نموده در دهان جانور
پاشد - کشیدگی اعصاب گلو را مفید است و نیکوترین معالجه است •

starch of wheat. نشاسته^۱ گندم

باب سیزدهم



در امراض گلو - مشتمل بر دو فصل



فصل اول در معالجه کشوم - و آن بثرات حلق است • هبب آن گرمی و خشکی است و از خورۀ منسر نیز خیزد و علامت این علت چند دانه مثل ارزن بر هر دو سر حلقوم باشد • علامت آن بود که جانور همواره بناختن و بچوب چکمه حلقوم خود را بخارد •

علاج • ریوند چینی^۱ دانگی - کافور دانگی - شیرخشت دو دانگ - شکر طبرزد قدری - همه را باریک آس نموده بروغن گاو گولی بقد و بگلولی جانور سه روز متواتر فرو بگذارند • و گشنیز با روغن بنفشه و خایۀ مرغ سفید یکجا بیدامیزد و در گلولی جانور فرو ریزد و سه روز بعمل آرد • هر طعمۀ که دهی بروغن نیلوفر و بنفشه آلوده بده ؛ و این مرض معب العلاج است - و الله اعلم •

فصل دوم در معالجه تئائی^۲ - و آن دانه در گلولی جانور بهمرسد و ورم کند مثل خفاق، و در هندی آنرا نغائی^۳ گویند • این علت از بلغم

^۱ ریوند چینی (reueand-i chini), Panj., the root of rhubarb, Rheum emodi.

^۲ Vide p. xxvi, note 5.

و خوردن گوشت‌های پلید و سرد خیزد، و نیز اکثر اوقات از فساد خون سوداری بهمرسد • علامت آن بود که در هنگام خوردن طعمه از گلولی باز آوازی آید و بانگ نتواند زد •

علاج • بیدار لَقَه آلوده حیض دختری که اول بار به حیض آمده باشد و آن پارچه را در شیر لیمون تر کرده و یک قطره از آن در حلق جانور بجای خنای بچکاند - انشاء الله تعالی به شود •

علاج • چون از شدت مرض جانور گوشت خوردن نتواند، بیدار خشت کهنه و آن را سائیده و بآب آمیخته دهن جانور را بدان بشوید؛ بعده بگلاب ممزوج نموده دهن جانور را بدان بشوید؛ آنگاه مشک باریک آس نموده بر آن ورم بپاشد - انشاء الله تعالی به شود •

علاج دیگر • مومیائی و جوز و قرنفل و رسته و مشک و قلیا یعنی^۱ شخار مساوی بهم باریک آس کرده و بآب گولی برابر نخود سازد • یک گولی در ورق گوشت پیش از طعمه دهد، و زمانی توقف بکند؛ بعده سیر کند • اما این وزن باز است، و ریزه جانور را نصف • ورم گلو بامو الله تعالی دفع شود •

علاج • در آنجائی که نثائی باشد آنجا را بچوب درخت کفار، پوست دور کرده، بخارد • آنچه چرک بود پاک کند، و شراب خالص بانگشت در گلولی جانور بمالد • بعده این دوا کند - ادرک بوزن یکدرم - فلفل گرد دو دانه - هر دو را بهم سائیده در شراب حل نموده جایی که زخم بود بمالد و سه روز همین دوا کند • و هرگاه که این عمل کند اول آن ورم را بچوب مذکور خارد بعد ازان علاج نماید - انشاء الله تعالی صحت یابد •

^۱ قلیا یعنی شخار، qalyā, Syr., shokhār, P., Alkaline ashes.

علاج دیگر * بیارد چند ورق تنبول و آب آن را بر آورده دو دانه فلفل گرد در آن حل کرده و رزم را بچوب درخت کفار خاریده داروی مذکور را بر آن موضع بمالد ؛ و زمانی توقف کند تا دارو کار کند * بعد ازان بگوشت بز میر کرده تا سه روز همین دوا کند - انشاء الله تعالی به شود *

علاج دیگر * بیارد خرفه^۱ مع شاخ، چهار توله - فلفل گرد چهار توله - بهم باریک نموده و خفاق را بچوب درخت کفار خاریده ادویه را بدان جا بمالد و زمانی فرصت کند * چون طعمه طلبد بقدر معتاد بخوراند ؛ ولیکن یک روز در میان ناغه کرده معالجه کند *

علاج دیگر * بیارد سرگین خر بچه که نوزائیده بود و در سایه خشک کرده نگهدارد، و جانوری که رزم گلو داشته باشد، چهار سرخ از سرگین مذکور و یک دانه فلفل گرد، هر دو را بآب بالای سنگ سوده در دهن او بمالد - انشاء الله تعالی به شود *

علاج دیگر * بیارد شحم حنظل یک ماشه^۲ چرچره یکماشه - با سرکه انگوری سائیده جائی که نفائی باشد آنجا را بخارند و دارو را متواتر بمالد - انشاء الله به شود *

علاج دیگر * نوشادر یکسرخ - فلفل گرد یکدانه - و هسنه^۳ زرد آلو ده سرخ - همه را با آب قرب ده سرخ بسایند و دهن جانور را فرواخ نموده و نفائی را خاریده بر آن دارو را بمالد - دز سه روز به شود *

علاج * بیار آب و سرگین اسپ بهم سائیده و دهن جانور را باز کرده و دانه مذکور را خاریده دارو را بر آن ضامد کند ؛ سه روز پی هم این دارو را بعمل آرد *

^۱ خرفه (kharfa), P., portulaca oleracea, the common Indian Purslane.

علاج دیگر • گوشت ماکیان سیاه بروغن زیت آلوده سه روز بخوراند -
انشاء الله تعالى در مداومت صحت یابد •

علاج دیگر • نوشادر یک قیراط - مامیران چینی^۱ یک قیراط - باریک
سائیده بانگیبین معجون کند و در کلم جانور مالک و جانور را نیکو گرفته
بخبرداری بعمل آرد • یک آثار جو و یک آثار بیخ شونیز^۲ در آب
جوشانیده بگذارد تا صاف شود و باز را گرفته چند قطره در حلق او بریزد
و باقی را در طغاره پر آب بیندازد و تا نیم روز گرسنه دارد - آنگاه بگوشت
ماکیان سیاه سیر کند و بروغن زیت آلوده نماید •

علاج دیگر • اگر جانور بزرگ بود، هفت دانه مویز، و اگر میانه بود
قدر پنج دانه، و اگر خورد بود سه دانه، بآب تو کرده مقشّر کند؛ بعده
نوم سائیده بکام و دهان جانور بمالد تا هر بلغمی که در شکم و گلوئی
جانور باشد قی کرده بر آرد، و تا نماز ظهر گرسنه دارد؛ و چون از قی
فارغ شود آنگاه او را گرفته کام و دهانش را شسته بگوشت ماکیان
سیاه بروغن زیت آلوده سیر کند - به شود •

علاج • اگر آواز جانور بند شده باشد آن را انجیر زرد و خطمی و زوفا^۳
و غسل بهم جوشانیده بخوراند - به شود •

علاج دیگر • اگر مرض دشوار بود پوست تخم مرغ نوم سائیده
و با مویز ممزوج کرده گولی سازد و بآب کلم پخته دارو^۴ است باز را بخوراند
انشاء الله تعالى به شود • و اگر مرض از گرمی بود طعمه بروغن بنفشه
و گلاب و آب کاسنی و روغن گل بدهد - دفع بسیار رساند •

^۱ مامیران چینی، vide p. 199, note 1.

^۲ بیخ شونیز (shōniz), A., small fennel or black cummin, *Nigella sativa*.

^۳ زوفا (zūfā), A., hyssop, *Hyssopus officinalis*.

^۴ کلم پخته دارو است، error in text.

باب چهاردهم



در بیماری حوصله مشتمل بر هشت فصل



فصل اول در معالجه حوصله گرفته شدن جانوران • این مرض از بلغم و سردی خیزد •

علاج آن بود که از دربز^۱ که آن مویز خشک است از آن بروخی^۲ بتراش یعنی دانه دستور، و در ورق گوشت باز را بده تا بخورد؛ و آن روز چیزی مده که گویی بر آرد و قی کند؛ و در روز دوم بگوشت پشت ماز^۳ گوسفند بشکر طبرزد آلوده سیر نما - به شود انشاء الله العزیز •

علاج دیگر • زنجبیل دو ماشه - اصل السوس دو ماشه - ایرسان، که آن بیخ سوسن بود، خشک، سه ماشه - صمغ کندر^۳ دو ماشه - باریک آس نموده دانگی از آن در ورق گوشت بخوراند، و تا یکپاس بر آمدن روز گرسنه دارد؛ آنکه بگوشت و خون ماکیان سیاه سیر کند، و مهره گردن بروغن زیت و شکر طبرزد آلوده نیز دهد - انشاء الله تعالی بلغم بگذارد و در پیدخال بریزد • از معجزات فقیر است •

^۱ دربز later written دوز؛ word not traceable.

^۲ بروخی؟ مخروطی؛ copyist's error for بروخی

^۳ صمغ کندر (kandur), A., the gum of *Boswellia Carterii*, the frankincense or alibanum of European commerce.

فصل دوم در معالجه گوشت در حوصله جانور افسردن، یعنی

سرد شده در حوصله بماند و هضم نشود *

علاج آن بود که جانور را نزدیک آتش داري تا گرم گردد، و شراب نیکو گرم کرده قدر یکماشه در گلولی جانور گران فرو چکانی تا آن گوشت سرد شده را بکدازد و هضم کند. و روز دوم گوشت کبوتر بخون او آلوده و قدری زنجبیل سائیده بمیان گوشت مذکور گذارد و بخورانی و بدان سیر کنی. و اگر در آن وقت شراب نیایی آب گرم عوض آن بده که اسنادان روا داشته اند تا گوشت را هضم کند *

علاج دیگر * اگر گوشت در حوصله جانور بسیار سرد شده باشد، پس جانور را گرفته استوار به بند، و دلاوری کن و متوسل و حوصله جانور را از جانب راست چاک کن و گوشت را بیرون آورده بابریشم سبز رنگ باریک بدوز، و پارا سنگ سرمه خوارزمی و شمع بلاد^۱ نرم سائیده بر جراحت بمال و این کاریست سلیم * بعد طعمه بروغن جوز آلوده و کم از معقان کرده سیر کن - انشاء الله تعالی به شود *

فصل سوم در معالجه گوشت در حوصله جانور یخنی شدن *

و یخنی آنرا گویند که گوشت هضم نشده سخت نباشد و لی نرم شده بماند *

علاج * اول آنکه پارا گوشت کوفته در سر قار ابریشم به بند، و همان پارا گوشت را بجانور بخوران و سر قار بدمت نگهدار و بعد زمانی آن قار ابریشم را بیرون کش تا آن گوشت که در حوصله جانور یخنی شده است باین گوشت پارا، که در سر ابریشم بسته است، چسبیده از حوصله جانور بر آید *

^۱ صمغ بلادو probably a copyist's error for شمع بلادو

و اگر باین حیله بر نیاید، پس مویز در آب حل کرده آب آنرا صاف نموده در کام و دهان باز بمال و نیز در حلق او بچکان قاقی کند * و چون روز دیگر سیر کفی گوشت از جانوری که روز اول از آن داده باشی و آن در حوصله جانور یخنی شده باشد آن را موقوف داشته در عوض آن گوشت متبدل دیگر بده که شاید گوشت جانور دیگر پسند کند و هضم نماید * و اسنادان طعمه متبدل جهت همین مقرر فرموده اند * و نیز اگر مرض در نیافته و سببش را معلوم نکرده باشی، پس همان گوشت جانوری که در شکم باز یخنی شده روز دیگر هم بده تا اصل مرض نیکو تحقیق شود * پس بدانکه اگر جانور مریض است روز دوم یخنی کند، و در معالجه آن تغافل کردن خطاست، و در علاج آن بکوش؛ و اگر هضم کرد نشانه گذرستی است *
 علاج دیگر * قدری زنجبیل نرم بکوب و میان گوشت بخوردن بده؛
 به شود بامر رب العالمین *

علاج دیگر * قرنفل نیم دنگ باریک نموده و بگوشت آلوده به خوردن بده تا صحت یابد *

علاج دیگر * گوشت پشت مازة گوسفند بروغن جوز و روغن فندق ممزوج نموده و آلوده بخوران تا به شود؛ و گوشت موشل¹ و لحم فاخته و گنجشک² سیاه که در سوراخ دیوارها بچه کند و گوشت کندره³ که آن مرغی است که درختان را بمقتل سوراخ کرده دران بچه کند، و گوشت موسیچه⁴ و فراشترک خانگی یعنی پرستوک (و آن در خانه آشیانه سازد) جهت این امراض نافع و نیک است *

¹ موشل: Can this be an error for مرشک?

² گنجشک سیاه: probably the common sparrow.

³ کندره *kandara*, a woodpecker, vide note 5, p. 24.

⁴ موسیچه *mūšīcha*, possibly the Indian tree-pipit (*Pipus agilis*). According to a footnote in Qā'āni this is a swallow.

فصل چهارم در معالجهٔ ضعیف شدن حوصلهٔ جانور • و این علت از بسیاری گوشت سرد دادن و از بلغم و رطوبت بهم رسد • علامت آن بود که گوشت گرم ناشده از حوصله پس بگردد و قی کند •

علاج • کبوتری کشته و خون آن در پیاله گرفته و مغز کبوتر را بدان سرخ کرده بخوران و بگوشت همان کبوتر بخون او آلوده نیم سیر کن؛ اگر هضم کرد بهتر، و اگر هر آورد زنجبیل و ترنفل و جوزبوا سائیده در سه پاره گوشت گوسفند جانور را بده؛ به شود •

علاج • شیر گوسفند گرم کرده و گوشت میش در آن تر کرده بخوران - انشاء الله تعالی هضم کند و به شود •

علاج دیگر • سرخی^۱ در شیر گوسفند یا در شیر عورت و یا شیر بز یک شب تر کرده صبح فشرده و گوشت کبوتر بچهٔ فربه بدان آلوده سیر کن تا به شود • و سرخی رنگ معاوری^۱ را گویند که پنبه در آن تر کرده خشک سازند •

علاج دیگر • یک گل کوبیده در یک ورق گوشت باز را بخوراند و بعد زمانی بگوشت زنده نیم سیر کند - انشاء الله تعالی هضم کند •

علاج دیگر • اگر جانور از ضعف حوصله گوشت هضم نکند آنرا گوشت نباید داد • کبوتری گرفته خون آن را گرم و تازه در حلق جانور باید چکانید؛ و اگر کبوتر بدست نباید خون هر پرند که موجود بود بکار برد • بعد زمانی سیر نماید؛ صحت یابد •

^۱ سرخی or رنگ معاوری; mahāwar or mahāwar (مهاور) H., is lac, the red animal-dye so called.

فصل پنجم در معالجه زهرک • و آن بسبب طعمه بی وقت و بسیار دادن و بدیر هضم کردن بهمرسد • علامت قی کردن و سستی سرو بال و بر خاک غلطیدن و بر نشیمن قرار نداشتن و دهان باز کردن •

علاج آن گرسنه داشتن و بیشتر پرانیدن است؛ و طعمه از برنج و زرد تخم مرغ باین نوع باید داد که مرغ را پخته در آب جوش نموده پوست دور کرده و قدری برنج باریک آس نموده بهم ممزوج کند و عوض طعمه جانور را همان دهد؛ و اگر خود نخورد بخون سرخ کرده بخوراند • و روز سیوم طعمه گوشت گنجشک دهد و دوا که ذیلاً گفته می شود در آن پیچیده بدهد • زنجبیل و مصطکی و یا دارچینی و فلفل گرد از هر کدام یک جز • حرف ابیض^۱ و شکر طیزد باهم باریک آس نموده برابر یکدانه فلفل نموده هر روز صبح یکی از آن در ورق گوشت میداده باشد •

جهت دفع رطوبات غلیظه مویر را از جمله مجربات فرموده اند • قدر خوراک باز از سه دانه تا هفت دانه و سومارس^۲ و ادهم^۳ جوشانده و مصطکی و قرنفل را نیز اختیار نموده اند؛ و بر برگ نعناع تازه و پودینه^۴ و سداب^۵ تازه سرکه پاشیده بر آن باز را بفشاند و بخسپاند و در پیش فشیمن بگستراند •

از انسان و وحوش و طیور سه صنف اند که تخمه بآنها نشود یعنی حکیم و راهب و مسافر و از میان وحوش شیر و پلنگ

^۱ حرف ابیض (ḥarf-i abyẓ), the White Mustard, *Brassic alba*.

^۲ سومارس; for sūmār? Sūmār (سومار) is iron or copper filings.

^۳ ادهم; word not traceable.

^۴ نعناع (na'nā'), A., peppermint, *Mentha piperita*. پودینه (pūdīna), H., the marsh mint, *Mentha arvensis*.

^۵ سداب (sudāb), P., garden rue, *Ruta graveolens*.

و آهو، و از میان طیور کبک و شتر مرغ و قطة که بفارسي سنگ شکنگ^۱ گویند •

فصل ششم در معالجه گوشت ناله افگندن جانور • و این مرض پیدا میشود از سبب آنکه، وقت سیر کردن اگر از پس پشت جانور کسی بگذرد و جانور بترسد، گوشت از خطر آن ناله کند • علامت آنکه جانور سر بیفشاند و گوشت را که در حوصله مثل فافه گره شده است بر آوردن نتواند و صرغه بسیار کند •

علاج • جانور را گرفته آب گرم در حلق او بریزد و نگونسار دارد تا گوشت براندازد؛ و اگر بر نیارد و نتواند پس جانور را قبالچه کرده به بندد و انبان پرباد کرده و جانور را بسته بر خیک پرباد چند بار بزند فی الحال بر آرد؛ و اگر باز هم بر نیارد علاج آنکه چند دانه نبات از حلق او فرو بگذراند؛ قدر چند نفوذ بکار برد؛ مجرب است •

علاج دیگر • آب مویز بکام و دهان باز مال و اگر گوشت ناله را بر نیارد قدری آب در حلق او بریزد؛ البته بر آرد •

علاج دیگر • نع ابریشم سبز باریک بناب و پارۀ گوشت بر سر آن به بندد و جانور را بده تا بتخورد و یک زمان فرصت کن • بعد از آن ریسمان را بیرون برکش تا جانور گوشت را بر آرد •

علاج دیگر • اگر گوشت بر نیارد و زحمت زیاد باشد پس جانور را بگیر و نیکو به بندد و از جانب چپ حوصلۀ جانور را بشکاف و گوشت را بیرون آر و زود بابریشم سبز باریک طور نیکو بخیه^۲ خورد؛ بز و خون کپوتر،

^۱ سنگ خوار P., and قطة A., is the sand-grouse, *Pterocles arenaria*. The Ar. pl. is قطة. Sang-shikannak not traceable.

^۲ بخیه a stitch.

قاز و گرم، بر آن درخنگی بریز، و بعده سنگ سرمه خوارزمی و شمع بلاد^۱ سائیده بر جراحت بپاش؛ و اگر اینها پیدا نشود سرگین خر خشک کرده سائیده برو بپاش و هیچ اندیشه مکن که باز را ازین سلیم تر علاج دیگر نخواهد بود.

فصل هفتم در طعمه قی کردن و ناگواریدن و معالجه آن • این شکایت از بی وقت سیر کردن، و بسیار خوراندن گوشت گوسفند، و پی و چربی خوراندن، و بعد از خوراندن مسکه آب دادن و گوشت بالای گوشت خوراندن، یعنی هنوز خرب گرسنه نشده و ته شکم جانور خالی نشده سیر کند، برمیخیزد.

علاج • جانور را در خانه تاریک باید بست و تا بدیر گرسنه داشت • بعده سه پاره گوشت گوسفند با زنجبیل پیورده و بیخ سوسن گرفته بده تا بخورد؛ و گوشت مازة ورق کن و در آب گرم آبدار کرده بدان سیر کن؛ و روز دیگر جاوشیر^۲ نرم بکوب و بسفیدی خایه مرغ^۳ ممزوج نموده چند لقمه بده تا بخورد و تا شب گرسنه دار، آنگاه بگوشت نرم سیر کن؛ و اگر جانور فربه باشد پس گرسنه داشتن نفع بسیار است.

علاج دیگر • زنجبیل نیمه دانگ - قرنفل نیمه دانگ - زعفران شاخ نیمه دانگ - مریز نیمه دانگ - صندل الطیب نیمه دانگ - عود خام دانگی - نیک یکجو - همه را نرم بسای و به بیز؛ و قدری شهد بر آتش نه تا بقوام آید و ادویه را بدان معجون کن؛ و قدر یک بادام جانور را گرفته و از حلق

^۱ بلاد Vide note 1, p. 227.

^۲ جاوشیر (jāvoshīr), P., *Ferula galbaniflua*, Galbanum.

^۳ خایه مرغ the author uses this expression more than once apparently for "hen's egg".

^۴ صندل الطیب, spikenard, *Nardostachys jatamansi*.

او فرو بگذران، و تا نیم روز گرسنه دار * بعد از آن بگوشت زنده نرم سیر کن
و طعمه زیادۀ نده؛ البته قدری از معنای کم باشد، موافق اشتباهی جانور *
و در شش روز سه روز بده یعنی بنوبت یک روز در میان نافع میکرده باش *
علاج دیگر * سداب خشک نرم سوده وزن دو دانگ همراه طعمه
با چند ورق گوشت بخوراند * بعده کلوخ سوخته آتش را در آب افکن
و بکرمان نگهدار و گوشت گوسفند بدان آبدارۀ کرده سیر کن * در چند
مرتبۀ دادن صحت یابد - انشاء الله تعالی *

علاج دیگر * اگر جانور طعمه را قی کند، بیمار مومیائی انسانی و نرم
سائیده همراه شاش صبیان گولی برابر دانۀ فلفل ساخته جانور را در یک
ورق گوشت خوراند، و بعد زمانی سیر نما * در ایام زمستان بهتر ازین
دوائی نیست *

علاج دیگر * قاقۀ صغار، عرف الاچی خورد، نرم سائیده همراه
گوشت بخوراند - انشاء الله تعالی صحت یابد *

علاج دیگر * اگر جانور در ایام گرما طعمه را قی کند آنرا قدری کافور
بهیم سیفی^۱ در آب حل کرده و گوشت بدان آلودۀ بخوراند؛ هضم شود *
علاج دیگر * اگر جانور از سبب امتلا طعمه نخورد او را مومیائی
و یکمیز^۲ کودک نافع است *

علاج دیگر * اگر جانور در ایام زمستان طعمه نخورد او را خردل قدر
یکسرخ و قرنفل یکعدد باهم باریک آس کرده در یک ورق گوشت
بخوراند؛ و اگر خود نخورد گولی بآب کرده از حلق جانور فرو بگذراند

^۱ the Bhimsaini or Barus Camphor. See Watt, C 259.

^۲ یکمیز کودک vide note 1, p. 86. Evidently a slip for کمیز.

وزمانی گرسنه دارد • بعده گوشت کبوتر بخون تازه او آلوده سیر کن -
انشاء الله تعالى به شود •

علاج دیگر • اگر جانور قی کند و گوشت هضم نکند، بیارد خفّاش کلان
عزف شبپرک و وقت سیر کردن از گوشت آن بخون او آلوده خوراند -
انشاء الله تعالى هضم کند • اگر بطبع جانور موافقت کند پس چند مرتبه
همین را استعمال کند • چون بهاضه آید آنگاه بگوشتهای دیگر سیر نماید ؛
مجبّر است •

علاج دیگر • قرنفل نرم سائیده در پنجه پیچیده و در آب همان قدر که
پنجه او را جذب کند، تر کرده چند قطره از آن در حلق جانور چکاند ؛ به شود •
علاج دیگر • نان خمیر پخته، خوب بریان کند، چنانچه سرخ گردد ؛
هرچند بریان و بسیار خشک شود نیکوتر اثر کند • بعد از آن گرما گرم در آب
اندازد تا سرد شود • پس آنرا از آب برآورده و بدان آب طعمه را تر کرده
بخوراند •

علاج دیگر • اگر جانور قی کند و طعمه هضم نکند، بیارد هلیله زرد
قدر دو سرخ، و کفجد سیاه بکتوله ؛ بریان کرده در آب گرم اندازد
و آن آب را از پارچه صاف نموده طعمه را بدان تر کرده بخوراند، اما سه
مرتبه ؛ و گوشت از معتاد کم کرده بخوراند ؛ و چون قوت هاضمه نیکو آید
بگوشتهای دیگر سیر کند •

علاج دیگر • چون داند که جانور به هیچ معالجه گوشت نگاه نمیدارد
آنرا به نبات تنها، نمک قدر یکدانه ماش در آن بار کرده، بدان صاف
کند، و بهتر ازین حیله دیگر نیست ؛ و نبات موجب برداشت مزاج
جانور باید داد •

علاج دیگر • اگر جانور از معتاد طعمه زیاده خورده باشد، اگر قدر یک گنجشک هم زیاده خورده، پس قدر یک سرخ نمک بجانور باید خورانید : سر هر گنجشک یک سرخ نمک مقرر فرموده اند • هر قدر گوشت زیاد خورده باشد بقدر آن نمک بیفزاید - انشاء الله تعالی مجرب است •

علاج دیگر • اگر شاهین و یا جانور دیگر طعمه هضم نکرده باشد، آنرا قدر یک ماشه برچ باریک آس نموده در قدری آب حل کرده در حلق او چکاند ؛ اگر باین دارو قی کند و گوشت را از حوصله بر آرد بهتر، و الا قدر دو ماشه روغن بیدانجیر که در هندی آنرا ارزنده و هرنولی^۱ نیز گویند در حلق او فرو ریزد ؛ و اگر روغن مذکور پیدا نشود روغن گاو باندکی نمک یار نموده در گلوئی جانور ریزد ؛ البته قی کند ؛ مجرب است •

علاج دیگر • اگر هاضمه جانور کم شده باشد آنرا قبل از سیر کردن قدر یک سرخ نمک قلیا و دو دانه قرنفل کوفته بآب گولی کرده صبح در ورق گوشت بز باید خورانید و زمانی گرسنه باید داشت ؛ و بعده بگوشت مایکان سیر باید نمود ؛ اشتها و هاضمه بسیار کند ؛ و بالای طعمه خوراندن زود گوارا است، و آزموده فقیر است •

نسخه ساختن نمک قلیا • اول اشجار قدر بیست آثار شاهجهانی در آب دو برابر آن تمام شب تر کرده صبح آنرا بجر علقه صاف نماید ؛ و آن آب صاف را در دیگ گلی آنقدر بجوشاند که آب همه فانی گردد ؛ و نمکی که در ته دیگ ماند در آب تازه حل کند و بجر علقه صاف نماید و بار دیگر بجوشاند تا خشک شود ؛ و بهمین دستور سه مرتبه جوش کند تا نیکو صاف و سفید رنگ شود ؛ پس نگهدارد و هنگام احتیاج بکار برد •

^۱ *bedānjir*, P.; *arund and harnauli*, H.; castor-oil plant, *Palma Christi*, *Ricinus communis*.

وزمانی گرسنه دارد • بعده گوشت کبوتر بخون تازه او آلوده سیر کن •
انشاء الله تعالی به شود •

علاج دیگر • اگر جانور می کند و گوشت هضم نکند، بیارد خفّاش کلان
عرف شبپرک و وقت سیر کردن از گوشت آن بخون او آلوده خوراند •
انشاء الله تعالی هضم کند • اگر بطبع جانور موافقت کند پس چند مرتبه
همین را استعمال کند • چون بهاضمه آید آنگاه بگوشتهای دیگر سیر نماید •
مجترب است •

علاج دیگر • قرنفل نرم سائیده در پنبه پیچیده و در آب، همان قدر که
پنبه او را جذب کند، تر کرده چند قطره از آن در حلق جانور چکاند • به شود •
علاج دیگر • نان خمیر پخته، خوب بریان کند، چنانچه سرخ گردد •
هرچند بریان و بسیار خشک شود نیکوتر اثر کند • بعد از آن گرما گرم در آب
اندازد تا سرد شود • پس آنرا از آب برآورده و بدان آب طعمه را تر کرده
بخوراند •

علاج دیگر • اگر جانور می کند و طعمه هضم نکند، بیارد هلیله زرد
قدر دو سرخ، و کفج سیاه یکتوله، بریان کرده در آب گرم اندازد
و آن آب را از پارچه صاف نموده طعمه را بدان تر کرده بخوراند، اما سه
مرتبه و گوشت از مقدار کم کرده بخوراند • و چون قوت هاضمه نیکو آید
بگوشتهای دیگر سیر کند •

علاج دیگر • چون داند که جانور به هیچ معالجه گوشت نگاه نمیدارد
آنرا به نبات تنها، نمک قدر یکدانه ماش در آن یار کرده، بدان صاف
کند، و بهتر ازین حیله دیگر نیست • و نبات موجب برداشت مزاج
جانور باید داد •

علاج دیگر • اگر جانور از معتاد طعمه زیاده خورده باشد، اگر قدر یک گنجشک هم زیاده خورده، پس قدر یک سرخ نمک بجانور باید خورانید : سر هر گنجشک یک سرخ نمک مقرر فرموده اند • هر قدر گوشت زیاد خورده باشد بقدر آن نمک بیفزاید - انشاء الله تعالی مجرب است •

علاج دیگر • اگر شاهین و یا جانور دیگر طعمه هضم نکرده باشد، آنرا قدر یک ماشه برچ باریک آس نموده در قدری آب حل کرده در حلق او چکاند؛ اگر باین دارد قی کند و گوشت را از حوصله بر آرد بهتر، و الا قدر دو ماشه روغن بیدانجیر که در هندی آنرا ارنده و هرنولی^۱ نیز گویند در حلق او فرو ریزد؛ و اگر روغن مذکور پیدا نشود روغن گاو باندکی نمک یار نموده در گلوئی جانور ریزد؛ البته قی کند؛ مجرب است •

علاج دیگر • اگر هاضمه جانور کم شده باشد آنرا قبل از سیر کردن قدر یک سرخ نمک قلیا و دو دانه قرنفل کوفته بآب گولی کرده صبح در ورق گوشت بز باید خورانید و زمانی گرسنه باید داشت؛ و بعد از بگوشت ماکیان سیر باید نمود؛ اشتها و هاضمه بسیار کند؛ و بالای طعمه خوراندن زرد گوارا است، و آزموده فقیر است •

نسخه ساختن نمک قلیا • اول اشجار قدر بیست آثار شاهجهانی در آب دو برابر آن تمام شب تر کرده صبح آنرا بجرعلقه صاف نماید؛ و آن آب صاف را در دیگ گلی آنقدر بجوشاند که آب همه فانی گردد؛ و نمکی که در ته دیگ ماند در آب تازه حل کند و بجرعلقه صاف نماید و بار دیگر بجوشاند تا خشک شود؛ و بهمین دستور سه مرتبه جوش کند تا نیکو صاف و سفید رنگ شود؛ پس نگهدارد و هنگام احتیاج بکار برد •

^۱ *bedānjir*, P.; arund and harnauli, H.; castor-oil plant, Palma Christi, Ricinus communis.

و این عمل را کم‌تر از سه مرتبه نباید کرد؛ و موجب قول حکما هفت مرتبه تکرار کردن بهتر است *

علاج دیگر که هاضمه از حد زیاده آرد * مصطکی رومی یکماشه - زنجبیل پرورده سه ماشه - مومیائی و مشک از هر کدام دانگی - بیرونی چهار عدد - نبات سه درم - قرنفل یکماشه - همه را باریک بهم آس نموده باندکی عسل ممزوج کرده معجون کن و پیش از طعمه صبح قدریک ماشه گولی کرده در ورق گوشت باز را بده؛ و اگر خود نخورد گرفته از حلق او بگذران * بعد دو پیتخال سیر نما و این آزموده فقیر است *

فصل هشتم در معالجه سیلان آب از دهن که در هندی آنرا کلی نامند، یعنی مضطبه کردن * و آن از برودت معده و بلغمی که قازه و خام از امتلا و زیادتیی طعمه بهمرسد * علامت آن بود که جانور بی سبب آب قی کند مثل مضطبه کردن؛ و آن آب بدو رنگ بود، سفید و زرد * سفید از برودت و بلغم بود، و زرد از حرارت و صفرا *

علاج * مالکنگنی پنجسرخ - شنجرف یکسرخ - مومیائی نیم سرخ - قنبیل یکسرخ - نوشادر یکسرخ - نمک دوسرخ - نبات چهار سرخ - همه را بآب لیمون گولی بسته شب پیش از دادن دوا، طعمه داری کفد بی احتیوان، و صبح بطور صافی گولی را از حلق جانور فرو بگذرانند و بعد سه پیتخال آب شیر گرم دهد و چون صاف شود تهور از گوشت کبوتر و یا فاخته دهد بخون آلوده؛ مجرب است *

علاج دیگر * زنجبیل چهار سرخ - نبات چهار سرخ - نوشادر یکسرخ - صبر نیم سرخ - سرکین سگ که خشک و سفید شده باشد دو سرخ - دارفل فل نیم سرخ - همه را نرم سائیده بمغز گنجشک گولی بسته در حلق جانور

بدستور صافی فرو برد * اگر قی کرده بلغم و آب بر آرد بهتر؛ و اگر هضم کند
آب شیر گرم پیش او بدهد * چون صاف شود پس بگوشت زافع و یا سارو
نیم سیر کند - انشاء الله تعالی مرض دور شود *

علاج دیگر * صبر دو سرخ - شملیت دو سرخ - اجوائن دو سرخ -
اندرجو شیرین^۱ دو سرخ - همه را باریک سائیده بآب گولی بسته بدهد بطور
صافی، و بدستور صدر بعمل آرد *

علاج دیگر * دانه الاجی خورد دو سرخ - مغز هلیله زرد یک سرخ -
صبر یک سرخ - همه اجزاء را بمغز گنجشک گولی بسته در حلق جانور
فرو بگذرانند؛ اگر بیکبار دادن صحت یابد بهتر، و الا تا سه روز تکرار باید
کرد - به شود بامر الله تعالی * و در سه مرتبه دادن مابین هر مرتبه سه روز
فاصله کن که نه روز شود * اگر سیلان از صفرا و حرارت بود و اگر قبل
از سیر کردن در گرسنگی آب قی کند، رنگ آب زرد بود مانند کرک^۲ *

علاج دیگر * زرشک بی دانه پانزده دانه - شیر خشت دو درم - هر دو
را بهم بکوب و معزوج کن؛ بعده بیار عذاب پنجدهانه، و در قدری آب بجوشان
تا قوتش در آب آید؛ از پارچه صاف نموده دواهای مذکور را در آن آب
قدر بکنوله حل نما و صاف نموده جانور را گرفته در نائزه ده * چون از قی
و پیدخال کردن فارغ گردد آب سرد در شیر بز سیاه معزوج نموده در پیداله
پیش جانور آر * اگر بر غبت خود بخورد بهتر، و الا در نائزه ده * بعد
از صاف شدن قدر دو گنجشک گوشت دل بز ورق و آبداره نموده در شیر
و آب سرد تر کرده بخوران و شام مقدار چهار گنجشک از گوشت ماکیان

^۱ اندرجو شیرین (indarjau-i ghīrīn), *Wrightia tinctoria*.

^۲ کرک (kurkum), Ar., turmeric, *Curcuma longa*.

سیاه بخوران ؛ و چند روز کافور و طباشیر و شکر طبرزد و گشنیز خشک ،
از هر کدام یک جز ، با گلاب گولی بسته قدر دو نخود باز را بده ؛ و قدر مغز
پسته نیز روا داشته اند ؛ و این حیلۀ این فقیر است •

علاج دیگر • گل ارمنی در گلاب تر کرده و صبح صاف نموده
و گوشت بدان آب تر نموده بخوراند - انشاء الله تعالی به شود •

علاج دیگر • اگر جانور از دهن آب قی کند آنرا زنجبیل دو سرخ -
قرنفل یک عدد - کافور یک سرخ - دانه الاچی خورد دو سرخ - در پنبه
پیچیده فتیله دستور نرم دوخته شب طعمه کم کرده بدهد • بعد هضم
آن فتیله مذکور را بدهد ؛ اگر بیکبار به نشود از تکرار صحت یابد •

باب پانزدهم



در معالجهٔ امراض معدة مشتمل بر هفتده فصل



فصل اول در معالجهٔ درد معدة • و ایرانیان ته شکم جانور را بيقر¹ خوابند • این مرض از برودت و حرارت خيزد • علامت: اگر درد از سردی بود جانور پيخال تنگ و آبناک و بلغم آميز کند •
علاج • از دویز² یعنی مویز گولي قدریگ دانۀ سنجد³ صبح در ورق گوشت جانور را بخوراند و پیش از قی کردن سیر نباید کرد •
علاج دیگر • شیرخشت و قرنجبین از هر کدام نیم مثقال - نمک هندی دانگی - در روغن جوز چرب کرده و گولي ساخته جانور را دهد ، تا لعاب از معدة او بر آید و پاک شود؛ و اگر از سبب سردی گوشت گرم فاشده از معدة بگرداند، آنرا زنجبیل پرورده همراه طعمه دهد تا هضم کند •
علاج دیگر • جوزبوا دو سرخ و قرنفل دو عدد باریک آس نموده و در سه پاره گوشت گنجهشک یا موش بچه یا موش خانگی یا کبوتر بچه

¹ بيقر vide note 4, p. 181.

² دویز vide note 1, p. 226.

³ سنجد (sinjīd), P., the common jujube, *Zizyphus vulgaris*.

فربه، هر کدام ازینها بهمرسد، سیر نماید * و اگر گوشت را از سبب مرض هضم نکند آنرا گوشت گوسفند با خون حیض عورت آلوده سیر کند؛ گوارا شود * و اگر درد از گرمی بود، گوشت گرم شده و نیز متعفن و گندیده شده بر آرد و قی کند اما دیر تر *

علاج دیگر * کانور دو سرخ بآب گشنیز و آب خیارین¹ ممزوج نموده گوشت بزغاله در آن تر کرده بدان جانور را سیر کند؛ و اگر آب خیارین سبب نبودن موسم میسر نباشد، آب تخم آنها نافع است *

علاج دیگر * شیر میش تازه که گرما گرم بود گوشت در آن تر کرده بخوراند - انشاء الله تعالی سود دارد *

علاج دیگر * گوشت ماکیان سیاه در شیر خر سیاه تر کرده جانور را بخوراند؛ نفع بخشد *

علاج دیگر * کلوخ آفتاب سوخته در آتش گرم کن، و چون خوب گرم شود در آب انداز، و چون سرد شود کلوخ را بر آورده آب را بنه قاصاف شود * بعده از پارچه صاف نموده و گوشت بزغاله در آن تر کرده بخوراند؛ نافع است *

علاج دیگر * حلیج بنبه² مهار، یعنی سرخ رنگ که لاک و سرخی نامند، شب در شیر تر کرده نگهدارد و صبح گوشت تذرو یا بلدرچین عرف تیهو² در آن تر کرده بدهد؛ و اگر این گوشتها بهم نرسد ضرورتاً گوشت درآج سیاه و یا ماکیان سیاه باید داد *

¹ خیارین *khīyārāy* (dual), the two kinds of cucumbers, i.e., the cucumber and the musk-melon.

² تیهو *tihū* or *tayhū* is, in Persia, the See-see partridge (*Amurperdix bonhami*) and not the quail.

فصل دوم در معالجهٔ بروخ^۱ بر نیارندن * و این پرمهره بر نیارندن بود * سببش از بی خبری و تغافل بازدار است که جانور پرمهره بر نیارنده باشد و نادانسته او را سیر کند * و نیز از بی قیامی بازدار که جانور را وقت آخر شب آگاه^۲ ندارد و جانور غافل شده پرمهره را در شکم نگهدارد * چون وقت پرمهره انداختن میگذرد جانور در فکر خویش فو می باشد و آن پرمهره را بطمع گوشت دانسته بر نیارد * و قاعدهٔ استادان است که آن شب که پر دهند از معقار قدر دو گنجشک گوشت کم کرده بخورانند تا آخر شب قبل از دمیدن صبح باز گرسنه گردند و آن وقت طعمهٔ دیگر نیست در آن تاریکی البته پرمهره اندازد و اکثر جهت قوی پر بر نیارندن همین است *

علاج آن بود که جانور را برای خوردن چیزی مده و گرسنه دار تا که پرمهره بر آرد و اگر بر نیارد موی ریزه که در زیر دم خرمی شود بر آورده در گوشت پاره جانور را بخوراند تا پرمهره بر آرد و بعد سیر کند بگوشت پاکیزه و لیکن با زنجبیل پرورده و اگر بدین معالجه بر نیارد پس :-

علاج دیگر دریز یعنی مویز را گولی برابر دانهٔ سنجید کرده در حلق جانور فرو برد تا همراه آن پرمهره کهنه را هم بر آرد *

علاج دیگر * بزور کتان که در هندی السی^۳ نامند باریک نموده با گوشت پاره بده تا بخورد و بعد از آنکه پرمهره بر آرد سیر باید کرد *

علاج دیگر * فلفل گرد چند دانه باریک نموده در کام جانور بمال و اگر باین بر نیارد برابر دوانخود گولی از فلفل کوفته یا آب تازه بسته از حلق جانور فرو بگذاران - انشاء الله تعالی پرمهره بدان بر آرد *

^۱ بروخ ; word not traceable.

^۲ A good falconer, especially when his hawk has been fed late, will take it on the flat and 'carry' it an hour or so before daylight.

^۳ بزور کتان (bazz-i kattān), Ar., السی (alsi), H., linseed, *Linum usitatissimum*.

علاج دیگر * صابون لاهوری دانگی - بآب حل کرده در حلق جانور فرو چکاند؛ فوراً پرمهره بر آرد *

علاج دیگر * دانه‌های سیر کوفته و حب نموده در حلق جانور فرو برد - انشاء الله تعالی فی الحال پرمهره قی کرده بر آرد *

علاج دیگر * اگر جانور پرمهره خام و نرم و تر بر آورد آن از سردی و بلغم است که از بد گواری طعمه در معده جانور بهمرسد * آنرا مالکفکفی نمیدرم - قنبیل یکسرخ - شذجرف یکسرخ - نوشادر یکسرخ - نمک هندی یکسرخ - مومیائی نیم سرخ - گهونگچی سفید نیم دانه - دانه الجی دوسرخ - قرفل یکعدد - نبات چهار سرخ - همه را باریک آس نموده بآب لیمون گولی ساخته نگهدارد، و زردی در پی معالجه شود * شب طعمه از هر روزه کم کرده دهد بی استخوان، و صبح گولی بطور صافی بعمل آرد * بعد سه پیدخال آب شیوگرم پیش باز نهد، و بعد صاف شدن اندکی گوشت بآب تر کرده بدهد، و عصر بگوشت کبوتر سیر کند؛ و اگر دارو هضم نکند و قی کند، بعد استغراغ آب داده سیر کند - انشاء الله تعالی پرمهره بمراد بر آرد *

علاج دیگر * برچ باریک آس نموده و قدر یک کنار چنگلی گولی ساخته و قدر یکجو چوب عاقرقرحا دران خلانیده از حلق باز فرو برد - انشاء الله تعالی پرمهره قی کرده بر آرد و این آزموده فقیر است *

علاج دیگر * جوز القی که در هندی مین پهل¹ گویند کوفته باریک نموده و وزن چهار سرخ یا سه دانه مویز سیاه ممزوج نموده و گولی کرده از

¹ جوز القی (Jawes 'l-Qay), Ar., مین پهل (mayn-phal), H., the emetic nut, *Bandia diamatorum*.

حلق فرو بگذراند • اگر فی الفور بر آورد بهتر و الا آب گرم باید داد ؛ و اگر خود نخورد اندکی بغائزه بدهد ؛ مجرب است و از تجویز فقیر •

علاج دیگر • خردل باریک آس نموده بآب حب برابر کنار جنگلی کرده در حلق باز فرو برد - انشاء الله تعالی زود فارغ شود •

علاج دیگر • روغن سرشف تلخ^۱ چند قطره در حلق جانور چکاند • اگر پرمهره بر آرد بهتر ، والا آب شیر گرم بده بهر حیثه که خورد - انشاء الله تعالی به شود •

علاج دیگر • دانه از نمک بتراش برابر کنار جنگلی ؛ درست نموده با دو دانه فلفل گرد از حلق جانور فرو بگذاران ؛ و این معالجه پرمهره را که از اندازه کلان تراست و یا بهر نوع که باشد نرم کرده و گسسته بر آرد ؛ و اگر چند پر از هم وا شده در شکم جانور باز مانده باشد همراه پیخال بر آید ، و آزموده فقیر است •

علاج دیگر • بیارد روغن بید انجیر و با قدری آب گرم یک جا کرده در حلق جانور چکاند - آزموده این فقیر است •

آخر الدوا • اگر جانور بهیچ نوع پرمهره بر نیارد آن را بیم هلاک بود ؛ پس باید که توکل بر خدای عز و جلّ نموده شکم جانور را جانب چپ چاک کنی و بشکافی و پرمهره را بر آری ؛ بعد بپوشم بدوز و خون کموتر گرم و تازه بر آن جراحیست بمال و سنگ سرمه خوارزمی و شمع بلاد^۲ سوده بر جراحیست پاش تا دو روز ؛ آنگاه بروغن بادام چوب کن تا به شود •

^۱ سرشف تلخ (sarghaf), P., the black mustard, *Brassica nigra*.

^۲ شمع بلاد vide note 1, p. 227; and note 1, p. 232.

علاج دیگر * اگر از علاج مذکور اندیشه کنی نائزه از مس و یا برنج و یا استخوان^۱ درست کن و اندوختن را پاک کن و این را در حلق جانور بروغن هسته شفتالو چرب کرده بده و کجکی * در آن ماسوره اندر کن و پرمهره را بانگشت نزدیک تهیگاه باز آورده و سر ماسوره را بر آن مهره نهاده و کجک در آن خالیده بکش * اما ناکید - اول نائزه را چرب کردن و کجک را غیر نائزه نخلانیدن و جانور را استوار بسته داشتن و احتیاط معدی جانور کردن ، این احتیاطها باعث صحت باز است ، و اگر خطائی سرزند ، از آن ، جانور هلاک شود * بعده بگوشت ماکیان سیاه با روغن بادام آلوده سیر کن و زنهار که درین ایام پرو استخوان ندهی که باعث مرگ است *

علاج دیگر * انکوزه قدر دو نخود از حلق جانور فرو بگذرانند و یا در ورق گوشت بدهد - انشاء الله تعالی پرمهره را بر اندازد ، مجرب است *
علاج دیگر * اگر صبح جانور پرمهره را نیاندازد آنرا گردن مهره ماکیان سیاه باندکی گوشت و چند دانه فلفل در ورق بخوراند و ظاهر گرسنه دارد - انشاء الله تعالی زود پرمهره را بیاندازد و این حیلۀ فقیر است *

فصل سیوم در استرخا و سستی بدن جانور * این مرض از گوشت سرد خیزد و از چوزۀ مرغی که نارسیده و خورد باشد و از بچه هر مرغ که شائسته خوراندن نبود * علامت آن بود که جانور پر گوشت بود * فربه ، و لیکن بوی دهانش ترش بود و گوشت زود بکاربرد و پیدخال قنگ و آبدار کند و پرها فرو افکنده دارد و خیره چشم و بخاستن ضعیف و سست باشد و بال نتواند زدن و در پریدن بیگ بهلو برد *

¹ The tarsus of a crane or a heron is usually used.

* کجکی (kajak), a crook or hook.

علاج آن بود که روغن هشتاد زرد آلوی تلخ و روغن یاسمین و روغن کنجد سفید با قدری سداب نیکو بجوشانی و صاف کنی و چند قطره روغن نقط سفید درو چکانی و آنها را در گلولی کبوتر ریزی و ریسمانی در گلولی کبوتر بسته چند بار نوک کارن در اعضای کبوتر ریزی و تمام شب بیداری و صبح از گوشت آن سیر کنی و چند روز بگوشت گوسفند بروغنهائی مذکور آلوده سیر کنی - انشاء الله تعالی به شود *

علاج دیگر * عود خام و مشک و قرنفل و شکر طبرزد و تودری سرخ و علك رومی و زنجبیل و فرفر¹ همه را باریک سائیده بآب بجوشان و بنه تا بفسرد و چون جانور را سیر کنی قدر فندق ازان دوا همراه گوشت پاره بده و سیر کن : به شود *

علاج دیگر * دو دانگ زنجبیل بکوب و بدو پاره گوشت اندر کن * اگر جانور توانا و قدآور تر باشد بدو توان داد و خورد را کمتر از آن و نگهدار تا بیضال کند * آنگاه انگور² یکدم سنگ³ اندر آب بجوشان و جانور را بگیر و به گلویش چکان و باقی را در آب دیگر ممزوج کرده در طغارة پیش جانور بنه و تا نیم روز گرسنه دار * بعده بگوشت گوسفند نیم سیر کن و آنروز چیزی دیگر مده - و این معالجه سرد باد هفدیست *

علاج دیگر * بیارد بول کودک شیر خواره که بیگ سال سن او نرسیده : کمیز⁴ اولین و آخرین بکار نیاید میانه را باید گرمت : و از آن قطره چند در گلولی جانور چکان * بعده سه پاره گوشت گوسفند بده * چون هضم کند

¹ فرفر or فرمز, perhaps a copyist's error for قرفة, cinnamon.

² انگور for انگوزه ? (*Angura*, P., *Ferula assefetida*.)

³ سنگ, "weight."

⁴ کمیز *humiz*, urine; *dang*: vide note 1, p. 86; and note 2, p. 223.

آنگاه کبوتری کشته بگوشت و خون او سیر کن؛ و این معالجهٔ استاد میسر می‌راند
شاه هرپوی است *

علاج دیگر * دو درم سنگ زنجبیل چینی در اندکی آب بجوشان
و چند پارهٔ گوشت گوسفند در آن تر کرده بده؛ به شود؛ و این معالجهٔ دهقان
قاهکین است *

علاج دیگر * مغز جوز قدری و سه دانه مغز پنبه دانم همه را نرم بکوب
و بروغن بادام در گلوی کبوتر کهنه ریز و گلوش بریسمان بسته بپاریز و روز
دیگر جانور را از گوشت آن کبوتر هیر کن - انشاء الله تعالی به شود *

فصل چهارم در معالجهٔ شوخ * و این بیماری را در ابتدا شوخ
خوانند و چون مزمن گردد که خوانند و آن علاج جدا دارد؛ و چون ازان
بگذرد هیضه نامند * این مرض از گرمی خیزد و کثرت استعمال گوشت
گوسفند و کبوتر و از خون تنهای بی آب دادن و از گوشت ماکیان سیاه
ناپاک و استخوان ندادن و آب پیش نه نهادن * علامت آن بود که پیتخال
دراز نکند ولی باریک و گسسته بود و برده کشد ^۱ *

علاج * گردن خشنشار ^۲ ماده یا ماکیان سیاه با شکر طبرزد بده؛ و یک
مثقال سگ ^۳ یکجا بکوب و جگر برده در آن ادویه بیامیز؛ و زهرهٔ بردهٔ بیار و تپی
کن و پاک بشوی. و اگر زهرهٔ نباشد حوصلهٔ مرغ، و این دازوهای آمیخته را
در آن زهره و یا حوصله اندر کن و سرش به بند و در گلوی باز فرو بر؛ چون به
حوصله فرو برد آن زمان ریسمان را بکش تا از هم بکشاید و رشته را بیرون آر؛

^۱ برده کشد؛ error in text.

^۲ خشنشار، same as خششار، *khshansār*, "a cook"; vide note 1, p. 181.

^۳ سگ، *suk*; is this an error for سکر، *Ar.*, refined sugar? Vide note 3, page 251.

پس جانور را بر دست بگیر و زمانی با احتیاط نگهدار تا دارو در تن جانور اثر کند؛ آنگاه بر پدواز ببند و طغاره^۱ پر آب پیش جانور بنه تا به شود.

علاج دیگر • سگ و شکر طبرزد و دود آستانه^۲ خانه^۳ و نمک هندی از هر کدام نیمدانگ، همه را بهم بکوب و جگر بره را بدان اجزاء یکجا نیز بکوب و در زهره کن و سرش را بر پسمان باریک به بند و در گلوئی باز فرو بر • چون از حوصله فرو برد آن زمان رپسمان را بر کش تا را شود؛ و زمانی جانور را گرفته دار تا دارو در تن او اثر کند • بعد ازان طغاره^۴ آب پیش جانور بنه تا به شود و گوشت ماکیان و استخوان سردم غازه^۵ گوسفند ده تا به شود.

علاج دیگر • شش بره گوسفند بماء العسل^۶ سوده به جانور بده تا بخورد، و اگر میل نکند در گلویش ریز تا به شود.

علاج دیگر • گوشت را با روغن گار سه روز بده؛ به شود.

علاج دیگر • گوشت ماکیان سیاه بروغن بنفشه یا بادام بده؛ به شود - انشاء الله تعالی.

علاج دیگر • بیار خون میش دنبه تا سرد شود و پیش جانور بنه تا بخورد • و اگر نخورد در گلویش فرو بگذاران؛ و دو روز پیاپی بده • و روز سیوم کبوتر بچه^۷ فربه بکش و بآب گرم یکشب بنه و روز دیگر بده تا جانور بخورد با همه آلات شش، آنچه خواهد؛ پس هر چه در شکم جانور علت بود بیرون افکند.

^۱ دود آستانه خانه، vide note 1, p. 260.

^۲ دمکزه for دم غازه، the root of the tail, the pope's-nose.

^۳ ماء العسل، an infusion of honey.

علاج دیگر • شیر خور سیاه بروغن کفجد سفید با هم بیاویز و بجوشان و بده تا سرد شود • بعده گوشت خوک بچه و یا خار پشت در آن روغن چرب کرده جانور را بدان سیر کن و سه روز معالجه کن •

صافی که شوخ را زائل کند • ترنجبین نیم مثقال - شیر خشک یک مثقال - نمک هندی نیمدانگ - همه را فرم سائیده بروغن بادام چرب کن و یک چهار ماشه پاؤ کم قطره آب در افکن¹ و بگلوی جانور فرو بگذارن تا معده او پاک شود • و جهت صاف کردن جانور بهتر ازین دوا نیست و بهر موسم موافقت دارد • و اگر حسب مدعا کار کند بهتر و الا ضرر نرساند • مگر زمستان عوض روغن بادام روغن جوز داخل نماید • بعد فراغ کار بگوشت ماکیان سیاه بروغن خایه مرغ فرو بپیه آن آلوده سیر کند تا به شود • و این از استاد صاحب بازنامه ایران است •

فصل پنجم در معالجه کچ • و آن مرضی است مثل شوخ • علامت آن بود که چون جانور بیخال کند دم بالا بردارد و پنجه استوار کند و دم بجنباند و بسختی بیخال کند و در آن خوردک خوردک رنگ کچ بود •

علاج آنکه از یک موش خورد پوست کشیده آن پوست را بگردان و وارون کرده بشو و از روغن کفجد و یا روغن بنفشه پر کن و سر آن را بر پسمان بسته از حلق جانور فرو بگذارن • تا روز دیگر آن خلیطه را با مری بر آرد •

علاج دیگر • ریوند چینی و تربد سفید² از هر کدام نیم دانگ و شکر طبرزد دانگی • هر سه را نرم بسا و بروغن گاو بیاویز و ده قسمت کن

¹ در افکن ; چهار ماشه پاؤ کم قطره آب در افکن.

² تربد سفید ; the white variety of Turbud, Turpeth root or Indian jalap, *Ipomoea turpethum*.

و بریم بنه تا سرد شود ؛ پس ازان در حلق جانور فرو بر ؛ به شود
انشاء الله تعالی •

علاج دیگر • جگر بزغاله بنوک چوبی نوکدار چند مرتبه برن چنانکه
کباب را زنده ؛ و نرم کرده در شاش کودک که کم از یک هاله بود آن
جگر را بنه و یک شب روز دران تر کنده دار • بعد ازان قدر یک گنجشک
جانور را بده تا بخورد ؛ و اگر خود میل نکند در گلویش فرو بر ؛ و تا ظهر
هیچ مده • بعده بگوشت ماکیان سیاه ؛ روغن بنفشه و شکر طبرزن آلوده
چند روز سیر کن ؛ و در خانه تاریک به بند ؛ به شود •

علاج دیگر • بیار نمک هندی و هم وزن شکر طبرزن ؛ از هر کدام
سه پاره ریوه مسامی کن و هر شش پاره را بروغن بنفشه و یا روغن بادام
چرب کرده از حلق جانور فرو بگذران و آب پیشش بنه تا بخورد • هر چه
علت در شکم جانور بود در پیخال بیرون آید • بعده آب شلغم بگیر و بنه
تا صاف شود ؛ و قدر یک طعمه معناد دران تر کرده سیر کن - انشاء الله
به شود •

فصل ششم در معالجه هیضه • و آن از شوخ بهم رسد وقتی که
از کج بگذرد • علامت آن بود که باز دم بوقت پیخال بردارد و یک
دو بار آواز پف پف چون گوز از تهیگاه جانور بگوش رسد و پیخال
زن نتواند و اگر زنده خورد و بزردی مایل ؛ و کف برو باشد ؛ و خط نکشد ؛
مثل قرص یکجا کند •

علاج • صبر سقوطری زرد و زعفران شاخ و نمک هندی و فیل رومه
و شکر طبرزد از هر کدام نیم دانگ ؛ این مقدار جانور میانه را شاید و کلان را
از هر کدام دانگی ؛ باریک آس نموده و جگر پاره بز ماده بیار و ممزوج

بداروهای مذکوره نموده بکوب، و زهره بره وازون کن و پاک بشوی،
و این داروها را در جگر بره آمیخته بزهره اندر کن، و برشته باریک بگره
شکاربند ببند چنانچه گفته شده، و جانور را گرفته در گلوی او فرو بگذاران
ورشته را بالا کش؛ ولی یک زمان گرفته دار تا دوا اثر کند * بعده بر دست
بگیر چندانی که معالجه کار کند؛ آنگاه بر پدواز خورد بسته طغاره بر آب
پیش او بنه که بخورد و غسل کند - انشاء الله تعالی به شود *

علاج دیگر * اگر علت زیاده بود، بپار رسمه و شکرطبرزد و دوده آستانه
خانه^۱ و نمک هندی و زعفران شاخ، از هر کدام نیمدرم و باریک آس نموده،
قدری روغن گاو که کهنه و تیز و تلخ شده باشد بر آتش بگذار و این داروها را
دران بیامیز؛ و یک بند فی^۲ باریک یکسر بسته بپار و چوبی درو بگردان
تا صاف شود و پردها از اندرونش بر آید؛ و آن دوائی که بروغن آمیخته، دران
بند فی بیانداز و بنه تکه سرد شود * و اگر تابستان باشد در ریغ بنه و یا در
آب که در شوره سرد شده باشد تا دوا منجمد گردد؛ آنگاه آن فی را بشکاف
و دوا را از آن بر آر، و بدستور شافه سه دانه برابر دانه سفجد درست کن *
و باید که بن^۳ جانور را بروغن هسته شغتالو چرب کرده این شافها را در تهیگاه
جانور اندر کنی و نگونسار داری تا در شکم جانور بگدازد؛ آنگاه بر پدواز
بسته طغاره آب پیش جانور بنه تا بخورد - انشاء الله تعالی صحت یابد *

علاج دیگر * شیرخشت چهار درم بکوب، و قدری عسل مصفی
بر آتش بنه و بجوشان تا منجمد گردد * آنگاه قدر چهار درم در ظرفی کن
و بر ریغ و یا آب سرد بنه که سرد شود بسته گردد و آنرا قدر دو درم در شیر

^۱ Vide note 1, p. 247.

^۲ بند فی، one joint of a cane; as much as lies between two knots.

^۳ متعده = بن

خشت و شکر طبرزد بهم کوفته بغلطان و سه گولي کن و آنها را بروغن
بنفشه چرب کرده در حلق جانور فرو بر و زمانی گرفته دار * بعده بر چکسه
ببند و تا ظهر گرسنه دار * چون صاف شود آب پیش او بنه و آنروز اندکی
مایه خیری^۱ بده * بعده شافه از مغز گاو قدر یک دانه سنجید ساخته تهیگاه
جانور را بروغن هسته شفتالو چرب کن و شافه مذکور را در بن باز فروده و زمانی
بسته دار تا دوا کار کند * بعده جانور را بر دست گیر و بعد یکساعت آب پیش
او بنه تا بخورد ؛ و بگوشت ماکیان سیاه وقت آخر ظهر سیر کن تا به شود *
علاج دیگر * روغن زیت دانگی - و قدری انگبین - و یکدانگ نمک
هندی - و برره ارمني دانگی - همه را نرم بکوب و بآب بادیان و شیر گاو
ممزوج کرده و در زهره بدستوی که گفته شد بکن ؛ و جانور را گرفته
بن او بروغن هسته شفتالو چرب کن و این دارو را بنائزه و یا حقنه
اندر کن و جانور را نگوئسار دار تا دوا کار کند * بعده بر چکسه به بند و آب
در طعنه پیش جانور بنه ؛ و بعد نماز ظهر بگوشت ماکیان سیاه سیر کن
و گردن ماکیان را بروغن هسته شفتالو و خون او آلوده بده ؛ به شود *

علاج دیگر * نمک هندی و بنفشه خشک از هر کدام نیمدانگ -
شکرانید یعنی بناسه^۲ دانگی - سگ^۳ دانگی - باقلاي رومي مساري -
این پنج را نرم بکوب و با زهره گوسفند بیامیز و سه شافه درست کن * بعده
جانور را گرفته استوار ببند و بن او را بمغز گاو چرب کن و شافه را در تهیگاه
اندر کن و زمانی نگوئسار دار * چون دانی که دوا در شکم جانور بگذاخت
آنگاه بر دست گیر و ساعتی نگهدار * بعده آب پیش جانور بنه تا بخورد *

^۱ مایه خیری, paste of the *khiri* flower.

^۲ فانید یعنی بناسه, *Fāniz* is thrice refined sugar used in the preparation of the *batāad* sweetmeat.

^۳ Vide note 3, page 246.

بعده جگر مرغی باسنخوان باهم نرم بکوب و قدر یکجوز باز را بده تا بخورد و آن روز دیگر هیچ مده * روز دوم ماکینای حیاه بکش و بگوشت و روغن او سیر کن و گردن مهره بخون و روغن او آلوده بده: به شود * و چون جانور ازین مرض بر آید قاریکی چشم افزاید و روشنی کم شود: دواى او این است - پاره هزار درمان^۱ خشک و نمک کشی^۲ و شکر طبرزد نرم بکوب و نیکو بپیز و بماسوره باریک بچشم جانور دردم: به شود *

علاج دیگر * گوشت شیر و یا گوشت ماری که در هندی دهامی نامند و یا گوشت خوک صحرایی، هرچه ازینها بهمرسد، صبح قدر یک نخود همراه طعمه چند روز بده: به شود *

علاج دیگر: از لعل درویش * زعفران - قرنفل - مشک - مومبائی - از هر کدام یکماشه - سائیده بشهد گولی بندد و برابر یک نخود روز اول در پاره گوشت بخوراند و بعده سیر کند و روز دوم ناله کند * روز سیوم همان یک حب بخوراند - انشاء الله تعالى در چند روز به شود *

علاج دیگر * بزرگ کابلی و شونیز و حلبه^۳ و زنجبیل از هر کدام یکماشه - شب در قدری آب تر کرده نگهدارد و صبح از پارچه صاف نموده طعمه گوشت بز دران تر کرده بخوراند و آخر روز بگوشت کبوتر در زنجبیل زده سیر کند، به شود: و این از شیخ جمال نیکوکاره میرشکار اراذتخانی است *

فصل هفتم در معالجه مرض کشفه * و اصل این از شوخ است و این از گرمی که در مزاج جانور بهمرسد خیزد * علامت آن بود که جانور

^۱ هزار درمان vide note 2, p. 210.

^۲ نمک کشی: probably error for کچھی, salt ofutch.

^۳ حلبه (halbah), Ar., the fenugreek, *Trigonella Fenum-graecum*.

شکم را همیکشد و نیقه^۱ زند و بغل زند * اگر طرف راست بغل زیاده زند
بمعالجه پرداز *

علاج او این است که طعمه خشک از ماکیان سیاه و گردن او
بشکر طبرزد، و گوشت چوز، و گوشت گاو بروغن نیلوفر، و گوشت میش
بروغن بنفشه آلوده باید خورانی تا به شود *

علاج دیگر * ریوند چینی نیمدانگ - کافور نیمدانگ - دارفلل
نیمدانگ - همه را خرد بکوب و به بیز و هر روز در سه ورق گوشت
ماکیان سیاه بشیر خر سیاه تر کرده قدر یک گنجشک بخوران، و مغز
سرت^۲ با روغن بنفشه آلوده ده به شود؛ و سرت نام جانوری است
خاکستری رنگ که ذکر حق حق گوید *

فصل ششم در معالجه قراقر که در شکم پیدا شود * این مرض
از دادن گوشت گاو و از سردیها و از بلغم و بواسیر جانور را شود * علامت
آن بود که در شکم جانور آواز قراقر از روده چون نفخ بگوش افتد و در
پدخال دانهایی سفید برنگ صابون کف آمیز بر آرد *

علاج آن بود که سپندان کهنه و زنجبیل هر دو برابر سائیده دانگی
از آن همراه طعمه جانور را بخورانی؛ به شود *

علاج دیگر * گوشت آهوی تازه و یا گوشت خارپشت بشیر
خر سیاه تر کرده ده تا بخورن * در چند بار به شود - انشاء الله تعالی *

فصل نهم در معالجه آكله شکم * و آن از قرحه در ته معده جانور
بهمرسد؛ و این مرض از گوشت چرک و بادی بسیار، مثل گوشت میش،

^۱ نیقه vide note 1, p. 257.

^۲ سرت; word not traceable. A species of small owl is called *Hagq-go*.

خیزد، و نیز از خشکی و کفکری یعنی سنگریزه که در بوقر¹ جانور بهمرسد و آنجا را قرچه و خوره کزد * علامت آن بود که گوشت دیر بکار برد و بوی ترش و بد از دهان جانور آید و خمیازه بسیار کشد *

علاج آن بود که ستونی² که بدان دندان سیاه کنند و بهندی مَسی³ نامند قدر یکسرخ در ورق گوشت بجانور خوراند؛ انشاء الله تعالی در عرض چند روز و بدادن چند طعمه بدستوری که نوشته صحت یابد؛ و طعمه معده آبداره و گاهی بروغن بادام میداده باشد و این از شیخ جمال ارادتخانی است *

علاج دیگر * جانوری که در شکمش آله بهمرسد، نبات سه ماشه دانه تراشیده صبح در حلق او فرو بگذراند و بالای آن در دهن جانور خون جانورک سارو گرما گرم بچکاند و طعمه داری بموجب صافی بعمل آرد؛ و اکثر گوشت لطیف و نرم بی استخوان نیک است؛ و این از معتمد هاشم میرشکار سعید خانی است *

فصل دهم در معالجه نخیز * سببش آن بود که سیر کرده بپرانی، و یا سیر کرده از دور بچکسه افگنی، و یا بکریز گرسنه داری و جانور ناخورده بماند، و یا از تولک فربه برداشته باشی * علامت آن بود که اگر انگشت بر ته جانور نهی و بجوئی چون گرسنه بود چیزی مثل خایه گنجشک در شکم او بیابی و هر روز که بپرانی زیاده شود تا قدر خایه مرغ گردد و جانور بمیرد *

¹ بوقر vide note 4, p. 181.

² ستون (sunān), Ar., "tooth-powder"; missī, H., is a powder (composed of yellow myrebalan, gall-nut, iron filings, vitriol, etc.) used for tinging the teeth black.

علاج آن بود که از گوشت تذرو ماده^۱ یا خشیشار^۱ ماده طعمه دهی و روغن دیوسیه^۲ بآب قرب در گلی جانور فرو ریزی و بگوشت ماکیان سیر کنی تا به شود *

علاج دیگر آنکه پوست هایلک^۳ زرد نرم بکوبی و بروغن یاسمین ممزوج کنی؛ و حوصله یا زهره مرغی پاک کنی و بشوئی و ازین روغن پر کنی و سرش را برشته باریک به بندی و بگلی جانور فرو بری و رشته را بآری؛ و زمانی بر دست نگهداری تا دارو در تن باز اثر کند * بعده بگوشت ماکیان سیاه بروغن جوز آلوده سیر کن؛ به شود *

علاج دیگر * تخم کدو یکدرم - حب الرشاد سفید^۴ یکمقال - باندکی آب بجوشان و گوشت دران آب تر کرده چند بار سیر کن، تا به شود *

علاج دیگر * گوشت ماکیان سیاه بروغن هسته زرد آلوی تلخ چند روز آلوده سیر نما؛ به شود *

علاج دیگر * تربد سفید که در هندی تربج^۵ کبری^۶ نامند یکسرخ - دارچینی دوسرخ - مصطکی رومی نیم سرخ - نبات یکماشه - همه را باریک نموده و بگلاب گولی کرده بدستور صافی بعمل آرد و بعد پختال آب شیر گرم دهد و بعد از فراغ شدن بگوشت خطاف (که مرغی است سیاه و نیز از قسم ابابیل) و یا ماکیان سیاه سیر کند؛ به شود انشاء الله تعالی *

^۱ خشیشار vide note 1, p. 181.

^۲ دیوسیه؛ the author's word for دیوچه "a leech."

^۳ حب الرشاد سفید (حب الرشاد), the seeds of the cress, *Lepidium sativum*.

^۴ Vide note 2, page 248.

فصل یازدهم در معالجه گنده پیخال * این مرض از وقت تا وقت سیر کردن خیزد، و هفوزته معده خالی نشده بالای آن گوشت دیگر دادن، و گوشت چرنده و پرنده یکجا دادن، و گوشت متعفن و کهنه دادن، بهمرسد * علامت آن بود که جانور پیخال سیاه و گنده و بدبو کند *

علاج آن بود که نبات نیم توله که شش ماشه بود و شب پمانی دو رتی، هر دو را بهم سائیده و بیست دانه الاچی کوفته داخل نموده گولی بآب خالص بسته بدستور صافی بعمل آرد و آب داده بقاعده طعمه داری نماید - انشاء الله تعالی به شود *

علاج دیگر * نبات نیم توله - الاچی کلان دو سرخ - زنجبیل دو سرخ - نمک هندی یک سرخ - بهم سائیده و بآب لیمون گولی ساخته شب جانور را نیم سیر کند و پر و استخوان ندهد و صبح بگولی مذکور صاف نماید بدستور متعارف به شود *

علاج دیگر * نبات یک سرخ - کمبله یک رتی - نمک هندی دو رتی - همه را یکجا باریک آس نموده و با مغز گنجشک حب ساخته در ورق گوشت جانور را بخوراند، و چون نیکو بکاربرد بگوشت نرم سیر کند؛ معجرب است *

علاج دیگر * مشک دو سرخ - عنبر یکسرخ - کافور سه سرخ - کرک یکسرخ - دارچینی یکسرخ - نبات دو ماشه - نوشادر چهار سرخ - نمک هندی دو سرخ - همه اجزا را بهم سائیده و بگلای خمیر کرده قدر دو نخود گولی ساخته نگهدارد؛ و اول به نبات تنها صاف نموده بعد از آن هر روز یک گولی در ورق گوشت بالای طعمه می خورانیده باشد؛ انشاء الله تعالی در چند طعمه نجات یابد * و اگر باین طور به نگردد گولی مذکور را پیش

از سیر کردن در ورق گوشت خورانیده تا یک پیمال گرمه دارد. بعده آب دهد تا بخورد. * پس از صاف شدن نیم سیر کند - انشاء الله تعالی به شود. *

فصل دوازدهم در معالجه قبضیت شکم و خشکی مزاج جانوران *

سپیش از گوشت سخت دادن و دیر بکار بردن و هم از داروهای گرم و خشک دادن و آب پیش نه نهادن و گوشت گوسفند نه دادن و گوشت گاو بسیار دادن خصوصاً در هنگام شکار که جانور از حدت دواهای حاره و معذت و زنج، خشکی پیدا کند. * علامت آن بود که گذرگاه فضل او تنگ شود و چون پیمال کند دم بردارد و بسختی و دیر و گسسته پیمال کند. * و در وقت صاف کردن باید که ازل بن جانور را برون هسته شفتالو و یا بمسکه چرب کرده بعده صاف نماید چرا که نبات جلاب و مسهل جانور است البته پیمال بسیار کتان و بزور خواهد انداخت. و از سبب تنگی گذرگاه پیمال بیکبار از تهیگاه بر نیاید. و اکثر روده جانور پاره شود و قدری در پرهایی نیفه¹ چسبد و قدری گسسته و ریزه ریزه متفرق و پاشیده کند و پاره در ته جانور بماند و خشک گردد و کنکری در شکم جانور از آن بهمرسد و آن عارضه ازین است. *

علاج آن بود که کف روغن شیر پخت سیاه² نیم توله - مشک یک سرخ - دانه الاجبی خورده یکسر رخ - این هر دو را بهم باریک آس نموده و در روغن مذکور حل کرده و قدر یک گنجشک گوشت بز و یا گوسفند آلوده بخوراند

¹ پرهایی نیفه; according to Vüller, نیفه is derived from the Persian ناهه by imāla. The Ar. form is *naifāq*, which, according to the *Kitāb* "I-Baziyarāh of Kughājīm, a MS. copy of which is in the possession of the editor, means "the feathers under the tail."

² شیر پخت سیاه; the oil obtained from the black-seeded variety of sesamum.

و آخر روز بگوشت مرغک کاکلدار که گنجشک کوهي نامند و در هندي آن را چنددور^۱ گویند سیر کند و یا عوض آن بگوشت ماکیان سیاه سیر کند •
 علاج دیگر • بیارد تخم ماکیان سیاه رنگ پنجمدد و در ظرف آهنی بر آتش بریان کرده و در شیشه و یا خمره گلی که چرب و کهنه باشد داخل کرده و روغن^۲ از آن چکانیده چهار مرخ از آن روغن - و کافور نیم سرخ - مشک یک سرخ - بهم حل کرده و گوشت بز بربری خانگی بدان آلوده بخوراند و بعد نیکو هضم کردن سیر نماید ؛ و این وزن جانور گان است •

علاج دیگر • بیارد روغن گزان که در هندي السی نامند یکتوله - و دانه الاجی خورد یک و نیم سرخ • - و مشک یکسرخ - هر دو را در روغن مذکور حل نموده قدر یک گنجشک گوشت صبح بدان آلوده بخوراند و بعد هضم کردن سیر نماید - انشاء الله تعالی در هفت طعمه خشکی دفع گردد •
 علاج دیگر • روغن جوز چهار مغز دو درم - و مومیائی یک سرخ - در آن روغن حل کرده و سینۀ یک گنجشک صبح بدان آلوده بخوراند و بعد گواریدن آن سیر کند - انشاء الله تعالی در هفت طعمه به شود •

علاج دیگر • گلاب یکتوله - و خون شبیره نیم توله - مردار سنگ یک سرخ • - مومیائی یک سرخ - در آن حل نموده قدر یک گنجشک گوشت بدان آلوده بخوراند • چون هضم کند سیر نماید ؛ به شود •

علاج دیگر • روغن گزان در چراغ انداخته و شب یک شنبه و یا سه شنبه در جایی پاکیزه به فتیله پنبه نو روشن کند و تمام شب جانور را

^۱ چنددور or کنجشک کوهي ; the chandār or chandāl, H., is probably the large crested lark (*Galerida cristata*).

^۲ روغن تخم ماکیان سیاه ; oil extracted from the eggs of black hens ?

• یک سرخ و نیم سرخ ; Indian and Afghan for

• مردار سنگ (murdār sang), P., litharge.

رو بروی چراغ نگاه دارد و صبح آن روغن سوخته چراغ را در پارچه صاف کرده قدر نیم توله همراه گوشت برآه گوسفند بخوراند؛ و باید که هر روز گوشت از معده کم کند و مقدار روغن مذکور بيفرايد تا آنکه بیک توله رسد - انشاء الله تعالى در چند طعمه به شود *

علاج دیگر * شیر خر سیاه سه ماشه - مشک یکسرخ - مومیائی نیم سرخ - گهونکچی سفید یک دانه - بیروتهی یک عدد - همه را بهم باریک کرده و در شیر مذکور حل نموده همراه گوشت بز بربری خانگی بخوراند و چون نیک هضم کند سیر کند؛ به شود *

علاج دیگر قرنفل نیم سرخ - قنبیل نیم سرخ - مالکفنی یک سرخ - همه را باریک نموده در شیر اسپ ماده حل نماید و گوشت بدان آلوده بخوراند * و اگر شیر مذکور بهم نرسد آب لیمون و گلاب معارضه او بکار برد *

علاج دیگر * بیدار گوشت فربه از بزغاله شیر مست^۱ و در آب که زیر گوشت خام در ته ظرف ماند و آنرا خناب نامند در آن تر کرده بخوراند؛ به شود *

علاج دیگر * مغز اسنخوان ساق بز جوان که فربه باشد نیم توله در گوشت گوسفند ممزوج نموده جانوری که خشکی داشته باشد بدان نیم سیر نماید؛ انشاء الله تعالى در چند بار دادن صحت یابد؛ معجوب است * و آب پدش جانور نهادن پیش از هضم کردن چربی خطا است و شوخ از آن بهمرسد * و آخر روز بگوشت ماکیان سیاه سیر باید نمود؛ به شود *

^۱ بزغاله شیر مست "a sucking kid."

علاج دیگر • روغن بادام چهار توله - و روغن کنجد دو توله -
 بهیدانه ده ماشه - تخم کاهریک ماشه - عنبر چهار سرخ - بزر بهوئی
 چهار عدد - بآب برگ کاسنی همه اجزاء را باریک نموده و صلیب کرده
 در آن روغن مذکور بر آتش ملأئم بپزد تا آب فانی گردد و روغن بماند؛
 آنرا فرود آورده و از پارچه صاف کرده نگهدارد؛ و صبح گوشت بزره بدان
 آلوده دهد؛ و ظهر گوشت خطاف عرف ابابیل و گنجشک کاکلدار تنها
 دادن و ماکیان سیاه هم بد نیست؛ و گوشت خوک صحرائی نیکو نافع
 است؛ و این حیلۀ این فقیر است •

علاج دیگر • پیه قاز گذاخته و از پارچه صاف نموده در شیشه نگهدارد؛
 صبح قدر یک ماشه ازان با قدری سفیدی تخم مرغ ممزوج نموده
 و گوشت بزقاله بدان آلوده بخوراند؛ و ظهر بگوشت ماکیان سیر کند؛
 و این حیلۀ فقیر است •

علاج دیگر • دود آسزانه خانه^۱ با قدری زنگار باریک آس نموده با
 انگبین حب برابر دانه سنجد بسازد و جانور را گرفته و بنش را بروغن
 هسته شغفالو چرب کرده سه حب ازان دوا درین او دهد و در معده او
 بذریعۀ فنیله چرب شده رساند؛ و بعد چند پیتخال بگوشت بز رزق کرده
 و آبدارۀ نموده بخوراند؛ و ظهر گوشت زنده بآب برگ خیار و گل خیار
 تر کرده بخوراند - انشاء الله تعالی به شود •

علاج دیگر • کرک دانگی - شکر طبرزد چهار دانگ - عنبر دانگی -
 همه را کوفته بمغز کاکلی برابر دانه سنجد طویل بساز و برین بنه تا سرد
 و سخت گردد • بعدۀ جانور را گرفته و بن آن بروغن شغفالو چرب کرده

^۱ در آسزانه خانه: vide note 1, p. 247.

سه شانه در بن او اندر ده و نکونسار دار تا که دوا بگذرد ؛ آنگاه سه گولي مسله^۱ در حلق جانور فرو بگذاران و هيچ نخوران ؛ تا عصر گرسنه دار •
 آنگاه سفیدی تخم مرغ بروغن گاو بهم ممزوج کرده و طعمه بدان آلوده بخوران - انشاء الله صحت یابد •

علاج دیگر • روغن هسته شفتالوی تلخ^۲ بهمرساند و بن جانور را بدان چرب کند و زیره سائیده بر بن جانور بچسبان و بپاش ، به شود •

علاج دیگر • روغن یاسمین با موم صاف و زفت رومي^۳ قدری بر آتش بگذار و چند بار بن جانور را بدان چرب کن - به شود •

علاج دیگر • نوشادر بوداده بکوب و بروغن گاو ممزوج نموده سه شانه بساز و بن جانور را بروغن بغشده چرب کن و سه شانه مذکور را در بن جانور فرو ده و زمانی گرسنه دار ؛ آنگاه گوشت بروغن بادام آلوده سیر کن ؛ انشاء الله تعالی به شود •

فصل سیزدهم در معالجه کنکری که در شکم جانور پیدا گردد •
 سببش از خشکی بود : چون یبوست مزاج از اهل مال معالجه مزمین گردد و پيځال در معده خشک شده بچسبد سنگریزه مانند بدشواری ، همراه فضله بر آرد • علامت آن بود که دانهای خشک مثل فضله مرغ در پيځال بر آرد و اکثر همان فضله خشک شده کنکری گردد و جانور وقت پيځال کردن هر دو بازوی خود را بلرزاند و کتف بهم تنگ کند و بدشواری پيځال کند ، و هنگام کردن پيځال آوازی حزین از دهن بر آرد ، و اگر زود

^۱ مسله : is this an error for مهله ؟

^۲ روغن هسته شفتالوی تلخ : oil obtained from the bitter kernels of the peach.

^۳ زفت بحري = زفت رومي ; mineral tar.

معالجه نکنند زخم در شکم جانور از چسبیدن آن کنکری بهمرسد و آکله شود و آن مرض مهلک است *

علاج آن بود که بیارد خوشه انگور که بالای درخت خشک شده باشد و بتاکید سوخته خاکستر آن را قدرشش ماشه - نبات مساوی - در دو توله آب حل نموده و قدری گوشت از معقک کم کرده بآب مذکور تر کرده جانور را بخوراند؛ صحت یابد *

علاج دیگر * نبات سه درم - قرنفل یک عدد - سهاگه بریان کرده یکماشه - شنکرف یکماشه - نمک هندی یکسرخ - دانه قاقله کبار عرف الاحی کلان سی دانه - و آب بلبله در قطره - دران داخل کرده و بشراب خالص و یا آب لیمون گولی ساخته بدستور صافی از حلق جانور فرو برد؛ و بعد یک پیچال آب پدش او دارد تا برغبت خود بخورد و دانه در فاصله بر آید * بعده طعمه بروغن نارچیل آلوده دهد؛ به شود * و این وزن باز است و بریزه جانور چهار حصه آن کافیست *

علاج دیگر * قنبدیل از پارچه صاف کرده چهار سرخ - نبات شش ماشه - هل کلان چهار سرخ - بآب گولی کرده نگهدارن؛ صبح اول قدر یکماشه مسکه گار بهر حیل جانور را خوراند * بعده داروی مذکور را در حلق باز رساند * چون در پیچال دفع شود آب بنماید * اگر جانور برغبت خود خورد بهتر، و الا بطعمه آبدار سیر کند، و تا سه روز دیگر هیچ دوا نکنند و ملاحظه نماید؛ اگر مرض از همان دفع شود بهتر، و الا یک مرتبه بموجب مسطور صدر تکرار تدابی کند؛ صحت یابد *

علاج دیگر * نوشادر سفید یک سرخ بروغن هسته شقنالو یا روغن زیت بهم حل نموده بدو ماشه نبات حب بطور سنجیدی سازد * صبح

جانور را گرفته و فتیله با روغن گاو یا شفتالو چرب کرده در تهیگاه جانور دهد و بعد از آن حب مذکور را در بطن جانور داده بسر فتیله در معده او رساند و بعد یک پیخال آب پیش آرد • اگر باز بر غبت خرد خورد بهتر، والا بگوشت ماکیان سیاه بخون او آلوده و روغن زیت و روغن شیر پخت¹ آلوده بدان نیم سیر کند - انشاء الله تعالی صحت یابد •

علاج دیگر • دود گلشن دو سرخ - شنبجرف مساوی - بچهار هرخ قند سیاه گولی ساخته بطریق لقمه² در ورق گوشت بز جانور را خورانیده بالای آن زرد سیر ننماید و طعمه بآب و گلاب تر کرده دهد؛ به شود •

علاج دیگر • هلیله زرد چهار سرخ - نبات یکماشه - بروغن گاو گولی ساخته در ورق گوشت بجانور دهد و بعد یک پیخال آب دهد؛ و چون فارغ از آب خوردن شود گوشت بز بروغن گاو آلوده سیر کند؛ به شود •

علاج دیگر • دانه الاجی چهار سرخ - شب یمانی دو سرخ - نبات قرنفل یکعدد - سهاگه بوداده نیم سرخ - همه اجزاء را باریک آس نموده با مغز گنجشک و یا بروغن گاو گولی سازد و بطور صافی بدهد؛ و آب بعد دو پیخال پیش نهد • بعد بر آمدن کنکری بگوشت ماکیان سیاه و خون و روغن او آلوده سیر کند؛ به شود •

علاج دیگر • چند صبح متواتر گوشت بروغن گاو آلوده دهد و شام هر روز طعمه بآب برگ چرچره و یا شیرۀ تخم او تر کرده دهد و بعده به نبات تنها صاف نماید؛ به شود •

¹ روغن شیر پخت: vide note 2, page 257.

² لقمه *lugma* is a term applied to the many pastes, intoxicating and otherwise, that artificially increase a hawk's hunger. A minute portion is concealed in a wafer or mouthful of meat, and then given to the hawk.

علاج دیگر • نبات شش ماشه - دانه الاجي کلان دو رتي - سهانگه تيليا دو رتي - بآب ليمون گولي ساخته بن باز را بروغن گاو چرب کند و گولي مذکور را از حلق باز فرو بگذراند و چون دو پيخال کند آب پيش جانور بايد نهاد و اگر نخورد نائزه آب شير گرم دهد تا کنکري همه بر آيد *

علاج دیگر • اگر گذرگاه جانور تنگ شده باشد آنرا بروغن زيت با قدری زفت رومي گداخته بدان بن جانور را چرب کند و يا اندکی موم با روغن مذکور گرم کرده بکار برد *

علاج دیگر • نوشادر سفيد یک نخود - کندش عرف نکچکني چهار هر خ - هليلج زرد چهار سرخ - و دانه خردل - همه را نرم بکوب و بروغن گاو بپايز و فتيله بدان تر کرده در بن جانور نه و دوسه روز گوشت در روغن زيت انداخته بار بده *

علاج دیگر • زنگار دانگی - نبات یکماشه - بشهد گولي کرده در گذرگاه فضله جانور بدهد و بعد زمانی آب پيش فهد و سير نمايد؛ نافع است *

علاج دیگر • اگر جانور را خشكي سخت بود و کنکري دشوار برآرد آن را چند روز هر صبح مسکه عوض گوشت خوراند؛ و بعد ازان نبات در ماشه در شير بز حل کرده و طعمه در آن تر کرده نیم سير نمايد و بعد یک پيخال بر آب نشانند و هر شام بگوشت زنده بی پر و استخوان سير ميکند باشد تا چهار روز * و روز پنجم شير خشت دو ماشه - و زرشک پانزده دانه - باریک آس نموده و سه دانه عذاب در آب جوش نموده و هر دو اجزاء را در آن حل کرده از پارچه صاف کند و چون سرد شود همراه نائزه جانور را دهد و بعد دو پيخال شير بز بآب یکجا نموده عوض آب همان را دهد تا همه کنکري بر آيد * بعده چند روز گوشت دل بز در روغن بنفشه آلوده

دهد و همواره طعمه داری چنان کند که روغن بنفشه و شیر عورت بهم
ممزوج نموده و طعمه عصری بر و آسنخوان بدان آلوده دهد و صبح
نیم توله محکه بجای طعمه میخورانیده باشد، و این حیلۀ فقیر است
و آزموده است. * و اگر روغن بنفشه بهم نرسد پس این روغن معاوضه او
است و در خاصیت قائم مقام بنفشه میباشد: روغن: بهیدانه عوض
روغن بنفشه کار کند: بهیدانه یکتوله جوکوب کرده و در آب و گلاب
تر کرده قدریکه پو آثار پخته^۱ لعاب آن را بگیرد و روغن بادام یازده
توله بر آن اضافه کرده آن قدر جوشاند که آب خشک گردد و روغن
باقی ماند آنرا از پارچه صاف نموده همراه طعمه میداده باشد: با هم وزن
شیر خر هیاه و یا شیر عورت ممزوج نموده ظهر بکار برد: و این حیلۀ فقیر
است و بتجربه رسیده *

فصل چهاردهم در معالجه کرمه چونکی که در شکم جانور بهمرسد *

سببش از گوشت ناپاک و پلید و سرد دادن است و اکثر از پی و رگها
و گوشت متعفن خوراندن خیزد * علامت آن بود که جانور پرهایی زیر نیقه
خود را بکند و بالها کشاده دارد و دم بجقبادند و تهیدگاه بخارند و گاه باشد
که در پیدخال کرمهای دراز و سرخ اندازد *

علاج آن بود که زهره گاو در پیش نیقه جائی که پرکنده باشد بمالد
و گوشت بآب پیاز تر کرده دهد: انشاء الله تعالی به شود *

علاج دیگر * برنگ کلبی دانگی کوفته بمیان ورقی گوشت بده:
کرمها در پیدخال بر آید و فارغ شود *

^۱ آثار پخته، in Hindustani the *pakā ser* of a hundred tolas, as opposed to the *kachchā ser* or English *ser* of eighty tolas.

علاج دیگر * موهای خورده که زیر دم خر می باشد بریده نیک خورد
کن و در یک ورق گوشت جانور را بده تا بخورد و به شود *

علاج دیگر * اگر کرمه دراز باشد چنانکه چونگی^۱ بود، و اگر جانور توانا
و نرینه بود، آن را دو روز گرسنه دار و هیچ مده؛ آنچه کرم در شکم باشد همه
مرده و بهم پیچیده مثل غلوه بر آید؛ و آن کرم ها را خشک کرده
تکهدار؛ اگر جانوری را مرض مذکور روی دهد همان کرم خشک کوفته
بر گوشت پاشیده بخوران؛ کرم مرده در پیتخال بر آید *

علاج دیگر * روغن نارچیل سه روز بگوشت بده؛ نافع است *

علاج دیگر * شکر طبرزد یک مثقال - نمک هندی نیم دانگ - زنجبیل
نیم دانگ - نرم سائیده در حوصله مرغ کن و بر شقه باریک ببرند و بگلولی
جانور فرو بگذاران و سر ریمان بر کش و زمانی جانور را بر دست دار تا همه
کرمها بر آید؛ بعد از آن طغاره آب شیر گرم پیش او بنده تا بخورد؛ و چون
صاف شود از گوشت ماکیان سیاه بروغن آلوده سیر کن؛ صحت یابد *

علاج دیگر * لاک چربی که بر درخت پلاس^۲ میشود دانگی - صبر
سقوطری در سرخ - نبات نیم قوله - بهم سائیده گولی بندوق و بوقت صبح
بطور صافی بکار برد؛ و بعد دو پیتخال اگر چونگی در قی بر آرد بهتر و الا
آب پیش نهد تا در پیتخال بر آرد * بعده بطعمه آبداره نیم سیر کند
و عصر گوشت بروغن نارچیل آلوده بدان سیر نماید - انشاء الله تعالی
صحت یابد *

^۱ چونگی *chongī*, H., a joint or division of the bamboo.

^۲ درخت پلاس (*palās*), H., *Butea frondosa*, the Butea gum; Bengal Kino; sometimes called the Bastard Teak (Watt). *Lāk-i chūrī* is the shellac from which bangles are made.

علاج دیگر • لسان اعصاب غیر معرف اندر جو قلم دانگی - صبر زرد دو سرخ -
 شونیز دو سرخ - هر سه را در دو ماشه قند سیاه گولی کرده در نبات
 باریک خشک اندوده بدستور صافی بعمل آرد • بعد دو پیضال آب دهد •
 همه کرمها یا پیش از پیضال در قی بر آرد یا پس از پیضال • بعد بآبدازه
 نیم سیر کند • و ظهر گوشت بروغن فارچیل آلوده دهد • معرّب است •

علاج دیگر • اگر جانور کرمه چوئکی در شکم داشته باشد آنرا باین طور
 صاف نماید • شب سیوم حصه طعمه از معتاد کم کرده بخوراند و صبح
 نبات یک ماشه - پوست بیخ آنا ترش دانگی - قنبیل چهار سرخ -
 نوشادر صاف دو سرخ - همه را خورن بکوبد و بآب لیمون گولی بسته
 بدستور صافی جانور را بدهد • و چون از قی فارغ شود و یک پیضال کند
 بعده قدر سه ماشه نبات تنها دانهها تراشیده و جانور را گرفته از حلق او
 فرو بگذراند - انشاء الله تعالی همه کرمها مرده در قی و پیضال بر آید •
 بعده آب شیر گرم دهد تا جانور از علت فارغ گردد • پس بگوشت
 آبداره نیم سیر کند • و ظهر روغن فارچیل با طعمه آلوده دهد • آزموده این
 فقیر است • اما پوست بیخ آنا که از طرف شاخ واژگونه جانب بیخ
 کشند اسهال نکند و قی آرد • و اگر از جانب بیخ طرف بالای سر شاخ
 بر آرند قی کم کند ولی آن مسهل است •

علاج دیگر • پوست قرنج دانگی - صبر زرد یک سرخ - دار قنقل
 یکسرخ - قنبیل یکسرخ - قند سیاه سه ماشه - بهم گولی بسته در حلق
 جانور با چند قطره آب لیمون فرو بگذراند • بعد یکدو پیضال اگر کرمها
 در قی بر آرد بهتر و الا آب شیر گرم پیش جانور نهد تا بر فبمت بخورد
 و اگر نخورد نائره کند و چون صاف شود بگوشت آبدازه سیر نماید •

علاج دیگر • مومیا ئی نیم سرخ، و بلبله بآب سوده و مومیا ئی مذکور را در آن حل کرده صبح در یک گوشت جانور را خوراند و بعد یک پیخال بطعمه معتاد سیر نماید؛ کره همه موده همراه پیخال برآید و سه روز همین عمل علی القواتر کند •

علاج دیگر • صبر زرد یکسرخ - قنبیل یکسرخ - قرنفل یک عدد - دانه قاقله صغار یک سرخ - بیربھوئی یک عدد - همه اجزاء را باریک آس نموده با قدری قند سیاه گولی بندد و صبح بدستور صافی بعمل آرد • بعد قی و پیخال کردن آب شیر گرم دهد و چون فارغ شود بآبدارہ سیر کند •

علاج دیگر • آب بلبله قدر یک سرخ - نبات دو درم - آب خرزهره که در هندی گل جنکی گویند¹ سه سرخ - دانه الاجی خورد بیست دانه - قنبیل یک سرخ - دانه دار فلفل سه دانه - همه اجزاء را باریک آس نموده گولی ساخته صبح در حلق جانور فرو بگذراند؛ و چون گرم در قی و پیخال بر آرد آب شیر گرم پیش نهد و چون صاف شود بگوشت ماکیان سیاه و روغن نارجیل آلوده سیر کند؛ صحت یابد؛ مجرب است •

علاج دیگر • نوشادر دو سرخ - زنجبیل چهار سرخ - دار فلفل یکسرخ - قند سیاه چهار سرخ - همه را باریک آس نموده و گولی بسته بدستور صافی بکار برد و بعد قی و پیخال آب شیر گرم دهد و پس از صاف شدن بگوشت آبدارہ سیر کند؛ مجرب است •

علاج دیگر • شونیز چهار سرخ - آب بلبله یک سرخ - گھونگچی سفید یک عدد - نوشادر خالص دو سرخ - باریک آس نموده در یک ورق

¹ خرزهره (khar zahra), P., *Nerium odorum*, the sweet-scented Oleander. The Hindi name گل جنکی not traceable; the ordinary Hindi name is kaser.

گوشت صبح جانور را خوراند و گرسنه دارد تا یک پیخال کند • بعده بگوشت
آبداره سیر باید کرد؛ کرمه مرده در پیخال برآید و در سه روز متواتر
دادن به شود •

علاج دیگر • تنکار¹ یکسرخ - قرنفل یکعدد - مومیائی قدر یکدانه
ماش - قنبیل دوسرخ - همه اجزاء را باریک نموده صبح بآب لیمون
گولی ساخته در یک ورق گوشت جانور را خوراند • بعد پیخال کردن
بطعمه آبداره سیر کند - انشاء الله تعالی کرمه در پیخال برآرد •

علاج دیگر • روغن بهاره که آنرا عسل بلاد نامند در ورق گوشت صبح
پیش از طعمه جانور را بدهد؛ کرمه مرده در پیخال برآرد؛ و بگوشت ماکیان
سیاه سیر کند و ظهر آبداره دهد •

علاج دیگر از قنبر بیگ • براده مس باریک در ورق گوشت قدر
سه سرخ هر روز پیش از طعمه بدهد و چون هضم کند بطعمه آبداره سیر
نماید و بر طغاره پر آب باید بست تا بخورد - انشاء الله تعالی کرمه مرده
در پیخال برآرد • و سه روز بدهد؛ نافع است • و اگر کرمهای مرده در شکم
بماند و بر نیاید به نبات قنبا و روغن بادام گولی بسته صاف کند؛ و گولی
را در قنبیل باید اندود •

علاج دیگر از حیلۀ فقیر است • نبات دو درم حلیقیت² که انگوزه باشد
یک سرخ - قنبیل نیمدانگ - باریک نموده بآب لیمون گولی ساخته
بدستور صافی بکار برد؛ و بعد از برآمدن کرمه در قی و پیخال، آب شیر

¹ تنکار (tinkār), biborate of soda.

² حلیقیت (ḥilīṭ); A., asafetida.

گرم پیش نهد؛ و چون صاف شود گوشت بروغن نارچیل آلوده بدان نیم سیر کند که این از جمله مجربّات است •

علاج دیگر • باید که اول تا سه روز جانور را صبح طعمه با روغن نارچیل بدهد و شام بگوشت آبداره هیز کند • روز چهارم صبح زنگار پاکیزه دو سرخ - نبات یکماشه - باریک آس نموده در دو لقمه گوشت بز جانور را بخوراند، و چون نیک هضم کند بر آب بگذرد • بعد از گوشت آبداره نیم سیر کند و عصر طعمه بی استخوان دهد؛ و روز پنجم صبح زنگار دو سرخ و نبات یک ماشه بهم کوفته بآب لیمون گولی بسته جانور را گرفته از حلق او فرو بگذراند؛ و چون دوا در تن جانور اثر کند، بعد از قی و پیخال قدرشش ماشه نبات تنها دانه ها تراشیده بدستور صافی بعمل آرد • و بعد از صاف شدن بگوشت ماکیان سیاه بخون و روغن نارچیل آلوده سیر کند؛ و وقت دوا کردن بن باز بروغن هسته شفتالو و یا بروغن گاو خوش باید چرب کرد - انشاء الله تعالی کرمه مرده بر آید •

علاج دیگر • قضم قانوره یکدانه - قرنفل یکعدد - نبات نیم توله - قنبیل یک سرخ - همه اجزاء را باریک آس نموده بآب گولی ساخته بدستور صافی بکار برد • بعد صاف شدن جانور را بگوشت بز آبداره سیر کند •

علاج دیگر • پوست بید آنار ترش چهار سرخ - برج دو سرخ - نمک سنگ دو سرخ - بهم باریک آس نموده و بآب گولی کرده صبح در حلق جانور فرو برد • اگر در قی کرمه بر آرد بهتر، و الا گولی نبات سه ماشه بآب لیمون ساخته و قنبیل بلایش آندوده جانور را بدان گولی صاف کند؛ و گوشت ماکیان سیاه بروغن نارچیل آلوده بدهد - مجربّ است •

علاج دیگر * سنون عرف مسی که بدان دندان را سیاه^۱ کنند قدر چهار سرخ بآب گولی ساخته و صبح پیش از سیر کردن از حلق جانور فرو برد - انشاء الله تعالی همه غلوط کرمهای مرده از دهن بر آرد؛ اگر بر نیارد بگوشت آبدار نیم سیر نماید و عصر گوشت بی پروا استخوان داده و صبح دوم نبات تنها دانه تراشیده جانور را بدان صاف کند و گوشت ماکیان سیاه برون نارچیل آلوده بدان سیر کند؛ نافع است *

علاج دیگر * نفل گرد دو عدد - نمک سنگ یک سرخ - سهاگه بریان و صبر سقوطی از هر کدام یک سرخ - بر چ دو سرخ - نبات شش ماشه - باریک آس نموده بآب گولی ساخته صبح بدستور صافی بعمل آرد و آب پیش نهد و چون صاف شود بگوشت ماکیان سیاه و روغن هسته شغفالو آلوده سیر کند؛ گرم مرده بر آید *

علاج دیگر * بار درخت نار سوخته و زغال آنرا در آب تر کرده و از پارچه صاف کرده نگهدارد، و قدری آب برگ بهتل^۲ دران ممزوج کرده هفت سقاپاره سوخته آتش دران سرد کند، و صاف نموده قدری از ان آب در فائزه کرده - جانور را دهد - انشاء الله تعالی چو رنگی و خلطه هر دو بر آرد *

علاج دیگر * زیره کرمانی دو سرخ - قنبیل دو سرخ - ناتوره سفید یکدانه - نفل گرد دو دانه - نمک سنگ یک نخود - همه را باریک آس نموده صبح در روغ گوشت جانور را بخوراند * بعد یک پبخال آب پیش نهد * بعده بگوشت بز آبدار نیم سیر کند؛ و عصر طعمه بی استخوان دهد *

^۱ میسی (missi or misi), H., a powder (composed of yellow myrobalan, gall-nut, iron filings, vitriol, etc.) used by women for tinging the teeth a black colour.

^۲ بهتل Vide note 1, page 180.

و صبح دوم نذات آنها تراشیده بدان جانور را صاف کند - انشاء
الله تعالی چونگی دفع شود *

علاج دیگر * آبی که زیر گوشت برنگ خون باشد^۱ قدری - آب برگ
چقندر و آب برگ شفتالو و قدری عسل صاف بهم ممزوج کرده جانور را
دهد تا خود بخورد و اگر نخورد گرم کرده بغازه دهد و بعد برنگ کابلی
و قنبیل و برچ ترکی و تربد سفید^۲ مساری بشهد گولی کرده بطور صافی
باید داد و کرمه بر آرد و مجرب است *

فصل پانزدهم در معالجه استادم و هر جانوری که همین علت داشته
باشد * علامت آن بود که همیشه خود را زر چیده دارد و بهیچ نظید
و خاموش ماند و پیخال بسبزی مایل بود و سیاهی پیخالش میانه بود و شور
مزه و گوشت اندک خورد و دیر بکار برد و بیشتر این مرض در جانب
راست بود طرف جگر و در جانبی که علت مذکور بود پایش سست بود
و آن پا را نیز گران بردارد *

علاج آن بود که افسنتین نیمه نرم بساید و در سه ورق گوشت
گوسفند بجانور خوراند و زمانی بر دست دارد تا چند پیخال کند * آنگاه
گل گار چشم^۳ بآب بیامیزد و صاف کند و در آب دیگر داخل کند و پیش
جانور بنهد * بعد ازان بگوشت خوک مصرائی و یا گوشت ماکیان سیاه
سیر کند و مجرب است و نفع دارد *

¹ In Hindustani dhovan; given for indigestion.

² تربد سفید (turbud), P., the white variety of *Ipomoea turpethum*, Turpeth Root or Indian Jalap.

³ گل گار چشم, *gao-chashm*, the Persian name of the *قندوان* (sqhuan), camomile, *Anthemis nobilis*.

فصل شانزدهم در معالجهٔ فمیفی مزاج جانوران • و علامت آن پیداست *

علاج آن بود که دارچینی در دانگ باریک نموده در سه پاره گوشت بدهد • چون هضم کند بعد از بگوشت ماکیلان سیاه بروغن کفجد سفید آلوده سیر کند •

علاج دیگر • جانور را در آب فرو برد و همان آب پیش او بنهد تا بخورد و غسل کند • بعد از طعمه با آب آنار شیرین و قرش بدهد • به شود •

علاج دیگر • قدری روغن زیت و روغن گاو و شیر گوسفند با خون ماکیلان که سیاه گوشت داشته باشد^۱ بر آتش نهاده شیر گرم کند و گوشت میش بر آتش نرم • آن قدر کباب کند که گوشت سفیدی گیرد • پس چند طعمه از آن بروغن مذکور آلوده بدهد • به شود •

علاج دیگر • چند طعمه از گوشت چغندر باید داد •

فصل هفدهم در معالجهٔ زحیر اندرونی و آن پیچش شکم است • از زیادتیی صفراء و حرارت خیزد • علامت آن بود که پیدخال جانور لعل فام بود و جانور بیقرار باشد •

علاج آن بود سفندروس^۲ یکماشه - مازو یکماشه - گل ارمنی دو ماشه - مندل سفید چهار ماشه - کوفته صفوف کرده قدر سه سرخ در ورق گوشت خوراند و طعمه گوشتهای لطیف دهد •

^۱ This breed of fowl with black flesh is called in Hindustani *karaknāth* and *karnāthik*.

^۲ سفندروس (*sandarān*), A. and P., the Sandarach or Arar, *Callitris quadrivalvis*.

علاج دیگر • مازو و پوست آنار شیرین خشک هر دو را برابر وزن کوفته
باریک نموده با قدری سرکه انگوری پخته حبها برابر لفل سازد • یک
حب تا دو حب یک خوراک بود •

علاج دیگر • سفدروس - انجیوار^۱ - گلنار^۲ - صندل سفید - از هر کدام
مسارپی کوفته سفوف نماید • قدر دو سرخ یک خوراک بود •

علاج دیگر • کوکنار^۳ نیم برشت سه ماشه - گل ارمني یک ماشه -
زنجبیل یک ماشه - سفوف کند و از آن دو سرخ بدهد •

علاج دیگر • بسبله^۴ دو ماشه - طباشیر دو ماشه - مصطکی رومی یک ماشه -
کنهروی^۵ دو ماشه کوفته سفوف کند • قدر دو سرخ یک خوراک بود •

علاج دیگر • ترباق اکبر یعنی فاروق^۶ - مشرود بطوس^۷ - تنقروی^۸
خطائی - گل مختوم^۹ و گل داغستانی^{۱۰} - هر کدام این بسر جای خود دوا
است ؛ و خوراک قدر یک نخود نافع بود •

علاج دیگر • ابرک کشته^{۱۱} قدر دو سرخ در ورق گوشت
مقدار یک خوراک بود •

^۱ انجیوار ; word not traceable.

^۲ گلنار , the flowers of the pomegranate.

^۳ کوکنار (kōknār), the Persian name of the Arabic *khas̄h-khas̄h*, the Poppy.

^۴ بسبله , probably an error for بسانه (basbāsa), A., the aril of *Myristica fragrans*, the Nutmeg.

^۵ کنهروی (katorī), Panjab, the root of *Cissampelos pareira*, the False Pareira Brava.

^۶ فاروق , vide note I, page 217.

^۷ مشرود بطرس a kind of ma'jūn ; vide p. 276, line 17.

^۸ تنقروی (tintūrī), Beng., Tamarind, *Tamarindus indica*.

^۹ گل مختوم (gil-i moḥtūm), a variety of *gil-i armanī* or Armenian bole, Silicate of alumina, magnesia and oxide of iron.

^{۱۰} گل داغستانی See *Moḥḥzan*, page 910.

^{۱۱} ابرک کشته (abrak), H., mica. The ashes are used in medicine.

باب شانزدهم



در امراض روده مشتمل بر سه فصل



فصل اول در معالجهٔ سدهٔ روده که از بی عملی مسهلات بهمرسد • علامت آن بود که جانور بوقت مسهلات تصدیع بسیار بیفتد و بیدرد و اکثر استادان این مرض را سدهٔ روده مقرر فرموده اند؛ و در هنگام صافی شکمش بند شود؛ و گاه باشد که طعمه دیر بکار برد و بیضال سرخی آمیز و گسسته کند و اشتها کم شود •

علاج آن بود که گوشتهای لطیف خوراند و مسکه گاو بهمرای طعمه دهد •

علاج دیگر • فقیلهٔ چرب کرده بروغن هستهٔ شفقالو و یا مسکه در بن باز داده نائزهٔ آب شیر گرم باید داد؛ نافع است •

علاج دیگر • مسکه گاو قدر نیم توله و آب لیمون دو ماشه بهم حل کرده نائزه کند، و بعد صاف شدن سیر نماید • و بعد از چند مرتبه هر دو هفته یکبار نبات، بهمرای طعمه و یا بدستور صافی، میداده باشد و استعمال دهنیات^۱ نیکوترین دواها است، اما نه آنقدر که موجب امتلا گردد •

علاج دیگر • اگر جانور از شدت و حدت هیچ صافی غش کند و بیهوش
 بماند و بلرزد (و بعد از صاف کردن اینها علامت مرگ است) پس آنرا علاج
 بهتر ازین نیست که برنج سفید بآب تر کرده زمانی نگهدارد • و بعد از جانور را
 گرفته از آن آب در حلق او ریزد و زمانی توقف نماید که آب در حوصله جانور
 گرم شده باشد؛ پس فوراً آن آب را از حلق جانور بر آرد و یک نائزه دیگر هم
 از آب برنج کند که اثر حرارت نماید • و این علامتها را نیز از کسافت و سده
 روده توان دانست که بسبب آن گره صافی کار نکند و دوا در شکم جانور تا بدیر
 بماند، و از حرارت ماندن صافی در معده دوا از حدت بخارات معتبسه
 بمرتبه سم رسد و مهلک بود، و غش کردن جانور از آن است - والله اعلم •

علاج دیگر آنکه اگر جانور در ایام زمستان بسبب هوازدگی و برودت
 بعد صاف کردن غش کند، آنرا چندید ستر که آتش بجگان نیز خوانند
 و آن خصیه سگ آبی است¹، قدر یکسرخ در حلق جانور فرو برد
 و در جائی گرم نگاه دارد بلکه سنگ تاب نیز کند • انواع سنگذاب در فصل
 مرض پا یاد کرده خواهد شد؛ بدان موجب بعمل آرد •

علاج دیگر • اگر جانور بالعجز² هوا زده باشد، آنرا قدر یک فلفل تریاق
 فاروق³ و یا مشرود بطوس که آن هر دو معاجین را طیار و ساخته از ملک روم
 آرند، در حلق جانور فرو برد؛ انشاء الله تعالی صحت یابد • و این هر دو
 حبله فقیر است •

¹ خصیه سگ آبی, the preputial follicles of the otter; for چندید ستر, see note 2, page 116. In the latter place, it is said that *bachogān* is another name for *jundabidpetar*. Here, the correct name is given as *dah-i bachogān*. It is so called from the fact that it is a medicine given to infants.

² بالعجز Ar., "in the hot season," or بالعجزم "of a certainty?"

³ تریاق فاروق (*tiryāq-i-fāruq*), A., see p. 217, note 1, and Khory's *Bombay Materia Medica*, page 119.

علاج دیگر • اگر مرض مذکور از حرارت باشد قدر چهار سرخ زهرمهره^۱ بگلاب و یا آب سحقی کرده در گلو چکاند؛ نفع بسیار بخشند • و علامت حرارت درین فصل درج است • و برودت آنست که جانور هر چهار اعضا را سست کند و سر بچنبداند بطور لرزه و هردو پای سیاه نیلگون شود و دراز بگذارد •

فصل دوم در معالجه قولنج شکم • علامت آن خشکی فضله است و جانور اکثر سیفه بر خاک گذارد و از غایت درد بی آرام بود •

علاج آن بود که حلبه^۲ و شبت با عسل و آب جوش نموده بخوراند •

علاج دیگر • آب نسربین و آب زنبق و عرق بهار نارنج^۳ که حلبه^۴ در آن تر کرده باشند آن را خورانیدن بسی نافع فرموده اند •

علاج دیگر • حقه بآبهای مذکور با روغن کنار و بابونه^۴ و امثال آن نافع است •

فصل سوم در معالجه نفخ شکم؛ یعنی باد که در معدۀ جانور بهمرسد و هاضمه کم کند • سببش غیر برودت و بد گواری طعمه چیزهای دیگر نبود • علامت آن بود که فضله گسسته و ناهموار کند و در روی خشونت بود یعنی ریزه ریزه مثل دانههای خشخاش و حباب بر آن باشد و بزردی مائل و رنگ و قوام فضله بکچ آهک ماند و آواز نفخ از رودگان جانور شنیده شود و گوشت کم خورد •

^۱ زهرمهره (zahr-muhra), P., bezoar stone; silicate of magnesia and iron.

^۲ حلبه (hulbah), A., the Fenugreek, *Trigonella Foenum-graecum*.

^۳ بهار نارنج, orange blossom.

^۴ بابونه (babūna), P., Persian chamomile, *Matricaria chamomilla*.

علاج • سپندان و زنجبیل و برچ همه مساری کوفته و در سه پاره گوشت صبح جانور را دهد؛ و بعد هضم آن بگوشت کنجشک و بچه خطاف عرف ابابیل و موسیچه^۱ بی استخوان و پر در مسکه آلوده بدهد؛ و گوشت خرگوش درین حالت نافع است؛ و روغن زیت الانفاق^۲ همراه گوشت نافع است؛ و از گوشت مرغ احتراز نماید که بسیار مضر است •

علاج دیگر • زنجبیل - مصطکی - کزو^۳ - دارچینی - و فلفل گرد - از هر کدام یک جزء و حرف ابیض^۴ چهارم حصه از یک جزء - شکر طبرزد قدری - بهم باریک آس نموده و بگلاب حبها برابر دانه فلفل ساخته در ورق گوشت دهد، نفع بسیار بخشد؛ و طعمه از ملح و خطاف و خرگوش دهد •

علاج دیگر • حلقه بجوشند؛ رازیانه و کرفس^۵ و فلفل با روغن تازه و یا بچ کند؛ صحت یابد •

علاج دیگر • جگر گومفند و یا بز با شیر خر سیاه ممزوج کرده و هلیله^۶ زرد دران سائیده خوراند و بدستور تخم سنگ - پشت با شکر طبرزد با جگر مذکور دهد؛ و این از دواهای پر نفع است •

علاج دیگر • شیاف^۷ - شکر طبرزد - و عسل - و انذروت^۸ - و نمک - بسیار مفید است •

^۱ For موسیچه? vide note 4, p. 228.

^۲ زیت الانفاق, oil of unripe olives, see Makhsen, p. 749.

^۳ For گرد چوب P., *Areca catechu*, the Betel-nut?

^۴ حرف ابیض, (ħurf) A.; the White Mustard, *Brassica alba*.

^۵ کرفس (*karoḥs*), A.; celery, wild or cultivated, *Apium graveolens*.

^۶ شیاف (*shiyaf*), A., suppository.

^۷ انذروت (*angarūt*), A., the Sarcocolla of the ancients, a gum obtained from a species of *Astragalus*.

علاج دیگر • شیاف پیده خوک خاصه برای باز خوب است •

علاج دیگر • اگر جانور را اثر حرارت ظاهر باشد، عوض نمک در صافی
و شیاف و حننه هلیله زرد داخل نماید؛ و چرخ و شاهین و بصری را
جهت صافی قدری از نوشادر با شکر و روغن گاو دادن بسیار نفع کند -
و الله اعلم •



باب هفدهم



در معالجهٔ امراض دمه مشتمل بر چهار فصل



فصل اول در معالجهٔ دم گرفتن جانوران: این مرض از دود و خاک خیزد و از بی‌تیماری باز دار. علامت آن بود که آب از بینی جاری باشد و آواز گرفته شود. و چون جانور بطیغ نفس بر و تنگ شود چون دمه. علاج آن بود که در دو دانۀ مویر با یک قیراط غلغل گرد بهم سائیده و در پارچه بیضه با انگبین معجون کند و جانور را گرفته آن را در کام و دهان او بمالد تا قی کند؛ و بعد از فراغ آن دهانش را بشوید و طعمه بروغن زیت و شیر خر مزوج کرده و بدان آلوده در چند طعمه بدهد صحت یابد - انشاء الله تعالی: و گوشت ماکیان میاه خوب است *

فصل دوم در تنگی نفس جانوران: علاج آن بود که غلغل و بادیان^۱ و بورهٔ ارمنی و نمک هندی همه را بهم برابر بسای و بیامیز. و جانور را گرفته بربند و زبان او را بروغن گاو چرب کن و آلودگیها را از زبان او بخال چوب بید پاک کن. پس دهان جانور را بپارچه مالیده از نم خشک کرده بعدۀ دوا را در دهان و کام بمال و تا ظهر پیش آفتاب دار؛ آنگاه

^۱ بادیان (bādiyān), P., the Star Anise of China, *Illicium anisatum*.

آب پیش بنه تا بخورد • و خون ماکیان سیاه بروغن نیلوفر بیامیز و گردن ماکیان دران آلوده بخوران؛ به شود •

علاج • زنجبیل چینی - لوشادر - و سرگین^۱ سگ خشک و سفید شده، از هر کدام یکدرم - بشیر زنی که دختر داشته باشد ممزوج کن و ازان پانزده حب ساخته که هر کدام برابر فلفل باشد در گوشت میش چهار حب روز اول بده، و گرسنه دار، و آب پیش بنه، و بعد از نماز ظهر بگوشت ماکیان سیاه و یا کبک و یا کبوتر بچه نرینه سیر کن؛ یک روز در میان کرده پنج حب دیگر بده • علی هذا میداده باش • در هفته سه روز دوا بده و سه روز ناغه کن • و بعد از فراغ شدن، بکفته دیگر از گوشتهایی که گفته شده بده، و بروغن کفجد آلوده و سرگین سفید شده سگ پاشیده بدان سیر کن؛ به شود •

فصل سیوم در معالجه دمه که بلغم باشد و باد • این مرض از دادن گوشت گاو و گوشتهای سرد و مسکه خیزد • علائم آن بود که آواز خرخر در گلوی جانور پیدا شود و چون دهانش را باز کنی بلغم در او بنظر آید و اگر انگشت در حلق او کنی پراز بلغم بر آید •

علاج آن بود که شکر فانیذ^۲ یکدرم در سپرز بزغال^۳ سرخ اندر کنی و سه لقمه ازان سپرز بدهی و آنروز گرسنه داری و بهمان اکتفا کنی • روز دیگر بگوشت میش بروغن کفجد آلوده سیر کن؛ به شود •

علاج دیگر • سپندان سفید و دار فلفل از هر کدام دانگی، سائیده به بیز؛ و بیست و یکدانه مویز با این داروها یکجا کرده بکوب؛ و بقدری

^۱ سرگین، for فضله.

^۲ فانیذ، sugar-candy.

شهد خالص ممزوج نموده در گلولی جانور بریز، و زمانی بر چکش بیدند تا قی کند و بلغم بسیار بر آرد * چون از قی فارغ شود آب شیر گرم پیش جانور بده تا بر غیث خود بخورد؛ و زنه‌ار جانور قی کرده را غسل نیکو نیست * و بعد نماز ظهر بگوشت ماکیان سیاه بخون او آلوده سیر کن و اگر در قی کردن جانور سست گردد آنرا قدری مسکه در گلویش پیش از سیر کردن بریز تا بحال آید * و روز دوم ناغه کن که قی متواتر جانور را ناتوان گرداند؛ و آنروز بگوشت گاو و یا بگوشت میش بخون آلوده یک خوزه سیر کن * بعد صبح، روز سیم، این سفوف را در سه ورق گوشت بده تا بلغم را نضج داده در سیفه یکجا کند و در روز قی تصدیع بباز فرسد و آسان بر آید * بادیان سه ماشه - ایرسا^۱ که بیخ سوسن باشد یکدرم - اصل السوسن دو ماشه - صمغ کندر یکماشه - نمک هندی یک ماشه - نبات دو درم - همه اجزاء را باریک آس نموده نگهدارد؛ و این را فقیر بر باز آزموده است *

علاج دیگر * آب سوسن نیم قوله - آب کندل^۲ شش ماشه - پوست کونکارسبی و دو درم - بکوب و با آن آبها به پز و با دوازده جز غسل بقوام آورده معجون کن و قدر پنج‌دانگ باز را بده اگر کلان بود؛ میانه را سه دانگ بده؛ با چهار دانگ شیر زنان آمیخته * و خون ماکیان سیاه با این داروها بیامیز و بده؛ به شود * اگر همراه طعمه خورد بهتر، و الا در حلقش بریز * و اگر ازین دارو فضل جانور زرد و یا سیاه رنگ شود، آنرا بزرده تخم مرغ و یا روغن زیت بیامیز و گوشت خوک بدان آلوده تا سه روز بده؛ به شود - انشاء الله تعالی *

^۱ ایرسا (iris), A., *Iris germanica*.

^۲ کندل, *kundal* is the Hindi name for *sakbinaj*, the *Sagapenum* of the Greeks.

علاج دیگر • صمغ عربی - کثیرا^۱ - هزار درمان خشک - از هر کدام یکدرم باریک سائیده و با سه درم روغن گل کهنه^۲ تیز شده^۳ بیامیز و سه حصه کن؛ ازین داروها نیم درم با یکدرم روغن گل بیامیز و بریخ بده تا سرد شود، و یا در ظرفی کن و آن ظرف را در آب سرد بده تا دوا منعقد گردد؛ و جانور را گرفته در گلولی او فرو بگذران، و همچنان در قباچه بسته دار؛ و میض در دیوار بزن، و جانور را سر بالا و دم طرف زمین و پشت بدیوار کرده بیاویز، و بعد ازان از قباچه بر آر، و تا نماز عصر گوسنه دار • و بعد ازان بگوشت ماکیان سیاه سیر کن، و گردن ماکیان بشکر طبرزد آمیخته بده؛ در شش روز سه روز بده و سه روز ناغه کن؛ و روز ناغه گوشت بروغن بنفشه و نیلوفر آلوده بده؛ مجرب است •

علاج دیگر • شش رובה خشک کرده - و بیغ سوسن - و شکر طبرزد - خوردن بسا و به بیز، و در سه لقمه گوشت قدر نیمدرم ازین دارو بده و زمانی بدار تا هضم کند • بعد از گوشت ماکیان سیاه سیر کن؛ به شود •

علاج دیگر • فلونیا^۳ تنها در چند پاره گوشت بده و هیچ طعمه دیگر مده تا که این لقمه را هضم کند؛ آنگاه بگوشت ماکیان سیاه بخون او در روغن بنفشه آمیخته سیر کن؛ و لیکن بعد از یکدو پیدخال سیر کن تا دوا اثر کند •

علاج دیگر • قرنفل سائیده در سه پاره گوشت بده، به شود؛ اما در شش روز سه روز بده •

^۱ For کثیرا (*kāṭirā*), the gum of *Gochlospermum goessypium*, sometimes called White Silk-Cotton Tree?

^۲ نیز شده i.e., kept for some years; it is said to produce sneezing.

^۳ فلونیا, see page 299, note 1.

علاج دیگر • مورچه خشک کرده قیاطی ازان خورد بسا، و در سه پاره گوشت گوسفند جانور را بده، و بدار تا هضم کند؛ و بعده آب شیر گرم تا نیم روز پیش او بنه • بعد ازان سیر کن، گوشت میش تازه گرم بخون او آلوده بده - انشاء الله تعالی به شود •

علاج دیگر • برداره^۱ یکنوله - و ببنج فیلفور یک قوله - ببنج اسکندسه^۲ دانگی - قلیا دانگی - قرنفل و مومیائی و تخم کرفس و شنبجرف از هر کدام دانگی - همه را کوفته باریک آس نموده بآب گولی بندد؛ جانور کلان را قدر نخود و خورد را برابر ماش، صبح گرفته و دهنش را وا کرده در حلق او فرو دهد؛ چون یک پبخال کند بگوشت ماکیان سیاه بخون او آلوده سیر کند • و در شش روز سه روز بنوبت دوا دهد؛ به شود •

علاج دیگر • اگر دمه باشد، شنگرف در شیر بز سائیده همراه طعمه بخوراند؛ به شود •

علاج دیگر • بذر بهوتی و مومیائی و قنبیل مساوی بهم آمیخته برابر نخود گولی سازد • جانور کلان را برابر نخود در ورق گوشت گوسفند بخوراند و بعد هضم کردن بگوشت میش سیر کند؛ به شود •

علاج دیگر • دختری که اول مرتبه او را حیض آمده باشد، لته خون آلوده او را بگیرد و در شیر خر تر کرده و فشرده و قدر یک سرخ غسل بلاد در آن ممزوج نموده و چند ورق گوشت گوسفند بدان تر کرده جانور را بخوراند؛ و هرگاه هضم کند بگوشت گوسفند سیر کند؛ اما آب کم و شیر گرم باید داد؛ به شود و مجرب است •

^۱ بر پاره (or baryala), H., *Sida cordifolia*.

^۲ اسکندسه (aspanth), H., *Withania somnifera*.

علاج دیگر * گاو زهری که آن از زهره گاو بر آید قدر یکدانۀ جو در ورق گوشت بز جانور را بدهد و چون هضم کند بگوشت ماکیان سیاه سیر کند - انشاء الله تعالی به شود *

علاج دیگر * گاو زهری دو سرخ - مشک و شنجرف از هر کدام یک سرخ - هر سه را بهم سائیده بآب آنار شیرین گولی ساخته در ورق گوشت بز سیاه صبح جانور را خوراند ؛ چون آنرا نیک هضم کند سیر کند ؛ این ادویه را چند بار دادن صحت بخشد - انشاء الله تعالی *

علاج دیگر * بیارد صبر یک سرخ و زیره سفید و گل چغنه^۱ از هر کدام نیم سرخ - تخم مالنگنی دو سرخ - شنجرف نیم سرخ - همه را باریک آس نموده و با مغز سرکنجشک حب ساخته در ورق گوشت جانور را خوراند ؛ چون نیک هضم کند بگوشت هدهد سیر نماید ؛ و در یک هفته سه روز دوا را ناعه کرده بدهد *

علاج دیگر * بیارد چند تلخه ساروی ابلقه^۲ و صبح روز اول زهره سه سارو همراه طعمه خوراند ، و صبح روز دوم زهره چهار سارو ؛ و صبح روز هیوم تلخه پنجم سارو خوراند ؛ اگر خود بخورد بهتر و الا جانور را گرفته در حلقش فرو ریزد و آب ندهد تا هضم کند ؛ پیکخال دیده بگوشت ماکیان سیاه بخون او در روغن زیت یا کفجد یا روغن کتان آلوده سیر نماید * باشه را روز اول تلخه یک سارو و روز دوم دو ، و روز سیوم سه زهره دهد ؛ دمه دفع شود *

علاج دیگر * مردار سنگ و مشک و شنجرف از هر کدام یک سرخ - کانور و گهنکچی سفید و مومیائی از هر کدام نیم سرخ - همه را یکجا کرده

^۱ چنبه (chamba or champa) H., *Michelia champaca*.

^۲ ساروی ابلق probably the Pied Starling (*Sturnopaster contra*).

بآب لیمون سائیده گولی ساخته در ورق گوشت صبح جانور را خوراند ؛ چون نیک هضم کند ، بعد ازان بگوشت ماکیان سیاه سیر نمایند * و اگر احتیاج بار دیگر باشد ، بعد چهار روز این دوا را دهد ؛ زنجبیل دو سرخ - قرنفل یکسرخ - صبر زرد نیم سرخ - مصطکی یک سرخ - هر چهار اجزاء را بهم سائیده در ورق گوشت صبح جانور را خوراند ؛ تا هفت روز متواتر دهد - انشاء الله تعالی دمه دفع شود *

علاج دیگر * شیر درخت گولر^۱ و هیزلی^۲ از هر کدام قدر یک نخود در یک ورق گوشت جانور را خوراند ، و بعد هضم شدن بگوشت کبوتر سیر نمایند *

علاج دیگر * شیر درخت نویسی^۳ که آن قسم جدوار^۴ است زهر دار ، قدر نیم سرخ - بشیر مذکور سائیده در یک ورق گوشت جانور را خوراند و بعد هضم شدن سیر کند - انشاء الله تعالی به شود *

علاج دیگر * بنگ کوهی^۵ سه سرخ - لاک یک سرخ - نبات یک سرخ - بهم سائیده در ورق گوشت صبح جانور را خوراند ؛ چون هضم کند سیر نماید *

علاج دیگر * اگر دمه با آواز خرخر در گلو باشد ، بیدار شعلیت و شب آنرا در آب تر کرده صبح آب آنرا از پارچه صاف نموده همراه طعمه بخوراند ؛ و اگر نخورد در حلق جانور چکاند ؛ به شود *

^۱ گولر (gūlar), H., the wild fig tree, *Ficus glomerata*.

^۲ هیزلی, word not traceable.

^۳ نویسی (nirbisī), H., *Aconitum palmatum*; جدوار (jaduār), A., *Delphinium denudatum*.

^۴ بنگ کوهی, syn. of شوکران (shawkarān), A., the Spotted Hemlock, *Cenium maculatum*.

علاج دیگر • بیارد قلح^۱ خرگوش و گوشت بدان آلوده سیر کند
دوسه مرتبه؛ صحت یابد •

علاج دیگر • پوست بویاره یک سرخ - مشک یک سرخ - کافور
نیم سرخ - شنکرف یک سرخ - هر چهار دارو را یکجا بهم آس نموده
در یک ورق گوشت جانور را خوراند و چون هضم کند آنگاه بگوشت
کنجشک کالدار سیر نماید؛ به شود •

علاج دیگر از افغان • برچ قدر یک نخود - نمک سونچر قدر یک
نخود - صبر زرد نیم نخود - قرنفل نیم سرخ - هر چهار ادویه را کوفته بآب
شیر گرم گولی ساخته جانور را خوراند • بعده آب پیش او بنهد تا بخورد
و تا ظاهر گرسنه دارد • بعده بگوشت ماکیان سیاه بخون او در روغن کنجد
آلوده سیر کند؛ به شود •

فصل چهارم در معالجه دمه شش • و این مرض از گرمی و خشکی
و مرده و خاک بود • علامت آن بود که چون جانور بطیید و نفس بر شش
افتد پیوسته گوشه های دهان را کشاده دارد •

علاج آن بود که گوشت کبوتر سرخ دم دار^۱ باین نوع بدهد؛ کبوتر
سرخ را حوصله بسرکه انگوری پرکن و گلولی کبوتر را بریسمان بر بند و تمام
شب نگهدار، و صبح بگوشت آن جانور را سیر نما؛ اگر خود نخورد، گرفته
از حلقش فرو بگذران؛ به شود •

علاج دیگر • بیار شیر خر سیاه و روغن کنجد بیامیز و بر آتش بغه
تا گرم شود؛ و گوشت ماکیان سیاه و گوشت بز یکجا کرده زمانی در شیر
و روغن تر کن و جانور را بدان سیر نما؛ در چند طعمه به شود •

^۱ کبوتر سرخ دم دار؛ not intelligible.

علاج دیگر * شش گرگ را خشک کرده و با قدری کنیرا^۱ و شیر
خر سیاه آمیخته گولی قدر مغز پسته سازد و هر روز یک حب ازان
میداده باشد و بگوشت ماکیان سیاه سیر کند به شود و این معالجه
جالینوس حکیم است و آزموده صد فشر مغربی است *

علاج دیگر * مشک خالص یک مثقال و نیم و بورق ارمفی و
مردار سنگ و هزار درمان خشک از هر کدام دانگی همه را باریک آس
کرده در سه لقمه گوشت گوسفند بدهد و هر چند روز که مداومت این دوا را
نماید طعمه از گوشت گاو بروغن نیلوفر آلوده بدهد مجرب است *

علاج دیگر * دو دانگ شکر طبرزد با دو دانگ هزار درمان خشک
ساقیده به بیز و در سه لقمه گوشت گوسفند بدهد و آب پیش جانور بنده
و تا ظهر گرسنه دار * بعد ازان بگوشت ماکیان سیاه بروغن بنفشه آلوده
سه روز متواتر بدین سیر کن و همین دوا باید داد *

علاج دیگر * ستر^۲ در شیر صورت قر کن و از پارچه صاف کرده و طعمه
در آن تر نموده بدهد - انشاء الله تعالی در هفت طعمه به گردد *

علاج دیگر * بیدار قرب و اندرونش را کاویده روغن کنجد و روغن گاو
خوش^۳ و شیر خشت قدری دران انداخته بر آتش بنده تا کف کند
و گوشت میش گیاه خواره^۴ دران کف روغن آلوده بخوران به شود
انشاء الله تعالی *

^۱ کنیرا *Cochlospermum gossypium*.

^۲ ستر (*sa'tar*), also written *صعتر* or *زفتر*, A., *Thymus serpyllum*. See Watt, Vol. VI.,—Part IV, p. 48, under *Thymus*.

^۳ گاو خوش; this word recurs more than once: can it be an error for میش?

^۴ گیاه خواره i.e., fed only on grass and not on grain.

علاج دیگر * تخم بریاء یکسرخ با روغن السی آس نموده گولی بسته از حلق جانور بگذرانند و بعد پیخال کردن سیر نمایند بگوشتی که معقد آن باشد و در یک هفته سه روز دوا دهد - نافع است *

علاج دیگر * نیل و سه و مومیائی و بیر بهرئی هر سه سائیده و گولی کرده صبح در ورق گوشت گوسفند خوراند و چون هضم کند طعمه گوشت گوسفند در شیر خر سیاه تر کرده سیر نمایند - به شود *

علاج دیگر * صمغ عربی و گل ارمنی با قدری روغن کفجد و لعاب بهیدانه حل نموده همراه طعمه جانور را خوراند ؛ دمه شش دفع گردد *

چند نسخه دوا که بر هر دو نوع دمه عامل است اینجا نوشته شده *

شب اول باید که جانور را روغن سرشف در بینی چکاند و صبح برگ درخت جیت فشرده و آب آن چند قطره در سوراخ بینی جانور چکاند و در آفتاب بندد و دمچه بز در پای باز دهد تا بقوت ملقار آنرا برگند و زرد آب از دماغ جانور بر آید * بعده بگوشت کبوتر و یا فاخته سیر نماید *

علاج دیگر * آب چرچره نیز در دماغ جانور چکاند بدستور صدر ؛ همین عمل کند *

علاج دیگر * قلعه خرگوش خشک کرده و یکسرخ ازان با نیم سرخ کافور و دوسرخ نوشادر همه را یار کن و باریک کرده در یک ورق گوشت گوسفند صبح جانور را خوران * چون نیک هضم کند بگوشت هدهد و یا گوشت چپاکه ^۱

^۱ the spotted owl (*Athene brama*): called in the Derajat (where it is a quarry for the Common, the Red-headed Merlin and the Shikra) *chhapāki*, vulgar for *shapāki*. A Derawal falconer, when he takes one of these little owls with his hawk, washes his hands in its blood; his hands thenceforward will cure the disease *shapāki* when passed over the spot. Vide also note 2, p. 296.

و یا گنجشک هزارداستان^۱ سیر نماید ؛ هر دو قسم دمه دفع شود
بامر الله تعالی * و این وزن جانور کلان است و ریزه را نصف آن *

علاج دیگر * روغن پنبه دانه شب در دماغ جانور چکاند و مبیح کندس^۲
کوفته بماسوره باریک در هر دو سوراخ بینی جانور بدمد و بر آفتاب بندد
تا زرد آب از دماغ بریزد و بعده سیر کند *

^۱ گنجشک هزارداستان کاکلدار ؛ this is most probably a species of lark. The term *hazār-dāstān* is properly applied to the Persian bulbul or nightingale (*Daulias Hafisi*) to distinguish it from the bulbuls of India.

^۲ کندش = کندس *

باب هزدهم



در امراض جگر مشتمل بر پنج فصل

فصل اول در معالجهٔ سدهٔ جگر • علامت بستگی جگر و درم آن، و تشنگی بسیار، و قبضیت، و استخوان سیفه بیرون بر آمدن •

علاج آن بود که برهائی زیر سیفه دور کرده و صندل سفید و سرخ بآب جو و مصطکی و سرکه بهم مالیده ضماد نمایند؛ نافع است •

علاج دیگر • لاک مغسول که هفت مرتبه شسته و در آب سائیده و خشک کرده باشد - و ریوند چیغی - و گل سرخ - و بیخ کاسنی - همه را مساوی در آب جوشانیده و آب آنرا صاف نموده بنوشاند؛ و طعمه از زرد تخم مرغ و آرد عدس ممزوج نموده بشکر طبرزد دهد؛ و گاهی از گوشت لطیف بآب جوشندهٔ عدس باید داد؛ به شود •

علاج دیگر • زرشک و بیخ علیق^۱ و جوشندهٔ آن خوراندن نفع بسیار بخشد •

^۱ بیخ علیق ('ullayg), A., the roots of *Rubus fruticosus*, the Blackberry or Bramble.

فصل دوم در معالجه درد جگر جانور • علامت آن بود که زیر کف بای جانور سرد نشود و شبها زیاده گرم باشد چنانکه دست بازدار از آن گرمی آگهی یابد •

علاج آن بود که قدری ریوند چینی و آب بیخ کاسنی بهم ممزوج نموده طعمه بدان تر کرده دهد؛ و اگر از سبب تلخی، ریوند نخورد، پس از بیخ کاسنی لعاب گیرد و ریوند را جدا کوفته در ورق گوشت خوراند و طعمه بلعاب مذکور تر کرده بدان سیر نماید؛ و قدر خوراک ریوند باز را چهار سرخ است •

علاج دیگر • انگور سوده دانگی در یک گوشت گوسفند بدهد • چون هضم کند طعمه از گوشت خوک و یا خرگوش و یا گوشت تدری ماده و ماکیان سیاه در شیر خر تر کرده دهد؛ معجرب است •

فصل سوم در معالجه خورد و گذار • این مرض از سردی افتد و از گوشت گاو و بوی وقت سیر کردن • علامت آن بود که جانور همه گوشتها خورد و بکار می برد ولی همواره میگذارد • باید دانست که هر طعمه که باز از آن خورد موجب معذاد خود، نصف را بحساب پیدخال زند؛ اگر چنین باشد نشانه تغذیرستی است؛ و اگر زیاده از مقدار نصف در پیدخال آرد آن از درد مذکور است • هرچند پیدخال زیاده از طعمه زند بیماری در باز کار کرده باشد و فضله تنگ و شاخ شاخ بود •

علاج آن بود که زرده تخم مرغ در ظرفی کنی و چنان بدست بزنی که حل شود؛ و گوشت گوسفند بدان آلوده سیر نمائی؛ در چند طعمه صحت یابد •

علاج دیگر * روغن زیت و روغن کنجد سفید و انگبین همه را یکجا کرده بزن و در گلولی کبوتر فرو ریز تا پُر شود و گلولی کبوتر را بر پسمان بند و بیاویز و روز دیگر بگوشت آن باز را سیر کن * سه روز این معالجه را بقما و آب نده ؛ و اگر گوشت غیر آب دیر هضم کند آب آهن تاب بده تا به شود *

علاج دیگر * فلفل گرد سفید نیم دانگ - قرنفل نیم دانگ - مشک یک جو - همه را نرم سائیده در سه پاره گوشت باز را بده ؛ نافع است *

علاج دیگر * گوشت سگ بچه که چشم وا نکرده باشد و گوشت خار پشت و دل و جگر مرغ سیاه بروغن زیت آلوده بده ؛ به شود *

علاج * صفدان ماکیان سیاه در شیر زنی که پسر داشته باشد یک شباروز تر کند و روز دیگر گوشت بدان آلوده باز را خوراند ؛ و اگر نخورد در حلق فرو برد ؛ به شود انشاء الله تعالی *

فصل چهارم در لاغری که از خشکی سینه بود و معالجه آن • بدان لاغری که از سبب خشکی سینه بود غیر حرارت نیست *

علاج آن بود که بیارد شیر عورت پسر دار و گوشت گوسفند در آن تر کرده خوراند *

علاج دیگر * شیر بز سیاه و یا سرخ به همراه گوشت خورائیدن بسی نافع است *

علاج دیگر * شیر گاو تفها قدر دو تواله - در آن اندکی شیرخشت حل کرده همراه نازنه دهد؛ مفید است * چون از پیدخال کردن فارغ شود آب شیر

گرم پدش او بنهد. و چون صاف گردد بگوشت کنجشک کاکلدار و یا گوسفند یا کبوتر بچه فربه سیر نماید *

علاج دیگر * مشک نیم سرخ - قضم مرغ یکماشه - کافور دو سرخ - شیر عورت دو درم - بهم حل کرده گوشت بدان تر کرده جانور را خوراند - فربه شود. انشاء الله تعالی *

علاج دیگر * شیر خر ماده سیاه - و شیر جومقشر - و آب کدو - بهم ممزوج نموده بجانور همراه طعمه خوراند ؛ و برگ اسفناج که در هندی پالک^۱ نامند و برگ کشیز و برگ بید و امثال آن جانور را باید نشانید ؛ و داغ کردن هر دو جانب منسر متصل ناظرین^۲ بهتر است ؛ و داغ پیداشانی که بچوب مورد کنند نیز نافع است *

فصل پنجم در فربه کردن جانور لاغر *

علاج آن بود که شاش کودک با آب مساری ممزوج نموده هفت سفالپاره سوخته آتش، در آن سرد کنی و از پارچه صاف کرده صبح گوشت بز در آن تر کرده سیر نمائی؛ اشتها و هاضمه بسیار آرد و در اندک وقت فربه گردد *

علاج دیگر * شنکرف یک سرخ در شیر بز سائیده همراه طعمه دهد زود فربه شود ؛ و مشک قدر یکدان جوازی همراه طعمه دادن نافع است *

علاج دیگر * بیخ بویاره بر سنگ مالیده و در آب آن طعمه تر کرده خوراند ؛ اما قدری آب در شیر آن داخل نماید ؛ به شود *

^۱ اسفناج (ispināf), P. and A. پالک (pālak), H., *Spinacia oleracea*, Garden Spinach.

^۲ ناظرین the two eyes.

علاج دیگر * روغن دست کش قام این روغن است : — کفچد کوفته و روغن از آن فشرده بر آرد و قدر میوم حصه شیر بز در آن داخل نموده بر آتش نرم شیر گرم نماید و گوشت در آن تر کرده بدهد - انشاء الله تعالی فربه گردد *

علاج دیگر * شیر بز سیاه یکنوله - برگ ریحان، عرف تلسی سیاه، هفت برگ - آب ازان بر آورده شیر مذکور را ممزوج نموده همراه طعمه خوراند - انشاء الله تعالی به شود *

علاج دیگر * شیر کوله نارنجی^۱ دوسرخ - مشک نیم سرخ - شنجرف نیم سرخ - هر سه اجزاء را بهم یکجا کرده صبح در یک ورق گوشت جانور را خوراند و چون نیک هضم کند بطعمه معتاد سیر نماید - انشاء الله تعالی صحت یابد *

علاج دیگر * گوشت خوک صحرائی اگر بهمرسد هر صبح طعمه ازان بجانور خوراند؛ در چند خوراک به شود * اما گوشت مذکور ثقیل است؛ زیاده نباید داد؛ و جانور لاغر را هضم کردن دشوار است *

علاج دیگر * سهاگه^۲ بو داده قدر یک سرخ - مردار سنگ یک سرخ - بخون انگشت میر شکار حل نموده همراه گوشت جانور را خوراند * چون نیک هضم کند بگوشت گوسفند سیر نماید؛ به شود *

علاج دیگر * لاک یک توله - مومیائی و مشک از هر کدام چهار سرخ - شنجرف چهار سرخ - همه را یکجا کرده قدر چهار نخود گولی کند؛ هر روز حبی در ورق گوشت جانور را خوراند - به شود *

^۱ H. کوله نارنجی; kaunā or kamā, are sweet oranges.

علاج دیگر * پوست هلیله کابلی یک ماشه بروغن السی^۱ سوده گولی ساخته صبح بدستور صافی از حلق جانور فرو برد، و بعد زمانی آب پیش نهد؛ اگر نخورد نائزه کند * چون صاف شود بگوشت بز آبدار کرده سیر نمایند؛ به شود *

علاج دیگر * خونابه که زیر گوشت فربه در ته ظرف میماند، گوشت گوسفند در آن تر کرده جانور را خوراند فربه شود - انشاء الله تعالی *

علاج دیگر * تخم مرغ خانگی که تازه باشد آن را در آب جوش نموده و پوست از آن دور کرده و زرد آن را بروغن گاو و روغن بادام حل کرده عوض طعمه جانور را بهمان سیر نماید؛ و بگوشت زنده آخر روز سیر کند - به شود *

علاج دیگر * از مرزا نفوس بیگ * اگر جانور لاغر باشد و بهیچ درای فربه نگردد آن را چند لقمه از گوشت جانور که در هندی چپاکه^۲ نامند سیر کند - انشاء الله تعالی به شود *

علاج دیگر * قدری شیر خر گرفته و سرگین موش در آن حل کرده صبح جانور را در نائزه دهد؛ و بعد چند پیتخال آب پیش باید نهاد تا خود بخورد؛ و چون صاف شود بگوشت بز سیر کند *

علاج دیگر * روغن ترب همراه طعمه خوراندن نفع بسیار کند؛ و آن را این طور سازند که آب بیغم ترب را با روغن بادام و کفجد مساوی بجوشانند تا آب فانی گردد و روغن بماند؛ پس سرد کرده و گوشت بدان آلوده جانور را سیر نمایند - انشاء الله تعالی فربهی مکمل آرد *

^۱ السی *alsi*, H., linseed (*Linum usitatissimum*).

^۲ چپاکه *vide note 1*, p. 289.

باب نوزدهم



در امراض دل مشتمل بر چهار فصل



فصل اول در معالجهٔ بیماری دق • سببش آنکه چون صیاد جانور را در دام افتاده بپند از غایت نرحمت خود را بر بالای جانور بی اختیار اندازد و جانور را بسختی تمام از دام بر آرد و چشم را نا دوخته در روی جانور بسیار نگاه کند؛ و نیز از میز شکار کاهل که برای رام شدن تا دیر چشم باز را بسته دارد و با جانور درهنتی کند، علت مذکور بهمرسد • علامت آن بود که جانور آماسیده و خیره بود و همواره قرش روی؛ و بالهای^۱ بالای چشمهایش برخاسته، و پر بازوها بر آورده بود، و گوشت کمتر خورد و می‌کاهد و اکثر بآستانهٔ خانه نظر بسیار کند •

علاج آن بود که مدام آب بر جانور افکني و طغارهٔ آب پیش نهاده باشي و از گوشت همه مرغان دهی غیر گوشت عک •

علاج دیگر • سعدکوفی و تخم کرنج^۲ و ریوند و زعفران و عود قماري^۳ از هر کدام دانگی، همه را نرم کوفته به بیز و بگلاد سه گولی کن و با مسکه

^۱ پر for بال.

^۲ تخم کرنج (karanj), H., the seeds of *Pongamia glabra*.

^۳ عود قماري ('ād qamāri), pale-coloured aloes-wood.

چرب کرده در حلق جانور فرو ده و چند ساعت گرسنه دار و آب پیش جانور بنه و گوشتهای اقسام و متبذل بروغن سرطان آلوده بده و بدان مهر کن و در چند مرتبه دوا کردن به شود و دلالت و نوازش کردن باز را قزم است •

فصل دوم در معالجه بیماری کاهش • این مرض از گومی و خشکی خیزد و نیز از سردی و خشکی و در آب تر شدن بسیار بهمرسد • علامت آن بود که جانور همه گوشتها بر غبت خورد و نیکو هضم کند ولی در تن می کاهد و آب بسیار خورد و از آب بشکیند^۱ و در پیدخال رگهای سرخ بود و خود را بسیار خارد و بیفشاند و شپش در ریزه بالهایش^۲ افتد •

علاج آن بود که سه من^۳ گوشت فربه در دیگ سفکین یا در دیگ سفالین کن و آن دیگر را بگل حکمت اندوده نما و بر آب کرده آنقدر بجوشان که گوشت از استخوانها بریزد؛ پس فرو آورده بنه تا سرد شود • بعده سردیگ را بکشا و گوشت بیرون کن و آب گوشت را در طغاره کن و پیش باز بنه تا بخورد و تشنگی ساکن گردد؛ و بعده بگیر روغن گاز خوش^۴ و دوسه حب بساز و برین بنه تا منعقد گردد؛ پس بگلوی جانور فرو نه و دیگر هیچ مده و تا دیر گرسنه دار؛ آنگاه بگوشت میش گیاه خواره بروغن شیر پخت آلوده بده و سه روز بهین دستور سیر نما؛ به شود •

علاج دیگر • گذش و شحم حفظ و صبر زرد و شنگرف رومی از هر یک نیمدرم، همه را نرم بکوب و بجیز و سه روز در گوشت پارهها صبح جانور را

^۱ از آب بشکیند؛ the author apparently by this means, "avoids bathing"; he has just stated that in this disease the hawk drinks inordinately.

^۲ Vide note 1, p. 297.

^۳ Man; an obvious error.

^۴ گاز خوش؛ the author has used this obscure word, or phrase, several times.

خوران : و بعد زمانی بگوشت کبک و یا گوشت قیهو و یا گوشت خوک
 بچه بشیر گاو سیاه یک شب را روز تر کن و دیگر روز بدان سیر کن : به شود *
 علاج دیگر * فلونیا^۱ دو دانگ بمیان گوشت بده و بعد زمانی بگوشت
 میش گیاه خواره بروغن کنجد سفید آلوده باز را بدان سیر کن : و در جانی
 باز را نشان که آواز مردم در آنجا نشنود : خصوصاً در شب احتیاط زیاد
 لازم است *

فصل سوم در معالجه بیماری خفقان * و آن دل تنگی است *
 علامت آن بود که جانور نفس متواتر و زود بکشد ، و منضمین که هر دو
 سوراخ بینی را گویند حرکت کند کند ، و سر استخوان سینۀ که زورق عبارت
 از آنست بسرمت زند و طپش دل ظاهراً معلوم گردد *

علاج آن بود که گل ارمنی و گل مخنوم^۲ و لعاب تخم ریحان و آب
 انجیر در گلاب تر کرده جانور را بنوشاند و بروی سبزیها و علفهای سبز
 بخواباند و طعمه از زرد قضم خام کبوتر خانگی که پوست در شکم پخته
 نشده باشد بدهد و گوشت چمره که پر و بال بر نیارده باشد نافع است *

تلاچ دیگر * شیر خشت با قدری زرشک و عذاب در شیر بز حل کرده
 در نائزه عوض صافی بکار برد : نافع ترین چیزها است *

فصل چهارم در معالجه هول دل عرف کهنه * این مرض از جگر
 حرارت خیزد و از بسیار خون دادن و از گوشت گوسفند و گوشت

^۱ فلونیا *vide note 3, p. 182.* This word is properly the name of a soothing electuary, principally composed of opium and hemp. It is so called after its inventor, Philon of Tarsus, a contemporary of Augustus.

^۲ گل مخنوم , a variety of *gil-i armani* or Armenian bole.

چرکین - خورانییدن • علامت آن بود که جانور چون بظهد گوشه های دهان را باز دارد •

علاج آن بود که جانور را فرو گیری و کام و دهانش را نیکو ملاحظه کنی که چیزی در آنجا چسبیده نباشد، و اگر باشد نیکو پاک کنی؛ و ریوند چینی یکدانگ - کافور نیمدانگ - صبر زرد دانگی - فلونیا دو دانگ - گلسرخ^۱ همه را باریک آس کرده به بیز و آب گشنیز و آب انار ترش و شیرین قر کرده با انگبین صاف و روغن بنفشه معجون کن و سه پاره نموده بگلوئی باز فرو بگذاران و زمانی بردست دار • بعده بگوشت میخ گیاه خواره بروغن بنفشه آلوده سیر کن •

علاج دیگر • ریوند چینی و صبر زرد و شکر طبرزد از هر کدام دانگی درمیان قدری مسکه کن و بر یخ بنده تا سرد شود و منجمد گردد • پس از گلولی جانور فرو بگذاران؛ همه روز بعد، شیر خر سیاه بروغن گنجد سفید بیامیز و بجوشان و بنده تا سرد شود؛ آنگاه بگوشت ماکیان سیاه و گوشت یکک از آن روغن آلوده سیر کن •

علاج دیگر • زهره خر گوش نیمدانگ - خایه کشف و ریوند چینی و صبر زرد از هر کدام دانگی - یخون شبیرک و شیر زنی که پسر داشته باشد آن همه را بهم بسای تا چون مرهم شود، و حصه سیرم از آن بگوشت ماکیان سیاه بده؛ به شود •

علاج دیگر • شکر طبرزد یکدرم - زعفران شاخ نیمدانگ - کافور یک نخود - درمیان مسکه گولی کرده در حلق جانور بده • اگر قابضان باشد

^۱ گلسرخ, silicate of alumina and oxide of iron; bole rubra or red chalk.

ریگ سرد پیش نشیمن باز بویز تا بر آن نشیند؛ و اگر زمستان بود پوست
گوسفند بره پیش جانور بنده تا بر آن سینه نهد و نشیند که نفع بسیار دارد؛
انشاء الله تعالی به شود • و چون جانور از گوشت خوردن باز ماند بیماری
سخت است و نا امید؛ طلب جانور دیگر کن که علاج اثر نکند •

باب بیستم



در معالجهٔ امراض جلد مشتمل بر چهار فصل



فصل اول در معالجهٔ شپش که در پرهایی جانور بهم رسد •
جانور را بسته داشتن و گوشتهای ناپاک دادن و دست چرب و ناشسته
در پرها مالیدن و چرکین داشتن سبب این مرض است • علامت آن بود
که جانور را موی قفا بر خیزد و ریختن گیرد، و خود را بسیار خار و بسیار
افشاند و نرم پر^۱ بریزد و موی پیش نیغه بر کند •

علاج آن بود که پارهٔ زرنیض فارسی خورد بکوبی و بغالیهٔ مشکین عرف
چوا^۲ بیامیزی و بر قفای جانور ضماد کنی؛ و اگر زمستان باشد در خانه
گرم بریندی، و اگر تابستان بود پیش آفتاب بندی؛ به شود •

علاج دیگر • قدری دریز^۳ یعنی مویز در آب بجوشان و بنده تا صاف
شود و بر تمام پرهایی جانور بمال و بر آفتاب بند - انشاء الله تعالی همه
شپش بمیرد •

^۱ نرم پر *narm-par*, "down."

^۲ چوا *chauca*, H., an unguent or fragrant paste of four ingredients (*vis*, *mandal*, *agaloeum*, saffron, and musk; or *ambergris*, saffron, musk, and the juice of the flowers of the *Abor tristis*).

^۳ دریز *Fide note 1, p. 226.*

علاج دیگر * بوز ارمني سائیده در نائوز کن و در همه پرهایی جانور اندر دم قابه شود *

علاج دیگر * پارا پارچه پاک و سفید ببارو جانور را در آن پارچه پیچیده بر آفتاب^۱ بنه، همه شیش در آن کرباس چسبد و جانور خلاص گردد؛ پس پارچه را دور کن؛ به شود *

علاج دیگر * قدری پنجه در شراب تر کرده حلقه دستور در گردن باز چون طوق بانداز و تمام شب در گردنش باشد، و معافیت کن که نیفتد؛ روز دیگر تمام شیش در آن پنجه چسبد و جمع گردد؛ پنجه را از گردن جانور برآر؛ پاک شود *

علاج دیگر * دار فلفل نرم سائیده سه توله - خاکستر سرگین گاو صحرائی^۲ سوخته یک توله، هر دو را بهم بکوب، و در پرهایی جانور با پر مرغ یا کبوتر برکش، و در آفتاب بر بند، پاک شود؛ و اگر پاک نشود، بعد سه روز، یکمرتبه دیگر بعمل آر - انشاء الله تعالی به شود *

علاج دیگر * برچ کوهی چهار توله - مید^۳ کوانج^۴ یک توله - هر دو را با فیم پاؤ آب تر کرده در بیخ پرهایی جانور برکش و در آفتاب بر بند - انشاء الله تعالی پاک گردد *

علاج دیگر * سبوس اجوائین^۵ خراسانی باریک بکوب و در بیخ پرها بماسوز در دم و جانور را بر آفتاب بر بند؛ باصر الهی از شیش پاک شود *

بعده باب اجوائین غسل ده؛ مجرب است *

^۱ بار-i-āftāb, is properly "at the edge of the sun," i.e., half in the shade and half in the sun; at the edge of a shadow cast by a wall.

^۲ گاو صحرائی wild ox?

^۳ کوانج kiwānj, H., the Cowhage Plant, *Mucuna pruriens*.

^۴ سبوس اجوائین sabūs, P., is bran, chaff.

علاج دیگر * چند دانه سیر در چند ورق گوشت جانور را بخوران *

علاج دیگر * چرک گوش بچۀ کرمیش بقدر یکدانه ماش در طعمه جانور را خوراند؛ اما نصف طعمه اول خورانیده در یک ورق دوی مذکور را دهد و بعده نصف دیگر طعمه خوراند - انشاء الله تعالی از شپش پاک شود *

علاج دیگر * بطرپی کند (که در فارسی آنرا دارتو^۱ گویند و بکار رنگریزان آید) و بذر الینگ و مویز و زراوند^۲ طویل^۳ در آب جوشانیده در اصول پر مالد و بر آفتاب نشاند؛ پاک شود *

علاج دیگر * بیل برگ بهانت^۴ و آنرا خشک کرده باریک بکوب و چهار توله از آن با یکتوله برچ کوفته یکجا کن و بماسوره در بیض پرها بدم و در آفتاب نشان؛ پاک شود *

علاج دیگر * زببق با قدری آب لیمون و یا سرکه بر کف دست بمال که یکذات شوند، و فغ پنبه درو تر کرده بر جانور به بند؛ و یا دوی مذکور را در اصول پرها بمال؛ از شپش پاک گردد *

علاج دیگر * گیاهی است در مازندران که مردم آنرا کیکواش^۵ نامند و در فارسی ربوش گویند نرم بساید و در شراب تر کرده در بیض پرها بمالد؛ از شپش پاک شود * اما در آفتاب نشاندن لازم است *

^۱ داردی (dardi), tartar; بطرپی کند or دارتو^۱ (dārtū), P., tartar (the acid).

^۲ زراوند طویل (sarāwand), P., Long-rooted Birthwort, *Aristolochia longa*.

^۳ برگ بهانت (bhānt), H., is *Olerodendron infortunatum*.

^۴ An excellent and common remedy for lice; it is much used by Indian women.

^۵ کیکواش or ربوش; kaik-wash, in Arabic حشوشة البرافیت a variety of dāqas; see Makhsūn, p. 662: ربوش not traceable.

علاج دیگر • اگر جانور را شپش بسیار بود و از هیچ دوا بر نیاید، دار
فلفل و کندش از هر کدام یک جزو باریک کوفته و جانور را گرفته و استوار
کرده در اصل پرهایش بدمد و در آفتاب دارد - انشاء الله تعالی در
یک لحظه پاک شود و هر یک این دو اجزا بجای خود برین کرم
عامل است •

فصل دوم در معالجه جرب و آن کراست عرق خارش •
علامت آن بود که جانور موی سینه و زیر نیقه را^۱ بر کند و بخارد •

علاج • آن بود که زهره گوسفند و یا گاو در اصل پرها بمالد •
علاج دیگر • اگر جانور از پر کردن باز نماند، آنرا باید که از پیش سینه
و نیقه^۱ پرها بر کند و تدریج سرکه و آب آناشیرین بر آن اضافه نموده بر
سینه و نیقه جانور بمالد؛ نافع است •

علاج دیگر • چرک گوش بچه گاو میش قدر یکدانه ماش در ورق
گوشت درین طعمه جانور را خوراند؛ در چند مرتبه دادن نفع بخشد •
علاج دیگر • هپندان نرم بکوب و بسرکه انگوری حل کرده جای
خارش جانور را بدان بشوی؛ به شود •

علاج دیگر • برگ نیم بیست ورق - کبریت دامغانی دو سرخ - دانه
حلبه چهار سرخ - همه ادویه را باریک آس نموده بآب نخود گولی برابر
دانه نخود ساخته صبح یک گولی در ورق گوشت بز جانور را خوراند،
و چون نیک هضم کند سیر نماید؛ نافع است •

^۱ *vide note I, p. 257.* From the context here, it would appear that the term is applied to the feathers between the legs over the abdomen and not to the feathers under the tail.

علاج دیگر * روغن سرشف یک آثار، و سیر نفیم آثار، در روغن مذکور سرخ کند، و هر صبح قدری از آن بهر همراه طعمه میخورانیده باشد؛ به شود *

علاج دیگر * زیره سفید و انگوزه و کبریت و شملیت برابر هم، باریک آس نموده بماسوزد در اصل بر جانور بدمد؛ جرب دفع گردد *

علاج دیگر * برگ مرورد و دانه های نیم و مردار سنگ و حُضْض^۱ مکی و حلتیت و چاکسو^۲ و حب الرشاد^۳ و کبریت دامغانی همه را باریک آس نموده در بیخ پرها بدم؛ خارش دفع کند *

علاج دیگر * دانه الاجی خورد چهار سرخ - نبات شش ماشه - باریک کرده و بآب انبلناس^۴ گولی کرده بدستور صافی بکار برد *

علاج دیگر * کبریت دماوندی سه درم - زهره میش و روغن سرشف ده توله - هر دو را بر آتش نرم نگهدارد و چون بهم حل شوند آب تلخه بر آن اضافه نماید و بجوشاند تا آب فانی گردد * پس از پارچه صاف کرده در ظرف سفالین کند؛ هر صبح قدر یک ماشه از آن روغن بهر همراه گوشت چغندر جانور را دهد، نفع بین کند؛ مجرب است *

علاج دیگر * جوزبوا و طباشیر از هر کدام دو ماشه - زنجبیل یکماشه - صبر سقوطری دو سرخ - برنگه کابلی یک ماشه - شونیز دو ماشه - شاهتره^۵ خشک چهار ماشه - کبریت دماوندی یکماشه - همه را باریک کوفته

^۱ حُضْض مکی (ḥuṣṣ-i makkī), extract of *Berberis lycium* or *Berberis aristata*. Vide note 1, p. 208.

^۲ چاکسو (chāksu), H., *Cassia Abous*.

^۳ حب الرشاد vide note 3, p. 255.

^۴ انبلناس (amālās), H., is *Cassia fistula*.

^۵ Common in gardens in the Panjab. شاهتره (shāhtara), P., *Fumaria officinalis*.

بآب برگ نیم گولی قدر یک سرخ کند، و هر صبح چهار گولی باز کتان را در ورق طعمه خوراند و چون نیک هضم کند سیر نماید؛ و این حیلۀ فقیر است و بتجربه رسیده.*

علاج دیگر* جانوری را که خارش بود آن جا را بآب غوره یا آب چغندر یا آب حلبه با یکی ازینها شوئید و روغن بادام و عسل بدانجا مالد و روغن کار قازۀ با شکر طبرزد در طعمه دهد؛ نافع است.*

فصل سیوم در معالجه شقاق حرف کلفجر* این علت از گرمی و حرارت داروهای گرم که در تولک و یا در شکار دهند خیزد* چون از حرارت آن خون جانور سوخته و سوداوی گردد، چنانچه انسان را جذام عارض شود، جانور را کلفجر بهمرسد؛ اما در هنگام تولک زیاده شود و طول کشد* علامت آن بود که ناخنهای چنگال جانور سفید شود و پردها از ناخن جدا شوند و دانهها بر انگشتان پیدا شود و رنگ منسرحم بطور ناخن گردد، و لاغر شده باز فربه نشود و بعضی پرها باریک و خام و شکفته بر آرد و گوشت خورد و بکار برد و لیکن فربه نگردد؛ و پوست بالایی صاف سفید پردها شده بریزد، و سبزی بن مفسر نیز لون بگرداند*^۱

علاج آن بود که اول از بریدن ناخنهای انگشت خون را کم کند و بعد یک هفته صاف کند بصانیهایی مسهل که مخصوص جهت همین مرض نوشته شده*^۲

صافی اول* دارچینی یک ماشه - قزید سفید چهار ماشه - مصطکی یک ماشه - نبات چهار ماشه - همه داروها را باریک آس کرده قدر سه

^۱ In this disease the nails also drop out and do not grow again.

ماشه از آن بآب جوشانده عذاب گویي ساخته بدستور صاني بکار برد -
انشاء الله تعالى صحت يابد •

علاج دیگر • اگر جانور باین به نشود آنرا شنگرف دو سرخ - حلبه یک
ماشه - مشک قدری - بهم باریک آس نموده بآب کوله فارنجي گويي
برابر دانه عدس سازد؛ هر صبح یک حبه در ورق گوشت جانور را خوراند •
چون آن را نیک هضم کند سیر نماید؛ و از گوشت میش پرهیزد
که گوشت اسب و شتر و میش سودا انگیزد •

علاج دیگر • صندل یک ماشه - شنگرف چهار سرخ - مشک یک
سرخ - قرنفل دو عدد - دانه‌های الجي خرد چهار سرخ - عذیر یک سرخ -
بیربهرئي یک عدد - همه اجزاء را باریک کوفته بآب کزنده^۱ گولیا برابر دانه
ماش ساخته نگهدارد و هر صبح در ایام کویز یکحبه میخورانیده باشد
و چون نیک هضم کند سیر نماید؛ به شود •

علاج دیگر • شنگرف چهار برنج - در شیر بز حل کرده و طعمه را
در آن تر کرده سیر نماید؛ به شود انشاء الله تعالى •

علاج دیگر • شیوة بیخ بریارة همراه طعمه دادن نافع است •

علاج دیگر از یار بیگ • چند دانه پلاس پاپره^۲ در روغن گاو برشته
نگهدارد و در کویز همراه طعمه خوراند؛ کلفجر دنج گردد؛ انشاء الله تعالى •

علاج دیگر از تجربه این فقیر • صافي بیست و چهار سرخ نمک
تنها که در شکار باز ذکر است بنوعی که نوشته شده بعمل آرد؛ این از جمله

^۱ کزنده vide note 3, p. 79.

^۲ پلاس پاپره (palas papra), H., the fruit of *Butea frondosa*.

دواهای پُر نفع است؛ و اگر جانور لاغر باشد چندق سرخ از وزن کم کرده دهد و زنهار حذر نکند؛ مجرب است *

علاج دیگر * نشارة^۱ شاخ بز و ترب در روغن بیدانجیر جوشانیده بر ساق و ناخن چنگال و منسر که پرده دار شوند بمالد؛ به شود *

علاج دیگر * آب مورد^۲ و لادن^۳ که آن نیز قسمی از عنبر است بهم ممزوج نموده بر موضع پرده دار ضامد نماید؛ به شود *

علاج دیگر * زرده تخم کبوتر و مغز پسته در روغن بادام بهم ممزوج نموده بر موضع پرده دار ضامد کند؛ به شود * اگر جانور، چنگال را بمقتار خود کندن گیرد و خون برارد بر آن دارچینی و زنجبیل و عاقرقرا و امثال آن مالیدن نیک نفع کند *

فصل چهارم در معالجهٔ عوم^۴ که بمعربی ثایل و بترکی ازکیل و بهندی مسه نامند و این در بچگی بهمرسد * سببش آن بود که مادر شکار می آرد و بچه که زور آورتر باشد طعمه را از منقار مادر ستاند و بچکان دیگر قصد حصه خود کرده یکدیگر را در چنگال گیرند و اکثر زخم در بدن هم بکنند، و نرم پر و خون که یکجا در آن زخمها بمانند، در کلانی ماده شود و بجوش آمده سربطور دنبال و نماید و از آن ناسور و مسه بهمرسد * علامت آن بود که جانور همواره ترشرو بود و گاه گاه از جای بجهد و خود را در چیده دارد و بددل و هراسنده بود، و هر کس از پس پشت او بگذرد

^۱ نشارة sawdust; saw-powder.

^۲ مورد (mūrad), vide p. 125, note 2.

^۳ لادن (lādan or lāgan), A., ladanum, the resinous juice or gum of *Cistus creticus*.

^۴ عوم vide note 7, p. 28.

بقرشروئی نگاه به او کند، و گوشت هست خورد و دیربکار بود، و صید
بفاخوشی گیرد، و مسکه هضم نتوان کرد *

علاج آنکه جانور را فرجه داری و بمرغابی نپرائی که باعث هلاک
او بود *

علاج دیگر * قدری مومیائی در روغن نرگس یا روغن یاسمین بر آتش
نرم حل کرده و گوشت بدان آلوده چند روز بده تا علت زیاده نشود؛
و بعد هر چند روز چند مرتبه بده * اگر خواهی که صوم بگذارد قدری
انگوزه در سرکه یک شباروز تر کرده در گلولی کبوتر بچنه فرجه بریز و آن روز
توقف کن تا بمیرد؛ انگاه بگوشت آن سیر کن؛ اما جانور را مختار کن
تا از هر جا که بخواهد بخورد * و در شش روز یکبار دیگر بده؛ به شود *

علاج دیگر * مسه را با پارۀ نمک سنگ کاویده شیر انجیر و زقوم
خاردار بر آن بمال یک مرتبه؛ به شود *

علاج دیگر از سید لطف علی * تخم تمر هندی که در هندی
انبلی^۱ نامند در ظرفی با بول صیدان پرورده تا یک هفته در زیر زمین دفن
کند؛ بعده باریک آس نموده بر آن موضع طلا کند - انشاء الله تعالی به شود *

علاج دیگر * تفکار که سهاگه^۲ بود، تنها خشک بر آن سر مسه سوهان
طور بسای تا که اثر دانه نماند و خون جاری گردد * بعده خون به پنبه پاک
کرده بگذار؛ به شود * اما سهاگه آنقدر بمال که مسه تمام از بیخ بر طرف
گردد که احتیاج بار دیگر نشود؛ مجرب است * بر هر عضوی که بود انشاء
الله تعالی بهین دوا دفع گردد؛ و آزموده این فقیر است *

^۱ انبلی *ambli* and *imbli*; forms of *imbli* H., the tamarind tree or its fruit.

^۲ سهاگه (*vahaga*), H., تفکار (*tanhār* or *tinkār*), A. and P.; borax, biborate of soda.

علاج دیگر • اگر مسه بر انگشت و ساق پای جانور بهمرسد پس قنده
 عرف بهروزه^۱ و مقل عرف گوگل^۲ در سرکه یک شپاروز خیسانیده و بیخ
 کیر^۳ و تخم خطمی از هر کدام دو جزء ، و تخم کتان و بنفشه و بابونه از هر
 کدام یک جزء ، همه را یکجا در سنگ ملایه باریک آس نموده بر آن بمالد
 به شود • و اگر بدواهای حار زخم شود آنرا خشک بگل ارمنی
 و مردارسنگ و سفید آب ارزیز بند کند ؛ زود باصلاح آید •

^۱ قنده عرف بهروزه^۱, qinnah, A., bihrāza or bārsad, P., galbanum, *Ferula galbaniflua*.

^۲ گوگل (gūgal), H., مقل (muql), A.; gum gugul, bdellium, *Balsamodendron mukul*.

^۳ بیخ کیر, for کنیر P. Vide p. 189, note 7.

باب بیست و یکم



در معالجهٔ امراض بر مشتمل بر ده فصل



فصل اول در معالجهٔ پر خوره * سببش آن بود که جانور را نوبه از تولک بر آرند و گوشت گوسفند بسیار دهند ؛ و گاه باشد که جانور نوبه بطپد و پر بازوهایش بر پدواز یا چیز درشتی آسیب و صدمه خورد * علامت آن است که چون جانور بطپد پرهایش بی ردیف^۱ بر یکدیگر نشینند و اکثر اوقات جانور پرها را کشاده دارد و خود را بسیار خار و بال بر کند ؛ و چون بطپد و پرها را بجنباند هر پری که افتاده و از جانور جدا شده بینی پر غازه آن بر پُر از خون مرده باشد و موی گردن بپزد و لاغر گردد و گوشت نیکو خورد ولی زرد سیر شود *

علاج آن بود که جانور را گرفته بپنج پرهایش را بسرکه بشوید * اکثر جای پر خوره نرم داشته باشد و کبود رنگ بود * باید که خمیر میدا^۲ گندم برابر آتش بنهی تا بسوزد و انگشت گردد آنرا در سرکه قر کرده دار ؛

^۱ i.e., after 'rousing,' the feathers do not return to their normal position.

تر کرده دار * بعده خشک کرده بسای و جای وزم پر خوره را بفوک سوزن
چند جا خلانیده خون بر آورده پاک کرده دواى مذکور را خشک بر آن
بمال و فتیله بشم گوسفند بروغن زیت آلوده و داریى مذکور را بران فتیله
پاشیده بر خوره نه و بر پسمان باریک بند و سه روز متواتر همین عمل کن ؛
به شود *

علاج دیگر * سرکه تیز و زهره گاو گمیز شتر ازانده^۱ هر سه را بهم ممزوج
نموده و جای پر خوره را چند سوزن خلانیده و خون بر آورده دواى مذکور را
بر آن ضماد کند ؛ به شود *

علاج دیگر * بوره ارمنى و زنگار و نوشادر و صبر و دار فلفل از هر کدام
دانگى با سه دانه مویز کوفته داروها را بدان معجون نماید ؛ و تذکار سفید
مسامى داخل کند و جانور را گرفته و چند سوزن در جای پر خوره زده و
خون و زرد آب بر آورده و بسرکه شسته بعده دواى مذکور را برانجا ضماد
نماید ؛ به شود *

علاج دیگر * رگى است زیر بازوى جانور که تا سرزانو پیوسته است ؛
هر دو جانب آنرا بفوک سوزن زده دانگى از گل ارمنى و کافور خورد سالیده
بدانجای پر زده بمال ، و گوشت گوسفند بانگبین آلوده بده ؛ به شود *

علاج دیگر * جانورى که پرها را از شدت مرض از بیخ بر کند و هر بار که
بر نو برود و بنصفه رسد آنرا نیز بر کند ؛ پس باید که توپیش از آنکه
جانور بر نو را بر کند پیش دستی کنی و پرا بر کنی ؛ انشاء الله تعالى
پر خوب و پاکیزه بر آرد * و اگر اثرش بماند چهار مرتبه پرهاى نو بر آورده را
از بیخ بر کن ؛ پنجم بار درست و سالم بر آرد ؛ مجرب است *

^۱ ازانده is said to be a female camel of a special breed.

فصل دوم در معالجه پرگردان شدن جانور * سبب آن بود که در کریز از خانه بخانه برند و آن خانه نمناک بود و نیز از دواهایی گرم خیزد که در کریز دهند * علامت آن بود که جانور چون از کریز فارغ شده پروبال درست کند باز از سرنو پر بریزد و همیشه بهر انداختن در مانده بود و میوشکار ازان هیچ لذتی نیابد *

علاج * آنکه سوزنی برشته پیچیده نوک آن را خالی بگذارد و جانور را گرفته و بیخ پر را بسوزن خلانیده خون آلوده کند * آنکه سفیدان سفید و زعفران شاخ نرم بساید و ممزوج کند و بکمیز طفل شیرخواره و سرکه ترش شسته پس در بیخ پر دوا می مذکور را بمالد ؛ به شود *

علاج دیگر * جانور را چند روز شیر عورت همراه گوشت خوراند و چند دانه سیر کوفته بر بیخ پر بمالد ؛ به شود *

علاج دیگر * بیخ گهونگچی خشک کرده و انگوزه گرم کرده هر دو را مساری بهم سائیده گولی برابر دانه نعوذ صبح جانور را در ورق گوشت خوراند و گرسنه دارد تا چاشت * بعد ازان بگوشت بز سیر کند *

علاج دیگر آزموده فقیر * پوست نعوذ شب در آب تر کرده نگهدارد و صبح از پارچه صاف نموده آن گوشت را بآب تر کرده بخوراند ؛ در چند طعمه به شود * و اگر پر زیاده ریزد قدر یک ماشه جوزبوا شب یار کرده تر سازد ؛ مجرب است *

علاج دیگر آزموده این فقیر * خون ناخن کشیدن و با چهار ماشه نبات و دو سرخ کبریت دامغانی گولی بآب لیمون بسته صاف نمودن سریع دفع است و تکراراً بتجربه رسیده *

فصل سیوم در معالجهٔ پر کور کردن جانور *

علاج آن بود که جانور را گرفته در سوراخ بن پر که گوشت رسته باشد روغن نغط سفید در چکاند؛ اگر بیک مرتبه چکانیدن سوراخ کشاده نگردد چند بار این ترکیب را بعمل آرد * چون کشاد شود سر پر غازهٔ پر مرغ در آن سوراخ خلانیده دهن آن را صاف کند که در آن چرک نماند و پاره گردد گوشت بر آتش بریان کند تا نیم کباب گردد بعد بنهد تا سرد شود و انگاه در سوراخ اندر کند - انشاء الله تعالی به شود *

علاج دیگر * هر آن پری که کور شده باشد باید پر غازهٔ آن پر را از حد گوشت بریده روغن نغط سفید در سوراخ آن چکاند * چون آن پر بر آید دیگری را معالجه کند و همه پر ها را یکجا دوا نکند تا که بازوی جانور وزم نکند؛ و پر غازهٔ را آنچنان باید برید که برابر بگوشت باشد والا جانور بمقتار پر بر کشد؛ و چند مرتبه البته روغن باید چکانید *

علاج دیگر * نمک هندی یک توله - انگوزهٔ مساوی - دار فلغل نیم توله - همه را بهم باریک آس نموده و بآب سیرگولی کرده هر آن پری که کور شده باشد خلای در سوراخ بن پر خلانیده و از چرک پاک کرده دوا می مذکور را در آن سوراخ پر کنند که این علت کرم است و کرم دوا می مذکور بمیرد و مرض دفع گردد *

علاج دیگر از قتهو بیک * جانوریکه پر کور کند و بیض او اندرون بماند باید که پر غازهٔ را بمقش بر آرد؛ هر مرتبه که پر نو بر آید بکند؛ در تکرار سه مرتبه پر درست بر آید؛ مجرب است *

علاج دیگر • برگ تلخی دو نیم^۱ ورق - برگ تنبول یک ورق - با قدری انگوزه در روغن گاو پخته نگهدارند؛ صبح همراه طعمه خورائیده باشد؛ به شود •

فصل چهارم در معالجهٔ پر بگوشت اندر شکستن • این مرض از بسیار خون دادن در کریز و از بی تیماری و گرمی خیزد، و باشد که اندرون پر غازه در بن گوشت شپش پیدا شود و بخارند؛ و آنچه اندرون گوشت بود بی قوت بود و آن پر از اندرون حد گوشت بشکند •

علاج • رگی است در میان دو استخوان بازو که آن استخوان‌ها را برادران خوانند؛ در آن رگ سوزن خلانیده و یا به نشتر از آن خون بر آرد • اگر بهمین علاج به شود بهتر، و الا از پرهائی که شکسته باشد یکدو پر بر آرد، و در بیم آن ملاحظه کند که در آن پر غازه شپش هست یا نه • اگر باشد پرغازه را از بیرون حد گوشت سوراخ کرده سرکه در آن ریزد تا کرم بمیرد؛ به شود •

علاج دیگر • بورهٔ ارمنی در سرکه حل کرده پر غازه را بدان بشوید؛ به شود •

فصل پنجم در معالجهٔ پد کج راست کردان و پر غازه شکافته شدن و قطعاً نروئیدن •

علاج آن بود که کاسهٔ از آب گرم پر کرده و پری که کج شده باشد در آن تر کرده و بخار داده، گرم و فرم آن پر را بدست خود آهسته راست کن؛ معجز است •

۱. دو ورق و نیم Indian for؛ دو نیم ورق •

علاج دیگر * نان گندم تازه و گرم که فی الحال از فنور بر آورده شده باشد آنرا شکافته و بر کج شده را در آن گرم کرده راست نماید *

علاج دیگر * ترب یا شقاقل کلان یا شلغم هر کدام که بهمرسد در دودی¹ گرم کرده و چون نرم شود شکافته بر کج شده را در شکاف داده و گرم نموده راست سازد *

علاج دیگر * اگر پرغاره بر جانور شکافته باشد آنرا باید که سوزنی باریک بسریشم آلوده و در پرغازه خلانیده و بالایش ابریشم پیچیده استوار کنی تا زیاده شکاف نگیرد * و اگر جانور پر بریزد و نیکو بر نیارد و یا باریک بر آرد و یا اصلا پر نه روید، از احراق مواد و خشکی تصور توان نمود و علاج بمسهلات کند * و بعضی صبر زرد نافع دانسته اند؛ قدر خوراک از یکدانگ تا دو دانگ، و روغن حب الغار² و روغن جوز و فرقیون³ و پیه تازه و خاکستر علیق⁴ و خاکستر سفید چاهی یکجا کرده ضماد نماید، و بجوشند؛ شلغم و برگ کفجد مکرر بشوید؛ و هرگاه موئی⁵ بریده شود و بیخ آن باقی ماند بروغن مور و روغن رومه و قدری لادن طلا کند و مگس را بال جدا کرده در روغن حل نموده بر آنجا بمالد؛ عجیب الاثر است *

فصل ششم در معالجه پر تراش که در هندی کتونه خوانند *
این مرض از بلغم و سودا خیزد * علامت آن بود که جانور پرهایی بازوی خود را از نزدیک بیخ بنوک منسر ببرد، در عین تولک و بعد از آن نیز *

¹ دودی، evidently درویش، vide p. 123, note 3.

² حب الغار (ḥabbu'l-ghār), A., the berries of *Laurus nobilis*, the "sweet barg," or "laurel" of the poets.

³ فرقیون (farfiyūn), A., *Euphorbia resinifera*, euphorbium.

⁴ علیق ('allayq), A., the rubus fruticosus or common bramble.

⁵ مو "hair" appears to be used by the author for the small feathers.

علاج آن بود که شنجرف قدر یکسرخ باریک آس نموده همراه طعمه صبح جانور را خوراند؛ در چند بار دادن صحت کلی یابد •

علاج دیگر • سه‌گده دوسرخ - نمک هندی یک سرخ - نبات دو ماشه - شنجرف یک سرخ - همه اجزاء را باریک آس نموده بآب لیمون گولی کرده صبح بدستور صافی بدهد؛ و همه طعمه داری به قواعد صافیها است؛ نفع بسیار دهد •

علاج دیگر • بیدار زرنیخ و باریک کوفته در بیخ پرها پراکنده بدمد؛ انشاء الله تعالی صحت یابد •

علاج دیگر • خلای از چوب بانس ساخته و یک سرش را تیز تراشیده در بینی جانور باید خلانید¹ و سر دیگر که بیرون شده باشد آنرا نیز باید تیز کرد؛ از منسر جانور آن خلال قدری از هر دو طرف برآمده باشد؛ تا هرگاه جانور پری را خواهد بتراشد خلال در بازوی جانور خلد و از آن سبب پر کشیدن نتواند، و مختار نزدیک آوردن نتواند؛ مجرب است •

علاج • بیخ پر را که جانور بریده بود بمنقاش بر آورده و بسوزن آنجا را خاریده در آن روغن نطف سفید سه روز چکاند، و روز چهارم ملاحظه نماید • اگر چرک در آن سوراخ باشد بر آورده و خلای از موم سفید درست کرده و بمسکه چرب نموده در سوراخ بن پر بدهد؛ به شود •

¹ In India domestic fowls often have a feather run through the nostrils and left with its ends projecting, so that the fowl is unable to peck at a wound or a diseased feather.

علاج دیگر * اگر جانور پر خون آلوده اندازد، بپارد سرکه و تلخه^۱ گاو و کمیز شیشک^۲ یعنی گوسفند از هر کدام نیم توله - هر سه را یکجا کرده و بیخ پر بدان شسته بعد با آب گرم بشوید؛ به شود *

علاج دیگر * زنگار یک سرخ - مویز و دانه سپند چهار سرخ - سیر نیم دانه - نوشادر نیم سرخ - فلفل گرد دو دانه - همه اجزاء را باریک آس نموده بسرکه خالص معجون کند، و سوزنی چند در رشته پیچیده جانور را استوار گرفته بر آن بیخ پر چند سوزن خلائیده خون و زرد آب بر آورده درای مذکور را بر آنجا ضعا^۳د کند، و در بیخ پر فرو دهد تا پر نیکو و درست بر آید *

علاج دیگر * شونیز یک توله - گونه^۴ نیم توله - با یکدم آب لیموی کاغذی در بیخ پر بمالد؛ به شود - انشاء الله تعالی *

علاج دیگر * لسان العصافیر تاخت - برگ حنظل - صبر - هر سه را مسامی خورد بکوبند و بر آن پر بمالد، و قرمی از چرم ساخته آن را سوراخ کرده در گردن باز فرو کند تا سرش به نرسد و عادت پر بریدن فراموش نماید * و اگر برگ حنظل بهم نرسد فلفل معاوضه^۵ بکار برد *

علاج دیگر * سیر چهار دانه در روغن زرد بریان کرده نگهدارد، قدری ازان همراه طعمه بدهد؛ به شود *

علاج دیگر * سفیدی که بر کدو عرف پته^۶ می باشد با چند دانه مویز با آب تر کرده همراه طعمه خوراند؛ به شود *

^۱ شیشک *shishak*, a yearling lamb.

^۲ گونه, error for گونج (*gunch*)? *Abrus precatorius*, Indian or Wild Liquorice.

^۳ پته for *peṭhā* П., *Cucurbita pepo*, the Pumpkin, or vegetable marrow.

علاج دیگر * مشک یک سرخ - مومیائی یک سرخ - با قدری شیرۀ
کوار^۱ گولی کرده در لقمۀ گوشت صبح جانور را خوراند؛ در چند بار دادن
صحت یابد *

علاج دیگر * زنجبیل و زرد چوبه و کچله از هر کدام یکسرخ، بآب حل
کرده چند بار سوزن در بن پرخلانیده دواى مذکور را بران بمالد؛ اما سوزن
یکبار زند، ولی دارو را هر روز بمالد *

علاج دیگر * کبریت دماندنی یک سرخ، هر روز در ورق گوشت
جانور را خوراند - انشاء الله تعالى صحت یابد *

علاج از منصور * بیارد ماهی خورد و ریزه و قدری حلتیت و چند
دانه سیربهم باریک نموده و چند سوزن در بن پرخلانیده و خون و زرد آب
بر آورده دوا را بمالد و اندکی در طعمه خوراند؛ به شود *

فصل هفتم در معالجه پر و صل کردن و قانع آن * چون پر جانور
شکسته شود و خواهی که آنرا وصل کنی، چنان باید که همان تکه پر را
برداري و بهمانجا پیوند کنی؛ و اگر آن پر ضائع شده باشد پر جانور
دیگر از آن جا بریده وصل کنی؛ ولیکن شرط آنست که عوض شهبهار پر
نباشد و عوض یار پر کزدک^۲ نبود * هر آن پری که شکسته باشد عوض
آن پر جانور دیگر از همانجا بی تفاوت باید بهمرسانید و سوزنی نیز از لی

^۱ شیرۀ کوار (kūār), H., juice expressed from the bark of *Holarrhena antidysen-terica*, Kurchi or Conessi Bark.

^۲ کزدک or قزاق is the 1st primary (in a goshawk called kirkit). *Shāh-par*, according to some falconers, is the name of the 1st, 2nd and 3rd primaries, but according to others the 2nd, 3rd, 4th and 5th. *Yār-par* according to some are the 5th, 6th and 7th primaries, but according to some the 8th, 9th and 10th feathers of the wing; while others again so name the 10th wing-feather and onwards.

و یا شاخ گاو و یا شاخ آهو و یا شاخ بز کوهی یا شتم اسب و یا چوب بانس و یا آهن سازد؛ هر چند سوزن سبک تر کفد بهتر است که جانور با سوزن گران در پریدن تصدیع کمال بیفتد * و بجهت پری پیوند کردن مردی سبک دست و راست نظر و زیرک می باید * و میر ابوالعباس بلخی را بازی مرغابی گیر بود که شانزده گریز در خانه کرده بود و همواره مرغابی خوب میگرفت و چنان شد که باز بمرغابی نمیرسید * به ابوالمک سهیل ترمذی نوشتند * جواب داد که باز را هیچ عادت نیست، مگر پر جانور متبدل و بی قرینه پیوند کرده اند؛ پر از جای دیگر بریده اند و آن را وصل کرده اند و یا سوزن گران گذاشته اند * چون نامه را خواندند و بموجب آن ملاحظه نمودند چنان که نوشته بود یافتند؛ هم پر غلط بود و هم سوزن گران * چون باز دیگر پر را وصل کردند باز بدستور سابق مرغابی میگرفت *

سریشم که پربدان وصل کنند باید که آهک و قند سیاه و آرد ماش و صمغ کوکل عرف مقل بهم مزوج نمایند و باندکی آب جوش کنند تا بقوام آید و قدری سفیدی تخم مرغ اضافه نمایند تا لزوجت او زیاده از سریشم گردد * آنگاه سر پر شکسته را محرف قلم کن و پر دیگر هم که باو پیوند کنی آنرا قلم کن، و بالای سوزن را از نرم پر تقدری و یا عصار و یا پنبه باریک پیچیده و بسریشم مذکور اندوده در هر دو قلم فرو خان و پر را وصل کن *

عوض آن سریشم ماهی زهره^۱ که خاتم بندگان کار عاج بدان وصل کنند و یا سریشم کمانگران؛ و یا سریشم پنیر^۲ که از همه بهتر است بکار برند و یا دانه های سیر با چند دانه مویر بهم کوفته بدان پیوند نمایند * و اقسام

^۱ ماهی زهره^۱ fish-poison; the mullen, *Verbascum Thapsus*.

^۲ سریشم پنیر^۲; perhaps the glue made from the hides of cattle.

سریشم نوشته شده : هر کدام بهمرسد تصفه توان دانست * و فقه عرف
 بهروزه¹ نیز بکار برند : آن هم بستگی بسیار دارد *
 نوع دیگر * اگر پر از حد گوشت شکسته بود و لائق پیوند نباشد ،
 پر دیگر نیز از آنجا بریده و سریشم آلوده در پرغازه شکسته فروخلاند *
 و باید احتیاط کرد که پرکچ و دراز و کوتاه نباشد تا در پرواز درست باشد
 و جانور تصدیع نه بیند *

فصل هشتم در معالجه مرهقه * علامت آن بود که موی سر راست
 بایستد و ناخنها سست و کم شود چنانکه طعمه را ضبط نتواند کرد *
علاج * اگر زمسقان بود در پیش آتش یا در آفتاب بدارد ، و بابونه
 در آب جوش نموده بر ناخن جانور فطول کند ، بکوزه لوله دار ریزد ؛ و نیز
 آب مورد و آب فرگس خوراند - به شود *

فصل نهم در شستن پرها و بال که چرکین شده باشد * سبب چرک
 شدن دست چرب بر پر جانور مالیدن و بد تیماری میرشکار است *
دوای شستن پرها و جانوران * استخوان سوخته کوره کلال باریک کوفته
 و در پارچه باریک گره بسته اول پرها و جانور را نم داده همان گره را
 تا دیرمی بر آن بمالد و بگرداند ؛ بعدا بر طغاره پر آب بندد تا جانور غسل
 کند و صاف شود ، و اگر خود بآب نرود گرفته باید شست *

دوای دیگر که همین کار کند * شب یمانی باریک در آب حل
 کرده و بد آن پرها و جانور را شسته بعدا نزد آب گذارد تا غسل
 کند ؛ و اگر خود بآب نرود گرفته بشوید * نیز خاکستر خرمنره مجرب است

¹ فقه عرف بهروزه Fide note 1, page 311.

و همین عمل کند • و اگر خواهی که پره‌های جانور براق و روشن
و آبدار شوند، نرم پر عقار در پارچه گره بسته، بعد شستن، بر آن بگرداند ؛
چرا خوب بخشد ؛ آزموده است •

فصل دهم در معالجه درد بغل جانور که بازو از آن برداشتن نتواند •
علاج آن بود که مرغ کشته و بسمل^۱ که^۲ او را بر پسمان بسته و او را دم داد ؛
(چون پوست گوسفندی که جهت آزمایش شمشیر بدمند) و پر باد نموده
و بر شکار بند زمین بسته اسب را بدواند ؛ و لیکن باید که اول شکم مرغ
را بنائزه بر آب نماید و تا نیم فریغ اسب را چار قطره^۳ بتازان • آنگاه
سینه مرغ را شکافته پیش جانور بزند تا از هر جا که بخواهد بخورد •
و اگر بیکبار از دوا کردن به نشود چند مرتبه همین عمل کند - انشاء
الله تعالی صحت یابد •

^۱ بسمل که " the throat."

^۲ چار عمل apparently the author's term for " at full gallop."



باب بیست و دوم



در معالجه امراض پای جانوران مشتمل بر نه فصل



فصل اول در معالجه سته شدن جانوران * سبب آن اینکه بازدار ندادن چوب پدواز و چکس را سطر کفد و دست جانور را می ماند * باید که چوب مذکور را باریک تراشد چنانکه ناخن فرانگشت، و دراز انگشت میانه جانور، از گرد چوب بهم برسند * و سبب دیگر آنست که بازدار باز را بر دست بسیار طپاند و بنعلخی باز کشد * علامت آن بود که باز چون مرغابی گیود نگهداشتن نتواند *

علاج * مرغ خانگی در پای بازیده و بگذار تا باهم کشتی کفند و مرغ زور کند و جانور هم چنگال در آن سخت کند، و از هر جا که خواهد بخورد، چند بار همین کن * آنکه چند کبوتر چشم دوخته بدو بگذار تا خود سیر شود؛ در اندک وقت صحت یابد * و این معالجه گال چشم است * و سیاه چشم مثل بحری و شاهین و چرخ که گیرنده نیستند و لکد زننده اند همه آنها را معالجه موجب نوشته صدر باید * اما پدراز و چکسه سطر باشد که چنگال آنها از هم^۱ و کشاده، تا قائم گیر و محکم دست شوند - انشاء الله تعالی * و این از استاد ابوالحسن است *

¹ i.e., so that the claws do not meet round the perch.

علاج دیگر * کف پای جانور را با انگشت بزرگ خود بمال و انگشت را آهسته بکش، به شود *

فصل دوم در معالجه وجع مفاصل و درم پای جانور * سبب آن بود که از گوشتهای سرد و ثقیل دادن در مزاج جانور امتلا بهم رسد و بلغم زیادتی کند * علامت : ظهور برآمدگی مفصل، و طعمه هضم نکردن و بدواز بچنگال گرفتن نتوانستن و استادن نتوانستن و درم در مفصل داشتن * علاج * اگر از حرارت بود برآن موضع دیو سیاه^۱ چسپاند، و گل ارمغی و گلاب و حضض مکی و پوش دربندی^۲ و نشاسته و سرکه و قدری سورنجان^۳ در زعفران سائیده بر موضع درد ضامد کفد و آب عذاب و روغن بنفشه بخوراند؛ به شود * و اگر از سردی بود او را روغن جوز و نارجیل و روغن بیدانجیر دهد؛ و زعفران نیز بسیار مفید است * و گوشت کنجشک بروغن بادام تلخ و شکر طبرزد نافع است؛ و حرمل در سرکه جوشانیده پارچه در آن تر کرده برآن موضع بندد؛ و قدر یکدانگ سنامکی^۴ خوراندن اثر کامل بخشد؛ و این از جمله مجربات است *

فصل سوم در معالجه پای سست شدن جانور * سبب آن بود که در شکار جانور بر مرغی بطیّد و بازدار آنرا به تنگی نگهدارد؛ و نیز جانور بر دست باشد و اسب را بدواند؛ جانور از شدت باد که از تاختن اسب رونور آید دست قائم کردن نتواند و از آن عصبش سست گردد *

^۱ دیوچه سیاه apparently دیوسياه, black leech. Vide note 1, page 333.

^۲ پوش دربندی (pūsh or būsh-i Darbandi), lozenges or cakes prepared, in the town of Darband, from the leaves of a certain plant.

^۳ سورنجان (sūrinjān), A., a species of *Colchicum*, Meadow Saffron or Autumn Crocus.

^۴ سنامکی (sanā-makkī), A., *Cassia angustifolia*, senna.

علاج آن بود که جانور را آسایش دهد و بردست سیر نکند و هرچه دهد زنده پیش جانور باید گذاشت تا خود از هر جا که خواهد بخورد و چندگاه جانور را در خانه کشاده به بندد؛ به شود *

علاج دیگر * باز را بگیر و استوار قباچه بربند و نیکو در هر دو ران جانور نگاه کن، و هر جا که کبود و نیلگون شده و بسرخي مائل باشد آنجا را چند سوزن خلانیده گل ارمی و طباشیر بالسویه در طعمه بده؛ به شود *

این حیلۀ جملۀ اسنادان است * و کانور و انیون و جدوار خطائی¹ و ریوند چینی بآب برگ بانسه کپره² سحق کرده ضامد نما؛ و این حیلۀ فقیر است *

علاج دیگر * جوز القی و زرد چوبه با سرکه انگوری سحق نموده و بر موضع سوزن زده طلا کند؛ به شود *

علاج دیگر * انگشتری سرب درست نموده و در ملاک³ دوخته در ساق جانور اندازد - انشاء الله تعالی سست دستی دفع شود *

علاج دیگر * بیارد یک ظرف گلی آب نارسیده و در آن شیر ماده گاو قدر پنجم حیر جوش نموده و بدواز بردهن دیگ بسته جانور سست پا را بر آن بدواز نشاند تا از بخار آن انگشتان دست او نرم گردند و قائم شوند *

¹ جدوار خطائی, the *khafā'i* or Central Asian variety of *Jadwār* (*Delphinium denudatum*).

² بانسه کپره (*bānza kopura*), H., a silicious and crystalline substance found in the interior of the hollow stems of some bamboos, chiefly *Bambusa arundinacea*.

³ ملاک a kind of cloth ?

علاج دیگر * اول باید که آتش در مفاک روشن کرده گرم کند ؛ و بعد شاخهای درخت آزاد ، که در هندی آنرا بگائی^۱ نامند ، بر آن آتش انداخته آب بالای آن باشد تا بفسرد و اندکی بخار باقی ماند * آنگاه جانور مریض را بر آنجا باید نشانید ؛ و بالای آن سبدي نهاده هوا بند نماید * و چون مفاک سرد گردد آهسته بتدریج هوا داخل کند و سبب بردارد و جانور را از آن برآرد ؛ به شود بامر الله تعالی *

علاج دیگر * سورنجان مصري یک سرخ - ریوند چینی یکسرخ - زنجبیل در سرخ - صبر زرد نیم سرخ - نبات سه ماشه - باریک نموده بآب جوشنده فلوس انبلیاس^۲ گولی کرده بطور صافی بعمل آرد * و همه قواعد آن چون صافیهای دیگر است ؛ و این حیلۀ فقیر و آزموده است *

فصل چهارم در معالجه باد زانو و ورم آن * سبب آن بود که جانور را از کریز فربه بردارند و بر آرند ، و بازدار آن جانور فربه را به هنگام طپیدن بدرشتی باز دارد * علامت آن بود که جانور همواره همان پای صدمه رسیده را آسایش زیاده دهد ، و در پوست زانوی جانور باد باشد ، و گاه کم و گاه زیاده گردد ، و ورم کند *

علاج آن بود که گوشت بره بروغن پسته آلوده چند روز جانور را بدان سیر کند و آرام و آسایش بسیار دهد ؛ به شود *

علاج دیگر * رگی است باریک ، زیر زانوی جانور ؛ آنرا بنیشتن و یا بسوزن قصد کند تا خون از آن برآید و بهمین قناعت کند ؛ به شود *

^۱ درخت آزاد , P., بگائی (bukk'ān), H., *Melia Azadirachta*, the Neem, or Margosa Tree ; called *Asadirakht* from its resemblance to the Persian lilac.

^۲ فلوس انبلیاس , vide note 4, p. 306.

علاج دیگر * چوب گز تر در آتش بنده تا بسوزد ، و از سر دیگر آن ، که آب جاری گردد ، قدری زرد جویه در آن سائیده بر آن ورم زانو بمال : به شود .
 بدانکه ورم زانو و پای بر دو نوع است : یکی بسبب زحمتی که بدان رسیده باشد و دویم بی سبب * اما آنکه بی زحمتی آماس کند آنرا علاج آن بود که تخم معصفر^۱ را خورده بکوب و با شراب بیامیز و پارچه بدان آلوده بر ورم پیچ و آن روز بسته دار * و اگر قابستان باشد دو خانه سرد بر زمین میخ زده بدان بند که در آنجا فسله کند و بر آن پا نهد : تا سه روز بعمل آر : به شود *

علاج دیگر * پارۀ صمغ عربی در خون ماکیان و سفیده تخم مرغ حل کرده بر زانوی جانور و بر ورم چند مرتبه ضامد کند : صحت یابد * و رمی که از جفت زحمتی شده باشد اول او را همین معالجه کند : و اگر ورم همه دور نشود آنرا میان هر دو انگشت خورد و بزرگ داغ کند * و داغ را بسرافراز^۲ که برای داغ از آهن سازند در آتش پاچک^۳ گرم کرده بدان داغ کند : اما بقسمی که عصب نسوزد که بیم لنگ شدن جانور است * و چون گره بندد * آن گره را خاریده خون و زرد آب از آن بر کشد تا به شود * و مرهم سفید آب بهترین دواها است *

فصل پنجم در جدا شدن چنگال جانور و معالجه بجا آوردن آن *
 چون چنگال جانور از بند جدا شود آنرا علاج آن بود که فی الحال اندام

^۱ تخم معصفر (tuhm-i mu'asfir), P., the seeds or flowers of *Carthamus tinctorius*, the Safflower.

^۲ سرافراز apparently a term for a branding iron.

^۳ پاچک P., dried dung used for fuel; in India, generally, cakes of cow-dung; in Persia, balls of horse- or ass-dung.

^۴ گره بندن i.e., swells up in a knot.

از بند جدا شده را کشیده بجای خودش در بند و روغن زیت در قدری شهد ممزوج نموده بر پارک پارچه مالیده و بر آن بند پیچیده بر پستان پشم بالاش سست بر بند که هنگام ورم شدن کشیده نگردد؛ به شود *

علاج دیگر * اگر زخم در ساق جانور که جدا شده باشد برسد مومیائی باریک نموده بر آن موضع باشد و جراحت را پر کند و مومیائی نیز باید خورانید؛ به شود * و اگر سر دست دواى مذکور موجود نباشد در زخم سرمه اندازد و چند ورق گوشت ببول انسان تر کرده خوراند؛ کار مومیائی کند *

علاج دیگر * اگر استخوان جانور شکسته باشد باید که پرها را از آنجا بر کند؛ و بیارد دانه شلایت یکدم - میدد چوب^۱ یک توله - پوست آمله^۲ سه ماشه - با شاش کودک بهم سائیده و مومیائی سر انسان^۳ بدان تر کرده بر آن موضع به پیچد و ریسمان پشم سست بر آن به بندد * اگر جانور کلال چشم بود و وحشی نیز آنرا طوماغه باید داد؛ و اگر سیاه چشم است آن خود کلاه دار است *

علاج دیگر * مومیائی نیم سرخ - شب یمائی نیم سرخ - آب بلبله یک سرخ - همه را یکجا سائیده در ورق گوشت جانور را خوراند * بعد هضم آن سیر نماید؛ سه روز باید داد * و این وزن جانور کلان است؛ ریزه را کم کرده بدهد؛ به شود *

علاج دیگر * اگر پا و استخوان جانور را آزار رسیده باشد، افیون خالص با شاش کودک حل کرده بر آن موضع مالده سه روز بسته دارد و همواره

^۱ sawdust میدد چوب ؟

^۲ آمله (*amla*), P., the Emblic Myrobalan, *Phyllanthus Emblica*.

^۳ مومیائی سر انسان, a medicinal preparation supposed to be extracted from mummies or from dead bodies.

پارچه که بر آن پیچیده باشد ببول آدم قر دارد و خشک شدن نگذارد؛
صحت یابد •

علاج دیگر • بپارد سفالپاره سوخته که از ته دیگ گلی باشد؛ آنرا کوفته
در شاش کودک باریک آس نموده و بر پارچه مالیده بر آن موضع به پیچد
و برشته بزند؛ به شود •

علاج دیگر • بپارد بیض بید انجیر یک درم - و برگ نمر هندی دو
درم - هر دو را همراه بول صبیان آس نموده و بر پارچه مالیده و گرم کرده
بر آن موضع ببندد؛ به شود •

علاج دیگر • اگر استخوان جانور شکسته باشد آنرا سفیده تخم مرغ و
زرد چوبه و اشضار هر سه را بهم سائیده و پارچه بدان قر کرده بر آن موضع
استخوان شکسته بزند؛ به شود •

علاج دیگر • اگر استخوان جانور از چنگال جدا شده بود، سریشم
کمانگران بکوبد و در آب جوش کند و آرد ماش در پارچه بیخته باریک
مثل میده کرده در آن داخل نماید، و آن قدر بپزد که بقوام آید؛ آنگاه
بر پارچه مالیده بر موضع درد رسیده بزند • این حیلۀ فقیر است
و به تجربه رسیده •

علاج دیگر • اگر زخم بجانور رسیده باشد سنگ سرمه خوارزمی
در آن انداخته و بر بسمان باریک ابریشم سبز بخیه زند؛ و صبر و انیون
خوب و مومیائی بروغن گل حل نموده قدری زفت بر آن اضافه نماید
و بر موضع درد رسیده بمالد؛ به شود • و اگر قدری درد باقی بود یک نخود
قلیا در آن داخل کند؛ به شود •

فصل ششم در معالجهٔ پیچ افتادن عصب که در هندی آنرا گدی^۱ گویند * این پیچ در عضوی افتد که جانور بر تکیهٔ آن عضو تا دیر نشیند و آن اندام از حرکت باز ماند *

علاج آن بود که اشخار کوفته باریک نموده بر موضع که پیچ داشته باشد همراه پارچه بندد؛ و آن پارچه را بروغن گاو تر میکرده باشد تا به شود *
علاج دیگر * اگر عصب جانور را درد رسیده بود، بیارد روغن زیت و روغن نارجیل و روغن نئی که در آبها روید و روغن نبط سفید و همه را با هم وزن آب حل نموده بر آن موضع مال * و ازین ادهان هر کدام که بدست آید تنها نیز نافع است *

علاج دیگر * مومیائی با روغن گل حل کرده شیر گرم بر موضع درد بمالد، به شود؛ اما از باد پرهیز کند *

علاج دیگر * زفت رومی یکماشه - مومیائی یکماشه - مصطکی رومی دو ماشه - در دو قوله روغن گل بر آتش قیز آنقدر جوشاند که بهم حل شوند * آنگاه شیر گرم کرده هرگاه خواهد بمالد - انشاء الله تعالی به شود *
علاج دیگر * نارجیل ریزه بریده در هاون با هم وزن موم بکوبد و در روغن شیربخت آنقدر جوشاند که یکذات شوند * بعده قدری زرد چوبه اضافه نماید؛ آنگاه سرد کرده و در پارچه بسته و هر بار گرم کرده بر آنجای درد نهید؛ به شود *

فصل هفتم در سوختن دو شاخه^۲ جانور و داغ کردن آن * باز ماندن دو شاخهٔ جانور از سه چیز است؛ یکی ضعف و درد و آزاری که روی

^۱ گدی vide note 7, p. xxix.

^۲ دو شاخه vide note 8, p. xxix.

دهد؛ دوم از شنوج^۱ که از خشکی اعصاب بود؛ و سیوم آنکه حرام زاده بقصد گرفتن دست در دو شاخ بازو زند و جانور بطپد، و ازان رانهای جانور از بند کمر بردارد آید و سست شود و از هم فراخ ماند و تنگ نشود *

علاج * بیارد سوزن جوال دوزی و در آتش گرم کند و جانور را گرفته استوار بر بزند و از شکار بند نگونسار بیاویزد تا هر دو رانهای جانور بجای خود آیند * آنکه بالای دمچه^۲ بر استخوان ران گرداگرد داغ کند تا بحال آید؛ و بهتر ازین حیل^۳ جهت این مرض نیست - انشاء الله تعالی به شود *

فصل هشتم در معالجه نقرس پای * جانوری که در ایام بهار گرفته باشند آنرا این مرض بسیار میشود و اکثر نر را که جره^۴ باشد، و ماده که توار^۵ بود آنرا کم بهمرسد * علامت آن بود که چون جانور را سیر کنی آن پای نقرس را سخت نتواند کرد و از پداز بر زمین نشیند و بسینه خسبد چنانکه مرغ بر بیضه نشیند *

اول باین طور امتحان کن: پاره از برج کوفته بر پای جانور بمال؛ اگر مبر کرد از گرمی است، و الا از سردی توان دانست *

علاج * اگر از گرمی بود پس بده خروس نوچند بار بر آن پای جانور بمال؛ به شود *

علاج دیگر * سرگین تازه خربا خاکستر زرد چوبه بهم بکوب و با روغن زیت مرهم کن، و چند روز متواتر بر پای جانور بکوبید نما و به بند؛ به شود *

^۱ apparently incorrect for ^{شَنُوج} شَنُوج, etamp.

^۲ ^{دُمُچِه} the same as ^{دُمُچِه} ^{دُمُچِه}? vide note 2, p. 247.

^۳ ^{طوار} in the *Hāz-Nāma-yi Nāpiri* generally spelt ^{طوار} طوار.

علاج دیگر * اگر مرض از سردی بود پس ریوند چینی دانگی - صندل سرخ و صبرزد از هر کدام دانگی - همه را نرم بکوب و با شیر عورت که پسر داشته باشد ممزوج نموده سه روز پدایی بر پای جانور بمال و در کف پای جانور دیوچه¹ باید چسبانید که خون و زرد آب از آن بر آرد؛ به گردن *
 علاج دیگر * چون جانور را نقرس بود و پا ورم کند آنرا چنان داغ باید کنی که عصب و پی را نیازاری * بیدار چوب مورق یا چوب گز که تر باشد و بر آتش نه تا نیکو گرم شود؛ و جانور را گرفته استوار بر بند و کف پای جانور و زیر انگشتان را داغ کن؛ به شود *

فصل نهم در معالجه تخمه "عرف کنکره" پای که سنگریزه عبارت از انست و ورم پای عرف قلی دمیندگی * علامت تخمه آن بود که کف پای که درونش سنگریزه باشد اول آن آماس کند مانند نوک و اندک اندک بزرگ شود و سخت گردد؛ و چون سر کند در کف پای سوراخ پیدا شود و زرد آب از آن رود و بر پشت پای و زیر پای هم باشد و در فارسی آنرا تخمه و آلكه پای گویند و در هندی پیره² و بقوله و کنکری پا و قلی نامند *

علاج آن بود که پدواز جانور تلی دار چون نازک تیر گران میان خالی کرده³ جانور را همواره بر آن نشاند و جانور دست بازدار هرگز نه بیفتد؛

¹ دیوچه "a leech"; vide p. 325, note 1.

² تخمه vide note 10, p. xxix.

³ میندگی probably for H., the frog abscess (a painful abscess which grows on the sole of the foot).

Tālī, pl. taliyān, is a common falconer's term for swollen feet.

⁴ پیره peira, H., is a common term for a corn in a horse's hoof.

⁵ Apparently the author means that a groove should be cut along the top of the perch.

و توتیای سبز و فلفل گرد و زنجبیل هر سه دوا را در شاش کودک سائیده و در پنبه کرده بر پای جانور بگذرد؛ در چند تکرار به شود *

علاج دیگر از مرزا مغل * توتیای سبز - گل ارمنی - پلاس پاپره - مردار سنگ - افیون - جوزبوا - زرد چوب - آمله - زنجبیل - بزرگ کابلی - نمک سنگ - اشخار - همه را وزن برابر ببول انسان صحتی کرده بر آن موضع قخته بمالد؛ به شود *

علاج دیگر * بنگ دو درم - نمک هندی چهار سرخ - فلفل گرد پنجعدد - توتیای سبز دو سرخ - هر چهار اجزا را بلعاب دهن خود حل نموده بر کف پای جانور و بر زخم آکله پای باید بست و تا نه روز بسته دارد و تاکید کند که آب بدان جا نرسد * و بغاخن گیر^۱ پوست پای جانور را چاک نموده زرد چوبه و قلیا کهار^۲ سائیده در آن زخم انداخته به بگذرد * بعده بمرهم زنگار به کند *

علاج دیگر از محبت میر شکار * باید که دانه که در پای باشد با نیشتر و یا ناخن گیر چاک کند و چرک و گوشت مرده ازان بر آورد * آنگاه توتیای سبز و کنکی و تفبیل هر سه را با بول آدمی ممزوج نموده بر چاک مذکور به پارچه به بگذرد؛ و بعد چهار پلس تجدید دوا کند، تا سه روز؛ به شود *

علاج دیگر * افیون یکدام - زرد چوبه دو درم - آمله دو درم - زنجبیل دو درم - برب درخت نیم و نمک هندی از هریک دو درم - قلیای کهار^۳ و سپاگه از هریک یکدرم - به بول صبیان سائیده بر زخم آکله

^۱ بغاخن گیر a small knife for paring the nails.

^۲ قلیا کهار (qalyā khār), alkali; potash; impure carbonate of potash or of soda.

بفدود؛ به شود * اما بعد دو سه روز وا کند * و این یادگار میر علی
اصغر است *

علاج دیگر از مرزا مغل * توتیای سبز یکدرم - فلفل گرد دو درم -
سهاگه یکدرم - با کمیز صبیان سرشته بر پنجه مالیده بر زخم بفدود؛ به شود *
علاج دیگر * نیل و سه - زرد چوبه - هر دو را مساوی درشاش
کودک سحق کرده بر درم پای جانور به بفدود و بعد سه روز وا کند؛
و سه مرتبه بهمین نوع و دستور بعمل آرد - انشاء الله تعالی به شود *

علاج دیگر * زرد چوبه و دراماهله (و آن کاهيست خاردار)^۱
و اشخار مساوی کوفته با بول صبیان سرشته بر تلی دمیفدگی * به پارچه
بفدود و سه روز بسته دارد و همواره با بول مذکور تر میکردند باشد
و سه مرتبه بدستور صدر بکار برد؛ به شود انشاء الله تعالی *

علاج دیگر * باید تخمه را بغیشترو یا بفاخن گیر چاک کنی و دانه از آن
بر آری و میدا چوب * و چوک خراسانی * بروغن چراغ سحق نموده بر سر
تخمه قدر یک درم قرص ساخته بران بقدی تا گوشت مرده و غدود بر آید *
بعده زخم را ببول کودک باید شست؛ آنگاه بمرهم سفید آب به کند *

علاج دیگر * اول درم را باستره چند جا باریک چاک کند که خونا
از آن برآید * بعده زردچوبه را به بول صبیان سحق کرده بر آن موضع طلا
نماید؛ به شود *

^۱ دراماهله, not traceable.

^۲ *vide note 3, p. 333.*

^۳ *vide note 1, p. 329.*

^۴ چوک خراسانی (*chāk*) H., *Hippophae rhamnoides*, the Sea Buckthorn; also, the
sorrel, *Rumex vesicarius*.

علاج دیگر • مبر زرد سقوطی - و زردچوبه مساوی - به بول صبیان
سائیده تا سه روز بر ورم پای بسته دارد و همواره با بول تر داشته باشد ؛
و بعد سه روز تکرار کند سه مرتبه ؛ به شود •

علاج دیگر • مردار سنج^۱ باریک آس نموده ورم را بصراستخوان
نوکدار و یا ناخن گیر چاک کند و داروی مذکور را خشک در آن چاک
پر کند و پاره کاغذ بر آن پیچیده بالایش پارچه بندد و بعد از هفت روز
بکشاید • جراحت خشک خواهد شد • و لیکن اول این دارو را بعمل باید
آورد : بیارد توتیای سبز و فوشادر و باریک آس نموده بعد چاک کردن
اندرکی در زخم ازین بمالد تا گوشت مرده بریده بر آرد • بعده مردار سنج
خشک ببندد ؛ انشاء الله تعالی زود به شود •

علاج دیگر • بیارد آهک یعنی چونه و نمک سانبهر و افیون
و باریک آس نماید ؛ محاور^۲ را در آب لیمو تر کرده و آب سرخ ری
بر آورده همه اجزاء را در آن بساید و مرهم طور نموده و پای جانور را چاک
کرده و خون بر آورده و دوا را بر کاغذ مالیده به بندد ؛ و بعد از سه روز
وا کند • اگر گوشت مرده هیچ نمانده باشد خوب ، والا یکبار دیگر تکرار
کند تا زخم صاف شود ؛ و بعده بمرهم سفید آب ارزیز به کند •

علاج دیگر • تخم قرب با بول انسان سحق کرده بر ورم خام که ناز
باشد بندد • ورم بر طرف گردد و قلی شدن نگذارد •

علاج دیگر • تخمه را چاک کرده چرک و غدد از آن بر آورده آهک چونه
در چاک پر کند اما بشیر برگ افجیر خمیر نموده ، تا گوشت مرده از آن
بریده بر آرد • آنگاه شسته بمرهم سفید آب به کند •

^۱ مردار سنج vide note 1, p. 220.

^۲ محاور for مهار ؛ vide note 1, p. 220.

علاج دیگر از امان الله میر شکار * اول جانور را تصدیع پریدن و شکار باید کفایت و بعد از آن که تلی خوب پخته شده باشد، چاک کرده زرد چوبه و اشجار خشک کوفته باریک نموده در آن زخم پر کرده بعد سه روز واکرده بمرهم به کفد *

علاج دیگر * جای ورم پای جانور را چاک نموده فلفل گرد و نمک هندی باریک آس نموده در آن زخم پر کرده به بقدد؛ در چند روز به شود، و الا بمردار سنج خشک بقدد کفد؛ به شود *

علاج دیگر * بیارد شیر دهودهک¹ و چکسه جانور را از آن شیر نیکوتر کفد و جانور را بر آن بقدند؛ در چند مرتبه به شود *

علاج دیگر * بیارد شیرو بهنگره سیاه و یا سفید² و با برگ آمله بهم کوفته بر تلی بهارچه محکم بقدد تا دو سه روز - انشاء الله تعالی به شود *

علاج دیگر * شورو که از آن باروت بندوق سازند با بول انسان تر کرده و در طبق سفالین توده بطور طغل³ ساخته جانور را بر آن بقدد؛ ورم که خام باشد انشاء الله تعالی دفع شود *

علاج دیگر از اعظم بیگ برادر حاجی بیگ مغل خانی * چوک خراسانی با بول آدمی سائیده بر سر ورم داغ کفد تا زخم شود، و گوشت مرده از آن بر آرد؛ آنکه بمرهم سفید آب به کفد *

¹ دودهک apparently for دودھک (dūdḥak), in the Panjab, *Sonchus oleraceus*, Milk Thistle.

² بهنگره (Bhangra), H., *Eclipta alba*.

³ طغل; error for طغلة T., "a brick" ?

علاج دیگر * نیل رسته و خربق سفید^۱ عرف کتکی هر دو را سائیده در زخم پر کند و این دوا در چند روز زخم را پاک کند * بعده بمرهم به کند *

علاج دیگر * جانور که ورم پای داشته باشد پدواز آن را از چوب بید انجیر سازد؛ و جوف آن را خالی کرده و کیسه از پارچه دوخته پر از اشخار و افیون و رماد گلشن کند، و در جوف آن پدواز بید انجیر بگذارد؛ و هر روز چند مرتبه آنرا از بول صبیان تر میکرده باشد، و جانور را اکثر بر آن پدواز باید نشانید - انشاء الله تعالی در چند روز آماس دور گردد *

علاج دیگر * ورم نو که هنوز تخمه نشده باشد، آمله و زرد چوبه از هریک دو منقال - اشخار و کونج از هریک پنج منقال - و هواسه^۲ و نمک هندی و افیون از هر کدام یک منقال - در شاش کودک سحق کرده بر ورم بگذارد، و همواره با بول تر دارد، و خشک شدن نگذارد - انشاء الله تعالی به شود *

علاج دیگر * ورم پای جانور را چاک کرده و غدد و تخمه از آن برآورده و قنه عرف بهروزه بر آتش گرم کرده بپارچه بر آن پای جانور بگذارد؛ به شود * و اگر ورم خام باشد چاک نباید کرد *

علاج دیگر * سهاگه و برگ حنا و قسط که در هندی کهوت^۳ نامند هر سه را در سفیده تخم مرغ سحق کرده بر ورم بگذارد، دفع گردد؛ و تا دو روز بسته دارد و سیوم روز را کند *

^۱ خربق سفید (*Harbaq-i safid*), P., *Picrorhiza kurroa*.

^۲ هواسه; probably a copyist's error for *جواسا* *jowasa* H., "the camel-thorn."

^۳ قسط (*qast*) A., کت (*kāt*), H., the *Costus*, *Saussurea Lappa*.

علاج دیگر از یار بیگ * اگر پای جانور ورم داشته باشد، بیارد گل بید انجیر و برگ تاتوره برابر و بهم سائیده مقدار یک دانه جواری جانور را در ورق گوشت خوراند - انشاء الله تعالی به شود *

علاج دیگر * سون کهار^۱ و بازوت بندوق و افیون هر سه را بر سنگ سائیده قلی را چاک نموده داروی مذکور را بر آن بتند؛ به شود *

علاج دیگر * عسل بلاد بر آله مالیدن نفع بسیار دهد *

علاج دیگر * نیل و سمه در شیر آک^۲ سائیده بر ورم طلا کند؛ به شود *

علاج دیگر * شوره یکسیر - تخم ریگنی^۳ دو سیر - هر دو را میان کوزه گلی زبر زمینی تا چهل روز دفن کند * بعد از آن بر آورده تخم ریگنی دور کند و نمک را نگهدارد * هرگاه پای جانور ورم کند پارچه از آن تر کرده و بر پدراز پیچیده جانور را بران نشاند - انشاء الله تعالی در چند روز صحت یابد *

علاج دیگر * قلی را چاک نموده و زردچوبه باریک سحق کرده بآب برگ کرباه مزوج نموده بر محل زخم ضماد کند؛ به شود *

علاج دیگر * اگر ورم خام باشد نمک هندی یا روغن گاو باریک آس نموده بر ورم بتند؛ به شود *

علاج دیگر * کلوخ سوخته گلضن و نمک قلیا بهم باریک نموده بر ورم پای جانور بتند؛ به شود؛ و افیون خالص سائیده ضماد کردن ورم را نافع است *

^۱ سون کهار؛ for *khar-non*, H., alkaline salt?

^۲ اک (*āk*), H., *Calotropis gigantea*.

^۳ ریگنی (*reigai*), H., *Solanum xanthocarpum*.

علاج دیگر • زرد تخم مرغ باندکی سیر بهم کرده بر موضع ورم ضماد کند، و اگر بهمین به شود بهتر و الا زردچوبه و انیون سحق نموده بران آماس بندد؛ صحت یابد •

علاج دیگر • چهار توله برگ درخت نیم با یک پاؤ بول انسان سائیده تلی را چاک کند چنانکه رگ بریده نگردد؛ و غدود و چرک از آن بر آورد و زخم را که سفید بود از آن دارو بشوید تا اثر خون در آن باقی نماند؛ و اگر اثر خون باقی ماند علت باز عود کند •

علاج دیگر • اگر در یک پای جانور ورم باشد چهار سرخ سذگ بصری (و برای هر دو پای یک ماشه سذگ بصری) باریک آس نموده در زخم تخمه پر کرده خشک بند کند؛ به شود •

علاج دیگر • توتیای سبز سه ماشه - نمک هندی در درم - حله یک توله - پوست آمله شش سرخ - با چهار توله بول انسان بر سذگ باریک آس کند و ورم را چاک کرده بآب لیمون شسته پاک کند • بعده داروی مذکور را در زخم پر کند و تا یک هفته بسته دارد • بعده وا کرده بیند، اگر به شده باشد بهتر، و الا مرهم بندد؛ به شود •

علاج دیگر • توتیا نیم توله - باروت بندرق یک توله - نمک هندی دو توله - هر سه را بآب لیمون سائیده اول پای جانور را چاک کند چنانکه رگ بریده نشود؛ و چرک بر آورده و از بول صبیان شسته و داروی مذکور را در آن زخم پر کرده با پارچه سه روز بسته دارد؛ بعده از مرهم سفید آب یا مردار سنج به کند •

علاج دیگر • اگر ورم تازه بود، ماکیان کشته و خون آن با حقیقه تخم مرغ یکجا کرده و چند دانه نخود خام بدان آلوده بر ورم بسته دارد تا سه

روز، و گاه گاه اندکی از آب نم می داده باشد؛ انشاء الله تعالى ورم بر طرف گردد و نماند *

علاج دیگر * مغز پنبه دانه یکتوله - سپندان سفید شش ماشه - هر دو را بهم سائیده و بروغن بیدانجیر ممزوج نموده بر ورم پا که نو بهمرسیده بود بزدند؛ انشاء الله تعالى به شود *

علاج دیگر * پوست بلیغ چنجه یک توله - تخم قاتوره سیاه نیم توله - برچ خراسانی یکدرم - بر سنگ با شاش کودک ممزوج کرده و جانور را گرفته پای آن را چاک کند، و چرک بر آورده دواي مذکور را بهارچه بر زخم بزدند و تا سه روز بسته دارد؛ به شود - انشاء الله تعالى * و اگر اثری از آن باقی ماند بمرهم معالجه کند *

علاج دیگر * اکثر شاهین و چرخ را تخمه بسیلر شود؛ ابتدا مرهم داخلین¹ بر پای باید بست و تا سه روز بسته دارد و گاه گاهی تکرار دوا کند تا تخمه را گرد کرده ظاهر گرداند * بعده به نیشتر چاک کرده چرک از آن بر آورد، و احتیاط از بریدن رگ و پی پای جانور کند * همان مرهم داخلین سزوار او است؛ باید بست؛ تا زخم به شود *

علاج دیگر * اگر ورم تازه بود، گل ارمی و جدوار خطائی و صمغ عربی و حوض مکی و صندل سرخ و افیون کازرونی بآب برگ بکهره² سائیده بر پارچه مالیده بر پای جانور بزدند ورم دفع شود و این حیل فقیر است و آزموده عبدالواحد میرشکار * و اگر ورم از سردی بود، البته پای جانور سرد باشد و شبها ورم زیاده گردد؛ پس باید که در همان دوا قدری ریوند چینی و جوز القی که در هندي مین پهل

¹ مرهم داخلین; name of a well-known ointment.

² بکهره (bis-khadr), H., lit. "poison-headed," *Trianthema pentandra*.

گویند اضافه نماید. و آب برگ قاتوره باید سائید - انشاء الله تعالى
نفع کمال دهد *

علاج دیگر * زبان الضبع العجاء که در فارسی آنرا کفتار نامند خشک کرده
نگهدارد. و هر آن جانوری را که تخته بود، پای آن را خون کرده و ورقی از آن
زبان کفتار تراشیده بر زخم مذکور تر کرده بگذرد تا گوشت مرده بریده
بر آرد؛ آنگاه بمرهم به کند؛ و این از حاجی الیاس نوشته *

علاج دیگر * بول ماده گاو نازاد قدر یک آثار، در دیگ گلی بر آتش
نرم آنقدر جوشاند که بقیه^۱ آن در دیگ خشک گردد * بعده تخته را
چاک کرده آن خمیر بول بران بگذرد، تا گوشت مرده را بریده بر آرد؛
آنگاه بمرهم سفید آب به کند و این حیلۀ فقیر است *

علاج دیگر * اگر وزم پا از حرارت بود، گل ارمفی و صندل سفید و کافور
و زعفران با سرکه سائیده بر آن ضماد کند؛ به شود *

علاج دیگر * اگر وزم مزمن بود، مرهم داخلین و دبق یعنی شیر^۲
انگور^۳ و مویزج^۴ با عسل سائیده بر آن طلا نماید *

علاج دیگر * پوست کوفتار کوفته قدری بذر قطونا^۵ کوفته همراه نموده
و با سرکه بر آتش ملأئم پخته اندکی روغن گل ارمفی بران اضافه نماید،
و نیم گرم بر وزم بگذرد؛ نفع بسیار دهد * و اگر منفجر گردد و چوک از آن
برآید پس بمرهم کافور^۶ به کند؛ مجرب است *

^۱ نه دیگ؛ probably a slip for دیگ.

^۲ شیر^۲ انگور؛ dibq Ar., is "Viscum album, or the mistletoe" and hence "bird-lime"; but in medicine it is used for شیر^۲ مغلی.

^۳ مویزج (mawizaj), Ar from P. mawizak, Staphisagria; stavesacre or lousewort.

^۴ بذر قطونا (bazar qatūna), Plantago ovata.

^۵ مرهم کافور is a well-known preparation containing many ingredients.

علاج دیگر • فلفل گرد و نمک هندی بر خوره مالیده و روغن بهلاوه
بر آن نهاده بجوال دوزی داغ کند • بعده آب آنرا بمالد ؛ به شود • این از
میرزا مغل بیگ است •

علاج دیگر • باید که تخمه را بفاخن گیر چاک کند ، و غدد و خلط
از آن برآورده پاک کند و فلفل گرد و نمک هندی باریک آس نموده
در آن زخم پر کند و به بندد ؛ در سه روز به خواهد شد •

باب بیست و سیوم



در معالجه فربه کردن جانوری که بی مرض لاغر گردد



علاج * بیدار امروله^۱، با بیم و برگ، آن را بر سنگ صائیده چند قطره آب آنرا در حلق جانور چکاند * و ظرف گلی که در آن ماهی فروشان همواره ماهی نگهدارند، و آب ماهی بخود جذب کرده باشد، آب تازه در آن ظرف جوشانیده بنهد تا صاف شود؛ و سرد کرده طعمه بدان تر کرده دهد؛ فربه گردد *

علاج دیگر * نبات یکدم - سفید عرف حرمل یک سرخ - سعد کوفی دو سرخ - باریک آس نموده و بگلآب حب ساخته بدستور صافی بکار برد، و آب آنرا همراه طعمه دادن نفع بسیار کند *

علاج دیگر * برنج بآب شسته زمانی تر کرده و آب آنرا صاف نموده همراه گوشت خوراند؛ فربه کند *

علاج دیگر * زرد تخم مرغ با مسامی روغن زیت الانفاق^۲ و یا روغن جوز بهم ممزوج نموده و هر صبح گوشت بدان آلوده سیر نماید؛ انشاء الله تعالی بزود فربه کند - و این حیلۀ فقیر و آزمودۀ میر شکاران است *

^۱ امروله (amrola); in the Panjab, *Fiburnum neriolum*.

^۲ روغن زیت الانفاق, oil made from unripe olives.

باب بیست و چهارم



در معالجه بدفعلي جانوران و از درخت بدرخت جستن و عبث پرواز کردن



علاج آن بود که اگر جانور گریختن و در هوا پرواز کردن عادت و خو
کند، آنرا دم باید بست باین طور که رشته از ابریشم باریک بتابد و از پرغاره
پرمیانه دم که آنرا طوغ^۱ نامند قایم به بندد و هر دو سر بهر دو پرکناره
دم بندد؛ اگر بسیار تنگ بندد جانور پرواز نتواند کرد. و این حیل
ابوالملک سهیل بلخی است.

علاج دیگر از خاص بیگ رومی. اگر در ایام بهار جانور این عادت را
کند آنرا قدریک سرخ کافور به همراه طعمه صبح خوراند؛ نافع است.
علاج دیگر. برهای ریزه که در گرد گوشه‌های باز است بمنقاش
برکند. اگر بگیرد و پرواز کند باد سرد در گوش و دماغ او رسد و از
پرواز باز آید و بر زمین نشیند؛ از تالش ترک است.

علاج دیگر. اگر زحیر باعث مرض است، قدری زرنیج سرخ
در سه پاره گوشت جانور را خوراند و بعد هضم آن سیر نماید - انشاء

^۱ طوغ، *ṭūgh* or *tūgh*, T., "tail," is the name given by Indian falconers to the
"beam-feather of the tail." In the Panjab also طرفی.

الله تعالی زحیر دفع گردد ؛ و این حیلۀ دهقان تاهکین و مردمان سعد^۱ است •

علاج دیگر • گوشت در آب انار قرش و شیرین تر کرده جانور را خوراند ، نیکشو گردد - انشاء الله تعالی •

علاج دیگر • معقود انگبین^۲ که نوشته شده است بهمان وزن مذکور جانور را خوراند ؛ نیک خو گردد •

علاج دیگر • جانور که از درخت بدرخت جهد و حیلۀ میر شکار قبول نکند ، باید که او را میر شکار بردست نگیرد ولی آسایش دهد ، و از گوشت فرود آرد و لاغر کند تا گریختن را فراموش کند • و اگر اجابت باین حیلۀ نکند پس باید دانست که جانور مریض است و در معالجه آن مرض مشغول شود •

علاج دیگر • اگر جانور بد فعل باشد و بگریزد ، باید که پرهلی گرداگرد نکون^۳ جانور بر کنی که بهوا پرواز کردن نتواند ؛ مجرب است •

علاج دیگر • اگر جانور بر دست قرار نگیرد و بطبد ، رگی در میان دو استخوان بازوی جانور است که آن استخوان ها را برادران^۴ خوانند ، بفشتر بزنی که خون ناپاک از آن بر آید و جانور ایمن گردد •

علاج دیگر • اگر جانوری بسیار بطبد ، بیارد پوست بریازه دو سرخ - شنجرف یک سرخ - آب بلبله نیم سرخ - نبات یکسرخ - قنبیل نیم

^۱ سعد the name of a place?

^۲ نکون ; word not traceable.

^۳ معقود انگبین congealed honey.

^۴ استخوان برادران ; not traceable.

سرخ - گهونگچی سفید یک سرخ - همه را یکجا کرده سائیده در ورق
گوشت صبح جانور را خوراند و بعد هضم شدن طعمه دهد *

علاج دیگر * اگر جانور از فوبه^۱ و امته شکار نکند و بگیرد، آنرا هلیله
زنکی کوفته همراه طعمه بخوراند؛ نفع بسیار دهد * و این از دهقان
قاهکین و سر باد هندوست *

علاج دیگر * شش گوسفند بآب سرد شسته جانور را طعمه از آن دهد
و پرو استخوان دادن نیک است که روغن استخوان دمچه^۲ جانور کم شود
و فوبه و غرور بگذارند * و گوشت بآب گرم دهد که حریص صید شود؛
و این حیل^۳ میر شکار هروی است *

علاج دیگر * اصل السوس همین عمل کند؛ مجرب است *

علاج دیگر * قدری بادروج^۱ خشک کف و بساید و برگوشت بهاشد
تا نیک خو گردد * این از عهد الله بن خالد است *

علاج دیگر * سوختن زیر دمچه^۲ چاهک پس سر و آن دانه در قفای سر
جانور بهم رسد * چون باز عادت پرواز کند و بعد دیر فرود آید، آنرا چنان
باید سوخت که جانور را گرفته استوار بر بنده و در پس سر او بدهن
بدمی تا پرها پراگنده شود و آن چاهک پیدا گردد؛ پس فقیله^۳ از سوخته
بازانداری^۴ ساخته بدان بسوز یا بسوزنی داغ کن - انشاء الله تعالی
بار دیگر پرواز نکند *

^۱ بادروج (bādrāj), A., *Ocimum Basilicum*, common sweet basil.

^۲ بازانداری: word not traceable.

باب بیست و پنجم



در معالجه کوف شدن جانوران



علامت آن بود که جانور را هرگاه بشکار برند هرگز بطمع گرفتن
درمید نگاه نکند ولی در خانه بهمه پرندۀ بطپه و بی قرار گردد *

علاج آن بود که باز را در صحرا برده بر چغد بفرانند تا بگیرد و از
هرجا خواهد بخورد ؛ و چند بار چنین کند و در خانه کمتر داند و بچنگل
و بیابانها بگرداند * و این اتفاق همه اوقات است *

باب بیست و ششم



در معالجه هوا زدگی مشتمل بر دو فصل



فصل اول در معالجه باد پشت که در هندی آنرا جهوله^۱ نامند •
سببش از گرم و سرد شدن و از باد سموم زدن است • علامت آن بود
که بازاری جانور پائین نیاید و بسختی فرو آرد و حرکت دادن نتواند
و گاه باشد که بازاری جانور فرو آویزد و بالا نشود، و جانور ضعیف و لاغر
و سست باشد •

علاج آن بود که چند طعمه از گوشت بره برون جزر آلوده دهد؛
انشاء الله تعالی به شود •

علاج دیگر • اگر جانور از هوا زدگی شل شده باشد باید که آنرا در
خانه تاریک بدد و از آتش هم بهر حال گرم باید داشت؛ و قدر یک
نخود ترباق فاروق در ورق گوشت دهد و بعد از هضم کردن بگوشت
ماکیان سیاه بخون آن آلوده سیر نماید و گوشت کبرتر و ناخته نیکو
فقط کفد • و خشت یا کلوخ آتش سوخته بر پارا نهد به بول صبیان تر
کرده بر گستراند و باز را بر آن نشاند تا که سرد شود • و برخشت بسیار
گرم باز را نباید نشانید •

^۱ جهوله H., and باد پشت P., vide note 2, p. 30.

علاج دیگر • جوشنده برگ تفبول و چوب چینی که در فصل تولک نوشته شده برای هوازدگی بهتر ازین علاجی نیست؛ و این حیلۀ فقیر است •
علاج دیگر • خربق سفید عرف کُکُی^۱ کوفته و آب سیر گولی برابر دانه ماش بسته در ورق گوشت جانور را خوراند؛ به شود •

علاج دیگر • هیمۀ کفار جنگلی را در مفاک سوخته چون خاکستر گردد آنرا بدوغ سرد نماید و جانور را بر آن نشاند، و از هوا پرهیز کند؛ به شود •
علاج دیگر • حلبه تر کرده شب نگهدارد و آب آن را از پارچه صاف نموده و صبح طعمه بدان تر کرده جانور را خوراند؛ به شود •

علاج دیگر • بیارد بیخ پدل و پوست بیخ بگاین، از هر کدام یک توله باریک آس نموده در آب جوش کفد تا قوت آن در آب آید؛ چون سرد شود صاف کرده اندکی ازان آب در حلق جانور ریزد و پس از هضم کردن سیر نماید؛ به شود •

علاج دیگر • شونیز نیم توله - شملیت نیم توله - سیر هفت دانه - در چهار توله روغن جوش کرده نگهدارد، و از پارچه صاف نموده چند صبح همراه گوشت جانور را خوراند •

علاج دیگر • اگر از هوازدگی بازوی جانور سست شده باشد، باید که آنرا در خانه تاریک برده از هوا احتیاط کند؛ کودکی را باید بر پشت و بازوی جانور مذکور بول کفاند و بر سنگتاب نشاند؛ به شود •

علاج دیگر • روغن زیت چهار سرخ و روغن جوز دوسرخ در ورق گوشت جانور را خوراند؛ به شود •

^۱ خربق سفید عرف کُکُی (kharbaq, A., kufki, H.), *Pterorhiza kurroa*, vide note 1, p. 328.

علاج دیگر * پوست بیض سبانه^۱ یکپا^۲ - شملیت در توله - تخم کدو یک سیر - همه را یکجا کرده مثل غالیه عرف چوده چکاند و هر صبح قدر سه سرخ همراه طعمه جانور را خوراند - انشاء الله تعالی در چند طعمه صحت یابد •

علاج دیگر * زاغ سیاه را و اگر بدست نیاید ماکیان سیاه را ریزه^۳ باید خوراند و چون ریزه را هضم کرده پینخال کند، جانور را از گوشت او سیر نماید به شود •

علاج دیگر * اگر از هوازدگی دم غازه جانور کج شده باشد آنرا فندق - و تخم حلبه - و مغز جوز - از هر کدام دو سرخ صبح در ورق گوشت جانور را خوراند به شود •

علاج دیگر * فندق یک توله در شیر بز سیاه جوشاند و اگر آن بهم نرسد در روغن گاو جوشاند و از پارچه فشرده و روغن ازان برآورده چند روز همراه طعمه خوراند به شود •

علاج دیگر * حلبه نیم توله باریک کوفته بآب برگ ناتوره سیاه برابر کنار جنگلی گولیا کند، و صبح یک گولی در ورق گوشت جانور را خوراند و چون نیک هضم کند، انگاه طعمه بشیر گوسفند تر کرده دهد سه روز متواتر؛ انشاء الله تعالی صحت یابد •

علاج دیگر * شونیز و شملیت و برنگ کابلی هم وزن باریک آس نموده همراه قند سیاه برابر دانه ماش گولی چند بسازد و صبح یک گولی همراه طعمه دهد به شود •

^۱ سانه (sānjna = sahanjā or sonjhnā), H., the Horse Radish Tree, *Moringa pterygosperma*.

^۲ پاؤ H. = 4 chāfāhā or $\frac{1}{2}$ of a seer.

^۳ ریزه crumbs of bread ?

علاج دیگر از یار پیگ * اگر جانور شل شود آنرا طعمه از کرمه خراطین باید داد که نفع بسیار دارد ؛ و اگر میسر نیاید از روغن خراطین^۱ طعمه آلوده دهد ؛ به شود *

علاج دیگر * بیض سنبهالو^۲ یکپاو - جوائن نیم پاو - حلبه نیم پاو - شونیز نیم پاو همه را یکجا کرده غالیه ازان چکاند ؛ و چهار سرخ ازان در یک ورق گوشت صبح جانور را تا هفت روز متواتر خوراند ؛ به شود *

علاج دیگر * موشی بهندوستان بهمرسد که آنرا دران زبان گهوس^۳ نامند ؛ گوشت آن تنها دواى مجرب است *

علاج دیگر * مومیائی و مشک و زنجبیل و شونیز و شملیت و آسکنده^۴ همه را باریک آس نموده دو سرخ همراه طعمه میداده باشد ؛ در چند طعمه به شود *

علاج دیگر * اندکی شیر گوسفند با قدری شهد یار کن ، و گوشت گوسفند بدان آلوده بده ؛ در چند بار دادن صحت یابد *

علاج دیگر * اگر علت صعب بود ، تفوری یا مغایى باآتش گوم کن ، و هر دو سوراخ بینی جانور را بغالیه مشکین چرب کن ، و خاکستر از تفور برآورده خشت خام درمیان تفور بنه ، و پارچه شراب بران ریز ، و باز را بران خشت نشان ، تا بخار بدو رسد و عرق کفد ؛ بهتر آنست که جانور را در قباچه بسته بران خشت در تفور نهی ؛ و بعد سرد شدن تفور ، باز را در

^۱ روغن خراطین is olive oil in which earthworms have been cooked.

^۲ سنبهالو (sambhalā), H., Vitis Negundo.

^۳ گهوس ghās or ghāns, H., the Bandicoot (Mus giganteus).

^۴ آسکنده (aspandh), H., Withania somnifera.

حمام یا در خانه گرم بپزدی و همانجا بگوشت سگ بچه که چشم را نکوده باشد و یا شیر خواره باشد سیر نمایی - انشاء الله تعالی صحت یابد *

فصل دوم در معالجه بولده * علامت آن بود که جانور نقره‌ست

بر پدواز یا بر دست نشسته باشد و بادی از قسم موم رسد و چند قطره خون از سوراخ بینی او چکد و ارفی الفوز و بی فرصت بمیرد؛ اگر دواها ساخته و طیار بود بکار می‌آید *

علاج آنکه پوست بریازه^۱ و دندان سگ از هر کدام دو سرخ در شاش

کودک بسایند و هرگاه مرض مذکور رخفا شود در بینی جانور چکانند - انشاء الله تعالی اگر حیات باقی است صحت یابد *

علاج دیگر * بیارد تخم گل مهناب که در هفدی گل چاندنی^۲ نامند

یک توله و کانور در سرخ و مومیایی دو سرخ - با بول کودک سائیده گولی بسته فکهدارد؛ هرگاه مرض روی دهد جانور گلان را چهار سرخ و ریزه را یک سرخ بآب سائیده در دهان چکانند؛ به شود *

علاج دیگر * بیارد تخم هلهل^۳ یک توله - گهنکچی سفید چهار دانه -

مومیایی چهار سرخ - به بول صبیان گولی ساخته فکهدارد * هرگاه بجانور مرض عارض شود، حسب مذکور را بآب سوده در گلولی جانور چکانند؛ به شود *

علاج دیگر * آب برگ تنبول و آب سرگین خر سیاه هر دو بهم برابر

یکجا کرده و یکدانه فلفل گرد در آن سائیده وقت احتیاج چند قطره در حلق جانور چکانند و بعد هضم آن سیر نماید؛ به شود *

^۱ بریازه (baryāra), H., the Hornbeam-leaved Sida, *Sida carpinifolia*.

^۲ گل چاندنی H., or گل مهناب P., *Tabernaemontana coronaria*.

^۳ هلهل (hulhul), H., *Cleome viscosa*, sometimes called Wild Mustard.

علاج دیگر * حیلۀ فقیر آنست که اگر زهرمه را حاضر باشد قدر یک
 سرخ فی الفور بگلاب و یا آب حل کرده در حلق جانور چکاند ؛
 به شود - انشاء الله تعالی * اما باید که زهرمه را بگلاب سائیده و
 خشک نموده همراه دارد و اکثر اوقات بکار انسان نیز آید ؛ و بناچار چون
 هیچ دوائی دیگر میسر نباشد چند قطره بول آدمی در هر دو سوراخ
 بینی جانور چکاند ؛ به شود *

باب بیست و هفتم

در معالجه مضرت گرمزدگی

علامت آن بود که جانور سست و ترش روی بود و پیتخال لعل

نام کند *

علاج آن بود که هر روز قدر یک عذاب شیر خشت گرد مثل حب تراشیده سازد و از گلوی باز فرو گذراند و قدر یک عذاب در ورق گوشت سفوف کرده جانور را خوراند و بعد چند پیتخال بگوشت ماکیان سیاه بربوند چینی در آب خیارین سائیده تر کرده بدان سیر نماید و در یک هفته سه روز دوا دهد و روزیکه از دوا ناغه باشد طعمه برون پیه ماکیان آلوده سیر نماید *

علاج دیگر * نبات نیم توله در آب برگ حفا شب تر کرده نگهدارد و صبح از پارچه صاف نموده قدر یک کنجشک گوشت بز در آن تر کرده جانور را خوراند و بعد هضم آن از گوشت بز سیر کند و به شود *

علاج دیگر * بیارد گشنیز نیم توله و شب در آب تر کرده بسردی نهد^۱ و صبح یک کنجشک در آن تر کرده جانور را خوراند و بعد هضم آن سیر کند و سوختگی دفع شود *

^۱ بسردی ; probably means in the open air.

علاج دیگر * بیارد سمندر پهل^۱ نیم توله - نبات مساری - هر دو را شب در آب تر کرده صبح طعمه بدان دهد؛ حرارت مزاج جانور کم گردد *
 علاج دیگر * مشک یک سرخ - کافور دو سرخ - طباشیر دو سرخ - بآب خیارین سائیده در یک ورق گوشت جانور را خوراند؛ و طعمه بآب خیارین و آب گل خیار دادن بهتر است *

علاج دیگر * جانور حرارت رسیده را چند طعمه بعرق بید مشک ولایتی تر کرده دهد؛ و یا عوض آن عرق برگ بید لوزان^۲ و عرق برگ و گل کچنار^۳ معجرب است؛ حیلۀ این فقیر است *

علاج دیگر * شکر طبرزد - روغن - زعفران شاخ - نرم بسای و در یک لقمۀ گوشت بده * بعده گوشت دوزو یا تیهو در آب خیار تر کرده خوراند، و گوشت ماکیان نیز دهد *

علاج دیگر * کافور و ریوند چینی و شکر طبرزد و کف دریا از هر کدام مقدار یک نخود، با شیر زنان تر کرده و در گلولی جانور ریزد؛ و چند روز گوشت ماکیان سیاه بروغن و یا مسکه گاو و شکر طبرزد آلوده دهد؛ به شود * و گلمهره^۴ بآب بادروج نیز بدهد؛ به شود *

^۱ سمندر پهل (samundar-phal), H., *Barringtonia acutangula*, sometimes called Indian Oak.

^۲ بید لوزان, is this the aspen?

^۳ کچنار (Kachnar), H., *Bauhinia variegata*, the mountain ebony.

^۴ گل مهره (gul-muhra), P., a ball of clay; گلمهر (gul-muhr), H., *Peinciera regia*, P., *pulcherrima*.

باب بیست و هشتم



در معالجه گرم کردن جانور که از هوای سرد و
دوای سرد دادن مزاج آن خنک شده باشد



سبب آن بود که از گوشت گاو سرد دادن بلغم زیاده شود و این مرض
بهمرسد * علامت آن بود که جانور بشکار رغبت نکند و هر دوا که او را
دهند اجابت آن نکند و گوشت دیر بکاربرد و گوشت باشتها نخورد
و حیران و غمگین بود *

علاج آن بود که شیر تخم رنگنی یعنی کنای^۱ سه توله * آب برگ
سنبلالو چهار توله - هر دو را یکجا کرده و قدری پنبه در آن تر کرده در سایه
خشک کند * هرگاه جانوری خنک شده بوه فقیله از آن پنبه درست کرده
و قرنفل در آن پیچیده دهد؛ به شود *

علاج دیگر * پنبه نیم کهنه در بول صبیان تر کرده و در سایه خشک کرده
نگهدارد و یکی از اجزاء مذکوره ذیل: —

شونیز - مالکنگنی - زنجبیل - قرنفل - حب المهل - هر کدام را
که خواهد با نبات در آن پنبه پیچیده دهد؛ نافع است *

^۱ رنگنی یعنی کنای (rengni or katali), *Solanum xanthocarpum*; vide note 3, p. 339.

باب بیست و نهم

در معالجه لوط و آن دنبلی است که سروا نه کند

علاج آن بود که جوزها یک توله - زنجبیل یک توله - هر دو را سائیده و لوط هر جا که باشد آن را خاریده دوا را بدان موضع بگذرد به شود *

علاج دیگر * خاکستر چوب انجیر و فلفل گرد و آهک و میدد چوب همه را با بول صبیان سائیده بر زخم لوط بگذرد و تا سه روز بسته دارد به شود *

علاج دیگر * اولاً جائیکه لوط بود آنجا را آهک و زرنیخ با آب سائیده بگذرد تا گوشت مرده را بریده دور کند * آنگاه قوتیای سبز در ظرف روئین سائیده و باریک نموده بر آن موضع سه روز بسته دارد به شود *

علاج دیگر * موضع لوط را زخم کرده و آهک و نمک ببول آدمی سرشته بر آن بگذرد و بعد سه روز وا کند به شود *

باب سی ام



در معالجه بانگ جانوران که گاه گاه بطور خنده آواز کنند

همچنین آواز را مردم بدین و نحس و شوم دانند و فی الواقع
همچنین است *

علاج آن بود که روغن گاو کهنه که تیز و تلخ شده باشد در گلوئی جانور
فرو برد ؛ دیگر بانگ نکند *

علاج دیگر * در باز نامه کسری نوشیروان آمده که چون جانور بسیار
بانگ کند، او را، چون از غره ماه پانزده روز اولی بگذرد، در پانزده آخر
سبزه ها که در بستانها و قره زارها روید از هر قسم آنها را گرفته خوراند و تا نیم
روز گرسنه دارد و بعده سیر نمایند ؛ بانگ کم کند *

علاج دیگر * جانور اگر بانگ بسیار کند و بهیچ دوا نرهد انرا ضرور
گنگ زبان باید کرد، و آن این طور است : که سندور در شراب حل کرده
و یا در شیر جوش داده بجانور خوراند، گنگ گردد، و دیگر بانگ نحس
نکند ؛ مجرب است *

باب سی و یکم



در معالجهٔ باسور و بن برآمدن جانوران



آن مرض از سردی و گوشت ناپاک دادن و بیوقت سیر کردن خیزد •
علامت آن بود که چون جانور پیتخال کفد دم بالا بردارد و دمچه
بجفتباند و نیقه بمقتار بکارد و خارده خون در پیتخال آرد •

علاج آن بود که گوشت کبوتر یا گوسفند با گل ارمی الوده بدهی •
به شود •

علاج دیگر • اگر علت صعب بود که بدوی دیگر به نشود، بهدانه
قدر یک توله با شکر فانیذ بهم جوشان و از پارچه صاف نموده و گوشت
گوسفند چند روز بهمان لعاب تر کرده بدهی • به شود •

علاج دیگر • ترنفل نیمدرم زنجبیل و عود خام و زعفران از هر یک
نیمدانگ - همه را اجزاء کوفته و از پارچه صاف نموده صمغ قدر یک نیم
دانگ در یک ورق باز را خوراند و بعد از هضم کردن آن بگوشت کبوتر
سیر نماید • صحت یابد •

علاج دیگر • اگر بن جانور یعنی سفره از تهیگاه بیرون برآمده باشد
سفره را برفن یاسمین چرب کن و استخوان سگ و استخوان ماهی ثور^۱

^۱ سفره is said to be the porpoise.

و تخم دیوچه^۱ که زلو ازان بجها بر آرند و قصب الشیطان^۲ - این همه را بر آتش نهاده دود آنرا به بن جانور دهد تا دود بدان رسد؛ به شود *

علاج دیگر * سفره جانور را بگلاب بشو و گل سرخ و گلزار و مازو بهم سائیده دوسه نوبت بر سفره جانور بپاش - انشاء الله تعالی بیشک به شود *

علاج دیگر * توتیای سبز بو داده بوزن نیم دانگ باریک نموده بر سفره جانور بپاشد؛ به شود *

علاج دیگر * جوشنده تخم کتان و روغن نارجیل گرفته و از جوز گردگان سوخته قدری در آن حل کرده حقه کند * و یا حقه بروغن رسته و کوهان شتر و روغن حب البطم^۳ کند؛ به شود *

فائده * اگر جانور شب از پدواز بزیر آویخته بود و ازان بیهوش شده باشد و ماده بلغم از دماغ و عروق در سر و سینۀ او جمع شود آنرا —

علاج آن بود که نوشادر و اندکی آب در روغن شیر پخت اندازد و بهم ممزوج کرده بجوبی حرکت دهد تا کف ازان بر آید، و چند قطره ازان کف در هر دو سوراخ بینی جانور چکاند و رو بروی آفتاب دارد تا خلط از بینی جانور بر آید و بیهوش آید *

علاج دیگر * کفش در آب باریک سائیده و از پارچه صاف نموده چند قطره در بینی جانور چکاند *

^۱ تخم دیوچه: apparently the egg-cocoon of the leech: said to be used in medicine by the Malays.

^۲ قصب الشیطان: not traceable.

^۳ حب البطم, the fruit of the *Pistacia Terebinthus*.

علاج دیگر * اگر ماده در سینه جانور جمع شده باشد باید که چند
دانه مویز و دوسرخ عاقرقوها و چند دانه حب الرشاد در آب حل کرده
در دهان جانور ریزد تا قی کرده فارغ شود *

[باز نامه ختم شد]

APPENDIX.

خاتمه¹ بر دو مقدمه



مقدمه اول در معالجه بلبل و طوطی و کبوتر
وسائر جانوران بانی طرب * مقدمه دویم در
معالجه اسبان و آنرا بیطره نامند



مقدمه اول در معالجه جانوران بانی طرب * صافی بابت
لعل خان: حیلۀ بلبل گریخته * روز چهار شنبه صاف کف: بیارد
نکچکنی - نمک سیاه - و قند سیاه - و برابر نخود گولی بندد * اول دوسه
گهری شیرۀ برگ ترب دهد: بعده کونده² سیر دهد - در وقت نماز پیشین
نیم سیر دهد. و گولی کیف دهد: و مصری و آب نیشکر دهد - بامداد نیز
دهد - بچنگ اندازد * کیف اینست - مومیائی حبه - بیربهرئی یکعدد -
پوست کنیر حبه - منبه³ حبه - ببنج مرنه جنگلی⁴ و گل دهاتوره
دو حبه - مصبر حبه مغز مورد سه حبه - باب هلهل گولی بندد *

¹ خاتمه, an error of the author for مقاله.

² کونده, also گوند, *günd*, is flour of parched gram.

³ منبه, vide note 18, page 365.

⁴ مرنه جنگلی is used in medicine; vide note 6, page 365.

دیگر صافی و کیف از میان نهال^۱ شیراک^۲ را در پاچک صحرایی
 بهز چنانچه کبود شود و فرو آورده نگهدار؛ ازین شیراک ماشه^۳ - مصر
 ماشه^۴ - نوشادر چهار رتی - توتیای سبز دو رتی؛ اگر تلخ ماهی تر باشد،
 بآب تلخه حل کند؛ و اگر خشک باشد بگیرد چهار رتی برگ تفبول و بمع
 مصالح جاریده از لعاب گولی بقدن برابر جو^۵ روز چهار شنبه صاف کند - اول
 مصري صبح دهد - بعده گولی دهد و در آفتاب بدارد^۶ دو بهر، برابر چهار
 نخود گونده دهد^۷ وقت شام، نیز سیر دهد، برابر کفجد کیف دهد^۸ کیف
 ایست^۹ - سحی هه رتی - کافور بهیم سینی دو رتی - حبه^{۱۰} سفید^{۱۱} دو عدد -
 لونگ جنگلی چهار عدد - مصطکی رومی شش رتی - روغن بهلاوه پنج
 رتی - الاجی کلان ماشه^{۱۲} - کرم بیول^{۱۳} عدد - بهور سیاه^{۱۴} عدد - کرم آرد میدة
 دو عدد - کرم شاخ کاو میش شش عدد - کره^{۱۵} شش عدد - سم القار رتی
 هیربی^{۱۶} و نوبسی^{۱۷} شش رتی - گاسرخ ماشه^{۱۸} - کنبیله ماشه^{۱۹} - توتیای
 سبز رتی - سوهانگ^{۲۰} دو رتی - نوشادر دو رتی - کافور چینة^{۲۱} دو رتی -
 مالکنگلی چهار رتی - قند سیاه - شراب - تلخه ماهی - همه ادویه را
 جمع نموده و معجون ساخته برابر مٹر^{۲۲} عدس گولی بقدن؛ و اگر زرد چوبه
 در تلخه ماهی اندازد، در سه لونگ نیز اندازد، و خشک نموده هر دو را
 بساید و برابر کفجد میداده باشد؛ خوش فعلیها کند^{۲۳}

^۱ شیراک (shir-i ak), H., the milky sap of *Calotropis gigantea*?

^۲ گهونگی سفید = حبه سفید.

^۳ کرم بیول (babul), H., *Acacia arabica*, Indian Gum Arabic Tree.

^۴ بهور سیاه: the black bhanurā, H.; a black honey-bee, wild.

^۵ کره (karpa), H., the Iron Wood Tree, *Mimosa edulis*.

^۶ هیربی, not traceable.

^۷ نوبسی (nirbisi), H., *Delphinium denudatum*.

^۸ کافور چینة, Chinese camphor.

^۹ مٹر عدس, mātār-i'adas, i.e., one pea-grain.

صافی و کیف دیگر بابت رام اسم * مرچ یک - نمک و مصری یک -
 لونگ یک - باریک آس نموده در گونده بدهد. و در خانه نگهدارد * کیف :
 بول گجراتی¹ - مومیائی - کافور چیغه - مشک - تخم دهنوره - زعفران *
 دیگر بابت رام اسم * کافور بهیم سینی - مومیائی ، از هر کدام دو -
 مشک دو - گوشت شیر - بیدر بهوتی چهار عدد - لونگ دو عدد - سهبر
 بجهوری سیاه² دو - مصطکی رومی دو - افیون دو - مصری دو - برباز³
 دو - جهنگر⁴ سیاه عدد - جوز بویه دو - مسنی آهو⁵ دو - بیخ مونه⁶ یک -
 جنبلی⁷ یک - ریش سیر و ریش⁸ کیورا⁹ - کچله¹⁰ - نرسی از هر کدام یک -
 هرنی یک - اسپند و ایلوا¹¹ دو - غنبر اشهب یک - لیان دو - چوب کلان
 یک - لونگ یک - مونه جنگلی - تند کهنه - این همه را باریک نموده غلوه بندن
 مقدار خشخاش ؛ و با مقدار مونه¹² در گونده گرفته غلوه پیچیده بدهد *
 دیگر کیف بابت حاجی کریم داد * مته¹³ - مومیائی - افیون -
 چرک گوش - کافور ؛ گولی برابر کنجد دهد ؛ چکنی نبات چهار حصه -
 دارچینی حصه - سائیده نگهدارد ، اندک دهد ، گرسنه شود *

¹ بول گجراتی , not traceable; but bol in Persian means "myrrh," as well as "aloes."

² سهبر بجهوری سیاه , the sting of a black scorpion ?

³ برباز (barbās), P., the aril of *Myristica fragrans* or the Nutmeg.

⁴ جهنگر , for *jhāngur*, a cricket ?

[musk.

⁵ مسنی آهو is the blood in the pod of the muskdeer before it has formed into

⁶ بیخ مونه (moth), H., the root of *Phaseolus aconitifolius*, the Aconite-leaved Kidney Bean.

⁷ جنبلی (Jambula), Sans., *Eugenia Jambolana*, Black Plum. *Chambeli*, *Jasminum grandiflorum*, the Spanish jasmine.

⁸ ریش سیر , the small roots at the bottom of an onion.

⁹ کیورا (keowra), H., *Sonneratia apetata*; the flower has fibres or risk.

¹⁰ کچله (kuchla), H., the *Nux-vomica*, *Strychnos nux-vomica*.

¹¹ ایلوا (elawā), H., *Aloe succotrina*, the Socotrine aloes of commerce.

¹² مونه (moth), vide note 6, above.

¹³ مته (muthā ?), H., *Cyperus rotundas*.

دیگر بابت سید علی * لونگ - کپور - مومیائی - مضبر - لحي^۱
ایکھی تول : سانجی^۲ آل رسول کی سید علی کریول *

دیگر صاف و کیف * یکی اینست بابت شاه عنایت الله * کوریج^۳ -
سونته یک - کانور یک - دانہ پلپل یک - لونگ - منہ چہار ماشہ -
نمک یکفیم - مشک نیم - مومیائی و قند سیاه برابر - برابر خستہ^۴ نیم
گولی بندد - و شب گولی دھد * فردا بجنگ اندازد : و برای باشہ
و لکر نیز بکار آید *

دیگر صاف و کیف و روشو^۵ بابت سیادت مآب شاه حبو * ایلرا یک -
سوهاگہ بریان یک - نوشادر بریان یک - بانس لوچن^۶ یک - جواکھار^۷ -
بول سرخ^۸ یک - کنبیلہ و لونگ یک - فلفل دراز و نیلا تھوتھا و نمک
لاہوری یک - بچ و زعفران و قند سیاه دو چندان : برابر موتھہ گولی دھد
روز سہ شنبہ *

دیگر روشو^۵ * گوشت مار دھامن و بچ خراسانی یک - سونته
هنوا^۹ یک - مومیائی و لونگ یک - مشک یک - نمک سہ - بول سہ -
آمیختہ بدارد * شب جمعہ برابر موتھہ دھد *

^۱ لحي ; not traceable.

^۲ سانجی ; not known.

^۳ کوریج ; *kurangī* is the small cardamom; *kurang*, in the Panjāb, is the name of *Marsdenia Roylei*.

^۴ خستہ = *hieta*, "the stone of fruit."

^۵ روشو ; not traceable.

^۶ بانس لوچن (*bāns-lochan*), H., Bamboo Manna.

^۷ جواکھار *jauākhar*.

^۸ بول سرخ ; *bol-i siyāh* is the Persian name of *Aloe succotrina*; *bol-i surāh* is another name for *sīr-i surāh*, *Aloe rubescens*.

^۹ سوختہ سترا , *sotā* is a kind of ginger; also flour of parched grain.

دیگر صاف و کیف بابت محمد یوسف * بیارد مصبر ماشه *
عقرو قرحا ماشه - پلپل دراز ماشه - نمک شش رتی - بول گجراتی ماشه -
کنبیلہ ماشه - قند سیاه بوزن همه دارو: گولی برابر نخود بندوق و کنبیلہ
بالا بمالد * کیف ایفست: کافور، مصبر، سوهاگہ، ہر سہ برابر: قند سیاه
وزن ہر سہ: گولی برابر نخود بندوق * بعد از ساعت آب آملہ دہد و اندک
شیرہ ترب دہد * فردا جنگ اندازد *

دیگر صاف و کیف بابت شاہ حبو * سوهاگہ یک - مصبر یک -
پہنکری یک - توتیای سبز یک - پلپل دراز یک - بفس لوچن یک - نوشادر
یک - لونگ یک - جوکار یک - نمک لاہوری و زعفران و بیخ کنبیلہ
یک - کتکی¹ یک - سونٹھ و نمک سونچر یک - مومیائی یک - بول
سرخ یک - کھرنج² یک - بیربھوٹی یک - تروی³ یک - مورچ⁴ یک -
کافور یک - افیون نیم - مصری و سیماہ نیم - گولی برابر موتہ دہد *

دیگر کیف بابت مجتہ فقیر * بیربھوٹی یک - مومیائی یک - مدن
مست⁵ یک - نمکسنگ دو - سونچر و مصطکی یک - مشک یک -
کافور یک نیم - قند سیاه و متہ از ہر کدام یک - گولی برابر مرچ⁶ ساختہ
دہد، در مشمت نگہدارد، و قف آتش دہد، و قت بامداد نیز دہد *

دیگر کیف * روز سہ شنبہ گولی دہد، ہر گاہ فریاد کند دہد - روز
دیگر گوندہ دہد - وقت شام نیز دہد * روز پنجشنبہ بامداد گوندہ دہد -

¹ کتکی (kutchi), H., Black Hellebore, *Helleborus niger*.

² کھرنج: *khuranja* is the name of the Holm Oak, *Quercus Ilex*.

³ تروی, *tárov*, is the Sea Buckthorn, *Hippophae rhamnoides*.

⁴ مورچ: can this be مرچ?

⁵ مدن مست (*madan-mast*), H., *Amorphophallus sylvaticus*.

⁶ مرچ (*merch*) H., *Piper nigrum*; the berries are here meant.

شام، مومیائی برابر خشخاش و مشک برابر کنجد در کونده دهد و چیزی دیگر ندهد - فردا جنگ اندازد * کافور - برنج - مصر - مونه - سوهاگه - بچ - نمک - مونگ¹ - لونگ مصري - گولي بسته دهد *

دیگر نواسه میر ابوطالب * مشک یک - مومیائی یک - بینه کنیر سفید یک - مته یک - کافور یک - حبه سفید یک - بول یک - مصطکی یک - مصر یک - دو چندان قند سیاه - برابر ارزن گولي دهد : آب نیشکر دهد *

دیگر عمل شادی بیگ : جوش بلبل * مصطکی یک - بوبرهوتی یک - بهر سیاه یک - مته یک - مشک یک - عنبر یک - افیون یک - مومیائی یک - کنبدله یک - سوهاگه یک - کلونجی یک - کافور یک - حبه سفید یک - چرک گوش یک - بهت انکس² یک - سینده³ یک - سانپهر⁴ یک - سونچر یک - مورچ یک - نکچکنی یک - شیر⁵ برگ ترب - شیر⁶ هلهل - با شراب بهتی آمیزد : برابر ماه⁷ گولي بندد *

دیگر صافی بابت نعمت خان * شیراک نه دام - نمک سونچر دام - اگر بوزن⁸ باشد نیم مونه - فربه را دو مونه *

دیگر * در تلخه⁹ رهو¹⁰ مرچ پر کند و خشک کرده نگهدارد - بلبل را برابر گندم و شاهین را برابر نخود بدهد *

¹ مونگ (mūng), H., Green Gram, *Rhacolus mungo*.

² بهت انکس (bhutankas), Sind, *Flacourtia Ramontchi*.

³ سینده (sindh), H., white rock-salt.

⁴ Salt from the Sambhar Lake in Rajputana.

⁵ ماه; the Panjabi for mūng; 'vide' note 1, above.

⁶ بوزن for bosam, which is a falconer's word for a bird of one moult?

⁷ رهو (rehū), H., a kind of fish, *Cyprinus rehita*.

دیگر کیف اینست • بیارد منته - بجنگ دو - مومیائی چهار -
 کافور دو - مشک دو - افیون دو - چته ^۱ یک - ابهت انکس ^۲ پنج - مونه
 یک - اجوائین خراسانی - کرم شاخ گاومیش - بهر سیاه - کرم مسمی ^۳ -
 بیربهرتی - مصبریک - دارچینی - عرقرحا یک - شکر ف دو - الاجی کلان
 و خورد دو - موملی ^۴ سفید - موسلی سیاه ^۵ - دهارة ^۶ یک - مرچ یک -
 بلبل دراز خوشبوی - علحدہ بساید و نگاہ دارد - در شهد گولی بغداد
 اول برابر کنجد بعدہ برابر یکنیم کنجد و بعد از چند گاہ برابر مونه زیادہ
 کند • اگر بسیار جنگ کند و زخمی شود یا گریخته شود بیارد خشت
 پخته و گرم کند - یک پهنکی آرد گرد آن پارچه بگیرد و بالایش سوراخ
 بگذارد - پائین چوب ^۷ بغداد - اگر بسیار گرم باشد اندک آب باشد پهنکی
 بر خشت نهد - بلبل بفشاند - هرگاه سرد شود بیرون کشد •

دیگر بابت گوزی پاندی - باز - باشد - جرہ - شکرة را دهد • جبہ
 سفید - بیربهرتی نہ عدد - کوکفار دو - لونگ سه نیم عدد - نمک ۷ -
 زنبور سیاه عدد - مہاب - مومیائی یک - مشک یک - کافور بہیم
 سینتی - مصطکی یک - منته یک - عرقرحا - انکوزہ - ہنہ را باریک
 نمودہ با شیرہ قرب گولی بغداد برابر مرچ - چهار گہوی شب ماندہ
 بدہد - روزانہ بجنگ اندازد •

^۱ چته (chatta), Panjab, Panicum colonum.

^۲ for ابهت انکس, vide note 2, p. 368.

^۳ کرم مسمی; meaning uncertain.

^۴ سفید (masli safed), H., Asparagus adscendens.

^۵ موسلی سیاه (masli siyah), H., Oureuligo orchidoides.

^۶ دہارہ (dhanā), H., Artocarpus Lakoocha.

^۷ chub "perch."

دیگر بابت شاه پھوری • زهره تیلیہ^۱ نیمدرم - کوکل یکدام - گوشت
 تیتھر نیمدام - مومیائی چہار سرخ - کانور یکدام - حبہ پنچ عدد - قند سیاہ
 نیمدام - باید کہ اول ہمہ را در شیر انداختہ بساید • باز این را گولی
 بگردد و در بار درخت دھتورہ نهد و دھن محکم بگردد تا یک ہفتہ ؛ بعدہ بار
 مذکور را نگاہ بدارد - ہر وقت کہ خواہد مقدار موثرہ بدهد ؛ تماشا بیند •
 دیگر بابت فقیر صافی • بیارد یک پیالہ آب برگ قرب ؛ درو دمری^۲
 وزن ایلوا و تفکار دمری در ظرف آہنی انداختہ بہ پزد - ہر گاہ سوختہ
 شود برابر دمری نمک سونچر علیحدہ سایدہ اندازد پذیر کند^۳ - برابر
 دو نخود دھد ؛ آب نیشکر دھد •

دیگر بابت نصرہ • مصطکی یک - کالا بچھرا^۴ یک - سواگہ یک -
 مصبر یک - بیرہوئی یک - مشک یک - مومیائی و کانور و لونگ و بول
 سرخ از ہر کدام یکذیم - برابر یک یا دو نخود دھد ؛ یک روز در میان کردہ
 روز دوم بچنگ اندازد •

دیگر صافی • سواگہ یک - مصبر و بول و پلہل دراز و نسوت^۵ یک -
 لونگ یک - بچ خراسانی و زعفران دو چند - قند سیاہ ؛ برابر نخود بدهد •
 دیگر صافی و کیف بابت محمد یوسف • مرچ یک - کانور یک -
 لونگ یک - نمک سونچر و قند سیاہ برابر ؛ نیم نخود بدهد - پست^۶ را دھد

^۱ *Teliya* H., an eel-like fish.

^۲ *damri* (damri), H., one-fourth or one-eighth of a *paiss* (about three *dams*).

^۳ خمیر کرنا Panjabi for کرنا پذیر کرنا.

^۴ کالا بچھرا (*kālā bachhura*), H., a species of *Polypodium*. See Khory's *Bombay Mat. Med.*, p. 561.

^۵ نسوت (*nasūt*), H., *Erythrina suberosa*.

^۶ پست (*phut*), H., *Cucumis momordica*?

خوب جنگ کند • دیگر بلبل که خوب جنگ کرده گریخته باشد، سه روز مدام گولي دهد، وقت شام اندک آب فیشکر و نبات دهد؛ بامداد بجنگ اندازد؛ گونده آرد شکم سیر دهد تا سه روز • نسخه اینست مدن مست یک - عقترحا یک - کافور یک - مصطلي رومي یک - نمک سیفده یک - نمک سانبهر یک - بیربهوتي و قند سیاه سه - روز برابر ماه گولي بقد و با مومیائي دهد •

دیگر صافي و کیف بابت پهکھاري • بیارد کنبيله - مصبر - نمک سونچر - زعفران - پیل دراز - لونگ - دو گولي برابر نخود بقد با آب ادرك •

دیگر کیف اینست • مشک دو برنج - زعفران دو برنج - افیون دو برنج - عقترحا دو برنج - منبه دو برنج - بیربهوتي دو برنج - مومیائي دو برنج - کافور دو برنج - همه را باریک نموده برابر مونگ گولي بقد با شراب •

دیگر • بلبل گریخته را فربه کند؛ و گولي وقت بامداد بخوراند، اما خیردار باشد که گولي نه اندازد، از آب تر کند؛ حیات او از آب تر کردن است • سه روز گولي دهد - بعده به جنگ اندازد • اگر اندک جوش کم شود باز دهد چنانچه بالا مسطور است • چنان سن شود که اگر سوزن زنند خبر نشود • گولي از زیره کلان تر بقد، و آن اینست - افیون یکماشه - هرتال¹ ماشه - جوز نیم ماشه - مشک نیم ماشه - زعفران نیم ماشه -

¹ هرتال for yellow arsenic ?

لونگ نیم ماشه - همه را باریک بسایند و موافق دانه شیر اندازند تا غلیظ شود - پس گولی بندد •

دیگر • مصبر - سیاه دانه - سیر - مرچ - قند سیاه - گولی ساخته برابر باجره دهد، وقت بر آمدن آفتاب - بعد از ساعتی به جنگ اندازد •
دیگر • بجهنناک و کانور و مصطکی و چودانه¹ برابر رائی گولی بندد و صباح آن گولی را دهد؛ بسیار جنگ کند •

دیگر • پست² و غیره در لته بسته تر کرده بدارد؛ - مصطکی - کانور - کذبیله - مومیائی - ایلوا - پلپل دراز - نمک سونچر - مته - گولی برابر جوار دهد •

دیگر صافی شکر و غیره، بابت جمال خان • بیارد کذبیله شسته - لونگ - مصطکی رومی - تخم چرجره - مصری - از هر کدام یکدام و گولی بقدر کنار جنگلی سازد و بدهد - بعد از گهزی آب گرم بخوراند؛ جانور را گرفته در مصرائی رود - آنوقت حقیقت گولی معلوم شود •

دیگر صافی • نه لونگ - سوهاگه - نمک سینده - قند سیاه - همه برابر وزن نه لونگ - سوهاگه نصف بریان و نصف خام - گولی بندد •

دیگر اگر خواهد بلبل نورام شود اول کونده دهد • بعده سپاری کوهی چاییده اندک لب دهد آب بخوراند؛ گرسنه شود و رام گردد؛ سه مرتبه دهد • نماز شام گونده شکم پر دهد • بامداد کچله برابر مرتبه دهد • آب نیشکر دهد؛ گونده ندهد؛ بامداد به جنگ اندازد •

¹ grain of barley چودانه

² پست (phut), vide p. 370] note 6.

دیگر بابت شهر خان • بیارد دارچینی - کباب چینی - لونگ - مشک -
 منبه - افیون - مومیائی - گرم خاکی - زعفران • سم الغار • با شراب گولی
 بنزد برابر ازان • اول صاف کند • بعده گولی دهد • شکر تری^۱ و آب نیشکر
 دهد - هر روز به جفک اندازد - روز چهارم اندک مومیائی دهد و گونده دهد •
 دیگر صافی بابت زرگر • بیارد ادویه ذیل را و با شیر و ترب گولی
 بنزد مقدار نخود • اول گولی دهد - بعد ازان آب گرم بدهد - آب اگر نکیرد
 شیر نیشکر دهد - بعد اندک وقت گونده نیم سیر دهد - اگر آب داده
 نکیرد بامداد شکر تری^۱ داده آب دهد • بعد از ساعت به جفک
 اندازد : بیارد قنبیل - قرنفل - مرچ - بول گجراتی - مصبر - سفامی -
 نمک سانبهر - پهل دلراز - هلیله - همه هم وزن - برابر نخود گولی بنزد •
 دیگر • مشک - افیون - چرک گوش - بیز بهوتی - هر چهار برابر - با شراب
 خمیر کند • روز مریه یک برنج میداده باشد • کهنه^۲ و سرخ نیز مست شود •
 دیگر جوش بلبل • بیارد بهت انکس - مصطکی رومی دو رتی -
 مومیائی دو رتی - چرک گوش دو رتی - مشک دو رتی - کافور یک
 رتی - حبه سفید دو رتی - منبه یک رتی - در شیر و پهل گولی بنزد
 برابر رای - و هر روز یک گولی میداده باشد صبح و شام •
 دیگر برای چاشنی • کافور و قنبیل یک - ایلوا یک - مصطکی
 و چرک گوش یک - کل را در دهقوره انداخته بپزد و بعد مع پهل باریک
 بساید - اندک میداده باشد •

^۱ شکر تری, see p. 412, note 2.

^۲ کهنه, perhaps an error for *titar*. *Surkh*, in the Panjab *lāl*, is the *Amadavat* or Red Wax-bill (*Estrelida amadava*), a species kept by natives for fighting.

Tūfī pālen chātaye aur 'ashiq pālen lāl :

Kabūtar pālen chōffe, jo taken parāyā māl.

"Fools keep parrots and lovers wax-bills. ∴ Thieves keep pigeons—who look to others' wealth." Prov. (Pigeon-keepers always try and steal each other's pigeons.)

دیگر صافی • بیارد ریسمان پشم در قند پیچیده بدهد؛ بعد از چهارده دانه رای در دهن اندازد؛ کلی آب در دهن اندازد •

دیگر • بابت ملا سلطان صافی و کیف • بیارد نوشادر سرخ دو رتی - در قند سیاه پیچیده بدهد - بعد از روز دوم یک غلوه کیف دهد • اول، دو روز، هر روز بدهد؛ بعد از روز جنگ دو گهری شب مانده نیم گولی دهد؛ به جنگ اندازد - سن شود • اینست: قنیل دو - مدن مست دو - مصطکی رومی دو - مومیائی دو - مشک دو - ایلوا دو - بیدرهوتی یک - زهر^۱ یک - این هشت دارو را کوفته باریک کرده در شیر^۲ بزرگ ترب غلوه مقدار موته بدهد و نگهدارد •

دیگر

• لرنک کپور مهوشی بچهاوا کاژ روئین بول •
• سیرشنگرف سانجی جوانین متنه افیم سوباری قول •
• سنبل سونچر میل چوک مومیائی کچله موته جو کهل •
• صادق خوبی بل دنکه کرمانی بلبل کهل •
دیگر • اگر جانور را بادجهوله باشد گوشت گهوس بدهد - شفا یابد - معجب است •

دیگر • سوهاگه - متنه - سم الغار - مصبر - این چهار را در شیر^۱ قرب بزد تاسوخته و سیاه شود • بعد از ادویه دیگر را همراه کرده گولی بدهد برابر موته •

دیگر • بابت میر مرتضی • بیارد مشک دو رتی - مومیائی دو رتی - عنبر دو رتی - کافور دو رتی - متنه دو رتی - بیدرهوتی

^۱ زهر not traceable; in Persian, it is, of course, the common name for 'poison.'

^۲ This gibberish is apparently a mixture of Sindhi and Panjabi.

چهار رقی - مصبر دو رقی - بیم شانه سفید¹ چهار رقی - همه را باریک نموده گولی برابر مویه بندد *

دیگر جوش بابت حکیم شکله گر • بیارد کافور بهم سینی سه رقی - بیر بهوتی هفت رقی - مشک هفت رقی - افیون چهار رقی - همه را باریک نموده برابر مویه در گونده دهد بدین طریق : شیرۀ نیشکر چندان دهد که بیزار شود بعده شیرۀ دهد • چهار گهری شب مانده بر خیزد و دارو دهد و در شب گرفته بنشیند تا که روز بر آید • به جفک اندازد - سن شود و اگر سوزن زند معلوم نشود • اگر خواهد دارو دهد بدین نوع دهد - در آن روز سه وقت گونده دهد و وقت چراغ دارو دهد شیرۀ نیشکر چندان دهد که بیزار شود - بعده شیرۀ دهد • چهار گهری شب مانده بر خیزد : نیز دارو دهد •

دیگر صافی و مست کردن بلبل • بیارد زهر هلدیه² یکماشه - افیون یک ماشه بیر بهوتی پنجمدد - کافور یکماشه - مشک - بهت آنکس نیم ماشه - مصطکی یکم ماشه - مومیا نی یکماشه - گوشت شیر یکماشه - حبۀ سفید ده عدد - سوهاکه نیم ماشه - ناگر مویه نیم ماشه - نمک شانزده ماشه - روغن زرد با شیرۀ برگ قرب دو سه قطره انداخته حل کند : بعد از آن مقدار برنج تا سه روز بدهد •

دیگر مست کردن بلبل • بیارد بیر بهوتی هشت عدد - افیون یک سرخ - بهم سینی یک سرخ - مصطکی یک ماشه - چنه در - مرچ در دانه - حبۀ سرخ دو دانه - مصبر دو سرخ - قند سیاه دمری -

¹ سفید not traceable.

هلدیه (haldiya), H., "a kind of poison."

داروها را همراه آب برگ ترب بساید ؛ گولي برابر مرچ بدهد • بعد از روز سيوم به جنگ اندازد •

ديگر • جرؤ¹ - چرك گوش - مغز گربه - بيربھوتي • گرم كهو² •
قند سياه كهف • آميخته برابر موبه گولي بدهد •

ديگر • قرفل - قنبيل - مشك - موميائي - زعفران - بيربھوتي -
مصبر - مصري - شگرف - كانور - نمكسنگ • اگر باشد يا شكه باشد
برابر دانه ماش بدهد ؛ اگر باز و شاهين باشد برابر نظود دهد •

ديگر صافي • دانه پليل دراز - سوهاگه - نمك - هوسه وزن برابر -
آميخته گولي برابر موبه بدهد ؛ صاف شود •

ديگر اگر استخوان بلبل شكسته باشد زرد چوبه و كرنده³ هر دو سائيد
بمالد ؛ به شود •

• ديگر •

بيربھوتي نانكلي⁴ بهت انگس⁵ اوربول

ميان محبت يون كهے ماتا هاتهي⁶ كهول

اگر دمه شود زرد چوبه و چوبه هر دو بمالد ؛ نيكو شود •

ديگر • بيخ كيله - سوهاگه - نبات - يکجا نموده بوزن نيم نظود بدهد •

¹ جرؤ and گرم كهو not traceable.

² كرنده (karanda), H., *Dioscorea bulbifera*, Bulb-bearing Yam.

³ نانكلي ; this should be مالکنگني (māl-kangni), H., *Celastrus paniculata*, Black Oil.

⁴ بهت انگس (bhutankas), see note 2, page 368.

⁵ ماتا هاتهي كهول "—so powerful as to set the brains of an elephant aboiling ?"

دیگر * قنبیل پانزده روز در آب نگاهدارد . - بعد از آن بپزهوتی
تانگ ^۱ . - مشک تانگ *

دیگر * مومیائی تانگ - گجراتی ایلوا - مشک - منبه *

دیگر عمل هدایه * منبه یک رتی - کافور یک رتی - مریج دو رتی
قند سیاه چهار رتی - همه را کوفته بیضه نکاه بدارد * اول فربه کند * بعده
روز اول نیم مونگ ؛ روز دوم سه حصه مونگ ؛ آخر تا یک مونگ رساند *
شیرۀ نیشکر دهد * روزی که خواهد گولی دهد گونده شکم سیر دهد -
در آخر غلوطه پیچیده دهد - اگر داند بی قاب شده روغن دهد *

دیگر جوش * کافور یک رتی - مومیائی دو رتی - مصبریک رتی -
سوهاگه یک رتی - بول یک رتی - درمنی ^۲ تودری ^۳ سرخ یک رتی -
نمک سونچر یک رتی - شگرف یک رتی ^۴ - مین پهل یک رتی - پلپل دراز
یک رتی - بپزهوتی و لونگ جنگلی یک رتی - قنبیل یک رتی - منبه
یک رتی - اشغار یک رتی - چرک گوش یک رتی - مدن مست
و بهت انکس یک رتی - کچله یک رتی - اجوائن خراسانی - نسوت ^۵
سفامکی ^۶ یک رتی - سقمونیا ^۷ یک رتی - سپرک یک رتی -
جوز یک رتی - جوتری یک رتی - افیون دو رتی - عاقرقرها یک رتی -
حالون ^۸ یک رتی - دارچینی یک رتی - قند سیاه برابر یک نیم وزن
همه داروها - گولی برابر مویه میزد *

^۱ تانگ (tānā), H., a weight of four māghās.

^۲ درمنی, not traceable.

^۳ تودری سرخ (todri surāh), H., Cheiranthus Cheiri, the Wall-flower.

^۴ نسوت (nasūt), H., Erythrina suberosa.

^۵ سفامکی (sanā-makki), A., Cassia angustifolia or C. lanceolata, the Arabian or Mecca-senna.

^۶ سقمونیا (sagmāniā), A., Scammony, Convolvulus scammonia.

^۷ حالون, for هیلون (halyūn) the berries of Asparagus officinalis ?

دیگر کیف • کافور یک رقی - مومیائی یک رقی - بول یک رقی -
 قرنفل یک رقی - نمک سونچر یک رقی - شنگرف یک رقی - بوره ارمني
 یک رقی - اجوائن خراسانی یک رقی - جفت رومی یک رقی - سیاه
 ابدال^۱ یک رقی - سوهانگه یک رقی - بوزن همه دارو قند سیاه - گولی
 برابر نشود بقد •

دیگر بابت احمد بیگ • مته - سوسون - مومیائی رقی - کافور
 دو سوسون - مصبر رقی - قوتیای سبز رقی - مشک رقی - این همه را
 یکجا گرفته گولی بقد : بوقت نماز شام بدهد : سه روز مقابله نکند •

دیگر صافی بابت بهکاري • لونگ - نمک - سینده - سوهانگه -
 دانه پلپل دراز - مصبر - باریک نموده با آب ادرک گولی بقد برابر مرچ
 دهد : یک نشود دهد •

دیگر کریم دادن در ماه سانون • تخم مرغ و روغن گاو - حرام مغز بز -
 با نشود آمیخته با شیر خمیر کند : فربه و توانا شود : و پرها خوب بر آید :
 مجرب است •

دیگر • چنانچه بیارد : مقدار و پا دور کند - پرها بکند و شکمیه را بکشد -
 نیندام اسپند و در دموئی مصبر سلویده در شکم پر کند و در ظرف اندازد
 و در سرگین اسپ دفن کند تا هفته • بعده اگر بلبل را دهد برابر برنج ،
 و اگر مرغ را دهد برابر مونه اگر قجه^۳ را دهد برابر کون^۴ - بامداد
 دهد : شام جنگ اندازد •

^۱ سیاه ابدال , word not traceable ; occurs several times.

^۲ چنانچه : not traceable.

^۳ قجه for بجه ؟

^۴ کون (koken), P., unripe, parched grain.

دیگر بابت حیات بیگ * بیارد سرگرمیه و در ظرف اندازد و یکدام زرد
چوبه باریک نموده اندازد : دهن کند * درو کرم خواهد افتاد * دو سه گرم
ببخوراند : خوب جنگ کند *

دیگر مستی بلبل * بیارد بهوجفکا - خون و مغز سر و جگر و دل بگیرد *
کافور بهیم سیفی رئی - مته یک برنج - سوهاگ بریان ماشه - سوباری
در آب شب تر کرده در شبتم بدارد * بلبل دراز نیم عدد - مرچ دو عدد -
در بول آدمی تر کند : در شبتم بدارد : اما بول آدمی یک جا کرده
گولی برابر موته بندد * شب گونه سیر دهد : بعده گولی دهد * روزانه
جنگ اندازد *

دیگر بابت پیر محمد * اول بلبل را صاف کند، بعده گولی دهد :
مست و من شود * اینست : — مصطکی رومی دو دهمی - مومیائی
دیمی - بچهناگ^۱ دیمی - گوشت یکدام - با شیر یا پیه باریک نموده
با نخود بریان همراه کرده گولی برابر نخود سازد * آب ندهد وقت
جنگ - دو سه گهی روز مانده دهد *

دیگر اگر بلبل گریخته باشد روز دو شنبه کافور برابر بیرومی دهد *
یک قطره کمیز در دهن اندازد * کفنی پیچیده بگوشه نگاهدارد تا زمانی
که دو مرتبه فریاد کند * بعده قطره روغن زرد در دهن اندازد و روز سه شنبه
صاف کند * روز چهار شنبه دو گهی شب مانده چراغ روشن کند :
کیف دهد : اندک آب نیشکر دهد * روز پنجشنبه کرم خاک دهد،
نیم وزن طعمه دهد * بامداد جنگ اندازد * اگر در جنگ زخمی شود
برگ کوندهی^۲ آزرده جوش دهد و بدان آب غسل دهد - اندام سخت

^۱ بچهناگ (bachhnag) H., Aconite, *Aconitum ferox*.

^۲ کوندهی, for کونده or کونده, *Cassia carandas*.

شود * اگر کاسه سر شکسته باشد کاسه استخوان کفچشک موافق بریده
در آنجا بند کند و کس^۱ بالا لیمپ کند - سخت شود *
* دیگر *

کیف مشک مومیائی مصطکی کافور مصبر بول
بیرویهوتی زعفران لونگ برابری تول
ماء بوی چونچالی بهری دیعی کرت ابول
ابوالفتح کرپورا صادق مانی بلبل کبول

دیگر کرپز دادن بلبل * بیارد بچه موش چشم بسته - مغز سر و پاره
گوشت سینه دهد - تمام پرها اندازد - مصفا بر آید *

دیگر یادگار خواجه عذایت الله صافی بلبل * سوهانه تیله^۲ -
قذیل - مصبر - مرچ پنچ - نمک سونچر - قرنفل - پلبل دراز - قند حیات
گهنه آن قدر که همه ادویه بسته شود - برابر نخود گولی بگذرد و باقی
موافق برداشت طبع *

دیگر ادویه صافی آورده سید میر از سرهند * این همه را با شیر و برگ
قرب گولی بگذرد مقدار نخود * اول گولی دهد - بعد از آن دو ساعت
آب گرم دهد * اگر آب نگیرد بعد از آن رس نیشکر دهد * قذیل - قرنفل -
مرچ - سوهانه تیله^۲ - بول گجراتی - حصه نمک سانبهر - پلبل دراز -
هلیله مکی - و مومیائی *

دیگر گولی کیف * مشک - افیون - مصری - چرک گوش -
بیرویهوتی - باریک نموده با شراب گولی بگذرد * برابر برنج دهد گریخته را *

^۱ کس; word not traceable.

^۲ تیله; word not traceable. *Suhāḡ tīlā* may be the same as *telio tankana khāra*, which, according to Khory (p. 79), is a variety of borax.

دیگر * مشک - مومینائی نیم وزن - منہ ، اندون ، مصری ، عقورچا ،
تخم هلهل ، مصر ، بیروہوتی ، سوهاگہ تیلہ ، کافور بہیم سینی ، زنبور سیاہ ،
دو وزن - تخم دهنورہ سیاہ ، مصطکی رومی ، تنبیل ، پر مہرہ ^۱ حررکہہ ^۱ ،
مدن مست ، بیج کفیر سفید ، کلچن ^۲ بول ، گوشت شیر ، مغز حبہ سفید ،
مالککنی ، ناخن کزدم سیاہ ، چہرہ ^۳ سیاہ ، مار سیاہ ، قرنفل ، پلبلدراز ،
ہمہ وزن برابر - منہ و زنبور سیاہ را موافق نوشتہ عمل نماید - باریک ساریدہ
اول در آب برگ قرب حل نماید و خشک کند - بعدہ در آب برگ کفیر
سفید حل نماید ؛ بعدہ در آب برگ هلهل حل نماید ؛ بعدہ در شراب
دو آتشہ حل نماید * اول بسیار تند باشد و اگر روزمرہ دہد برابر ارض
و اگر یکبارگی دہد کیفی کند برابر مونگ دہد * و آنچه طعمہ داریست
بر ہر کیف علیحدہ بکند ؛ مجرب است *

دیگر کہ بلبل را آسودہ کند * بیارد آب قرب - او را بدہد و گوندہ
روغن کند و با روغن آمیزد بدہد - فربہ شود *

دیگر بابت شاہ کمال ؛ مستی و سن * نرکچور ^۴ - ہلیلہ زنگی -
تخم مین بہل - علیحدہ باریک نمودہ - ہر سہ وزن برابر * کچور و مین بہل
ہر دو را در ظرف پارہ آب انداختہ بجوشاند ؛ چنانچہ قرص بندد و آب
خشک شود * تراشیدہ بگیرد بوزن ہلیلہ اندازد ، آمیختہ نگاہدارد *
اول روز برابر کنجد دہد - بعدہ برابر موقتہ دہد * بامداد از آب خبردار
باشد * اگر دارو بسیار زور کند اندک گوندہ با روغن آمیختہ برابر نخود
دہد * ہر گاہ داند با خبر شد ، بناشہ آب کردہ پیش او نگاہدارد - ہر قدری

^۱ حررکہہ and پر مہرہ ، not traceable.

^۲ کلچن ؛ in this for کلچن ، *Alpina officinarum* ?

^۳ چہر سیاہ ؛ not known.

^۴ نرکچور (nar-kachār), H., *Zingiber zerumbet*.

- که خواهد آب بخورد • بعد از ساعتی جنگ اندازد - خوب جنگ کند •
 این را بسمی گویند - بلبل و قیقر و لوه هر سه را کار آید؛ آزموده است •
 دیگر از اعظم خان • بیت •

ما و بلبل یک سبق خواندیم در دیوان عشق

او بفریاد است و ما را طاقت فریاد نیست

- مشک خطائی یکرئی - کافور یکرئی - نمک سونچر دو رئی - عقرقرحا
 دو رئی - کلنجن¹ سه رئی - شراب دو آتش پنج رئی - مومیائی یکرئی -
 ترباک فاروق یک رئی - حبّه سرخ و حبّه سفید یک رئی - کرم خاکی
 سه - زعفران یک رئی - بیخ چنه² یک رئی - انجروت³ یک رئی -
 جوزبویه دو رئی - برگ تنبول یازده عدد - عنکبوت یک عدد - قند کهنه
 شش رئی - اجزای مذکور را جدا جدا کوفته و بیخته با قند سیاه چلاب
 کرده بگویند که بهم سرشته شود • بعده حب سازد مقدار مرچ خورد •
 وقت استعمال اول بآب محصور صاف کند و بعده حب بخوراند • چهار روز
 پیشتر درخت کند - من بعد این چهار روز کار فرماید - مجرب است •

- دیگر صافی بلبل • کباب چینئی یک رئی - نمک سانبهر یک رئی •
 سوهانگ دو رئی - بلبل دراز رئی - با قند سیاه گولی بندد •

- دیگر صافی • بیخ موقه جنگلی - مصبر - بیخ - در قند سیاه گولی بندد •

- دیگر کیف • حبّه سفید دو رئی - بیزبهوتی دو رئی - اندرجو دو رئی -
 مالکنگنی دو رئی - کافور بهیم سینی دو رئی - شیر کوکزار دو رئی •

¹ کلنجن, Persian name of *khālanjān*, the Lesser Galangal, *Alpinia officinarum*.

² چنه (*chatta*), H., is the name of *Panicum colonum*, and of *P. helopus*; but neither of these is applicable here.

³ انجروت for انجروت (*ansarūt*), A., *Sarcocolla*.

دیگر داروی جنک برای بلبل و بونده که چهار گهوی از جنگ پیشتر دهد: جنگ خوب کند * اینست: — بنج کنیر سیاه دو دام - بیربوتی چهار دام - مالکنگنی چهار دام - مشک خالص دو دام - بنج زعفران دو دام - چرک گوش یک ماشه - کونکار دو دام - مستی فیل یک ماشه - بنگره^۱ یک ماشه - ابقاشه سفید - کچله - این همه داروها را آس کرده برابر موده گولی بندد: از جنگ چهار گهوی پیشتر دهد: تماشا کند *

دیگر کیف * ابلوارتی - بول رتی - کافور رتی - چیفا^۲ رتی - مومیاگی رتی - مشک رتی - با قند سیاه مقدار برنج گولی بندد و روز اول صافی و روز دوم کیف دهد: روز سیوم جنگ اندازد *

دیگر کیف بابت محمد بیگ * گولی گونده داده بعد از یک گهری کیف بدهد: هرگاه بیهوش شود کفنی پیچیده در آب تر کند و در شب بم بدارد: هرگاه بیهوش شود آب نیشکر داده نگاهدارد: روز چهارشنبه وقت نماز عصر گولی بقدر مورچ خورد بدهد - بلبل گریخته جنگ کند * اینست نسخه گولی - حبه سفید یک رتی - کافور یک رتی - بنج کنیر سفید یک رتی - منه یک رتی - تخم دهنره یک رتی - بیربوتی یک رتی - قند سیاه برابر همه ادویه *

دیگر بابت مبار خان، آورده فور خان * بلبل گریخته جنگ کند * صافی: — سهواکه یک رتی - نمک سیفنده یکرتی - سوکه^۳ یکرتی - مرچ یکرتی - با قند برابر مقرر گولی بندد: روز چهارشنبه بدهد: آب گرم دهد -

^۱ بنگره (bangra), H., *Wedelia calendulacea*.

^۲ چیفا (chīfā), H., *Dioscorea sativa*, Common Yam.

^۳ سوکه; for sūkhā H., dried tobacco leaf?

بعده آب نیشکر دهد؛ وقت شام اندک گونده دهد؛ کیف بامداد روز پنجشنبه برابر موته دهد؛ آب نیشکر دهد • مصطکی رومی یکرئی - بیربوتی یک رئی - کافور یک رئی - نمک سیاه یک رئی - مومیا ئی یک رئی - قند سیاه برابر همه • گولی برابر جوز دهد؛ روز جمعه جنگ اندازن •

دیگر • اندرائن و بیخ موته و کافور شب در شراب دو آتشه تر کرده بدارد؛ بامداد در ظرف انداخته اندک بر آتش بریان کند؛ بادویه همراه کند • اگر بلبل را بدهد از موته کمتر بدهد، و اگر شکرة را دهد از موته زیاده، وقت پرانیدن • روز چهار شنبه صاف کند؛ روز پنجشنبه کیف دهد؛ روز جمعه جنگ اندازن؛ قاسه سال ترکیب خوب می نماید •

دیگر صافی بلبل بابت لوزخان • پیاز نبات دو رئی - افیون رئی - سوهانگه رئی - نمک سونچر رئی - قند سیاه - گولی برابر مته بدهد • اول گولده چرب دهد، بعده گولی دهد • اندک آب نیشکر داده باشد، و گونده بعد گهری بخوراند؛ گولی کیف دهد • روز دوم جنگ اندازن •

دیگر صافی بلبل بابت محمد علی • شکر ف یک رئی - بهتری بریان یک رئی - نمک لاهوری یک رئی - مرچ یک رئی - لیمون کاغذی یک - با شیوة او گولی برابر مرچ بدهد، روز سه شنبه صاف کند، شربت بر وقت میداده باشد، گونده نیم سیر بدهد علی الصباح • دو گهری بیشتر جنگ گونده سیر دهد - بعد از جنگ نیم سیر گونده دهد؛ بعد چهار شنبه کیف دهد • و کیف و صافی هر دو دارد به بایل گریخته دهد • تخم مین پیل و چیغا یک ماشه - لوزگ یکرئی - نمک لاهوری دورئی - قندیل یک ماشه - قند سیاه دو چندان دارد - برابر متر روز سه شنبه گولی بدهد •

دیگر صافی آورد؛ سید مرزا سر دهند * این همه را با شیوه برگ ترب گولی بزند مقدار نخود؛ اول گولی دهد - بعد از دو ساعت آب گرم؛ اگر آب نخورد پس آب نیشکر دهد * صافی - قنبیل یک رقی - سوهاکه تیل یک رقی - بول گجراتی یک رقی - قرنفل یک رقی - مرچ یک رقی - نمک لاهوری یک رقی - پاپل دراز یک رقی - هایله¹ مکس یک رقی و مومیائی *

گولی کیف - مشک یک رقی - افیون یک رقی - مصری یک رقی؛ چرک گوش یک رقی - بیرهوتی یک رقی - باریک نموده از شهاب گولی بزند - برابر برنج دهد * بابل گریخته را و سرخ را روانه تر کند - برنج دانه هر روز دهد *

دیگر بابت تور بیگ؛ بابل و بودند خوب جنگ کند * بیارد بیرهوتی - افیون - مصری - کافور بهیم سیفی - چرک گوش - مرگ چرا² - همه وزن برابر؛ گولی وزن مرقه؛ اگر صبح دهد شام جنگ اذازد، سن شود *

دیگر صافی بابت نور محمد * روز چهار شبغه آب گرم دهد؛ بعد از آب نیشکر دهد؛ وقت شام سیوم حصه گونده؛ یک حصه بامداد؛ اندک آب نیشکر دهد * وقت شام قطره گونده، بعد از گولی دهد؛ وقت شام بکنیم حصه گونده * بامداد آب نیشکر دهد، پیدخال کند؛ جنگ اذازد *

دیگر صافی بابت محمد لطیف * روز سه شنبه بامداد صافی دهد؛ وقت شام گولی دهد؛ سه روز عمرا گولی گونده دهد * نسخه ایفست - قرنفل - سوهاکه بریان - مصر - نمک سینده - قند سیاه همه هم وزن -

¹ *Halila* is, of course, *Terminalia Chebula*, the Chebulic or Black Myrobalan. The word مکس which follows is not traceable.

² مرگ چرا; word not traceable.

وزن لونگ گولي بگردد؛ سه وقت آب نيشكر دهد، نيم سير گونده دهد
 دو بهر گولي كيف برابر باجره بگردد؛ همراة شراب دو آتشه دهد: — مته
 سه رتي - در شير بز پزد - كافور بهيم سيني سه رتي - پيربوتقي سه رتي -
 حبه سفيد سه رتي - افیون سه رتي - بهت انكس سه رتي - مدن مست
 سه رتي - افیون سه رتي - مصري *

باب



در معرفت مستي پودنه



جوش پودنه که خوب جنگ کند * دانه روز دیگر دهد - اگر خواهد پودنه را بدهد اول دو سه دانه ارزن بدهد - بعده اندک گولي بدهد ؛ در خربطه نگاهدارد * بعد از دو سه گهري اکثر فچر دهد برابر هسته بپر جنگلي ؛ مرغ را برابر موبه بخوراند * اينست : — مته دو نخود - قزقل درم - موميائي درم - افیون درم - مشک خالص درم - کباب چيني درم - آب کلم دو دام - آب کوکفار دو درم - منج¹ گوسفند درم - مالکنگني درم - شراب اول دو درم - چوره² دو درم - اجوائين خراساني نیمدرم - تخم دهنوره دو درم - بیرويهوتي درم - گوشت شير درم *

دیگر برای صاف و مست کردن پودنه * بیدار کنگني³ - هر قدر که خواهد اول در بول آدمي سه روز - در آب کوکنار سه روز - در شربت قند سیاه سه روز - در آب برگ دهنوره سه روز - در آب بیض کفیر سه روز - در آب نمک سه روز - در شراب سه روز تر کند - بعد خشک نموده هر روز چند دانه روزمره دهد - جنگ اندازد *

¹ منج, A., Marrow.

² چوره (chora), H., *Angelica glauca*.

³ کنگني (kangni), same as māikangni, H., *Celastrus paniculata*, Black Oil, the Oleum Nigrum Plant.

دیگر جوش پودنه که جنگ کند • بیارد کچله و در بار دهنوره اندازد
و بالا آرد پیچیده در آتش پزد • هرگاه سرخ شود بر آورده ریزه کند بوزن
کال^۱ دهد سه روز متواتر • بعده جنگ اندازد • اندک اندازد که فرو برد
و در مشّت نگهدارد تا هضم شود • بعده جنگ اندازد •

دیگر عمل صاف کردن پودنه • کچله بریان کند • پوست دور کند
برابر قرنفل سوهانگه نیم بریان کرده باریک بسایند • با قند سیاه کهنه آمیخته
برابر مرچ دهد • آب بدهد • صاف شود •

دیگر • از محبوب کنجر • پودنه مست شود • بیارد گل چنبیلی
سفید^۲ - بیخ گل چنبیلی سرخ^۳ - بیخ کل چنبیلی - سیوتی^۴ - بیخ
کیورا^۵ - بیخ چنجه^۶ سفید - منبه - بجهناگ - قرنفل پاره - مصری -
مشک - زعفران - نمکسنگ - قنیل - مصطکی - سوهانگه - این همه را
خشک کرده بکوبد و گوی برابر موته بلکه کوچکتر بندد • تا هفت روز
بخوراند • بعده جنگ اندازد •

دیگر • از دهرم داس • بیارد پودنه • کچله - لونگ - افیون - مصری
از هر کدام دمزی - آب اجوائین پاره - آب کوکثر پاره - شیر بز پاره -

^۱ کال ; not known.

^۲ گل چنبیلی سفید : *chambeli*, H. ; *gul-i safid*, P., the Arabian Jasmine, *Jasminum sambac*.

^۳ گل چنبیلی سرخ ; according to the *Mahzan*, there are three varieties of *chambeli*, white, yellow and blue ; there is no red variety. *Gul-i-sarkh* in Persian is the Damask or Red Rose, *Rosa damascena* or *R. gallica*.

^۴ سیوتی (*seoti*), or گل سیوتی (*gul-i seoti*), H., *Chrysanthemum*, *Chrysanthemum coronarium*.

^۵ کیورا (*keora*), H., the Keora, *Pandanus odoratissimus*.

^۶ چنجه (*champa* or *chamba*), H., *Michelia Champaca*, the Champac.

انداخته همه دوا را پزد؛ اگر شیر نباشد روغن اندازد؛ برابر جو بدهد
هفت روز متواتر * بعده جنگ اندازد * اگر تر نباشد و غلیظ شود
روغن اندازد *

دیگر صافی بونده، از ابراهیم خان مطرب * بیارد نسوت^۱ - تخم
هلهل - قند هیاه - از هر کدام پاره - در بول آدمی بجوشاند؛ یک قطره
روغن اندازد؛ چهارشنبه جنگ اندازد *

دیگر، جوش بونده و آن ایست * بیارد مومیائی - مشک -
گوشت شیر - کافور - هر چهار دارو را برابر باریک بساید و دانه کنگنی
در میان نگهدارد؛ بوقت حاجت در شواب تر کرده وقتی که نیم خشک
شود بیرون آورده در ظرفی نگهدارد * بعد از روز سیوم دانه بخوراند؛
مست شود؛ اگر بمیرد نگربرد *

دیگر * دانه که بونده را اشتها آرد * دانه کنگنی در بول آدم مست
و شراب تند سه روز تر کند؛ خشک کرده نگهدارد * وقت حاجت
چند دانه بخوراند؛ بعد از ساعتی جنگ اندازد *

دیگر دانه بونده * بیارد کنگنی؛ پاک کند؛ سه روز در گلاب
یزدی تر کند؛ بعده در ظرف کرده در بول جائی دفن کند - هفت
روز در شاشه فیل دفن کند * بعده هر روز چند دانه بخوراند؛ جفک
خوب کند *

دیگر مستی بونده * بیارد کچله و در آب تر کند پوست دور کند *
بعده افیون و سوهاگه خام هر سه را باریک بساید؛ در شکم بونده پر کند

^۱ نسوت (nisot), H., Turpeth Root or Indian Jalap, *Ipomoea turpethum*.

و در ظرفی انداخته در سرگین اندازد * بعده امروز بدهد و فردا جنگ اندازد : سن شود : مجرب است *

دیگر مستی بونده * بیخ چنبیلی - بیخ کنیر سفید - بیخ کیوڑا - بیخ اک - همه برابر - در تکه ادرک چند نیش کزدم زند - گولی برابر باجره بندد : روز جنگ گولی دهد *

دیگر مستی بونده * زهر تیلہ^۱ - عقرقرحا - هر دو در دوغ بجوشاند - ساریده گولی برابر باجره بندد و وقت جنگ دهد *

دیگر مستی بونده * مته - حبه سفید - بیخ کنیر سفید - مصر - مشک - کافور - مومبائی - بول - مصطکی - قند سیاه در چندان - برابر ارزن گولی بندد - روز دریم جنگ اندازد *

دیگر مستی بونده رلوه^۲ * بیدار بول - همالی^۳ - سوهاگه - افیون - مته - بیربوئی کچله - گولچن^۴ - کافور - مغز گنجشک * باریک نموده بدارد : برابر ارزن دهد : جنگ اندازد *

دیگر مستی بونده بابت مرزا داراب * بیدار بیخ موته جنگلی ماشه - قونفل جنگلی ماشه - اجوائی خراسانی ماشه - مستی آهو ماشه - مستی

^۱ تیلہ H., is the name of a species of snake of a dark colour : this is possibly intended here.

^۲ لوه *lowé*; the Greater Button Quail and the Lesser Button Quail are in Oudh called *lowé*. In Oudh, however, only the *ghāgas bāfer* or Common Quail (*Ooturnis communis*) and the *chinak* or *chinga*, the Black-breasted or the Rain-quail (*Ooturnis coromandelica*) are used for fighting. The Rock-Bush Quail (*Perdula Asiatica*) and the Black-breasted Bustard-quail (*Turnix talpoot*) are also called *lowé* and are used in some parts of India for fighting.

^۳ همالی; word not traceable.

^۴ گولچن, the proper spelling of this word is گوروچن (*go-rochen*); it is the gall stone or biliary concretion of a cow or bullock. See Khory's *Bomb. Mat. Med.*, p. 97.

فیل ماشه - شراب - مدن مست ماشه - بیربهوتی ماشه - عسل دو دام -
گوش گل - دهاتوره ماشه - بوابر ارزن گولی بگذرد *

دیگر بابت شاه رستم * مصری دو حصه - لونگ نیم حصه - نمک
حصه - گولی برابر یکفیم نخود بسته بگذارد - هرگاه گولی دهد آب پیش
بودنه نهد : صاف شود : خوب جنگ کند : مجرب است *

دیگر * بیارد دانه کفکفی * اول در بول طفلان تر کند : خشک نموده
در آب کوکنار تر کند * بعده در شراب دو آتشه تر کند خوب * وقتی
که خوب رام شود دایم بامداد برابر سرش افیون میداده باشد * بعد از
چند وقت که خواهد جنگ اندازد بودنه را سه روز دانه کفکفی داده
جنگ اندازد : تعاشا بیفتد *

دیگر * دانه بودنه¹ بگیرد - اول در آب کوکنار تر کرده خشک کند - بعده
در شراب تر کند - هرگاه اندک نمی بماند - کفیره - افیون - مصری کسیره² -
کافور یکدام - بهت انکس - باریک نموده بیامیزد : خشک نموده هر روز
پنج شش دانه تا ده دوازده دانه رساند *

دیگر بابت نور محمد صانی بودنه - لونگ - بیربهوتی - قطره
نمک - قند حیاة - گولی دهد : آب گرم دهد *

دیگر صانی * بیارد کلاه لونگ³ و بوزن او مصری نیز دهد - و آب
نیشکر دهد *

¹ بودنه for پودنه? *Pādinah*, the Marsh Mint, *Mentha arvensis*. *Pādnah*, the Spearmint, *Mentha viridis*.

² کسیره; this word is not given in dictionaries as the name of any weight: it is probably the diminutive of the Arabic word *kisrah*, "a small piece."

³ کلاه لونگ; the head of a clove; in Hindi *topi*.

دیگر گولی کیف * جوز کسیره - جوتری کسیره - مصری یکنیم کسیره -
 لونگ دمري - مشک نیم دمري - بیرهوتی کسیره - مدن مست نیم
 رتی - افیون دمري - گوشت شیر چهار درم - با قند سیاه کهنه گولی
 بندد برابر متر * بیارد گل کنای¹ کسیره - عاقرة رجا کسیر - سونگه کسیره -
 هر سه را بوتلی بندد - اندک آب انداخته بجوشاند - ازین آب خمیر
 کند - هرگاه که گولی دهد بیر² * پان بخورد و اندک پیک³ در دهن
 او اندازد و از آگال⁴ بر سر هم اندازد و سن شود و مجرب است *
 دیگر بونده مست و سن شود بابت نورینگ * اگر صبح دهد شام
 جنگ اندازد و اگر شام دهد صبح جنگ اندازد * بیارد کافور - افیون -
 مصری - بیرهوتی - کافور بهیم سینی - چرک گوش - همه وزن برابر -
 گولی برابر موته دهد *

1 گل کنای; *kināi* is a name of *Albizia procera*.

2 بیر² *bīra-yi pān*, "a chew of betel-leaves."

3 پیک *pik*, "the juice of the betel leaf chewed and spat out."

4 آگال (*agāl*), "that which is spit out after chewing anything (especially betel-leaf)."

باب



در معرفت مرغ و طیار کردن آن برای جنگ



مرغ را باید بسته نگاهدارد • مستی مرغ • لونگ • کانور • قنبیل -
صوهاگه - مرچ - زرد چوبه - بول - قند سیاه - سیر - مدن مست -
همه را هم وزن جمع کرده گولی بندد ؛ هفت روز مرغ را بخوراند • چنان
مست شود که بسیار جفگ کند - وقتی که جنگ اندازد آن روز مرغ را
چیزی نخوراند - آزموده است •

ترکیب مرهم مرغ • بیارد نیله تهوته ^۱ - گودی ^۱ - شگرف یکنیم
دمری - مردار سنگ یکنیم دمری - سنگ جراحات دمری • اول نیله
تهوتها را بر آتش بریان کند ؛ بعده موم در قدری روغن اندازد ؛ آتش
خوب کند ؛ چنانچه الایش بسوزد • اول نیله تهوتها اندازد ؛ بعده موم
پخته ؛ بعده هر سه داروی دیگر را اندازد و نگاهدارد • هر وقتی که
ضرب رسد آن زمان طلا کند ؛ شفا یابد ؛ معجرب است •

دیگر : برای درد چشم مرغ مفید است و بسیار نیک است • و اگر
مرغ را در چشم پوله ^۲ افتاده باشد ، بگیرد تخم کهرنی ^۳ یعنی مغزش

^۱ گودی (gūdī), H., *Meconopsis aculeata*.

^۲ پهرله H., for phālī, "swelling in the eye."

^۳ کهرنی (khīrni), H., *Mimusops hexandra*.

و سالون¹ و تخم سرسن² - سائیده لعاب در چشم اندازد - انشاء الله تعالى شفا یابد - نیک آزموده است *

دیگر برای سوختگی³ مرغ • برگ تلخی و مرچ، این هر دو را سائیده بخوراند؛ برای خوردن دو مرچ با پوست بدهد نه روز؛ و هفت روز باجری و گندم توکرده بخوراند؛ به شود *

دیگر • برای کوفت مرغ؛ بارها آزموده است • بیدار آقیون و زرد چوبه و گوگل و بول - این چهار را باریک کرده بخوراند؛ انشاء الله تعالى دفع خواهد شد *

دیگر برای دفع خار زهر آلود • اگر خار زهر آلود بمرغ رسیده باشد مرغ از کار بیفتند؛ این نوع بکند شفا یابد؛ مجرب است • بیدار شهاب⁴ و سکیا⁵ بول؛ هر دو را یکجا کرده در دهن اندازد که در شکم او برود - انشاء الله تعالى صحت یابد؛ آزموده است؛ در سه روز نیک شود *

دیگر • برای خوردن مرغ که چاق و فربه شود • گویا فیل منگ⁶ پوستی است • بیدار گوشت بز که نغز باشد - اول او را قیحه کفد و درمیان کهرل خوب مَهرَا کند چنانکه مثال حلوا شود • بعدا درمیان برگ تنبول

¹ سالون (salān or salwān), H., *Desmodium gangeticum*.

² سرسن (sarsan), H., *Brassica nigra*, the black or true mustard.

³ سوختگی; meaning گرمی or خشکی?

⁴ According to the *Makhsūṣ*, shahāb is "milk diluted with water"; also "red juice from the flower of the plant *hajira*, safflower (*Carthamus tinctorius*).

⁵ سکیا بول, not traceable.

⁶ پوستی (posṭi), "one who intoxicates himself with an infusion of poppy-heads"? Perhaps a copyist's error for *fil-i mangūsi*, a common slang term for a huge and gross man.

زرد - جوز - قرنفل - دار چینی - جرتری - فلفل دراز اندازد
و کبرل کند - پس در میان اینها روغن داغ کرده اندازد و در میان آرد
گولی بسته همشیه بضرراند تا که قریه شود ؛ بعده بجفکاند - قماش خوب
خواهد کرد *

باب



در معرفت مستي طوطي تاکه گویا گردد



تخم بنگ - جوز - جوتری - الاجی - قرنفل - همه را برابر قرنفل بگیرد -
و هر مقداری که در شکم کنجشک بگنجد پر کند ، و در آب خولنجان^۱
کنجشک را تر کند و در کوزه دفن کند؛ بعد از چهار روز در روغن ماده گاو
بریان کند * بعده دارو را در پارچه بسته بدارد و بخوراند - گوینده شود *
دیگر صافی طوطی * بیارد کلونجی و مصری و خولنجان ؛ برابر گرفته
گولی بندد ؛ بدهد ؛ صاف شود *
دیگر * تخم کفوجه^۲ و عنکبوت سفید ؛ سر بشکند بدهد ؛ گویا گردد *
ایضاً * شیش^۳ دهد - بعد از دو روز مست شود *
ایضاً * یکدال حبه سرخ بعد از هر دوسه روز دهد گویا گردد
و مست شود *

دیگر * اگر از خواندن مانده باشد ، بیارد جوز ماشه - جوتری ماشه -
دار چینی ماشه - کباب چینی ماشه - بیربوتی ماشه - مشک ماشه - کافور

^۱ خولنجان (*khulanjan*), A., *Alpina officinarum*, the Lesser Galangal.

^۲ کفوجه (*kannūcha*), H., according to the author of the *Mahsan* the seeds of the [lant.
Moro, vide *Mahsan*, p. 1283.

^۳ شیش (*shish*), in the dialect of the Deccan, is "lead": it is given as a stimu-

بهیم سیفی نیم ماشه - کنگنی سه دام - همه اودیه را باریک نموده با شراب یکجا کرده زیر سرگین اسپان دفن کند تا مدت بیست و یک روز * بعده دانه میداده باشد گویا گردد - بکد¹ باشد - زردی گل کثائی بخوراند *

دیگر * مستی طوطی گویا گردد و سرخ و بودنه نیز جنگ کند *
 بیارد کنگنی - در آب بشوید * بعده در کمیز آدم تر کند ؛ بعده در کمیز خر ؛
 بعده در قند سیاه ؛ بعده در آب کونار ؛ بعده در آب بنگ ؛ بعده در شیر
 برگ دهنور ؛ بعده در آب بیض کثیر سفید ؛ بعده در شراب ؛ بعده در شیر ؛
 خشک کرده بشوید * هر روز پنج دانه بدهد *

دیگر * مستی طوطی * بیارد کنگنی - اول پاک کند - بآب بشوید
 خشک کند - پاره در ظرف گل انداخته با شیر مذکور ذیل دفن کند *
 بعده خشک کرده پنج شش دانه هر روز بخوراند گویا گردد ؛ و اگر شیر
 کثای اندازد در بول تر کند ؛ اگر تر نکند شیر نازبو² - شیر پودنه -
 شراب - شیر کثای - گلاب - در یکجا کرده آمیخته دفن کند ؛ بعده خشک
 نموده نگهدارد ؛ باقی کال³ مانده است در شیر گاو میش تر کند سه
 دفعه بخوراند ؛ فربه شود *

دیگر * طوطی سوگا⁴ را دال منگ⁵ در پرچه بسته در آب تر کند
 بخوراند ؛ فربه شود *

¹ بکد probably for *bakat*, vulg. for Hindi *baktā*, "garrulous."

² نازبو (*nāzbo*), in Sind, *Ocimum Basilicum*, common sweet basil. In the Panjab *Niyāzbo*.

³ کال, a mixture; also anything unripe.

⁴ سوگا S., a parrot, sp. a tamed one.

⁵ منگ (*mung*), H., green gram, *Phaseolus mungo*.

دیگر • بیارد کنگنی پاکیزه خشک کرده ؛ بیارد شراب - پسکلی^۱ اندازد - یک گوشت و سربیک مار اندازد ؛ دفن کند ؛ هرگاه خشک شود برآورده نگهدارد • دو سه روز از آن دانه دهد ؛ گویا گردد • اگر سرخ را دهد جنگ کند و پودنه را نیز خشک کند ؛ مجرب است •

دیگر • کنگنی پاکیزه کرده در دوف تر کند ؛ خشک نموده باز در شراب تر کند ؛ پنچ شش دانه دهد ؛ گویا گردد •

دیگر بیارد کنگنی پاکیزه • اول در شراب بشوید - بعده در شراب یک پسکلی^۱ و مار و بیض کفیر سفید اندازد ؛ در زمین گور کند جائی که مردم برل کنند تا که خشک شود • بیرون کشیده در شیر بشوید - پنچ دانه روز جنگ دهد ؛ بعده دانه شکم سیر دهد ؛ جنگ اندازد ؛ سرخ و پودنه و طوطی را نیز مست سازد •

دیگر بابت شاه کمال فقیر • بیارد داروها - جوکوب کرده در گلاب تر کرده بدارد ؛ بعده خشک نموده در آب اندازد - سه روز آب دهد - گویا گردد - باز بوتلی در گلاب تر کرده خشک نموده بدارد - وقت کار باز دهد • مستی سرخ و پودنه - خوب جنگ کند - داروها آورده باریک کرده در شراب اندازد و سه روز در آفتاب بدارد • بعده کال^۲ را شسته خشک کند - در شراب اندازد و دهن کوزه مهر کرده در جائی گرم دفن کند - بعد از دو سه روز بیرون کشیده در آفتاب بدارد تا خشک شود • اول سرخ را ده دانه تا سه روز بخوراند ؛ بعده چند دانه ساده آمیخته در پیش سرخ نهد تا بخورد

^۱ Piskali for chhipkali, the gecko lizard ?

^۲ کال, not known ; but see note 3, p. 397.

و مست شود؛ بعد از روز سیوم بهوش خواهد آمد * روز جفگ ندهد * دارو
ایفست: — مشک دو رقی - گل دهانتوره نیم دام - سد امست¹ یکدام -
مومیدائی دو رقی - بجهناگ² دمری - بدربهرئی دمری - شراب پاؤ -
کفگنی شسته پاؤ * بابت پدر محمد *

دیگر مستی بابت شاه کمال فقیر * این بوتلی برای طوطی در آب
دهد - جوز دو رقی - کانور بهیم سیفی دو رقی - مدن محبت دو رقی -
بهت انکس دو رقی - قرنفل عدد - هلیله زنگی دو عدد - الاچی خورد
دو رقی - نرکچور³ دو رقی - زعفران یکرتی - مشک دو رقی - گلاب - همه را
باریک نموده در پارچه بوتلی بندد و در گلاب تر کند * بعده خشک کرده
در آب تر کند و آب آن را دهد تا سه روز * بعده نیز در گلاب تر کرده
خشک ساخته نگاهدارد * وقت حاجت بکار برد - بدهد بوزن برنج *

دیگر - اگر چشم طوطی را درد شود، بیدار قرنفل و در دهن خود
انداخته در پهلوی که خواب کند نگاهدارد * بامداد خشک نموده چرک
زبان بتراشد و نیز قرنفل را بساید و در چشم بمالد؛ به شود؛ مجرب است *

دیگر - اگر خواهد طوطی پر سفید بر آرد، بیدار پنه⁴؛ در آب
او کفگنی تر کند و خشک کند؛ در هنگام کریز این دانه بدهد - پر سفید
بر آید *

دیگر - اگر چشم طوطی بدرد آید سرمه در چشم کشد *

¹ مدن مست؛ is this for مدن مست؟

² بجهناگ (bachhndg), H., *Aconitum ferow*, Indian Aconite.

³ نرکچور (nar-kachūr), H., *Zingiber Zerambet*.

[Cans ?

⁴ Or پلنه; not traceable. Can it be پلنه (beta), H., *Calamus Rotang*, the Rattan

دیگر - اگر خواهد طوطی مست و گویا گردد، بیارد کونکار - در ظرف بریان کند - و بیارد قرنفل و کلفجی - هر سه را پوتلی بسته اندازد؛ گویا گردد؛ یادگار ابو محمد *

دیگر بابت فقیر - مستی طوطی • بیارد کال^۱ با آب شوید - در سایه خشک کند • بعده بیارد جوز - جوقری - زعفران - مشک - هر کدام پاره - باریک بآب بساید چنانچه مثل صندل شود • کال مذکور را درین ترکیب در سایه نگاهدارد و هرگاه از بالا خشک شود زیر و بالا میکردند باشد که تمام خشک شود • چهار پنچ دانه بدهد؛ مست شود؛ گویائی کند • اگر خواهد که صبح و شام گویائی کند دو وقت بدهد - گویفنده گردد؛ مجرب است • دیگر بابت تودو • بیارد شاخ بکن^۲ و در قفس اندازد؛ طوطی مست و گویا شود • بعد از دو روز و سه روز بدهد •

دیگر بابت میوان جیو • هر روز یک پسته میداده باشد • اگر بسیار فربه شود اندک نبات ساریده بدهد •

دیگر بابت شیخ جمال محمد؛ کیف • قرنفل - مومیائی - نیلکن^۳ - ایلوا - کافور - بیدرتهئی - قند سیاه بوزن برابر همه - باریک نموده گولی برابر ماه بغداد و در شب جمعه دو سه گهژی شب مانده گولی بدهد و در دست نگاه دارد که گولی نه اندازد • بعد از یکساعت، بگذارد که پیدخال کند • باز بدست گیرد تا که هضم شود - اگر فرباد کند اندک تربوز با روغن زرد بدهد • شب جمعه دو سه گهژی شب مانده رس^۴ دهد؛

^۱ کال؛ can this be a copyist's error for گل, rose?

^۲ بکن (bakan), H., *Lippia nodiflora*.

^۳ نیلکن for nilkanth? *Cureuma ensia*, black zedoary.

رس (ras), H., juice of the sugarcane.

آب بدهد • چهار گهری روز بر آمده جکھنی¹ نیز بدهد برابر نخودی •
 وقت پیشین رس شکم سیر دهد • وقت شام نیم سیر طعمه دهد • شب
 جمعه آخر شب رس دهد • بامداد اندک جکھنی¹ بدهد • بعد از یک
 ساعت جنگ اندازد • صافی: — تخم مین پهل یک عدد بدهد •
 روز سه شنبه •

(نکچکھنی =) *Centipoda orbicularis*, in Gujarati, *chhikani* (جکھنی)¹.

باب

کبوترگوله و کابلي^۱

در معرفت دانه کبوتران کابلي و فیه، بابت شیر محمد * اول نیم دام دانه سر هر کبوتر دهد تا پانزده روز * بعده دسری وزن اضافه کند * بعد از هفتۀ دسری دیگر اضافه کند * اگر خواهد دور تر روند یا تا بیضه رسانند و اگر دانه در خانه نخوراند روشن زرد با چوب در دهن اندازد گوسنه شوند و توانا شوند بآب لیمون کاغذی - جوائین - بچ - نمک سونچر - نمک خوردن - کلچرب^۲ همه وزن برابر - در آب نکي^۳ بندد - نگاهدارد در خانه کبوتران *

دیگر دانه کبوتران گوله که پراند * اول شش روز دانه شکم سیر دهد - بعده نیمدمام سر هر کبوتر * پس کبوتران را صاف کند و آب پیش بدارد * و اینست که کبوتران را صاف کند : اول قند سیاه سه دام - نمک دودام - برابر بزرگویی بندد ؛ بدهد ؛ کبوتران را صاف کند * اول کبوتر پخته بدارد - دانه شش روز شکم حیر دهد - روز هفتم آن قدر دانه دهد که باقی نماند -

¹ *Gola kabutar*, the domesticated blue-rock. This species does not require to be fed; it will fend for itself outside.

Pigeons are divided into two classes; *gola*, those that are more or less like the blue-rock, and *rangia*, fancy pigeons of different colours. The *kabuli* pigeon is a big, stout pigeon, with large eyes, and a strong short beak; it has no fixed colour.

^۲ کلچرب; can this be *gulcheri* (*Polianthes tuberosa*)?

^۳ نکي (*nikki*), H., Buckthorn, *Rhamnus persicus*,

درون خانه یا مدام گولی صافی دهد - آب تازه هر زمانی دهد - تمام روز درون خانه باشد - تا نماز شام مهلتی بدهد، و یک دمري وزن دانه دهد و نیز بسته دارد - پرها را وا کند و دو دمري وزن دانه بدهد - اندک دانه درون خانه اندازد - بخوراند در را بسته دارد * روز سیوم سه دمري وزن دانه دهد و یک گهزی روز مانده وا کند - هر روز یک گهزی زیاده کند تا نه روز * بعد از سیوم روز اندک پراند و چات شیرین^۱ دهد * روز پنجم نیمدام کند * روز دوازدهم پیچ دمري * هرگاه داند که خوب گردان شد سه کسیره^۲ کند - سه ماه همین وزن باشد * چات^۳: مصری نیمدام - آب لیمون نیمدام - مشک تانک^۴ - کانور تانک - برنج سکهداس^۵ پانزدهم دام - کجری در دام - گلاب پنجدام - سفید کهنی^۶ دو دام - پیچ موته تانک - گل سوباری تانک - اول آب لیمون دهد - بعد از گلاب دهد - بعد از همه دارو باریک نموده سائیده بیامیزد - نگاهدارد * دیگر چات^۱ گوله * برنج نیم آثار - دارچینی در دام - نکچهکنی یکم دام - قرنفل نیمدام - نخود بریان چهار دام - برنج خشک کند - ادویه را سائیده در برنج اندازد - خشک کرده بدارد *

دیگر چات^۱ کابلی * باجرا^۲ نیم آثار - نکچهکنی دو دام - کلنجن دام - کالا بجهوا^۳ دام - کلونجی دام - نمک لاهوری دام - نخود بریان چهار دام - با شیر^۴ ترب گولی بقدد ; بوزن دو نخود بدهد *

^۱ *Chātkā dāna*, H., is any pigeon-grain (preferably *bājra*), mixed with sugar and *ghī*. This is liked by pigeons and induces them to remain in a strange place. *Chātkā pānā* is now idiomatically used for *pānā* "to acquire a taste for."

^۲ Vide note 2, p. 391.

^۳ تانک (*tānk*), a weight of four *māshās*.

^۴ سکهداس (*sukh-dās*), "name of a very superior and delicious kind of rice."

^۵ کهنی; *kashni* or [*kashini* is the wild or Indian endive, chicory or succory, *Cichorium Intybus*.

^۶ باجرا (*bājra*), H., *Panicum spicatum*.

^۷ کالا بجهوا (*kalā bichhwa*), H., a species of *Polypodium*, vide Khory's *Bomb. Mat. Med.*, p. 561.

دیگر تیز پری پنبجه کبوتر گوله * هایلله پنجدام - بلیله پنج دام - سونش آهن¹ ده دام - دو پوقلی بسته در آب تر کند * بعد از هفته آب دهد *

دیگر - اگر هوا گرم باشد بیارد چهار دام لیمون کاغذی - ماشه کافور عدد آن - در آب تر کرده بخوراند ؛ سرد بماند * دیگر اگر کبوتر گوله بلند رود همه داروها را در کوزه انداخته بعد از دانه ازین آب دهد ، وقت دوپهر ، گاه گاهی : — ملهتی نیمدام - آمله پنجدام - بلیله پنجدام - گشنیز دام - کباب چینی دو دام *

دیگر - اگر بائین روند بیارد باجریه دام - سوهاگه دام - آب کونار دو دام - بول آدم پنجدام - همه را تر کرده خشک کند ؛ نگاهدارد * وقت بامداد نیم دمزی دهد سر هر کبوتر *

دیگر - اگر خواهد کبوتر دانه اندازد² نمک آب دهد ؛ آنچه دانه خورده باشد اندازد *

دیگر - علاج موی خورده : کبوتر پبخال هبز کند و خشک شود و کاهد و دانه نخورد * روغن ماده گاؤ بدهد ؛ در چند روز نیکو شود *

دیگر - علاج زگام کبوتران * بیارد روغن گاؤ میش - دهد - و قدری انکوزه با آب حل کرده بدهد ؛ به شود * پارو نمک باریک نیز بهم آمیخته بدهد - نیکو شود *

دیگر - علاج سردی یافته * اگر داند سردی خورده باشد یا در جای سرد بوده باشد مریض گردد و شکم روان شود و دانه نخورد ؛ پلپل دراز سوده - روغن ماده گاؤ - آرد گندم - غلوه کفد ؛ نیکو شود *

¹ سونش آهن ; iron filings.

² This is done to gosh pigeons on their return with a full crop. The grain cast up is collected, dried, and stored up for the rains, when the pigeons are unable to roam far.

دیگر - علاج نقصان شهوت و سست شدن و بیضه خام دادن *
مغز نر کفجشک با روغن ستور^۱ و آرد گندم غلوه سازد و بخوراند - نیکو
شود : مجرب است *

دیگر علاج * اگر بیضه خام اندازد، کودی^۲ سوخته باریک نموده
چند روز بخوراند : به شود *

دیگر علاج لاغری و ضعف * نان گندم با روغن ماده^۳ گاو مالیده کند
بدهد : فربه شود *

دیگر - علاج علت تخمه * اگر علتی در شکم باشد و دانه بمراد نخورد،
باید که شکم او را براند تا همه علت از شکم بیرون رود و کبوتر نیکو شود *
بیارد قدی نبات و حل کند : خوردن دهد * هر چه در شکم باشد
صاف شود *

دیگر - علاج تخمه * اگر بیرون باشد آنجا را بخارد و نمک شوره در بول
آدمی تر کند و اندک چونه اندازد و در آنجا مالد صبح و شام : علت
دفع شود : مجرب است *

دیگر علاج * اگر تمام بدن تخمه باشد تخم پنوار^۴ با دانه بدهد -
علت دفع شود - مصفا بر آید *

دیگر - جهت مستی و نشاط * دانه معصر^۵ بدهد : و اگر زمستان
غالب باشد دانه کفجد سیاه بدهد : فربه شود *

^۱ ستور (satur), A., *Origanum vulgare*, called *marjoram* by Europeans in India.

^۲ کودی, the Kodo Millet, *Paspalum scrobiculatum*. In Tamil, *kodī* is a name for *Ipomoea hederacea*.

^۳ پنوار (panisār), H., *Cassia Tora*, the Footid Cassia.

^۴ معصر (mu'agūr), P., *Carthamus tinctorius*, the safflower.

دیگر علاج پیه^۱ که در شکم میشود - بشکل دانه‌های خشخاش می باشد - این همه مثل عراقست^۲ - چون پخته شود بیرون آرد *

دیگر - علاج بلند^۳ یا دهشت زندگی * آن کبوتر همچو مخمور شده باشد و دانه نخورد ؛ و اگر زخم خورده باشد و کبوتر از و هم و هیبت عقاب و یا گربه دانه نخورد ، پس پاره معجون بنگ با آرد گندم و روغن ستور غلوه بسته خوردن دهد - زخم و هیبت زود برود *

دیگر - اگر کبوتران را دهک^۴ رسیده باشد و از سبب این دانه و آب نخورند ، بیارند سرگین کبوتر و ماکیان ؛ آس کرده بر زخم بمالد ؛ به شود *

دیگر * اگر کبوتر نیک مست شده باشد و ماده را بدواند ولی ماده بیضه خام بیرون اندازد ، نر را چند روز دانه سیر ندهد تا مستی کم شود *

دیگر علاج تخمه * بخار بعد نمک و چونه هر در با لعاب دهن بمالد ؛ به شود *

دیگر علاج زهر دانه^۵ * اگر کبوتران زهر دانه خورده باشند و همان زمان در یابد طغار پر آب کند و پدش ایشان بدارد تا همه در آب در آیند و آب خورند و قی کنند و نیکو شوند * اگر یک دانه در حوصله ایشان باشد از تلواسه بی قرار باشند ؛ قاقی انگفند نیکو نشوند *

دیگر برای کبوتر خانه ؛ نقل از رساله عجوز * بلاد را در خانه کبوتر بدارد ؛ گربه بهوس نزدیک نگردد *

^۱ پیه ; later on this is spelt پیه ; the word not traceable.

^۲ عراق , not known.

^۳ بلند , not known.

^۴ دهک H., "blow" ?

^۵ زهر دانه poisoned or intoxicating grain.

دیگر علاج بحری^۱ کبوتر * بیارد اجوائین ساویده در پارچه بندد *
در آب تر کرده ناس دهد. یکروز درمیان وقت شام : شفا یابد.*
مست شود - جفت خورد *

دیگر * برای تیز پر کردن کبوتر، خوب بود - بیارد کلوخ خشت - زرد
مرچ - دهنیه^۲ - کلونجی - سونف - اجوائین - شب در بول تر کرده
باریک نموده در آب آمیخته بدهد - تیز پری کند - کبوتر خوب ر قند بود *
دیگر علاج * اگر کبوتر را زکام شود سفکتاب دهد - قرفل بخوراند -
شفا یابد *

دیگر دانه کبوتران * برای دیوانی^۳ سه پاؤ دام - گوله دام - کابلی نیمدام *
دیگر * اگر خواهد کبوتر صاف کند در آب لیمون مصری حل کرده
بدهد - صاف شود *

دیگر * اگر خواهد کبوتر صاف شود مرهقی و کباب چینی هر دو بوزن
برابر در قند پیچیده بدهد برابر نخود : آب پیدش او ماند : صاف شود *
دیگر * اگر خواهد کبوتر پراند هر کدام کبوتر را دانه نیمدام دهد - اول
کبوتران را سه روز برنج بریان کرده بدهد - بعدة خالی کند * بیارد نمک بوزن
دودام - پهنکری - مرچ ده عدد - سوهاگه کسیره - اول در پارچه قند سیاه ساویده
یار کند و ده گولی بندد * اگر کابلی باشد دام نمک بگیرد - در قند سیاه انداخته

^۱ بحری not traceable as a disease.

^۲ دهنیه (dhanya), H., Coriander, *Coriandrum sativum*.

^۳ دیوانی; in one of his letters, Abu'l-Faḡl refers to a species of pigeons called دیوان بیگی; it is sabs in colour, but its wings, tail, and head are white.

کبوتر را بدهد و در خانه نگاهدارد • بعد از ساعت آب بدارد صاف شود •
 آنروز دانه ندهد - بوزن نیمدمام میداده باشد •

دیگر زهر دانه زافع • کایین پهل^۱ زافع را در هرچه دهد بیهوش گردد •

دیگر علاج • چون سبوس اجوائن خورد در پرها بمالد دفع شود •

دیگر • اگر آزار غرغره یا دیگر باشد، بیارد چونکه تذبول برابر دال نخورد؛
 در قند پیچیده بدهد تا سه روز؛ شفا یابد •

دیگر • اگر خواهد کبوتر تیز رو باشد و هم اشتها بیارد باجوره در کمیز
 آدم تر کند و خشک کند نگاهدارد - وقت بامداد پاره چکپی^۲ دهد •

دیگر • اگر اکبوتر یا مرغ مست نمیشود، سه دانه^۳ بدهد -
 مست شود - تغم دهد - جفت شود •

دیگر • اگر بیضه ندهد، دال نخورد و حوام مغز همراه کرده بدهد؛
 بیضه دهد •

دیگر علاج زکام • بیارد روغن قلخ - فاس دهد - و پاره انکوزه در آب
 حل کند بدهد - به شود •

دیگر مسهل • بیارد خشت؛ پخته کند • قدری نمک و بول آدمی
 یکجا کند و خشک کرده درآوند • کبوتران بدارد چنانچه کبوتران بخورند
 خودی خود بخورند؛ از خوردن این زکام برود •

^۱ کایین پهل (kâiphâl), H., *Myrica Nagi*, the Box-myrtle.

^۲ چکپی; for *chaki* H., "a taste; a light meal."

^۳ سه دانه, probably a mistake for سیاه دانه (*sipâh dâna*), P., *Nigella arvensis*, small fennel or black amin.

* آوند, vessel, pan.

دیگر * اگر کبوتران سردی یافته باشند و مجهول و ضعیف گردند، پاپل دراز و روغن کنجد و آرد گندم غلوه کند و در حلق اندازد؛ بجای دانه او را همین غلوه بدهد؛ به شود * اگر خشک گردد بول آدمی چند قطره در سه روز بدهد؛ به شود *

دیگر * اگر تخمه در پلک چشم یا در گلو نزدیک نوک باشد پس تخمه را از استره برد و سرکه مالد؛ این از همه بهتر است *

دیگر * اگر کبوتر را شهوت بسیار باشد و بر بیضه نه نشیند قدری کافور بدهد تا شهوت اندک شود *

دیگر * اگر دمه باشد بیارد کافور بدهد؛ نیکو شود *

دیگر * اگر علت شکم باشد مصبر اندک بدهد؛ نیکو شود *

دیگر * روغن گاو - سیاه دانه - و آرد گندم غلوه کند؛ در حلق فرود آرد؛ به شود؛ فربه گردد *

دیگر صافی کبوتر * مصبر - کودی - قند سیاه دام - برابر پاپل دراز گولی بزند * اول دانه کبوتر بوقت پیشین دهد؛ آب فدهد * بعد گولی آب پیش بدارد که صاف شود * بامداد پاره دانه دهد، بپراند؛ بلند پروازی کند *

دیگر * اگر کبوتر کوه^۱ یافته باشد یا دهن پخته شود، این دواها را باریک نموده در دهن اندازد؛ به شود * مبهتی کت^۲ دهری - کباب چینی دهری - مرج ده عدد - الاجی نیم دهری - باریک نموده در دهن اندازد *

دیگر * آنکه گجراتی^۳ باریک نموده در دهن اندازد؛ شفا یابد *

^۱ کوه؛ a disease, not known.

^۲ مبهتی کت، word not traceable. Mulhatti is the Liquorice Root.

^۳ گجراتی (gujrāṭī [elāchī]), H., the Lesser Cardamom, *Elettaria cardamomum*.

دیگر * اگر درون شکم پرده پرده مانده باشد پاره نان در شوربای گوشت
تر کرده بدهد * علت از شکم بیرون آید ؛ شفا یابد ؛ مجرب است *

دیگر * اگر زکام یا خرخره باشد بیارد سه پر * اول تا نصف پر در دهن
انداخته بگرداند ؛ اما پر را بلعاب دهن تر کرده بگرداند ؛ پر دوم را تمام
درون بگرداند ؛ جالغ عفکوت و دانه نیز خواهد بر آمد ؛ پر سیوم ساده
بگرداند ؛ شفا یابد ؛ مجرب است *

دیگر * بول آدمی پنج شش روز جمع کند در کوزه بگیرد ؛ و یک سیر
شاهی قند کهنه درو انداخته پنج شش روز بگذراند تا گنده شود * بعده
موافق مقدار باجره اندازد ؛ خشک نموده بدارد * هرگاه داند کبوتر مستی
میکند و در حکم نیست موافق وزن دانه دهد ؛ بامداد پراند ؛ خریدها کند *
دیگر * اگر هوا گرم باشد بهلی¹ نیمدم با مصری در آب اندازد -
بوقت دوپهر آن آب را دهد ؛ سرد بماند *

دیگر * اگر کبوتر از بیضه دادن مانده باشد هفت روز هفت کودی
زند ، یعنی هر روز یک کودی دهد تا هفت روز *
دیگر * مغز گنجشک با نان روغنی دهد *

دیگر * اگر در شکم پیه باشد بیارد نوشادر برابر دو نخود ؛ در قند پیچیده
بدهد ؛ پیه آب شود ؛ صحت یابد * اگر بیضه در شکم مانده باشد نیم کودی
مصبر بدهد ؛ در دو گهزی آنچه در دل باشد بچنسه اندازد *

دیگر * اگر کبوتر را سوکها² شود ، پر ذنب بکند و پرسیقه دور کند
پس روغن تر کرده هر شب بدهد ؛ فربه شود *

¹ بهلی (bhali = bhald), H., the marking-nut, *Semecarpus anacardium*.

² سوکها , consumption, atrophy ; wasting away, emaciation.

دیگر • اگر کبوتر نند نه باشد بیارد سونف و در بول آدمی تر کند
و شب بدارد • اجوائی همراه آب تر کند • آمیخته بخوراند • خوب ببرد •

دیگر بابت شاه کمال، دفع تخمه • بیارد چونہ - اشخار - چونہار -
هر سه برابر • اول تخمه را چاک کرده آنچه علت باشد دور کند • بعد از دارو
بمالد • دفع گردد •

دیگر • اگر به ^۱ و غیره در شکم باشد، بیارد پلاس پاپره ^۲ و بساید؛ برابر
موتنه با آرد گندم غلوطه بسته بدهد که فرود برد • از آب دادن تاخیر کند -
آنچه علت باشد تمام بیرون اندازد • بعد دو سه روز در میان کرده دهد؛
پیه دفع شود؛ مجرب است •

دیگر دفع تخمه • منہ ساریده بمالد؛ به شود •

دیگر • اگر پیه ^۱ باشد - سوهاگه - مصبر - هر دو را برابر یک کودی
بدهد • بابت کریما •

دیگر دفع خرخره • بیارد سیر و ادراک - هر دو را کوفته آب اورا گرفته
در قند سیاه حل کند • هرگاه داند گولی بسته میشود برابر نیم نخود گولی
بگذرد؛ وقت بامداد بدهد • اگر گولی اندازد از آب پرهیز کند • بعد از
دو سه گهی نیم آتشی ^۳ آب دهد؛ آنچه علت باشد همه اندازد،
به شود • بابت شاه کمال •

دیگر دفع دمه • بیارد مرج کسیره - پاپل دراز کسیره - اجوائی
دمی با آب لیمون سحق کرده برابر نخود گولی بگذرد؛ هر روز بدهد؛ شفا یابد •

^۱ پیه، a disease; occurred before as پیه. Below it is spelt پیم.

^۲ پلاس پاپره (palās-pāgra), H., the seeds of the *Butea frondosa*, Butea Gum or Bengal Kino.

^۳ نیم گرم، for نیم آتشی •

دیگر صافی صد کبوتر * بیارد مندی^۱ نیم پار - کلونجی نیم پار - کباب
چینی دام - قرنفل دام - نمک سیفده دو نیم دام - ایلوا کسیره - قند سیاه
پاو آثار - این همه را یکجا کرده باریک نموده بمقدار پار دام گولی بندد *
اگر موی خورده باشند پیدخال صبر کنند و خشک شوند و بکاهند و دانه
بمراد نهند *

دیگر علاج سردی یافته * اگر دانه سرد خورده باشد بول آدمی چقد
قطره بدهد : در سه روز نیکو شود *

دیگر علاج سردی یافته * اگر دانه سرد خورده باشد یا در جانی سرد
مانده باشد پس متخمر باشد و ضعیف گردد شکم روان باشد و دانه
نخورد * پلپل دراز و پلپل گرد سوده با روغن ستور و آرد گندم غلوه کند -
بجای دانه بدهد - نیکو شود *

دیگر علاج باد * اگر باد آید و گردن کبوتر کج شود در پیشانی
در فرق داغ کند بدوک : نیکو شود : و اگر تمام اندام آماس کند آب برگ
بید انجیر در حلق او اندازد چقد روز : نیکو شود * اگر باد در آید گردن
کبوتر کج شود در پیشانی داغ کند *

علاج * اگر کبوتر را زخم رسیده باشد و خون چکد پاره مومیائی
بدهد : نیکو شود *

علاج بیضه خام انداختن * دال نخود و هرام مغز بدهد *

دیگر * اگر خواهد کبوتر بلند پروازی کند بیارد قرنفل - جوتری - زعفران -
جزر - شکرتری^۲ - وزن برابر - پوتلی بندد و در آب چوشاند * آب صاف

^۱ مندی (mundi), H., *Spharantus indicus*.

^۲ شکرتری, sugar produced from the juice of the date-sugar palm, *Phoenix syl-vestris*. The proper spelling of تری is تری.

گرفته برنج در آن تر کنند؛ خشک نموده جکفی^۱ دهد • بسته داند • بعد از ساعت براند؛ مثل عثقا بلند پروازی کند • پارۀ شب دهد • پارۀ بامداد •

دیگر بابت ابوالفتح؛ تخمه در پرده دفع گردد • اندویه آورده گولی بوزن کوکن^۲ بندد؛ هر روز بدهد؛ شفا یابد • اینست - سوهاگه بریان - نوشادر بریان - پهنکری بریان - جوهکار - ایلوا - قند سیاه •

دیگر مادۀ که بیضه خام اندازد هر روز صبح و شام این را بدهد، بیضه پخته بدهد • کودی زرد دام - سوخته سیاه دانه نیمدام - آرد ماء نیمدام - آرد نخود کسیره - آرد گندم کسیره - الایچی دام - با بیضه کبوتر حل کند، برابر نخود گولی بندد •

دیگر بابت حمید • کودی - سوخته سیاه دانه - مورچ - قرنفل - با آرد خمیر کرده گولی بندد، بدهد •

دیگر گرسنگی کبوتر و دفع علت شکم؛ بابت پیر محمد • اگر کبوتر دانه زبون بخورد، گولی دهد؛ با مراد بخورد، فربه شود • بیارد اشخار دو دمری - زرد چوبه دو دمری - سوهاگه دو دمری - قند کهنه دام - گولی برابر نخود بندد - بوقت حاجت دهد •

بهوک • نکچه کنی دام - کلونجی دام - نمک لاهوری دام - نخود بریان - با شیر و ترب گولی بندد؛ بوزن دو نخود بندد؛ بدهد •

دیگر بابت محمد رحیم صافی گوله • بیارد سوکه^۳ خام ماشه - قرنفل و مصبر ماشه - پلپل گرد ماشه - برابر همه قند سیاه - بوزن همه نمک

¹ Vide note 2, p. 408.

² کوکن (kakan), H., the seeds of the fruit of *Garcinia indica* or Kotam Butter, also of *Celosia cristata*.

³ سوکه; can this be a mistake for سهاگه?

لاهوزي - گوليها بغداد * هضم دانه : باجری نیم آثار - مرج یکدام - سوهانگه
دام - شکر تری پاو - وقت بامداد چند دانه میداده باشد *

دیگر حیات^۱ برنج پاو - و شکر تری پاو - آب لیمون بقدری که تمام
قر شود * وقت کریز چند روز الاچی دانه بدهد با آرد : از کریز خوب
بر آید *

دیگر * اگر کبوتر تخم ندهد، سفیدی بیض مرغ با آرد پخته بدهد *
دیگر * اگر خواهد کبوتر مست شود، کلونچی بوتلی بسته در آب
اندازد : مست شود *

دیگر * اگر خواهد که کبوتر بلند رود، آب هر گهزی دهد و شب
چراغ نماید : بلند رود *

^۱ حیات ; can this be "grains" ?

باب



در معرفت فربه کردن اسب و دفع علت موترة^۱ و غیره



علاج • نوشادر همراه آرد بدهد • روز اول نوشادر یکدمری - روز دوم
دو دمری • تا هفت روز همین طور وزن اضافه نموده دهد - موترة دفع گردد •

دیگر دفع موترة • بیارد سرگین کنجشک و جمالگوته • با آب لیمون
بساید • اندک از جلی موترة با ناخن مری دور کند و از چوب نقطه بجای
سرنهد و دو وقت بگرداند آب بر آید شفا یابد • معجب است و آزموده است •

دیگر دفع لاغری اسب • بیارد حالون^۲ - رای - و میتی^۳ - هر سه وزن
برابر بساید - هر روز مثنی بدهد و دو آثار دانه دهد • بعد از یک هفته یک
پاو قند سیاه بدهد • فربه شود •

دیگر • هر روز سه سیر برنج پخته کند • سرد کرده در یک سیر روشن گاو
یار کند • سه هفته بدهد • فربه شود • روشن گردد •

^۱ موترة or موترا (mothra), H., bog- or blood spavin.

^۲ حالون; this is probably هلیون (halyūn), the asparagus, *Asparagus officinalis*.

^۳ میتی for میهتی (methi), H., the Fenugreek, *Trigonella Fenum-graecum*.

دیگر ولیده^۱ • موته و کفجد سیاه نیز در جواز^۲ باریک بکوبد
 قامل آرد شود؛ با دوسیر روغن گاو مونده^۳ کفد؛ با آب گرم تر کند؛ زمانی
 بدارد که بمراد تر شود • بعد در توبره^۴ کند؛ بدهد • تمام زمستان اگر
 ولیده بدین نوع بدهد اسپ لاغر و ضعیف چنان فربه شود که در
 پوست نگنجد •

دیگر فربه کردن اسپ و دفع دنبیل^۵ و زهریاد^۶ و هیچ علت نشود • در
 زمستان دهد • اگر زهره باد دنبیل باشد بانی^۷ همراه دهد - مرج دو دام -
 بابرنگ دو دام - کفگنی دام - اندر ملخ^۸ دام - کالی زیری نیمدام - نمک
 سونچر دو دام - ادرك دو دام - زرد چوب دو دام - سونف دام - همه را
 باریک نموده با آرد نخود بریان غلوه بندد؛ بدهد، اگر صنگی زیاده شود؛
 سرگین بند، شانه بند، هرگز نشود برین سال؛ تمام زمستان بدهد • این
 راتب یک روزه اسپ است •

دیگر فربه کردن اسپ • بیارد شیر ماده گاو پنج آثار - حالون پاو -
 باریک نموده بیفندازد • بامداد پخته بدهد • شب پاو روغن دهد •
 چنان فربه شود که نهایت ندارد؛ چست و چالاک شود • پنج آثار
 دانه بدهد •

^۱ ولیده and ملیده, valg. for مالیده, "half-baked cakes of flour, milk, butter, and sugar. Vide note 1, page 427.

^۲ جواز (jauā or juaś), a large wooden or stone mortar for pounding grain.

^۳ مونده; for گونده from Hindi gūdhna "to knead."

^۴ دنبیل (dumbāl), imposthume, bubo.

^۵ زهریاد, erysipela.

^۶ بانی, word not traceable.

^۷ اندر ملخ, for اندر جوتلخ (Indarjū talāḥ), Kurchi or Conessi Bark, *Holarhena antidiysenterica*.

دیگر دفع موتره * برگ کریل^۱ و خردل هر دو را بسایند - در جغرات^۲ گاو اندازد - اسب را بخوراند - موتره دفع شود *

دیگر دفع موتره * سبجي چهار دام - نمک رسیق^۳ نیم آثار - نمک سونچر چهار دام - نیله تهوتنه یکدام - سم الفار یکدام - اجوائن دام - در ظرف گلي انداخته در بول اندازد؛ زیر آتش کند؛ تا هفتنه نگاهدارد؛ بول بسیار اندازد * بر آورده در زمستان یکدم موی بدهد - انشاء الله تعالی بر طرف شود *

دیگر دفع موتره * روغن کنجد دو دام - نمک سینده دام - هر دو را یکجا کرده در هر دو گوش اسب اندازد؛ مالش دهد تا بعدی که هر دو گوش روم شود، آن زمان بگذارد * بکرم الله تعالی موتره بر طرف شود *

دیگر دفع موتره و چکاول^۴ * بیارد برگ کرنجور^۵ دو آثار - خشک کرده نگاهدارد * هر روز مقدار دو دام بعد خوردن دانه در اندک دانه بدهد *

دیگر دفع گمنام^۶ اسب * در روز جمعه بعد از ادای نماز جمعه تعویذ نوشته اول شش جیدل^۷ را شیویغی بطلبد و بارواج شیخ معروف کرخی^۸ فاتحه خواند؛ بطلاق بدهد * بعد ازین تعویذ را بر گردن اسب به بندد و در

^۱ کریل (kareel), H., *Capparis aphylla*.

^۲ جغرات, Sour, coagulated milk.

^۳ نمک رسیق, not traceable.

^۴ چکاول, ring-bone on fore-feet.

^۵ کرنجور (karanjā), H., the Fever-nut, *Cassia Bastardii*.

^۶ گمنام, vide note 8, page 419.

^۷ جیدل, a silver coin; said to be a Hindi word.

^۸ Ma'rūf al-Karkhi, a saint; died in 200 A.H.

جمعه آینه و کند و در آب روان اندازد؛ گمفام دفع شود * تعویذ مذکور اینست:—

بسم الله الرحمن الرحيم قل هو الله احد
 الهی بصرمت خواجه معروف کرخی رحمة الله عليه
 بعد از آن نام اسم را بنویسد که الهی امین اسم تازی
 یا ترکی فلان رنگ را صحت بخش بسم الله الشافی
 بسم الله الکافی بسم الله المعافی

دیگر دفع باد قیصر^۱ * بیارد این ادویه را و باریک بساید - فند و گوگل^۲ را
 قوام کند و ادویه ذیل را بآب انداخته گولی بدد و هر روز یکی بدهد: اسب را
 دانه ندهد - آب وقت شام بدهد بوزن ده سیر گرم کرده * ادویه اینست:—
 کوته^۳ پاؤ - گاؤ پهل^۴ - اجوائن خراسانی - اجوائن هندی - یکیک پاؤ - نمک
 پاؤ - پیلا مول^۵ پاؤ - بابرنک پاؤ - چینل^۶ پاؤ - نمک سونچر پاؤ - نمک سینده

^۱ قیصر = چاندنی H., "tetanus."

^۲ گوگل (gūgal), H., Gum Gugal, *Balsamodendron mukul*.

^۳ کوته (kota), H., *Portulaca quadrifida*.

^۴ گاؤ پهل, for کای پهل (kāi phal) ? the Box-myrtle, *Myrica Nagi*.

^۵ پیلا مول (pīlā-mūl), H., Long Pepper, *Piper longum*.

^۶ چینل: chinol, in Gujarat, is the name of *Cassia Abens*. According to the Moḥḥḥan, jantal is *thymus serpyllum*.

پاؤ - ناسپال^۱ پاؤ - هلیله پاؤ - بلیله پاؤ - کنگنی پاؤ - موته پاؤ - دهاره^۲
 پاؤ - پوست کیکر^۳ پاؤ - کیسلے^۴ پاؤ - مین پهل پاؤ - قند سیاه دو آثار - قند
 و گوگل با همه ادویه آمیخته یکپاؤ بخوراند - انشاء الله تعالی صحت شود *
 دیگر برای دفع هذه^۵ زائوه و فربه شدن اسب : قا بیست و یک روز
 بدهد * کسیره وزن در شنب پیدش از دانه * بیارد ادویه : بکوند : استخوان آدم
 سوخته پاؤ - پوته^۶ سچی پاؤ - تفکار قیله^۷ بریان دو نیم دام *
 دیگر دفع بدنام^۸ و قولنج و خشک بیل^۹ و بر سائی^{۱۰} * بیارد زر چوبه
 آثار - کالیه^{۱۱} آثار - مندال^{۱۲} آثار - مرج - صیغ و شام دام بدهد *
 دیگر دفع زخم اسب * بیارد مصبر دام - آرد میدة دو دام - در بول
 آدمی لیتی^{۱۳} پزد - تگک طلا کفد - در اندک روز شفا یابد *
 دیگر دفع زخم اسب * بیارد نرپسی^{۱۴} - با آب لیمون نصف بساید -
 و نصف لیمون بر زخم بمالد * بعدة طلا کفد - از بیخ افتد - دفع شود *

^۱ ناسپال (nāspāl), in the Panjab, the rind of the Pomegranate, *Punica granatum*.

^۲ دهاره (dhāra), H., *Anogeissus latifolia*.

^۳ کیکر (kikar), H., *Acacia arabica*.

^۴ کیسلے, not traceable.

^۵ هذا (hadā), H., "Spavin." *Zānū's* in Hindustani is "capped knee."

^۶ پوته (pūta), H., *Kydia calycina*.

^۷ تفکار قیله, a variety of *tinkār* or Biborate of soda. In Khory's Bomb. Mat. Med., p. 79, it is given as *Telio fānkna khāra*.

^۸ بدنام; bad-nām, gumnām; khunām and bel are all horse-dealers' names for farcy and glanders.

^۹ خشک بیل; bel, cutaneous disease, eruption; but amongst horse-dealers "consumption": here it apparently means farcy. خشک a horse-dealers' term for "laryngitis," also the name of a skin disease.

^{۱۰} بر سائی; for بر سائی Barantoo the disease?

^{۱۱} کالیه not traceable; for قلیا?

^{۱۲} مندال (mandal), H., *Rhododendron arboreum*.

^{۱۳} لیتی for لپ? Lep, salve, ointment, plaster.

^{۱۴} نرپسی (nirbisi), H., *Delphinium denudatum*.

• دیگر - دفع گمنام • هر روز بخواند بدمد • بیت •

بدیدم سوارى در آن راه جوان • حیاطا حیوطا سیوطا^۱ بتخوان

دو هفته بخواندم دیدم بر آن • نماند ز گمنام نام و نشان

دیگر دفع موتره، یادگار تلسیداس • بیارد شاخ گاو میش سوخته

سوهاگه - گورلوته^۲ • چهار یکدام - شب در بول آدمی تر کرده بداد • بامداد

بعد از گهری نهاری^۳ دهد - در مدت یکماه صحت یابد •

دیگر دفع موتره • بیارد ناسپال آثار - گندهک^۴ آنولیسار آثار - زرد

چوبه آثار - هالون آثار - ساجی آثار - قیج^۵ آثار - سوهاگه آثار - همه را باریک

سائیده نگاهدار و هر روز نهار مقدار دو دام بدهد - اگر موتره کلان باشد

سه دام؛ اگر بسیار کلان باشد چهار دام بدهد، تا که دفع شود •

دیگر • اگر اسب که مادیان را دهد حرام زادگی کند، پس روز یکشنبه

بیارد پهل دل دراز و دل ماده گاو و بول ماده گاو و بول مادیان - هر چهار ادویه را

باریک بساید و چشم اسب را دو دفعه از آن شوید - حرامزادگی نکند -

مجبور است •

دیگر دفع فیل پا یعنی موسل^۶ • گل نانی بار^۷ و چند برگ اک

در بول آدمی بجوشاند، بعده هر روز بویک چوب لنت^۸ بسته گرمایم طلا

^۱ حیاطا حیوطا سیوطا، words without meaning.

^۲ گورلوته چهار، not traceable

^۳ نهاری، the morning feed and also a mixture of *gar, āṭā, ghā*, dried colocynth and salt given to a tired horse as a pick-me-up, or to a lean horse as extra food.

^۴ گندهک آنولیسار، vide p. 421, note 6.

^۵ قیج (tej), H., True cinnamon, *Cinnamomum zeylanicum*.

^۶ فیل پا یعنی موسل، "elephantiasis." *Mūsol* H., a club?

^۷ گل نانی بار؛ not traceable. *Nānī-jangū-kāndo* is *Scilla indica*.

کند * بعده وقت شام برگ سنبهالو^۱ جوش داده شیر گوم بندد و نیز آب اورا بالا می انداخته باشد * بعد از هفت هشت روز به شود *

دیگر علاج بیرهدی^۲ * بیارد استره^۳ - مرورا بتراشد و درانجا چند کلک زند * بعده بیارد اشخار و هرقال و بیخ پرم دندی - از هر کدام اندک بگیرد - بساید - بمالد - و از پاچک سوسی بف بسیار روز دهد - دفع گردد * اگر بسیار کلان کلان باشد میخ ححی اندازد *

دیگر دفع بیرهدی * بیارد گندم : ریزه بخاید و بر علت بندد : بالای آن پارچه سفال نهاده : محکم بندد : دفع گردد : بابت اجیری بیگ * دیگر دفع بدنام و زهریاد * کهکهر^۴ - نیل کفگنی - زیره سیاه - لوته^۵ - بابرنک - مرج - بوزن برابر - صبح و شام بوزن دام بدهد - شفا یابد *

دیگر دفع اگن باد^۶ * دو دام گندهک انولیسار^۷ - نیم پاؤ برگ نیم - چکه^۸ جغرات^۹ - یکجا کرده بدهد * بعده بیارد برگ انجیر - مثل نهک^{۱۰} بساید در پشت بمالد - اگر بستانی زبانی^{۱۱} کند در آب بشوید - دفع گردد *

دیگر دفع اگن باد * بیارد گندهک دو دام - بعد دانه متواتر بخوراند تا مدت یک ماه یا چهل روز بلافاصله * باریقعالی صحت بخشد - ضرر ندارد - با آب گرم بشوید *

^۱ سنبهالو (*sambhālā*), H., *Vitex negundo*.

^۲ بیرهدی *ber hadē* H., "a splint."

^۳ Errors in text.

^۴ کهکهر (*khakhar*), H., *Butea Gam*, *Butea frondosa*.

^۵ لوته, for پوته (*pūta*)? *Eydia calycina*.

^۶ اگن باد *agan-bād* Hindu. "contagious mange."

^۷ آنولیسار for آنولاسار *Ānolāsār*, H., "purified sulphur": vide p. 420, note 4.

^۸ چکه; *chakka*, H., thick curd, coagulated milk.

^۹ جغرات (*jaghraṭ*), (in the dialect of Samarqand), sour, coagulated milk.

^{۱۰} نمک probably for نهک (*namak*) "To pound like salt" is a colloquial idiom, or "to pound very fine."

دیگر دفع اگن باد * گندهک افولیسار دو دام - روغن تلخ دو دام - حالون نیم پاؤ - آب حالون هر روز مع باره دانه و داروی مذکور را بدهد - انشاء الله تعالی صحت شود *

دیگر دفع اگن باد * گوشت بز مقدار دو آثار بیارد - قیمة کرده همراه دانه و یک پاؤ روغن زرد بخوراند بیست و یکروز یا یک ماه *

دیگر برای پیل¹ اسب - نوشته بندد - بابت شاه مردان * * مصراع *

* لا هی لی هی لوهی *

دیگر دفع - علاج قیصر - بابت گهانی² * بیارد پوست درخت سهجنه دام - پوست درخت هنبس³ دام - انگوزه دام - سه گولی کند - یک گولی تا سه روز دهد - دانه ندهد - شفا یابد *

دیگر دفع قیصر * سوهاکه - پهنکری - رای آثار - نمک شور آثار - افیون دام - کونار - چوب زقوم پنج آثار - صابون آثار - تخم دهاتوره دو دام - همه را کوفته بوزن بندی⁴ گولی بندد - بخوراند *

دیگر برای گمنا⁵ و بدنام - در گلولی اسب نوشته بندد صحت شود - روز یک شنبه و یا چهارشنبه و یا جمعه نویسد - سورهای والضحی - و الم نشرح - و الحمد مع بسم الله - تمام سورها نویسد *

دیگر یا سهلتی⁶ است که در دنسب میشود * بیارد زرر چوب و نمک سنگ و جوکار و نوشادر و سچی و چونه وقتد سیاه کهنه - همه را

¹ پیل, a glandular swelling.

² هنبس, not traceable.

³ بندی (bendi), the seeds of *Theopelia populnea*?

⁴ P یا سهلتی; word not traceable.

باریک آس کرده در آنجا که درد باشد خوب با آبگرم بشوید بلکه خوب بمالد *

دیگر علاج قولنج * زنجبیل دو دام - بادیان دو دام - بخوراند - به شود *

دیگر برای اسب کم خور * بیارد مرج دو دام - اجوائن دو دام - نمک دو دام - روغن دو دام - انگوزه نیم دام - بچ دو دام - بنگ نیم دام - باید که همه را گرفته بخوراند - اشتها شود *

دیگر دفع شاشه بند اسب * بر شتم نویسد - بول کشاده گردد بفرمان خدای تعالی : دست راست عطوشا¹ - دست چپ عشا - پای راست عطوشا - پای چپ عطشور *

دیگر دفع جهول² اسب * بیارد سیر پاک پاؤ آثار - نمک سنگ یکنیم - ساجی پاؤ - تیل آرند - این همه را خوب بسایند : در تیل جوشانند : ادویه را با سب سخت بمالد بحدیکه عاجز آید * جل و گردنی بپوشاند - در جای گرم نگاهدارد - اسب عرق کند - صحت یابد *

دیگر * اگر اسب را باد گرفته باشد بیارد کفکفی دو دام - ادرک دو دام - مرج دو دام - یکجا کرده بدهد یکپخته - شفا یابد *

دیگر دفع خارش اسب * بیارد صابون نیم پاؤ - اشتخار نیم پاؤ - باروت نیم پاؤ - هر سه را ساریده در یکجا جوش دهد * شب به پشت اسب بمالد * وقت باصدا بشوید * هر نوع خارش باشد دفع شود *

¹ عطوشا — مشا — عطشور, mystical words of no particular meaning.

² جهول, palsy, paralysis.

دیگر دفع قبض شکم اسب و آدمی، هر که باشد * این را بفویسد و بر زمین فرو نهد و سه مرتبه گرداگرد این نقش اسب را بگرداند؛ صحت یابد : ایفست —

۶	۷	در
۱	۵	ح
۱۱	۷	ح

دیگر دفع خارش اسب * بیارد ارداو^۱ جو پای - برگ نیم نیم پای - مسکه گاو پای - این همه را هر روز بدهد تا هفت روز؛ صحت یابد *

دیگر هلاج جو گیر^۲ * بیارد موشه چهار دام - اشخار بیست دام - کنگر چهار^۳ دام - قیل دام - افیون کسیره - مصبر کسیره - نیلا قهوتیا کسیره - این جمله داروها خوب باریک بساید تا دو بهر کهرل کند * بعده چهل و چهار گوی بقد - اول روز یک گوی با پای آثار دانه دهد و زیاده کرده بمیعاد رساند *

دیگر دفع جو گیر و قولنج - چهارده روز بدهد شفا یابد * ایفست : زرد چوبه دام - مصبر - کودی - برابر بدهد *

^۱ ارداو H. : *ardāva* means coarsely ground. In Delhi the word means gram crushed like *āḍā*, but Indian saises generally call gram and barley, roughly crushed and mixed, *ardāva*.

^۲ جو گیر, "indigestion," vide page 429, note 8.

^۳ کنگر چهار (*kangar khār*), a species of *Emex*, vide Khory's Bomb. Mat. Med., p. 467.

دیگر دفع کون مرغ اسب^۱ • بیارد بینج اک بسوزد؛ خاکستر نگاهدارد • بعد روغن گرم کرده بالای زخم اندازد - بالای آن خاکستر اندازد - در یک هفته شفا یابد •

دیگر دفع زهوباد^۲ و خام باد و هر نوع باد باشد • بیارد ادویه - قاسه هفتة همراه آرد موقته بدهد: این است - کفکفی پاؤ - کالی زیری پاؤ - سوهانگه بریان پنججام - بوزن در دام مرار^۳ و آرد موقته - شفا یابد •

دیگر علاج اسبی که علف کم خورد • بیارد کچور^۴ - آس کند و در در نیم سیر شیر گوسفند و یا ماده گاؤ بدهد؛ برین وزن یک هفته نیکو شود؛ مجرب است •

دیگر • شعلیت نیم آثار - سپندان سرخ نیم آثار - بریت یعنی سالوتی^۵ نیم آثار - پاک کرده جمله را سه حصه کند - یک حصه ازین باد و سیر آب بجوشاند - چون سرد شود در گلری اسب ریزد - گلو فراخ شود - بمغف خوردن آید •

دیگر اسبی که قولنج دارد علامت او آنست که همی خسپد و خیزد و خویشتن را بر زمین زند؛ زیر پاهای خویش بلغرد و پوستش گرم بود •

علاج • بیارد نیم سیر گل خدرو^۶ - یک سیر کنگد سیاه - جمله را جوکوب کرده در هفت سیر آب بجوشاند و نه درم نمک سنگ بر آن افکند و در حلق اسب ریزد؛ قولنج بکشاید • مجرب تر - بیارد هوانسه^۷ چپهر^۸

^۱ کون مرغ اسب.

^۲ زهر باد Lymphangitis, Oedema, and also for *Anasarca*; also Erysipelas.

^۳ مرار; *marāra*? *Desmodium tiliaefolium*?

^۴ کچور (*kachūr*), H., *Hedychium spicatum*,

^۵ بریت یعنی سالوتی, *barbat* is *Dalbergia lanceolaria*; *saluti* is not traceable.

^۶ گل خدرو (*gul-i khērā*), H., Marsh Mallow Root, *Althaea officinalis*.

^۷ = هوانسه for جوانسه (*jawānsa*), H., the Persian Manna Plant or Camel Thorn, *Alhagi maurorum*.

^۸ چپهر (*chapar*), H., clay-slate?

نمک شور - از هریک نه درم - باریک کرده - در نه درم روغن تلخ بیامیزد -
 شانه کند - فی الحال بکشاید - اگر اثر دیر کند دو کورت همبرین وزن نهد -
 بی شبه قولنج بکشاید *

دیگر * اگر از علاج عاجز آید این را بخواند و بدمد - بفرمان
 خدای تعالی بکشاید و نیکو شود: اینست: —

بسم الله الرحمن الرحيم

ثُمَّ قَسَمْتَ قُلُوبَكُمْ مِنْ بَعْدِ ذَلِكَ قَهَيَّ كَالْحِجَارَةِ أَوْ شَدَّ قَسْوَةً ۝

دیگر * اسبی که درد شکم دارد علامت او آنست که از پیغی او آب
 رود و از چشمهای او آب بسیار رود و از علف خوردن باز ایستد *

علاج * نخست دهان او را بکشاید، بنگرد تا زبان چگونگی است - اگر
 دمیده بود و گنجایش گشتن دارد بفرماید تا زیر زبان او فشرزند - همان
 ساعت کمتر شود و خوش گردد - این قولنج را هم نیک است *

دیگر * جوائن و انگوزه آس کرده با آب گرم حل کرده در حلق اسب
 ریزد؛ در حال نیکو شود *

دیگر * انگوزه و بجم و کوقه^۱ و نمک سنگ - از هریک شش درم -
 باریک با آب شیر گرم حل کند - در حلق اسب ریزد - درد شکم دفع شود *

دیگر * بیارد خیار^۲ خرد و هلیله و کنگفی - از هریک هشت درم -
 جمله باریک کرده در کمیز ماده گاؤ یا گوسفند و یا کمیز آدمی حل کند -
 در حلق اسب ریزد - بفرمان خدای تعالی درد شکم نماند - آنچه در شکم
 او باشد که سبب درد است آن بیرون افتد *

^۱ کوقه (*kota*), H., *Portulaca quadrifida*.

^۲ خیار خرد; *khayr-i khurd* is the *khira* or *Cucumis sativus*. *Khayr* is also the name of *Luffa acutangula*.

دیگر * اسبی که گرم در شکم دارد علامت او آنست که موها برخاسته باشند و پوست بروی خشک باشد. اما در علف خوردن نیکو بود و پیوسته کون در دیوار بمالد * علاج او این است - یکفیم آثار کفجد سیاه و یکفیم آثار شملیت - با آب بهم بشوید - با مقدار پنج آثار جو آرداوا بیامیزد - تا سه روز برین وزن بدهد تا بخورد - هر گرمی که در شکم باشد بیفتد - بفرمان خدای تعالی صحت شود *

دیگر * نیم سیر سیر در ظرفی بکوبد - با ولیده¹ اندوده در ده حیر آب بجوشاند تا آنکه ثلث آب بماند - بعده سه درم صبر یعنی کوار² بساید و در آن انگذد و با دو سیر روغن کفجد در گلولی اسب ریزد - همه علائها که درون شکم اسب بود بفرمان خدای تعالی دفع گردد - بدین نوع و وزن تا سه هفته باید داد *

دیگر * برگ درخت جمیر³ که پلاس گویند مقدار یک آثار باریک آس کند و با آب نم⁴ در حلق اسب ریزد تا سه روز - جمله کرمها بیفتد *

دیگر * پیاز قنبیل دانگی - با دو سیر سیر - بهم اسب را بدهد - همان زمان شیر⁵ بهنگره⁵ و شیر⁵ برگ دهاتوره بیامیزد و در حلق اسب ریزد - نیکو شود *

¹ ولیده for مالیده; half-baked *chapāṭis* mashed up with *ghi* and *gur*; in Indian Cavalry Regiments generally given after the morning parade, i.e., between the morning and noon-feed.

² کوار صبر یعنی کوار; *sīr* or *sobīr* is the plant *Aloe succotrina*. The Hindi name is *ghikucār* (*ghikucār*), and not کوار.

³ جمیر که پلاس گویند; *palās* is *Butea frondosa*, while *jamīr* is *Ficus palmata*. *Jamīr* is nowhere given as a name of *palās*.

⁴ با آب نم کوده; probably نیم نم; another probable reading is نیم نم کوده.

⁵ بهنگره (*bhangarā*), II., *Perilla ocimoides*.

دیگر علاج اسبی که او را گمنام^۱ بیرون نه آمده باشد • روز یک شنبه پنج
اوکه^۲ بپارد - هفت گره بزند - در هر گره درود *اَمَّنَ الرَّسُولُ*^۳ تا آخر آیه
بخواند و در گلولی اسب گمنام بگذرد دفع شود •

دیگر • اسب را که گمنام تمام وجود گرفته باشد روز یکشنبه این دعا را
در گوشش بخواند و بدهد: تا سه شنبه بکلی صحت شود - همین را سه
بار بخواند: دعا این است *بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ اَذْهَبِ الْبَاسَ رَبَّ الْفَاسِ*
وَ اَشْفِ اَنْتَ •

دیگر • اگر اسب سنج دهن^۴ باشد و هارون^۵ در گوش شب بخواند یا
بنویسد *بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ وَاِذَا قَرَأْتَ الْقُرْآنَ جَعَلْنَا بَيْنَكَ وَ بَيْنَ الَّذِیْنَ*
لَا یُؤْمِنُوْنَ بِالْآخِرَةِ حِجَابًا مَّسْتُورًا بِرَحْمَتِكَ يَا اَرْحَمَ الرَّاحِمِیْنَ •

دیگر • اگر رود اسب در قوطه آمده باشد - دو درم میده در یک شیر
شیر ماده گاؤ جوشانده پانزده روز بدهد - شفا یابد •

دیگر سرفه اسب • بیارد رائی سود^۶ دام - شب در بول آدمی
قر کرده بدارد - بامداد بدهد - فایده کفد - در سه روز شفا یابد •

دیگر دفع خام^۷ باد • روز یکشنبه پیش از آفتاب سره^۸ مع بوتّه هلهل^۹
در مشت گرفته با سب دهد: در هفت روز شفا یابد: علت دفع شود •

^۱ گمنام, vide note 3, page 419.

^۲ اوکه (ākh), H., Sagaranae, Saccharum officinarum.

^۳ Qur'an, II., 285.

^۴ سنجت دهن; evidently for سخت دهن.

^۵ هارون, a corruption of the Arabic حارون "restive, refractory."

^۶ رائی سود, for رائی سوده, ground mustard?

^۷ خام باد; name of an obscure disease.

^۸ سره, (sara), H., Abies Webbiana.

^۹ بوتّه هلهل (halhal), H., Gynandropsis pentaphylla.

دیگر، علاج شوره^۱ پشت اسب • بیارد حفا - و پهنکری - برابر کرده بسایند - با آب در قند سیاه بجوشانند - در پشت بمالد - صحت شود •

دیگر اگر خصیه ورم شود ازین ادویه در خصیه بمالد : — گل پلاس - زنجبیل - عقرقرها - سوهاگه - رائی - برنج - بوزن برابر گرفته بمالد •

دیگر برای دفع بوغمه^۲ اسب • سونقه دو دام - میده دو دام - تالکیر^۳ دو دام - نیلکنتی^۴ دام - سوهاگه دام - بیخ کفیر سفید دو دام - کالی زیری دو دام - انکول^۵ - سهو را^۶ - تخم مرغ سفید - آب بیخ کفیر سفید - گولی بسته بضراند •

دیگر، برای قبض بول • در گوش سیماب اندازند ؛ خلاص شود •

دیگر، دفع بیل^۷ اسب • هلیله پنجدام - توتیای سبز پنجدام - در آب لیمون گولی بگذرد - بوزن کوکن اسب را بدهد - شفا یابد •

دیگر جو گیر^۸ اسب • اگر ده ساله باشد چمائه داروها را یکجا کرده و سائیده شانده گولی بگذرد و هفت روز دانه ندهد و سه روز دو وقت هر روز صبح و شام دهد - وقت دانه دهد - بعد از هفت روز یک پای دانه بدهد - هر روز نیم پای زیاده کند - اول دانه دهد - بعد از آن گولی دهد - تا سه روز

^۱ شوره پشت, sore back ?

^۲ بوغمه boghma, the horse-dealers' term for Enteritis.

^۳ تالکیر, not traceable.

[cassia.

^۴ نیلکنتی (nilkanti), H., *Ajuga bracteosa*; nilkantha, Black Zedoary, Curcuma

^۵ انکول (ankol), H., *Alangium Lamarckii*.

^۶ سهو را (sahūr), H., the milk-hedge plant, *Euphorbia antiquorum*.

^۷ بیل bel, H., farcy or glanders; also called, *khumām bad-nām* and *gum-nām*, and in Hindi *samba*. *Achuk-bel*, however, is apparently a horse-dealers' term for consumption.

^۸ جو گیر or *jau-girā*, *bād-girā*, *śb-girā* and *sina-girā* are horse-dealers' terms for forms of indigestion. The horse appears to be suffering from rheumatism.

آب ندهد - بعد از چهار روز وقت ساعت^۱ یک پاؤ پوست تر کرده نگاهدارد و وقت آب همراه ساعت^۱ کرده اول روز بخوراند؛ بعد از آن آب خالی بخوراند * دارو اینصورت :- جوکهار نیم آثار - سوهاگه هفت دام - بهتکری نه دام - گوگل چهارده دام - سحی شانزده دام - صابون دوازده دام - نیله تهوته دام - افیون یکنیم دام - آرد موته سه پاؤ - قیل شیرین هشت دام *

دیگر، برای خارش است اسب * بیارد پوست^۲ نوزده دام - روغن شیرین پنجم - بنگ دو دام - نمک سه دام - پوست را همراه روغن یکجا کند - وقت شب هر جا که خارش باشد بمالد - یک روز بمالد - سه روز از آب سرد خوب بشوید - صحت یابد *

دیگر، برای خارش است اسب * بیارد نیله تهوته دام - مردار سنگ دو دام - مرچ چهار دام - قیل شیرین پاؤ^۳ - این جمله را یک جا کرده باریک کند * بعد از آن همراه آب بشوید - صحت یابد *

دیگر، برای خارش است اسب * بیارد یکنیم آثار پیاز و یک روغن - هر دو را یکجا پخته کند - بعده با قیل^۴ یکذات کند - لیپ کند و بالای آن نرم کرده گل بمالد - قاسه روز بر آن بمالد - بعده آب پیاز و قیل بر تمام بدن بمالد - دو نیم روز گل بمالد - باز بآب بشوید *

دیگر، برای خارش است اسب * کوکفلر پاؤ^۵ - کلونجی نیم پاؤ^۶ - اجوائن خراسانی دو دام - اجوائن ساده دو دام - گندک چهار دام - جرب

^۱ وقت ساعت; not traceable.

^۲ پوست post, Urdu, poppy-heads. Post, white poppy, *Papaver somniferum*.

^۳ قیل (= سرسوی قیل), mustard oil.

دو دام - گندهک آنویسار دو دام - سیماب نیمدام - چوک^۱ دو دام - تیل شیرین موافق بدن - جمله یکجا بساید - در بدن بمالد * بعد از آن که بی تابی کند همراه آب گرم بشوید * بعد از آن گل لیمپ^۲ کند * بعده بشوید * جغرات چکه کرده بمالد؛ بشوید *

دیگر دفع اکین باد * مرچ همراه شیر سوخته لیمپ^۳ کند - بامداد بشوید *

دیگر علاج برساتی^۴ * بیارد مصبر دام - و سبوس گندم ده دام - باریک نماید در ظرف گلی کند - بامداد بول طفل درو اندازد و بر آتش ملایم پزد - مثل ملهم شود - با پارچه طلا کند - اول مرتبه شفا یابد - معجب است *

دیگر علاج مرض که بر بفت سم مثل گوشت بالا می شود * اول موی آن جا را بتراشد و پاچک^۵ صحرایی بمالد که خون بر آید - بیارد صابون دانه و بساید - بر پارچه بمالد - بعد از یکساعت هلیله^۶ کلان و سوپاری هر دو را بسوزد خاکستر کند - اندک خاکستر باشد و بالا پرچه صابون بزد - در اندک مدت شفا یابد - معجب است *

دیگر علاج شیر دم^۷ اسب؛ از عات باد است * هرگاه دم زور گیرد این دارو را دهد، شفا یابد؛ اینست - قرنفل نیمدام - کالی زیری نیمدام - قند سیاه دو دام *

^۱ چوک (chāk), H., sorrel, *Rumex vesicarius*.

^۲ لیمپ, H., to plaster on thickly.

^۳ برساتی; error for برساتی, vide note 10, page 419.

^۴ پاچک cow-dung; dry dung of animals.

^۵ شیر دم *sher-dam*, adj. (and *sher-dami*, subs.), broken-winded.

دیگر علاج شیر^۱ اسب • روغن را با صد آب بشوید - هر روز با سبجي
و آب لیمون بشوید - پاره روغن حل کند بمالد - در چهارده روز به شود •
دیگر دفع کچوره^۲ • • آنرا از سبجي هر روز بشوید - داروی تازه بنهد -
پیچیده نگاهدارد - در چند روز به شود •

دیگر علاج عقرب^۳ یعنی در سفیدی پاره موی سرخ باشد • بیارد
سه غوک چاهی - او را پخته کند - در دیگ چهار سیر آب اندازد -
پیه آنها را بگیرد و بر موی سرخ بمالد - اول موی مذکور را دور کند -
بعد از آن موی سفید بر آید •

دیگر بند شکم^۴ اسب • بیارد جوکهار پاؤ - سوخته ستوا^۵ نیم
آثار - این هر دو را آس کند - با آب گرم اسب را بدهد - در حال
صحت شود •

دیگر خارش^۶ اسب • بیارد بادنجان سه آثار - نمک دو آثار -
روغن کنجد یک آثار - در اندک آب انداخته بزد - درهم کند - اول جایی
خارش را چنان بمالد که سرخ شود • بعده این دوا را بمالد - تمام شب
بگذارد - بامداد بشوید - تا سه چهار روز عمل کند - شفا یابد - مجرب است •

دیگر - اگر خواهد کمیت را ابلق کند روغن گرم کند - بمالد - موی
سفید بر آید •

^۱ شیر; not traceable; see, however, note 5, p. 481.

^۲ کچوره; name of a disease; not known.

^۳ عقرب, or "scorpion" is a horse-dealers' term for a broken blaze, etc., i.e., for a star, blaze, or race in which there are coloured hairs.

^۴ بند شکم Urdu "constipation."

^۵ ستوا, H., flour of parched grain.

^۶ خارش non-contagious mange or prickly heat.

دیگر اگر خواهد اسب مشکي را بور کند، اول اسب را خوب بشوید
یا آب و خاکستر پخته * بعد از آن با آب گرم صابون شسته چنانچه چرک
نماند * بعده پهنکری و شیوه بیتها^۱ بمالد - بور شود - نیز مگس از اسب
دور شود - معجز است *

دیگر برای رنگ اسب بور * از خاکستر پخته بشوید - بعد از آن با آب
و صابون بشوید چنانچه چرک و چوب نماند - بعده پهنکری باریک آس کند
و بقم با تیل ممزوج کرده بپزد - اگر چنانچه با بقم و با آب ساجی صاف
بریزند ارغوان شود - اگر بقم خالص باشد سرخ گردد - و اگر بهمان که اول
زده شود آب اسبرک بریزد زرد شود *

^۱ پیتها (pethā), H., the pumpkin, vegetable marrow, Cucurbita Pepo.

تـمـت





"A book that is shut is but a block"

CENTRAL ARCHAEOLOGICAL LIBRARY

GOVT. OF INDIA
Department of Archaeology
NEW DELHI.

Please help us to keep the book
clean and moving.